
کتابخانهٔ مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران
کتاب قرآن کریم
مؤلف
موضوع
شمارهٔ قفسه ۱۱۶۳۵
شماره‌ثبت کتاب
۸۹۲۲۷
بازدید شد
۱۳۸۴
کتابخانهٔ مجلس شورای اسلامی
خطی
۱۱۶۳۵

سورة فاتحة الكتاب مكية سبع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين ۞ الرحمن الرحيم ۞ مالك
يوم الدين ۞ اياك نعبد واياك نستعين ۞
اهدنا الصراط المستقيم ۞ صراط الذين
انعمت عليهم غير المغضوب عليهم ولا
الضالين
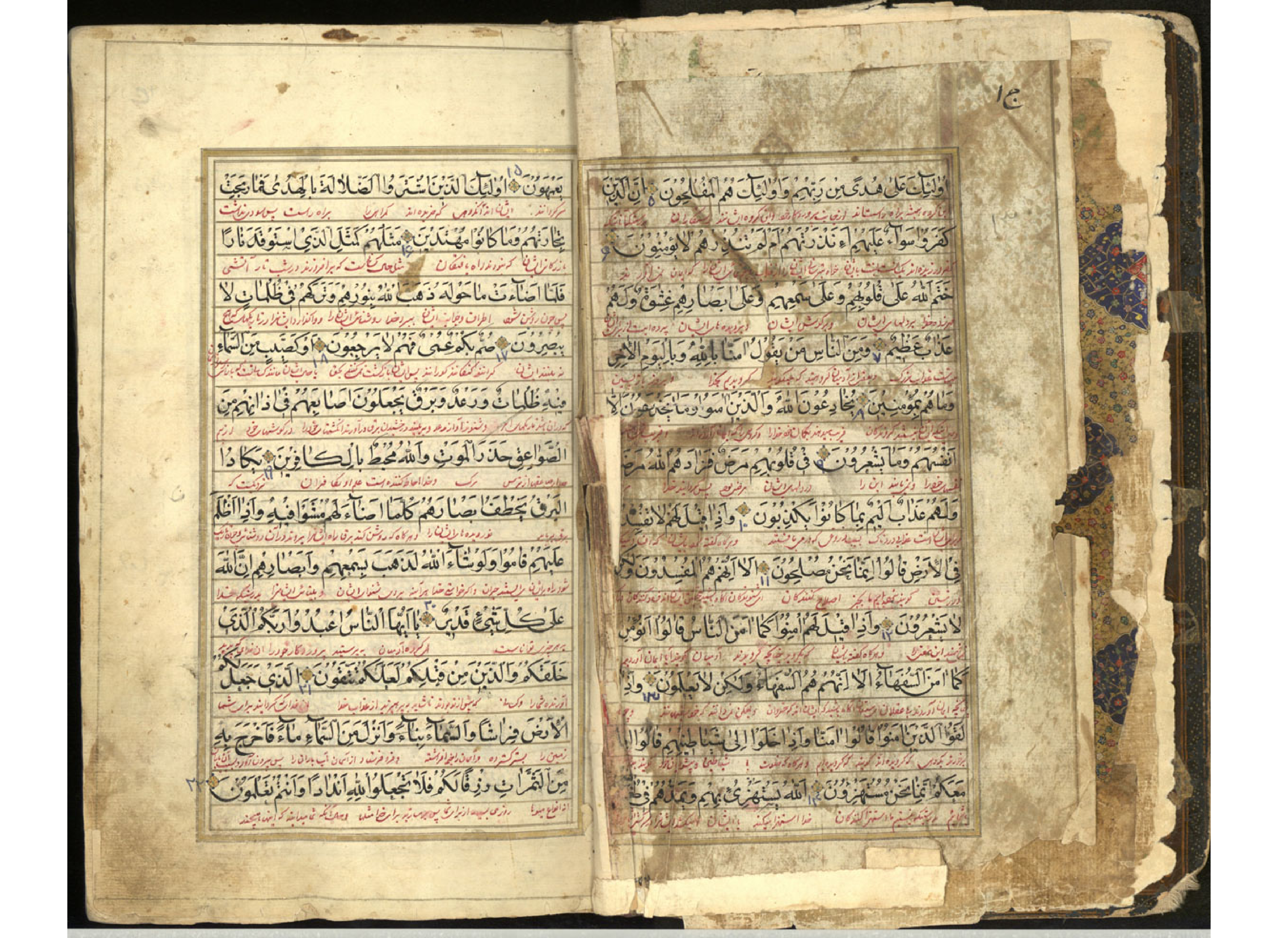
انه لقرآن كريم في كتاب مكنون

سورة البقرة

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ۞ ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى
للمتقين ۞ الذين يؤمنون بالغيب ويقيمون
الصلوة ومما رزقناهم ينفقون ۞ والذين
يؤمنون بما انزل اليك وما انزل من قبلك
وبالآخرة هم يوقنون

لا يمسه الا المطهرون

اولئك على هدى من ربهم واولئك هم المفلحون ۵ ان الذين
كفروا سواء عليهم ءانذرتهم ام لم تنذرهم لا يؤمنون ۶
ختم الله على قلوبهم وعلى سمعهم وعلى ابصارهم غشاوة ولهم
عذاب عظيم ۷ ومن الناس من يقول امنا بالله وباليوم الاخر
وما هم بمؤمنين ۸ يخادعون الله والذين امنوا وما يخدعون الا
انفسهم وما يشعرون ۹ في قلوبهم مرض فزادهم الله مرضا
ولهم عذاب اليم بما كانوا يكذبون ۱۰ واذا قيل لهم لا تفسدوا
في الارض قالوا انما نحن مصلحون ۱۱ الا انهم هم المفسدون ولكن
لا يشعرون ۱۲ واذا قيل لهم امنوا كما امن الناس قالوا انؤمن
كما امن السفهاء الا انهم هم السفهاء ولكن لا يعلمون ۱۳ واذا
لقوا الذين امنوا قالوا امنا واذا خلوا الى شياطينهم قالوا انا
معكم انما نحن مستهزءون ۱۴ الله يستهزئ بهم ويمدهم في ط

يعمهون ۱۵ اولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى فما ربحت
تجارتهم وما كانوا مهتدين ۱۶ مثلهم كمثل الذي استوقد نارا
فلما اضاءت ما حوله ذهب الله بنورهم وتركهم في ظلمات لا
يبصرون ۱۷ صم بكم عمي فهم لا يرجعون ۱۸ او كصيب من السماء
فيه ظلمات ورعد وبرق يجعلون اصابعهم في اذانهم من
الصواعق حذر الموت والله محيط بالكافرين ۱۹ يكاد
البرق يخطف ابصارهم كلما اضاء لهم مشوا فيه واذا اظلم
عليهم قاموا ولو شاء الله لذهب بسمعهم وابصارهم ان الله
على كل شيء قدير ۲۰ يا ايها الناس اعبدوا ربكم الذي
خلقكم والذين من قبلكم لعلكم تتقون ۲۱ الذي جعل لكم
الارض فراشا والسماء بناء وانزل من السماء ماء فاخرج به
من الثمرات رزقا لكم فلا تجعلوا لله اندادا وانتم تعلمون ۲۲

وان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فاتوا بسورة من مثله وا
دعوا شهداءكم من دون الله ان كنتم صادقين ۝ فان لم تفعلوا
ولن تفعلوا فاتقوا النار التي وقودها الناس والحجارة اعدت
للكافرين ۝ وبشر الذين امنوا وعملوا الصالحات ان لهم جنات
تجري من تحتها الانهار كلما رزقوا منها من ثمرة رزقا قالوا
هذا الذي رزقنا من قبل واتوا به متشابها ولهم فيها ازواج
مطهرة وهم فيها خالدون ۝ ان الله لا يستحيي ان يضرب
مثلا ما بعوضة فما فوقها فاما الذين امنوا فيعلمون انه الحق
من ربهم واما الذين كفروا فيقولون ماذا اراد الله بهذا
مثلا يضل به كثيرا ويهدي به كثيرا وما يضل به الا الفاسقين
الذين ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما امر الله
به ان يوصل ويفسدون في الارض اولئك هم الخاسرون

كيف تكفرون بالله وكنتم امواتا فاحياكم ثم يميتكم ثم يحييكم
ثم اليه ترجعون ۝ هو الذي خلق لكم ما في الارض جميعا ثم
استوى الى السماء فسواهن سبع سماوات وهو بكل شيء عليم
واذ قال ربك للملائكة اني جاعل في الارض خليفة قالوا اتجعل
فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء ونحن نسبح بحمدك ونقدس
لك قال اني اعلم ما لا تعلمون ۝ وعلم ادم الاسماء كلها ثم
عرضهم على الملائكة فقال انبئوني باسماء هؤلاء ان كنتم صادقين
قالوا سبحانك لا علم لنا الا ما علمتنا انك انت العليم الحكيم ۝ قال
يا ادم انبئهم باسمائهم فلما انباهم باسمائهم قال الم اقل لكم اني
اعلم غيب السماوات والارض واعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون
واذ قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس ابى واستكبر
وكان من الكافرين ۝ وقلنا يا ادم اسكن انت وزوجك الجنة

وكلا منها رغدا حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من

الظالمين ۝ فأزلهما الشيطان عنها فأخرجهما مما كانا فيه وقلنا

اهبطوا بعضكم لبعض عدو ولكم في الأرض مستقر ومتاع

إلى حين ۝ فتلقى آدم من ربه كلمات فتاب عليه إنه هو

التواب الرحيم ۝ قلنا اهبطوا منها جميعا فإما يأتينكم مني هدى

فمن تبع هداي فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝ والذين

كفروا وكذبوا بآياتنا أولئك أصحاب النار هم فيها خالدون ۝

يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم وأوفوا بعهدي

أوف بعهدكم وإياي فارهبون ۝ وآمنوا بما أنزلت مصدقا

لما معكم ولا تكونوا أول كافر به ولا تشتروا بآياتي ثمنا

قليلا وإياي فاتقون ۝ ولا تلبسوا الحق وأنتم تعلمون ۝ وأقيموا

الصلاة وآتوا الزكاة واركعوا مع الراكعين ۝ أتأمرون الناس

حزب

بالبر

بالبر وتنسون أنفسكم وأنتم تتلون الكتاب أفلا تعقلون ۝ وا

ستعينوا بالصبر والصلاة وإنها لكبيرة إلا على الخاشعين ۝

الذين يظنون أنهم ملاقوا ربهم وأنهم إليه راجعون ۝ يا بني

إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم وأني فضلتكم على

العالمين ۝ واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا ولا يقبل منها

شفاعة ولا يؤخذ منها عدل ولا هم ينصرون ۝ وإذ نجيناكم

من آل فرعون يسومونكم سوء العذاب يذبحون أبناءكم و

يستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم ۝ وإذ فرقنا

بكم البحر فأنجيناكم وأغرقنا آل فرعون وأنتم تنظرون ۝

وإذ واعدنا موسى أربعين ليلة ثم اتخذتم العجل من بعده وأنتم

ظالمون ۝ ثم عفونا عنكم من بعد ذلك لعلكم تشكرون ۝

وإذ آتينا موسى الكتاب والفرقان لعلكم تهتدون ۝ وإذ قال

موسى لقومه يا قوم انكم ظلمتم انفسكم باتخاذكم العجل فتوبوا

موسی بقوم خود که ای گروه من بدرستیکه شما ستم کردید بر نفسهای خود بگرفتن شما بخدائی گوساله را پس بازگشت

الى بارئكم فاقتلوا انفسكم ذلكم خير لكم عند بارئكم فتاب

سوی آفریننده خود پس بکشید نفسهای خود را ازین کشته شدن بهتر است شما را نزد آفریننده شما پس بازگشت بر

عليكم انه هو التواب الرحيم (٥٣) واذ قلتم يا موسى لن نؤمن لك

شما بدرستیکه اوست توبه پذیرنده مهربان و چون گفتید ای موسی هرگز ایمان نخواهیم آورد بتو

حتى نرى الله جهرة فاخذتكم الصاعقة وانتم تنظرون (٥٤)

تا آنکه ببینیم خدا را معاینه پس فرا گرفت شما را آتشی از آسمان و حال آنکه شما میدیدید

ثم بعثناكم من بعد موتكم لعلكم تشكرون (٥٥) وظللنا عليكم

پس زنده کردیم شما را بعد از مردن شما تا شاید شما باشید شکرگذاران و گستردیم بر سر شما

الغمام وانزلنا عليكم المن والسلوى كلوا من طيبات ما رزقناكم

ابر را و فرستادیم بر شما مرغ بریان و ترنجبین و گفتیم بخورید از پاکیزهای آنچه روزی شما کردیم

وما ظلمونا ولكن كانوا انفسهم يظلمون (٥٦) واذ قلنا ادخلوا

و ستم نکردند ما را ولیکن بودند بر نفسهای خود ستم میکردند و چون گفتیم که در آیید

هذه القرية فكلوا منها حيث شئتم رغدا وادخلوا الباب سجدا

در این قریه و بخورید از نعمتهای آن قریه هر جا خواهید خوردنی بسیار و در آیید در آن قریه در حالت سجده

وقولوا حطة نغفر لكم خطاياكم وسنزيد المحسنين (٥٧) فبدل

و بگوئید خدایا حطه عفو [illegible] تا بیامرزیم شما را [illegible] نیکوکاران را پس تبدیل کرد

الذين ظلموا قولا غير الذي قيل لهم فانزلنا على الذين ظلموا

آنان که ستم کردند بر خود گفتاری غیر آنچه گفته شده بود با ایشان پس فرستادیم بر آنان که ستم کردند

رجزا من السماء بما كانوا يفسقون (٥٨) واذ استسقى موسى لقومه

عذابی از آسمان بسبب فرمان [illegible] ایشان و چون که آب خواست موسی برای قوم خود

فقلنا اضرب بعصاك الحجر فانفجرت منه اثنتا عشرة عينا

پس گفتیم که بزن عصای خود را بر سنگ پس روان شد از آن سنگ دوازده چشمه

آل محمد حقم

منه اثنتا عشرة

قد علم كل اناس مشربهم كلوا واشربوا من رزق الله ولا تعثوا

بتحقیق دانست هر کس آبخور خود را گفتیم بخورید و بیاشامید از روزی خدا و از حد در مگذرید

في الارض مفسدين (٥٩) واذ قلتم يا موسى لن نصبر على طعام واحد

در روی زمین در حالت فساد کنندگان شما و چون گفتید ای موسی صبر نتوانیم کرد بر یک نوع خوردنی

فادع لنا ربك يخرج لنا مما تنبت الارض من بقلها وقثائها

پس بخوان برای ما رب خود را که بیرون آورد برای ما آنچه بر روید از زمین از تره آن و خیار آن

وفومها وعدسها وبصلها قال اتستبدلون الذي هو ادنى

و سیر آن و عدس آن و پیاز آن گفت چرا بدل میکنید چیزی را که او زبون تر است

بالذي هو خير اهبطوا مصرا فان لكم ما سألتم وضربت

بآنچه او بهتر است فرود آئید بشهر پس بدرستیکه آماده است برای شما آنچه خواستید و زده شد

عليهم الذلة والمسكنة وباؤا بغضب من الله ذلك بانهم كانوا يكفرون (٦٠)

بر ایشان خواری و [illegible] و سزاوار گشتند خشم بزرگ را از جانب خدا این مذلت سبب آن بود که ایشان بودند کافر میشدند

بآيات الله ويقتلون النبيين بغير الحق ذلك بما عصوا

بآیتهای قدرت خدا و میکشتند پیغمبران را بناحق این مذلت بسبب آن بود که نافرمانی کردند

وكانوا يعتدون (٦١) ان الذين آمنوا والذين هادوا والنصارى

و پیشه کرده بودند که از حد تجاوز میکردند بدرستیکه آنان که گرویدند و آنان که یهود شدند و ترسایان

والصابئين من آمن بالله واليوم الآخر وعمل صالحا فلهم اجرهم

و خارجیان هر که گروید بخدا و روز بازپسین و کرده کردار شایسته پس آماده است

عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون (٦٢) واذ اخذنا ميثاقكم

نزد پروردگار ایشان و نیست خوفی بر ایشان نه ایشان اندوه خورند یاد کن چونکه فرا گرفتیم پیمان شما

ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما آتيناكم بقوة واذكروا ما فيه

بر زبر شما کوه را گفتیم فرا گیرید آنچه داده ایم بشما بجد جهد تمام و یاد کنید آنچه که در وست

لعلكم تتقون (٦٣) ثم توليتم من بعد ذلك فلولا فضل الله عليكم

باشد که شما پرهیز کنید پس رو گردانیدید از پس آن پیمان پس اگر نه فضل خدا بودی بر شما

وَرَحْمَتُهُ لَكُنتُم مِّنَ الْخَاسِرِينَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوا مِنكُمْ فِي
السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ۝ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ
يَأْمُرُكُمْ أَن تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ
وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَٰلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ۝ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُبَيِّن لَّنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا
تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ۝ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ
عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ۝ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ
لَّا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيهَا
قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ۝ وَإِذْ قَتَلْتُمْ
نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ۝ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ

ببعضها

ببعضها كَذَٰلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝
ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ
مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ
الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝
أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ
ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا
قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ اللَّهُ
عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُم بِهِ عِندَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ أَوَلَا يَعْلَمُونَ
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝ وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ
الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۝ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ
الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنْ عِندِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ
ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا يَكْسِبُونَ ۝ وَقَالُوا

نصف الحزب

لن تمسنا النار الا اياما معدودة قل اتخذتم عند الله عهدا فلن
يخلف الله عهده ام تقولون على الله ما لا تعلمون ۝ بلى من كسب
سيئة واحاطت به خطيئته فاولئك اصحاب النار هم فيها
خالدون ۝ والذين امنوا وعملوا الصالحات اولئك اصحاب الجنة
هم فيها خالدون ۝ واذ اخذنا ميثاق بني اسرائيل لا تعبدون
الا الله وبالوالدين احسانا وذي القربى واليتامى والمساكين
وقولوا للناس حسنا واقيموا الصلوة واتوا الزكوة ثم توليتم
الا قليلا منكم وانتم معرضون ۝ واذ اخذنا ميثاقكم لا تسفكون
دماءكم ولا تخرجون انفسكم من دياركم ثم اقررتم وانتم تشهدون
ثم انتم هؤلاء تقتلون انفسكم وتخرجون فريقا منكم من ديارهم
تظاهرون عليهم بالاثم والعدوان وان ياتوكم اسارى
تفادوهم وهو محرم عليكم اخراجهم افتؤمنون ببعض الكتاب

وتكفرون

وتكفرون ببعض فما جزاء من يفعل ذلك منكم الا خزي في الحيوة
الدنيا ويوم القيمة يردون الى اشد العذاب وما الله بغافل
عما تعملون ۝ اولئك الذين اشتروا الحيوة الدنيا بالاخرة فلا
يخفف عنهم العذاب ولا هم ينصرون ۝ ولقد اتينا موسى
الكتاب وقفينا من بعده بالرسل واتينا عيسى ابن مريم
البينات وايدناه بروح القدس افكلما جاءكم رسول بما لا
تهوى انفسكم استكبرتم ففريقا كذبتم وفريقا تقتلون
وقالوا قلوبنا غلف بل لعنهم الله بكفرهم فقليلا ما يؤمنون
ولما جاءهم كتاب من عند الله مصدق لما معهم وكانوا من قبل
يستفتحون على الذين كفروا فلما جاءهم ما عرفوا كفروا به فلعنة الله
على الكافرين ۝ بئسما اشتروا به انفسهم ان يكفروا بما انزل الله
بغيا ان ينزل الله من فضله على من يشاء من عباده فباءوا بغضب

على غضب وللكافرين عذاب مهين ۞ واذا قيل لهم امنوا بما

[illegible]

انزل الله قالوا نؤمن بما انزل علينا ويكفرون بما وراءه

[illegible]

وهو الحق مصدقا لما معهم قل فلم تقتلون انبياء الله من قبل

[illegible]

ان كنتم مؤمنين ۞ ولقد جاءكم موسى بالبينات ثم اتخذتم

[illegible]

العجل من بعده وانتم ظالمون ۞ واذ اخذنا ميثاقكم ورفعنا

[illegible]

فوقكم الطور خذوا ما اتيناكم بقوة واسمعوا قالوا سمعنا

[illegible]

وعصينا واشربوا في قلوبهم العجل بكفرهم قل بئسما يامركم

[illegible]

به ايمانكم ان كنتم مؤمنين ۞ قل ان كانت لكم الدار الاخرة عند الله

[illegible]

خالصة من دون الناس فتمنوا الموت ان كنتم صادقين ۞ ولن

[illegible]

يتمنوه ابدا بما قدمت ايديهم والله عليم بالظالمين ۞ ولتجدنهم

[illegible]

احرص الناس على حيوة ومن الذين اشركوا يود احدهم لو يعمر

[illegible]

الف سنة وما هو بمزحزحه من العذاب ان يعمر والله بصير

[illegible]

في علي

١٥

بما يعملون ۞ قل من كان عدوا لجبريل فانه نزله على قلبك

[illegible]

باذن الله مصدقا لما بين يديه وهدى وبشرى للمؤمنين ۞

[illegible]

من كان عدوا لله وملائكته ورسله وجبريل وميكال

[illegible]

فان الله عدو للكافرين ۞ ولقد انزلنا اليك ايات بينات

[illegible]

وما يكفر بها الا الفاسقون ۞ اوكلما عاهدوا عهدا نبذه

[illegible]

فريق منهم بل اكثرهم لا يؤمنون ۞ ولما جاءهم رسول من عند الله

[illegible]

مصدق لما معهم نبذ فريق من الذين اوتوا الكتاب كتاب الله

[illegible]

وراء ظهورهم كانهم لا يعلمون ۞ واتبعوا ما تتلو الشياطين

[illegible]

على ملك سليمان وما كفر سليمان ولكن الشياطين كفروا

[illegible]

يعلمون الناس السحر وما انزل على الملكين ببابل هاروت

[illegible]

وماروت وما يعلمان من احد حتى يقولا انما نحن فتنة فلا

[illegible]

تكفر فيتعلمون منهما ما يفرقون به بين المرء وزوجه وما

[illegible]

بولاية الشياطين

بضارين به من احد الا باذن الله ويتعلمون ما يضرهم ولا
ينفعهم ولقد علموا لمن اشتريه ما له في الاخرة من خلاق
ولبئس ما شروا به انفسهم لو كانوا يعلمون ۞ ولو انهم امنوا
واتقوا لمثوبة من عند الله خير لو كانوا يعلمون ۞ يا ايها الذين
امنوا لا تقولوا راعنا وقولوا انظرنا واسمعوا وللكافرين عذاب
اليم ۞ ما يود الذين كفروا من اهل الكتاب ولا المشركين ان ينزل
عليكم من خير من ربكم والله يختص برحمته من يشاء والله
ذو الفضل العظيم ۞ ما ننسخ من اية او ننسها نات بخير منها
او مثلها الم تعلم ان الله على كل شيء قدير ۞ الم تعلم ان الله
له ملك السموات والارض وما لكم من دون الله من ولي
ولا نصير ۞ ام تريدون ان تسئلوا رسولكم كما سئل موسى
من قبل ومن يتبدل الكفر بالايمان فقد ضل سواء السبيل

ود كثير من اهل الكتاب لو يردونكم من بعد ايمانكم كفارا
حسدا من عند انفسهم من بعد ما تبين لهم الحق فاعفوا واصفحوا
حتى ياتي الله بامره ان الله على كل شيء قدير ۞ واقيموا الصلوة
واتوا الزكوة وما تقدموا لانفسكم من خير تجدوه عند الله
ان الله بما تعملون بصير ۞ وقالوا لن يدخل الجنة الا من كان
هودا او نصارى تلك امانيهم قل هاتوا برهانكم ان كنتم
صادقين ۞ بلى من اسلم وجهه لله وهو محسن فله اجره
ربه ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۞ وقالت اليهود ليست
النصارى على شيء وقالت النصارى ليست اليهود على شيء
وهم يتلون الكتاب كذلك قال الذين لا يعلمون مثل قولهم
فالله يحكم بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون ۞ ومن
اظلم ممن منع مساجد الله ان يذكر فيها اسمه وسعى في خرابها

اولئك ما كان لهم ان يدخلوها الا خائفين لهم في الدنيا خزي

ولهم في الآخرة عذاب عظيم ولله المشرق والمغرب فاينما

تولوا فثم وجه الله ان الله واسع عليم وقالوا اتخذ الله ولدا

سبحانه بل له ما في السموات والارض كل له قانتون بديع

السموات والارض واذا قضى امرا فانما يقول له كن فيكون

وقال الذين لا يعلمون لولا يكلمنا الله او تاتينا آية كذلك

قال الذين من قبلهم مثل قولهم تشابهت قلوبهم قد بينا الآيات

لقوم يوقنون انا ارسلناك بالحق بشيرا ونذيرا ولا تسئل

عن اصحاب الجحيم ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى

حتى تتبع ملتهم قل ان هدى الله هو الهدى ولئن اتبعت اهواءهم

بعد الذي جاءك من العلم ما لك من الله من ولي ولا نصير

الذين آتيناهم الكتاب يتلونه حق تلاوته اولئك يؤمنون به

ولا تسئل

14

ومن يكفر به فاولئك هم الخاسرون يا بني اسرائيل اذكروا

نعمتي التي انعمت عليكم واني فضلتكم على العالمين واتقوا

يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا ولا يقبل منها عدل ولا

تنفعها شفاعة ولا هم ينصرون واذ ابتلى ابراهيم ربه

بكلمات فاتمهن قال اني جاعلك للناس اماما قال ومن ذريتي

قال لا ينال عهدي الظالمين واذ جعلنا البيت مثابة للناس

وامنا واتخذوا من مقام ابراهيم مصلى وعهدنا الى ابراهيم

واسمعيل ان طهرا بيتي للطائفين والعاكفين والركع

السجود واذ قال ابراهيم رب اجعل هذا بلدا آمنا وارزق

اهله من الثمرات من آمن منهم بالله واليوم الآخر قال ومن

كفر فامتعه قليلا ثم اضطره الى عذاب النار وبئس المصير

واذ يرفع ابراهيم القواعد من البيت واسمعيل ربنا تقبل منا

إِنَّكَ أَنتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن
بدرستیکه توئی شنوای دانا ای پروردگار ما بگردان ما را گردن نهنده مر حکم ترا و از
ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ
فرزندان ما گروهی گردن نهنده گان مر حکم ترا و بنما بما جایهای عبادت خود را و به پذیر توبه ما بدرستیکه توئی
أَنتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۞ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا
توبه پذیرا مهربان ای پروردگار ما بفرست در میان ایشان پیغمبری از ایشان که بخواند
عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنتَ
بر ایشان آیتهای ترا و بیاموزد ایشانرا قرآن و احکام شریعت و پاک گرداند ایشانرا بدرستیکه توئی
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞ وَمَن يَرْغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ
غالب درست کردار و کیست که رغبت میکند از کیش ابراهیم مگر کسی که سبک عقل کرد خود را
وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۞
و بتحقیق که برگزیدیم اورا در دنیا و بتحقیق که او در آخرت هر آینه از شایسته کرداران است
إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ وَوَصَّىٰ
یاد کن چون گفت ابراهیم را خدا که گردن نه فرمان مرا گفت گردن نهادم فرمان رب عالمیان را و وصیت کرد
بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ
بملت خود ابراهیم فرزندان خود را و یعقوب هم وصیت کرد فرزندان خود را گفت ای فرزندان بدرستیکه خدا برگزید برای شما دین
فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ ۞ أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
پس باید که نمیرید مگر و حال آنکه شما باشید مسلمان چونی بودید شما اهل کتاب حاضران هنگامی که رسید یعقوب را
الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
مرگ چون گفت بفرزندان خود چه خواهید پرستید بعد از من گفتند خواهیم پرستید
إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ
خدای ترا و خدای پدران ترا ابراهیم و اسمعیل و اسحق خدای یگانه هم و ما
لَهُ مُسْلِمُونَ ۞ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ
گردن نهنده گانیم این گروهیند بتحقیق که گذشت آمده است برای ایشان جزای کردار ایشان و برای شماست

وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ
جزای آنکه کرده‌اید و پرسیده نخواهید شد از آنچه ایشان میکردند و گفت اهل کتاب که باشید جهودان یا ترسایان
تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞
تا راه راست یابید بگو ای محمد بلکه پیروی میکنیم ملت ابراهیم را در حالتیکه میل کننده بود از باطل و نبود از گروه شرک آورندگان
قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
بگوئید که گرویدیم بخدا و بآنچه فرستاده شده بسوی ما و بآنچه فرستاده شد بسوی ابراهیم و اسمعیل
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا
و اسحق و یعقوب و فرزندزادگان یعقوب و آنچه داده شده موسی و عیسی و آنچه
أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ
داده شد پیغمبران از جانب رب ایشان جدائی نمی‌افکنیم میان هیچیک از ایشان و ما فرمان او را گردن
مُسْلِمُونَ ۞ فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنتُم بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوا وَّ
نهنده گانیم پس اگر ایمان آورند بمثل آنچه گرویدید شما بآن پس بدرستیکه راه راست یافتند
إِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
و اگر گردان شوند پس جز این نیست که ایشان در خلافند پس زود باشد که کفایت کند شر ایشانرا خدا و او شنوای
الْعَلِيمُ ۞ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ
داناست بگوئید که گردن نهادیم علامت دین خدا را و کیست نیکوتر از خدا [illegible]
قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ
بگو با جهودان که آیا مخاصمه میکنید با ما در دین خدا و حال آنکه رب ما و رب شماست برای ماست جزای کردار ما و برای شماست
أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ۞ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
جزای کردار شما و ما او را مخلصانیم در اعمال بلکه میگوئید که بدرستیکه ابراهیم و اسمعیل
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ قُلْ أَأَنتُمْ
و اسحق و یعقوب و فرزندزادگان یعقوب بودند جهودان یا ترسایان بگو آیا شما
أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَادَةً عِندَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
داناترید یا خدا و کیست ستمکارتر از آنکه پنهان کند گواهی که نزد او باشد از خدا و نیست خدا

جزو ٢

بغافل عما تعملون ۞ تلك امة قد خلت لها ما كسبت ولكم

ما كسبتم ولا تسئلون عما كانوا يعملون ۞ سيقول السفهاء

من الناس ما ولاهم عن قبلتهم التي كانوا عليها قل لله المشرق

والمغرب يهدي من يشاء الى صراط مستقيم ۞ وكذلك جعلناكم

امة وسطا لتكونوا شهداء على الناس ويكون الرسول عليكم

شهيدا وما جعلنا القبلة التي كنت عليها الا لنعلم من

يتبع الرسول ممن ينقلب على عقبيه وان كانت لكبيرة الا على

الذين هدى الله وما كان الله ليضيع ايمانكم ان الله بالناس

لرءوف رحيم ۞ قد نرى تقلب وجهك في السماء فلنولينك

قبلة ترضها فول وجهك شطر المسجد الحرام وحيث ما كنتم

فولوا وجوهكم شطره وان الذين اوتوا الكتاب ليعلمون انه

الحق من ربهم وما الله بغافل عما يعملون ۞ ولئن اتيت الذين

اوتوا الكتاب بكل اية ما تبعوا قبلتك وما انت بتابع قبلتهم

وما بعضهم بتابع قبلة بعض ولئن اتبعت اهواءهم ما جاءك من

من بعد

العلم انك اذا لمن الظالمين ۞ الذين اتيناهم الكتاب يعرفونه كما

يعرفون ابناءهم وان فريقا منهم ليكتمون الحق وهم يعلمون ۞ الحق

من ربك فلا تكونن من الممترين ۞ ولكل وجهة هو موليها فاستبقوا

موليها

الخيرات اينما تكونوا يات بكم الله جميعا ان الله على كل شيء قدير

ومن حيث خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام وانه للحق

من ربك وما الله بغافل عما تعملون ۞ ومن حيث خرجت فول و

جهك شطر المسجد الحرام وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره

لئلا يكون للناس عليكم حجة الا الذين ظلموا منهم فلا تخشوهم

واخشوني ولاتم نعمتي عليكم ولعلكم تهتدون ۞ كما ارسلنا

فيكم رسولا منكم يتلوا عليكم اياتنا ويزكيكم ويعلمكم الكتاب

والحكمة ويعلمكم ما لم تكونوا تعلمون ۞ فاذكروني اذكركم
واشكروا لي ولا تكفرون ۞ يا ايها الذين امنوا استعينوا بالصبر
والصلوة ان الله مع الصابرين ۞ ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله
اموات بل احياء ولكن لا تشعرون ۞ ولنبلونكم بشيء من الخوف
والجوع ونقص من الاموال والانفس والثمرات وبشر الصابرين
الذين اذا اصابتهم مصيبة قالوا انا لله وانا اليه راجعون ۞
اولئك عليهم صلوات من ربهم ورحمة واولئك هم المهتدون ۞
ان الصفا والمروة من شعائر الله فمن حج البيت او اعتمر فلا
جناح عليه ان يطوف بهما ومن تطوع خيرا فان الله شاكر
عليم ۞ ان الذين يكتمون ما انزلنا من البينات والهدى من بعد
ما بيناه للناس في الكتاب اولئك يلعنهم الله ويلعنهم
اللاعنون ۞ الا الذين تابوا واصلحوا وبينوا فاولئك اتوب عليهم

في علي

وانا التواب الرحيم ۞ ان الذين كفروا وماتوا وهم كفار اولئك
عليهم لعنة الله والملائكة والناس اجمعين ۞ خالدين فيها
لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون ۞ والهكم اله واحد لا اله
الا هو الرحمن الرحيم ۞ ان في خلق السموات والارض واختلاف
الليل والنهار والفلك التي تجري في البحر بما ينفع الناس وما
انزل الله من السماء من ماء فاحيا به الارض بعد موتها وبث فيها
من كل دابة وتصريف الرياح والسحاب المسخر بين السماء والارض
لايات لقوم يعقلون ۞ ومن الناس من يتخذ من دون الله اندادا
يحبونهم كحب الله والذين امنوا اشد حبا لله ولو يرى الذين
ظلموا اذ يرون العذاب ان القوة لله جميعا وان الله شديد
العذاب ۞ اذ تبرأ الذين اتبعوا من الذين اتبعوا وراوا العذاب
وتقطعت بهم الاسباب ۞ وقال الذين اتبعوا لو ان لنا كرة

فنتبرأ منهم كما تبرءوا منا كذلك يريهم الله أعمالهم حسرات عليهم
وما هم بخارجين من النار ۞ يا أيها الناس كلوا مما في الأرض حلالا
طيبا ولا تتبعوا خطوات الشيطان إنه لكم عدو مبين ۞ إنما
يأمركم بالسوء والفحشاء وأن تقولوا على الله ما لا تعلمون ۞ وإذا
قيل لهم اتبعوا ما أنزل الله قالوا بل نتبع ما ألفينا عليه آباءنا
أولو كان آباؤهم لا يعقلون شيئا ولا يهتدون ۞ ومثل الذين
كفروا كمثل الذي ينعق بما لا يسمع إلا دعاء ونداء صم بكم
عمي فهم لا يعقلون ۞ يا أيها الذين آمنوا كلوا من طيبات ما
رزقناكم واشكروا لله إن كنتم إياه تعبدون ۞ إنما حرم عليكم
الميتة والدم ولحم الخنزير وما أهل به لغير الله فمن اضطر غير
باغ ولا عاد فلا إثم عليه إن الله غفور رحيم ۞ إن الذين يكتمون
ما أنزل الله من الكتاب ويشترون به ثمنا قليلا ۞ أولئك ما يأكلون

فى بطونهم

في بطونهم إلا النار ولا يكلمهم الله يوم القيامة ولا يزكيهم و
لهم عذاب أليم ۞ أولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى
والعذاب بالمغفرة فما أصبرهم على النار ۞ ذلك بأن الله نزل
الكتاب بالحق وإن الذين اختلفوا في الكتاب لفي شقاق بعيد ۞
ليس البر أن تولوا وجوهكم قبل المشرق والمغرب ولكن البر
من آمن بالله واليوم الآخر والملائكة والكتاب والنبيين
وآتى المال على حبه ذوي القربى واليتامى والمساكين وابن
السبيل والسائلين وفي الرقاب وأقام الصلاة وآتى الزكاة
والموفون بعهدهم إذا عاهدوا والصابرين في البأساء والضراء
وحين البأس أولئك الذين صدقوا وأولئك هم المتقون ۞
يا أيها الذين آمنوا كتب عليكم القصاص في القتلى الحر بالحر
والعبد بالعبد والأنثى بالأنثى فمن عفي له من أخيه شيء فاتباع

بالمعروف واداء اليه باحسان ذلك تخفيف من ربكم
ورحمة فمن اعتدى بعد ذلك فله عذاب اليم ولكم في القصاص
حيوة يا اولي الالباب لعلكم تتقون ۝ كتب عليكم اذا حضر
احدكم الموت ان ترك خيرا الوصية للوالدين والاقربين با
لمعروف حقا على المتقين ۝ فمن بدله بعد ما سمعه فانما
اثمه على الذين يبدلونه ان الله سميع عليم ۝ فمن خاف من موص
جنفا او اثما فاصلح بينهم فلا اثم عليه ان الله غفور رحيم
يا ايها الذين امنوا كتب عليكم الصيام كما كتب على الذين من
قبلكم لعلكم تتقون ۝ اياما معدودات فمن كان منكم مريضا
او على سفر فعدة من ايام اخر وعلى الذين يطيقونه فدية
طعام مسكين فمن تطوع خيرا فهو خير له وان تصوموا خير لكم
ان كنتم تعلمون ۝ شهر رمضان الذي انزل فيه القران هدى

للناس وبينات من الهدى والفرقان فمن شهد منكم الشهر
فليصمه ومن كان مريضا او على سفر فعدة من ايام اخر يريد الله
بكم اليسر ولا يريد بكم العسر ولتكملوا العدة ولتكبروا الله
على ما هديكم ولعلكم تشكرون ۝ واذا سألك عبادي عني
فاني قريب اجيب دعوة الداع اذا دعان فليستجيبوا لي وليؤمنوا
بي لعلهم يرشدون ۝ احل لكم ليلة الصيام الرفث الى نسائكم
هن لباس لكم وانتم لباس لهن علم الله انكم كنتم تختانون انفسكم
فتاب عليكم وعفا عنكم فالان باشروهن وابتغوا ما كتب الله
لكم وكلوا واشربوا حتى يتبين لكم الخيط الابيض من الخيط الاسود
من الفجر ثم اتموا الصيام الى الليل ولا تباشروهن وانتم عاكفون
في المساجد تلك حدود الله فلا تقربوها كذلك يبين الله اياته
للناس لعلهم يتقون ۝ ولا تاكلوا اموالكم بينكم بالباطل وتدلوا

بها الى الحكام لتاكلوا فريقا من اموال الناس بالاثم وانتم تعلمون

بحاکمان تا بخورید پاره از مالهای مردمان را بظلم و حال آنکه شما میدانسته باشید

يسئلونك عن الاهلة قل هي مواقيت للناس والحج وليس البر

می پرسند ترا از ماهها بگو آن ماهها وقتهاست برای مردمان و حج و نیست نیکی

بان تاتوا البيوت من ظهورها ولكن البر من اتقى واتوا البيوت

اینکه بیایید بخانها از پشتهای آن ولیکن نیکوکار کسیست که بپرهیزد و بیایید بخانها

من ابوابها واتقوا الله لعلكم تفلحون ۝ وقاتلوا في سبيل الله الذين

از درهای آن و بپرهیزید از عذاب خدا شاید شما رستگار شوید و کارزار کنید در راه الله تعالی کسانی را

يقاتلونكم ولا تعتدوا ان الله لا يحب المعتدين ۝ واقتلوهم حيث

که کارزار میکنند با شما و از حد درمگذرید بدرستیکه خدا دوست نمیدارد از حد درگذرندگان را و بکشید ایشانرا هرجا

ثقفتموهم واخرجوهم من حيث اخرجوكم والفتنة اشد من القتل

که بیابید ایشانرا و بیرون کنید ایشانرا از آنجا که بیرون کنند شمارا و شرک آوردن ایشان سخت‌تر است از کشتن

ولا تقاتلوهم عند المسجد الحرام حتى يقاتلوكم فيه فان قاتلوكم

و کارزار مکنید با ایشان نزد مسجد حرام تا وقتی که کارزار کنند با شما در آن مسجد حرام پس اگر کارزار کنند

فاقتلوهم كذلك جزاء الكافرين ۝ فان انتهوا فان الله غفور

پس بکشید ایشانرا همچنانست سزای کافران پس اگر باز ایستند پس بدرستیکه خدا آمرزگار

رحيم ۝ وقاتلوهم حتى لا تكون فتنة ويكون الدين لله

مهربانست و کارزار کنید با ایشان تا وقتی که نباشد هیچ شرکی و باشد دین خالص برای خدا

فان انتهوا فلا عدوان الا على الظالمين ۝ الشهر الحرام بالشهر

پس اگر باز ایستند پس هیچ ستم نیست مگر بر ستمکاران ماه حرام مقابلست با ماه

الحرام والحرمات قصاص فمن اعتدى عليكم فاعتدوا عليه بمثل

حرام و حرمتها مکافاتست پس هرکه ظلم کند بر شما پس ظلم کنید براو مانند

ما اعتدى عليكم واتقوا الله واعلموا ان الله مع المتقين ۝ وانفقوا في

آنکه ظلم کرده بر شما و بپرهیزید از عذاب خدا و بدانید که خدا با پرهیزکارانست و نفقه کنید در

سبيل الله ولا تلقوا بايديكم الى التهلكة واحسنوا ان الله يحب

راه الله تعالی و میندازید خودرا بدستهای خود بسوی هلاکت و نیکوئی کنید بدرستیکه دوست میدارد

المحسنين ۝ واتموا الحج والعمرة لله فان احصرتم فما استيسر من الهدي

نیکوئی کنندگان را و تمام کنید حج و عمره را برای خدا پس اگر باز داشته شوید پس هرچه آسان باشد از قربانی

ولا تحلقوا رؤسكم حتى يبلغ الهدي محله فمن كان منكم مريضا

و متراشید سرهای خودرا تا وقتی که برسد قربانی بموضع ذبح آن پس هرکه باشد از شما بیمار

او به اذى من راسه ففدية من صيام او صدقة او نسك فاذا

یا باشد او را آزاری از سر او پس واجب است بر او سر بهای از روزه داشتن یا صدقه دادن یا قربانی پس چون ایمن شوید

امنتم فمن تمتع بالعمرة الى الحج فما استيسر من الهدي فمن لم يجد

ایمن شوید پس هرکه برخوردار شود بعمره پیوسته بسوی حج پس بر اوست آنچه آسان باشد از قربانی پس کسی که نیابد قربانی را

فصيام ثلثة ايام في الحج وسبعة اذا رجعتم تلك عشرة كاملة

پس بر اوست سه روز در ایام حج و هفت روز چون برگشتید بخانهای خود آن جمیع ده تمامست

ذلك لمن لم يكن اهله حاضري المسجد الحرام واتقوا الله واعلموا

آن تمتع برای کسیست که اهل خانه او نزدیکان مسجد حرام و بپرهیزید از عذاب خدا و بدانید

ان الله شديد العقاب ۝ الحج اشهر معلومات فمن فرض فيهن

که الله تعالی سخت عقوبت است حج در چند ماه معلوم است پس هرکه تعیین کرد بر خود در آنها

الحج فلا رفث ولا فسوق ولا جدال في الحج وما تفعلوا من خير

حج را پس نیست جماع و نه دروغ و نه دشنام و نه جدل گفتن در ایام حج و آنچه بکنید از نیکی

يعلمه الله وتزودوا فان خير الزاد التقوى واتقون يا اولي

میداند آن را خدا و توشه بگیرید پس بدرستیکه بهترین توشه پرهیزکاریست و بپرهیزید از عذاب من ای صاحبان

الالباب ۝ ليس عليكم جناح ان تبتغوا فضلا من ربكم فاذا افضتم

عقلها نیست بر شما گناهی در آنکه طلب کنید روزی را بطریق تجارت از جانب پروردگار خود پس هرگاه بازگردید

من عرفات فاذكروا الله عند المشعر الحرام واذكروه كما هديكم

از عرفات پس یاد کنید الله تعالی را نزد مشعر الحرام و یاد کنید الله تعالی را چنانکه راه نمود شما را

٢

وَاِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الضَّاۤلِّيْنَ ۞ ثُمَّ اَفِيْضُوْا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ

و هر چند که بودید پیش ازین هر آینه از جملهٔ گمراهان — بعد از آن روانه شوید از جایی که روانه شوند مردمان

وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَحِيْمٌ ۞ فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَا

و طلب آمرزش کنید از خدا — هر آینه خدا آمرزگار مهربانست — پس چون بجای آرید اعمال حج خود را پس

ذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ اٰبَاۤءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُوْلُ رَبَّنَا

یاد کنید خدا را مانند یاد کردن شما پدران خود را یا سخت‌تر یاد کردن پس از جملهٔ مردمان کسی هست که میگوید پروردگارا

اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۞ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُوْلُ

بده ما را نصیب در دنیا — و نیست برای او در عقبی هیچ نصیب — و از جملهٔ مردمان کسی هست که میگوید

رَبَّنَا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

ای پروردگار ما بده ما را در دنیا نیکویی و در آخرت نیز نیکویی و نگاه دار ما را از عذاب آتش

اُولٰۤئِكَ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِمَّا كَسَبُوْا وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۞ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ

آن جمع برای ایشان هست بهره از آنچه بعمل آوردند — و خدا زود حسابست — و یاد کنید خدا را

فِيْ اَيَّامٍ مَعْدُوْدَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِيْ يَوْمَيْنِ فَلَاۤ اِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَاَخَّرَ

در روزهای شمرده شده — پس هر که تعجیل کند در دو روز پس نیست گناهی بر او — و هر که واپس ماند

فَلَاۤ اِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْۤا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ

پس نیست گناهی بر او و حکم شد برای کسی است که پرهیزگار باشد از عذاب خدا و بدانید ایشان که شما بسوی او جمع کرده خواهید شد

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهٗ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى

و از مردمان کسی است که بشگفت آرد ترا گفتار او در زندگانی دنیا — و گواه میگیرد خدا را بر

مَا فِيْ قَلْبِهٖ وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ۞ وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى فِي الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ

چیزی که در دل اوست و حال آنکه او سخت‌تر دشمنانست — و هر گاه برگردد از تو سعی کند در زمین تا فساد کند

فِيْهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ۞ وَاِذَا قِيْلَ

در زمین و نابود کند زراعت را — و نسل را و خدا دوست ندارد فساد را — و چون گفته شود

لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهٗ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ

او را که بترس از خدا — وا میدارد او را عزت بگناه — پس کافیست او را دوزخ و هر آینه بد آرامگاه است

وَمِنَ النَّاسِ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِيْ نَفْسَهُ ابْتِغَاۤءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ رَءُوْفٌ

و از جملهٔ مردمان کسیست که میفروشد جان خود را برای طلب رضای خشنودی الله تعالی — و الله تعالی مهربانست

بِالْعِبَادِ ۞ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ادْخُلُوْا فِي السِّلْمِ كَاۤفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوْا

به بندگان خود — ای آنکسانی که گرویدند داخل شوید در حقیقت اسلام همه — و پیروی مکنید

خُطُوَاتِ الشَّيْطٰنِ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِيْنٌ ۞ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ

گامهای شیطان را — هر آینه شیطان برای شما دشمن آشکار — پس اگر بلغزید بعد از

مَا جَاۤءَتْكُمُ الْبَيِّنٰتُ فَاعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۞ هَلْ يَنْظُرُوْنَ

آنکه آمد بشما دلایل ظاهره پس بدانید اینرا که خدا غالب است و کردار است — انتظار نمیکنند

اِلَّاۤ اَنْ يَأْتِيَهُمُ اللّٰهُ فِيْ ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلٰۤئِكَةُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ

مگر آنکه آید بایشان عذاب خدا در سایبانها از ابر — و آیند فرشتگان عذاب و انجام رسیده شود

وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۞ سَلْ بَنِيْۤ اِسْرَاۤئِيْلَ كَمْ اٰتَيْنٰهُمْ مِنْ اٰيَةٍ

کار و بسوی خدا برگردانیده میشود کارها — بپرس فرزندان یعقوب را چند دادیم ایشان را از معجزهٔ ظاهره

بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاۤءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ

ظاهره — و هر که بدل کند نعمت الله تعالی را بعد از آنکه آمده باشد باو — پس هر آینه خدا سخت

الْعِقَابِ ۞ زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُوْنَ مِنَ

عقوبت است — زینت داده شده برای کسانی که کافر شدند زندگانی دنیا — و تمسخر میکنند با کسانی

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ

که گرویدند — و کسانی که پرهیزگاری کردند بالای ایشان خواهند بود در روز قیامت و خدا روزی میدهد

مَنْ يَّشَاۤءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۞ كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ

هر که را میخواهد بی شمار — بودند مردمان گروهی بر یک طریقه — پس برانگیخت الله تعالی

النَّبِيّٖنَ مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ

پیغمبران را — مژده دهندگان را و ترسانندگان — و فرو فرستاد با ایشان کتاب را براستی تا حکم کند

بَيْنَ النَّاسِ فِيْمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيْهِ اِلَّا الَّذِيْنَ

میان مردمان در آن چیزی که اختلاف کردند در آن — و اختلاف نکردند در آن کتاب مگر کسانی

Margin (right page): نصف الجزء

Margin (left page): باملائكة

Margin (left page): فمنهم من آمن ومنهم من جحد ومنهم من اقر ومنهم من بدل

أُوتُوهُ مِن بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ

که داده شده بودند کتاب بعد از آنکه آمده بود بدیشان دلایل ظاهره از جهة حسد که در میان ایشان بود پس راه نمود خدا کسانی را که

آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ

که گرویده بودند بسوی آنچیزی که اختلاف کرده بودند در آن از حق بفرمان خود والله تعالی راه مینماید هر که را میخواهد بسوی

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۞ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُم مَّثَلُ

راه راست آیا گمان کردید این را که داخل میشوید بهشت را و حال آنکه هنوز نیامده بشما مثل

الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُم مَّسَّتْهُمُ الْبَأْسَآءُ وَالضَّرَّآءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّىٰ

کسانی که گذشتند پیش از شما رسید بایشان درویشی و بیماری و حرکت در آورده شدند تا آنکه

يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ

گوید پیغمبر و کسانی که گرویدند باو کی باشد یاری کردن خدا آگاه باشید بدرستیکه یاری خدا

قَرِيبٌ ۞ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلْ مَا أَنفَقْتُم مِّنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ

نزدیکست میپرسند ترا که چه چیز را نفقه کنند بگو آنچه نفقه کنید از مال پس مر پدر و مادر را

وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ

و نزدیکتران و یتیمان و درویشان و راه گذریان است و آنچه میکنید از

خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۞ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ

نیکی پس بدرستیکه خدا بآن داناست واجب کرده شد بر شما جهاد و حال آنکه آن ناخوش است شما را و شاید

أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ

اینکه ناخوش دارید چیزی را و حال آنکه آن بهتر باشد برای شما [illegible]

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۞ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ

والله تعالی میداند و شما نمیدانید میپرسند ترا از ماه حرام از جنگ کردن

فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ

در آن ماه حرام بگو جنگ کردن در آن ماه حرام بزرگست [illegible]

الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ

حرام و بیرون کردن اهل مسجد ازو بزرگترست نزد خدا و فتنه بزرگترست از کشتن

ثم زلزلوا

وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا

و همیشه کارزار میکنند باشما تا اینکه برگردانند شما را از دین شما اگر توانند

وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ

و هر که برگردد از شما از دین خود پس بمیرد و حال آنکه کافر باشد پس آن جمع باطل شد کردارهای

أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

ایشان در دنیا و آخرت و آن جمع اهل آتش اند ایشان در آن آتش

خَالِدُونَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا

پاینده اند بدرستیکه آنکسانی که گرویدند و آنکسانی که هجرت کردند و جهاد کردند

فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞

در راه خدا آن جمع امید میدارند رحمت الله تعالی را و خدا آمرزگار مهربانست

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ

میپرسند ترا از شراب و قمار بگو در آن دو گناهی بزرگ است و منفعتهاست برای مردمان

وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ۞ قُلِ الْعَفْوَ

و گناه آن دو بزرگتر است از سود آن و میپرسند ترا که چه چیز را نفقه کنند بگو زیاده از قدر حاجت

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۞ فِي الدُّنْيَا

همچنین بیان میکند الله تعالی برای شما آیات احکام را تا شما فکر کنید در دنیا

وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِن تُخَالِطُوهُمْ

و آخرت و میپرسند ترا از کار یتیمان بگو [illegible] بهتر است و اگر آمیزش کنید

فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَآءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ

پس برادران شمااند و خدا میداند ضایع کننده را از اصلاح کننده و اگر میخواست خدا هر آینه بمشقت انداختی شما را

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞ وَلَا تَنكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ

بدرستیکه خدا غالب حکیمست و زن مکنید زنان مشرکه را تا ایمان آرند و هر آینه کنیز

مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّن مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ

مؤمنه بهترست از زن [illegible] آزاد و اگرچه بشگفت آورد شما را [illegible]

يؤمنوا ولعبد مؤمن خير من مشرك ولو اعجبكم اولئك يدعون

الى النار والله يدعوا الى الجنة والمغفرة باذنه ويبين اياته

للناس لعلهم يتذكرون ۞ ويسئلونك عن المحيض قل هو اذى فاعتزلوا

النساء في المحيض ولا تقربوهن حتى يطهرن فاذا تطهرن فا

توهن من حيث امركم الله ان الله يحب التوابين ويحب المتطهرين ۞

نساؤكم حرث لكم فاتوا حرثكم انى شئتم وقدموا لانفسكم واتقوا الله

واعلموا انكم ملاقوه وبشر المؤمنين ۞ ولا تجعلوا الله عرضة

لايمانكم ان تبروا وتتقوا وتصلحوا بين الناس والله سميع عليم ۞

لا يؤاخذكم الله باللغو في ايمانكم ولكن يؤاخذكم بما كسبت

قلوبكم والله غفور حليم ۞ للذين يؤلون من نسائهم تربص

اربعة اشهر فان فاءو فان الله غفور رحيم ۞ وان عزموا الطلاق

فان الله سميع عليم ۞ والمطلقات يتربصن بانفسهن ثلاثة

قروء ولا يحل لهن ان يكتمن ما خلق الله في ارحامهن ان كن يؤمن

بالله واليوم الاخر وبعولتهن احق بردهن في ذلك ان ارادوا

اصلاحا ولهن مثل الذي عليهن بالمعروف وللرجال عليهن

درجة والله عزيز حكيم ۞ الطلاق مرتان فامساك بمعروف او

تسريح باحسان ولا يحل لكم ان تاخذوا مما اتيتموهن شيئا الا

ان يخافا الا يقيما حدود الله فان خفتم الا يقيما حدود الله

فلا جناح عليهما فيما افتدت به تلك حدود الله فلا تعتدوها

ومن يتعد حدود الله فاولئك هم الظالمون ۞ فان طلقها

فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره فان طلقها فلا جناح

عليهما ان يتراجعا ان ظنا ان يقيما حدود الله وتلك حدود الله

يبينها لقوم يعلمون ۞ واذا طلقتم النساء فبلغن اجلهن فامسكوهن

بمعروف ولا تمسكوهن ضرارا لتعتدوا ومن يفعل ذلك فقد

ظلم نفسه ولا تتخذوا آيات الله هزوا واذكروا نعمت الله عليكم
وما أنزل عليكم من الكتاب والحكمة يعظكم به واتقوا الله واعلموا
أن الله بكل شيء عليم ۞ وإذا طلقتم النساء فبلغن أجلهن
فلا تعضلوهن أن ينكحن أزواجهن إذا تراضوا بينهم بالمعروف
ذلك يوعظ به من كان منكم يؤمن بالله واليوم الآخر ذلكم
أزكى لكم وأطهر والله يعلم وأنتم لا تعلمون ۞ والوالدات
يرضعن أولادهن حولين كاملين لمن أراد أن يتم الرضاعة
وعلى المولود له رزقهن وكسوتهن بالمعروف لا تكلف نفس
إلا وسعها لا تضار والدة بولدها ولا مولود له بولده وعلى
الوارث مثل ذلك فإن أرادا فصالا عن تراض منهما وتشاور
فلا جناح عليهما وإن أردتم أن تسترضعوا أولادكم فلا جناح
عليكم إذا سلمتم ما آتيتم بالمعروف واتقوا الله واعلموا أن الله

بما تعملون بصير ۞ والذين يتوفون منكم ويذرون أزواجا يتربصن
بأنفسهن أربعة أشهر وعشرا فإذا بلغن أجلهن فلا جناح عليكم
فيما فعلن في أنفسهن بالمعروف والله بما تعملون خبير ۞ ولا جناح
عليكم فيما عرضتم به من خطبة النساء أو أكننتم في أنفسكم علم الله
أنكم ستذكرونهن ولكن لا تواعدوهن سرا إلا أن تقولوا قولا
معروفا ۞ ولا تعزموا عقدة النكاح حتى يبلغ الكتاب أجله
واعلموا أن الله يعلم ما في أنفسكم فاحذروه واعلموا أن الله
غفور حليم ۞ لا جناح عليكم إن طلقتم النساء ما لم تمسوهن أو
تفرضوا لهن فريضة ومتعوهن على الموسع قدره وعلى المقتر
قدره متاعا بالمعروف حقا على المحسنين ۞ وإن طلقتموهن
من قبل أن تمسوهن وقد فرضتم لهن فريضة فنصف ما فرضتم
إلا أن يعفون أو يعفوا الذي بيده عقدة النكاح وأن تعفوا

ولا تنسوا

وصلوة العصر

اقرب للتقوى ولا تنسوا الفضل بينكم ان الله بما تعملون بصير

حافظوا على الصلوات والصلوة الوسطى وقوموا لله قانتين

فان خفتم فرجالا او ركبانا فاذا امنتم فاذكروا الله كما علمكم ما لم

تكونوا تعلمون والذين يتوفون منكم ويذرون ازواجا

وصية لازواجهم متاعا الى الحول غير اخراج فان خرجن فلا

جناح عليكم فيما فعلن في انفسهن من معروف والله عزيز حكيم

وللمطلقات متاع بالمعروف حقا على المتقين كذلك يبين الله

لكم اياته لعلكم تعقلون الم تر الى الذين خرجوا من ديارهم

وهم الوف حذر الموت فقال لهم الله موتوا ثم احياهم ان الله

لذو فضل على الناس ولكن اكثر الناس لا يشكرون وقاتلوا

في سبيل الله واعلموا ان الله سميع عليم من ذا الذي يقرض الله

قرضا حسنا فيضاعفه له اضعافا كثيرة والله يقبض ويبسط

واليه ترجعون الم تر الى الملإ من بني اسرائيل من بعد موسى

اذ قالوا لنبي لهم ابعث لنا ملكا نقاتل في سبيل الله وقد

اخرجنا من ديارنا وابنائنا فلما كتب عليهم القتال تولوا الا قليلا

منهم والله عليم بالظالمين وقال لهم نبيهم ان الله قد بعث لكم

طالوت ملكا قالوا انى يكون له الملك علينا ونحن احق بالملك

منه ولم يؤت سعة من المال قال ان الله اصطفيه عليكم و

زاده بسطة في العلم والجسم والله يؤتي ملكه من يشاء والله

واسع عليم وقال لهم نبيهم ان اية ملكه ان يأتيكم التابوت

فيه سكينة من ربكم وبقية مما ترك ال موسى وال هرون

تحمله الملئكة ان في ذلك لاية لكم ان كنتم مؤمنين فلما

فصل طالوت بالجنود قال ان الله مبتليكم بنهر فمن شرب منه

فليس مني ومن لم يطعمه فانه مني الا من اغترف غرفة بيده فشربوا

قال هل عسيتم ان كتب عليكم القتال الا تقاتلوا قالوا وما لنا الا نقاتل في سبيل الله

منه الا قليلا منهم فلما جاوزه هو والذين آمنوا معه قالوا لا

ازان مگر اندکی ازایشان پس وقتی که گذشت از آن نهر او و کسانی که گرویده بودند با او گفتند نیست

طاقة لنا اليوم بجالوت وجنوده قال الذين يظنون انهم

توانائی ما را امروز بجنگ جالوت و لشکرهای او و گفتند آنکسان که یقین میدانستند ایشان

ملاقوا الله كم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله والله

برخورنده اند بخدا ای گروه اندک که غالب گشتند گروه بسیار را بفرمان خدا و خدا

مع الصابرين ۞ ولما برزوا لجالوت وجنوده قالوا ربنا افرغ علينا

همراه صبر کنندگان است و وقتی که ظاهر شدند برای جالوت و لشکرهای او گفتند ای پروردگار ما بریز بر ما

صبرا وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين ۞ فهزموهم

شکیبائی را و نگاه دار قدمهای ما را و یاری ده ما را بر گروه کافران پس گریزانیدند ایشان را

باذن الله وقتل داود جالوت وآتاه الله الملك والحكمة

بفرمان خدا و کشت داود جالوت را و داد او را خدا پادشاهی و علم شریعت

وعلمه مما يشاء ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لفسدت

و آموزانید او را آنچه میخواست و اگر نبودی دفع خدا مردمان را بعضی ازیشان را ببعضی هر آینه تباه شدی

الارض ولكن الله ذو فضل على العالمين ۞ تلك آيات الله

زمین ولیکن خدا صاحب عطاست بر عالمیان آن امورات نشانهای قدرت خداست

نتلوها عليك بالحق وانك لمن المرسلين ۞ تلك الرسل فضلنا

میخوانیم آنها را بر تو براستی و بدرستی که تو هر آینه از جمله پیغمبرانی آن پیغمبران که مذکور شدند

بعضهم على بعض منهم من كلم الله ورفع بعضهم درجات وآتينا

[illegible]

عيسى ابن مريم البينات وايدناه بروح القدس ولو شاء الله ما

[illegible]

اقتتل الذين من بعدهم من بعد ما جاءتهم البينات ولكن اختلفوا

[illegible]

فيها

فمنهم من آمن ومنهم من كفر ولو شاء الله ما اقتتلوا ولكن الله

پس بعضی ازیشان کسی است که گرویده است و بعضی ازیشان کسی است که کافر شد و اگر خواستی خدا کارزار نکردندی ولیکن خدا

يفعل ما يريد ۞ يا ايها الذين آمنوا انفقوا مما رزقناكم من قبل

[illegible]

ان ياتي يوم لا بيع فيه ولا خلة ولا شفاعة والكافرون هم

[illegible]

الظالمون ۞ الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تاخذه سنة ولا

[illegible]

نوم له ما في السماوات وما في الارض من ذا الذي يشفع عنده

[illegible]

الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من

[illegible]

علمه الا بما شاء وسع كرسيه السماوات والارض ولا يؤده

[illegible]

حفظهما وهو العلي العظيم ۞ لا اكراه في الدين قد تبين الرشد

[illegible]

من الغي فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن بالله فقد استمسك با

[illegible]

لعروة الوثقى لا انفصام لها والله سميع عليم ۞ الله ولي الذين

[illegible]

آمنوا يخرجهم من الظلمات الى النور والذين كفروا اولياؤهم

[illegible]

الطاغوت يخرجونهم من النور الى الظلمات اولئك اصحاب النار هم

[illegible]

وما بينهما وما تحت الثرى عالم الغيب والشهادة الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين

الطواغيت

فيها خالدون ۞ الم تر الى الذي حاج ابراهيم في ربه ان اتاه الله
در آن آتش پایدارند آیا نظر نکردی سوی کسی که محاجه کرد با ابراهیم در پروردگار او برای آنکه داده بود او را خدا
الملك اذ قال ابراهيم ربي الذي يحيي ويميت قال انا احيي واميت
پادشاهی چون گفت ابراهیم پروردگار من کسیست که زنده میکند و میمیراند گفت نمرود من هم زنده میکنم و میمیرانم
قال ابراهيم فان الله يأتي بالشمس من المشرق فأت بها من المغرب
گفت ابراهیم پس بدرستیکه خدا می آورد آفتاب را از مشرق پس بیار تو آن را از مغرب
فبهت الذي كفر والله لا يهدي القوم الظالمين ۞ او كالذي
پس حیران گردید آنکه کافر بود و خدا راه نمینماید گروه ستمکاران را یا مانند کسی که گذشت
مر على قرية وهي خاوية على عروشها قال انى يحيي هذه الله
بر شهری بر حالی که آن شهر خراب شده بود دیوارهای آن بر بامهای آن افتاده گفت چگونه زنده میگرداند اهل این شهر را خدا
بعد موتها فاماته الله مائة عام ثم بعثه قال كم لبثت قال
بعد از مردن اهل آن پس میرانید او را خدا صد سال بعد از آن برانگیخت او را گفت چند وقت درنگ کردی گفت
لبثت يوما او بعض يوم قال بل لبثت مائة عام فانظر الى طعامك
درنگ کردم روزی یا پاره از روز گفت بلکه درنگ کردی صد سال پس نگاه کن سوی طعام خود
وشرابك لم يتسنه وانظر الى حمارك ولنجعلك اية للناس
و آشامیدن خود که تغییر نکرده و نگاه کن سوی خر خود تا آنکه بگردانیم ترا حجتی برای مردمان
وانظر الى العظام كيف ننشزها ثم نكسوها لحما فلما تبين له قال
و نظر کن سوی استخوانها چگونه حرکت میدهیم آنها را بعد از آن می پوشانیم گوشتی پس چون ظاهر شد برای او گفت
اعلم ان الله على كل شيء قدير ۞ واذ قال ابراهيم رب ارني كيف
میدانم این را که خدا بر هر چیز توانا هست و یاد کن وقتی را که گفت ابراهیم ای پروردگار من بنما بمن چگونه
تحيي الموتى قال اولم تؤمن قال بلى ولكن ليطمئن قلبي قال
زنده میکنی مردگان را گفت خدا آیا نگرویده تو گفت ابراهیم آری و لیکن تا بیارامد دل من گفت
فخذ اربعة من الطير فصرهن اليك ثم اجعل على كل جبل منهن
پس بگیر چهار مرغان را پس جمع کن آنها را سوی خود پس بگذار بر هر کوهی از آن مرغان

جزءا ثم ادعهن يأتينك سعيا واعلم ان الله عزيز حكيم ۞ مثل الذين
پاره پس بخوان آن مرغان را می آیند نزد تو از روی شتاب و بدان اینکه خدا غالب استوار کار است حکایت کسانی که
ينفقون اموالهم في سبيل الله كمثل حبة انبتت سبع سنابل في
نفقه میکنند مالهای خود را در راه خدا مانند دانه است که رویانیده باشد هفت خوشه را در
كل سنبلة مائة حبة والله يضاعف لمن يشاء والله واسع ۞
هر خوشه صد دانه و خدا چند برابر میکند برای هر که میخواهد و خدا فراخ رحمت
عليم ۞ الذين ينفقون اموالهم في سبيل الله ثم لا يتبعون ما انفقوا
داناست آنانکه نفقه میکنند مالهای خود را در راه الله تعالی پس از آن در پی نمی آرند آنچه را که نفقه کرده اند
منا ولا اذى لهم اجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۞
منتی و نه آزاری برای ایشانست مزد ایشان نزد پروردگار ایشان و نیست ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین
قول معروف ومغفرة خير من صدقة يتبعها اذى والله غني
گفتار پسندیده و درگذشتن از تقصیر بهتر است از صدقه که از پی در آید آن را آزاری و خدا بی نیاز
حليم ۞ يا ايها الذين امنوا لا تبطلوا صدقاتكم بالمن والاذى
بردبار است ای آنکسانی که گرویده اند باطل مکنید صدقهای خود را بمنت نهادن و بآزار رسانیدن
كالذي ينفق ماله رئاء الناس ولا يؤمن بالله واليوم الاخر
مانند کسی که نفقه میکند مال خود را برای خودنمائی بمردمان و نمی گرود به خدا و روز قیامت
فمثله كمثل صفوان عليه تراب فاصابه وابل فتركه صلدا
پس حکایت او مانند سنگ هموار است که بر روی آن خاک باشد پس رسیده باشد بآن باران بزرگ قطره پس گذاشته باشد آن را سخت
۞ لا يقدرون على شيء مما كسبوا والله لا يهدي القوم الكافرين
آن ریاکاران نمیتوانند بر تحصیل ثواب چیزی از آنچه عمل آورده اند و خدا راه ننماید گروه کافران را
ومثل الذين ينفقون اموالهم ابتغاء مرضات الله وتثبيتا من
و حکایت کسانی که نفقه میکنند مالهای خود را برای طلب خشنودی خدا و برای محکم کردن
انفسهم كمثل جنة بربوة اصابها وابل فاتت اكلها ضعفين
نفسهای خود مانند حکایت بوستانیست بر بلندی که رسیده باشد بآن باران بزرگ قطره پس داده باشد میوه خود را دو چند

فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَن

[illegible]

تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا

[illegible]

مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا

[illegible]

إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ

[illegible]

تَتَفَكَّرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا

[illegible]

أَخْرَجْنَا لَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنفِقُونَ وَلَسْتُم

[illegible]

بِآخِذِيهِ إِلَّا أَن تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ الشَّيْطَانُ

[illegible]

يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَ

[illegible]

فَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ

[illegible]

فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ وَمَا أَنفَقْتُم

[illegible]

مِّن نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُم مِّن نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ

[illegible]

إِن تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِن تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ

[illegible]

فهو

فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنكُم مِّن سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ لَّيْسَ

[illegible]

عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ

[illegible]

فَلِأَنفُسِكُمْ وَمَا تُنفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ

[illegible]

يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۝ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

[illegible]

لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ

[illegible]

تَعْرِفُهُم بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ

[illegible]

فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۝ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا

[illegible]

وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

[illegible]

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ

[illegible]

الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ

[illegible]

الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَن جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَانتَهَىٰ فَلَهُ مَا

[illegible]

سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

[illegible]

حزب

خالدون ۞ يمحق الله الربوا ويربي الصدقات والله لا يحب كل

با بدار مانند کم میکند خدا ربا را و افزون میکند صدقات را و خدا دوست نمیدارد هر

كفار اثيم ۞ ان الذين امنوا وعملوا الصالحات واقاموا الصلوة

ناسپاس گناه کار را بدرستی که آنکسانی که گرویدند و کردند کارهای شایسته را و بپای داشتند نماز را

واتوا الزكوة لهم اجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون

و دادند زکوة را مر ایشان راست مزد ایشان نزد پروردگار ایشان و نیست ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند

يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وذروا ما بقي من الربوا ان كنتم

ای آنکسانی که گرویدند بپرهیزید از عذاب خدا و بگذارید آنچه را که مانده است از ربا اگر هستید

مؤمنين ۞ فان لم تفعلوا فاذنوا بحرب من الله ورسوله و

گروندگان پس اگر نکنید پس بدانید و آماده باشید بجنگ از خدا و پیغمبر او

ان تبتم فلكم رؤس اموالكم لا تظلمون ولا تظلمون ۞ وان كان

و اگر توبه کنید پس شما راست سرهای مالهای شما ستم نکنید و ستم کرده نمیشوید و اگر باشد

ذو عسرة فنظرة الى ميسرة وان تصدقوا خير لكم ان كنتم تعلمون

صاحب تنگدستی پس بر شماست مهلت دادن تا وقت توانگری و اینکه تصدق کنید بهتر است برای شما اگر هستید که بدانید

واتقوا يوما ترجعون فيه الى الله ثم توفى كل نفس ما كسبت وهم

و بپرهیزید روزی را که بازگردانیده شوید در آن روز بسوی خدا پس تمام داده شود هر نفسی سزای آنچه عمل آورده و ایشان

لا يظلمون ۞ يا ايها الذين امنوا اذا تداينتم بدين الى اجل مسمى

ستم کرده نشوند ای آنکسانی که گرویدند هرگاه معامله کنید با یکدیگر بقرض تا وقتی نام برده شده

فاكتبوه وليكتب بينكم كاتب بالعدل ولا ياب كاتب ان يكتب

پس بنویسید آنرا و باید که بنویسد میان شما نویسنده براستی و سر باز نزند نویسنده از آنکه بنویسد چنانکه آموزانیده او را

كما علمه الله فليكتب وليملل الذي عليه الحق وليتق الله ربه

خدا پس باید که بنویسد و باید که اقرار کند کسی که بر اوست دین و باید که بپرهیزد از خدا که پروردگار

ولا يبخس منه شيئا فان كان الذي عليه الحق سفيها او ضعيفا

و کم نکند از آن دین چیزی پس اگر باشد کسی که بر اوست دین بی عقل یا عاجز یا ناتوان

او لا يستطيع ان يمل هو فليملل وليه بالعدل واستشهدوا

ناتوان باشد از آنکه املا کند او پس باید که اقرار کند کارگذار او براستی و گواه گیرید بر معامله خود

شهيدين من رجالكم فان لم يكونا رجلين فرجل وامراتان

دو گواه از مردان شما پس اگر نباشند دو مرد پس یک مرد و دو زن

ممن ترضون من الشهداء ان تضل احديهما فتذكر احديهما

از آنکسانی که پسندید از گواهان برای آنکه فراموش کند یکی از آن دو زن پس یاد آورد یکی از آن دو زن

الاخرى ولا ياب الشهداء اذا ما دعوا ولا تسئموا ان تكتبوه

دیگری را و باید که سر باز نزنند گواهان چون خوانده شوند و ملول نشوید از اینکه بنویسید آنرا

صغيرا او كبيرا الى اجله ذلكم اقسط عند الله واقوم للشهادة

اگر کوچک یا بزرگ تا وعده آن این کتابت شما درست تر است نزد خدا و ثابت است برای گواهی دادن

وادنى الا ترتابوا الا ان تكون تجارة حاضرة تديرونها

و نزدیکتر است با آنکه شک نکنید مگر آنکه باشد تجارت حاضر دست بدست میکردانید آن را

بينكم فليس عليكم جناح الا تكتبوها واشهدوا اذا تبايعتم

میان خود پس نیست بر شما گناهی اینکه ننویسید آن را و گواه گیرید هرگاه که خرید و فروش کنید

ولا يضار كاتب ولا شهيد وان تفعلوا فانه فسوق بكم

و باید که رنجیده نشود نویسنده و نه گواه و اگر بکنید پس آن فسق باشد که متعلق گردد بشما

واتقوا الله ويعلمكم الله والله بكل شيء عليم ۞ وان كنتم

و بپرهیزید از خدا و می آموزاند شما را خدا و خدا بهر چیزی بغایت داناست و اگر باشید

على سفر ولم تجدوا كاتبا فرهان مقبوضة فان امن بعضكم

بر سفر و نیابید نویسنده پس گرو داری گرفته شده است پس اگر ایمن دارد بعض شما

بعضا فليؤد الذي اؤتمن امانته وليتق الله ربه ولا تكتموا

بعض دیگر را پس باید که ادا کند آنکسی که امین شمرده شده امانت او را و باید که بپرهیزد از خدا که پروردگار اوست و پوشیده مکنید

الشهادة ومن يكتمها فانه اثم قلبه والله بما تعملون عليم

گواهی را و هر که بپوشد گواهی را پس بدرستی که او گناهکار است دل او و خدا بآنچه میکنید بغایت داناست

لله ما في السموات وما في الأرض وإن تبدوا ما في أنفسكم

أو تخفوه يحاسبكم به الله فيغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء

والله على كل شيء قدير ۝ آمن الرسول بما أنزل إليه من ربه والمؤمنون

كل آمن بالله وملائكته وكتبه ورسله لا نفرق بين أحد

من رسله وقالوا سمعنا وأطعنا غفرانك ربنا وإليك المصير

لا يكلف الله نفسا إلا وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت

ربنا لا تؤاخذنا إن نسينا أو أخطأنا ربنا ولا تحمل علينا إصرا

كما حملته على الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا

به واعف عنا واغفر لنا وارحمنا أنت مولانا فانصرنا على القوم

سورة آل عمران ۝ الكافرين ۝ ومائتا آية

کافران

بسم الله الرحمن الرحيم

ابتدا میکنم بنام خدای بخشنده مهربان

الم ۝ الله لا إله إلا هو الحي القيوم ۝ نزل عليك الكتاب بالحق مصدقا

لما بين يديه وأنزل التوراة والإنجيل ۝ من قبل هدى للناس

وأنزل الفرقان إن الذين كفروا بآيات الله لهم عذاب شديد

والله عزيز ذو انتقام ۝ إن الله لا يخفى عليه شيء في الأرض

ولا في السماء ۝ هو الذي يصوركم في الأرحام كيف يشاء لا إله

إلا هو العزيز الحكيم ۝ هو الذي أنزل عليك الكتاب منه آيات

محكمات هن أم الكتاب وأخر متشابهات فأما الذين في قلوبهم

زيغ فيتبعون ما تشابه منه ابتغاء الفتنة وابتغاء تأويله

وما يعلم تأويله إلا الله والراسخون في العلم يقولون آمنا

به كل من عند ربنا وما يذكر إلا أولوا الألباب ۝ ربنا لا تزغ

قلوبنا بعد إذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة إنك أنت

الوهاب ۝ ربنا إنك جامع الناس ليوم لا ريب فيه إن الله لا

يخلف الميعاد ۝ إن الذين كفروا لن تغني عنهم أموالهم ولا أولادهم

من الله شيئا واولئك هم وقود النار ۞ كداب ال فرعون و

از عذاب خدا چیزی را و آن جماعت ایشان هیزم آتش دوزخند همچو عادت قوم فرعون و

الذين من قبلهم كذبوا بآياتنا فاخذهم الله بذنوبهم والله

آن کسانی که پیش از ایشان بودند تکذیب کردند آیتهای ما را پس گرفت ایشان را خدا به سبب گناهان ایشان و خدا

شديد العقاب ۞ قل للذين كفروا ستغلبون وتحشرون الى

سخت عقوبت است بگو مر کسانی را که کافر شدند زود باشد مغلوب شوید و جمع کرده شوید بسوی

جهنم وبئس المهاد ۞ قد كان لكم آية في فئتين التقتا فئة

دوزخ و بد آرامگاه است به تحقیق که بود برای شما علامتی در دو گروه که به یکدیگر رسیدند گروهی

تقاتل في سبيل الله واخرى كافرة يرونهم مثليهم رأي

کارزار میکردند در راه خدا گروهی دیگر کافر بودند میدیدند مسلمان ایشان را دو چندان

العين والله يؤيد بنصره من يشاء ان في ذلك لعبرة لاولي

دیدن آشکارا و خدا قوت میدهد بیاری کردن خود هر کس را که میخواهد بدرستی که آنچه مذکور شد در آن پندیست مر صاحبان

الابصار ۞ زين للناس حب الشهوات من النساء والبنين و

بینایی را زینت داده شده است برای مردمان دوستی خواهشهای نفس از زنان و پسران

القناطير المقنطرة من الذهب والفضة والخيل المسومة

و مالهای گرد کرده شده از زر طلا و نقره و اسبان نجیب و چهارپایان

والانعام والحرث ذلك متاع الحيوة الدنيا والله عنده

و زراعت آن همه بهره زندگی دنیاست و الله تعالی نزد اوست

حسن المآب ۞ قل اؤنبئكم بخير من ذلكم للذين اتقوا عند ربهم

نیکوئی بازگشت بگو آیا خبر دهم شما را به بهتر از اینها مر کسانی را که پرهیزکاری کردند نزد پروردگار

جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها وازواج مطهرة

بهشتهاست که میرود از زیر درختان جویهای آب پایدارانند در آن بهشتها و زنانی پاکیزه

ورضوان من الله والله بصير بالعباد ۞ الذين يقولون ربنا اننا

و خوشنودی از الله تعالی و خدا بیناست باحوال بندگان آن کسانی که میگویند ای پروردگار ما

اننا فاغفر لنا ذنوبنا وقنا عذاب النار ۞ الصابرين والصادقين

گرویدیم پس بیامرز برای ما گناهان ما را و نگاه دار ما را از عذاب آتش شکیبایان و راستگویان

والقانتين والمنفقين والمستغفرين بالاسحار ۞ شهد الله

و فرمانبرداران و نفقه کنندگان و آمرزش خواهان در سحرها گواهی داد خدا

انه لا اله الا هو والملائكة واولوا العلم قائما بالقسط لا اله

اینکه نیست معبود بحق مگر او و فرشتگان و صاحبان دانش نیز گواهی دادند که ایستاده است بعدالت نیست معبودی

الا هو العزيز الحكيم ۞ ان الدين عند الله الاسلام وما اختلف

مگر او ارجمند درست کردار است بدرستیکه دین نزد خدا اسلام است و اختلاف نکردند

الذين اوتوا الكتاب الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم ومن

آنکسانی که داده شدند کتاب مگر بعد از آنکه آمد بایشان دانش از روی حسد که میان ایشان

يكفر بآيات الله فان الله سريع الحساب ۞ فان حاجوك

و هر که کافر شود بآیتهای خدا پس بدرستیکه خدا زود حساب است پس اگر مجادله کنند با تو در دین

فقل اسلمت وجهي لله ومن اتبعن وقل للذين اوتوا الكتاب

پس بگو خالص کردم روی خود را برای خدا و کسی که پیروی من کرد و بگو کسانی را که داده شدند کتاب را

والاميين ءاسلمتم فان اسلموا فقد اهتدوا وان تولوا

و آنانرا که کتاب ندارند آیا اسلام آورده اند پس اگر اسلام آوردند پس بتحقیق راه راست یافتند و اگر برگردند

فانما عليك البلاغ والله بصير بالعباد ۞ ان الذين يكفرون

پس جز این نیست که بر تو پیغام رسانیدن است و خدا بیناست باحوال بندگان بدرستی که آنکسانی که کافر میشوند

بآيات الله ويقتلون النبيين بغير حق ويقتلون الذين

بآیتهای خدا و میکشند پیغمبران را بناحق و میکشند آن کسانی را

يأمرون بالقسط من الناس فبشرهم بعذاب اليم ۞ اولئك

که میفرمایند ایشان را بعدل از مردمان پس مژده ده ایشانرا بعذاب دردناک ایشان آنکسانند

الذين حبطت اعمالهم في الدنيا والآخرة وما لهم من ناصرين

آن کسانند که باطل شد کردارهای ایشان در دنیا و آخرت و نیست ایشانرا یاری کنندگان

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ

آيا نظر نكردى سوى كسانى كه داده شدند بهره از كتاب خوانده ميشوند سوى كتاب خدا

لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۞ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ

تا حكم كند ميان ايشان پس ميگردد گروهى از ايشان و حال آنكه ايشان اعراض كنندگان اند اين بسبب آنكه ايشان

قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ

گفتند هرگز نرسد بما آتش مگر چند روز شمرده شده و فريب داد ايشان را در دين ايشان

مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۞ فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ

آنچه بودند كه افترا ميكردند آن را پس چگونه باشد حال ايشان وقتى كه جمع كنيم ايشان را براى روزى كه نيست شك در آن و تمام داده شود

كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۞ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي

هر نفسى آنچه كسب كرده است و ايشان ستم كرده نشوند بگو خداوندا اى صاحب پادشاهى ميدهى

الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ

پادشاهى هر كه خواهى و ميستانى پادشاهى از هر كه خواهى و عزيز ميكنى هر كه را خواهى و خوار ميكنى

مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ

هر كه را كه خواهى بدست تست نيكى بدرستيكه تو بر همه چيز بغايت توانا ست در مى آرى شب را در روز

وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ

و در مى آرى روز را در شب و بيرون مى آرى زنده را از مرده و بيرون مى آرى مرده را از

الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۞ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ

زنده و روزى ميدهى هر كه را خواهى بى شمار بايد كه نگيرند مومنان كافران را

أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۞ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ

دوستان غير مومنان و هر كه كند اين كار را پس نيست از دوستى خدا در هيچ

إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۞

مگر آنكه بترسيد از ايشان ترسيدنى و ميترساند شما را خدا از خويشتن و بسوى خداست بازگشت

قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي

بگو اگر پنهان كنيد آنچه در سينهاى شماست يا آشكار كنيد آن را ميداند آن را خدا و ميداند آنچه كه در

السموات

السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ يَوْمَ تَجِدُ

آسمانهاست و آنچه كه در زمين است و الله تعالى بر همه چيزى بغايت تواناست روزى كه بيابد

كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا

هر نفسى آنچه را كه كرده بود از نيكى حاضر كرده شده و آنچه را كه كرده بود از بدى دوست دارد كه كاشكى ميان او

وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ۞

ميان آن نفس و ميان عمل او مسافتى دور و ميترساند شما را خدا از خويشتن و خدا مهربان است به بندگان

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

بگو اگر هستيد كه دوست ميداريد خدا را پس پيروى كنيد مرا تا دوست دارد شما را خدا و بيامرزد براى شما گناهان شما را

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ

و خدا آمرزگار مهربان است بگو فرمان بريد خدا را و پيغمبر را پس اگر برگردند پس بدرستيكه خدا

لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۞ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ

بغايت دوست نميدارد كافران را بدرستيكه خدا برگزيد آدم را و نوح را و خاندان ابراهيم را

وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۞ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

وآل محمد

و خاندان عمران را بر جهانيان پرورش كنند فرزندان را كه بعضى از ايشان زاده از بعضى ديگر و خدا شنوا

عَلِيمٌ ۞ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي

بغايت داناست ياد كن وقتى را كه گفت زن عمران اى پروردگار من بدرستيكه من نذر كردم براى تو آنچه را در شكم منست

مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ

آزاد كرده شده پس قبول كن از من بدرستيكه تو شنواى داناى پس چون كه زاييد مريم را گفت

رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ

اى پروردگار من بدرستيكه من زاييدم اين فرزند را دختر و خدا داناتر است بآنچه زاييده و نيست و نرينه

كَالْأُنْثَى وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ

مانند مادينه و بدرستيكه من نام نهادم او را مريم و بدرستيكه من در پناه تو مى آرم او را و فرزندان او را از

الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۞ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا

شيطان رانده شده پس پذيرفت مادر را پروردگار او پسنديده نيكو و برويانيد او را نشو و نماى نيكو

حسنا وكفلها زكريا كلما دخل عليها زكريا المحراب وجد

عندها رزقا قال يا مريم انى لك هذا قالت هو من عند الله

ان الله يرزق من يشاء بغير حساب ۞ هنالك دعا زكريا

ربه قال رب هب لى من لدنك ذرية طيبة انك سميع الدعآء

فنادته الملئكة وهو قائم يصلى فى المحراب ان الله يبشرك

بيحيى مصدقا بكلمة من الله وسيدا وحصورا ونبيا من ا

لصالحين ۞ قال رب اجعل لى اية قال ايتك الا تكلم الناس

ثلثة ايام الا رمزا ۞ واذكر ربك كثيرا وسبح بالعشى والابكار

واذ قالت الملئكة يا مريم ان الله اصطفيك وطهرك وا

صطفيك على نساء العالمين ۞ يا مريم اقنتى لربك واسجدى

واركعى مع الراكعين ۞ ذلك من انباء الغيب نوحيه اليك

وما كنت لديهم اذ يلقون اقلامهم ايهم يكفل مريم وما كنت لديهم

قال رب انى يكون لى غلام وقد بلغنى الكبر وامرأتى عاقر قال كذلك الله يفعل ما يشاء

اذ يختصمون

اذ يختصمون ۞ اذ قالت الملائكة يا مريم ان الله يبشرك بكلمة

منه اسمه المسيح عيسى ابن مريم وجيها فى الدنيا والاخرة

ومن المقربين ۞ ويكلم الناس فى المهد وكهلا ومن الصالحين

قالت رب انى يكون لى ولد ولم يمسسنى بشر قال كذلك الله

يخلق ما يشاء اذا قضى امرا فانما يقول له كن فيكون ۞ ويعلمه

الكتاب والحكمة والتورية والانجيل ۞ ورسولا الى بنى اسرائيل

انى قد جئتكم باية من ربكم انى اخلق لكم من الطين كهيئة

الطير فانفخ فيه فيكون طيرا باذن الله وابرئ الاكمه والابرص

واحيى الموتى باذن الله وانبئكم بما تاكلون وما تدخرون

فى بيوتكم ان فى ذلك لاية لكم ان كنتم مؤمنين ۞ ومصدقا

لما بين يدى من التورية ولاحل لكم بعض الذى حرم عليكم

وجئتكم باية من ربكم فاتقوا الله واطيعون ۞ ان الله ربى وربكم

فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۞ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ

پس بندگی کنید او را اینست راه راست پس وقتی که دریافت عیسی از ایشان کفر را

قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللّٰهِ آمَنَّا

گفت یاری کنندگان من بسوی خدا گفتند خاصان او یاری کنندگان دین خدا ایم گرویدیم

بِاللّٰهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۞ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ

به خدا و گواه باش اینکه ما مسلمانیم ای پروردگار گرویدیم بانچه فرو فرستادی و پیروی کردیم پیغمبر را

فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۞ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللّٰهُ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ

پس بنویس ما را با گواهی دهندگان و مکر کردند و مکر کرد الله تعالی جزا داد ایشان را و خدا بهترین مکر کنندگان

إِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ

یاد کن وقتی که گفت خدا ای عیسی بدرستیکه من میرانندهٔ توام و بردارندهٔ توام بسوی خود و پاک کنندهٔ توام از

الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ

آن کسانی که کافر شدند و گردانندهٔ ام آن کسانی را که پیروی کردند ترا بالای آن کسانی که کافر شدند تا

يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

روز قیامت پس بسوی من است بازگشت شما پس حکم بکنم میان شما در آنچه هستید که در آن اختلاف میکنید

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

پس اما آنکسانی که کافر شدند پس عذاب بکنم ایشان را عذاب سخت در دنیا و آخرت

وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۞ وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

و اما آن کسانی که گرویدند و کردند کارهای نیکو را

فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۞ ذٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ

و خدا دوست نمیدارد ستمکاران را آنچه مذکور شد میخوانیم آن را بر تو

مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ۞ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ آدَمَ

بدرستیکه حکایت عیسی نزد خدا مانند حکایت آدم است

خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۞ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا

آفرید او را از خاک پس بعد از آن گفت او را موجود باش پس موجود شد این حکایت راست از پروردگار تست پس

تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۞ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ

مباش از جملهٔ اهل شک پس هر که مخاصمه کند با تو در باب این حکایت بعد از آنکه آمد ترا از دانش

فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا

پس بگو بیائید تا بخوانیم پسران ما و پسران شما را و زنان ما و زنان شما را و نزدیکان ما

وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ۞ إِنَّ هٰذَا

و نزدیکان شما را بعد از آن ... لعنت الله تعالی را بر دروغ گویان بدرستیکه این

لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلٰهٍ إِلَّا اللّٰهُ وَإِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

هر آینه آنست خبر راست و نیست هیچ معبودی بجز الله تعالی و بدرستیکه خدا هر آینه اوست ارجمند

الْحَكِيمُ ۞ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ۞ قُلْ يَا أَهْلَ

استوار کردار پس اگر برگردند پس بدرستیکه خدا بغایت دانا است بحال تباه کاران بگو ای یهود

الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ

و نصاری بیائید بسوی سخنی که برابر است میان ما و میان شما اینکه بندگی نکنیم مگر خدا را

إِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا

مگر خدا را و شریک نکنیم با او چیزی را و فرا نگیرد بعض ما بعض دیگر را معبودان غیر

مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۞ يَا أَهْلَ

الله تعالی پس اگر برگردند پس بگوید که گواه باشید باینکه ما مسلمانیم ای یهود

الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَاةُ وَالْإِنْجِيلُ

و نصاری چرا مخاصمه میکنید در دین ابراهیم و حال آنکه فرو فرستاده نشد توریة و انجیل

إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞ هَا أَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ

مگر بعد از ابراهیم آیا پس نمیفهمید آگاه باشید شما ...

بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ

... و خدا میداند و شما نمیدانید

لَا تَعْلَمُونَ ۞ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلٰكِنْ كَانَ حَنِيفًا

نمیدانید نبود ابراهیم یهود و نه ترسا و لیکن بود ...

مسلما وما كان من المشركين ۞ ان اولى الناس بابراهيم للذين

اتبعوه وهذا النبي والذين امنوا والله ولي المؤمنين ۞ ودت

طائفة من اهل الكتاب لو يضلونكم وما يضلون الا انفسهم

وما يشعرون ۞ يا اهل الكتاب لم تكفرون بايات الله وانتم

تشهدون ۞ يا اهل الكتاب لم تلبسون الحق بالباطل و

تكتمون الحق وانتم تعلمون ۞ وقالت طائفة من اهل الكتاب

امنوا بالذي انزل على الذين امنوا وجه النهار واكفروا اخره

لعلهم يرجعون ۞ ولا تؤمنوا الا لمن تبع دينكم قل ان الهدى

هدى الله ان يؤتى احد مثل ما اوتيتم او يحاجوكم عند

ربكم قل ان الفضل بيد الله يؤتيه من يشاء والله واسع

عليم ۞ يختص برحمته من يشاء والله ذو الفضل العظيم

ومن اهل الكتاب من ان تامنه بقنطار يؤده اليك ومنهم

من ان تامنه بدينار لا يؤده اليك الا ما دمت عليه قائما

ذلك بانهم قالوا ليس علينا في الاميين سبيل ويقولون

على الله الكذب وهم يعلمون ۞ بلى من اوفى بعهده واتقى

فان الله يحب المتقين ۞ ان الذين يشترون بعهد الله وايمانهم

ثمنا قليلا اولئك لا خلاق لهم في الاخرة ولا يكلمهم الله

ولا ينظر اليهم يوم القيمة ولا يزكيهم ولهم عذاب اليم ۞ وان

منهم لفريقا يلون السنتهم بالكتاب لتحسبوه من الكتاب

وما هو من عند الله وما هو من عند الله ويقولون على الله

الكذب وهم يعلمون ۞ ما كان لبشر ان يؤتيه الله الكتاب

والحكم والنبوة ثم يقول للناس كونوا عبادا لي من دون الله

ولكن كونوا ربانيين بما كنتم تعلمون الكتاب وبما كنتم

تدرسون ۞ ولا يامركم ان تتخذوا الملئكة والنبيين اربابا

احم

ايأمركم بالكفر بعد اذ انتم مسلمون ۞ واذ اخذ الله ميثاق

آیا بفرماید شما را بکفر بعد از آنکه هستید شما مسلمان و یاد کن وقتی که گرفت خدا پیمان

النبيين لما اتيتكم من كتاب وحكمة ثم جاءكم رسول

پیغمبران را هر آینه آنچه بدهم شما را از کتاب و علم شریعت بعد از آن آید بشما پیغمبری

مصدق لما معكم لتؤمنن به ولتنصرنه قال ءاقررتم

تصدیق کننده مر آنچه را که با شماست هر آینه بگروید البته به او و هر آینه یاری دهید او را گفت خدا آیا اقرار کردید

واخذتم على ذلكم اصري قالوا اقررنا قال فاشهدوا و

و گرفتید بر آنچه مذکور شد عهد مرا گفتند اقرار کردیم گفت خدا فرشتگان را پس گواه باشید

انا معكم من الشاهدين ۞ فمن تولى بعد ذلك فاولئك

و من نیز با شما از گواهانم پس هر که برگردد بعد از آن پس آن جمع

هم الفاسقون ۞ افغير دين الله يبغون ۞ وله اسلم من في السموات

ایشانند نافرمانان آیا پس غیر دین خدا را میطلبند و حال آنکه بار برگردن نهاده است هر که در آسمان

والارض طوعا وكرها واليه يرجعون ۞ قل امنا بالله وما

و در زمین است خواهان و ناخواهان و بسوی او برگردیده میشود بگو گرویدیم بخدا و بآنچه

انزل علينا وما انزل على ابراهيم واسمعيل واسحق ويعقوب

فرو فرستاده شده بر ما و بآنچه فرو فرستاده شده بر ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب

والاسباط وما اوتي موسى وعيسى والنبيون من ربهم

و فرزندان یعقوب و آنچه داده شده بموسی و عیسی و پیغمبران از نزد پروردگار ایشان

لا نفرق بين احد منهم ونحن له مسلمون ۞ ومن يبتغ غير

جدائی نمیکنیم میان هیچیک از پیغمبران و ما برای خدا گردن نهادگانیم و هر که طلب کند غیر

الاسلام دينا فلن يقبل منه وهو في الاخرة من الخاسرين ۞

اسلام دین را پس هرگز قبول کرده نمیشود از او و او در آخرت از زیان کاران است

كيف يهدي الله قوما كفروا بعد ايمانهم وشهدوا ان الرسول

چگونه راه نماید خدا جماعتی که کافر شدند بعد از گرویدن ایشان و گواهی دادند بآنکه این پیغمبر

حق

حق وجاءهم البينات والله لا يهدي القوم الظالمين ۞ اولئك

حق است و آمد ایشان را معجزات ظاهره و خدا راه نمینماید گروه ستمکاران را آن جمع

جزاؤهم ان عليهم لعنة الله والملئكة والناس اجمعين ۞

جزای ایشان این است که بر ایشان است لعنت خدا و فرشتگان و مردمان همگی

خالدين فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون ۞

جاویدانند در آن لعنت سبک کرده نمیشود از ایشان عذاب و نه ایشان مهلت داده شوند

الا الذين تابوا من بعد ذلك واصلحوا فان الله غفور رحيم ۞

مگر آن کسانی که توبه کردند بعد از آن و بصلاح آوردند کار خود را پس بدرستیکه خدا آمرزگار مهربانست

ان الذين كفروا بعد ايمانهم ثم ازدادوا كفرا لن تقبل توبتهم

بدرستیکه آنکسانی که کافر شدند بعد از گرویدن ایشان بعد از آن زیاده شدند بجهت کفر هرگز پذیرفته نمیشود توبه ایشان

واولئك هم الضالون ۞ ان الذين كفروا وماتوا وهم

و آن جمع ایشان گمراهانند بدرستیکه آنکسانی که کافر شدند و مردند و حال آنکه ایشان

كفار فلن يقبل من احدهم ملء الارض ذهبا ولو افتدى

کافران بودند پس هرگز قبول کرده نمیشود از هیچیک از ایشان به پری زمین زر و اگرچه سربها دهد بآن

به اولئك لهم عذاب اليم وما لهم من ناصرين ۞ لن تنالوا البر

آن جمع برای ایشان است عذاب دردناک و نیست برای ایشان یاری کنندگان هرگز نرسید بنیکوکاری

حتى تنفقوا مما تحبون وما تنفقوا من شيء فان الله به عليم ۞

تا آنکه نفقه کنید از آنچه دوست میدارید و آنچه نفقه میکنید از هر چیزی پس بدرستیکه خدا بآن داناست

ما

كل الطعام كان حلا لبني اسرائيل الا ما حرم اسرائيل

هر خوردنی حلال بود حلال برای فرزندان یعقوب مگر آنچه حرام گردانید یعقوب

على نفسه من قبل ان تنزل التورية قل فاتوا بالتورية

بر نفس خود پیش از آنکه فرو فرستاده شود توریة بگو پس بیارید توریة را

فاتلوها ان كنتم صادقين ۞ فمن افترى على الله الكذب

پس بخوانید آن را اگر هستید راستگویان پس هر که افترا کند بر خدای تعالی دروغ را

مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۞ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ

بعد از آن پس آن جمع منکران آنند ستمکاران بگو راست گفت خدا پس پیروی کنید دین

اِبْرٰاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞ اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ

ابراهیم را بر حالی که میل کننده است و نبود از اهل شرک بدرستیکه اول خانه که گذاشته شد برای آدمیان

لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ۞ فِيهِ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ

هر آینه آن خانه ایست که در مکه است بر حالی که با برکت و راه نمایست برای عالمیان در آن خانه است نشانهای روشن

مَقَامُ اِبْرٰاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًا وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ

جای ماندن ابراهیم است و هر که در آید در آن خانه باشد ایمن و برای خداست بر مردمان آهنگ خانه کعبه

مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيلًا ۞ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

هر که وسعت داشته باشد سوی آن خانه راه بر و هر که انکار حکم او کند پس بدرستیکه خدا بی نیاز است از عالمیان

قُلْ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ شَهِيدٌ عَلٰى

بگو ای یهود و نصاری چرا کافر میشوید به نشانهای الله تعالی و حال آنکه الله تعالی گواه است بر آنچه

مَا تَعْمَلُونَ ۞ قُلْ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ

میکنید بگو ای یهود و نصاری چرا باز میدارید از راه خدا کسی را که گروید

تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۞

طلب میکنید در آن راه کجی را و حال آنکه شما گواهانید و نیست الله تعالی بیخبر از آنچه میکنید

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ

ای آن کسانی که گرویدید اگر فرمان برید جمعی را از آنکه داده شده کتاب

يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ۞ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى

برگردانند شما را بعد از گرویدن شما ناگرویدگان و چگونه کافر میشوید و حال آنکه بر شما خوانده میشود

عَلَيْكُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ

بر شما آیتهای خدا و در میان شما است پیغمبر او و هر که چنگ زند بدین خدا پس بتحقیق راه نموده شد

اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهِ

سوی راه راست ای آن کسانی که گرویدید بپرهیزید از عذاب خدا چنانکه باید

وَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۞ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا

و نمیرید الا بر حالی که شما مسلمانان باشید و چنگ زنید بدین خدا همگی و پراکنده

تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَاءً فَاَلَّفَ بَيْنَ

مشوید و یاد کنید نعمت الله تعالی را بر شما وقتی که بودید دشمنان پس الفت داد میان

قُلُوبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ اِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ

دلهای شما پس گردیدید به رحمت خدا برادران و بودید بر کناره گوی از آتش

فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۞

پس رهانید شما را از آن همچنانکه بیان میکند الله تعالی برای شما آیتهای خود را تا شما راه یابید

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ

و باید که از جمله شما گروهی که بخوانند مردمان را سوی نیکی و بفرمایند بخصلت پسندیده و

يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

منع کنند از خصلت ناپسندیده و آن جمع ایشانند رستگاران و مباشید مانند کسانی

تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاُولٰئِكَ لَهُمْ

که پراکنده شدند و اختلاف کردند بعد از آنکه آمد باشان معجزات ظاهره و آن جمع برای ایشان است

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَاَمَّا الَّذِينَ ا

عذاب بزرگ روزی که سفید شود رویهای و سیاه گردد رویهای پس اما آن کسانی

سْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا

که سیاه گردد رویهای ایشان آیا کافر شدید بعد از گرویدن شما پس بچشید عذاب را بسبب

كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۞ وَاَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللّٰهِ

بودن شما کافران و اما کسانی که سفید شده رویهای ایشان پس باشند در رحمت خدا

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا

ایشان در آن رحمت پایدارند آنچه گذشت آیتهای خدا است میخوانیم آنها را بر تو براستی و نیست خدا

اللّٰهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ۞ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

که خواهد ستم را برای عالمیان و برای خداست آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین است

مُسلمون

محمد

ائمة

أمة

والی الله ترجع الامور ۞ کنتم خیر امة اخرجت للناس تامرون

وسوی خدا بازگردانیده میشود کارها | هستید بهترین گروهی که بیرون آورده شده برای مردمان امر میکنید

بالمعروف وتنهون عن المنکر وتومنون بالله ۞ ولو امن اهل

مردمان را بخصلت پسندیده و نهی میکنید از خصلت ناپسندیده و میگروید بخدا و اگر بگرویدندی

الکتاب لکان خیرا لهم منهم المومنون واکثرهم الفاسقون ۞

و نصاری هرآینه باشد بهتر برای ایشان بعض ایشان گروندگانند و بیشتر ایشان فاسقانند

لن یضروکم الا اذی وان یقاتلوکم یولوکم الادبار ثم

هرگز زیان نرسانند شما را مگر آزار زبانی و اگر کارزار کنند با شما برگردانند بشما پشتها را بعد از آن

لا ینصرون ۞ ضربت علیهم الذلة اینما ثقفوا الا بحبل

یاری کرده نشوند | زده شد بر یهودان خواری هرکجا یافت شوند مگر بعهدی

من الله وحبل من الناس وباءو بغضب من الله وضربت علیهم

از خدا و عهدی از مردمان و برگشتن بخشمی از جانب خدا و زده شد بر ایشان

المسکنة ذلک بانهم کانوا یکفرون بایات الله ویقتلون

درویشی آن خشم بسبب آنست که ایشان بودند که کافر میشدند بنشانهای خدا و میکشتند

الانبیاء بغیر حق ذلک بما عصوا وکانوا یعتدون ۞ لیسوا

پیغمبران را بناحق | آن کفر بسبب آن بود که بیفرمانی کردند و بودند و از حد درمیگذشتند | نیستند

سواء من اهل الکتاب امة قائمة یتلون ایات الله اناء

یکسان برابر اهل کتاب | از جمله یهود و نصاری گروهی هستند ایستاده بر دین اسلام میخوانند آیتهای خدا در ساعتهای

اللیل وهم یسجدون ۞ یومنون بالله والیوم الاخر ویامرون

شب و حال آنکه ایشان سجده میکنند | میگروند بخدا و روز قیامت و میفرمایند

بالمعروف وینهون عن المنکر ویسارعون فی الخیرات و

مردمان را بخصلت پسندیده و منع میکنند از خصلت ناپسندیده و میشتابند در نیکیها

اولئک من الصالحین ۞ وما یفعلوا من خیر فلن یکفروه والله

ایشان از نیکوکارانند | و آنچه میکنند از نیکی پس ناقص کرده نشود ثواب آن و خدا

علیم بالمتقین ۞ ان الذین کفروا لن تغنی عنهم اموالهم ولا اولادهم

داناست به پرهیزکاران | بدرستیکه آنانکه کافر شدند هرگز دفع نکند از ایشان مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان

من الله شیئا واولئک اصحاب النار هم فیها خالدون ۞ مثل

از عذاب خدا چیزی را | و آن جمع اهل آتش دوزخند در آن آتش پاینده اند | مثل

ما ینفقون فی هذه الحیوة الدنیا کمثل ریح فیها صر اصابت

آنچه نفقه میکنند | در این زندگانی دنیا | مانند صفت بادیست که بود در آن سرمای سخت برسد

حرث قوم ظلموا انفسهم فاهلکته وما ظلمهم الله ولکن انفسهم

بکشت جمعی که ستم کردند بر نفسهای خود پس تباه کرد آن را و ستم نکرد بر ایشان خدا و لیکن ایشان بر خود

یظلمون ۞ یا ایها الذین امنوا لا تتخذوا بطانة من دونکم لا

ستم میکنند | ای آنکسانیکه گرویدند فرا مگیرید دوست خود از غیر خودتان تقصیر

یالونکم خبالا ودوا ما عنتم قد بدت البغضاء من افواههم

نمیکنند منافقان در باره شما عداوت را و دوست میدارند آنچه بمشقت اندازد شما را بتحقیق ظاهر شد کینه از زبان

وما تخفی صدورهم اکبر قد بینا لکم الایات ان کنتم تعقلون ۞

و آنچه پنهان میکند دلهای ایشان بزرگتر است بتحقیق بیان کردیم برای شما نشانها را اگر هستید که بفهمید

ها انتم اولاء تحبونهم ولا یحبونکم وتومنون بالکتاب کله

آگاه باشید شما آن گروهید که دوست میدارید ایشان را و دوست نمیدارند شما را و میگروید بکتاب الهی همه آن

واذا لقوکم قالوا امنا واذا خلوا عضوا علیکم الانامل من

و چون برخورند بشما گویند گرویدیم و چون خلوت کنند بدندان گزند بر شما انگشتان خود را از

الغیظ قل موتوا بغیظکم ان الله علیم بذات الصدور ۞ ان تمسسکم

خشم بگو بمیرید بخشم خود بدرستیکه خدا داناست بکینهها که در سینههاست اگر برسد بشما

حسنة تسوهم وان تصبکم سیئة یفرحوا بها وان تصبروا

نیکی بد آید ایشان را و اگر برسد بشما غمی شاد شوند بآن و اگر صبر کنید

وتتقوا لا یضرکم کیدهم شیئا ان الله بما یعملون محیط ۞ واذ غدوت

و پرهیز کنید زیان نکند شما را حیله ایشان چیزی بدرستیکه خدا بآنچه میکنند داناست | و یاد کن

من اهلك تبوئ المؤمنين مقاعد للقتال والله سميع عليم ۝
اذ همت طائفتان منكم ان تفشلا والله وليهما وعلى الله
فليتوكل المؤمنون ۝ ولقد نصركم الله ببدر وانتم اذلة فاتقوا الله
لعلكم تشكرون ۝ اذ تقول للمؤمنين الن يكفيكم ان يمدكم
ربكم بثلاثة الاف من الملائكة منزلين ۝ بلى ان تصبروا
وتتقوا ويأتوكم من فورهم هذا يمددكم ربكم بخمسة الاف
من الملائكة مسومين ۝ وما جعله الله الا بشرى لكم ولتطمئن
قلوبكم به وما النصر الا من عند الله العزيز الحكيم ۝ ليقطع
طرفا من الذين كفروا او يكبتهم فينقلبوا خائبين ۝ ليس لك
من الامر شيء او يتوب عليهم او يعذبهم فانهم ظالمون ۝ ولله
ما في السموات وما في الارض يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء
والله غفور رحيم ۝ يا ايها الذين امنوا لا تاكلوا الربوا اضعافا

ضعفاء

مضاعفة واتقوا الله لعلكم تفلحون ۝ واتقوا النار التي
اعدت للكافرين ۝ واطيعوا الله والرسول لعلكم ترحمون ۝
وسارعوا الى مغفرة من ربكم وجنة عرضها السموات و
الارض اعدت للمتقين ۝ الذين ينفقون في السراء والضراء
والكاظمين الغيظ والعافين عن الناس والله يحب المحسنين ۝
والذين اذا فعلوا فاحشة او ظلموا انفسهم ذكروا الله فاستغفروا
لذنوبهم ومن يغفر الذنوب الا الله ولم يصروا على ما فعلوا
وهم يعلمون ۝ اولئك جزاؤهم مغفرة من ربهم وجنات تجري
من تحتها الانهار خالدين فيها ونعم اجر العاملين ۝ قد خلت
من قبلكم سنن فسيروا في الارض فانظروا كيف كان عاقبة
المكذبين ۝ هذا بيان للناس وهدى وموعظة للمتقين
ولا تهنوا ولا تحزنوا وانتم الاعلون ان كنتم مؤمنين ۝ ان يمسسكم

قرح فقد مس القوم قرح مثله وتلك الايام نداولها بين

جراحتی پس رسید بکافران جراحتی مانند آن و آن روزها میگردانیم آنهارا میان

الناس وليعلم الله الذين امنوا ويتخذ منكم شهداء والله لا

مردمان و تا بداند الله تعالی آنکسانرا که گرویدند و فرا گیرد از شما گواهان و الله تعالی دوست ندارد

الظالمين ۞ وليمحص الله الذين امنوا ويمحق الكافرين ۞ ام حسبتم

ستمکاران را و تا خالص کند الله تعالی آنکسانرا که گرویده بودند و [illegible] کافران را آیا گمان کردید

ان تدخلوا الجنة ولما يعلم الله الذين جاهدوا منكم

اینکه داخل شوید بهشت را و حال آنکه دانسته نشد خدا آن کسانرا که جهد کردند از جملهٔ شما

ويعلم الصابرين ۞ ولقد كنتم تمنون الموت من قبل ان تلقوه

و دانسته نشد صبر کنندگان را و هرآینه بتحقیق بودید که آرزو میکردید مرگ پیش از آنکه برسید بآن

فقد رايتموه وانتم تنظرون ۞ وما محمد الا رسول قد خلت

پس بتحقیق که دیدید آنرا و حال آنکه شما نظر میکردید و نیست محمد مگر پیغمبری که بتحقیق گذشته‌اند

من قبله الرسل افان مات او قتل انقلبتم على اعقابكم

پیش از او پیغمبران آیا پس اگر بمیرد یا کشته شود برمیگردید بر پاشنه‌های خود

ومن ينقلب على عقبيه فلن يضر الله شيئا وسيجزي الله

و هر که برگردد بر دو پاشنهٔ خود پس هرگز زیان نمیرساند خدا چیزی و البته جزا دهد الله تعالی

الشاكرين ۞ وما كان لنفس ان تموت الا باذن الله كتابا

شکرگذاران را و نباشد سزاوار هیچ نفسی را اینکه بمیرد مگر بفرمان الله تعالی نوشتنی

مؤجلا ومن يرد ثواب الدنيا نؤته منها وسنجزي الشاكرين ۞

که معین است و هر که خواهد ثواب دنیا میدهیم اورا از آن و زود باشد که جزا دهیم شکرگذاران را

وكاين من نبي قاتل معه ربيون كثير فما وهنوا لما اصابهم

و بسی پیغمبر که جهاد کردند با او اهل اسلام بسیار پس سستی نکردند بسبب آنچه برسید ایشانرا

في سبيل الله وما ضعفوا وما استكانوا والله يحب الصابرين ۞

در راه خدای تعالی و عاجز نگشتند و فروتنی نکردند و خدای تعالی دوست میدارد صبر کنندگان را

وما كان قولهم الا ان قالوا ربنا اغفر لنا ذنوبنا واسرافنا في

و نبود گفتهٔ ایشان مگر اینکه گفتند پروردگارا بیامرز برای ما گناهان مارا و از حد درگذشتن ما

امرنا وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين ۞ فاتيهم الله

در کار خود و استوار دار قدمهای مارا و یاری ده مارا بر گروه کافران پس داد ایشانرا خدا

ثواب الدنيا وحسن ثواب الاخرة والله يحب المحسنين ۞

ثواب دنیا و خوبی ثواب آخرت و الله تعالی دوست میدارد نیکوکاران را

يا ايها الذين امنوا ان تطيعوا الذين كفروا يردوكم على اعقابكم

ای آنکسانیکه گرویدند اگر فرمان برید آن کسانرا که کافر شدند باز گردانند شمارا بر پاشنه‌هاتان

فتنقلبوا خاسرين ۞ بل الله موليكم وهو خير الناصرين ۞ سنلقي

پس باز گردید زیانکاران بلکه خدا کارساز شماست و او بهترین یاری کنندگانست زود باشد که

في قلوب الذين كفروا الرعب بما اشركوا بالله ما لم ينزل به

[illegible]

سلطانا وماويهم النار وبئس مثوى الظالمين ۞ ولقد صدقكم الله

حجتی و جای ایشان آتش دوزخست و بدست جای ستمکاران و هرآینه بتحقیق راست گردانید

وعده اذ تحسونهم باذنه حتى اذا فشلتم وتنازعتم في الامر

[illegible]

وعصيتم من بعد ما اريكم ما تحبون منكم من يريد الدنيا ومنكم

[illegible]

من يريد الاخرة ثم صرفكم عنهم ليبتليكم ولقد عفا عنكم

کیست که میخواهد آخرت را پس برگردانید شمارا از ایشان تا بیازماید شمارا و هرآینه بتحقیق عفو کرد از شما

والله ذو فضل على المؤمنين ۞ اذ تصعدون ولا تلوون على

و خدای تعالی صاحب تربیت بر گرویدگان آن هنگام که دور میرفتید و نگاه نمیکردید بر هیچ

احد والرسول يدعوكم في اخريكم فاثابكم غما بغم لكيلا تحزنوا

یک و رسول می‌خواند شمارا در عقب شما پس جزا داد شمارا غمی بعد از غمی تا غمگین نشوید

على ما فاتكم ولا ما اصابكم والله خبير بما تعملون ۞ ثم انزل عليكم

بر آنچه فوت شد از شما و نه بر آنچه بشما رسیده و خدای تعالی آگاهست بآنچه میکنید پس فرو فرستاد خدای بر شما

من بعد الغم امنة نعاسا يغشى طائفة منكم وطائفة قد

بعد از غم ایمنی را خوابی اندک که میپوشید گروهی را از شما آن خواب اندک و گروهی بتحقیق

اهمتهم انفسهم يظنون بالله غير الحق ظن الجاهلية يقولون ۞

مشغول ساخته بود ایشانرا نفسهای ایشان گمان میبردند بخدا غیر گمان حق مانند گمان اهل جاهلیت میگویند

هل لنا من الامر من شيء قل ان الامر كله لله يخفون في انفسهم

آیا هست ما را از تدبیر کار هیچ چیز بگو بدرستیکه کار همه آن خدایراست پنهان میکنند در نفسهای خود

ما لا يبدون لك يقولون لو كان لنا من الامر شيء ما قتلنا

آنچه را که ظاهر نمیکنند برای تو میگویند اگر بودی ما را از تدبیر کار چیزی کشته نمیشدیم

ههنا قل لو كنتم في بيوتكم لبرز الذين كتب عليهم القتل

اینجا بگو اگر میبودید در خانهای خود هر آینه بیرون میآمدند آنکسانی که نوشته شده است برایشان کشته شدن

الى مضاجعهم وليبتلي الله ما في صدوركم وليمحص ما في

بسوی قتلگاه خود و تا بیازماید خدای آنچه را که در سینهای شماست و تا خالص کند آنچه را که در

قلوبكم والله عليم بذات الصدور ۞ ان الذين تولوا منكم يوم

دلهای شماست و خدا داناست باندیشهای سینهها بدرستیکه آنانکه برگردیدند از شما روزی

التقى الجمعان انما استزلهم الشيطان ببعض ما كسبوا ولقد

که بیکدیگر رسیدند دو گروه جز این نیست که لغزانید ایشانرا شیطان بسبب بعض [illegible] و بتحقیق

عفا الله عنهم ان الله غفور حليم ۞ يا ايها الذين امنوا لا

عفو کرد خدا از ایشان بدرستیکه خدا آمرزنده بردبار است ای آنکسانی که گرویدند مباشید

تكونوا كالذين كفروا وقالوا لاخوانهم اذا ضربوا في الارض

همچو آنکسانی که کافر شدند و گفتند مر برادران خود را چون سفر میکردند در زمین

او كانوا غزى لو كانوا عندنا ما ماتوا وما قتلوا ليجعل الله

یا بودند جهاد کنندگان اگر بودندی نزد ما نمیمردند و کشته نمیشدند تا بگرداند خدای تعالی

ذلك

ذلك حسرة في قلوبهم والله يحيي ويميت والله بما تعملون بصير ۞

آن اعتقاد را اندوهی در دلهای ایشان و خدای زنده گرداند و میراند و خدای بآنچه میکنید بیناست

ولئن قتلتم في سبيل الله او متم لمغفرة من الله ورحمة خير مما يجمعون ۞

و اگر کشته شوید در راه خدا یا بمیرید هر آینه آمرزشی از خدا و رحمتی بهتر است از آنچه جمع میکنند

ولئن متم او قتلتم لالى الله تحشرون ۞ فبما رحمة من الله لنت

و اگر بمیرید یا کشته شوید در کارزار هر آینه بسوی خدا حشر کرده شوید پس بسبب بخششی که از خدا رسیده است [illegible]

لهم ولو كنت فظا غليظ القلب لانفضوا من حولك فاعف

مر ایشانرا و اگر میبودی درشت خوی سخت دل هر آینه پراکنده شدندی از گرداگرد تو پس درگذر از ایشان

عنهم واستغفر لهم وشاورهم في الامر فاذا عزمت فتوكل على الله

[illegible]

ان الله يحب المتوكلين ۞ ان ينصركم الله فلا غالب لكم وان

[illegible]

يخذلكم فمن ذا الذي ينصركم من بعده وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۞

[illegible]

وما كان لنبي ان يغل ومن يغلل يأت بما غل يوم القيمة

و نیست هیچ پیغمبر را آنکه خیانت کند و هرکه خیانت کند در غنیمت بیاید [illegible] در روز قیامت

ثم توفى كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون ۞ افمن اتبع رضوان الله

پس تمام داده شود هر نفسی را جزای آنچه [illegible] آیا پس هرکه پیروی کند خشنودی خدا را

كمن باء بسخط من الله ومأويه جهنم وبئس المصير ۞ هم درجات

[illegible]

عند الله والله بصير بما يعملون ۞ لقد من الله على المؤمنين

نزد خدا و خدا بیناست بآنچه میکنند بتحقیق که منت نهاد خدا بر مومنان

اذ بعث فيهم رسولا من انفسهم يتلوا عليهم اياته ويزكيهم

[illegible]

ويعلمهم الكتاب والحكمة وان كانوا من قبل لفي ضلال مبين ۞ اولما
اصابتكم مصيبة قد اصبتم مثليها قلتم انى هذا قل هو من عند
انفسكم ان الله على كل شيء قدير ۞ وما اصابكم يوم التقى الجمعان
فباذن الله وليعلم المؤمنين وليعلم الذين نافقوا وقيل لهم تعالوا
قاتلوا في سبيل الله او ادفعوا قالوا لو نعلم قتالا لاتبعناكم
هم للكفر يومئذ اقرب منهم للايمان يقولون بافواههم ما ليس
في قلوبهم والله اعلم بما يكتمون ۞ الذين قالوا لاخوانهم وقعدوا
لو اطاعونا ما قتلوا قل فادرءوا عن انفسكم الموت ان كنتم صادقين
ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا بل احياء عند
ربهم يرزقون ۞ فرحين بما اتاهم الله من فضله ويستبشرون
بالذين لم يلحقوا بهم من خلفهم الا خوف عليهم ولا هم يحزنون
يستبشرون بنعمة من الله وفضل وان الله لا يضيع اجر المؤمنين ۞

الذين

الذين استجابوا لله والرسول من بعد ما اصابهم القرح للذين
احسنوا منهم واتقوا اجر عظيم ۞ الذين قال لهم الناس ان الناس
قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم ايمانا وقالوا حسبنا الله ونعم
الوكيل ۞ فانقلبوا بنعمة من الله وفضل لم يمسسهم سوء واتبعوا
رضوان الله والله ذو فضل عظيم ۞ انما ذلكم الشيطان يخوف
اولياءه فلا تخافوهم وخافون ان كنتم مؤمنين ۞ ولا يحزنك
الذين يسارعون في الكفر انهم لن يضروا الله شيئا يريد الله
الا يجعل لهم حظا في الاخرة ولهم عذاب عظيم ۞ ان الذين اشتروا
الكفر بالايمان لن يضروا الله شيئا ولهم عذاب اليم ۞ ولا
يحسبن الذين كفروا انما نملي لهم خير لانفسهم انما نملي لهم ليزدادوا
اثما ولهم عذاب مهين ۞ ما كان الله ليذر المؤمنين على ما انتم
عليه حتى يميز الخبيث من الطيب وما كان الله ليطلعكم على الغيب

ولكن الله يجتبي من رسله من يشاء فامنوا بالله ورسله وان تؤمنوا

وتتقوا فلكم اجر عظيم ۝ ولا يحسبن الذين يبخلون بما اتيهم الله

من فضله هو خيرا لهم بل هو شر لهم سيطوقون ما بخلوا به يوم

القيمة ولله ميراث السموات والارض والله بما تعملون خبير ۝

لقد سمع الله قول الذين قالوا ان الله فقير ونحن اغنياء سنكتب

ما قالوا وقتلهم الانبياء بغير حق ونقول ذوقوا عذاب الحريق

ذلك بما قدمت ايديكم وان الله ليس بظلام للعبيد ۝ الذين قالوا

ان الله عهد الينا الا نؤمن لرسول حتى يأتينا بقربان تأكله

النار قل قد جاءكم رسل من قبلي بالبينات وبالذي قلتم

فلم قتلتموهم ان كنتم صادقين ۝ فان كذبوك فقد كذب

رسل من قبلك جاءوا بالبينات والزبر والكتاب المنير ۝ كل

نفس ذائقة الموت وانما توفون اجوركم يوم القيمة فمن زحزح

ومنشورة

عن النار وادخل الجنة فقد فاز وما الحيوة الدنيا الا متاع

الغرور ۝ لتبلون في اموالكم وانفسكم ولتسمعن من الذين

اوتوا الكتاب من قبلكم ومن الذين اشركوا اذى كثيرا وان تصبروا

وتتقوا فان ذلك من عزم الامور ۝ واذ اخذ الله ميثاق الذين

اوتوا الكتاب لتبيننه للناس ولا تكتمونه فنبذوه وراء

ظهورهم واشتروا به ثمنا قليلا فبئس ما يشترون ۝ لا تحسبن

الذين يفرحون بما اتوا ويحبون ان يحمدوا بما لم يفعلوا فلا

تحسبنهم بمفازة من العذاب ولهم عذاب اليم ۝ ولله ملك

السموات والارض والله على كل شيء قدير ۝ ان في خلق

السموات والارض واختلاف الليل والنهار لايات لاولي

الالباب ۝ الذين يذكرون الله قياما وقعودا وعلى جنوبهم

ويتفكرون في خلق السموات والارض ربنا ما خلقت هذا

باطلاً سبحانك فقنا عذاب النار ۞ ربنا إنك من تدخل النار

فقد أخزيته وما للظالمين من أنصار ۞ ربنا إننا سمعنا منادياً

ينادي للإيمان أن آمنوا بربكم فآمنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا

وكفر عنا سيئاتنا وتوفنا مع الأبرار ۞ ربنا وآتنا ما وعدتنا

على رسلك ولا تخزنا يوم القيامة إنك لا تخلف الميعاد ۞ فا

ستجاب لهم ربهم أني لا أضيع عمل عامل منكم من ذكر أو أنثى

بعضكم من بعض فالذين هاجروا وأخرجوا من ديارهم وأوذوا

في سبيلي وقاتلوا وقتلوا لأكفرن عنهم سيئاتهم ولأدخلنهم

جنات تجري من تحتها الأنهار ثواباً من عند الله والله عنده

حسن الثواب ۞ لا يغرنك تقلب الذين كفروا في البلاد ۞ متاع

قليل ثم مأواهم جهنم وبئس المهاد ۞ لكن الذين اتقوا ربهم

لهم جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها نزلاً من عند الله

وما عند الله خير للأبرار ۞ وإن من أهل الكتاب لمن يؤمن بالله

وما أنزل إليكم وما أنزل إليهم خاشعين لله لا يشترون بآيات الله

ثمناً قليلاً أولئك لهم أجرهم عند ربهم إن الله سريع الحساب ۞

يا أيها الذين آمنوا اصبروا وصابروا ورابطوا واتقوا الله

سورة النساء | لعلكم تفلحون ۞ | وهي مائة وخمس وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا أيها الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من نفس واحدة وخلق منها

زوجها وبث منهما رجالاً كثيراً ونساء واتقوا الله الذي تساءلون

به والأرحام إن الله كان عليكم رقيباً ۞ وآتوا اليتامى أموالهم ولا

تتبدلوا الخبيث بالطيب ولا تأكلوا أموالهم إلى أموالكم إنه كان

حوباً كبيراً ۞ وإن خفتم ألا تقسطوا في اليتامى فانكحوا ما طاب

لكم من النساء مثنى وثلاث ورباع فإن خفتم ألا تعدلوا فواحدة

أو ما ملكت أيمانكم ذلك أدنى ألا تعولوا وآتوا النساء صدقاتهن

[illegible]

نحلة فإن طبن لكم عن شيء منه نفسا فكلوه هنيئا مريئا

[illegible]

ولا تؤتوا السفهاء أموالكم التي جعل الله لكم قياما وارزقوهم

[illegible]

فيها واكسوهم وقولوا لهم قولا معروفا ۝ وابتلوا اليتامى حتى إذا

[illegible]

بلغوا النكاح فإن آنستم منهم رشدا فادفعوا إليهم أموالهم ولا

[illegible]

تأكلوها إسرافا وبدارا أن يكبروا ومن كان غنيا فليستعفف

[illegible]

ومن كان فقيرا فليأكل بالمعروف فإذا دفعتم إليهم أموالهم

[illegible]

فأشهدوا عليهم وكفى بالله حسيبا ۝ للرجال نصيب مما

[illegible]

ترك الوالدان والأقربون وللنساء نصيب مما ترك الوالدان

[illegible]

والأقربون مما قل منه أو كثر نصيبا مفروضا ۝ وإذا حضر

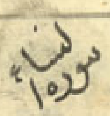
[illegible]

القسمة أولوا القربى واليتامى والمساكين فارزقوهم منه

[illegible]

وقولوا لهم قولا معروفا ۝ وليخش الذين لو تركوا من خلفهم ذرية

[illegible]

ضعافا خافوا عليهم فليتقوا الله وليقولوا قولا سديدا ۝ إن

[illegible]

الذين يأكلون أموال اليتامى ظلما إنما يأكلون في بطونهم نارا

[illegible]

وسيصلون سعيرا ۝ يوصيكم الله في أولادكم للذكر مثل حظ

[illegible]

الأنثيين فإن كن نساء فوق اثنتين فلهن ثلثا ما ترك

[illegible]

وإن كانت واحدة فلها النصف ولأبويه لكل واحد

[illegible]

منهما السدس مما ترك إن كان له ولد فإن لم يكن له ولد

[illegible]

وورثه أبواه فلأمه الثلث فإن كان له إخوة فلأمه السدس

[illegible]

من بعد وصية يوصي بها أو دين آباؤكم وأبناؤكم لا تدرون

[illegible] پدران شما و پسران شما [illegible]

أيهم أقرب لكم نفعا فريضة من الله إن الله كان عليما حكيما ۝

[illegible]

ولكم نصف ما ترك أزواجكم إن لم يكن لهن ولد فإن كان

[illegible]

لهن ولد فلكم الربع مما تركن من بعد وصية يوصين

[illegible] وصیت [illegible]

بها أو دين ولهن الربع مما تركتم إن لم يكن لكم ولد فإن كان

[illegible]

لكم ولد فلهن الثمن مما تركتم من بعد وصية توصون بها

مر شما را فرزند پس آن زنان راست هشت یکی از آنچه گذاشته‌اید از پس ادای وصیتی که وصیت میکنید بدان

او دين وان كان رجل يورث كلالة او امرأة وله اخ او اخت

یا ادای قرضی [illegible] و اگر باشد مردی که میراث گرفته بشود از وی کسی که پدر و مادر و اولاد ندارد یا زنی [illegible]

فلكل واحد منهما السدس فان كانوا اكثر من ذلك فهم شركاء

[illegible] پس مر هر یکی را از ایشان شش یک [illegible] پس ایشان انبازانند

في الثلث من بعد وصية يوصى بها او دين غير مضار وصية

در ثلث مال از پس ادای وصیتی که وصیت کرده شده بدان یا پس از ادای قرضی در حالتی که [illegible]

من الله والله عليم حليم ١١ تلك حدود الله ومن يطع الله ورسوله

[illegible] و خدای داناست بردبار این احکام حدهای خداست و هر که فرمان برد خدا و رسول وی را

يدخله جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها وذلك

درآورد خدا او را بهشتها که میرود از زیر درختان آن جویها در حالتی که جاوید باشند [illegible]

الفوز العظيم ١٢ ومن يعص الله ورسوله ويتعد حدوده يدخله

[illegible] و هر که نافرمانی کند خدا و رسول او را و درگذرد از اندازهای مقرره او [illegible]

نارا خالدا فيها وله عذاب مهين ١٣ واللاتي يأتين الفاحشة

در آتش در حالتیکه جاوید باشد در آن و مر او راست عذاب خوارکننده و آن زنان که بیایند بکار زشت [illegible]

من نسائكم فاستشهدوا عليهن اربعة منكم فان شهدوا فا

از زنان شما [illegible] پس اگر گواهی دهند پس

مسكوهن في البيوت حتى يتوفاهن الموت او يجعل الله لهن

نگاه دارید آن زنان را در خانه‌ها [illegible] یا بگرداند خدا برای ایشان

سبيلا ١٤ واللذان يأتيانها منكم فآذوهما فان تابا واصلحا

راهی و آن دو کس [illegible]

فاعرضوا عنهما ان الله كان توابا رحيما ١٥ انما التوبة على الله

[illegible] بدرستیکه خداست قبول کننده توبه [illegible] جز این نیست که قبول توبه بر خداست

للذين يعملون السوء بجهالة ثم يتوبون من قريب فاولئك

برای کسانی که میکنند بدی را [illegible] پس از آن توبه و بازگشت میکنند از زمان نزدیک پس آن گروه

يتوب الله عليهم وكان الله عليما حكيما ١٦ وليست التوبة للذين

توبه کرده [illegible] و هست خدا دانا [illegible] و نیست قبول توبه [illegible]

يعملون السيئات حتى اذا حضر احدهم الموت قال اني تبت

[illegible] تا چون حاضر شود [illegible] مرگ [illegible] توبه میکنم اکنون

الآن ولا الذين يموتون وهم كفار اولئك اعتدنا لهم

اکنون و نیز توبه قبول نیست [illegible] ایشان کافر باشند آن گروه [illegible]

عذابا اليما ١٧ يا ايها الذين آمنوا لا يحل لكم ان ترثوا النساء

عذابی دردناک ای آنکه گرویده‌اید [illegible] از زنان [illegible]

كرها ولا تعضلوهن لتذهبوا ببعض ما آتيتموهن الا ان يأتين

[illegible] داده‌اید [illegible] مگر آنکه بیایند

بفاحشة مبينة وعاشروهن بالمعروف فان كرهتموهن

بکار زشت روشن کننده [illegible] پس اگر ناخوش داشته باشید ایشان را

فعسى ان تكرهوا شيئا ويجعل الله فيه خيرا كثيرا ١٨ وان اردتم

[illegible] کراهت داشته باشید چیزی را [illegible] و اگر خواهید

استبدال زوج مكان زوج وآتيتم احداهن قنطارا فلا

بدل کردن زنی بجای زن دیگر و داده باشید [illegible] پس

تأخذوا منه شيئا اتأخذونه بهتانا واثما مبينا ١٩ وكيف

وا مگیرید از آنچه داده‌اید [illegible] و گناه [illegible] و چگونه

تأخذونه وقد افضى بعضكم الى بعض واخذن منكم ميثاقا

[illegible] در میان [illegible]

غليظا ٢٠ ولا تنكحوا ما نكح آباؤكم من النساء الا ما قد سلف

[illegible]

إنه كان فاحشة ومقتا وساء سبيلا ۝ حرمت عليكم أمهاتكم
وبناتكم وأخواتكم وعماتكم وخالاتكم وبنات الأخ وبنات
الأخت وأمهاتكم اللاتي أرضعنكم وأخواتكم من الرضاعة
وأمهات نسائكم وربائبكم اللاتي في حجوركم من نسائكم
اللاتي دخلتم بهن فإن لم تكونوا دخلتم بهن فلا جناح
عليكم وحلائل أبنائكم الذين من أصلابكم وأن تجمعوا
بين الأختين إلا ما قد سلف إن الله كان غفورا رحيما
والمحصنات من النساء إلا ما ملكت أيمانكم كتاب الله عليكم
وأحل لكم ما وراء ذلكم أن تبتغوا بأموالكم محصنين غير
مسافحين فما استمتعتم به منهن فآتوهن أجورهن فريضة
ولا جناح عليكم فيما تراضيتم به من بعد الفريضة إن الله
كان عليما حكيما ۝ ومن لم يستطع منكم طولا أن ينكح المحصنات

الى اجل

المؤمنات فمن ما ملكت أيمانكم من فتياتكم المؤمنات والله
أعلم بإيمانكم بعضكم من بعض فانكحوهن بإذن أهلهن وآتوهن
أجورهن بالمعروف محصنات غير مسافحات ولا متخذات
أخدان فإذا أحصن فإن أتين بفاحشة فعليهن نصف
ما على المحصنات من العذاب ذلك لمن خشي العنت منكم
وأن تصبروا خير لكم والله غفور رحيم ۝ ٢٤ يريد الله ليبين لكم
ويهديكم سنن الذين من قبلكم ويتوب عليكم والله عليم
حكيم ۝ ٢٤ والله يريد أن يتوب عليكم ويريد الذين يتبعون
الشهوات أن تميلوا ميلا عظيما ۝ ٢٥ يريد الله أن يخفف
عنكم وخلق الإنسان ضعيفا ۝ ٢٦ يا أيها الذين آمنوا لا تأكلوا
أموالكم بينكم بالباطل إلا أن تكون تجارة عن تراض منكم
ولا تقتلوا أنفسكم إن الله كان بكم رحيما ۝ ٢٧ ومن يفعل ذلك

عدوانا وظلما فسوف نصليه نارا وكان ذلك على الله يسيرا ٣٠

ان تجتنبوا كبائر ما تنهون عنه نكفر عنكم سيئاتكم

وندخلكم مدخلا كريما ٣١ ولا تتمنوا ما فضل الله به بعضكم

على بعض للرجال نصيب مما اكتسبوا وللنساء نصيب مما

اكتسبن وسئلوا الله من فضله ان الله كان بكل شيء

عليما ٣٢ ولكل جعلنا موالي مما ترك الوالدان والاقربون

والذين عقدت ايمانكم فاتوهم نصيبهم ان الله كان

على كل شيء شهيدا ٣٣ الرجال قوامون على النساء بما

فضل الله بعضهم على بعض وبما انفقوا من اموالهم فالصالحات

قانتات حافظات للغيب بما حفظ الله واللاتي تخافون

نشوزهن فعظوهن واهجروهن في المضاجع واضربوهن

فان اطعنكم فلا تبغوا عليهن سبيلا ان الله كان عليا كبيرا ٣٤

كان بكم رحيما

وان خفتم شقاق بينهما فابعثوا حكما من اهله وحكما من اهلها

ان يريدا اصلاحا يوفق الله بينهما ان الله كان عليما خبيرا ٣٥ و

اعبدوا الله ولا تشركوا به شيئا وبالوالدين احسانا وبذي

القربى واليتامى والمساكين والجار ذي القربى والجار الجنب

والصاحب بالجنب وابن السبيل وما ملكت ايمانكم ان الله

لا يحب من كان مختالا فخورا ٣٦ الذين يبخلون ويامرون الناس

بالبخل ويكتمون ما اتاهم الله من فضله واعتدنا للكافرين

عذابا مهينا ٣٧ والذين ينفقون اموالهم رئاء الناس ولا يؤمنون

بالله ولا باليوم الاخر ومن يكن الشيطان له قرينا فساء قرينا ٣٨

وماذا عليهم لو امنوا بالله واليوم الاخر وانفقوا مما رزقهم الله

وكان الله بهم عليما ٣٩ ان الله لا يظلم مثقال ذرة وان تك

حسنة يضاعفها ويؤت من لدنه اجرا عظيما ٤٠ فكيف اذا

جئنا من كل امة بشهيد وجئنا بك على هؤلاء شهيدا ۝ يومئذ

يود الذين كفروا وعصوا الرسول لو تسوى بهم الارض ولا

يكتمون الله حديثا ۝ يا ايها الذين امنوا لا تقربوا الصلوة

وانتم سكارى حتى تعلموا ما تقولون ولا جنبا الا عابري

سبيل حتى تغتسلوا وان كنتم مرضى او على سفر او جاء احد

منكم من الغائط او لامستم النساء فلم تجدوا ماء فتيمموا صعيدا

طيبا فامسحوا بوجوهكم وايديكم ان الله كان عفوا غفورا ۝

الم تر الى الذين اوتوا نصيبا من الكتاب يشترون الضلالة

ويريدون ان تضلوا السبيل والله اعلم باعدائكم وكفى

بالله وليا وكفى بالله نصيرا ۝ من الذين هادوا يحرفون الكلم

عن مواضعه ويقولون سمعنا وعصينا واسمع غير مسمع وراعنا

ليا بالسنتهم وطعنا في الدين ولو انهم قالوا سمعنا واطعنا

في علي

واسمع وانظرنا لكان خيرا لهم واقوم ولكن لعنهم الله بكفرهم

فلا يؤمنون الا قليلا ۝ يا ايها الذين اوتوا الكتاب امنوا بما نزلنا

مصدقا لما معكم من قبل ان نطمس وجوها فنردها على ادبارها

او نلعنهم كما لعنا اصحاب السبت وكان امر الله مفعولا ۝ ان الله

لا يغفر ان يشرك به ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء ومن يشرك

بالله فقد افترى اثما عظيما ۝ الم تر الى الذين يزكون انفسهم

بل الله يزكي من يشاء ولا يظلمون فتيلا ۝ انظر كيف يفترون

على الله الكذب وكفى به اثما مبينا ۝ الم تر الى الذين اوتوا نصيبا

من الكتاب يؤمنون بالجبت والطاغوت ويقولون للذين

كفروا هؤلاء اهدى من الذين امنوا سبيلا ۝ اولئك الذين

لعنهم الله ومن يلعن الله فلن تجد له نصيرا ۝ ام لهم نصيب

من الملك فاذا لا يؤتون الناس نقيرا ۝ ام يحسدون الناس على

ما آتاهم الله من فضله فقد آتينا آل إبراهيم الكتاب والحكمة

وآتيناهم ملكا عظيما ۝ فمنهم من آمن به ومنهم من صد عنه و

كفى بجهنم سعيرا ۝ إن الذين كفروا بآياتنا سوف نصليهم

نارا كلما نضجت جلودهم بدلناهم جلودا غيرها ليذوقوا

العذاب إن الله كان عزيزا حكيما ۝ والذين آمنوا وعملوا الصالحات

سندخلهم جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها أبدا

لهم فيها أزواج مطهرة وندخلهم ظلا ظليلا ۝ إن الله يأمركم

أن تؤدوا الأمانات إلى أهلها وإذا حكمتم بين الناس أن

تحكموا بالعدل إن الله نعما يعظكم به إن الله كان سميعا بصيرا ۝

يا أيها الذين آمنوا أطيعوا الله وأطيعوا الرسول وأولي الأمر

منكم فإن تنازعتم في شيء فردوه إلى الله والرسول إن كنتم

تؤمنون بالله واليوم الآخر ذلك خير وأحسن تأويلا ۝ ألم تر إلى الذين

فان خفتم تنازعا في الامر فارجعوا الى الله والى الرسول والى اولي الامر منكم.

يزعمون أنهم آمنوا بما أنزل إليك وما أنزل من قبلك يريدون

أن يتحاكموا إلى الطاغوت وقد أمروا أن يكفروا به ويريد

الشيطان أن يضلهم ضلالا بعيدا ۝ وإذا قيل لهم تعالوا

إلى ما أنزل الله وإلى الرسول رأيت المنافقين يصدون عنك

صدودا ۝ فكيف إذا أصابتهم مصيبة بما قدمت أيديهم ثم

جاؤوك يحلفون بالله إن أردنا إلا إحسانا وتوفيقا ۝ أولئك

الذين يعلم الله ما في قلوبهم فأعرض عنهم وعظهم وقل لهم

في أنفسهم قولا بليغا ۝ وما أرسلنا من رسول إلا ليطاع بإذن الله

ولو أنهم إذ ظلموا أنفسهم جاؤوك فاستغفروا الله واستغفر

لهم الرسول لوجدوا الله توابا رحيما ۝ فلا وربك لا يؤمنون

حتى يحكموك فيما شجر بينهم ثم لا يجدوا في أنفسهم حرجا مما

قضيت ويسلموا تسليما ۝ ولو أنا كتبنا عليهم أن اقتلوا أنفسكم

يا علي

اَوِ اخْرُجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ اِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوا
مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبِيتًا وَاِذًا لَآتَيْنَاهُمْ
مِنْ لَدُنَّا اَجْرًا عَظِيمًا وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ
وَالرَّسُولَ فَاُولٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ
الصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفِيقًا
ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ عَلِيمًا يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوا جَمِيعًا وَاِنَّ مِنْكُمْ
لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ
اَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللّٰهِ لَيَقُولَنَّ
كَاَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوزَ
فَوْزًا عَظِيمًا فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ
الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ

فسوف

في علي

فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ اَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ
فَقَاتِلُوا اَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا اَيْدِيَكُمْ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا
الزَّكٰوةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ اِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ
كَخَشْيَةِ اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا
الْقِتَالَ لَوْلَا اَخَّرْتَنَا اِلَىٰ اَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَ
الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا اَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ
الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ وَاِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا

من عندك قل كل من عند الله فما لهؤلاء القوم لا يكادون
يفقهون حديثا ما اصابك من حسنة فمن الله وما اصابك
من سيئة فمن نفسك وارسلناك للناس رسولا وكفى بالله
شهيدا من يطع الرسول فقد اطاع الله ومن تولى فما
ارسلناك عليهم حفيظا ويقولون طاعة فاذا برزوا من عندك
بيت طائفة منهم غير الذي تقول والله يكتب ما يبيتون
فاعرض عنهم وتوكل على الله وكفى بالله وكيلا افلا يتدبرون
القرآن ولو كان من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافا
كثيرا واذا جاءهم امر من الامن او الخوف اذاعوا به ولو
ردوه الى الرسول والى اولي الامر منهم لعلمه الذين يستنبطونه
منهم ولولا فضل الله عليكم ورحمته لاتبعتم الشيطان
الا قليلا فقاتل في سبيل الله لا تكلف الا نفسك وحرض

المؤمنين عسى الله ان يكف بأس الذين كفروا والله اشد بأسا
واشد تنكيلا من يشفع شفاعة حسنة يكن له نصيب منها
ومن يشفع شفاعة سيئة يكن له كفل منها وكان الله على كل
شيء مقيتا واذا حييتم بتحية فحيوا باحسن منها او ردوها ان الله
كان على كل شيء حسيبا الله لا اله الا هو ليجمعنكم الى يوم
القيامة لا ريب فيه ومن اصدق من الله حديثا فما لكم في
المنافقين فئتين والله اركسهم بما كسبوا اتريدون ان تهدوا
من اضل الله ومن يضلل الله فلن تجد له سبيلا ودوا لو تكفرون
كما كفروا فتكونون سواء فلا تتخذوا منهم اولياء حتى يهاجروا
في سبيل الله فان تولوا فخذوهم واقتلوهم حيث وجدتموهم
ولا تتخذوا منهم وليا ولا نصيرا الا الذين يصلون الى قوم
بينكم وبينهم ميثاق او جاؤكم حصرت صدورهم ان يقاتلوكم

أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَإِنِ
اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝ سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا
قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ
وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَٰئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا
وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا
فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ
وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ
وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ
تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا

فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا
عَظِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا
تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً
وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا
عَظِيمًا ۝ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝
إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا
كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا
فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ

مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاۤءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ

سَبِيلًا فَاُولٰۤئِكَ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُورًا

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْاَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ

مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ

اَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا وَاِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ فَلَيْسَ

عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلٰوةِ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ

كَفَرُوا اِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا وَاِذَا كُنْتَ فِيهِمْ

فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ طَاۤئِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَاْخُذُوا اَسْلِحَتَهُمْ

فَاِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَاۤئِكُمْ وَلْتَاْتِ طَاۤئِفَةٌ اُخْرٰى

لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَاْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ

مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى مِنْ مَطَرٍ

اوكنتم

اَوْ كُنْتُمْ مَرْضٰى اَنْ تَضَعُوا اَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ

لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيَامًا

وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِكُمْ فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ

كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاۤءِ الْقَوْمِ اِنْ

تَكُونُوا تَاْلَمُونَ فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُونَ كَمَا تَاْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا

يَرْجُونَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا اِنَّا اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا اَرٰيكَ اللّٰهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَاۤئِنِينَ خَصِيمًا

وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ

يَخْتَانُونَ اَنْفُسَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا اَثِيمًا يَسْتَخْفُونَ

مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضٰى

مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا هَا اَنْتُمْ هٰۤؤُلَاۤءِ جَادَلْتُمْ

عَنْهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ مَنْ يَكُونُ

عليهم وكيلا ۝ ومن يعمل سوءا او يظلم نفسه ثم يستغفر الله يجد الله

غفورا رحيما ۝ ومن يكسب اثما فانما يكسبه على نفسه وكان الله

عليما حكيما ۝ ومن يكسب خطيئة او اثما ثم يرم به بريئا فقد

احتمل بهتانا واثما مبينا ۝ ولولا فضل الله عليك ورحمته

لهمت طائفة منهم ان يضلوك وما يضلون الا انفسهم وما

يضرونك من شيء وانزل الله عليك الكتاب والحكمة

وعلمك ما لم تكن تعلم وكان فضل الله عليك عظيما ۝ لا

خير في كثير من نجواهم الا من امر بصدقة او معروف او اصلاح

بين الناس ومن يفعل ذلك ابتغاء مرضات الله فسوف نؤتيه

اجرا عظيما ۝ ومن يشاقق الرسول من بعد ما تبين له الهدى

ويتبع غير سبيل المؤمنين نوله ما تولى ونصله جهنم وساءت

مصيرا ۝ ان الله لا يغفر ان يشرك به ويغفر ما دون ذلك لمن

يشاء ومن يشرك بالله فقد ضل ضلالا بعيدا ۝ ان يدعون

من دونه الا اناثا وان يدعون الا شيطانا مريدا ۝ لعنه الله

وقال لاتخذن من عبادك نصيبا مفروضا ۝ ولاضلنهم و

لامنينهم ولامرنهم فليبتكن اذان الانعام ولامرنهم و

فليغيرن خلق الله ومن يتخذ الشيطان وليا من دون الله

فقد خسر خسرانا مبينا ۝ يعدهم ويمنيهم وما يعدهم الشيطان

الا غرورا ۝ اولئك مأواهم جهنم ولا يجدون عنها محيصا

والذين امنوا وعملوا الصالحات سندخلهم جنات تجري

من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا وعد الله حقا ومن اصدق

من الله قيلا ۝ ليس بامانيكم ولا اماني اهل الكتاب من يعمل

سوءا يجز به ولا يجد له من دون الله وليا ولا نصيرا ۝ ومن يعمل

من الصالحات من ذكر او انثى وهو مؤمن فاولئك يدخلون

الجنة ولا يظلمون نقيرا ۝ ومن احسن دينا ممن اسلم وجهه لله وهو
محسن واتبع ملة ابراهيم حنيفا واتخذ الله ابراهيم خليلا ۝ ولله
ما في السموات وما في الارض وكان الله بكل شيء محيطا ۝ و
يستفتونك في النساء قل الله يفتيكم فيهن وما يتلى عليكم
في الكتاب في يتامى النساء اللاتي لا تؤتونهن ما كتب لهن
وترغبون ان تنكحوهن والمستضعفين من الولدان وان تقوموا
لليتامى بالقسط وما تفعلوا من خير فان الله كان به عليما ۝
وان امرأة خافت من بعلها نشوزا او اعراضا فلا جناح عليهما
ان يصلحا بينهما صلحا والصلح خير واحضرت الانفس الشح
وان تحسنوا وتتقوا فان الله كان بما تعملون خبيرا ۝ ولن تستطيعوا
ان تعدلوا بين النساء ولو حرصتم فلا تميلوا كل الميل فتذروها
كالمعلقة وان تصلحوا وتتقوا فان الله كان غفورا رحيما ۝

وان يتفرقا يغن الله كلا من سعته وكان الله واسعا حكيما ۝ ولله ما في
السموات وما في الارض ولقد وصينا الذين اوتوا الكتاب
من قبلكم واياكم ان اتقوا الله وان تكفروا فان لله ما في السموات
وما في الارض وكان الله غنيا حميدا ۝ ولله ما في السموات وما
في الارض وكفى بالله وكيلا ۝ ان يشأ يذهبكم ايها الناس ويأت
بآخرين وكان الله على ذلك قديرا ۝ من كان يريد ثواب الدنيا
فعند الله ثواب الدنيا والآخرة وكان الله سميعا بصيرا ۝ يا ايها
الذين آمنوا كونوا قوامين بالقسط شهداء لله ولو على انفسكم
او الوالدين والاقربين ان يكن غنيا او فقيرا فالله اولى بهما
فلا تتبعوا الهوى ان تعدلوا وان تلووا او تعرضوا فان الله كان
بما تعملون خبيرا ۝ يا ايها الذين آمنوا آمنوا بالله ورسوله والكتاب
الذي نزل على رسوله والكتاب الذي انزل من قبل ومن

يكفر بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر فقد ضل
ضلالا بعيدا ۞ إن الذين آمنوا ثم كفروا ثم آمنوا ثم كفروا ثم
ازدادوا كفرا لم يكن الله ليغفر لهم ولا ليهديهم سبيلا ۞ بشر
المنافقين بأن لهم عذابا أليما ۞ الذين يتخذون الكافرين
أولياء من دون المؤمنين أيبتغون عندهم العزة فإن العزة لله
جميعا ۞ وقد نزل عليكم في الكتاب أن إذا سمعتم آيات الله
يكفر بها ويستهزأ بها فلا تقعدوا معهم حتى يخوضوا في
حديث غيره إنكم إذا مثلهم إن الله جامع المنافقين والكافرين
في جهنم جميعا ۞ الذين يتربصون بكم فإن كان لكم فتح من الله
قالوا ألم نكن معكم وإن كان للكافرين نصيب ۞ قالوا ألم نستحوذ
عليكم ونمنعكم من المؤمنين فالله يحكم بينكم يوم القيامة ولن
يجعل الله للكافرين على المؤمنين سبيلا ۞ إن المنافقين يخادعون

وهو خادعهم وإذا قاموا إلى الصلاة قاموا كسالى يراؤون الناس
ولا يذكرون الله إلا قليلا ۞ مذبذبين بين ذلك لا إلى هؤلاء
ولا إلى هؤلاء ومن يضلل الله فلن تجد له سبيلا ۞ يا أيها الذين
آمنوا لا تتخذوا الكافرين أولياء من دون المؤمنين أتريدون
أن تجعلوا لله عليكم سلطانا مبينا ۞ إن المنافقين في الدرك
الأسفل من النار ولن تجد لهم نصيرا ۞ إلا الذين تابوا وأصلحوا
واعتصموا بالله وأخلصوا دينهم لله فأولئك مع المؤمنين وسوف
يؤت الله المؤمنين أجرا عظيما ۞ ما يفعل الله بعذابكم إن شكرتم
وآمنتم وكان الله شاكرا عليما ۞ لا يحب الله الجهر بالسوء من القول
إلا من ظلم وكان الله سميعا عليما ۞ إن تبدوا خيرا أو تخفوه أو
تعفوا عن سوء فإن الله كان عفوا قديرا ۞ إن الذين يكفرون
بالله ورسله ويريدون أن يفرقوا بين الله ورسله ويقولون

نؤمن ببعض ونكفر ببعض ويريدون أن يتخذوا بين ذلك سبيلا ۞
أولئك هم الكافرون حقا وأعتدنا للكافرين عذابا مهينا ۞ و
الذين آمنوا بالله ورسله ولم يفرقوا بين أحد منهم أولئك سوف
يؤتيهم أجورهم وكان الله غفورا رحيما ۞ يسألك أهل الكتاب
أن تنزل عليهم كتابا من السماء فقد سألوا موسى أكبر من ذلك
فقالوا أرنا الله جهرة فأخذتهم الصاعقة بظلمهم ثم اتخذوا
العجل من بعد ما جاءتهم البينات فعفونا عن ذلك وآتينا
موسى سلطانا مبينا ۞ ورفعنا فوقهم الطور بميثاقهم وقلنا لهم
ادخلوا الباب سجدا وقلنا لهم لا تعدوا في السبت وأخذنا
منهم ميثاقا غليظا ۞ فبما نقضهم ميثاقهم وكفرهم بآيات الله
وقتلهم الأنبياء بغير حق وقولهم قلوبنا غلف بل طبع الله
عليها بكفرهم فلا يؤمنون إلا قليلا ۞ وبكفرهم وقولهم على

مريم بهتانا عظيما ۞ وقولهم إنا قتلنا المسيح عيسى ابن مريم رسول الله
وما قتلوه وما صلبوه ولكن شبه لهم وإن الذين اختلفوا
فيه لفي شك منه ما لهم به من علم إلا اتباع الظن وما قتلوه
يقينا ۞ بل رفعه الله إليه وكان الله عزيزا حكيما ۞ وإن من أهل
الكتاب إلا ليؤمنن به قبل موته ويوم القيامة يكون عليهم
شهيدا ۞ فبظلم من الذين هادوا حرمنا عليهم طيبات أحلت
لهم وبصدهم عن سبيل الله كثيرا ۞ وأخذهم الربا وقد نهوا عنه
وأكلهم أموال الناس بالباطل وأعتدنا للكافرين منهم عذابا
أليما ۞ لكن الراسخون في العلم منهم والمؤمنون يؤمنون بما
أنزل إليك وما أنزل من قبلك والمقيمين الصلاة والمؤتون
الزكاة والمؤمنون بالله واليوم الآخر أولئك سنؤتيهم أجرا عظيما
إنا أوحينا إليك كما أوحينا إلى نوح والنبيين من بعده وأوحينا

إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ
وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ۞ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ
عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا
رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ
الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۞ لَٰكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ
بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۞ إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ۞ إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۞ إِلَّا طَرِيقَ
جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۞ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا
فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۞
يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا

المسيح

آل محمد حقهم

نبي ولاية علي

ولايته

الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ
مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ
إِنَّمَا اللَّهُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۞ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ
عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ۞ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ۞ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا
وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۞ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۞ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا
إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ۞ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ
فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۞ يَسْتَفْتُونَكَ
قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ

في علي

اخت فلها نصف ما ترك وهو يرثها ان لم يكن لها ولد فان كانتا

اثنتين فلهما الثلثان مما ترك وان كانوا اخوة رجالا و

نساء فللذكر مثل حظ الانثيين يبين الله لكم ان تضلوا والله

بكل شيء عليم

حزب

سورة المائدة مدنية وهي ... عشرون

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها الذين امنوا اوفوا بالعقود احلت لكم بهيمة الانعام

الا ما يتلى عليكم غير محلي الصيد وانتم حرم ان الله يحكم ما يريد

يا ايها الذين امنوا لا تحلوا شعائر الله ولا الشهر الحرام ولا

الهدي ولا القلائد ولا امين البيت الحرام يبتغون فضلا

من ربهم ورضوانا واذا حللتم فاصطادوا ولا يجرمنكم شنان

قوم ان صدوكم عن المسجد الحرام ان تعتدوا وتعاونوا على

البر والتقوى ولا تعاونوا على الاثم والعدوان واتقوا الله

ان الله

ان الله شديد العقاب حرمت عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير

وما اهل لغير الله به والمنخنقة والموقوذة والمتردية والنطيحة

وما اكل السبع الا ما ذكيتم وما ذبح على النصب وان تستقسموا

بالازلام ذلكم فسق اليوم يئس الذين كفروا من دينكم فلا تخشوهم

واخشون اليوم اكملت لكم دينكم واتممت عليكم نعمتي ورضيت

لكم الاسلام دينا فمن اضطر في مخمصة غير متجانف لاثم فان الله

غفور رحيم يسألونك ماذا احل لهم قل احل لكم الطيبات

وما علمتم من الجوارح مكلبين تعلمونهن مما علمكم الله فكلوا

مما امسكن عليكم واذكروا اسم الله عليه واتقوا الله ان الله سريع

الحساب اليوم احل لكم الطيبات وطعام الذين اوتوا الكتاب

حل لكم وطعامكم حل لهم والمحصنات من المؤمنات والمحصنات

من الذين اوتوا الكتاب من قبلكم اذا اتيتموهن اجورهن محصنين

غير مسافحين ولا متخذي اخدان ومن يكفر بالايمان فقد حبط

عمله وهو في الآخرة من الخاسرين ۞ يا ايها الذين آمنوا اذا قمتم

الى الصلوة فاغسلوا وجوهكم وايديكم الى المرافق وامسحوا برؤسكم

وارجلكم الى الكعبين وان كنتم جنبا فاطهروا وان كنتم مرضى

او على سفر او جاء احد منكم من الغائط او لامستم النساء فلم تجدوا

ماء فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا بوجوهكم وايديكم منه ما

يريد الله ليجعل عليكم من حرج ولكن يريد ليطهركم وليتم نعمته

عليكم لعلكم تشكرون ۞ واذكروا نعمة الله عليكم وميثاقه

الذي واثقكم به اذ قلتم سمعنا واطعنا واتقوا الله ان الله عليم

بذات الصدور ۞ يا ايها الذين آمنوا كونوا قوامين لله شهدآء

بالقسط ولا يجرمنكم شنآن قوم على الا تعدلوا اعدلوا هو

اقرب للتقوى واتقوا الله ان الله خبير بما تعملون ۞ وعد الله الذين

ومن

وارجلكم

آمنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة واجر عظيم ۞ والذين كفروا

وكذبوا بآياتنا اولئك اصحاب الجحيم ۞ يا ايها الذين آمنوا اذكروا

نعمت الله عليكم اذ هم قوم ان يبسطوا اليكم ايديهم فكف ايديهم

عنكم واتقوا الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۞ ولقد اخذ الله

ميثاق بني اسرآئيل وبعثنا منهم اثني عشر نقيبا ۞ وقال الله اني

معكم لئن اقمتم الصلوة وآتيتم الزكوة وآمنتم برسلي وعزرتموهم

واقرضتم الله قرضا حسنا لاكفرن عنكم سيئاتكم ولادخلنكم

جنات تجري من تحتها الانهار فمن كفر بعد ذلك منكم فقد

ضل سوآء السبيل ۞ فبما نقضهم ميثاقهم لعناهم وجعلنا قلوبهم

قاسية يحرفون الكلم عن مواضعه ونسوا حظا مما ذكروا به

ولا تزال تطلع على خائنة منهم الا قليلا منهم فاعف عنهم

واصفح ان الله يحب المحسنين ۞ ومن الذين قالوا انا نصارى

أخذنا ميثاقهم فنسوا حظا مما ذكروا به فأغرينا بينهم العداوة

والبغضاء إلى يوم القيامة وسوف ينبئهم الله بما كانوا يصنعون

يا أهل الكتاب قد جاءكم رسولنا يبين لكم كثيرا مما كنتم تخفون

من الكتاب ويعفوا عن كثير قد جاءكم من الله نور وكتاب مبين

يهدي به الله من اتبع رضوانه سبل السلام ويخرجهم من الظلمات

إلى النور بإذنه ويهديهم إلى صراط مستقيم لقد كفر الذين

قالوا إن الله هو المسيح ابن مريم قل فمن يملك من الله شيئا إن أراد

أن يهلك المسيح ابن مريم وأمه ومن في الأرض جميعا ولله ملك

السموات والأرض وما بينهما يخلق ما يشاء والله على كل

شيء قدير وقالت اليهود والنصارى نحن أبناء الله وأحباؤه

قل فلم يعذبكم بذنوبكم بل أنتم بشر ممن خلق يغفر لمن يشاء ولله ملك

السموات والأرض وما بينهما وإليه المصير يا أهل الكتاب

قد جاءكم رسولنا يبين لكم على فترة من الرسل أن تقولوا ما جاءنا

من بشير ولا نذير فقد جاءكم بشير ونذير والله على كل شيء

قدير وإذ قال موسى لقومه يا قوم اذكروا نعمة الله عليكم

إذ جعل فيكم أنبياء وجعلكم ملوكا وآتاكم ما لم يؤت أحدا

من العالمين يا قوم ادخلوا الأرض المقدسة التي كتب الله

لكم ولا ترتدوا على أدباركم فتنقلبوا خاسرين قالوا يا موسى

إن فيها قوما جبارين وإنا لن ندخلها حتى يخرجوا منها فإن

يخرجوا منها فإنا داخلون قال رجلان من الذين يخافون

أنعم الله عليهما ادخلوا الباب فإذا دخلتموه فإنكم غالبون

عليهم

وعلى الله فتوكلوا إن كنتم مؤمنين قالوا يا موسى إنا لن ندخلها

أبدا ما داموا فيها فاذهب أنت وربك فقاتلا إنا هاهنا قاعدون

قال رب إني لا أملك إلا نفسي وأخي فافرق بيننا وبين القوم

الفاسقين ۞ قال فانها محرمة عليهم اربعين سنة يتيهون في الارض

فلا تاس على القوم الفاسقين ۞ واتل عليهم نبا ابني ادم بالحق اذ قربا

قربانا فتقبل من احدهما ولم يتقبل من الاخر قال لاقتلنك

قال انما يتقبل الله من المتقين ۞ لئن بسطت الي يدك لتقتلني

ما انا بباسط يدي اليك لاقتلك اني اخاف الله رب العالمين

اني اريد ان تبوء باثمي واثمك فتكون من اصحاب النار وذلك

جزاؤا الظالمين ۞ فطوعت له نفسه قتل اخيه فقتله فاصبح

من الخاسرين ۞ فبعث الله غرابا يبحث في الارض ليريه كيف يواري

سوءة اخيه قال يا ويلتى اعجزت ان اكون مثل هذا الغراب

فاواري سوءة اخي فاصبح من النادمين ۞ من اجل ذلك كتبنا

على بني اسرائيل انه من قتل نفسا بغير نفس او فساد في الارض

فكانما قتل الناس جميعا ۞ ومن احياها فكانما احيا الناس جميعا

ولقد جاءتهم رسلنا بالبينات ثم ان كثيرا منهم بعد ذلك

في الارض لمسرفون ۞ انما جزاء الذين يحاربون الله ورسوله

ويسعون في الارض فسادا ان يقتلوا او يصلبوا او تقطع ايديهم

وارجلهم من خلاف او ينفوا من الارض ذلك لهم خزي في الدنيا

ولهم في الاخرة عذاب عظيم ۞ الا الذين تابوا من قبل ان تقدروا

عليهم فاعلموا ان الله غفور رحيم ۞ يا ايها الذين امنوا اتقوا الله

وابتغوا اليه الوسيلة وجاهدوا في سبيله لعلكم تفلحون ۞

ان الذين كفروا لو ان لهم ما في الارض جميعا ومثله معه ليفتدوا

به من عذاب يوم القيامة ما تقبل منهم ولهم عذاب اليم ۞ يريدون

ان يخرجوا من النار وما هم بخارجين منها ولهم عذاب مقيم ۞ والسارق

والسارقة فاقطعوا ايديهما جزاء بما كسبا نكالا من الله والله عزيز

حكيم ۞ فمن تاب من بعد ظلمه واصلح فان الله يتوب عليه ان الله

غفور رحيم ۞ الم تعلم ان الله له ملك السموات والارض يعذب

من يشاء ويغفر لمن يشاء والله على كل شيء قدير ۞ يا ايها الرسول

لا يحزنك الذين يسارعون في الكفر من الذين قالوا آمنا با

فواههم ولم تؤمن قلوبهم ومن الذين هادوا سماعون للكذب

سماعون لقوم آخرين لم يأتوك يحرفون الكلم من بعد مواضعه

يقولون ان اوتيتم هذا فخذوه وان لم تؤتوه فاحذروا

ومن يرد الله فتنته فلن تملك له من الله شيئا اولئك الذين

لم يرد الله ان يطهر قلوبهم لهم في الدنيا خزي ولهم في الآخرة

عذاب عظيم ۞ سماعون للكذب اكالون للسحت فان جاؤك

فاحكم بينهم بالقسط ان الله يحب المقسطين ۞ وكيف يحكمونك

وعندهم التورية فيها حكم الله ثم يتولون من بعد ذلك وما

اولئك بالمؤمنين ۞ انا انزلنا التورية فيها هدى ونور يحكم

او اعرض عنهم وان تعرض عنهم فلن يضروك شيئا وان حكمت فاحكم

بها النبيون الذين اسلموا للذين هادوا والربانيون والاحبار

بما استحفظوا من كتاب الله وكانوا عليه شهداء فلا تخشوا الناس

واخشون ولا تشتروا بآياتي ثمنا قليلا ومن لم يحكم بما انزل الله

فاولئك هم الكافرون ۞ وكتبنا عليهم فيها ان النفس بالنفس

والعين بالعين والانف بالانف والاذن بالاذن والسن

بالسن والجروح قصاص فمن تصدق به فهو كفارة له ومن لم

يحكم بما انزل الله فاولئك هم الظالمون ۞ وقفينا على آثارهم

بعيسى ابن مريم مصدقا لما بين يديه من التورية وآتيناه ا

لانجيل فيه هدى ونور ومصدقا لما بين يديه من التورية

وهدى وموعظة للمتقين ۞ وليحكم اهل الانجيل بما انزل الله

فيه ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الفاسقون ۞ وانزلنا

اليك الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه من الكتاب ومهيمنا

عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ

لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً

وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۞ وَأَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللّٰهُ

وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ إِلَيْكَ

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ

كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ۞ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ

مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ

وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ

فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۞ فَتَرَى الَّذِينَ فِي

قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللّٰهُ

أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَى مَا أَسَرُّوا فِي أَنْفُسِهِمْ

نَادِمِينَ ۞ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ

أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ۞ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ

وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ

يَشَاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۞ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۞ وَمَنْ

يَتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا

مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللّٰهَ

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۞ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَ

لَعِبًا ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۞ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ

منا الا ان امنا بالله وما انزل الينا وما انزل من قبل وان
اكثركم فاسقون ۞ قل هل انبئكم بشر من ذلك مثوبة عند الله
من لعنه الله وغضب عليه وجعل منهم القردة والخنازير
وعبد الطاغوت اولئك شر مكانا واضل عن سواء السبيل
واذا جاؤكم قالوا امنا وقد دخلوا بالكفر وهم قد خرجوا
به والله اعلم بما كانوا يكتمون ۞ وترى كثيرا منهم يسارعون
في الاثم والعدوان واكلهم السحت لبئس ما كانوا يعملون
لولا ينهاهم الربانيون والاحبار عن قولهم الاثم واكلهم السحت
لبئس ما كانوا يصنعون ۞ وقالت اليهود يد الله مغلولة غلت
ايديهم ولعنوا بما قالوا بل يداه مبسوطتان ينفق كيف يشاء
وليزيدن كثيرا منهم ما انزل اليك من ربك طغيانا وكفرا و
القينا بينهم العداوة والبغضاء الى يوم القيمة كلما اوقدوا

نارا للحرب اطفاها الله ويسعون في الارض فسادا والله لا يحب
المفسدين ۞ ولو ان اهل الكتاب امنوا واتقوا لكفرنا عنهم
سيئاتهم ولادخلناهم جنات النعيم ۞ ولو انهم اقاموا التورية
والانجيل وما انزل اليهم من ربهم لاكلوا من فوقهم ومن تحت
ارجلهم منهم امة مقتصدة وكثير منهم ساء ما يعملون ۞ يا ايها
الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك وان لم تفعل فما بلغت رسالته
والله يعصمك من الناس ان الله لا يهدي القوم الكافرين ۞
قل يا اهل الكتاب لستم على شيء حتى تقيموا التورية والانجيل
وما انزل اليكم من ربكم وليزيدن كثيرا منهم ما انزل اليك من ربك
طغيانا وكفرا فلا تاس على القوم الكافرين ۞ ان الذين امنوا و
الذين هادوا والصابئون والنصارى من امن بالله واليوم
الاخر وعمل صالحا فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۞ لقد اخذنا

ميثاق بني اسرائيل وارسلنا اليهم رسلا كلما جاءهم رسول بما
لا تهوى انفسهم فريقا كذبوا وفريقا يقتلون ۞ وحسبوا الا
تكون فتنة فعموا وصموا ثم تاب الله عليهم ثم عموا وصموا كثير
منهم والله بصير بما يعملون ۞ لقد كفر الذين قالوا ان الله هو
المسيح ابن مريم وقال المسيح يا بني اسرائيل اعبدوا الله ربي وربكم
انه من يشرك بالله فقد حرم الله عليه الجنة وماواه النار
وما للظالمين من انصار ۞ لقد كفر الذين قالوا ان الله ثالث
ثلاثة وما من اله الا اله واحد وان لم ينتهوا عما يقولون ليمسن
الذين كفروا منهم عذاب اليم ۞ افلا يتوبون الى الله ويستغفرونه
والله غفور رحيم ۞ ما المسيح ابن مريم الا رسول قد خلت من
قبله الرسل وامه صديقة كانا ياكلان الطعام انظر كيف
نبين لهم الآيات ثم انظر انى يؤفكون ۞ قل اتعبدون من دون الله

ما لا يملك لكم ضرا ولا نفعا والله هو السميع العليم ۞ قل يا اهل
الكتاب لا تغلوا في دينكم غير الحق ولا تتبعوا اهواء قوم
قد ضلوا من قبل واضلوا كثيرا وضلوا عن سواء السبيل ۞ لعن
الذين كفروا من بني اسرائيل على لسان داود وعيسى ابن مريم
ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون ۞ كانوا لا يتناهون عن منكر
فعلوه لبئس ما كانوا يفعلون ۞ ترى كثيرا منهم يتولون الذين
كفروا لبئس ما قدمت لهم انفسهم ان سخط الله عليهم وفي العذاب هم
خالدون ۞ ولو كانوا يؤمنون بالله والنبي وما انزل اليه
ما اتخذوهم اولياء ولكن كثيرا منهم فاسقون ۞ لتجدن اشد
الناس عداوة للذين آمنوا اليهود والذين اشركوا ولتجدن
اقربهم مودة للذين آمنوا الذين قالوا انا نصارى ذلك
بان منهم قسيسين ورهبانا وانهم لا يستكبرون ۞ واذا سمعوا

ما انزل الى الرسول ترى اعينهم تفيض من الدمع مما عرفوا من
الحق يقولون ربنا امنا فاكتبنا مع الشاهدين ۞ وما لنا لا نؤ
من بالله وما جاءنا من الحق ونطمع ان يدخلنا ربنا مع القوم الصالحين
فاثابهم الله بما قالوا جنات تجري من تحتها الانهار خالدين
فيها وذلك جزاء المحسنين ۞ والذين كفروا وكذبوا بآياتنا
اولئك اصحاب الجحيم ۞ يا ايها الذين امنوا لا تحرموا طيبات ما
احل الله لكم ولا تعتدوا ان الله لا يحب المعتدين ۞ وكلوا مما
رزقكم الله حلالا طيبا واتقوا الله الذي انتم به مؤمنون
لا يؤاخذكم الله باللغو في ايمانكم ولكن يؤاخذكم بما
عقدتم الايمان فكفارته اطعام عشرة مساكين من اوسط
ما تطعمون اهليكم او كسوتهم او تحرير رقبة فمن لم يجد فصيام
ثلثة ايام ذلك كفارة ايمانكم اذا حلفتم واحفظوا ايمانكم

اهاليكم

كذلك يبين الله لكم اياته لعلكم تشكرون ۞ يا ايها الذين امنوا
انما الخمر والميسر والانصاب والازلام رجس من عمل الشيطا
ن فاجتنبوه لعلكم تفلحون ۞ انما يريد الشيطان ان يوقع بينكم
العداوة والبغضاء في الخمر والميسر ويصدكم عن ذكر الله و
عن الصلوة فهل انتم منتهون ۞ واطيعوا الله واطيعوا الرسول و
احذروا فان توليتم فاعلموا انما على رسولنا البلاغ المبين ۞
ليس على الذين امنوا وعملوا الصالحات جناح فيما طعموا اذا
ما اتقوا وامنوا وعملوا الصالحات ثم اتقوا وامنوا ثم اتقوا واحسنوا
والله يحب المحسنين ۞ يا ايها الذين امنوا ليبلونكم الله بشيء
من الصيد تناله ايديكم ورماحكم ليعلم الله من يخافه بالغيب
فمن اعتدى بعد ذلك فله عذاب اليم ۞ يا ايها الذين امنوا
لا تقتلوا الصيد وانتم حرم ومن قتله منكم متعمدا فجزاء

دو عدل

مثل ما قتل من النعم يحكم به ذوا عدل منكم هديا بالغ الكعبة

او كفارة طعام مساكين او عدل ذلك صياما ليذوق وبال

امره عفا الله عما سلف ومن عاد فينتقم الله منه والله عزيز

ذو انتقام ۞ احل لكم صيد البحر وطعامه متاعا لكم وللسيارة

وحرم عليكم صيد البر ما دمتم حرما واتقوا الله الذي اليه

تحشرون ۞ جعل الله الكعبة البيت الحرام قياما للناس

والشهر الحرام والهدي والقلائد ذلك لتعلموا ان الله

يعلم ما في السموات وما في الارض وان الله بكل شيء عليم

اعلموا ان الله شديد العقاب وان الله غفور رحيم ۞ ما على الرسول

الا البلاغ والله يعلم ما تبدون وما تكتمون ۞ قل لا يستوي

الخبيث والطيب ولو اعجبك كثرة الخبيث فاتقوا الله يا اولي

الالباب لعلكم تفلحون ۞ يا ايها الذين امنوا لا تسئلوا عن

اشياء

ان تبد لكم

ان تبد لكم تسؤكم وان تسئلوا عنها حين ينزل القران تبد لكم

عفا الله عنها والله غفور حليم ۞ قد سالها قوم من قبلكم ثم

اصبحوا بها كافرين ۞ ما جعل الله من بحيرة ولا سائبة ولا

وصيلة ولا حام ولكن الذين كفروا يفترون على الله الكذب

واكثرهم لا يعقلون ۞ واذا قيل لهم تعالوا الى ما انزل الله

والى الرسول قالوا حسبنا ما وجدنا عليه اباءنا اولو كان

اباؤهم لا يعلمون شيئا ولا يهتدون ۞ يا ايها الذين امنوا

عليكم انفسكم لا يضركم من ضل اذا اهتديتم الى الله مرجعكم

جميعا فينبئكم بما كنتم تعملون ۞ يا ايها الذين امنوا شهادة

بينكم اذا حضر احدكم الموت حين الوصية اثنان ذوا عدل

منكم او اخران من غيركم ان انتم ضربتم في الارض فاصابتكم

مصيبة الموت تحبسونهما من بعد الصلوة فيقسمان بالله

ان ارتبتم لا نشتري به ثمنا ولو كان ذا قربى ولا نكتم شهادة الله
انا اذا لمن الآثمين ۞ فان عثر على انهما استحقا اثما فآخران
يقومان مقامهما من الذين استحق عليهم الاوليان فيقسمان
بالله لشهادتنا احق من شهادتهما وما اعتدينا انا اذا لمن
الظالمين ۞ ذلك ادنى ان ياتوا بالشهادة على وجهها او يخافوا
ان ترد ايمان بعد ايمانهم واتقوا الله واسمعوا والله لا يهدي
القوم الفاسقين ۞ يوم يجمع الله الرسل فيقول ماذا اجبتم
قالوا لا علم لنا انك انت علام الغيوب ۞ اذ قال الله يا عيسى ابن
مريم اذكر نعمتي عليك وعلى والدتك اذ ايدتك بروح القدس
تكلم الناس في المهد وكهلا واذ علمتك الكتاب و
الحكمة والتورية والانجيل واذ تخلق من الطين كهيئة الطير
باذني فتنفخ فيها فتكون طيرا باذني وتبرئ الاكمه والابرص

باذني واذ تخرج الموتى باذني واذ كففت بني اسرائيل عنك
اذ جئتهم بالبينات فقال الذين كفروا منهم ان هذا الا سحر
مبين ۞ واذ اوحيت الى الحواريين ان آمنوا بي وبرسولي قالوا
آمنا واشهد باننا مسلمون ۞ اذ قال الحواريون يا عيسى ابن
مريم هل يستطيع ربك ان ينزل علينا مائدة من السماء قال
اتقوا الله ان كنتم مؤمنين ۞ قالوا نريد ان ناكل منها وتطمئن
قلوبنا ونعلم ان قد صدقتنا ونكون عليها من الشاهدين ۞ قال
عيسى ابن مريم اللهم ربنا انزل علينا مائدة من السماء تكون
لنا عيدا لاولنا وآخرنا وآية منك وارزقنا وانت خير الرازقين
قال الله اني منزلها عليكم فمن يكفر بعد منكم فاني اعذبه
عذابا لا اعذبه احدا من العالمين ۞ واذ قال الله يا عيسى ابن
مريم ءانت قلت للناس اتخذوني وامي الهين من دون الله قال

سبحانك ما يكون لي ان اقول ما ليس لي بحق ان كنت قلته فقد
علمته تعلم ما في نفسي ولا اعلم ما في نفسك انك انت علام الغيوب
ما قلت لهم الا ما امرتني به ان اعبدوا الله ربي وربكم وكنت
عليهم شهيدا ما دمت فيهم فلما توفيتني كنت انت الرقيب عليهم
وانت على كل شيء شهيد ان تعذبهم فانهم عبادك وان تغفر
لهم فانك انت العزيز الحكيم قال الله هذا يوم ينفع الصادقين
صدقهم لهم جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا
رضي الله عنهم ورضوا عنه ذلك الفوز العظيم لله ملك
السموات والارض وما فيهن وهو على كل شيء قدير

سورة الانعام

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي خلق السموات والارض وجعل الظلمات والنور
ثم الذين كفروا بربهم يعدلون هو الذي خلقكم من طين ثم قضى

اجلا واجل مسمى عنده ثم انتم تمترون وهو الله في السموات وفي
الارض يعلم سركم وجهركم ويعلم ما تكسبون وما تأتيهم من اية
من ايات ربهم الا كانوا عنها معرضين فقد كذبوا بالحق لما
جاءهم فسوف يأتيهم انباء ما كانوا به يستهزءون الم يروا كم اهلكنا
من قبلهم من قرن مكناهم في الارض ما لم نمكن لكم وارسلنا
السماء عليهم مدرارا وجعلنا الانهار تجري من تحتهم فاهلكناهم
بذنوبهم وانشأنا من بعدهم قرنا اخرين ولو نزلنا عليك كتابا
في قرطاس فلمسوه بايديهم لقال الذين كفروا ان هذا الا سحر
مبين وقالوا لولا انزل عليه ملك ولو انزلنا ملكا لقضي
الامر ثم لا ينظرون ولو جعلناه ملكا لجعلناه رجلا وللبسنا
عليهم ما يلبسون ولقد استهزئ برسل من قبلك فحاق
بالذين سخروا منهم ما كانوا به يستهزءون قل سيروا في الارض

ثم انظروا كيف كان عاقبة المكذبين ۞ قل لمن ما في السموات و
الارض قل لله كتب على نفسه الرحمة ليجمعنكم الى يوم القيمة
لا ريب فيه الذين خسروا انفسهم فهم لا يؤمنون ۞ وله ما سكن
في الليل والنهار وهو السميع العليم ۞ قل اغير الله اتخذ وليا فاطر
السموات والارض وهو يطعم ولا يطعم قل اني امرت ان اكون اول
من اسلم ولا تكونن من المشركين ۞ قل اني اخاف ان عصيت ربي
عذاب يوم عظيم ۞ من يصرف عنه يومئذ فقد رحمه وذلك
الفوز المبين ۞ وان يمسسك الله بضر فلا كاشف له الا هو وان
يمسسك بخير فهو على كل شيء قدير ۞ وهو القاهر فوق عباده
وهو الحكيم الخبير ۞ قل اي شيء اكبر شهادة قل الله شهيد بيني و
بينكم واوحي الي هذا القرآن لانذركم به ومن بلغ ائنكم
لتشهدون ان مع الله الهة اخرى قل لا اشهد قل انما هو اله

واحد وانني بريء مما تشركون ۞ الذين اتيناهم الكتاب يعرفونه
كما يعرفون ابناءهم الذين خسروا انفسهم فهم لا يؤمنون ۞ ومن اظلم
ممن افترى على الله كذبا او كذب باياته انه لا يفلح الظالمون
ويوم نحشرهم جميعا ثم نقول للذين اشركوا اين شركاؤكم الذين
كنتم تزعمون ۞ ثم لم تكن فتنتهم الا ان قالوا والله ربنا ما كنا
مشركين ۞ انظر كيف كذبوا على انفسهم وضل عنهم ما كانوا
يفترون ۞ ومنهم من يستمع اليك وجعلنا على قلوبهم اكنة
ان يفقهوه وفي اذانهم وقرا وان يروا كل اية لا يؤمنوا بها
حتى اذا جاءوك يجادلونك يقول الذين كفروا ان هذا الا
اساطير الاولين ۞ وهم ينهون عنه وينأون عنه وان يهلكون
الا انفسهم وما يشعرون ۞ ولو ترى اذ وقفوا على النار فقالوا
يا ليتنا نرد ولا نكذب بايات ربنا ونكون من المؤمنين ۞ بل بدا

مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِن قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۞ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا

عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ

بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۞ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ

السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ

أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ۞ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا

إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ

الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ۞ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ

فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ

وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَإِ الْمُرْسَلِينَ ۞ وَإِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ

فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَن تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُم

بِآيَةٍ

بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۞

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يُنَزِّلَ

آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ

يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُم مَّا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِن شَيْءٍ

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ۞ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ

مَن يَشَإِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَن يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۞ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ

إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِن كُنتُمْ

صَادِقِينَ ۞ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَاءَ

وَتَنسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ۞ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم

بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ۞ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُم بَأْسُنَا

تَضَرَّعُوا وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا
بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ۞ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ
سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ
بِهِ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ۞ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ
عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ۞
وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ
الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۞ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ
وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ
قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ۞ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ
يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ

لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۞ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ۞ وَكَذَلِكَ فَتَنَّا
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ
بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ۞ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ
الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ۞ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۞ قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ
مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ
خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ۞ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ

الأمر بيني وبينكم والله أعلم بالظالمين ۞ وعنده مفاتح الغيب
کار میان من و میان شما وخدا داناتر ستمکاران و نزد او است کلیدهای غیب
لا يعلمها إلا هو ويعلم ما في البر والبحر وما تسقط من ورقة
نداند او مگر او وداند آنچه در بیابان و دریاست و نیفتد هیچ برگی از درخت
إلا يعلمها ولا حبة في ظلمات الأرض ولا رطب ولا يابس إلا
مگر داند آنرا و نه دانه در تاریکیهای زمین و نه تری و نه خشکی مگر
في كتاب مبين ۞ وهو الذي يتوفاكم بالليل ويعلم ما جرحتم
در کتاب روشن واو آن خدایست که در خواب کند شما را در شب و داند آنچه از خطا کردید
بالنهار ثم يبعثكم فيه ليقضى أجل مسمى ثم إليه مرجعكم
بروز پس برانگیزد شما را در ان تا گذارده شود اجل نام نهاده پس با او است بازگشت شما
ثم ينبئكم بما كنتم تعملون ۞ وهو القاهر فوق عباده ويرسل
پس بیاگاهاند شما را بدانچه میکنید واو است قهر کننده بالای بندگان [illegible]
عليكم حفظة حتى إذا جاء أحدكم الموت توفته رسلنا وهم
بر شما نگهبانان تا چون آید یکی از شما اسباب مرگ جان بستانند رسولان ما و ایشان
لا يفرطون ۞ ثم ردوا إلى الله مولاهم الحق ألا له الحكم وهو أسرع
تقصیر نکنند پس بازگردانیده شوند بخدا که خداوند ایشان است بحق بدان که او راست حکم و او زودتر
الحاسبين ۞ قل من ينجيكم من ظلمات البر والبحر تدعونه تضرعا
حساب کنندگان بگو کیست که برهاند شما را از تاریکیهای بیابان و دریا خوانید او را از سر زاری
وخفية لئن أنجانا من هذه لنكونن من الشاكرين ۞ قل الله
و پنهان هر آینه اگر برهاند ما را ازین هر آینه باشیم از شکر کنندگان بگو خدا
ينجيكم منها ومن كل كرب ثم أنتم تشركون ۞ قل هو القادر على
شما را ازان و از هر اندوهی پس شما انباز میآرید بگو او است قادر بر آنکه
أن يبعث عليكم عذابا من فوقكم أو من تحت أرجلكم أو يلبسكم
بفرستد بر شما عذابی از بالای شما یا از زیر پاهای شما یا بر آمیزد شما را

شيعا

شيعا ويذيق بعضكم بأس بعض انظر كيف نصرف الآيات لعلهم
گروه گروه و بچشاند بعضی را سختی بعضی بنگر چگونه بگردانیم نشانها را تا ایشان
يفقهون ۞ وكذب به قومك وهو الحق قل لست عليكم بوكيل
دریابند و دروغ داشتند آنرا قوم تو و آن حق است بگو نیستم بر شما کارساز
لكل نبإ مستقر وسوف تعلمون ۞ وإذا رأيت الذين يخوضون
هر خبری را آرامگاهیست و زود بدانید شما و چون ببینی آنان را که خوض میکنند
في آياتنا فأعرض عنهم حتى يخوضوا في حديث غيره وإما ينسينك
در نشانهای ما پس روی گردان از ایشان تا خوض کنند در حدیثی جز آن و اگر فراموش آرد ترا
الشيطان فلا تقعد بعد الذكرى مع القوم الظالمين ۞ وما على
شیطان پس منشین پس از یاد آمدن با قوم ستمکاران و نیست بر آنها
الذين يتقون من حسابهم من شيء ولكن ذكرى لعلهم يتقون
که پرهیز میکنند از حساب ایشان هیچ چیز ولیکن پند دهید تا بود که ایشان پرهیز کنند
وذر الذين اتخذوا دينهم لعبا ولهوا وغرتهم الحياة الدنيا وذكر
و بگذار آنها را که فرا گرفتند دین خویش را بازی و بیهوده و فریفت ایشان را زندگانی دنیا و پند ده
به أن تبسل نفس بما كسبت ليس لها من دون الله ولي ولا
بقرآن که تا گرفتار کرده نشود هیچ نفسی بآنچه کرده بود نیست مر او را جز خدا هیچ دوستی و نه
شفيع وإن تعدل كل عدل لا يؤخذ منها أولئك الذين أبسلوا بما
شفیعی و اگر فدا کند هر فدا که باشد فرا نگیرند از آن آنجمع آنانکه گرفتار کرده شدند بسبب آنچه
كسبوا لهم شراب من حميم وعذاب أليم بما كانوا يكفرون ۞ قل
کردند برای ایشان است آبی از آب جوشان و عذابی دردناک بسبب آنکه کافر شدند بگو
أندعوا من دون الله ما لا ينفعنا ولا يضرنا ونرد على أعقابنا
بخوانیم از جز خدا آنچه سود ندارد ما را و نه زیان و باز گردانیم برپاشنههای خود
بعد إذ هدانا الله كالذي استهوته الشياطين في الأرض حيران
بعد از آنکه راه نمود ما را خدا همچو آنکه گمراه کرد او را دیوان شیطان در زمین حیران

له اصحاب یدعونه الی الهدی ائتنا قل ان هدی الله هو
ازیاران او یاران اند که بخوانند او را براه راست بگو بدرستیکه راه خدا واوست
الهدی وامرنا لنسلم لرب العالمین ۞ وان اقیموا الصلوة واتقوه
راه نماینده و فرموده شده ایم تا گردن نهیم مر خدای عالمیان وانکه بپا داریم نماز را و بپرهیزید
وهو الذی الیه تحشرون ۞ وهو الذی خلق السموات والارض
از کفر واوست خدای که بسوی او گرد کرده شوید واوست آنچنان خدای که خلق کرده است آسمانها و زمین
بالحق ویوم یقول کن فیکون ۞ قوله الحق وله الملک یوم
بحق و آن روز که گوید باش پس باشد گفته او راست است و مر اوراست پادشاهی آن روز
ینفخ فی الصور عالم الغیب والشهادة وهو الحکیم الخبیر ۞ واذ قال
که بدمد در صور داننده پنهان و آشکارا واوست محکم کار و آگاه و چون گفت
ابراهیم لابیه ازر اتتخذ اصناما الهة انی اریک وقومک
ابراهیم مر پدر او را آزر آیا میگیری بتان را خدایان من می بینم ترا و گروه ترا
فی ضلال مبین ۞ وکذلک نری ابراهیم ملکوت السموات
در گمراهی پیدا و همچنین بنمودیم ابراهیم را پادشاهان آسمان
والارض ولیکون من الموقنین ۞ فلما جن علیه اللیل را
و زمین و تا باشد از یقین دانندگان پس چون تاریک شد بر او شب دید
کوکبا قال هذا ربی فلما افل قال لا احب الافلین ۞ فلما را القمر
ستاره را گفت این بود خدای من پس چون فرو رفت گفت دوست ندارم فرو شوندگان را پس چون دید ماه را
بازغا قال هذا ربی فلما افل قال لئن لم یهدنی ربی لاکونن
که برآمد گفت اینست خدای من پس چون فرو رفت گفت اگر راه ننماید مرا خدای من هر آینه باشم من
من القوم الضالین ۞ فلما را الشمس بازغة قال هذا ربی هذا
از گروه گمراهان پس چون دید آفتاب که برآمد گفت اینست خدای من این
اکبر فلما افلت قال یا قوم انی بریء مما تشرکون ۞ انی وجهت
بزرگتر پس چون فرو شد گفت ای قوم من بیزارم از آنچه شما می پرستید بدرستیکه من خالص کردم روی

وجهی

وجهی للذی فطر السموات والارض حنیفا وما انا من المشرکین ۞ وحاجه
خدای را که بیافرید آسمانها و زمین پاکیزه و نیستم من از بت پرستان و خصومت کردند
قومه قال اتحاجونی فی الله وقد هدان ولا اخاف ما تشرکون
قوم او را گفت آیا حجت میکنید با من در دین خدا و بدرستیکه راه نمود مرا و نمی ترسم از آنچه شریک میگیرید
به الا ان یشاء ربی شیئا وسع ربی کل شیء علما افلا تتذکرون
با او مگر آنکه خواهد پروردگار من چیزی را فرا رسید پروردگار من هر چیز را بدانش آیا پند نمی گیرید
وکیف اخاف ما اشرکتم ولا تخافون انکم اشرکتم بالله ما لم ینزل
و چگونه بترسم از آنچه شریک میگیرید و نمی ترسید که شریک گرفتید بخدای آنچه فرو نفرستاد
به علیکم سلطانا فای الفریقین احق بالامن ان کنتم تعلمون ۞
بآن بر شما حجتی و کدام از دو گروه سزاوارترند با ایمنی اگر هستید شما دانایان
الذین امنوا ولم یلبسوا ایمانهم بظلم اولئک لهم الامن وهم
آنکه ایمان آوردند و نیامیختند ایمان را بکفر و ستم آن جماعت مر ایشانراست ایمنی و ایشان
مهتدون ۞ وتلک حجتنا اتیناها ابراهیم علی قومه نرفع درجات
راه یافتگان و این حجت ما بود که دادیم آن را ابراهیم را بر قوم او بلند کنیم مرتبه
من نشاء ان ربک حکیم علیم ۞ ووهبنا له اسحق ویعقوب کلا
هر که را خواهیم بدرستیکه پروردگار تو حکیم و داناست و بخشیدیم مر ابراهیم را اسحق و یعقوب هر یکی را
هدینا ونوحا هدینا من قبل ومن ذریته داود وسلیمان
راه نمودیم و نوح را راه نمودیم پیش از ابراهیم و از ذریت نوح داود و سلیمان
وایوب ویوسف وموسی وهرون وکذلک نجزی المحسنین ۞
و ایوب و یوسف و موسی و هارون و همچنین جزا دهیم نیکوکاران را
وزکریا ویحیی وعیسی والیاس کل من الصالحین ۞ واسمعیل
و زکریا و یحیی و عیسی و الیاس همه از شایستگان و اسمعیل
والیسع ویونس ولوطا وکلا فضلنا علی العالمین ۞ ومن اباءهم
و الیسع و یونس و لوط و همه پیغمبران را فضیلت دادیم بر عالمیان و از پدران ایشان

وذرّیّاتهم واخوانهم واجتبیناهم وهدیناهم الی صراط مستقیم

[illegible]

ذلک هدی الله یهدی به من یشاء من عباده ولو اشرکوا لحبط

[illegible]

عنهم ما کانوا یعملون ۞ اولئک الذین آتیناهم الکتاب

[illegible]

والحکم والنبوّة فان یکفر بها هؤلاء فقد وکّلنا بها قوما

[illegible]

لیسوا بها بکافرین ۞ اولئک الذین هدی الله فبهداهم اقتده

[illegible]

قل لا اسئلکم علیه اجرا ان هو الا ذکری للعالمین ۞ وما

[illegible]

قدروا الله حق قدره اذ قالوا ما انزل الله علی بشر من شیء

[illegible]

قل من انزل الکتاب الذی جاء به موسی نورا وهدی للناس

[illegible]

تجعلونه قراطیس تبدونها وتخفون کثیرا وعلّمتم ما لم تعلموا

[illegible]

انتم ولا آباؤکم قل الله ثم ذرهم فی خوضهم یلعبون ۞ وهذا

[illegible]

کتاب انزلناه مبارک مصدّق الذی بین یدیه ولتنذر امّ

[illegible]

القری ومن حولها والذین یؤمنون بالآخرة یؤمنون به وهم

[illegible]

علی صلاتهم یحافظون ۞ ومن اظلم ممن افتری علی الله کذبا

[illegible]

او قال اوحی الیّ ولم یوح الیه شیء ومن قال سانزل مثل

[illegible]

ما انزل الله ولو تری اذ الظالمون فی غمرات الموت والملائکة

[illegible]

باسطوا ایدیهم اخرجوا انفسکم الیوم تجزون عذاب الهون بما

[illegible]

کنتم تقولون علی الله غیر الحق وکنتم عن آیاته تستکبرون ۞

[illegible]

ولقد جئتمونا فرادی کما خلقناکم اول مرة وترکتم ما خوّلناکم

[illegible]

وراء ظهورکم وما نری معکم شفعاءکم الذین زعمتم انهم

[illegible]

فیکم شرکاء لقد تقطّع بینکم وضلّ عنکم ما کنتم تزعمون ۞

[illegible]

ان الله فالق الحب والنوی یخرج الحی من المیت ومخرج المیت

[illegible]

من الحی ذلکم الله فانّی تؤفکون ۞ فالق الاصباح وجعل

[illegible]

اللیل سکنا والشمس والقمر حسبانا ذلک تقدیر العزیز العلیم ۞

[illegible]

وهو الذی جعل لکم النجوم لتهتدوا بها فی ظلمات البرّ والبحر

[illegible]

قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ❁ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ

بدرستیکه هویدا کردیم نشانها را قومی را که بدانند واوست خدایی که بیافرید شمارا از یک تن

وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ❁

یعنی آدم پس آرام گاهیست بعضی را و ودیعت جاییست بعضی را بدرستیکه هویدا کردیم نشانها را قومی را [illegible]

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا

واوست خدایی که فرو فرستاد از آسمان آبی پس بیرون آوردیم بدان رستنی هر چیزی پس بیرون آوردیم

مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ

ازان سبزی بیرون می آوریم ازان دانه برهم نشسته و از خرما بنان از شکوفه آن خوشهای

دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ

نزدیک وبستانها از انگور رستان و درخت زیتون و انار بهم مانسته و نه

مُتَشَابِهٍ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَآيَاتٍ

ماننده بنگرید بمیوه آن چون میوه دار شود بوقت رسیدن آن بدرستیکه درچنین آیات [illegible]

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ❁ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ

مر قومی را که بگروند وبگردانند خدای تعالی را انبازان دیوان و بیافرید ایشانرا وبربافتند او را

بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَصِفُونَ ❁ بَدِيعُ

پسرانی و دخترانی بی دانش پاک و منزه است و افرشته است از انچه ایشان صفت میکنند او

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ

نو آفریننده آسمانها و زمین از کجا بود او را فرزند و نبود و نباشد او را هیچ زنی

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ❁ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ

و بیافرید هر چیزی را و او بهمه چیز داناست اینست خدای پروردگار شما

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

نیست هیچ خدای بجز او آفریدگار هر چیزی پس بپرستید او را و او بر هر چیزی

وَكِيلٌ ❁ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ

نگهبانست در نمی یابد او را بینایها و او در می یابد بینایها را و اوست باریک بین

الخبير

الْخَبِيرُ ❁ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ

آگاه بدرستیکه آمد شما حجتهای از پروردگار شما هر که [illegible] و هر که نابینا شد

فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ❁ وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَ

ور زیان [illegible] ومن نیستم بر شما نگهبان و همچنین میگردانیم نشانهارا و تا

لِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ❁ اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ

بگویند که درس کرده تو و تا روشن [illegible] مر قومی را که بدانند پس روی کن انچه وحی کرده بتو

مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ❁ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا

از پروردگار تو نیست هیچ خدای بجز او و دیگر کرده از انباز آرندگان واگر خواستی خدا انچه

أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ❁ وَلَا

شرک کردید ونکردیم ما ترا بر ایشان نگهبانی ونیستی تو بر ایشان نگهبان و دشنام

تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ

مدهید آنانکه میخوانند از جز خدای تعالی پس دشنام دهند خدا را از سر دشمنی و ظلم بی دانش

كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا

همچنین بیاراستیم هر گروه را عمل ایشان پس بپروردگار ایشانست بازگشت ایشان پس بیاگاهاند ایشانرا

يَعْمَلُونَ ❁ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا

[illegible] و سوگند خوردند بخدا [illegible] اگر آید بدیشان [illegible] معجزه بگروند بدان

قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ❁

[illegible] نزدیک خدااست [illegible] معجزه [illegible] نگروند

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ

[illegible] دلهای ایشان را و چشمهای ایشان را [illegible] اول بار و بگذاریم ایشان را

فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ❁ وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى

در [illegible] خود سرگشته میشوند واگر ما [illegible] فرشتگان را و سخن گفتندی [illegible]

وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

و گرد آوردیمی [illegible] هر چیزی [illegible] نگرویدندی مگر آنکه خواستی خدای تعالی

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ۞ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ

ولیکن بیشتر ایشان نادانند و همچنین کردیم مر هر پیغمبر را دشمنی از دیوان

الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ

آدمی و پری که می‌اندازند بعضی از ایشان بسوی بعضی آراسته گفتند بفریب اگر خواستی

شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۞ وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ

پروردگار تو نکردندی آنرا پس بگذار ایشان را و آنچه دروغ می‌بستند و تا میل کنند بدان دلهای آنکه

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُم مُّقْتَرِفُونَ ۞

آنکه بنگروند بآخرت و تا بپسندند آنرا و تا اندوزند آنچه ایشان اندوزنده‌اند

أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا

ای پیغمبر آیا بجز خدای جویم حکمی و اوست آنکه فرستاد بشما کتاب جدا کننده بیان حق

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا

و آنانکه دادیم ایشان را کتاب میدانند که آن فرستاده شده است از پروردگار تو بحق پس

تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۞ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَّا مُبَدِّلَ

مباش از جمله شک کنندگان و تمام شد سخنان پروردگار تو براستی و عدالت بدل کننده نیست

لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞ وَإِن تُطِعْ أَكْثَرَ مَن فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ

مر سخنان او را و اوست شنوا و دانا و اگر فرمان بری بیشتر را از آنکه در زمین اند گمراه کنند ترا

عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۞ إِنَّ رَبَّكَ

از راه خدا پس روی نمی‌کنند مگر گمان را و نیستند ایشان مگر دروغ گویندگان بدرستیکه پروردگار تو

(margin) هُوَ أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَن سَبِيلِهِ وَ — او داناتر است بآنکه گمراه شود از راه او و

هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۞ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِن كُنتُم بِآيَاتِهِ

داناتر است و او آگاه است براه یافتگان پس بخورید از آنچه یاد کرده شده نام خدا بر آن اگر هستید بآیتهای او

مُؤْمِنِينَ ۞ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ

گروندگان و چیست مر شما را که نخورید از آنچه یاد کرده شد نام خدا بر او و بتحقیق که بیان کرد

لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَّيُضِلُّونَ

مر شما را آنچه حرام کرده بر شما مگر آنچه ناچار شدید بسوی آن حرام بدرستیکه بسیاری گمراه می‌کنند

بِأَهْوَائِهِم بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ۞ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ

بخواهشهای خود بی دانشی بدرستیکه پروردگار تو داناتر است از حد درگذرندگان و بگذارید گناه ظاهر را

وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ۞ وَلَا

و گناه نهان را بدرستیکه آنانکه کسب می‌کنند گناه را زود باشد که جزا داده شوند بآنچه بودند که می‌کردند و

تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ

مخورید از آنچه یاد کرده نشده نام خدا بر او و بدرستیکه آن فسق است و بدرستیکه دیوان می‌اندازند

إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ۞

بسوی دوستان خود تا خصومت کنند با شما و اگر فرمان برید ایشان را بدرستیکه شما انباز آرندگان باشید

أَوَمَن كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن

آیا کسیکه باشد مرده دل پس زنده کردیم او را و کردیم مر او را نوری که می‌رود بآن در میان مردمان همچو کسی

مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا

که مثل او در تاریکیها است بیرون آینده نیست از آن همچنین آراسته شده مر کافران را آنچه بودند

يَعْمَلُونَ ۞ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا

که می‌کردند و همچنین کردیم در هر دهی بزرگتران گناهکاران آن تا مکر سازند در آن جا

وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۞ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا

و مکر نمی‌سازند مگر بتنهای خود و نمی‌دانند و چون بیاید بدیشان نشانه گفتند

لَن نُّؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ

هرگز نگرویم تا داده شویم مانند آنچه داده شد رسولان خدا را خدا داناتر است هرجا که می‌نهد

رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِندَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ

رسالت خود را زود برسد آنانرا که گناه کردند خواری نزد خدای تعالی و عذابی سخت

بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ۞ فَمَن يُرِدِ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ

بآنچه ایشان مکر می‌کردند پس هرکرا خواهد خدا که راه نماید گشاده کند سینه او را باسلام

وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ

و هرکرا خواهد که گمراه کند بکند سینه او را تنگ تنگ که گویا که ببالا می‌رود در آسمان

كذلك يجعل الله الرجس على الذين لا يؤمنون وهذا صراط ربك
همچنین میکند خدا پلیدی برآنها که نمی گروند واینست راه پروردگار تو
مستقيما قد فصلنا الآيات لقوم يذكرون ۞ لهم دار السلام عند
راست تحقیق که هویدا کنیم نشانها را گروهی که پند گیرند مر ایشانرا بود سرای سلامت نزدیک
ربهم وهو وليهم بما كانوا يعملون ۞ ويوم يحشرهم جميعا يا معشر
پروردگار ایشان واوست دوست وخداوند ایشان بدانچه کنند وروزی که حشر کنیم ایشانرا همه گوییم ای گروه
الجن قد استكثرتم من الانس وقال اولياؤهم من الانس ربنا استمتع
پری بتحقیق که بسیار جمع کردید از آدمیان وگویند دوستان ایشان از آدمیان ای پروردگار ما برخوردار شد
بعضنا ببعض وبلغنا اجلنا الذي اجلت لنا قال النار مثواكم
بعضی از ما ببعضی ورسیدیم بوعده خود که وعده کردی مارا گوید آتش جای شماست همیشه باشید
خالدين فيها الا ما شاء الله ان ربك حكيم عليم ۞ وكذلك
آن جا مگر آنچه خواسته بود خدا بدرستیکه پروردگار تو محکم کار ودانا است وهمچنین
نولي بعض الظالمين بعضا بما كانوا يكسبون ۞ يا معشر الجن و
برگماریم بعض ستمکاران را بر بعضی بدانچه ایشان اندوخته شدند ای گروه پری و
الانس الم يأتكم رسل منكم يقصون عليكم آياتي وينذرونكم
آدمی آیا نیامدند بشما رسولانی از جنس شما قصه خواندند برشما نشانهای مرا وبیم کنند شما را بدیدار
لقاء يومكم هذا قالوا شهدنا على انفسنا وغرتهم الحياة الدنيا
این روز گویند گواهی میدهیم بر نفسهای خود وبفریفت ایشانرا زندگانی دنیا
وشهدوا على انفسهم انهم كانوا كافرين ۞ ذلك ان لم يكن ربك
وگواهی دهند بر نفسهای خود که ایشان بودند کافر آن بدانست که نبود پروردگار تو
مهلك القرى بظلم واهلها غافلون ۞ ولكل درجات مما عملوا وما
هلاک کننده اهل دیهها بستم واهل آن غافلون باشند وهر یکی را درجات است از آنچه کردند ونیست
ربك بغافل عما يعملون ۞ وربك الغني ذو الرحمة ان يشأ يذهبكم
پروردگار تو غافل از آنچه ایشان کنند وپروردگار تو بی نیاز وخداوند رحمت اگر خواهد ببرد شمارا

ويستخلف من بعدكم ما يشاء كما انشأكم من ذرية قوم آخرين
وخلیفه کند از پس شما آنچه خواهد چنانکه پدید آورد شمارا از فرزندان گروه دیگران
ان ما توعدون لآت وما انتم بمعجزين ۞ قل يا قوم اعملوا على مكانتكم
بدرستیکه آنچه وعده کرده میشوند شمارا هر آینه آینده است ونیستید شما عاجز کنندگان بگو ای قوم من کار کنید بر خوی
اني عامل فسوف تعلمون ۞ من تكون له عاقبة الدار انه لا يفلح
بدرستیکه من کار کننده ام پس زود بدانید که کیست که مر اوراست عاقبت آن سرای بدرستیکه رستگار نشوند
الظالمون ۞ وجعلوا لله مما ذرأ من الحرث والانعام نصيبا فقالوا
ستمکاران وبهره کردند مر خدای را از آنچه آفرید از کشت وچهارپایان بهره پس گفتند
هذا لله بزعمهم وهذا لشركائنا فما كان لشركائهم فلا يصل
این مر خدای راست بزعم ایشان واین مر انبازان ما را پس آنچه بود که انبازان ایشانراست پس نرسد
الى الله وما كان لله فهو يصل الى شركائهم ساء ما يحكمون ۞
بخدای تعالی وآنچه بود مر خدای را پس او میرسد بانبازان ایشان بدست آنچه ایشان حکم میکنند
وكذلك زين لكثير من المشركين ۞ قتل اولادهم شركاؤهم
وهمچنین بیاراست مر بسیاری را از بت پرستان کشتن فرزندان ایشان با کمه زنده در گور میکنند انبازان
ليردوهم وليلبسوا عليهم دينهم ولو شاء الله ما فعلوه فذرهم
تا برگردانند ایشانرا تا در پوشند دین ایشانرا اگر خواستی خدا نکردندی پس بگذار ایشانرا
وما يفترون ۞ وقالوا هذه انعام وحرث حجر لا يطعمها الا من
وآنچه دروغ میگفتند وگفتند این چهارپایان وکشت باز داشته اند نخورد این طعام را مگر آنکه
نشاء بزعمهم وانعام حرمت ظهورها وانعام لا يذكرون اسم الله
که خواهیم بزعم ایشان وچهارپایانی که حرام کرده اند پشتهای ایشانرا وچهارپایانی که یاد نکنند نام خدا
عليها افتراء عليه سيجزيهم بما كانوا يفترون ۞ وقالوا ما في
بران دروغ بستن بران زود باشد که پاداش دهیم ایشانرا بدان آنچه ایشان دروغ بر بستند وگفتند آنچه در
بطون هذه الانعام خالصة لذكورنا ومحرم على ازواجنا
شکم این چهارپایان اند خالص مر نرینگان ماراست وحرام است بر جفتان ما اگر باشد

وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ
واگر باشد مردار پس ایشان دران انباز باشند زود باشد که جزا دهد ایشان را وصف کردن ایشان بدرستیکه او حکیم داناست

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ
بتحقیق زیانکار آمدند آنها که بکشتند فرزندان خود را از بیخردی و بی دانشی و حرام داشتند آنچه روزی داده بود ایشان را خدا

افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۞ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ
دروغ بستن بر خدا بدرستیکه گمراه شدند و نبودند راه یابندگان و او [illegible]

جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا
بهشت حفته بسته و غیر آن و خرماستانها و زرع را مختلف خورش آن

أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ
و خورش آن و زیتون و انار را بهم مانند و نه بهم مانند گفتیم بخورید از میوه آن

إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ
چون میوه دار شود و بدهید حق آن روز درویدن و اسراف مکنید بدرستیکه خدا اسراف کنندگان را

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ
و از چهارپایان آنچه باربردار شده و آنچه زیر بار شده گفتیم بخورید آنچه روزی داد شما را خدا و پی روی مکنید گامهای

الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۞ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ
دیوان را بدرستیکه او شما را دشمن روشن است هشت بار آفرید میش دو و از بز دو

وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
بگو آیا دو نرینه حرام کرد یا دو ماده را یا آنچه گرد برآمده است برو

أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ
رحمهای دو ماده خبر دهید مرا [illegible] اگر هستید راست گویان و از شتر دو

وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
و از گاو دو بگو آیا دو نرینه حرام کرد یا دو ماده را یا آنچه گرد برآمده است بران

أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ
رحمهای دو ماده یا بودید حاضران چون فرمود شما را خدا باین پس کیست ستمکارتر از آنکه

افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
برساخت بر خدا دروغ تا برگرداند مردمان بی دانش را بدرستیکه خدا راه ننماید گروه

الظَّالِمِينَ ۞ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا
ستمکاران را بگو نمی یابم در چیزی آنچه وحی کرده شد بمن حرام کرده بر خورشی که خورند مگر

أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ
[illegible] یا خون ریخته یا گوشت خوک بدرستیکه آن نجس است یا خروج از طاعت

لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ وَعَلَى
[illegible] شده بجز نام خدا بدان پس کسی که بیچاره باشد که نه ستم کننده بود [illegible] بدرستیکه پروردگار تو آمرزنده

الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
آنها که جهود شوند حرام کردیم هر خداوند ناخن از گاو و گوسفند حرام کردیم بر ایشان پیهای آن را

شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ
مگر آنچه برداشته باشند پشتهای آن یا روده‌ها آنها را یا آنچه آمیخته شد باستخوان

ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۞ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ
آن پاداش دادیم ایشان را بستم ایشان و ما راست گوییم پس اگر دروغ دارند ترا پس بگو پروردگار شما

ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ۞ سَيَقُولُ الَّذِينَ
خداوند رحمت فراخست و در کرده نشود عذاب از گروه کافران زود گویند آنانکه

أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
انباز آوردند اگر خواستی خدا انباز نیاوردمانی و پدران ما و حرام نداشتیمانی هیچ چیز همچنین

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ
بدروغ داشتند آنها که پیش از ایشان بودند تا چون چشیدند عذاب ما بگو هیچ چیز هست نزدیک شما از دانش

فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ۞ قُلْ فَلِلَّهِ
پس بیرون آرید آن را برای ما پیروی نمی کنید مگر گمان و نیستید شما مگر دروغ گویان بگو پس خدا راست

الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۞ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ
حجت رسنده پس اگر خواستی راه نمودی شما همه بگو بیارید گواهان خود را

الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا

تَتَّبِعْ أَهْوَآءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ

بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ❁ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ

شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ

نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا

تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللّٰهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ

تَعْقِلُونَ ❁ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ

أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا

وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى وَبِعَهْدِ اللّٰهِ أَوْفُوا

ذٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ❁ وَأَنَّ هٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا

فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ

بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ❁ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي

أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ

يُؤْمِنُونَ ❁ وَهٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ

تُرْحَمُونَ ❁ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا

وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ❁ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ

لَكُنَّا أَهْدٰى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ

يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ❁ هَلْ

يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰئِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ

رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ

آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللّٰهِ

ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ❁ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ

او الكسبت

فرّقوا فارقوا

امثالها ومن جاء بالسيئة فلا يجزى الا مثلها وهم لا يظلمون ۞

و هر که آید بدی پس داده نشود مگر مانند آن | و ایشان ستم کرده نشوند

قل انني هداني ربي الى صراط مستقيم ۞ دينا قيما ملة ابراهيم

بگو بدرستیکه راه نمود مرا پروردگار من براه راست | دین ثابت راست ملت ابراهیم

حنيفا وما كان من المشركين ۞ قل ان صلاتي ونسكي ومحياي

میل کننده از باطل بحق و نبود او از جمله انبازآورندگان | بگو بدرستیکه نماز من و قربانی من و زندگانی من

ومماتي لله رب العالمين ۞ لا شريك له وبذلك امرت وانا

و مردن من خدای راست که پروردگار جهانیانست | نیست او را انباز و بدین دین فرموده‌اند و من

اول المسلمين ۞ قل اغير الله ابغي ربا وهو رب كل شيء ولا تكسب

اول گردن نهندگانم | بگو آیا بجز خدا جویم پروردگاری و اوست پروردگار هر چیز و نکند هیچ

كل نفس الا عليها ولا تزر وازرة وزر اخرى ثم الى ربكم مرجعكم

نفسی مگر بر خود | و بر ندارد بارکننده بار دیگری را | پس با پروردگار شماست بازگشت شما

فينبئكم بما كنتم فيه تختلفون ۞ وهو الذي جعلكم خلائف

پس بیاگاهاند شما را بانچه بودید در آن اختلاف کرده باشید | و اوست آنکه گردانید شما را جانشینان

الارض ورفع بعضكم فوق بعض درجات ليبلوكم في ما اتاكم

در زمین و برداشت بعضی شما را بالای بعضی درجه‌ها و منزلت‌ها تا آزمایش کند در آنچه بشما داد

ان ربك سريع العقاب | سورة الاعراف | وانه لغفور رحيم

بدرستیکه پروردگار تو زود عقوبت | و بدرستیکه او هر آینه آمرزگار مهربان

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

المص ۞ كتاب انزل اليك فلا يكن في صدرك حرج منه لتنذر

منم خدای که میدانم و راست میگویم این کتابیست که فرستاده شده بتو پس نباید که باشد در سینه تو تنگی از آن تا بیم کنی

به وذكرى للمؤمنين ۞ اتبعوا ما انزل اليكم من ربكم ولا تتبعوا

و یاد کردنی مرگروندگان را | پیروی کنید آنچه فرستاده شد بشما از پروردگار شما و پیروی مکنید

من دونه اولياء قليلا ما تذكرون ۞ وكم من قرية اهلكناها

از جز او دوستان را اندکی آنچه پند میگیرید | و چند اهل ده که هلاک کردیم آن را

فجاءها باسنا بياتا او هم قائلون ۞ فما كان دعواهم اذ جاءهم

پس آمد بدیشان عذاب ما در شب یا در خواب نیمروز بودند | پس نبود خواندن ایشان چون آمد بدیشان

باسنا الا ان قالوا انا كنا ظالمين ۞ فلنسئلن الذين ارسل

عذاب ما مگر آنکه گفتند بدرستیکه ما بودیم ستمکاران | پس هر آینه باز پرسیم آنها را که فرستاده شد

اليهم ولنسئلن المرسلين ۞ فلنقصن عليهم بعلم وما كنا

بدیشان و هر آینه باز پرسیم از رسولان | پس هر آینه باز گوییم بر ایشان بدانش و نبودیم

غائبين ۞ والوزن يومئذ الحق فمن ثقلت موازينه فاولئك

غایبان | و ترازو نهادن امروز حق و راستی | پس هر که گران آید ترازوی او بطاعت پس آن گروه

هم المفلحون ۞ ومن خفت موازينه فاولئك الذين خسروا

ایشانند رستگاران | و هر که سبک آید ترازوی او بطاعت | پس آن گروه آنها که زیان کار آمدند

انفسهم بما كانوا باياتنا يظلمون ۞ ولقد مكناكم في الارض

بر نفسهای خود بانچه بودند بنشانهای ما ستم میکردند | و بدرستیکه تمکین دادیم شما را در زمین

وجعلنا لكم فيها معايش قليلا ما تشكرون ۞ ولقد خلقناكم

و پیدا کردیم مر شما را در آنجا سبب معاش اندکی آید آنچه شکر میکنید | بدرستیکه آفریدیم شما را

ثم صورناكم ثم قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا

پس صورت بخشیدیم شما را پس گفتیم مر فرشتگان را که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر

ابليس لم يكن من الساجدين ۞ قال ما منعك الا تسجد اذ امرتك

شیطان که ابلیس است که نبود از جمله سجده کنندگان | گفت خدا چه منع کرد ترا که سجده نکردی چون فرمودم ترا

قال انا خير منه خلقتني من نار وخلقته من طين ۞ قال فاهبط

گفت من بهترم از او آفریدی مرا از آتش و او را از گل | گفت پس فرود آی

منها فما يكون لك ان تتكبر فيها فاخرج انك من الصاغرين ۞

از بهشت پس نبود مر ترا که گردنکشی کنی در آنجا پس بیرون رو از بهشت بدرستیکه از جمله خواران

قال انظرني الى يوم يبعثون ۝ قال انك من المنظرين ۝ قال فبما

گفت ابلیس زمان ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند گفت خدا که تو از جمله زمان داده گانی گفت بسبب آنکه

اغويتني لاقعدن لهم صراطك المستقيم ۝ ثم لآتينهم من بين

گمراه کردی مرا هر آینه نشینم برای ایشان براه راست پس هر آینه درآیم بر ایشان از پیش

ايديهم ومن خلفهم وعن ايمانهم وعن شمائلهم ولا تجد اكثرهم

وازپس ایشان و از راست ایشان و از جانب چپ ایشان و نیابی بیشتر ایشان را

شاكرين ۝ قال اخرج منها مذؤما مدحورا لمن تبعك منهم

شاکران گفت خدا بیرون آی از بهشت با حجت نکوهیده دور از رحمت هر آینه هر که پیروی کند ترا از ایشان

لاملان جهنم منكم اجمعين ۝ ويا آدم اسكن انت وزوجك

که هر آینه پر کنم دوزخ را از شما همه وای آدم ساکن شو تو و زن تو

الجنة فكلا من حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا

در بهشت پس بخورید از هر کجا که خواهید و فرا نزدیک مروید این درخت را پس باشید

من الظالمين ۝ فوسوس لهما الشيطان ليبدي لهما ما ووري

از جمله ستمکاران پس وسوسه انداخت ایشان را دیو تا ظاهر شود برای ایشان آنچه مستور بود

عنهما من سوآتهما وقال ما نهاكما ربكما عن هذه الشجرة الا ان

از ایشان از عورات آن هر دو و گفت نهی نکرد شما را پروردگار شما ازین درخت گندم مگر آنکه

تكونا ملكين او تكونا من الخالدين ۝ وقاسمهما اني لكما لمن الناصحين

باشید دو فرشته یا باشید از جمله همیشه ماندگان و سوگند خورد ایشان را بدرستیکه من شما را از جمله نیک خواهانم

فدلاهما بغرور فلما ذاقا الشجرة بدت لهما سوآتهما وطفقا

پس دلالت کرد ایشان را بفریفتن پس چون چشیدند از درخت گندم ظاهر شد ایشان را عورتهای ایشان و ...

يخصفان عليهما من ورق الجنة وناداهما ربهما الم انهكما عن تلكما

میدوختند بر خود از برگ درخت طوبی و برخواند ایشان را پروردگار ایشان ای نهی نکردم شما را

الشجرة واقل لكما ان الشيطان لكما عدو مبين ۝ قالا ربنا ظلمنا

ازین درخت و نگفتیم مر شما را که دیو مر شما را دشمن روشن است گفتند پروردگارا ستم کردیم

انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخاسرين ۝ قال اهبطوا

بر نفسهای خود و اگر نیامرزی ما را و رحمت نکنی ما را هر آینه باشیم از جمله زیان کاران گفت خدا فرود آیید

بعضكم لبعض عدو ولكم في الارض مستقر ومتاع الى حين ۝

بعضی شما بعضی را دشمن باشند و مر شما را در زمین قرارگاه و برخورداریست تا هنگامی

قال فيها تحيون وفيها تموتون ومنها تخرجون ۝ يا بني آدم قد انزلنا

گفت خدا در آنجا زندگی کنید و در آنجا بمیرید و از آنجا بیرون کرده شوید ای پسران آدم بدرستیکه فرستادیم

عليكم لباسا يواري سوآتكم وريشا ولباس التقوى ذلك

بر شما پوششی تا بپوشد عورات شما را و جامه که برای زینت بود و پوشش آن

خير ذلك من آيات الله لعلهم يذكرون ۝ يا بني آدم لا يفتننكم

بهتر است آن از نشانهای خداست تا بود که ایشان پند گیرند ای فرزندان آدم بفریفته نکند شما را

الشيطان كما اخرج ابويكم من الجنة ينزع عنهما لباسهما ليريهما

دیو همچنانکه بیرون کرد پدر و مادر شما را از بهشت بیرون کند از ایشان پوشش ایشان را تا ظاهر شود

سوآتهما انه يراكم هو وقبيله من حيث لا ترونهم انا جعلنا الشياطين

برای ایشان عورات بدرستیکه او می‌بیند شما را و قبیله او از آنجا که نمی‌بینید ایشان را بدرستیکه کردیم دیوان را

اولياء للذين لا يؤمنون ۝ واذا فعلوا فاحشة قالوا وجدنا عليها

دوستان آنها را که نگروند و چون کنند ایشان زشتی گفتند یافتیم بر آن

آباءنا والله امرنا بها قل ان الله لا يامر بالفحشاء اتقولون على الله

پدران خود را و خدا فرمود ما را بدین بگو بدرستیکه خدا نفرماید بزشتی آیا میگوئید بر خدا آنچه

ما لا تعلمون ۝ قل امر ربي بالقسط واقيموا وجوهكم عند كل مسجد

نمیدانید بگو فرمود پروردگار من بعدل و داد و راست دارید رویهای خود را نزدیک هر مسجدی

وادعوه مخلصين له الدين كما بداكم تعودون ۝ فريقا هدى

و بخوانید او را خالص کاران مر او را دین همچنانکه ابتدا آفرید شما را باز آفریده گردید گروهی راه نمود

وفريقا حق عليهم الضلالة انهم اتخذوا الشياطين اولياء من دون الله

و گروهی واجب شد برایشان گمراهی بدرستیکه ایشان فرا گرفتند دیوان را دوستان از غیر خدا

وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ۞ يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ
و میپندارند که ایشان راه یافتگانند ای فرزندان آدم فراگیرید آرایش خود را نزدیک هر مسجدی
وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۞ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ
و بخورید و بیاشامید و اسراف مکنید به درستیکه او دوست ندارد گزافکاران را بگو کیست که حرام کرد زینت خدا را
الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ
آن زینتی که بیرون آورده است بندگان خود را و پاکیزها از روزی بگو آن مر ایشان راست که گرویدند در زندگانی
الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
دنیا خالصه روز قیامت و همچنین بیان میکنیم نشانها را برای گروهی که بدانند
قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ
بگو به درستیکه حرام کرد پروردگار من زشتها را آنچه ظاهر است از آن و آنچه پنهانست و بزه را و ستم را بناحق
الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
و آنکه انباز آرید بخدا آنچه فرو نفرستاد بدان حجتی و آنکه گویید برخدای تعالی
مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ
آنچه ندانید و مر هر گروهی را وعده بود پس چون بیاید وعده ایشان باز پس نایستند ساعتی
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۞ يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ
و نه پیش ای فرزندان آدم اگر آیند بشما رسولان از جنس شما قصه خوانند
عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
برشما نشانهای مرا پس کسی پرهیزکار باصلاح آورد پس هیچ ترسی نبود بر ایشان و ایشان اندوهگین نشوند
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
و آنها که دروغ داشتند نشانهای ما را و گردنکشی کردند از آن گروه اصحاب آتش اند ایشان
فِيهَا خَالِدُونَ ۞ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
در آنجا باشند همیشه پس کیست ستمکارتر از آنکه فرو بست برخدا دروغ یا دروغ داشت نشانهای او را
أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ
آن گروه بهره ایشان از کتاب تا چون آمدند ایشان را رسولان ما جان بستانند ایشان را

قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا
گویند کجا شدند آنچه بودید که میخواندید از جز خدای تعالی گویند گم شدند از ما و گواهی دهند
عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۞ قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ
بر نفسهای خود به درستیکه ایشان بودند کافران گفت خدا در روید در میان گروهانی که گذشتند از پیش شما
مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا
از پریان و آدمیان در آتش هرگاه در روند گروهی لعنت کنند شبه خود را تا چون
ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ
در رسند جا همه گویند آخرینان ایشان مر اولینان ایشان را ای پروردگار ما این گروه گمراه کردند ما را
عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ۞ وَقَالَتْ
عذابی دو چندان از آتش گفت خدا هر یکی را دو بهره بود و لیکن شما ندانید و گویند
أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
اولینان مر آخرینان ایشان را پس نبود شما را بر ما هیچ افزونی پس بچشید عذاب بر آنچه
كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ
شما کردید به درستیکه آنها که دروغ داشتند نشانهای ما را و گردنکشی کردند از آن گشوده نشود
لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ
مر ایشان را درهای آسمان و در نروند در بهشت تا در رود اشتر در سوراخ سوزن
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ۞ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
و همچنین پاداش دهیم کافران را مر ایشان را بود از دوزخ گهواره و از بالای ایشان پوششی
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۞ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا
و همچنین پاداش دهیم ستمکاران را و آنها که گرویدند و کارهای نیکو کردند
نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
تکلیف نکنیم هیچ نفسی را مگر بقدر وسع او آن گروه اصحاب بهشت اند ایشان در آنجا همیشه باشند
وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ
و برکشیم آنچه در سینهای ایشان بود از کینه روان باشد از زیر ایشان جویها و گویند ستایش

لله الذي هدىنا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدىنا الله

لقد جاءت رسل ربنا بالحق ونودوا ان تلكم الجنة اورثتموها

بما كنتم تعملون ۞ ونادى اصحاب الجنة اصحاب النار ان قد وجدنا

ما وعدنا ربنا حقا فهل وجدتم ما وعد ربكم حقا قالوا نعم

فاذن مؤذن بينهم ان لعنة الله على الظالمين ۞ الذين يصدون

عن سبيل الله ويبغونها عوجا وهم بالاخرة كافرون ۞ وبينهما

حجاب وعلى الاعراف رجال يعرفون كلا بسيماهم ونادوا اصحاب

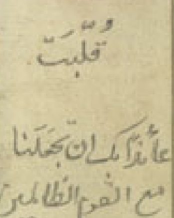
الجنة ان سلام عليكم لم يدخلوها وهم يطمعون ۞ واذا صرفت

ابصارهم تلقاء اصحاب النار قالوا ربنا لا تجعلنا مع القوم

الظالمين ۞ ونادى اصحاب الاعراف رجالا يعرفونهم بسيماهم

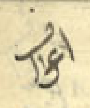
قالوا ما اغنى عنكم جمعكم وما كنتم تستكبرون ۞ اهؤلاء الذين

اقسمتم لا ينالهم الله برحمة ادخلوا الجنة لا خوف عليكم ولا

عائذا بك ان تجعلنا مع القوم الظالمين

انتم

انتم تحزنون ۞ ونادى اصحاب النار اصحاب الجنة ان افيضوا علينا

من الماء او مما رزقكم الله قالوا ان الله حرمهما على الكافرين ۞

الذين اتخذوا دينهم لهوا ولعبا وغرتهم الحيوة الدنيا فاليوم ننسيهم

كما نسوا لقاء يومهم هذا وما كانوا باياتنا يجحدون ۞ ولقد جئناهم

بكتاب فصلناه على علم هدى ورحمة لقوم يؤمنون ۞

هل ينظرون الا تاويله يوم ياتي تاويله يقول الذين نسوه من

قبل قد جاءت رسل ربنا بالحق فهل لنا من شفعاء فيشفعوا لنا

او نرد فنعمل غير الذي كنا نعمل قد خسروا انفسهم وضل عنهم ما كانوا

يفترون ۞ ان ربكم الله الذي خلق السموات والارض في ستة

ايام ثم استوى على العرش يغشي الليل النهار يطلبه حثيثا

والشمس والقمر والنجوم مسخرات بامره الا له الخلق والامر تبارك الله

رب العالمين ۞ ادعوا ربكم تضرعا وخفية انه لا يحب المعتدين

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ

و تباهی مکنید در زمین پس از اصلاح آن و بخوانید او را ترسان و طمع داران بدرستیکه

رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۞ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا

رحمت خدا نزدیک است از نیکوکاران و اوست آن خدا که میفرستد بادها را بشارت دهنده

بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ

پیش از رحمت خود تا چون بردارند بادها ابرهای گران را در خود رانیم بزمین مرده

فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى

پس فرو فرستیم بدان آب پس بیرون آوریم بدان از هر میوه همچنین بیرون آوریم مردگان را

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۞ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي

تا بود که شما پند گیرید و زمین پاک بیرون میاید رسته خود را بفرمان پروردگار خود و آنچه

خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

زشت و پلید است بیرون نمیدهد مگر اندکی و در آن چیزی نیست همچنین جور دا میکنیم نشانها را برای گروهی که شکر کنند

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ

بدرستیکه بفرستادیم نوح را بسوی گروه او پس گفت ای قوم من بپرستید خدا را که نیست شما را

إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۞ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ

خدای جز او و بدرستیکه من میترسم بر شما از عذاب روز بزرگ گفت اشراف از قوم او

إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۞ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي

بدرستیکه ما می‌بینیم ترا در گمراهی روشن گفت نوح ای قوم من نیست بر من گمراهی ولیکن من

رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَ

رسولم از پروردگار جهانیان میرسانم شما را رسالتهای پروردگار خود و نصیحت میکنم مر شما را

أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى

و میدانم از خدا آنچه نمیدانید شما آیا عجب آمد شما را که آمد پندی از پروردگار شما بر

رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۞ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ

مردی از جنس شما تا بیم کند شما را و تا بپرهیزید و تا بود که شما رحمت کرده شوید پس دروغ داشتند او را پس برهانیدیم

وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا

او را و آنها را که با او بودند در کشتی و غرق کردیم آنها را که دروغ داشتند نشانهای ما را بدرستیکه ایشان بودند

قَوْمًا عَمِينَ ۞ وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ

گروهی کوردلان و بفرستادیم بسوی عاد برادر ایشان هود را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست شما را خدای

مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۞ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا

خدای جز او پس آیا نمی‌پرهیزید گفت اشراف آنها که کافر بودند از قوم او بدرستیکه

لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۞ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ

ما می‌بینیم ترا در بیخردی و بدرستیکه ما گمان میبریم ترا از جمله دروغ گویان گفت ای قوم من نیست

بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ

بیخردی ولیکن من رسولم از پروردگار جهانیان میرسانم شما را رسالتهای

رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ۞ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ

پروردگار خود و من شما را نصیحت کننده امینم آیا در شگفت آمدید شما که آمد بشما پندی از پروردگار شما بر مردی

مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ

از جنس شما تا بیم کند شما را و یاد کنید چون گردانید شما را جانشینان از پس گروه نوح و بیفزود شما را

فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞ قَالُوا أَجِئْتَنَا

در آفرینش فراخی پس یاد کنید نعمتهای خدا را تا بود که شما رستگار باشید گفتند آیا آمدی بما

لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ

تا بپرستیم خدا را یگانه و بگذاریم آنچه میپرستیدند پدران ما پس بیار بما آنچه وعده میدهی ما را اگر هستی

مِنَ الصَّادِقِينَ ۞ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي

از راست گویان گفت بدرستیکه واقع شد بر شما از پروردگار شما عذاب و خشم آیا جدل میکنید با من

فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ

در نامهای که نام نهاده اید آنرا شما و پدران شما آنچه فرو نفرستاد خدا بدان هیچ حجتی

فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۞ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ

پس چشم دارید که من با شما از جمله چشم دارندگانم پس برهانیدیم او را و آنها را که با وی بودند برحمتی

مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ وَإِلَى

از ما و ببریدیم اصل و نسل آنها که بدروغ داشتند نشانهای ما را و نبودند مؤمنان و بقوم

ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ

ثمود صالح برادر ایشان گفت ای قوم بپرستید خدا را که نیست مرشما را خدایی غیر او

قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا

بدرستیکه آمد بشما حجتی از پروردگار شما این ناقه خدا مرشما راست نشانه پس بگذارید آنرا

تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَاذْكُرُوا

تا بخورد در زمین خدا و مرسانید آنرا بدی پس فرا گیرد شما را عذاب دردناک و یاد کنید

إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ

چون بکرد شما را جانشینان از پس قوم عاد و جای داد شما را در زمین که فرا میگیرید

مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ

از زمین هاموار آن کوشکها و میتراشیدند از کوهها خانها پس یاد کنید نعمتهای خدا را

وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

و مشتابید در زمین تباهی کنندگان را گفتند اشراف آنها که گردنکشی کردند

مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا

از قوم او مرآنها را که ضعیف و ناتوان بودند مرآنرا که بگرویده بود از ایشان آیا میدانید که صالح

مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ قَالَ الَّذِينَ

فرستاده شده از پروردگار خود گفتند بدرستیکه ما بآنچه فرستاده شده است بآن گرویدگانیم گفت آنها که

اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا

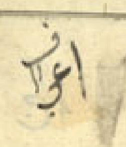
گردنکشی کردند بدرستیکه ما بآنچه گرویده اید شما بآن کافرانیم پس بکشتند آن ناقه را و گردنکشی کردند

عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

از فرمان پروردگار خود و گفتند ای صالح بیار آنچه وعده میدهی اگر هستی تو از جمله رسولان

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ

پس فرا گرفت ایشانرا زلزله پس گشتند در سراهای خود مردگان پس برگشت از ایشان و گفت

يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ

ای قوم بدرستیکه رسانیدم شما را رسالتهای پروردگار خود و نصیحت کردم شما را ولیکن دوست نمیدارید نصیحت کنندگانرا

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ

و یاد کن لوط را چون گفت مرقوم خود را آیا میکنید آنچه زشت است آنچه پیشی نگرفت بر شما بدان هیچ کس

مِنَ الْعَالَمِينَ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ

از عالمیان ای شما هر آینه میآئید بمردان بشهوت از جز زنان بلکه شما

قَوْمٌ مُسْرِفُونَ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ

گروهی از گزاف کارانید و نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند که بیرون کنید ایشانرا

مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ

از ده شما بدرستیکه ایشان مردمانی اند که پاکیزه میشوند پس برهانیدیم او را و کسان او را مگر زن او را

كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

که بود از جمله حاضران در عذاب و بارانیدیم بر ایشان بارانی از سنگ پس بنگر که چگونه بود عاقبت کار

الْمُجْرِمِينَ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

گناهکاران و فرستادیم بقوم شعیب برادر ایشان شعیب گفت ای قوم بپرستید خدا را

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ

که نیست مرشما را هیچ خدای جز او بحقیقت که آورده ام بشما معجزه از پروردگار شما پس تمام کنید کیل

وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ

و ترازو را و بار مکاهید مردمان را چیزهای ایشانرا و تباهی مکنید در زمین

بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَلَا تَقْعُدُوا

پس از اصلاح آن این بهتر بود مرشما را اگر هستید شما گروندگان و منشینید بر راه

بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَ

در آن حال بترسانید و برگردانید از راه خدا آنکه بگرویده بود بآن

تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ

و میجویید آن را کژی و یاد کنید چون بودید شما اندکی پس بسیار گردانید شما را و بنگرید که چگونه بود عاقبت

عاقبة المفسدين ۝ وان كان طائفة منكم آمنوا بالذى ارسلت
تباهی کنندگان واگر هست گروهی از شما که بگروند بدانچه فرود فرستاده شده‌ام
به وطائفة لم يؤمنوا فاصبروا حتى يحكم الله بيننا وهو خير
بان وگروهی که نگرویدند پس صبر کنید تا حکم کند خدا میان ما و شما و اوست بهترین
الحاكمين ۝ قال الملأ الذين استكبروا من قومه لنخرجنك يا
حکم کنندگان وگفت اشراف از آنها که گردنکشی کردند از قوم او هرآینه بیرون کنیم ترا ای
شعيب والذين آمنوا معك من قريتنا او لتعودن فى ملتنا قال
شعیب وآنها را که بگرویده‌اند با تو از دیه ما یا در آیید در دین ما گفت
اولو كنا كارهين ۝ قد افترينا على الله كذبا ان عدنا فى ملتكم
شعیب ای اگرچه باشیم ناکاران بحقیقت که بر بافته باشیم بر خدا دروغ اگر در آییم در دین شما
بعد اذ نجانا الله منها وما يكون لنا ان نعود فيها الا ان يشاء الله
بعد از آنکه برهانید ما را خدا از ان ونباشد ما را که در آییم در ان مگر آنکه خواسته بود خدا
ربنا وسع ربنا كل شىء علما على الله توكلنا ربنا افتح بيننا
که پروردگار ماست فراخ کرده پروردگار ما همه چیز بدانش بر خدا توکل کردیم ای پروردگار ما حکم کن میان ما
وبين قومنا بالحق وانت خير الفاتحين ۝ وقال الملأ الذين
و میان قوم ما بحق و تو بهترین حکم کنندگانی وگفت اشراف آنها
كفروا من قومه لئن اتبعتم شعيبا انكم اذا لخاسرون ۝ فاخذتهم
که کافر شدند از قوم او هرآینه اگر پیروی کنید شما شعیب را بدرستیکه شما هرآینه زیانکاران باشید پس گرفت ایشان را
الرجفة فاصبحوا فى دارهم جاثمين ۝ الذين كذبوا شعيبا كأن
از زلزله پس گشتند در سراهای خود مردگان آنها که بدروغ داشتند شعیب را گویا
لم يغنوا فيها الذين كذبوا شعيبا كانوا هم الخاسرين ۝ فتولى عنهم
که درنگ نکردند در آنجا آنها که بدروغ داشتند شعیب بودند ایشان زیانکاران پس برگشت از ایشان
وقال يا قوم لقد ابلغتكم رسالات ربى ونصحت لكم فكيف
وگفت ای قوم هرآینه بتحقیق رسانیدم بشما رسالتهای پروردگار خود و نصیحت کردم شما را پس چگونه

آسى على قوم كافرين ۝ وما ارسلنا فى قرية من نبى الا اخذنا
اندوه خورم بر گروه کافران ونفرستادیم در دیهی هیچ پیغمبری را مگر فرا گرفتیم
اهلها بالبأساء والضراء لعلهم يضرعون ۝ ثم بدلنا مكان
اهل آن ده را بدحالی و سختی تا بود که ایشان زاری کنند پس بدل کردیم بجای
السيئة الحسنة حتى عفوا وقالوا قد مس آباءنا الضراء و
بدی نیکوی تا بسیار شدند وگفتند بحقیقت که رسید پدران ما بدحالی و
السراء فاخذناهم بغتة وهم لا يشعرون ۝ ولو ان اهل القرى
نیکحالی پس گرفتیم ایشان را ناگاه وایشان ندانستند واگر آنکه اهل دیهها
آمنوا واتقوا لفتحنا عليهم بركات من السماء والارض ولكن
بگرویدندی و پرهیز کردندی هرآینه گشودیمی بر ایشان برکتها از آسمان و زمین ولیکن
كذبوا فاخذناهم بما كانوا يكسبون ۝ افامن اهل القرى ان يأتيهم
بدروغ داشتند پس گرفتیم ایشان را بانچه بودند که میکردند آیا ایمن شدند اهل دیهها که آید بدیشان
بأسنا ضحى وهم يلعبون ۝ افامنوا مكر الله فلا يأمن مكر الله
عذاب ما چاشتگاه و ایشان بازی کنند آیا ایمن شدند از مکر خدا پس ایمن نشوند از مکر خدا
الا القوم الخاسرون ۝ اولم يهد للذين يرثون الارض من بعد
مگر گروه زیانکاران آیا راه ننمود مر آنها را که میراث گرفتند زمین را از پس
اهلها ان لو نشاء اصبناهم بذنوبهم ونطبع على قلوبهم فهم
اهل آن که اگر خواستیمی برسانیدیمی بدیشان بگناهان ایشان و مهر نهیم بر دلهای ایشان پس ایشان
لا يسمعون ۝ تلك القرى نقص عليك من انبائها ولقد جاءتهم
نشنوند آنست احوال اهل دیهها که قصه میخوانیم بر تو از خبرهای آنها و بدرستیکه آمدند بدیشان
رسلهم بالبينات فما كانوا ليؤمنوا بما كذبوا من قبل كذلك
رسولان ایشان بحجتها و نبودند که بگروند بدانچه بدروغ داشتند از پیش همچنین
يطبع الله على قلوب الكافرين ۝ وما وجدنا لاكثرهم من عهد
مهر مینهد خدا بر دلهای کافران ونیافتیم مر بیشترین ایشان را هیچ عهدی

بياتا وهم نائمون ۝ اوامن اهل القرى ان يأتيهم
شبانگاه و ایشان خفتگان باشند آیا ایمن شدند اهل دیهها که آید بدیشان

وَاِنْ وَجَدْنَا اَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ۞ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا

بدرستیکه یافتیم بیشترین ایشانرا فاسقان پس برفرستادیم از پس ایشان موسی را بمعجزات

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ [المفسدين]

بسوی فرعون واشراف او پس ستم کردند اورا پس بنگر که چگونه بود عاقبت تباه کنندگان

وَقَالَ مُوسٰى يَا فِرْعَوْنُ اِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ حَقِيقٌ عَلٰى

وگفت موسی ای فرعون هر آینه رسول خدایم از پروردگار جهانیان سزاوارست بر

اَنْ لَا اَقُولَ عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاَرْسِلْ

آنکه نگویم برخدا مگر حق بحقیقت که آوردم شما را بمعجزه از پروردگار شما پس بفرست

مَعِيَ بَنِي اِسْرَائِيلَ قَالَ اِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِاٰيَةٍ فَاْتِ بِهَا اِنْ كُنْتَ

همراه من بنی اسرائیل را گفت اگر هستی تو آمده بمعجزه پس بیار آن را اگر هستی تو

مِنَ الصَّادِقِينَ ۞ فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ۞ وَنَزَعَ

از راستگویان پس انداخت موسی عصای خود را پس آنگاه آن اژدهای بود روشن و بیرون آورد

يَدَهُ فَاِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ۞ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ

دست خود را پس آنگاه سفید بود مر نگرندگان را گفت اشراف از قوم فرعون بدرستیکه

هٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۞ يُرِيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَاْمُرُونَ

این هر آینه جادوی داناست میخواهد که بیرون کند شما را از زمین شما پس چه میفرمایید

قَالُوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۞ يَاْتُوكَ

گفتند باز دار او را و برادر او را و بفرست در شهرها جمع کنندگان تا آورند بر تو

بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۞ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا اِنَّ لَنَا

هر جادوی دانا را وآمدند جادوان بفرعون گفتند آن هیچ بشمار

لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْمُلْقِينَ ۞ قَالَ اَلْقُوا فَلَمَّا اَلْقَوْا سَحَرُوا اَعْيُنَ

مزدی اگر باشیم ما اندازندگان گفت موسی بیندازید پس چون انداختند جادوی کردند بر چشم

النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاؤُا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ۞ وَاَوْحَيْنَا اِلٰى مُوسٰى

مردمان و بترسانیدند ایشان را و آمدند بجادوی بزرگ و وحی کردیم بموسی که بینداز

[margin:] الغالبين قال نعم وانكم لمن المقربين قالوا يا موسى اما ان تلقي واما ان نكون نحن

[margin, Persian:] [illegible]

اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُونَ ۞ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ

که بینداز عصای خود را پس آنگاه فرو برد آنچه بربافته بودند پس واقع شد و باطل شد

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ۞ وَ

آنچه ایشان کرده بودند پس مغلوب و منهزم شدند از آنجایگاه خواران و

اُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ۞ قَالُوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ رَبِّ مُوسٰى

درافتادند جادوان بسجود گفتند بگرویدیم ما به پروردگار جهانیان پروردگار موسی

وَهَارُونَ ۞ قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ

و هارون گفت فرعون ایمان آوردید بوی پیش از آنکه فرمایم شما را بدرستیکه این هر آینه مکر

مَكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا اَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۞

که ساختید آنرا در شهر تا بیرون آورید ازان اهل آن پس زود بدانید

لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِينَ ۞

هر آینه ببرم دستهای شما و پایهای شما را از خلاف یکدیگر پس هر آینه بردار کنم شما را همه

قَالُوا اِنَّا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۞ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا اِلَّا اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيَاتِ

گفتند بدرستیکه ما به پروردگار خود گردندگانیم و زشت نداری بما مگر آنکه بگرویدیم بآیات

رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ۞ وَقَالَ

پروردگار ما چون آمد بما ای پروردگار ما بریز بر ما صبر و بمیران ما را منقادان وگفت

الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوسٰى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ

اشراف قوم فرعون ای میگذاری موسی وقوم او را که تباه کنند در زمین

وَيَذَرَكَ وَاٰلِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ

و بگذارد ترا و خدایان ترا گفت فرعون زود بکشیم پسران ایشان را و زنده بگذاریم زنان ایشان را

وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ۞ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللّٰهِ

و ما بالای ایشانیم قهر کنندگان گفت موسی مر قوم خود را یاری خواهید از خدا

وَاصْبِرُوا اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ

و صبر کنید بدرستیکه زمین مر خدا راست میراث دهد آن را هر که خواهد از بندگان خود و عاقبت کار

لِلْمُتَّقِينَ ۞ قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ

مر پرهیزکاران را بود گفتند رنجانیده شدیم از پیش آنکه آیی ما را و از پس آنچه آوردی ما را گفت

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ

شاید بود که هلاک کند دشمنان شما را و خلیفه گرداند شما را در زمین پس بنگرد که چگونه

تَعْمَلُونَ ۞ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ

میکنید و بدرستیکه فرا گرفتیم فرعونیان را بقحطها و بازگردانی از میوها تا بود

لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۞ فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَٰذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ

که ایشان پند گیرندگان پس چون آید بدیشان نیکوئی گفتند ما راست این و اگر برسد بدیشان

سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ

فال بد گیرند بموسی و آنکه با او اند بدان بدرستیکه فال بد ایشان نزدیک خداست ولیکن

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ

بیشترین ایشان نمیدانند و گفتند هرگاه آوری بما معجزه از معجزها که جادوی کنی ما را بدان پس نیستیم

لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۞ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ

ترا گروندگان پس بفرستادیم بر ایشان باران غالب و ملخ و شپش و وزغ

وَالدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۞ وَلَمَّا

و خون را نشانها روشن پس گردنکشی کردند و بودند گروهی کافران و چون

وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ

واقع شد بر ایشان عذاب گفتند ای موسی بخوان برای ما پروردگار را بدانچه عهد کرده است نزدیک تو اگر

كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَلَمَّا

ببری از ما عذاب را هر آینه بگرویم بتو و هر آینه بفرستیم با تو بنی اسرائیل را پس چون برداشتیم

كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ۞ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ

از ایشان عذاب را تا مدتی که ایشان رسیدند بدان آنگاه ایشان نقض عهد کردند پس کینه بازخواستیم

فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

پس غرق کردیم ایشان را در دریا بانکه ایشان دروغ داشتند نشانهای ما را و بودند از آن غافلان

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا

و میراث دادیم ما بگروه آنکه بودند ضعیف داشتگان در کنارهای زمین و مغاربهای آن

الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا

آن زمینی که برکت کرده بودیم در آن و تمام شد سخنان پروردگار نیکوتر بر فرزندان یعقوب بدانچه

صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

صبر کردند و نیست کردیم آنچه میساخت فرعون و قوم او و آنچه بودند سقف بنا میکردند

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ

و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس آمدند بگروهی که مقیم بودند بر بتان

لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

که ایشان را گفتند ای موسی بکن برای ما خدای چنانکه ایشان راست خدایان گفت موسی بدرستیکه شما گروهی نادانید

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ

بدرستیکه این گروه عابدان هلاک کرده شده است آنچه ایشان در آنند و باطل است آنچه میکردند گفت آیا بجز از خدا

أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۞ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ

جویم برای شما خدای در حال او افزونی نهاد شما را بر جهانیان و یاد کن چون برهانیدیم شما را از فرعونیان

فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ

که میرسانیدند شما را بدی عذاب می کشتند پسران شما را و زنده میگذاشتند

نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۞ وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ

زنان شما را و در این شما را آزمایش بود از پروردگار شما بزرگ و وعده دادیم موسی را سی شب

لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ

و تمام گردانیدیم آن را بده شب پس تمام شد وعده پروردگار او چهل شب و گفت موسی

لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

مر برادر خود را هارون خلیفه من باش در میان قوم من و کار بصلاح آور و پیروی مکن راه تباه کنندگان را

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ

و چون آمد موسی بمیقات ما و سخن گفت با او پروردگار او گفت پروردگارا بنمای خود را تا بنگرم بتو

قال لن تراني ولكن انظر الى الجبل فان استقر مكانه فسوف تراني
گفت هرگز نبینی مرا و لیکن بنگر بکوه پس اگر آرام گیرد بجایگاه خود پس زود ببینی مرا

فلما تجلى ربه للجبل جعله دكا وخر موسى صعقا فلما افاق قال
پس چون تجلی شد نور پروردگار او بر کوه طور یافت گردانید موسی بیهوش شد چون بهوش آمد گفت

سبحانك تبت اليك وانا اول المؤمنين ۞ قال يا موسى اني اصطفيتك
پاک هستی تو بتو بازگشتم و باز آمدم بتو و هستم اول مومنانم گفت خدا ای موسی بدرستیکه من برگزیدم ترا

على الناس برسالاتي وبكلامي فخذ ما آتيتك وكن من الشاكرين
بر مردمان به پیغامهای من و بکلام خود پس فرا گیر آنچه دادم ترا و باش از جمله شکر کنندگان

وكتبنا له في الالواح من كل شيء موعظة وتفصيلا لكل شيء فخذها
و نوشتیم برای او در الواح از هر چیزی پند و جدا کردن مر هر چیزی را پس فرا گیر آنرا

بقوة وأمر قومك يأخذوا باحسنها سأريكم دار الفاسقين ۞
بقوت و بفرما قوم خود را که فرا گیرند نیکوترین آنرا زود بنمایم شما را سرای فاسقان

ساصرف عن آياتي الذين يتكبرون في الارض بغير الحق وان يروا
زود بگردانم از نشانهای خود آنانرا که گردنکشی کردند در زمین بناحق و اگر ببینند

كل آية لا يؤمنوا بها وان يروا سبيل الرشد لا يتخذوه سبيلا
هر نشانی نگروند بدان و اگر ببینند راه صواب فرا نگیرند آن راه را و اگر ببینند

وان يروا سبيل الغي يتخذوه سبيلا ۞ ذلك بانهم كذبوا بآياتنا
و اگر ببینند راه گمراهی فرا گیرند آن را براه این بسبب آنست که ایشان بدروغ داشتند نشانهای ما

وكانوا عنها غافلين ۞ والذين كذبوا بآياتنا ولقاء الآخرة حبطت
بودند از آن غافلان و آنها که بدروغ داشتند نشانهای ما را و دیدار بهشت با آخرت باطل شد

اعمالهم هل يجزون الا ما كانوا يعملون ۞ واتخذ موسى من بعده
عملهای ایشان آیا جزا داده شوند مگر آنچه کرده باشند و فرا گرفتند قوم موسی از پس رفتن

قوم

من حليهم عجلا جسدا له خوار ۞ الم يروا انه لا يكلمهم ولا يهديهم
زیورهای که ... گوساله را بمعبودی آیا ندیدند که او سخن نگوید با ایشان و راه ننماید ایشان

سبيلا

سبيلا ۞ اتخذوه وكانوا ظالمين ۞ ولما سقط في ايديهم ورأوا
براهی فرا گرفتند آنرا و بودند ستمکاران و چون افتاد در دستهای ایشان و دیدند

انهم قد ضلوا قالوا لئن لم يرحمنا ربنا ويغفر لنا لنكونن من الخاسرين ۞
که ایشان گمراه شدند گفتند هر آینه اگر رحمت نکند ما را پروردگار ما و بیامرزد ما را هر آینه باشیم از جمله زیانکاران

ولما رجع موسى الى قومه غضبان اسفا قال بئسما خلفتموني
و چون بازگشت موسی بسوی قوم خود خشمگین اندوهناک گفت بد خلیفتی کردید مرا

من بعدي اعجلتم امر ربكم والقى الالواح واخذ براس اخيه يجره
از پس من ای شتاب کردید فرمان پروردگار خود انداخت لوحها فرا گرفت سر برادر خود را میکشید

اليه قال ابن ام ان القوم استضعفوني وكادوا يقتلونني
بسوی خود گفت ای پسر مادر بدرستیکه این گروه ضعیف شمردند و نزدیک بود که مرا بکشند

فلا تشمت بي الاعداء ولا تجعلني مع القوم الظالمين ۞ قال رب
پس شاد مکن بمن دشمنان را و مگردان مرا با زمره گروه ستمکاران گفت موسی ای پروردگار

اغفر لي ولاخي وادخلنا في رحمتك وانت ارحم الراحمين ۞ ان
بیامرز مرا و برادر مرا و داخل کن ما را در رحمت خود و تویی رحمت کننده ترین رحمت کنندگان بدرستیکه

الذين اتخذوا العجل سينالهم غضب من ربهم وذلة في الحيوة الدنيا
آنها که فرا گرفتند گوساله را بمعبودی زود برسد بدیشان خشمی از پروردگار ایشان و خواری در زندگانی دنیا

وكذلك نجزي المفترين ۞ والذين عملوا السيئات ثم تابوا من بعدها
و همچنین جزا دهیم بر بافندگان دروغ و آنها که کردند بدیها را پس باز آمدند از پس آن

وآمنوا ان ربك من بعدها لغفور رحيم ۞ ولما سكت عن موسى
و ایمان آوردند بدرستیکه پروردگار تو از پس آن هر آینه آمرزگار و مهربانست و چون فرونشست از موسی

الغضب اخذ الالواح وفي نسختها هدى ورحمة للذين هم لربهم
خشم فرا گرفت تختهای توریة را و در نوشتن آن بود راه و رحمت مر آنها را که ایشان پروردگار خود را

يرهبون ۞ واختار موسى قومه سبعين رجلا لميقاتنا فلما اخذتهم
میترسند و برگزید موسی از قوم خود هفتاد مرد برای وعده جای ما پس چون فرا گرفت ایشان را

الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا

لرزه گفت ای پروردگار من اگر خواستی هلاک کردی ایشان را از پیش و مرا نیز آیا هلاک میکنی ما را

فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي

کردند بیخردان از ما نیست مگر آزمایش تو گمراه کنی بدان آنرا که خواهی و راه نمایی

مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۞

اگر خواهی تویی خداوند ما پس بیامرز ما را و رحمت کن بر ما و تویی بهترین آمرزندگان

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ

بنویس برای ما درین دنیا نیکویی و در آخرت نیز بدرستیکه ما باز آمدیم بسوی تو

قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا

گفت عذاب خود را برسانم بدان آنرا که خواهم و رحمت من فراخ است که رسیده بر هر چیزی پس زود بنویسم

لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۞ الَّذِينَ

برای آنکه بپرهیزند و بدهند زکوة را و آنها که ایشان به نشانهای ما گروند آنها

يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ

که پیروی کنند رسول را پیغمبر را نویسنده آن رسول که می یابند نعت و صفت او را نوشته نزد ایشان

فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ

در توریة و انجیل میفرماید ایشان را از نیکویی و باز میدارد ایشان را از ناشایست

وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ

و حلال کند برایشان پاکیها و حرام کند بر ایشان پلیدیها را و بنهد از ایشان بارگران ایشان

وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ

و بندها را از بندهایی که بود بر ایشان پس آنها که گرویدند بدو و ارجمند داشتند او را و یاری دادند

وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞ قُلْ يَا أَيُّهَا

دین او را و پیروی کردند قرآن را که فرستاده شده با او آن گروه ایشانند رستگاران بگو ای

النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ

مردمان بدرستیکه من رسول خدایم بشما همه آن خدای که مر او راست پادشاهی آسمانها و

الارض

الْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ ا

و زمین نیست خدایی مگر او که زنده کند و بمیراند پس بگروید بخدا و رسول او پیغمبر نویسنده

لْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۞

آن پیغمبری که میگرود بخدا و سخنان او و پیروی کنید او را تا بود که شما راه یابید

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ۞ وَقَطَّعْنَاهُمُ

و از قوم موسی گروهی بودند که راه مینمودند بحق و بدو گروندگان بودند جدا کردیم ایشان را

اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ

دوازده قبیله بودند نوادگان یعقوب گروهان و وحی کردیم به موسی چون آب خواستند از قوم او

أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ

که بزن عصای خود را برسنگ پس روان شد ازو دوازده چشمه بحقیقت دانست

كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَى

هر مردمی آبخور خود را و سایه گردانیدیم بر ایشان ابر را و فرو فرستادیم برایشان ترنگبین و مرغ بریان

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۞

بخورید از پاکیهای آنچه روزی کردیم شما را و ستم نکردند بما ولیکن بودند بر تنهای خود ستمکاران

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا

و چون گفته شد ایشان را ساکن شوید درین ده و بخورید ازان هر کجا که خواهید و بگویید

حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ۞

فرو نه از ما بارگناه را و در روید از دروازه سجده کنندگان تا بیامرزیم شما را گناهان شما را زود باشد که بیفزاییم نیکوکاران را

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

پس بدل کردند آنها که ستم کردند از ایشان گفتار را جز آنچه گفته شده بود ایشان را پس فرستادیم بر ایشان

رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ۞ وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ

خواری از آسمان بسبب آنچه ستم کردند و بپرس از ایشان از حال ده آن ده که بود نه

حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ

بر کناره دریا چون از حد در گذشتندی در روز شنبه چون آمدندی بر ایشان ماهیان ایشان روزی که بود شنبه

شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

حال آنکه ظاهر بودند و روزی که شنبه نداشتند نمی آمدند بدیشان همچنین آزمودیم ایشان را بسبب آنچه بودند که از طاعت بیرون میشدند

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ

و چون گفتند گروهی از ایشان چرا پند میدهید گروهی را که خدا هلاک کننده ایشانست یا عذاب کننده ایشان

عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ فَلَمَّا نَسُوا

عذابی سخت گفتند معذرت است بسوی پروردگار شما و تا بود که ایشان بپرهیزند پس چون

مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا

فراموش کردند آنچه پند داده شده بودند بآن برهانیدیم آنها را که نهی کردند از بدی و فرا گرفتیم آنها را که ستم کردند

بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا

بعذابی بد بسبب آنچه بودند که نافرمانی میکردند پس چون از حد درگذشتند از آنچه نهی کرده شده بودند از آن گفتیم

لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ

بایشان که باشید بوزینه گان نومیدان از رحمت خدا و یاد کن چون خبر داد پروردگار تو که هر آینه برانگیزد بر ایشان تا

يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ

روز قیامت هر که را که درچشاند ایشان را بدی عذاب بدرستیکه پروردگار تو هر آینه زود عقوبت است

وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ

و بدرستیکه او هر آینه آمرزنده و مهربانست و متفرق گردانیدیم ایشان را در زمین گروه ها از ایشان بودند نیکوکاران

وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ

و از ایشان بودند جز آن و آزمودیم ایشان را بنیکیها و بدیها تا بود که ایشان

يَرْجِعُونَ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ

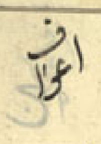
بازگردند پس جانشین شد از پس ایشان جانشینی که میراث برگرفتند توریه را فرا میگرفتند بطمع

هَٰذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ

رشوت حطام این جهان نزدیکتر و میگویند زود بیامرزد ما را و اگر بیاید بدیشان کالائی مانند آن فرا گیرند آنرا

أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ

آیا نه فرا گرفته شد بر ایشان عهد از کتاب تا نگویند بر خدا مگر حق و صواب

وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و درس کنند آنچه در آنست و سرای آخرت بهتر از آنها اند که پرهیزکاری کنند آیا پس عقل نمی کنند

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ

و آنها که تمسک نمودند بکتاب و برپا داشتند نماز را بدرستیکه ما ضایع نمیکنیم مزد کار

الْمُصْلِحِينَ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ

باصلاح آورندگان را و یاد کن چون برداشتیم کوه طور را بالای ایشان گویا که آن سایبانی بود و دانستند که آن افتادنی

بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ وَإِذْ

بر ایشان فرا گیرید آنچه دادیم بشما از سر قوت و یاد کنید آنچه در آنست تا بود که شما پرهیزکار شوید و یاد کن چون

أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ

فرا گرفت پروردگار تو از فرزندان آدم از پشتهای ایشان فرزندان ایشان و گواه کرد ایشان را بر ذاتهای ایشان

أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا

آیا نیستم من پروردگار شما گفتند آری گواهی دادیم تا نگوئید در روز قیامت که بودیم ازین

عَنْ هَٰذَا غَافِلِينَ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً

ازین غافلان یا گوئید که انباز آوردند پدران ما از پیش و بودیم فرزندان

مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ

از پس ایشان آیا پس هلاک میکنی ما را بآنچه کردند باطل کاران و همچنین هویدا میکنیم نشانها را

وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ

و بود که ایشان بازگردند از کفر و برخوان بر ایشان خبر آنکس که بدادیم ویرا نشانهای ما پس بیرون شد

مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ

از آن پس در پی او ایستاد دیو پس بود از جمله بیراهان و اگر خواستیمی هر آینه برافراشتیمی

بِهَا وَلَٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ

او را بآن و لیکن او میل کرد سوی زمین و پیروی کرد هوای خود پس داستان او همچون داستان سگ است اگر حمله

عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

بری بر وی زبان از دهن بیرون کند یا بگذاری او را زبان بیرون کند این است داستان گروه آنها که دروغ داشتند نشانهای

وان محمدا رسولي
وان عليا امير المؤمنين

فاقصص القصص لعلهم يتفكرون ۞ ساء مثلا القوم الذين كذبوا
بآياتنا وأنفسهم كانوا يظلمون ۞ من يهد الله فهو المهتدي ومن
يضلل فأولئك هم الخاسرون ۞ ولقد ذرأنا لجهنم كثيرا من الجن
والإنس لهم قلوب لا يفقهون بها ولهم أعين لا يبصرون بها
ولهم آذان لا يسمعون بها أولئك كالأنعام بل هم أضل أولئك
هم الغافلون ۞ ولله الأسماء الحسنى فادعوه بها وذروا الذين
يلحدون في أسمائه سيجزون ما كانوا يعملون ۞ وممن خلقنا
أمة يهدون بالحق وبه يعدلون ۞ والذين كذبوا بآياتنا
سنستدرجهم من حيث لا يعلمون ۞ وأملي لهم إن كيدي متين
أولم يتفكروا ما بصاحبهم من جنة إن هو إلا نذير مبين ۞ أولم
ينظروا في ملكوت السماوات والأرض وما خلق الله من شيء
وأن عسى أن يكون قد اقترب أجلهم فبأي حديث بعده يؤمنون

من يضلل الله فلا هادي له ويذرهم في طغيانهم يعمهون ۞ يسألونك
عن الساعة أيان مرساها قل إنما علمها عند ربي لا يجليها لوقتها
إلا هو ثقلت في السماوات والأرض لا تأتيكم إلا بغتة يسألونك
كأنك حفي عنها قل إنما علمها عند الله ولكن أكثر الناس لا يعلمون ۞
قل لا أملك لنفسي نفعا ولا ضرا إلا ما شاء الله ولو كنت أعلم
الغيب لاستكثرت من الخير وما مسني السوء إن أنا إلا نذير وبشير
لقوم يؤمنون ۞ هو الذي خلقكم من نفس واحدة وجعل منها
زوجها ليسكن إليها فلما تغشاها حملت حملا خفيفا فمرت به فلما
أثقلت دعوا الله ربهما لئن آتيتنا صالحا لنكونن من الشاكرين ۞
فلما آتاهما صالحا جعلا له شركاء فيما آتاهما فتعالى الله عما يشركون ۞
أيشركون ما لا يخلق شيئا وهم يخلقون ۞ ولا يستطيعون لهم نصرا
ولا أنفسهم ينصرون ۞ وإن تدعوهم إلى الهدى لا يتبعوكم سواء

عليكم ادعوتموهم ام انتم صامتون ۞ ان الذين تدعون من دون الله

عباد امثالكم فادعوهم فليستجيبوا لكم ان كنتم صادقين ۞ الهم

ارجل يمشون بها ام لهم ايد يبطشون بها ام لهم اعين يبصرون

بها ام لهم اذان يسمعون بها قل ادعوا شركاءكم ثم كيدون فلا

تنظرون ۞ ان وليي الله الذي نزل الكتاب وهو يتولى الصالحين

والذين تدعون من دونه لا يستطيعون نصركم ولا انفسهم ينصرون

وان تدعوهم الى الهدى لا يسمعوا وتريهم ينظرون اليك وهم

لا يبصرون ۞ خذ العفو وامر بالعرف واعرض عن الجاهلين

واما ينزغنك من الشيطان نزغ فاستعذ بالله انه سميع عليم

ان الذين اتقوا اذا مسهم طائف من الشيطان تذكروا فاذا هم

مبصرون ۞ واخوانهم يمدونهم في الغي ثم لا يقصرون ۞ واذا

لم تاتهم باية قالوا لولا اجتبيتها قل انما اتبع ما يوحى الي من ربي

هذا بصائر من ربكم وهدى ورحمة لقوم يؤمنون ۞ واذا قرئ

القرآن فاستمعوا له وانصتوا لعلكم ترحمون ۞ واذكر ربك

في نفسك تضرعا وخيفة ودون الجهر من القول بالغدو والآصال

ولا تكن من الغافلين ۞ ان الذين عند ربك لا يستكبرون

عن عبادته ويسبحونه وله يسجدون ۞

سورة الانفال

بسم الله الرحمن الرحيم

يسألونك عن الانفال قل الانفال لله والرسول فاتقوا الله واصلحوا

ذات بينكم واطيعوا الله ورسوله ان كنتم مؤمنين ۞ انما المؤمنون

الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم واذا تليت عليهم آياته زادتهم

ايمانا وعلى ربهم يتوكلون ۞ الذين يقيمون الصلوة ومما رزقناهم

ينفقون ۞ اولئك هم المؤمنون حقا لهم درجات عند ربهم ومغفرة

ورزق كريم ۞ كما اخرجك ربك من بيتك بالحق وان فريقا من المؤمنين

لكارهون * يجادلونك في الحق بعد ما تبين كانما يساقون الى
الموت وهم ينظرون * واذ يعدكم الله احدى الطائفتين انها
لكم وتودون ان غير ذات الشوكة تكون لكم ويريد الله ان يحق
الحق بكلماته ويقطع دابر الكافرين * ليحق الحق ويبطل الباطل
ولو كره المجرمون * اذ تستغيثون ربكم فاستجاب لكم اني ممدكم
بالف من الملائكة مردفين * وما جعله الله الا بشرى ولتطمئن
به قلوبكم وما النصر الا من عند الله ان الله عزيز حكيم * اذ يغشيكم
النعاس امنة منه وينزل عليكم من السماء ماء ليطهركم به
ويذهب عنكم رجز الشيطان وليربط على قلوبكم ويثبت به
الاقدام * اذ يوحي ربك الى الملائكة اني معكم فثبتوا الذين امنوا
سالقي في قلوب الذين كفروا الرعب فاضربوا فوق الاعناق
واضربوا منهم كل بنان * ذلك بانهم شاقوا الله ورسوله ومن

يشاقق الله ورسوله فان الله شديد العقاب * ذلكم فذوقوه
وان للكافرين عذاب النار * يا ايها الذين امنوا اذا لقيتم الذين
كفروا زحفا فلا تولوهم الادبار * ومن يولهم يومئذ دبره الا
متحرفا لقتال او متحيزا الى فئة فقد باء بغضب من الله ومأويه
جهنم وبئس المصير * فلم تقتلوهم ولكن الله قتلهم وما رميت
اذ رميت ولكن الله رمى وليبلي المؤمنين منه بلاء حسنا
ان الله سميع عليم * ذلكم وان الله موهن كيد الكافرين * ان تستفتحوا
فقد جاءكم الفتح وان تنتهوا فهو خير لكم وان تعودوا نعد ولن
تغني عنكم فئتكم شيئا ولو كثرت وان الله مع المؤمنين * يا ايها
الذين امنوا اطيعوا الله ورسوله ولا تولوا عنه وانتم تسمعون *
ولا تكونوا كالذين قالوا سمعنا وهم لا يسمعون * ان شر الدواب
عند الله الصم البكم الذين لا يعقلون * ولو علم الله فيهم خيرا

لأسمعهم ولو أسمعهم لتولوا وهم معرضون ۞ يا أيها الذين آمنوا استجيبوا

هر آینه شنوا کردانیدندی ایشان را اگر شنوا کردانیدی ایشان را هر آینه برگشتندی [illegible] ای آنان که بگرویده اید پاسخ کنید

لله وللرسول إذا دعاكم لما يحييكم واعلموا أن الله يحول بين المرء

مر خدای را و پیغمبر را چون خواند شما را بآنچه زنده کند شما را و بدانید که خدا [illegible]

وقلبه وأنه إليه تحشرون ۞ واتقوا فتنة لا تصيبن الذين ظلموا

و دل او و آنکه بسوی او حشر کرده شوید و بترسید از فتنه [illegible]

منكم خاصة واعلموا أن الله شديد العقاب ۞ واذكروا إذ أنتم

از شما خاصه و بدانید که خدا سخت عقوبتست و یاد کنید چون شما [illegible]

قليل مستضعفون في الأرض تخافون أن يتخطفكم الناس فآواكم

اندک بودید ضعیف کشتگان در زمین [illegible] مردمان [illegible]

وأيدكم بنصره ورزقكم من الطيبات لعلكم تشكرون ۞ يا أيها

[illegible] شکر کنند [illegible] ای

الذين آمنوا لا تخونوا الله والرسول وتخونوا أماناتكم

آنان که گرویده اید خیانت مکنید بخدا و رسول [illegible]

وأنتم تعلمون ۞ واعلموا أنما أموالكم وأولادكم فتنة وأن الله

و شما میدانید و بدانید که اموال [illegible] و فرزندان [illegible] و آنکه خدا

عنده أجر عظيم ۞ يا أيها الذين آمنوا إن تتقوا الله يجعل لكم فرقانا

نزدیک اوست مزد بزرگ ای آنان که گرویده اید اگر بترسید از خدا [illegible]

ويكفر عنكم سيئاتكم ويغفر لكم والله ذو الفضل العظيم ۞ وإذ يمكر

[illegible] و خدای تعالی خداوند فضل بزرگست و چون [illegible]

بك الذين كفروا ليثبتوك أو يقتلوك أو يخرجوك ويمكرون و

[illegible]

يمكر الله والله خير الماكرين ۞ وإذا تتلى عليهم آياتنا قالوا

[illegible] و خدای [illegible] و چون خوانده شود بر ایشان [illegible] گویند

قد سمعنا

لتصيبن

قد سمعنا لو نشاء لقلنا مثل هذا إن هذا إلا أساطير الأولين ۞

[illegible]

وإذ قالوا اللهم إن كان هذا هو الحق من عندك فأمطر علينا حجارة

و چون گفتند بار خدایا اگر هست این قرآن [illegible] پس بباران سنگ [illegible]

من السماء أو ائتنا بعذاب أليم ۞ وما كان الله ليعذبهم وأنت

از آسمان یا بیار بما عذاب دردناک و نگاهست خدا که عذاب کند ایشان را و تو

فيهم وما كان الله معذبهم وهم يستغفرون ۞ وما لهم ألا يعذبهم الله

[illegible]

وهم يصدون عن المسجد الحرام وما كانوا أولياءه إن أولياؤه

و ایشان را [illegible] از مسجد الحرام [illegible] دوستان او [illegible] دوستان خدا

المتقون ۞ ولكن أكثرهم لا يعلمون ۞ وما كان صلاتهم عند

[illegible] و لیکن بیشترین ایشان نمیدانند و نبود نماز ایشان نزدیک

البيت إلا مكاء وتصدية فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون ۞

خانه کعبه مگر صفیر زدنی و [illegible] پس بچشید عذاب را بآنچه شما کافر [illegible]

إن الذين كفروا ينفقون أموالهم ليصدوا عن سبيل الله فسينفقونها

بدرستیکه آنان که کافر شدند نفقه میکنند [illegible] از راه خدا [illegible]

ثم تكون عليهم حسرة ثم يغلبون ۞ والذين كفروا إلى جهنم

پس باشد بر ایشان [illegible] پس مغلوب کرده شوند و آنها که کافر شدند بسوی دوزخ

يحشرون ۞ ليميز الله الخبيث من الطيب ويجعل الخبيث بعضه

[illegible] تا جدا کند خدا پلید را از پاک و بکند پلید [illegible]

على بعض فيركمه جميعا فيجعله في جهنم أولئك هم الخاسرون ۞

بر بعضی پس [illegible] ایشان زیانکاران

قل للذين كفروا إن ينتهوا يغفر لهم ما قد سلف وإن يعودوا

بگو مر آنها را که کافر شدند اگر باز ایستند [illegible]

فقد مضت سنت الأولين ۞ وقاتلوهم حتى لا تكون فتنة ويكون

پس بحقیقت که گذشت طریق پیشینیان وکارزار کنید با ایشان تا نباشد شرک وکفر و باشد

الدين كله لله فإن انتهوا فإن الله بما يعملون بصير ۞ وإن تولوا

دین همه آن مر خدا را پس اگر باز ایستند پس بدرستیکه خدا بآنچه ایشان میکنند بیناست واگر برگردید

فاعلموا أن الله مولىكم نعم المولى ونعم النصير ۞ واعلموا أنما غنمتم

پس بدانید که خدا خداوند شماست نیکو خداوند و نیکو یاری کننده است و بدانید که آنچه غنیمت گرفته

من شيء فأن لله خمسه وللرسول ولذي القربى واليتامى وا

از چیز پس بدرستیکه مر خدا راست پنج یک آن و مر رسول را و مر خداوندان خویشی را و یتیمان را و

لمساكين وابن السبيل إن كنتم آمنتم بالله وما أنزلنا على عبدنا

بیچارگان را و راه گذریان را اگر هستید شما ایمان دارید بخدا و بآنچه فرستادیم بر بنده ما

يوم الفرقان يوم التقى الجمعان والله على كل شيء قدير ۞

روز جدا کردن میان حق و باطل در روز یکدیگر رسیدن دو گروه و خدا بر همه چیزی تواناست

إذ أنتم بالعدوة الدنيا وهم بالعدوة القصوى والركب أسفل

چون شما بر کناره وادی بودید نزدیک بمدینه و ایشان بودند بکناره دورتر و شتر سواران که پایین

منكم ولو تواعدتم لاختلفتم في الميعاد ولكن ليقضي الله أمرا

بودند از شما و اگر وعده میکردید هر آینه خلاف می کردید شما در وعده و لیکن تا بگذارد خدا کاری را

كان مفعولا ۞ ليهلك من هلك عن بينة ويحيى من حي عن بينة

که هست کرده شده تا هلاک کند آنرا که هلاک شده از حجت و زنده کند آنرا که زنده شده

وإن الله لسميع عليم ۞ إذ يريكهم الله في منامك قليلا ولو أريكهم

و بدرستیکه خدا هر آینه شنوا و داناست چون بنمود ایشانرا خدا در خواب تو اندکی و اگر بنمودی

كثيرا لفشلتم ولتنازعتم في الأمر ولكن الله سلم إنه عليم

بسیار هر آینه بددل شدندی شما و هر آینه خصومت میکردید در فرمان و لیکن خدا سالم کرد شما را بدرستیکه او داناست

بذات الصدور ۞ وإذ يريكموهم إذ التقيتم في أعينكم قليلا

بسرّ سینه ها و چون بنمود ایشانرا چون بهم رسیدید در چشمهای شما اندکی

ويقللكم في أعينهم ليقضي الله أمرا كان مفعولا وإلى الله ترجع

و اندک کردانید شما را در چشمهای ایشان تا بگذارد خدا کاری را که هست کرده شده و بخداست بازگشت

الأمور ۞ يا أيها الذين آمنوا إذا لقيتم فئة فاثبتوا واذكروا الله

کارها ای آنها که گرویده اید چون ببینید شما گروهی دشمن را پس ثابت باشید و یاد کنید خدا را

كثيرا لعلكم تفلحون ۞ وأطيعوا الله ورسوله ولا تنازعوا فتفشلوا

بسیار تا بود که شما رستگار شوید و فرمان برید خدا را و رسول او را و خصومت مکنید پس بددل شوید

وتذهب ريحكم واصبروا إن الله مع الصابرين ۞ ولا تكونوا كا

و زایل شود دولت شما و صبر کنید بدرستیکه خدا با صابران است و مباشید همچون

لذين خرجوا من ديارهم بطرا ورئاء الناس ويصدون عن سبيل الله

آنها که بیرون آمدند از سرایهای خود از غرور و نعم دنیا و در راه بمردمان و بگردانیدند مردم را از راه خدا

والله بما يعملون محيط ۞ وإذ زين لهم الشيطان أعمالهم وقال لا

و خدا بآنچه ایشان میکنند داناست و چون بیاراست مر ایشانرا دیو عملهای ایشانرا و گفت نیست

غالب لكم اليوم من الناس وإني جار لكم فلما تراءت الفئتان

غلبه کننده مر شما را امروز از مردمان و بدرستیکه من زنهار خواه شما ام پس چون بدیدند یکدیگر را

نكص على عقبيه وقال إني بريء منكم إني أرى ما لا ترون إني

برگردید هر دو بر پاشنه های خود و گفت بدرستیکه من بیزارم از شما بدرستیکه من می بینم آنچه نمی بینید بدرستیکه من

أخاف الله والله شديد العقاب ۞ إذ يقول المنافقون والذين

می ترسم از خدا و خدا سخت عقوبت است چون گفتند منافقان و آنها که

في قلوبهم مرض غر هؤلاء دينهم ومن يتوكل على الله فإن الله

در دلهای ایشان بیماری شک و نفاقست بفریفت این گروه را دین ایشان و هر که توکل کند بر خدا پس بدرستیکه خدا

عزيز حكيم ۞ ولو ترى إذ يتوفى الذين كفروا الملائكة يضربون

غالب محکم کار است و اگر ببینی تو چون جان ستانند از آنها که کافر شدند فرشتگان میزنند

وجوههم وأدبارهم وذوقوا عذاب الحريق ۞ ذلك بما قدمت

بر رویهای ایشان و پشتهای ایشان و گویند بچشید عذاب آتش سوزان را این عذاب بآنچه پیش فرستاد

أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ * كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ
شَدِيدُ الْعِقَابِ * ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ
حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ * كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ
وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ
وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ * إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ
عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ * الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ
ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ * فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ
فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ * وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ
خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ * وَلَا
يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ * وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا
اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ

وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ * وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ
لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ * وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ
فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ * وَأَلَّفَ بَيْنَ
قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ
أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ * يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ * يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ * الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ
عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا
مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ
الصَّابِرِينَ * مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ

تريدون عرض الدنيا والله يريد الاخرة والله عزيز حكيم لولا

میخواهید کالای دنیا را وخدا میخواهد آخرت را وخدا غالب محکم کارست اگر نه

كتاب من الله سبق لمسكم فيما اخذتم عذاب عظيم فكلوا مما غنمتم

کتابی بود از خدا پیشی گرفته هرآینه برسیدی بشما در آنچه فرا گرفتید عذابی بزرگ پس بخورید از آنچه غنیمت یافتید

حللا طيبا واتقوا الله ان الله غفور رحيم يا ايها النبي قل لمن

حلال پاک و بترسید از خدا بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست ای پیغمبر بگو مر آنها

في ايديكم من الاسرى ان يعلم الله في قلوبكم خيرا يؤتكم خيرا

که در دستهای شما اند از اسیران اگر دانستی خدا در دلهای شما نیکی بدهد شما را بهتر از آنچه فرا گرفته

مما اخذ منكم ويغفر لكم والله غفور رحيم وان يريدوا خيانتك

بهتر از آنچه فرا گرفته شد از شما و بیامرزد مر شما را خدا آمرزگار مهربانست و اگر خواهند خیانت تو

فقد خانوا الله من قبل فامكن منهم والله عليم حكيم ان الذين

پس بدرستیکه خیانت نمودند بخدا از پیش پس ممکن داد از ایشان وخدا داناء محکم کارست بدرستیکه آنانکه

امنوا وهاجروا وجاهدوا باموالهم وانفسهم في سبيل الله و

گرویدند و هجرت کردند و جهاد نمودند با مالهای خود و تنهای خود در راه خدا و

الذين اووا ونصروا اولئك بعضهم اولياء بعض والذين امنوا

آنها که جای دادند مهاجران را در مدینه و یاری نمودند آن گروه بعضی ایشان دوستان بعض اند و آنها که گرویدند

ولم يهاجروا ما لكم من ولايتهم من شيء حتى يهاجروا وان استنصروكم

و هجرت نکردند نبود مر شما را از دوستی ایشان هیچ چیز تا هجرت کنند و اگر یاری جویند

في الدين فعليكم النصر الا على قوم بينكم وبينهم ميثاق والله

در راه دین پس بر شما و فرض کرده مگر بر گروهی که میان شما و میان ایشان عهدی بود وخدا

بما تعملون بصير والذين كفروا بعضهم اولياء بعض الا تفعلوه

بر آنچه شما میکنید بیناست و آنها که کافر شدند بعضی ایشان دوستان بعض اند اگر نکنید آنرا

تكن فتنة في الارض وفساد كبير والذين امنوا وهاجروا و

باشد از شر در زمین و تباهی بزرگ و آنها که گرویدند و هجرت کردند و

جاهدوا في سبيل الله والذين اووا ونصروا اولئك هم المؤمنون

و جهاد کردند در راه خدا و آنها که جای دادند مهاجران را در مدینه و یاری کردند آن گروه ایشان مؤمنان

حقا لهم مغفرة ورزق كريم والذين امنوا من بعد وهاجروا

حق اند مر ایشانرا بود آمرزش و روزی نیکو و آنها که گرویدند از پس و هجرت کردند

وجاهدوا معكم فاولئك منكم واولوا الارحام بعضهم اولى

و جهاد کردند با شما پس آن گروه از شما اند و خداوندان رحمها بعضی از ایشان سزاوار تر اند

ببعض في كتاب الله ان الله بكل شيء عليم

ببعض در کتاب خدای تعالی بدرستیکه خدا بهمه چیز داناست

سورة التوبة

براءة من الله ورسوله الى الذين عاهدتم من المشركين فسيحوا

این بیزاریست از خدا و رسول او بسوی آنها که عهد بستید با ایشان از بت پرستان پس بروید

في الارض اربعة اشهر واعلموا انكم غير معجزي الله وان الله مخزي

در زمین تا چهار ماه و بدانید که شما نه عاجز کنندگانید خدا را و آنکه خدا رسوا کننده

الكافرين واذان من الله ورسوله الى الناس يوم الحج الاكبر

کافرانست و این اعلامیست از خدا و رسول او بمردمان روز حج بزرگتر

ان الله بريء من المشركين ورسوله فان تبتم فهو خير لكم وان

بدرستیکه خدا بیزارست از بت پرستان و رسول او نیز پس اگر باز آیید پس آن بهتر بود مر شما را و اگر

توليتم فاعلموا انكم غير معجزي الله وبشر الذين كفروا بعذاب

اعراض کنید پس بدانید بدرستیکه شما نه عاجز کنندگانید خدا را و بشارت ده ایشانرا آنها که کافر شدند بعذاب

اليم الا الذين عاهدتم من المشركين ثم لم ينقصوكم شيئا ولم

دردناک مگر آنها که عهد بستید با ایشان از بت پرستان پس با شما کم نکردند شما را چیزی و هم

يظاهروا عليكم احدا فاتموا اليهم عهدهم الى مدتهم ان الله

پشت نشوند بر شما هیچ کسی را پس تمام دارید بسوی ایشان عهد ایشان تا مدت ایشان بدرستیکه خدا

يحب المتقين فاذا انسلخ الاشهر الحرم فاقتلوا المشركين حيث

دوست دارد پرهیزکارانرا پس چون بگذرند ماههای حرام پس بکشید بت پرستانرا هرجا که یابید

وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا

یافتید ایشان را و بگیرید ایشان را و ببندید راه ایشان را بهر سر راهی پس اگر باز آیند و توبه کنند

وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَآتَوُا الزَّكَوٰةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و بپای دارند نماز را و بدهند زکوة را پس بگذارید راه ایشان بدرستیکه خدا آمرزگار مهربانست

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ

اگر یکی از بت پرستان زینهار خواهد از تو پس زینهار ده او را تا بشنود سخن خدا را پس برسان

مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ◆ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ

او را بجای ایمنی او آن بسبب آنست که ایشان گروهی اند که نمیدانند چگونه بود مر بت پرستان را عهدی

عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

نزدیک خدای و نزدیک رسول او مگر آنها که عهد بستید شما نزدیک مسجد الحرام

فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ◆ كَيْفَ وَ

پس مادام که بر عهد استقامت باشند مر شما را پس ثابت باشید مر ایشان را بدرستیکه خدا دوست دارد پرهیزکاران را چگونه

إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ

و اگر ظفر یابند بر شما رعایت نکنند در باب شما سوگندی و نه عهدی خشنود میکنند شما را بدهانهای

وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ◆ اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا

و سر باز میزنند دلهای ایشان و بیشتر ایشان فاسق اند فرا گرفتند بنشانهای خدا بهای اندک را

فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ◆ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ

پس باز گشتند از راه او بدرستیکه ایشان بد است آنچه ایشان میکنند نگه ندارند هیچ مومنی را

إِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ◆ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ

و عهد و نه زینهار و آن گروه ایشان اند از حد در گذرندگان پس اگر توبه کنند و بپای دارند نماز را

وَآتَوُا الزَّكَوٰةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

و بدهند زکوة را پس برادران شما اند در دین و هویدا میکنیم نشانها را برای گروهی که میدانند

وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ

و اگر بشکنند عهدهای خود را از پس عهد بستن ایشان و طعنه زنند در دین شما پس کارزار کنید پیشوایان

الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ◆ أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا

کافران بدرستیکه ایشان را سوگندی راست نیست مر ایشان را بود که ایشان باز گردند چرا کارزار نمیکنید با گروهی که بشکستند

أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ

عهدهای خود را و قصد کردند به بیرون کردن پیغمبر و ایشان ابتدا کردند بشما اول بار آیا میترسید از ایشان پس خدا

أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ◆ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ

سزاوارتر است که بترسید از او اگر هستید شما مومنان کارزار کنید با ایشان تا عذاب کند خدا ایشان را بدستهای شما

وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ◆ وَيُذْهِبْ

و رسوا کرداند ایشان را و یاری دهد شما را بر ایشان و شفا دهد سینه های گروه مومنان را و ببرد خشم

غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ◆ أَمْ حَسِبْتُمْ

خشم از دلهای ایشان و قبول کند خدا برانکه خواهد و خدا دانا و محکم کار است یا گمان بردید

أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ

که ترک کرده شوید و خدا باز نکند آنها را که جهاد کردند از شما و فرا نگرفتند از جز خدا

وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ◆ مَا كَانَ

و نه رسول او را و نه مومنان را دوستان و خدا آگاه است بر آنچه میکنید نبود مر بت

لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ

پرستان را که عمارت کنند مسجدهای خدا را گواهی دهندگان بر نفسهای خود بکفر

أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ◆ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ

آن گروه باطل شد عملهای ایشان و در آتش ایشان همیشه باشند بدرستیکه عمارت کند مسجدهای خدا

مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَوٰةَ وَآتَى الزَّكَوٰةَ وَلَمْ يَخْشَ

آنکه گروید بخدا و بروز آخرت و بپای داشت نماز را و داد زکوة را و نترسید

إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ◆ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ

مگر از خدا پس شاید بود که آن گروه باشند از جمله راه یافتگان آیا میگردانید شما آب دادن

الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ

حاجیان و عمارت کردن مسجد الحرام را همچون کسی که بگروید به خدا و بروز آخرت و جهاد کرد

فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِندَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۞
در راه خدا یکسان نمی‌شوند نزدیک خدا و خدا راه ننماید گروه ستمکاران را
الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ
آنها که گرویدند و هجرت کردند و جهاد کردند در راه خدا به اموال خود و تنهای خود
أَعْظَمُ دَرَجَةً عِندَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۞ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم
بزرگترند به مرتبه و منزلت نزدیک خدا و آن گروه ایشانند رستگاران بشارت میدهد ایشان را پروردگار ایشان
بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ۞ خَالِدِينَ فِيهَا
به رحمت از قبل خود و خوشنودی و بوستانها مر ایشان را در آنجا نعمتهای جاوید جاوید باشند در آنجا
أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَا
همیشه به درستیکه خدا نزد اوست مزد بزرگ ای آنها که گرویده اید فرا مگیرید پدران
ءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَن يَتَوَلَّهُم
و برادران خود را دوستان اگر دوستتر دارند کفر را بر ایمان و هر که دوستی کند با ایشان
مِّنكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۞ قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ
از شما پس آن گروه ایشانند ستمکاران بگو اگر باشند پدران شما و فرزندان شما
وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ
و برادران شما و جفتان شما و اهل قبیله شما و مالهای که اندوخته اید شما آن را و بازرگانی
تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
که میترسید از ناروائی آن و مسکنهای که می‌پسندید آن را دوستتر بشما از خدا و رسول او
وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
و جهاد کردن در راه او پس چشم دارید تا آرد خدا بفرمان خود و خدا راه ننماید
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۞ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ
گروه فاسقان را به درستیکه یاری کرد شما را خدا در جایهای بسیار و در روز حنین
إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ
چون به شگفت آورد شما را بسیاری شما پس بکار نیامد شما را چیزی و تنگ شد بر شما زمین با

بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ۞ ثُمَّ أَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ
بدانچه فراخ است پس برگشتید شما پشت برگشتگان پس فرستاد خدا آرام خود را بر رسول خود
وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۞ وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ
و بر مؤمنان و فرستاد لشکرهای که ندیدید آنها را و عذاب کرد آنها را که کافر شدند و آن است
جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۞ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
پاداشت کافران پس توبه قبول کند خدا از پس آن بر آنکه خواهد و خدا
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا
آمرزگار مهربان است ای آنها که گرویده اید به درستیکه مشرکان نجس اند پس نباید که نزدیک
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ
مسجد الحرام روند پس از این سال و اگر بترسید شما از درویشی پس زود توانگر گرداند شما را خدا
مِن فَضْلِهِ إِن شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
از فضل خود اگر خواهد به درستیکه خدا داناست محکم کار کارزار کنید با آنها که نگرویده اند
بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ
به خدا و نه بروز آخرت و حرام ندارند آنچه حرام داشت خدا و رسول او و اعتقاد نکنند
دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ
دین حق را از آنها که داده شدند ایشان را کتاب تا بدهند جزیه را از سر قوت ایشان
صَاغِرُونَ ۞ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ
خوار شدگان و گفتند جهودان عزیر پسر خداست و گفتند ترسایان که عیسی
ابْنُ اللَّهِ ذَٰلِكَ قَوْلُهُم بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
پسر خداست آن بود گفتار ایشان به دهانهای ایشان مانند است گفتار آنها که کافر شدند
مِن قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۞ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ
از پیش بکشد خدا ایشان را به درستیکه از کجا بدروغ برگشته میشوند فرا گرفتند دانشمندان خود را و زاهدان خود را
أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا
پروردگاران از جز خدای و عیسی پسر مریم و نفرمودند ایشان را مگر که بپرستند خدا را

وَاحِدًا لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۞ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا

یگیست نیست خدای بجز او که پاک منزه است از آنچه انباز قرار میدادند میخواهند که فرا رهند

نُورَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللّٰهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

نور خدا را بدهنهای خود و نخواست خدا مگر آنکه تمام کند نور خود را و اگرچه کاره دارند کافران

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى

اوست خدای که فرستاد رسول خود را براه راست و دین حق تا غالب سازد آن را بر دینها

كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ

بر همه دینها و اگرچه کاره دارند مشرکان ای آنها که گرویده اید بدرستیکه بسیاری از دانشمندان

وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ

و زاهدان هرآینه میخورند مالهای مردمان را بباطل و بازمیدارند مردمان را از راه خدا

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ

و آنها که گنج مینهند طلا و نقره را و نفقه نمیکنند در راه خدای تعالی

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۞ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا

پس بشارت ده ایشان را بعذاب دردناک روزی که تافته کنند آنها را در آتش دوزخ پس داغ کنند بآن

جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا

پیشانیهای ایشان را و پهلوها ایشان را و پشتهای ایشان را گویند این است آنچه در گنج نهادید برای خود پس بچشید

مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ۞ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا

آنچه شما گنج گذاشتید بدرستیکه شمار ماهها نزدیک خدا دوازده ماه است

فِي كِتَابِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَٰلِكَ

در کتاب خدا روزی که آفرید آسمانها و زمین از آن چهار ماه حرام است این است

الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً

دین راست پس ستم مکنید در آن ماهها بر خود را و کارزار کنید با مشرکان همه یکجا

كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۞ إِنَّمَا النَّسِيءُ

کارزار میکنند با شما همه و بدانید که خدا با پرهیزکاران است بدرستیکه تاخیر ماه حرام

زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ

و افزونی زیادتی است در کفر گمراه شوند بدان آنها که کافر شدند حلال میدانند آن را سالی و حرام میدانند سالی

عَامًا لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ

تا موافق گردانند شمار آنچه حرام گردانید خدا پس حلال کنند آنچه حرام گردانید خدا آراسته شد مر ایشان را بدی

أَعْمَالِهِمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

عملهای ایشان و خدا راه ننماید گروه کافران را ای آنها

آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ

که گرویده اید چیست مر شما را چون گفته شد مر شما را بیرون روید در راه خدا گرانی نمائید بزمین

أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ

آیا خوشنود شدید شما بزندگانی دنیا از آخرت پس نیست برخورداری زندگانی دنیا در آخرت

إِلَّا قَلِيلٌ ۞ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۞ وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا

مگر اندکی اگر بیرون نروید بجهاد عذاب کند شما را عذاب دردناک و بدل کند گروهی

غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ إِلَّا

جز از شما و زیان نتوانید رسانید او را چیزی و خدا بر همه چیز توانا است اگر

تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ

یاری نکنید او را پس بحقیقت که یاری کرد او را خدا چون بیرون آوردند او را از مکه آنها که کافر شدند دوم حال

إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا

چون ایشان در غار بودند چون گفت محمد صاحب خود را که اندوه مخور بدرستیکه خدا با ما است

فَأَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ

پس فرستاد خدا آرام خود را بدو و نیرومند گردانید او را بلشکرهائی که نمیدیدید آنرا و گردانید سخن

الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞

آنها که کافر شدند زیر و سخن خدای او افراشته تر است و خدا غالب محکم کار است

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ

بیرون روید در حالت آنکه سبک باشید و حالت آنکه گران باشید یا پیاده و جهاد کنید [illegible] بمالهای خود و بتنهای خود در راه خدا

علی رسوله

ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون * لو كان عرضا قريبا وسفرا

آنتان بهتر بود مر شما را اگر شما بدانید اگر بودی کالای غنیمت نزدیک و سفری

قاصدا لاتبعوك ولكن بعدت عليهم الشقة وسيحلفون

متوسط هر آینه پیروی ترا و لیکن دور شد برایشان رفتن بمشقت زود باشد که سوگند خورند

بالله لو استطعنا لخرجنا معكم يهلكون انفسهم والله يعلم انهم

بخدا که اگر توانایی بودی ما را بیرون آمدیمی با شما هلاک میکنند تنهای خویش را و خدا میداند بدرستیکه ایشان

لكاذبون * عفا الله عنك لم اذنت لهم حتى يتبين لك الذين

دروغگویانند عفو کرد خدا از تو چرا دستوری دادی ایشان را تا روشن شود مر ترا آنها که

صدقوا وتعلم الكاذبين * لا يستاذنك الذين يؤمنون

راست گفتند و بدانی دروغگویان را دستوری نخواهند از تو آنها که میگروند

بالله واليوم الاخر ان يجاهدوا باموالهم وانفسهم والله عليم

بخدا و روز آخرت که جهاد کنند بمالهای خود و تنهای خود و خدا داناست

بالمتقين * انما يستاذنك الذين لا يؤمنون بالله واليوم

به پرهیزکاران بدرستیکه دستوری میخواهند از تو آنها که نمیگروند بخدا و روز

الاخر وارتابت قلوبهم فهم في ريبهم يترددون * ولو

آخرت و بشک شد دلهای ایشان پس ایشان در شک بودند متردد دانند و اگر

ارادوا الخروج لاعدوا له عدة ولكن كره الله انبعاثهم

خواستندی بیرون شدن را هر آینه ساز دادندی مر او را ساز و لیکن کاره است خدا بر خیزانیدن ایشان

فثبطهم وقيل اقعدوا مع القاعدين * لو خرجوا فيكم

ضعیف گردانید ایشان را و گفته شد بنشینید با نشستگان اگر بیرون رفتندی در میان شما

ما زادوكم الا خبالا ولاوضعوا خلالكم يبغونكم الفتنة

من قبل وقلبوا لك الامور حتى جاء الحق وظهر امر الله وهم

كارهون * ومنهم من يقول ائذن لي ولا تفتني الا في الفتنة

کاره اند و از ایشان کس هست که میگوید دستوری ده مرا و بفتنه میفکن مرا آگاه که در فتنه افتاده

سقطوا وان جهنم لمحيطة بالكافرين * ان تصبك حسنة

شدند و بدرستیکه دوزخ گرد اینده است به کافران اگر رسد بتو نیکو

تسؤهم وان تصبك مصيبة يقولوا قد اخذنا امرنا من قبل

برنجاند ایشان را و اگر رسد بتو مصیبتی گویند که بدرستیکه گرفتیم ما کار خود را از پیش

ويتولوا وهم فرحون * قل لن يصيبنا الا ما كتب الله لنا

و برگردند و ایشان شادمانند بگو هرگز نرسد ما را مگر آنچه نوشته بود خدای ما را

هو مولينا وعلى الله فليتوكل المؤمنون * قل هل تربصون

اوست خداوند ما و بر خدا توکل کنند مومنان را بگو ای هیچ چشم میدارید

بنا الا احدى الحسنيين ونحن نتربص بكم ان يصيبكم الله بعذاب

بما مگر یکی از دو حال نیکوتر نصرت و غنیمت و ما چشم میداریم بشما که برسد بشما خدا بعذابی

من عنده او بايدينا فتربصوا انا معكم متربصون * قل انفقوا طوعا

از نزدیک خود یا بدستهای ما پس چشم دارید بدرستیکه ما با شما چشم دارندگانیم بگو اگر نفقه کنید برغبت

او كرها لن يتقبل منكم انكم كنتم قوما فاسقين * وما منعهم

یا بی رغبت هرگز قبول کرده نشود از شما بدرستیکه شما گروهی فاسقانید و منع نکرد ایشان را

ان تقبل منهم نفقاتهم الا انهم كفروا بالله وبرسوله ولا

که قبول کرده شود نفقهای ایشان مگر آنکه ایشان کافر شوند بخدا و رسول او و نیایند

يأتون الصلوة الا وهم كسالى ولا ينفقون الا وهم كارهون *

بنماز مگر آنکه ایشان کاهلان بودند و نفقه نکنند مگر ایشان کارهان بودند

فلا تعجبك اموالهم ولا اولادهم انما يريد الله ليعذبهم بها في

پس شگفت میارد ترا مالهای ایشان و فرزندان ایشان بدرستیکه میخواهد خدا تا عذاب کند ایشان را در

الحيوة الدنيا وتزهق انفسهم وهم كافرون * ويحلفون بالله

زندگانی دنیا و بیرون آید ارواح ایشان و ایشان کافرانند و سوگند خورند بخدا

إنهم لمنكم وما هم منكم ولكنهم قوم يفرقون ۞ لو يجدون ملجأ او

مغارات او مدخلا لولوا اليه وهم يجمحون ۞ ومنهم من يلمزك

في الصدقات فان اعطوا منها رضوا وان لم يعطوا منها اذا هم

يسخطون ۞ ولو انهم رضوا ما اتاهم الله ورسوله وقالوا حسبنا الله

سيؤتينا الله من فضله ورسوله انا الى الله راغبون ۞ انما

الصدقات للفقراء والمساكين والعاملين عليها والمؤلفة

قلوبهم وفي الرقاب والغارمين وفي سبيل الله وابن السبيل

فريضة من الله والله عليم حكيم ۞ ومنهم الذين يؤذون النبي

ويقولون هو اذن قل اذن خير لكم يؤمن بالله ويؤمن للمؤمنين

ورحمة للذين امنوا منكم والذين يؤذون رسول الله لهم

عذاب اليم ۞ يحلفون بالله لكم ليرضوكم والله ورسوله احق

ان يرضوه ان كانوا مؤمنين ۞ الم يعلموا انه من يحادد الله

ورسوله فان له نار جهنم خالدا فيها ذلك الخزي العظيم ۞ يحذر

المنافقون ان تنزل عليهم سورة تنبئهم بما في قلوبهم قل

استهزءوا ان الله مخرج ما تحذرون ۞ ولئن سألتهم ليقولن انما

كنا نخوض ونلعب قل أبالله وآياته ورسوله كنتم تستهزءون

لا تعتذروا قد كفرتم بعد ايمانكم ان نعف عن طائفة منكم

نعذب

طائفة بانهم كانوا مجرمين ۞ المنافقون والمنافقات بعضهم

من بعض يأمرون بالمنكر وينهون عن المعروف ويقبضون

ايديهم نسوا الله فنسيهم ان المنافقين هم الفاسقون ۞

وعد الله المنافقين والمنافقات والكفار نار جهنم خالدين

فيها هي حسبهم ولعنهم الله ولهم عذاب مقيم ۞ كالذين من

قبلكم كانوا اشد منكم قوة واكثر اموالا واولادا فا

ستمتعوا بخلاقهم فاستمتعتم بخلاقكم كما استمتع الذين

من قبلكم بخلاقهم وخضتم كالذي خاضوا اولئك حبطت

کسی پیش از شما نصیب خود از دنیا و کردار بهم که در حدیث شدند آن گروه باطل شد

اعمالهم في الدنيا والآخرة واولئك هم الخاسرون ۝ الم ياتهم

علهاشان در دنیا و آخرت و آن گروه ایشان زیان کار آیا نیامد ایشان را

نبأ الذين من قبلهم قوم نوح وعاد وثمود وقوم ابراهيم واصحاب

خبر آنانکه از گروه پیش از ایشان بودند چون قوم نوح و قوم هود و قوم صالح و قوم ابراهیم و اصحاب

مدين والمؤتفكات اتتهم رسلهم بالبينات فما كان الله ليظلمهم

شعیب و قوم لوط که آمدند بدیشان رسولان ایشان بحجتها و خدا نکرد ستم بر ایشان

ولكن كانوا انفسهم يظلمون ۝ والمؤمنون والمؤمنات بعضهم

ولیکن بودند بر تنهای خود ستم کننده و مردان مومن و زنان مومنه بعضی

اولياء بعض يأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر ويقيمون

دوستان بعضی اند میفرمایند به نیکوئی و باز میدارند از زشت و بپای میدارند

الصلاة ويؤتون الزكاة ويطيعون الله ورسوله اولئك سيرحمهم الله

نماز را و میدهند زکاة را و فرمان میبرند خدا و رسول او را آن گروه زود باشد رحمت کند بریشان خدا

ان الله عزيز حكيم ۝ وعد الله المؤمنين والمؤمنات جنات تجري

بدرستیکه خدا غالب محکم کار است وعده داد خدا مردان مومن و زنان مومنه را بهشتها که میرود

من تحتها الانهار خالدين فيها ومساكن طيبة في جنات عدن

از زیر آن جویها روان همیشه شوند در آنجا و مسکنها خوش پسندیده در بهشتهای اقامت

ورضوان من الله اكبر ذلك هو الفوز العظيم ۝ يا ايها النبي جاهد

و خشنودی از خدا بزرگتر است آن رستگاری بزرگ ای پیغمبر جهاد کن

الكفار والمنافقين واغلظ عليهم ومأواهم جهنم وبئس المصير

با کافران و منافقان و درشتی کن بر ایشان و جای ایشان دوزخ است و بد بازگشت است آن

بالمنافقين

يحلفون بالله ما قالوا ولقد قالوا كلمة الكفر وكفروا بعد

سوگند میخورند بخدا آنچه گفتند و بدرستیکه گفتند کلمه کفر و کافر شدند پس

اسلامهم

اسلامهم وهموا بما لم ينالوا وما نقموا الا ان اغنيهم الله ورسوله

از اسلام خویش و قصد کردند بآنچه نرسیدند و دشمنی نداشتند مگر آنکه توانگر گردانید ایشان را خدا و رسول او

من فضله فان يتوبوا يك خيرا لهم وان يتولوا يعذبهم الله عذابا

از فضل خود پس اگر باز آیند باشد بهتر ایشان را و اگر برگردند عذاب کند ایشان را خدا عذابی

اليما في الدنيا والآخرة وما لهم في الارض من ولي ولا نصير

دردناک در دنیا و آخرت و نبود ایشان را در زمین هیچ دوستی و نه یاری کننده

ومنهم من عاهد الله لئن اتانا من فضله لنصدقن ولنكونن من

و از ایشان کسی هست که عهد بست با خدا که هر آینه اگر بدهد ما را از فضل خود هر آینه راست آییم و هر آینه باشیم از جمله

الصالحين ۝ فلما اتاهم من فضله بخلوا به وتولوا وهم معرضون

نیکوکاران پس چون بداد ایشان را از فضل خود بخیلی کردند بدان و برگشتند و ایشان برگردانندگان

فاعقبهم نفاقا في قلوبهم الى يوم يلقونه بما اخلفوا الله ما وعدوه

پس از پی درآورد ایشان را نفاق در دلهای ایشان تا روزی که بازرسند بدان بآنچه خلاف کردند با خدا آنچه وعده دادند

وبما كانوا يكذبون ۝ الم يعلموا ان الله يعلم سرهم ونجواهم وان الله

و بآنچه بودند دروغ میگفتند آیا ندانستند که خدا میداند نهان ایشان را و راز ایشان را و آنکه خدا

علام الغيوب ۝ الذين يلمزون المطوعين من المؤمنين في الصدقات

داننده نهانهاست آنانکه عیب میکنند رغبت کنندگان را از مومنان در صدقات

والذين لا يجدون الا جهدهم فيسخرون منهم سخر الله منهم ولهم

و آنانکه نمی یابند مگر طاقت خود پس سخریه میکنند بدیشان سخریه کرد خدا بدیشان و ایشان راست

عذاب اليم ۝ استغفر لهم او لا تستغفر لهم ان تستغفر لهم سبعين

عذاب دردناک آمرزش خواه برای ایشان یا آمرزش مخواه برای ایشان اگر آمرزش خواهی برای ایشان هفتاد بار

مرة فلن يغفر الله لهم ذلك بانهم كفروا بالله ورسوله والله لا

پس هرگز نیامرزد خدا ایشان را آن بسبب آنکه ایشان کافر شدند بخدا و رسول او و خدا راه

يهدي القوم الفاسقين ۝ فرح المخلفون بمقعدهم خلاف رسول الله

ننماید گروه فاسقان را شاد شدند باز ماندگان بنشستن خود خلاف رسول خدا

وكرهوا ان يجاهدوا باموالهم وانفسهم في سبيل الله وقالوا لا

وكاره داشتند اگر جهاد كنند با مالهاى خود وتنهاى خود در راه خداى تعالى وگفتند بيرون

تنفروا في الحر قل نار جهنم اشد حرا لو كانوا يفقهون ۞ فليضحكوا

مرويد در گرما بگو آتش دوزخ سخت تر گرمى اگر ايشان در يابند پس بخندند

قليلا وليبكوا كثيرا جزاء بما كانوا يكسبون ۞ فان رجعك الله

اندكى وبايد كه بگريند بسيارى پاداش بدانچه ايشان اندوختند پس اگر باز گرداند ترا خداى تعالى

الى طائفة منهم فاستاذنوك للخروج فقل لن تخرجوا معي ابدا

ولن تقاتلوا معي عدوا انكم رضيتم بالقعود اول مرة فاقعدوا

مع الخالفين ۞ ولا تصل على احد منهم مات ابدا ولا تقم على قبره

انهم كفروا بالله ورسوله وماتوا وهم فاسقون ۞ ولا تعجبك

اموالهم واولادهم انما يريد الله ان يعذبهم بها في الدنيا

وتزهق انفسهم وهم كافرون ۞ واذا انزلت سورة ان امنوا بالله

وجاهدوا مع رسوله استاذنك اولوا الطول منهم وقالوا ذرنا

نكن مع القاعدين ۞ رضوا بان يكونوا مع الخوالف وطبع على قلوبهم

فهم لا يفقهون ۞ لكن الرسول والذين امنوا معه جاهدوا باموالهم

وانفسهم واولئك لهم الخيرات واولئك هم المفلحون ۞ اعد الله

لهم جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ذلك الفوز العظيم ۞

وجاء المعذرون من الاعراب ليؤذن لهم وقعد الذين كذبوا الله

ورسوله سيصيب الذين كفروا منهم عذاب اليم ۞ ليس على الضعفاء

ولا على المرضى ولا على الذين لا يجدون ما ينفقون حرج اذا نصحوا

لله ورسوله ما على المحسنين من سبيل والله غفور رحيم ۞ ولا على

الذين اذا ما اتوك لتحملهم قلت لا اجد ما احملكم عليه تولوا و

اعينهم تفيض من الدمع حزنا الا يجدوا ما ينفقون ۞ انما السبيل على

الذين يستاذنونك وهم اغنياء رضوا بان يكونوا مع الخوالف و

طبع الله على قلوبهم فهم لا يعلمون ۞ يعتذرون اليكم اذا رجعتم

اليهم قل لا تعتذروا لن نؤمن لكم قد نبانا الله من اخباركم

وسيرى الله عملكم ورسوله ثم تردون الى عالم الغيب والشهادة

فينبئكم بما كنتم تعملون ❁ سيحلفون بالله لكم اذا انقلبتم اليهم

پس بیاگاهاند شما را بآنچه کرده باشید · زود سوگند خورند به خدا مر شما را چون بازگردید شما بایشان بازگردید

لتعرضوا عنهم فاعرضوا عنهم انهم رجس ومأويهم جهنم جزاء بما كانوا

از ایشان پس بازگردید از ایشان بدرستیکه ایشان پلیدانند وجایگاه ایشان دوزخ بود پاداش بآنچه بودند

يكسبون ❁ يحلفون لكم لترضوا عنهم فان ترضوا عنهم فان الله

اندوختند · سوگند خورند مر شما را تا راضی شوید از ایشان پس اگر راضی شوید از ایشان پس بدرستیکه خدا

لا يرضى عن القوم الفاسقين ❁ الاعراب اشد كفرا ونفاقا واجدر

راضی نشود از گروه فاسقان · اهل بادیه سخت‌ترانند بکفر ونفاق وسزاوارترند

الا يعلموا حدود ما انزل الله على رسوله والله عليم حكيم ❁ ومن

که ندانند حدها آنچه فرستاد خدا بر رسول خود وخدا دانا ومحکم کارست · واز

الاعراب من يتخذ ما ينفق مغرما ويتربص بكم الدوائر عليهم

اهل بادیه کسیست که فرا گیرد آنچه نفقه میکند تاوانی وچشم میدارد بشما حادثها بر ایشان باد

دائرة السوء والله سميع عليم ❁ ومن الاعراب من يؤمن بالله

حادثه بد وخدا شنواست ودانا · واز اهل بادیه کسیست که بگرود بخدا

واليوم الاخر ويتخذ ما ينفق قربات عند الله وصلوات الرسول

وروز آخرت وفرا گیرد آنچه نفقه بکند از بهر نزدیکی بخدای تعالی وصلوات دادن پیغمبر

الا انها قربة لهم سيدخلهم الله في رحمته ان الله غفور رحيم

بدان بدرستیکه آن مر ایشان را زود درآورد ایشان را خدا در رحمت خود بدرستیکه خدا آمرزگار مهربانست

والسابقون الاولون من المهاجرين والانصار والذين اتبعوهم

وپیشی گیرندگان اولیان از مهاجران وانصار وآنها که پیروی کردند ایشان را

باحسان رضي الله عنهم ورضوا عنه واعد لهم جنات تجري

بنیکوئی خوشنود شد خدا از ایشان وخشنود شدند ازو ومهیا کرد برای ایشان بستانها که میرود

تحتها الانهار خالدين فيها ابدا ذلك الفوز العظيم ❁ وممن حولكم

از زیر آن جویها جاوید باشند در آنجا همیشه آنست فیروزی بزرگ · واز آنکه پیرامون شما

من الاعراب منافقون ومن اهل المدينة مردوا على النفاق لا

از اهل بادیه منافقانند وبعضی از اهل مدینه برنفاق ایستادند

تعلمهم نحن نعلمهم سنعذبهم مرتين ثم يردون الى عذاب

ندانی ایشان را ما میدانیم زود عذاب کنیم ایشان را دو بار پس باز گردانیده شوند بعذابی

عظيم ❁ واخرون اعترفوا بذنوبهم خلطوا عملا صالحا واخر سيئا

بزرگ · ودیگران که معترف شدند بگناهان خود · کاری نیکو ودیگر بد

عسى الله ان يتوب عليهم ان الله غفور رحيم ❁ خذ من اموالهم صدقة

که خدا توبه کند بر ایشان بدرستیکه خدا آمرزگار مهربانست · فرا گیر از مالهای ایشان صدقه

تطهرهم وتزكيهم بها وصل عليهم ان صلوتك سكن لهم والله

[illegible]

سميع عليم ❁ الم يعلموا ان الله هو يقبل التوبة عن عباده ويأخذ

شنوا داناست · آیا ندانستند بدرستیکه خدای او قبول کند توبه را از بندگان خود وفرا گیرد

الصدقات وان الله هو التواب الرحيم ❁ وقل اعملوا فسيرى الله عملكم

صدقات را وآنکه خدای او توبه پذیرنده مهربانست · وبگو کار کنید پس زود بیند خدا عمل شما

ورسوله والمؤمنون وستردون الى عالم الغيب والشهادة فينبئكم

ورسول او ومؤمنان وزود باز گردانیده شوید بدانندهٔ نا پیدا وپیدا پس بیاگاهاند شما را

بما كنتم تعملون ❁ واخرون مرجون لامر الله اما يعذبهم واما

بآنچه کرده باشید · ودیگران باز داشتگانند بفرمان خدا یا عذاب کند ایشان را ویا

يتوب عليهم والله عليم حكيم ❁ والذين اتخذوا مسجدا ضرارا وكفرا

توبه کند بر ایشان وخدا دانا ومحکم کارست · وآنها که فرا گرفتند مسجدی را زیان رسانیدن وکفر

وتفريقا بين المؤمنين وارصادا لمن حارب الله ورسوله من قبل

وجدائی افکندن میان مؤمنان وکمینگاه مرآن را که جنگ کرد با خدای تعالی ورسول او از پیش

وليحلفن ان اردنا الا الحسنى والله يشهد انهم لكاذبون ❁ لا تقم

[illegible]

فيه ابدا لمسجد اسس على التقوى من اول يوم احق ان تقوم فيه
فيه رجال يحبون ان يتطهروا والله يحب المطهرين ۞ افمن اسس
بنيانه على تقوى من الله ورضوان خير ام من اسس بنيانه على
شفا جرف هار فانهار به في نار جهنم والله لا يهدي القوم
الظالمين ۞ لا يزال بنيانهم الذي بنوا ريبة في قلوبهم الا ان
تقطع قلوبهم والله عليم حكيم ۞ ان الله اشترى من المؤمنين
انفسهم واموالهم بان لهم الجنة يقاتلون في سبيل الله
ويقتلون وعدا عليه حقا في التورية والانجيل والقران
ومن اوفى بعهده من الله فاستبشروا ببيعكم الذي بايعتم به
ذلك هو الفوز العظيم ۞ التائبون العابدون الحامدون السائحون
الراكعون الساجدون الامرون بالمعروف والناهون عن المنكر
والحافظون لحدود الله وبشر المؤمنين ۞ ما كان للنبي والذين

الى

التائبين العابدين الى اخره

امنوا ان يستغفروا للمشركين ولو كانوا اولي قربى من بعد ما تبين
لهم انهم اصحاب الجحيم ۞ وما كان استغفار ابراهيم لابيه الا عن
موعدة وعدها اياه فلما تبين له انه عدو لله تبرا منه ان
ابراهيم لاواه حليم ۞ وما كان الله ليضل قوما بعد اذ هديهم
حتى يبين لهم ما يتقون ان الله بكل شيء عليم ۞ ان الله له
ملك السموات والارض يحيي ويميت وما لكم من دون الله من
ولي ولا نصير ۞ لقد تاب الله على النبي والمهاجرين والانصار
الذين اتبعوه في ساعة العسرة من بعد ما كاد يزيغ قلوب فريق
منهم ثم تاب عليهم انه بهم رءوف رحيم ۞ وعلى الثلثة الذين
خلفوا حتى اذا ضاقت عليهم الارض بما رحبت وضاقت عليهم
انفسهم وظنوا ان لا ملجا من الله الا اليه ثم تاب عليهم ليتوبوا
ان الله هو التواب الرحيم ۞ يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وكونوا مع

بالنبي على المهاجرين

خالفوا

من

الصادقين ۝ ما كان لأهل المدينة ومن حولهم من الأعراب أن

براستگویان نبود مر اهل مدینه را و آنکه پیرامون ایشانند از اهل بادیه که

يتخلفوا عن رسول الله ولا يرغبوا بأنفسهم عن نفسه ذلك بأنهم

تخلف جویند از فرمان رسول خدا و نباید که رغبت بگردانند به تنهای خود از تن او آن به آنست که ایشان

لا يصيبهم ظمأ ولا نصب ولا مخمصة في سبيل الله ولا يطئون

نرسد ایشان را تشنگی و نه رنج و نه گرسنگی در راه خدای تعالی و نه

موطئا يغيظ الكفار ولا ينالون من عدو نيلا إلا كتب لهم

به عمل صالح إن الله لا يضيع أجر المحسنين ۝ ولا ينفقون نفقة

صغيرة ولا كبيرة ولا يقطعون واديا إلا كتب لهم ليجزيهم الله

أحسن ما كانوا يعملون ۝ وما كان المؤمنون لينفروا كافة فلولا

نفر من كل فرقة منهم طائفة ليتفقهوا في الدين ولينذروا قومهم

إذا رجعوا إليهم لعلهم يحذرون ۝ يا أيها الذين آمنوا قاتلوا

الذين يلونكم من الكفار وليجدوا فيكم غلظة واعلموا أن الله

مع المتقين ۝ وإذا ما أنزلت سورة فمنهم من يقول أيكم زادته

هذه إيمانا فأما الذين آمنوا فزادتهم إيمانا وهم يستبشرون

وأما

وأما الذين في قلوبهم مرض فزادتهم رجسا إلى رجسهم وماتوا

وهم كافرون ۝ أولا يرون أنهم يفتنون في كل عام مرة أو

مرتين ثم لا يتوبون ولا هم يذكرون ۝ وإذا ما أنزلت سورة

نظر بعضهم إلى بعض هل يراكم من أحد ثم انصرفوا صرف الله قلوبهم

بأنهم قوم لا يفقهون ۝ لقد جاءكم رسول من أنفسكم عزيز عليه

ما عنتم حريص عليكم بالمؤمنين رءوف رحيم ۝ فإن تولوا فقل

حسبي الله لا إله إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم

سورة يونس مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

الر ۝ تلك آيات الكتاب الحكيم ۝ أكان للناس عجبا أن أوحينا إلى

رجل منهم أن أنذر الناس وبشر الذين آمنوا أن لهم قدم صدق

عند ربهم قال الكافرون إن هذا لساحر مبين ۝ إن ربكم الله

الذي خلق السماوات والأرض في ستة أيام ثم استوى على العرش

آنکه بیافرید آسمانها و زمین را در شش روز پس مستولی شد بر عرشش

من أنفسنا

ما عنتنا علينا

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا
و اغاز کند فرمان را نیست هیچ شفیع مگر از پس فرمان او آنست خداست پروردگار شما پس بپرستید او را آیا پس
تَذَكَّرُونَ ۝ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ
پند نگیرید بسوی اوست بازگشت شما همه وعده خداست حق بدرستیکه او با ابتدا بیافرید خلق را پس
يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
باز آفریند ایشان را پاداش دهد آنها را که گرویدند و کارهای نیکو کردند بعدالت و آنها که کافر شدند
لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَ
مر ایشان را بود آشامیدنی از آب گرم و عذابی دردناک بدانچه بودند کافران او است آنکه گردانید
الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَ
آفتاب را روشنائی و ماه را نوری و اندازه کرد آن را منزلها تا بدانید شماره سالها را
الْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝
و حساب را نیافرید خدا آن را مگر بحق بیان میکند نشانها را برای گروهی که میدانند
إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
بدرستیکه در اختلاف شب و روز و آنچه آفرید خدا در آسمانها و زمین
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ
هر آینه نشانهاست مر گروهی را که بپرهیزند بدرستیکه آنها که امید نمیدارند بباز رسیدن رحمت و خشنود شدند بزندگی
الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ۝ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمُ
دنیا و آرام گرفتند بآن و آنها که ایشان از نشانهای ما غافلانند آن گروه را جایگاه
النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ
آتش بود بآنچه اندوخته بودند بدرستیکه آنها که گرویدند و کارهای نیکو کردند راه نماید
رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ دَعْوَاهُمْ
پروردگار ایشان بایمان ایشان بجایی که میرود از زیر ایشان جویهای روان در بهشتهای نعمت بخواندن
فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ
در آنجا و تحیت ایشان در آنجا سلام بود و دیگر خواندن ایشان الحمد سپاس

لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ
مر خدای را پروردگار جهانیانست و اگر بشتابانیدی خدا مر مردمان را بدی چون شتافتن ایشان بنیکوی هر آینه گزارده
إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝
شدی بر ایشان اجل ایشان پس بگذاریم آنها را که امید ندارند بباز رسیدن رحمت در گمراهی خود سرگشته شوند
وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا
و چون برسد آدمی را زیانی برخواند ما را بپهلو خفته یا نشسته یا استاده پس چون برداریم
عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرٍّ مَسَّهُ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ ۝
ازو زیان او را بگذرد گوئی که نخوانده ما را بزیانی که رسیده است بوی همچنین آراسته شد مر گزاف کاران را
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَ
آنچه ایشان کردند و بدرستیکه هلاک کردیم گروههای پیش از شما بودند چون ستم کردند
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
و آمدند بدیشان رسولان ایشان بحجتهای درست و نبودند که بگروند همچنین پاداش دهیم گروهی
الْمُجْرِمِينَ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ
کافران را پس گردانیدیم شما را جانشینان در زمین از پس ایشان تا بنگریم که چگونه
تَعْمَلُونَ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ ۝
میکنید و چون خوانده شود برایشان نشانهای روشن گویند آنها که امید ندارند
لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَٰذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ
بباز رسیدن ما بیا قرآنی غیر این یا بدل کن آن را بگو نیست مرا که بدل کنم آن را
مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي
از نزد یکسو تن خود پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی کرده شد بمن بدرستیکه من میترسم اگر عاصی شوم در پروردگار
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ
از عذاب روز بزرگ بگو اگر خواستی خدا نخواندمی آن را بر شما و نه دانستی شما را
بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ
بآن پس بدرستیکه درنگ کردم در میان شما عمری پیش ازین آیا پس نمییابید پس کیست ستمکارتر از آنکه

افترى على الله كذبا او كذب بآياته انه لا يفلح المجرمون ۞ ويعبدون
بر بافته بر خدا دروغ را یا دروغ داشت نشانهای او را بدرستیکه رستگار نشوند گناهکاران و می‌پرستند
من دون الله ما لا يضرهم ولا ينفعهم ويقولون هؤلاء شفعاؤنا
از غیر خدا آنچه زیان ندارد ایشان را و نه سود دارد ایشان را و میگویند این گروه شفیعان مااند
عند الله قل أتنبئون الله بما لا يعلم في السموات ولا في الارض
نزدیک خدا بگو مر ایشانرا آیا خبر میدهید خدا را بآنچه نداند در آسمانها و نه در زمین
سبحانه وتعالى عما يشركون ۞ وما كان الناس الا امة واحدة
پاک بسنده است او و افراشته از آنچه انباز فرا میدارند و نبودند مردمان مگر یک گروه بر یک دین
فاختلفوا ولولا كلمة سبقت من ربك لقضي بينهم فيما فيه
پس اختلاف کردند و اگر نه سخن بودی پیش گرفته از پروردگار تو هر آینه حکم کرده شدی میان ایشان در آنچه در آن
يختلفون ۞ ويقولون لولا انزل عليه آية من ربه فقل انما
اختلاف کردند و میگویند چرا فرستاده نشد برو نشانی از پروردگار او پس بگو
الغيب لله فانتظروا اني معكم من المنتظرين ۞ واذا اذقنا الناس
که غیب مر خدا راست پس چشم دارید بدرستیکه من با شما از جمله چشم دارندگانم و چون در چشانیم مردمان را
رحمة من بعد ضراء مستهم اذا لهم مكر في آياتنا قل الله اسرع
رحمتی از پس زیانی که رسیده بود بدیشان آنگاه مر ایشانرا بود مکری در نشانهای ما بگو خدا زودتر
مكرا ان رسلنا يكتبون ما تمكرون ۞ هو الذي يسيركم في البر
بمکر جزا دهنده بدرستیکه رسولان ما نویسند آنچه مکر میکنید اوست آنکه روان کرده شما را در خشکی
والبحر حتى اذا كنتم في الفلك وجرين بهم بريح طيبة وفرحوا بها
و دریا تا چون باشید شما در کشتی و برند آن کشتیها ایشان را با باد خوش و شاد شوند بدان
جاءتها ريح عاصف وجاءهم الموج من كل مكان وظنوا انهم احيط
آمد بدان باد سخت جهنده و آمد بدیشان موجی از هر جایگاهی و گمان بردند که ایشان هلاک گردند
بهم دعوا الله مخلصين له الدين لئن انجيتنا من هذه لنكونن
ایشانرا خواندند خدا را خالص کننده مر او را دین هر آینه اگر برهانی ما را ازین هر آینه باشیم از جمله سپاسداران

من الشاكرين ۞ فلما انجاهم اذا هم يبغون في الارض بغير الحق يا
از جمله شکر کنندگان پس چون برهانید ایشانرا آنگاه ایشان جور میکنند در زمین بناحق ای
ايها الناس انما بغيكم على انفسكم متاع الحيوة الدنيا ثم الينا مرجعكم
ای مردمان بدرستیکه ستم بر نفسهای شماست برخورداری زندگانی دنیاست پس بما است بازگشت شما
فننبئكم بما كنتم تعملون ۞ انما مثل الحيوة الدنيا كماء انزلناه من
پس آگاه کنیم شما را بآنچه میکردید بدرستیکه مثل زندگانی دنیا همچو آبیست فرستادیم آن را از
السماء فاختلط به نبات الارض مما يأكل الناس والانعام حتى
آسمان پس آمیخته شد بدان رسته زمین از آنچه خورند مردمان و چهارپایان تا چون
اذا اخذت الارض زخرفها وازينت وظن اهلها انهم قادرون
چون فرا گرفت زمین آرایش خود را و آراسته شد و دانستند اهل آن که ایشان توانایانند
عليها اتيها امرنا ليلا او نهارا فجعلناها حصيدا كأن لم تغن با
بر آن آید بدان فرمان ما بشب یا بروز پس بکنیم آن را درو ده گویا درنگ نکرده بوده است دیروز
لامس كذلك نفصل الآيات لقوم يتفكرون ۞ والله يدعوا الى دار
دوش همچنین جدا میکنیم نشانها را برای گروهی که اندیشه کنند و خدا میخواند بسوی
السلام ويهدي من يشاء الى صراط مستقيم ۞ للذين احسنوا الحسنى
سلامت بهشت و راه نماید آنرا که خواهد براه راست مر ایشانرا که نیکوکاری کردند نیکوئی

وزيادة ولا يرهق وجوههم قتر ولا ذلة اولئك اصحاب الجنة
و زیادتی و نرسد برویهای ایشان گرد و نه خواری آن گروه اصحاب بهشت‌اند
هم فيها خالدون ۞ والذين كسبوا السيئات جزاء سيئة بمثلها
ایشان در آنجا جاوید باشند همیشه و آنها که کردند بدیها جزای بدی بمانند آن
وترهقهم ذلة ما لهم من الله من عاصم كأنما اغشيت وجوههم
و برسد ایشانرا خواری نیست ایشانرا از عذاب خدا نگاه دارنده گویا که پوشیده شده است رویهای ایشان
قطعا من الليل مظلما اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون ۞
پاره از شب تاریک آن گروه اصحاب آتش دوزخ‌اند در آنجا همیشه باشند

ويوم نحشرهم جميعا ثم نقول للذين اشركوا مكانكم انتم وشركاؤكم

و روزی که حشر کنیم ایشان را همه پس گوییم مر آنها را که انباز قرار داده بودند ملازم شوید جای خود را شما و انبازان شما

فزيلنا بينهم وقال شركاؤهم ما كنتم ايانا تعبدون ۞ فكفى

پس جدا کنیم میان ایشان و گویند انبازان ایشان نبودید شما که ما را بپرستید پس بسنده است

بالله شهيدا بيننا وبينكم ان كنا عن عبادتكم لغافلين ۞ هنالك

بخدا گواه میان ما و میان شما بدرستی بودیم از پرستیدن شما هر آینه غافلان آنجا

تبلوا كل نفس ما اسلفت وردوا الى الله موليهم الحق وضل عنهم

آزموده شود هر نفس آنچه از پیش فرستاده و رد کرده شوند بسوی خدا که خداوند ایشان است بحق و گم شود از ایشان

ما كانوا يفترون ۞ قل من يرزقكم من السماء والارض امن يملك

آنچه افترا می‌کردند بگو کیست که روزی دهد شما را از آسمان و زمین یا کیست که مالک

السمع والابصار ومن يخرج الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ومن

شنوایی و بینایی‌ها را و کیست که بیرون آورد زنده را از مرده و بیرون آورد مرده را از زنده و کیست

يدبر الامر فسيقولون الله فقل افلا تتقون ۞ فذلكم الله ربكم

که تدبیر کند فرمان را پس زود گویند که خدا پس بگو آیا نمی‌پرهیزید پس آنست خدا پروردگار شما

الحق فماذا بعد الحق الا الضلال فانى تصرفون ۞ كذلك حقت

بحق پس چه بود بعد از حق مگر گمراهی پس چگونه برگردانیده می‌شوید از راه حق همچنین ثابت شد

كلمت ربك على الذين فسقوا انهم لا يؤمنون ۞ قل هل من شركائكم

سخن پروردگار تو بر آنها که خروج از طاعت نمودند بدرستی ایشان ایمان نمی‌آورند بگو آیا هیچ هست از انبازان شما

من يبدؤا الخلق ثم يعيده قل الله يبدؤا الخلق ثم يعيده فانى

آنکه ابتدا کند آفرینش را پس باز آفریند آن را بگو خدا ابتدا می‌کند خلق را پس باز آفریند پس از کجا

تؤفكون ۞ قل هل من شركائكم من يهدي الى الحق قل الله يهدي

برگردانیده می‌شوید بگو آیا هیچ هست از انبازان شما آنکه راه تواند نمود بحق بگو خدا راه نماید

للحق افمن يهدي الى الحق احق ان يتبع امن لا يهدي الا ان يهدى

بحق آیا پس آنکه راه نماید بحق سزاوارتر که پیروی کرده شود یا کسی که راه نتواند نمود مگر که او را راه نمایند

فما لكم كيف تحكمون ۞ وما يتبع اكثرهم الا ظنا ان الظن لا يغني

پس چیست مر شما را چگونه حکم می‌کنید و پیروی نمی‌کنند بیشتر ایشان مگر گمان را بدرستی که گمان بی‌نیاز نمی‌کند

من الحق شيئا ان الله عليم بما يفعلون ۞ وما كان هذا القرآن

از حق چیزی را بدرستی که خدا داناست به آنچه ایشان می‌کنند و نیست این قرآن

ان يفترى من دون الله ولكن تصديق الذي بين يديه وتفصيل

که بر بافته شود از جز خدا و لیکن براست داشتن آن چیز است که در پیش او بوده و تفصیل

الكتاب لا ريب فيه من رب العالمين ۞ ام يقولون افتريه

کتاب هیچ شک نیست در آن که از پروردگار جهانیان است و می‌گویند که بر بافته است آن را

قل فأتوا بسورة مثله وادعوا من استطعتم من دون الله ان كنتم

بگو پس بیارید سوره‌ای مانند این و بخوانید آن را که توانا دارید از جز خدا اگر هستید شما

صادقين ۞ بل كذبوا بما لم يحيطوا بعلمه ولما يأتهم تأويله

راستگویان بلکه دروغ داشتند آنچه نرسیدند بدانش آن و نیامده بدیشان تاویل آن

كذلك كذب الذين من قبلهم فانظر كيف كان عاقبة الظالمين

همچنین دروغ داشتند آنها از پیش ایشان بودند پس بنگر که چگونه بود عاقبت ستمکاران

ومنهم من يؤمن به ومنهم من لا يؤمن به وربك اعلم بالمفسدين

و از ایشان کسی هست که بگرود بدان و از ایشان کسی که نگرود بدان و پروردگار تو داناتر است بتباهی کنندگان

وان كذبوك فقل لي عملي ولكم عملكم انتم بريئون مما اعمل وانا

و اگر دروغ دارند ترا پس بگو مر راست عمل من و شما راست عمل شما بیزارید از آنچه می‌کنم و من بیزارم

بريء مما تعملون ۞ ومنهم من يستمعون اليك افانت تسمع الصم

از آنچه شما می‌کنید و از ایشان کسی هست که گوش می‌دارد بتو آیا پس تو توانی که بشنوانی کران را

ولو كانوا لا يعقلون ۞ ومنهم من ينظر اليك افانت تهدي العمي

و اگر باشند استعمال عقل نکنند و از ایشان کسی هست که می‌نگرد بتو آیا پس راه توانی نمود کوران را

ولو كانوا لا يبصرون ۞ ان الله لا يظلم الناس شيئا ولكن الناس

اگر چه ایشان نبینند بدرستی که خدا ستم نکند بر مردمان چیزی و لیکن مردمان

انفسهم يظلمون ۞ ويوم يحشرهم كأن لم يلبثوا إلا ساعة من النهار

بر خویشتن ستم میکنند و روزی که حشر کنیم ایشان را گوییا درنگ نکرده باشند مگر ساعتی از روز

يتعارفون بينهم قد خسر الذين كذبوا بلقاء الله وما كانوا

شناسند یکدیگر را میان ایشان بدرستیکه زیان کار آمدند آنها که دروغ داشتند دیدن خدا و نبودند راه

مهتدين ۞ وإما نرينك بعض الذي نعدهم أو نتوفينك فإلينا

یابندگان را و اگر بنماییم ترا بعضی از آنچه وعده میدهیم ایشان را یا جان بستانیم ترا پس بسوی ماست

مرجعهم ثم الله شهيد على ما يفعلون ۞ ولكل أمة رسول فإذا

بازگشت ایشان پس خدا گواهست برآنچه میکنند و هر گروهی را رسولیست پس چون

جاء رسولهم قضي بينهم بالقسط وهم لا يظلمون ۞ ويقولون متى

آمد رسول ایشان حکم کرده شد میان ایشان بعدل و داد و ایشان ستم نکردند و میگویند که کی

هذا الوعد إن كنتم صادقين ۞ قل لا أملك لنفسي ضرا ولا نفعا

این وعده خواهد بود اگر هستید راستگویان بگو قادر نیستم مرتن خود را نه زیانی و نه سودی

إلا ما شاء الله لكل أمة أجل إذا جاء أجلهم فلا يستأخرون ۞

مگر آنچه خواهد خدا هر گروهی را اجلیست چون بیاید اجل ایشان پس تأخیر نخواهد بود

ساعة ولا يستقدمون ۞ قل أرأيتم إن أتاكم عذابه بياتا أو نهارا

ساعتی و نه پیش بگو آیا چه بینید شما اگر آید بشما عذاب او بشب یا بروز

ماذا يستعجل منه المجرمون ۞ أثم إذا ما وقع آمنتم به آلآن وقد

چه چیز شتاب میخواهند ازو کافران آیا چون واقع شود بگروید باو آن اکنون و بحقیقت

كنتم به تستعجلون ۞ ثم قيل للذين ظلموا ذوقوا عذاب الخلد

شما شتاب میخواستید پس گفته شود برآنها که ستم کردند در چشید عذاب جاوید را

هل تجزون إلا بما كنتم تكسبون ۞ ويستنبئونك أحق هو قل إي

آیا جزا داده نشوید مگر بآنچه اندوخته اید و میپرسند از تو حق است آن بگو آری

وربي إنه لحق وما أنتم بمعجزين ۞ ولو أن لكل نفس ظلمت ما في

و حق پروردگار من بدرستیکه آن حق است و نیستید شما عاجز کنندگان و اگر باشد هر نفسی را که ستم کرده آنچه در

الأرض

الأرض لافتدت به وأسروا الندامة لما رأوا العذاب وقضي

زمین است توانستی باز خرید و ظاهر کنند پشیمانی را چون ببینند عذاب و حکم کرده شد

بينهم بالقسط وهم لا يظلمون ۞ ألا إن لله ما في السماوات والأرض

میان ایشان بعدل و داد و ایشان ستم کرده نشوند بدان بدرستیکه خدایراست در آسمانها و زمین

ألا إن وعد الله حق ولكن أكثرهم لا يعلمون ۞ هو يحيي ويميت

بدان بدرستیکه وعده خدا حق است ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند او زنده کند و بمیراند

وإليه ترجعون ۞ يا أيها الناس قد جاءتكم موعظة من ربكم

و بجز او بگردانیده شوید ای مردمان بدرستیکه آمد شما را پندی از پروردگار شما

وشفاء لما في الصدور وهدى ورحمة للمؤمنين ۞ قل بفضل الله

و شفاء مر آنچه در سینه هاست و راه و رحمتی مر مومنان را بگو بفضل خدا

وبرحمته فبذلك فليفرحوا هو خير مما يجمعون ۞ قل أرأيتم ما أنزل الله

و برحمت او پس بدان باید که شاد شوند آن بهتر است از آنچه جمع کنند بگو چه بینید شما آنچه فرستاد خدا

لكم من رزق فجعلتم منه حراما وحلالا قل آلله أذن لكم أم على الله

مر شما را از روزی پس بگردانید شما ازان حرام و حلال بگو خدا فرمود مر شما را یا بر خدا

تفترون ۞ وما ظن الذين يفترون على الله الكذب يوم القيامة

دروغ بندید و چیست گمان آنها که برمی بندند بر خدای تعالی دروغ را روز قیامت

إن الله لذو فضل على الناس ولكن أكثرهم لا يشكرون ۞ وما

بدرستیکه خدا فضلست بر مردمان ولیکن بیشتر ایشان شکر نمیکنند و نبوری

تكون في شأن وما تتلو منه من قرآن ولا تعملون من عمل إلا كنا

تو در هیچ کاری و نمیخوانی از قرآن چیزی و نکنید هیچ کاری مگر هستیم

عليكم شهودا إذ تفيضون فيه وما يعزب عن ربك من مثقال

بر شما گواهان چون شروع کنند دران و غایب نشود از پروردگار تو هم سنگ

ذرة في الأرض ولا في السماء ولا أصغر من ذلك ولا أكبر إلا في

ذره در زمین و نه در آسمان و نه کوچکتر ازان و نه بزرگتر مگر که در

في كتاب

مبين ۝ الا ان اولياء الله لا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝ الذين
روشن است ۝ بدان بدرستیکه دوستان خدا ترسی نبود برایشان و نه ایشان اندوهگین شوند آنها
آمنوا وكانوا يتقون ۝ لهم البشرى في الحياة الدنيا وفي الآخرة
که گرویدند و بودند پرهیزکاران مرایشانرا بود بشارت در زندگانی دنیا و در آخرت
لا تبديل لكلمات الله ذلك هو الفوز العظيم ۝ ولا يحزنك
بدل کننده نیست مر سخنان خدا این است آن رستگاری بزرگ و اندوهگین نکند ترا
قولهم ان العزة لله جميعا هو السميع العليم ۝ الا ان لله من في السموات
گفتار ایشان بدرستیکه عزت مر خدا راست همه او است شنوا و دانا بدان بدرستیکه خدا راست آنکه در آسمانهاست
ومن في الارض وما يتبع الذين يدعون من دون الله شركاء ان
و آنکه در زمین است و پیروی نمیکنند آنانکه میخوانند از جز خدا انبازان را
يتبعون الا الظن وان هم الا يخرصون ۝ هو الذي جعل لكم الليل
پیروی نمیکنند مگر گمانی را و نیستند ایشان مگر که دروغ میبافند اوست آنکه گردانید برای شما شب
لتسكنوا فيه والنهار مبصرا ان في ذلك لآيات لقوم يسمعون
تا آرام میگیرید در آن و روز بسبب بینایی بدرستیکه در آن هر آینه نشانهاست مر گروهی را که میشنوند
قالوا اتخذ الله ولدا سبحانه هو الغني له ما في السموات وما في
گفتند فرا گرفته خدا فرزندی پاکست و منزه است او بی نیاز است مر او راست آنچه در آسمانهاست و آنچه
الارض ان عندكم من سلطان بهذا اتقولون على الله ما لا تعلمون
زمین است نیست نزد شما هیچ حجتی باینکه میگویید بر خدا آنچه نمیدانید
قل ان الذين يفترون على الله الكذب لا يفلحون ۝ متاع في الدنيا
بگو بدرستیکه آنانکه افترا میکنند بر خدا دروغ را رستگار نمیشوند اینها برخورداری است در دنیا
ثم الينا مرجعهم ثم نذيقهم العذاب الشديد بما كانوا يكفرون
پس بما است بازگشت ایشان پس بچشانیم ایشانرا عذاب سخت بدانچه بودند کافر شدند
واتل عليهم نبأ نوح اذ قال لقومه يا قوم ان كان كبر عليكم مقامي
و بخوان برایشان خبر نوح را چون گفت مر قوم خود را ای قوم اگر هست بزرگ برشما جایگاه من

وتذكيري بآيات الله فعلى الله توكلت فاجمعوا امركم وشركاءكم
و پند دادن من بنشانهای خدا پس بر خدا توکل کردم پس جمع شوید در کار خود و انبازان خود را
ثم لا يكن امركم عليكم غمة ثم اقضوا الي ولا تنظرون ۝ فان
پس نباشد کار شما برشما پوشیده پس حکم کنید بمن و زمان مدهید مرا پس اگر
توليتم فما سألتكم من اجر ان اجري الا على الله وامرت ان اكون
برگردیدید پس نخواهم از شما هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر خدا و فرموده اند مرا که باشم
من المسلمين ۝ فكذبوه فنجيناه ومن معه في الفلك وجعلناهم
از مسلمانان پس دروغ داشتند او را پس رهانیدیم او را و آنکه با او بودند در کشتی و گردانیدیم ایشانرا
خلائف واغرقنا الذين كذبوا بآياتنا فانظر كيف كان عاقبة
جانشینان و غرق کردیم آنانرا که دروغ داشتند نشانهای ما را پس بنگر که چگونه بود عاقبت بیم کرده
المنذرين ۝ ثم بعثنا من بعده رسلا الى قومهم فجاؤهم بالبينات
شدگان پس برانگیختیم از پس او رسولان بقومهای ایشان پس آمدند بایشان بحجتهای روشن
فما كانوا ليؤمنوا بما كذبوا به من قبل كذلك نطبع على قلوب المعتدين
پس نبودند که بگروند بدانچه دروغ داشتند آنرا از پیش همچنین مهر مینهیم بر دلها از حد درگذرندگان
ثم بعثنا من بعدهم موسى وهرون الى فرعون وملائه بآياتنا
پس برانگیختیم از پس ایشان موسی و هارون را بسوی فرعون و اشراف قوم او بنشانهای ما
فاستكبروا وكانوا قوما مجرمين ۝ فلما جاءهم الحق من عندنا
پس گردنکشی کردند و بودند گروهی گناهکاران پس چون آمد بدیشان حق از نزد ما
قالوا ان هذا لسحر مبين ۝ قال موسى اتقولون للحق لما جاءكم
گفتند بدرستیکه این هر آینه سحری روشن گفت موسی آیا میگویید مر سخن حق را چون آمد شما را
اسحر هذا ولا يفلح الساحرون ۝ قالوا اجئتنا لتلفتنا عما وجدنا
آیا جادو است این و رستگار نمیشوند جادوان گفتند آمدی ما را تا برگردانی ما را از آنچه یافتیم
عليه آباءنا وتكون لكما الكبرياء في الارض وما نحن لكما
بر آن پدران خود را و باشد مر شما را بزرگواری در زمین و نیستیم ما مر شما

بمؤمنين ۞ وقال فرعون ائتوني بكل ساحر عليم ۞ فلما جاء السحرة قال
گروندگان / وگفت فرعون بیاورید بمن هر جادوی / دانا / پس چون آمدند جادوان گفت
لهم موسى ألقوا ما أنتم ملقون ۞ فلما ألقوا قال موسى ما جئتم به
مر ایشان را موسی بیندازید آنچه شما اندازنده‌اید / پس چون انداختند گفت موسی آنچه آمدید بدان
السحر إن الله لا يصلح عمل المفسدين ۞ ويحق الله الحق بكلماته ولو كره
جادو است بدرستیکه خدا باصلاح نیاورد عمل تباه‌کنندگان را / و درست گرداند خدا حق را بسخنان خود و اگر کراهت دارند
المجرمون ۞ فما آمن لموسى إلا ذرية من قومه على خوف من فرعون
کافران / پس ایمان نیاوردند موسی را مگر فرزندان که از قوم او بودند بر ترس از فرعون
وملائهم أن يفتنهم وإن فرعون لعال في الأرض وإنه لمن المسرفين
و اشراف ایشان تا بفتنه نیفکند ایشان را و بدرستیکه فرعون افراشته است در زمین بدرستیکه او از جمله [illegible]
وقال موسى يا قوم إن كنتم آمنتم بالله فعليه توكلوا إن كنتم مسلمين
گفت موسی ای قوم من / اگر هستید شما گرویده بخدا / پس برو توکل کنید / اگر هستید شما منقادان
فقالوا على الله توكلنا ربنا لا تجعلنا فتنة للقوم الظالمين
پس گفتند بر خدا / توکل کردیم ای پروردگار ما مگردان ما را سبب آزمایش مر گروه ستمکاران را
ونجنا برحمتك من القوم الكافرين ۞ وأوحينا إلى موسى وأخيه أن
و برهان ما را برحمت خود از قوم کافران / و وحی کردیم بموسی / و برادر او
تبوءا لقومكما بمصر بيوتا واجعلوا بيوتكم قبلة وأقيموا الصلوة و
جای باز گیرید [illegible] قوم خود را [illegible] در مصر و بکنید خانهای خود را قبله و بپای دارید نماز را و
بشر المؤمنين ۞ وقال موسى ربنا إنك آتيت فرعون وملأه زينة
بشارت ده مومنان را / و گفت موسی ای پروردگار ما بدرستیکه تو دادی فرعون و اشراف او را زینت
وأموالا في الحيوة الدنيا ربنا ليضلوا عن سبيلك ربنا اطمس على أموالهم
و مالها در زندگانی دنیا / ای پروردگار ما تا گمراه کنند مردمان را از راه تو ای پروردگار ما [illegible]
واشدد على قلوبهم فلا يؤمنوا حتى يروا العذاب الأليم ۞ قال قد أجيبت
و مهر نه بر دلهای ایشان / پس نگروند / تا ببینند عذاب دردناک / گفت خدا بتحقیق

دعوتكما

دعوتكما فاستقيما ولا تتبعان سبيل الذين لا يعلمون ۞ وجاوزنا
خواندن شما پس ثابت باشید و پیروی مکنید راه آنها را / که نمیدانند / و بگذرانیدیم
ببني إسرائيل البحر فأتبعهم فرعون وجنوده بغيا وعدوا حتى إذا
فرزندان یعقوب را از دریا پس در پی ایشان رفت فرعون با لشکرهای خود از ستم و دشمنی تا چون
أدركه الغرق قال آمنت أنه لا إله إلا الذي آمنت به بنوا إسرائيل
دریافت او را حال غرق شدن گفت گرویدم [illegible] هیچ خدا [illegible] فرزندان یعقوب
وأنا من المسلمين ۞ آلآن وقد عصيت قبل وكنت من المفسدين ۞
و من از جمله منقادانم / گفت جبرئیل اکنون میگروی بحقیقت که عاصی بودی از پیش و بودی از جمله تباه‌کنندگان
فاليوم ننجيك ببدنك لتكون لمن خلفك آية وإن كثيرا من الناس
پس امروز خلاص [illegible] / تا باشد مر آنرا که در پس تو بود نشانی و بدرستیکه از بسیاری مردمان
عن آياتنا لغافلون ۞ ولقد بوأنا بني إسرائيل مبوأ صدق ورزقناهم
از نشانهای ما غافلانند / و بدرستیکه جای دادیم فرزندان یعقوب را جای پسندیده و روزی دادیم
من الطيبات فما اختلفوا حتى جاءهم العلم إن ربك يقضي بينهم
از پاکیزها / پس اختلاف نکردند / تا آمد بدیشان / دانش / بدرستیکه پروردگار تو حکم کند میان ایشان
يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون ۞ فإن كنت في شك
روز قیامت / در آنچه ایشان / در آن اختلاف کردند / پس اگر هستی تو / در شکی
مما أنزلنا إليك فاسئل الذين يقرؤن الكتاب من قبلك لقد
از آنچه فرستادیم بتو / پس بپرس از آنها / که میخوانند / کتاب را / پیش از تو بدرستیکه
جاءك الحق من ربك فلا تكونن من الممترين ۞ ولا تكونن من الذين
آمد بتو حق / از پروردگار تو / پس مباش از جمله شک‌کنندگان / و مباش از آنها
كذبوا بآيات الله فتكون من الخاسرين ۞ إن الذين حقت عليهم
که دروغ داشتند نشانهای خدا را پس باشی از جمله زیانکاران / بدرستیکه آنان که واجب شد بر ایشان
كلمة ربك لا يؤمنون ۞ ولو جاءتهم كل آية حتى يروا العذاب
سخن پروردگار تو نگروند / و اگرچه آمدی بدیشان هر نشانه / تا ببینند عذاب

الأليم ❁ فلولا كانت قرية آمنت فنفعها إيمانها إلا قوم يونس لما

دردناک را ❁ پس چرا نبود هیچ اهل دهی که بگروند پس سود کند بود ایمان ایشان مگر قوم یونس چون

آمنوا كشفنا عنهم عذاب الخزي في الحياة الدنيا ومتعناهم إلى

بگرویدند برداشتیم از ایشان عذاب رسوای در زندگانی دنیا و برخوردار کردیم ایشان را

حين ❁ ولو شاء ربك لآمن من في الأرض كلهم جميعا أفأنت تكره

تا هنگامی ❁ و اگر خواستی پروردگار تو هر آینه بگرویدندی هر که در زمین اند همه ایشان جمله ای پس تو بکراهیت

الناس حتى يكونوا مؤمنين ❁ وما كان لنفس أن تؤمن إلا بإذن

داشت مردمان را تا باشند مومنان ❁ و نبود هیچ تنی را که بگرود مگر بخواست خدا

ويجعل الرجس على الذين لا يعقلون ❁ قل انظروا ماذا في السموات

و نا کنیم پلیدی بر آنها که استعمال عقل نکنند ❁ بگو چشم دارید که چه چیزهاست در آسمانها

والأرض وما تغني الآيات والنذر عن قوم لا يؤمنون ❁ فهل

و زمین و فایده ندهد نشانهای معجزات و بیم کنندگان دلایل از گروهی که بنگروند پس آیا

ينتظرون إلا مثل أيام الذين خلوا من قبلهم قل فانتظروا إني معكم

چشم میدارند مانند روزهای آنها که گذشته شد پیش از ایشان بگو پس چشم دارید که من با شما

من المنتظرين ❁ ثم ننجي رسلنا والذين آمنوا كذلك حقا علينا

از جمله چشم دارندگانم ❁ پس میرهانیم رسولان خود را و آنها را که بگرویدند همچنین واجب بر ما

ننج المؤمنين ❁ قل يا أيها الناس إن كنتم في شك من ديني فلا

برهانیدن مومنان ❁ بگو ای مردمان اگر هستید شما در شکی از دین من پس نه

أعبد الذين تعبدون من دون الله ولكن أعبد الله الذي يتوفاكم

پرستیم آنها را که میپرستید از جز خدا و لیکن میپرستم خدای را آن خدای که

وأمرت أن أكون من المؤمنين ❁ وأن أقم وجهك للدين حنيفا

و فرموده اند مرا که باشم از جمله مومنان ❁ و آنکه ثابت بدار روی خود را مر دین مایل از باطل

ولا تكونن من المشركين ❁ ولا تدع من دون الله ما لا ينفعك

و مباش از جمله انبازدارندگان ❁ و مخوان از جز خدای نه سود کند ترا

ولا يضرك فإن فعلت فإنك إذا من الظالمين ❁ وإن يمسسك الله

و نه زیان تواند رسانید ترا پس اگر کنی پس بدرستیکه تو از جمله ستمکاران باشی ❁ و اگر برسد بتو از خدای

بضر فلا كاشف له إلا هو وإن يردك بخير فلا راد لفضله

گزندی پس نیست بردارنده مر آنرا مگر او و اگر خواهد بتو نیکوئی پس نیست گرداننده مر فضل او را

يصيب به من يشاء من عباده وهو الغفور الرحيم ❁ قل يا أيها النا

میرساند آنرا بدانکه خواهد از بندگان خود و اوست آمرزگار مهربان ❁ بگو ای مردمان

س قد جاءكم الحق من ربكم فمن اهتدى فإنما يهتدي لنفسه ومن

بحقیقت که آمد شما را قرآن از پروردگار شما پس هر که راه یافت پس بدرستیکه سود راه یافتن مر تن او را بود

ضل فإنما يضل عليها وما أنا عليكم بوكيل ❁ واتبع ما يوحى

و هر که گمراه شد پس بدرستیکه زیان گمراهی بر وی بود و نیستم من بر شما نگهبان ❁ و پیروی کن آنچه وحی کرده

إليك واصبر حتى يحكم الله وهو خير الحاكمين ❁

میشود بتو و صبر کن تا حکم کند خدا و او بهترین حکم کنندگان است

سورة هود مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

الر كتاب أحكمت آياته ثم فصلت من لدن حكيم خبير ❁ ألا تعبدوا

منم خدای که دانایم این کتابیست که محکم است نشانهای او پس هویدا کرده اند از نزدیک خدای حکیم کار آگاه بکه نپرستید

إلا الله إنني لكم منه نذير وبشير وأن استغفروا ربكم ثم توبوا

مگر خدا را بدرستیکه من شما را از قبل او بیم کننده و بشارت دهنده ام و آنکه آمرزش خواهید از پروردگار خود پس باز آیید

إليه يمتعكم متاعا حسنا إلى أجل مسمى ويؤت كل ذي فضل

بوی تا برخوردار گرداند شما را برخورداری نیکو تا اجلی نام نهاده و بدهد هر که را افضل فضل

فضله وإن تولوا فإني أخاف عليكم عذاب يوم كبير ❁ إلى الله

او و اگر برگردید پس من میترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ ❁ با خداست

مرجعكم وهو على كل شيء قدير ❁ ألا إنهم يثنون صدورهم

بازگشت شما و او بر همه چیز توانا است ❁ بدان بدرستیکه کافران میپیچند

يثنونی

لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا

بعزاستی سخن حق میکنند بجوانند که پنهان کنند بسیار میکشند جامه‌های خود را میداند آنچه نهان میدارند و آنچه

يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۞ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا

آشکارا میکنند بدرستیکه او داناست بسرّ سینها و نیست هیچ جنبنده در زمین مگر

عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

بر خداست روزی او و میداند آرامگاه او را و جایگاه او را همه در کتاب روشن است

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ

و اوست آنکه آفرید آسمانها و زمین در شش روز و بود عرش عظیم

عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ

او بر آب تا بیازماید شما را که کدام است بعمل نیکوتر و هر آینه اگر گویی که شما برانگیخته شوید از پس

الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۞ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا

مردن هر آینه گویند آنها که کافر شدند این نیست مگر جادوی روشن و هر آینه اگر وا پس

عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ

داریم از ایشان عذاب را تا مدتی شمرده شده هر آینه گویند چه چیز باز میدارد آنرا آگاه باشید روزی که بیاید بدیشان

لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۞ وَلَئِنْ أَذَقْنَا

نبود گردانیده از ایشان و فرو گیرد ایشان را آنچه بودند بدان استهزا میکردند و هر آینه اگر بچشانیم

الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ ۞ وَلَئِنْ

آدمی را از نزد خود رحمتی پس باز گیریم آنرا از وی بدرستیکه او نومید و ناسپاس بود و هر آینه اگر

أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي

بچشانیم او را نعمتی پس از زیانی که رسیده بود بدو هر آینه گوید برفت بدیها از من

إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۞ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ

بدرستیکه او شادمان نازنده بود مگر آنها که صبر کردند و کارهای نیکو کردند آن گروه

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۞ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَى إِلَيْكَ وَضَائِقٌ

مر ایشان را بود آمرزش و مزد بزرگ پس مگر تو ترک کننده بعضی آنچه وحی کرده میشود بتو و تنگ

بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا

سینهٔ تو تا بگویند که چرا فرستاده نشد برو گنجی یا چرا نیامد با او فرشته بدرستیکه تو

أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۞ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا

بیم کننده و خدای بر همه چیز کارداناست یا گویند که بربافته است محمد آنرا بگو پس بیارید

بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ

ده سوره مانند این بربافته و بخوانید آنرا که توانائی دارید شما از جز خدا اگر هستید شما

صَادِقِينَ ۞ فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ

راست گویان پس اگر پاسخ نکنند مر شما را پس بدانید که بدرستیکه آنچه فرستاده شده بدانش خداست و آنکه

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۞ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَ

نیست خدائی مگر او پس آیا هستید شما منقادان هر که خواهد زندگانی دنیا و

زِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ۞ أُولَئِكَ

زینت آنرا تمام بدهیم ایشانرا عملهای ایشان در آنجا و ایشان را در آنجا زیان کنند نباشد آن گروه

الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ

آنها اند که نبود مر ایشانرا در آخرت مگر آتش و باطل شود آنچه ایشان ساخته اند در آنجا و باطل است

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ

آنچه بودند میکردند آیا پس آنکه باشد بر حجتی از پروردگار خود و خواند آنرا گواهی دهنده از وی

اماماً ورحمة

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ

زائد

و از پیش آن بود کتاب موسی پیشوا و رحمتی آن گروه بگروند بدان و هر که

يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ

کافر شود بدان از گروهان پس آتش وعده جای اوست پس نباش در شک از آن بدرستیکه

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۞ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى

آن حق است از پروردگار تو ولیکن بیشترین مردمان نمیگروند و کیست ستمکارتر از آنکه بربافت

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ

بر خدا دروغ را آن گروه عرضه کرده شوند بپروردگار ایشان و گویند گواهان این گروه

الذين كذبوا على ربهم الا لعنة الله على الظالمين ۞ الذين يصدون

آنها كه دروغ بستند بر پروردگار ايشان بدان لعنت خدا بر ستمكاران باد آنها كه بگردانيدند

عن سبيل الله ويبغونها عوجا وهم بالآخرة هم كافرون ۞ اولئك

مردمان را از راه خدا و جستند آن راه كژى و ايشان بر آخرت ايشان كافر اند آن گروه

لم يكونوا معجزين في الارض وما كان لهم من دون الله من اولياء

نباشند عاجز كنندگان در زمين و نباشد مر ايشان را از غير خدا هيچ دوستان

يضاعف لهم العذاب ما كانوا يستطيعون السمع وما كانوا يبصرون

دو چندان كرده شود مر ايشان را عذاب نباشند كه توانائى دارند شنودن را و نتوانند كه چيزى ببينند

اولئك الذين خسروا انفسهم وضل عنهم ما كانوا يفترون

آن گروه آنها اند كه زيان كار آمدند بر جانهاى خود و گم شد از ايشان آنچه ايشان بر بافته باشند

لا جرم انهم في الآخرة هم الاخسرون ۞ ان الذين آمنوا وعملوا

حقا كه ايشان در آخرت و ايشان زيانكار باشند بدرستيكه آنها كه گرويدند و كارهاى

الصالحات واخبتوا الى ربهم اولئك اصحاب الجنة هم فيها خالدون

نيكو كردند و آرميده شدند بعبادت پروردگار خود آن گروه اصحاب بهشت اند ايشان هميشه در آنجا باشند

مثل الفريقين كالاعمى والاصم والبصير والسميع هل يستويان

مثل آن دو گروه همچون نابينا و كر و بينا و شنوا آيا يكسان باشند

مثلا افلا تذكرون ۞ ولقد ارسلنا نوحا الى قومه اني لكم نذير

مثل آن پس پند نميگيرند و بدرستيكه فرستاديم نوح را بقوم او كه من مر شما را بيم كننده

مبين ۞ ان لا تعبدوا الا الله اني اخاف عليكم عذاب يوم اليم

روشنم كه مپرستيد مگر خدا را بدرستيكه من ميترسم بر شما از عذاب روزى دردناك

فقال الملأ الذين كفروا من قومه ما نراك الا بشرا مثلنا

پس گفتند اشراف آنها كه كافر شدند از قوم او نمى بينيم ترا مگر آدمى مانند ما

وما نراك اتبعك الا الذين هم اراذلنا بادي الرأي وما نرى لكم

و نمى بينيم كه پيروى كرده ترا مگر آنهايى كه ايشان خسان ما اند در ابتداى راى بى رويت و نمى بينيم مر شما را

علينا

علينا من فضل بل نظنكم كاذبين ۞ قال يا قوم ارأيتم ان كنت على

بر ما هيچ افزونى بلكه گمان ميبريم شما را دروغ گويان گفت اى قوم خود آيا چون ميبينيد اگر باشم بر

بينة من ربي وآتاني رحمة من عنده فعميت عليكم انلزمكموها

حجتى از پروردگار خود و داده بود مرا رحمتى از نزديك خود پس پوشيده شد بر شما آيا الزام كنيم آنرا

وانتم لها كارهون ۞ ويا قوم لا اسألكم عليه مالا ان اجري الا

و شما آنرا ناخواهنده باشيد و اى قوم من نميخواهم از شما براى تبليغ رسالت هيچ مالى نيست اجر من مگر

على الله وما انا بطارد الذين آمنوا انهم ملاقوا ربهم ولكني اراكم

بر خدا و نيستم من راننده آنها را كه گرويدند بدرستيكه ايشان بازرسنده اند به پروردگار خود و ليكن ميبينم شما را

قوما تجهلون ۞ ويا قوم من ينصرني من الله ان طردتهم افلا تذكرون

گروهى نادانان و اى قوم من كيست كه يارى كند مرا از عذاب خدا اگر برانم ايشان را آيا پند نميگيرند

ولا اقول لكم عندي خزائن الله ولا اعلم الغيب ولا اقول اني

و نه ميگويم مر شما را كه نزديك منند خزينهاى خدا و نه ميگويم كه ميدانم علم غيب و نه ميگويم كه من

ملك ولا اقول للذين تزدري اعينكم لن يؤتيهم الله خيرا الله

فرشته ام و نه ميگويم مر آنها را كه حقير ميشمرند چشمهاى شما كه نميدهد ايشانرا خدا نيكى خدا

اعلم بما في انفسهم اني اذا لمن الظالمين ۞ قالوا يا نوح قد جادلتنا

ميداند آنچه در نفسهاى ايشانست بدرستيكه من آنگاه از جمله ستمكاران باشم گفتند اى نوح بتحقيق خصومت كردى با ما

فاكثرت جدالنا فأتنا بما تعدنا ان كنت من الصادقين ۞ قال

پس بسيار كردى خصومت با ما پس بيار بما آنچه وعده ميدهى اگر هستى از راست گويان گفت

انما يأتيكم به الله ان شاء وما انتم بمعجزين ۞ ولا ينفعكم نصحي

بدرستيكه آرد بشما آنرا خدا اگر خواهد و نباشيد شما عاجز كنندگان و سود نكند شما را نصيحت من

ان اردت ان انصح لكم ان كان الله يريد ان يغويكم هو ربكم

اگر بخواهم كه نصيحت كنم مر شما را اگر خواسته بود خدا كه گمراه كند شما را اوست پروردگار شما

واليه ترجعون ۞ ام يقولون افتراه قل ان افتريته فعلي اجرامي

و بسوى او گردانيده شويد يا ميگويند كه بر بافته است آنرا محمد بگو اگر بر بافته باشم پس بر من است جرم من

وانا بريء مما تجرمون ۞ واوحي الى نوح انه لن يؤمن من قومك
الا من قد آمن فلا تبتئس بما كانوا يفعلون ۞ واصنع الفلك و
بأعيننا ووحينا ولا تخاطبني في الذين ظلموا انهم مغرقون ويصنع الفلك و
كلما مر عليه ملأ من قومه سخروا منه قال ان تسخروا منا فانا
نسخر منكم كما تسخرون ۞ فسوف تعلمون من يأتيه عذاب
يخزيه ويحل عليه عذاب مقيم ۞ حتى اذا جاء امرنا وفار التنور
قلنا احمل فيها من كل زوجين اثنين واهلك الا من سبق
عليه القول ومن آمن وما آمن معه الا قليل ۞ وقال اركبوا
فيها بسم الله مجريها ومرسيها ان ربي لغفور رحيم ۞ وهي تجري
بهم في موج كالجبال ونادى نوح ابنه وكان في معزل يا بني اركب
معنا ولا تكن مع الكافرين ۞ قال سآوي الى جبل يعصمني
من الماء قال لا عاصم اليوم من امر الله الا من رحم وحال بينهما
الموج فكان من المغرقين ۞ وقيل يا ارض ابلعي ماءك ويا سماء

حزب

اقلعي وغيض الماء وقضي الامر واستوت على الجودي وقيل
بعدا للقوم الظالمين ۞ ونادى نوح ربه فقال رب ان ابني
من اهلي وان وعدك الحق وانت احكم الحاكمين ۞ قال يا نوح انه
ليس من اهلك انه عمل غير صالح فلا تسئلن ما ليس لك به علم
اني اعظك ان تكون من الجاهلين ۞ قال رب اني اعوذ بك ان
اسئلك ما ليس لي به علم والا تغفر لي وترحمني اكن من الخاسرين
قيل يا نوح اهبط بسلام منا وبركات عليك وعلى امم ممن معك
وامم سنمتعهم ثم يمسهم منا عذاب اليم ۞ تلك من انباء الغيب
نوحيها اليك ما كنت تعلمها انت ولا قومك من قبل هذا فاصبر
ان العاقبة للمتقين ۞ والى عاد اخاهم هودا قال يا قوم اعبدوا الله
ما لكم من اله غيره ان انتم الا مفترون ۞ يا قوم لا اسئلكم
عليه اجرا ان اجري الا على الذي فطرني افلا تعقلون

وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ

وای گروه آمرزش خواهید از پروردگار خود پس باز آیید با او تا بفرستد از آسمان بر شما

مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ۞ قَالُوا يَا هُودُ

باران بزرگ قطره و زیادت کند شما را قوتی با قوت شما و باز مگردید کافران گفتند یا هود

مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ

نیاوردی بما حجتی روشن و نیستیم ترک کنند خدایان خود را از گفتار تو و نیستیم مر ترا

بِمُؤْمِنِينَ ۞ إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي

بگروندگان نمیگوییم مگر که رسانید بتو بعضی خدایان ما بدی گفت بدرستیکه من

أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۞ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي

گواه میکنم خدا را و گواه باشید که من بیزارم از آنچه شما انباز میدارید از جز او پس کید سازید مرا

جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ۞ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ

همه پس زمان مدهید مرا بدرستیکه من توکل کردم بخدا که پروردگار من و پروردگار شماست نیست

دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞ فَإِنْ

جنبنده مگر او گیرنده است موی پیشانی او بدرستیکه پروردگار من بر راه راست است پس اگر

تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا

برگردند پس بدرستیکه رسانیدم شما را آنچه فرستاده شدم بآن بشما و خلیفه کند پروردگار من گروهی

غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ۞

جز از شما و ضرر نرسانید او را هیچ بدرستیکه پروردگار من بر همه چیز نگهبانست

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَ

و چون آمد فرمان ما برهانیدیم هود را و آنها را که گرویده بودند با او برحمتی از ما و

نَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۞ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ

برهانیدیم ما ایشان را از عذاب درشتی و آنند گروه عاد که انکار کردند نشانهای پروردگار خود

وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۞ وَأُتْبِعُوا فِي هَٰذِهِ

و عاصی شدند رسولان خدا را و پیروی کردند فرمان هر گردنکش ستیهنده و در پی داشته شدند در این

الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا

دنیا لعنت و در روز قیامت بدان بدرستیکه قوم عاد کافر شدند پروردگار خود را دوری

لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ۞ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

و هلاکت باد مر قوم هود را و فرستادیم بقوم ثمود برادر ایشان صالح را گفت ای قوم من بپرستید خدای را

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَا

هیچ خدایی جز او آفرید شما را از زمین و زندگانی داد شما را در آن پس

سْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ۞ قَالُوا يَا صَالِحُ

آمرزش خواهید از او پس باز آیید با او بدرستیکه پروردگار من نزدیک است اجابت کننده گفتند ای صالح

قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَٰذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا

بتحقیق که بودی تو در میان ما امیدوار پیش از این آیا نهی میکنی ما را که پرستیم آنچه میپرستیدند پدران ما

وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۞ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ

و بدرستیکه ما هر آینه در شکیم از آنچه میخوانی ما را بدان شک افکننده گفت ای قوم آیا بینید شما اگر باشم من

عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ

بر حجتی از پروردگار خود و داده بود مرا از نزد خود رحمتی پس کیست که یاری کند مرا از خدا اگر عاصی شوم

فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ۞ وَيَا قَوْمِ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا

پس نمی افزایید مرا جز خسارت و ای قوم من این ناقه خداست مر شما را نشانی پس بگذارید او را

تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ۞

تا بخورد در زمین خدا و مرسانید او را به بدی پس فرا گیرد شما را عذابی نزدیک

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ

پس کشتند او را پس گفت برخوردار گردید در سرای سه روز و آن وعده ایست

مَكْذُوبٍ ۞ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ

غیر دروغ پس چون آمد فرمان ما برهانیدیم ما صالح را و آنها را که گرویده بودند با او برحمتی

مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۞ وَأَخَذَ الَّذِينَ

از ما و از رسوائی آن روز بدرستیکه پروردگار تو اوست نیرومند غالب و گرفت آنها را

ظلموا الصيحة فأصبحوا في ديارهم جاثمين ◆ كأن لم يغنوا فيها

کرستم کردند بانگ سهمی پس گشتند در سرای خود مردگان گویا که در آنجا نبوده اند

ألا إن ثمود كفروا ربهم ألا بعدا لثمود ◆ ولقد جاءت رسلنا

بدان بدرستیکه قوم صالح کافر شدند پروردگار خود را آگاه دوری و هلاکت باد قوم صالح را بدرستیکه در آمدند رسولان

إبراهيم بالبشرى قالوا سلاما قال سلام فما لبث أن جاء بعجل

ابراهیم بشارت گفتند سلام او گفت سلام بر شما باد پس درنگ نکرد که آمد بگوساله

حنيذ ◆ فلما رأى أيديهم لا تصل إليه نكرهم وأوجس منهم خيفة

بریان کرده پس چون دید دستهای ایشان را که نمیرسد بدان ناشناخت ایشان را و در تن خود فرو گذاشت از ایشان ترس

قالوا لا تخف إنا أرسلنا إلى قوم لوط ◆ وامرأته قائمة فضحكت

گفتند مترس که فرستاده اند ما را بسوی قوم لوط و زن او ایستاده بود بخندید

فبشرناها بإسحق ومن وراء إسحق يعقوب قالت يا ويلتى

پس بشارت دادیم او را باسحق و از اسحق یعقوب گفت ای وای بر من

ءألد وأنا عجوز وهذا بعلي شيخا إن هذا لشيء عجيب ◆ قالوا

چون بزایم و من زن زاینده ام و این شوهر من پیر است بدرستیکه این هر آینه چیزی عجیب است گفتند

أتعجبين من أمر الله رحمة الله وبركاته عليكم أهل البيت

آیا عجب میداری از فرمان خدا رحمت خدا و برکتهای او بر شما ای اهل خانه ابراهیم

إنه حميد مجيد ◆ فلما ذهب عن إبراهيم الروع وجاءته البشرى

بدرستیکه او ستوده است بزرگوار است پس برفت از ابراهیم ترس و آمد بدو بشارت

يجادلنا في قوم لوط إن إبراهيم لحليم أواه منيب ◆ يا إبراهيم

خصومت کرد با ما در حق قوم لوط بدرستیکه ابراهیم هر آینه بردبار است بازگردنده بود ای ابراهیم بگردان

أعرض عن هذا إنه قد جاء أمر ربك وإنهم آتيهم عذاب غير مردود

از این جدال بدرستیکه آمد فرمان پروردگار تو بدرستیکه ایشان آینده است بر ایشان عذاب بغیر رد کرده

ولما جاءت رسلنا لوطا سيء بهم وضاق بهم ذرعا وقال هذا

و چون آمدند رسولان ما بلوط بد آمد ایشان را و تنگ آمد بسبب مردن ایشان بوسع طاقت و گفت این

يوم عصيب ◆ وجاءه قومه يهرعون إليه ومن قبل كانوا يعملون

روزی دشوار است و آمدند بدو قوم او و حال آنکه میشتافتند بسوی او و از پیش بودند میکردند

السيئات قال يا قوم هؤلاء بناتي هن أطهر لكم فاتقوا الله ولا

بدیها را گفت ای قوم من این گروه دختران منند پاکیزه تر اند مر شما را پس بترسید از خدا و رسوا

تخزون في ضيفي أليس منكم رجل رشيد ◆ قالوا لقد علمت ما

مکنید مرا در حق مهمانان من آیا نیست از شما مردی راه صواب گفتند بدرستیکه دانسته ای که نیست ما را

لنا في بناتك من حق وإنك لتعلم ما نريد ◆ قال لو أن لي بكم قوة

در دختران هیچ حقی و بدرستیکه تو هر آینه میدانی آنچه میخواهیم گفت اگر بودی مرا بشما قوتی

أو آوي إلى ركن شديد ◆ قالوا يا لوط إنا رسل ربك لن يصلوا

یا پناه بردمی بجایی استوار سخت گفتند ای لوط بدرستیکه رسولان پروردگار توایم نرسند

مطلبا

إليك فأسر بأهلك بقطع من الليل ولا يلتفت منكم أحد إلا امرأتك

بتو پس ببر کسان خود را بپاره از شب و باید که باز پس نگرد از شما هیچ یک مگر زن تو

إنه مصيبها ما أصابهم إن موعدهم الصبح أليس الصبح بقريب ◆

بدرستیکه رسنده است بدو آنچه رسنده است بدیشان بدرستیکه وعده گاه ایشان صبح است آیا نیست صبح نزدیک

نصف الجزو ١٢

فلما جاء أمرنا جعلنا عاليها سافلها وأمطرنا عليها حجارة من سجيل

پس چون آمد فرمان ما گردانیدیم زبرآن را زیرآن و بارانیدیم بر ایشان سنگ از سنگ گل

منضود ◆ مسومة عند ربك وما هي من الظالمين ببعيد ◆ وإلى

بر یکدیگر نهاده نشان کرده نزدیک پروردگار تو و نیست آن از ستمکاران دور و فرستادیم بسوی

مدين أخاهم شعيبا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من إله غيره

مدین برادر ایشان شعیب گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدای

ولا تنقصوا المكيال والميزان إني أراكم بخير وإني أخاف عليكم

و کم مکنید پیمانه و ترازو را بدرستیکه من میبینم شما را بنیکی و بدرستیکه من میترسم بر شما

عذاب يوم محيط ◆ ويا قوم أوفوا المكيال والميزان بالقسط ولا

از عذاب روزی دشوار و ای قوم من تمام کنید پیمانه و ترازو را بعدالت و باز

تبخسوا الناس اشياءهم ولا تعثوا في الارض مفسدين * بقيت الله
خير لكم ان كنتم مؤمنين * وما انا عليكم بحفيظ * قالوا يا شعيب
اصلوتك تامرك ان نترك ما يعبد اباؤنا او ان نفعل في اموالنا
ما نشؤا انك لانت الحليم الرشيد * قال يا قوم ارايتم ان كنت على
بينة من ربي ورزقني منه رزقا حسنا وما اريد ان اخالفكم
الى ما انهيكم عنه ان اريد الا الاصلاح ما استطعت وما توفيقي
الا بالله عليه توكلت واليه انيب * ويا قوم لا يجرمنكم شقاقي
ان يصيبكم مثل ما اصاب قوم نوح او قوم هود او قوم صالح وما
قوم لوط منكم ببعيد * واستغفروا ربكم ثم توبوا اليه ان ربي
رحيم ودود * قالوا يا شعيب ما نفقه كثيرا مما تقول وانا لنريك
فينا ضعيفا ولولا رهطك لرجمناك وما انت علينا بعزيز * قال
يا قوم ارهطي اعز عليكم من الله واتخذتموه وراءكم ظهريا ان ربي

بما تعملون محيط * ويا قوم اعملوا على مكانتكم اني عامل سوف تعلمون
من ياتيه عذاب يخزيه ومن هو كاذب وارتقبوا اني معكم رقيب
ولما جاء امرنا نجينا شعيبا والذين امنوا معه برحمة منا واخذت
الذين ظلموا الصيحة فاصبحوا في ديارهم جاثمين * كان لم يغنوا
فيها الا بعدا لمدين كما بعدت ثمود * ولقد ارسلنا موسى
باياتنا وسلطان مبين * الى فرعون وملايه فاتبعوا امر فرعون
وما امر فرعون برشيد * يقدم قومه يوم القيمة فاوردهم النار
وبئس الورد المورود * واتبعوا في هذه لعنة ويوم القيمة بئس
الرفد المرفود * ذلك من انباء القرى نقصه عليك منها قائم
وحصيد * وما ظلمناهم ولكن ظلموا انفسهم فما اغنت عنهم الهتهم
التي يدعون من دون الله من شيء لما جاء امر ربك وما زادوهم
غير تتبيب * وكذلك اخذ ربك اذا اخذ القرى وهي ظالمة

فيها

إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ

بدرستیکه گرفتن او دردناک و سخت بود — بدرستیکه در آن نشانه است مر آنرا که بترسد از عذاب آخرت

ذَٰلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ۝ وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ

آنست روزی که جمع کرده شوند در آن مردمان و آنست روزی که حاضر کرده شوند — و تاخیر نمیکنیم آنرا مگر از برای اجل

مَعْدُودٍ ۝ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ

شمرده — روزی که آید که سخن نتواند کرد هیچ تنی مگر بفرمان او — پس از ایشان بدبخت باشند و نیک بخت

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ۝ خَالِدِينَ فِيهَا

پس اما آنها که بدبخت باشند پس در آتش باشند وایشانرا در آن باشد بانگ و فریاد — همیشه باشند در آن

مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا

مادام که بود آسمانها — و زمین — مگر آنچه خواسته باشد پروردگار تو بدرستیکه پروردگار تو کننده است آنچه

يُرِيدُ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ

خواهد — و اما آنها که نیک بخت باشند پس در بهشت باشند همیشه باشند در آن مادام که بود

السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ۝ فَلَا تَكُ فِي

آسمانها — و زمین مگر آنچه خواسته باشد پروردگار تو بخششی است غیر منقطع — پس مباش در

الا ما شاء ربک

مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هَٰؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ

شکی از آنچه میپرستند این گروه نمیپرستند — مگر همچنانکه میپرستیدند پدران ایشان از پیش

وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

بدرستیکه ما تمام دهنده ایم ایشانرا بهره ایشان ناکم کرده شده — و بدرستیکه دادیم موسی را تورات

فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ

پس اختلاف کرده شد در آن و اگر سخنی نبودی که پیشی گرفته از پروردگار تو هر آینه گذارده شدی کار میان ایشان

وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ۝ وَإِنَّ كُلًّا لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ

بدرستیکه ایشان هر آینه در شکی اند از آن بشک اندازنده — و بدرستیکه همه را تمام بدهد ایشانرا پروردگار تو عملهای ایشان

إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا

بدرستیکه او بانچه میکنند آگاه است — پس راست باش همچنانکه فرموده اند ترا و آنکه بازآید با تو — و از حد درمگذرید

إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا

بدرستیکه او بانچه میکنید بیناست — و میل مکنید بانها که ستم کرده اند پس برسد بشما آتش و نیست

لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ۝ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ

شمارا — از جز خدا — هیچ دوستانی پس یاری کرده نشوید — و بپای دار نماز را

طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ

دو طرف روز — و در ساعات نزدیک از شب بدرستیکه نیکیها میبرند — بدیها را

ذَٰلِكَ ذِكْرَىٰ لِلذَّاكِرِينَ ۝ وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

این پندیست مر پند گیرندگان را — و صبر کن بدرستیکه خدا ضایع نکند مزد نیکوکاران را

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ

پس چرا نبودند از اهل قرنها که پیش از شما بودند خداوندان خرد که باز دارندی از فساد

فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا

در زمین مگر اندکی از آنکه رهانیدیم از ایشان و پیروی کردند آنها که ستم کردند آنچه متنعم شدند

فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ۝ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا

در آن و بودند کافران — و نخواست پروردگار تو که هلاک کند اهل دیها را بستم و اهل آن

مُصْلِحُونَ ۝ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ

نیکوکاران باشند — و اگر خواستی پروردگار تو هر آینه کردی مردمانرا یک گروه و همیشه

مُخْتَلِفِينَ ۝ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ

اختلاف کنندگان باشند — مگر آنرا که رحمت کرده پروردگار تو و از برای آن آفریده ایشانرا و تمام شد سخن و وعید

رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝ وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ

پروردگار تو که پر کنم دوزخ را از پریان و آدمیان همه — و همه را قصه میخوانیم بر تو

مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ

از خبرهای رسولان آنچه ثابت داریم بدان دل ترا — و آمد بتو درین فرمان حق — و صواب و پندی

وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا

و یادکردی مر مومنانرا — و بگو آنها را که نمیگروند کار کنید بر خود و طاقت خود بدرستیکه ما

عاملون * وانتظروا انا منتظرون * ولله غيب السموات والارض

واليه يرجع الامر كله فاعبده وتوكل عليه وما ربك بغافل

عما تعملون

سورة يوسف مكية وهي مائة واحدى عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الر تلك آيات الكتاب المبين * انا انزلناه قرآنا عربيا لعلكم تعقلون

نحن نقص عليك احسن القصص بما اوحينا اليك هذا القرآن

وان كنت من قبله لمن الغافلين * اذ قال يوسف لابيه يا ابت اني

رأيت احد عشر كوكبا والشمس والقمر رأيتهم لي ساجدين

قال يا بني لا تقصص رؤياك على اخوتك فيكيدوا لك كيدا ان

الشيطان للانسان عدو مبين * وكذلك يجتبيك ربك ويعلمك

من تأويل الاحاديث ويتم نعمته عليك وعلى آل يعقوب كما

اتمها على ابويك من قبل ابراهيم واسحق ان ربك عليم حكيم

لقد

لقد كان في يوسف واخوته آيات للسائلين * اذ قالوا ليوسف

واخوه احب الى ابينا منا ونحن عصبة ان ابانا لفي ضلال مبين *

اقتلوا يوسف او اطرحوه ارضا يخل لكم وجه ابيكم وتكونوا من بعده

قوما صالحين * قال قائل منهم لا تقتلوا يوسف والقوه في غيابت

الجب يلتقطه بعض السيارة ان كنتم فاعلين * قالوا يا ابانا ما لك

لا تأمنا على يوسف وانا له لناصحون * ارسله معنا غدا يرتع و

يلعب وانا له لحافظون * قال اني ليحزنني ان تذهبوا به واخاف

ان يأكله الذئب وانتم عنه غافلون * قالوا لئن اكله الذئب

ونحن عصبة انا اذا لخاسرون * فلما ذهبوا به واجمعوا ان يجعلوه

في غيابت الجب واوحينا اليه لتنبئنهم بامرهم هذا وهم لا يشعرون *

وجاؤا اباهم عشاء يبكون * قالوا يا ابانا انا ذهبنا نستبق وتركنا

يوسف عند متاعنا فاكله الذئب وما انت بمؤمن لنا ولو كنا

صادقين ۞ وجاؤا على قميصه بدم كذب قال بل سولت لكم انفسكم

راست گويان — وآوردند بر پیراهن او خونی دروغ بدروغ — گفت یعقوب بلکه بیاراسته مر شما را نفسهای شما

امرا فصبر جميل والله المستعان على ما تصفون ۞ وجاءت سيارة

کاری پس صبر نیکو و خدای یاری خواهم ازو بر آنچه صفت میکنید — و آمدند کاروانیان

فارسلوا واردهم فادلى دلوه قال يا بشرى هذا غلام واسروه

پس فرستادند آب کشنده خود را پس فرو گذاشت دلو خود را گفت ای بشارت باد این کودکیست پنهان داشتند او را

بضاعة والله عليم بما يعملون ۞ وشروه بثمن بخس دراهم معدودة

چون بضاعت و خدا داناست بآنچه میکردند — و بفروختند او را بهای اندک درمهای شمرده

وكانوا فيه من الزاهدين ۞ وقال الذي اشتراه من مصر لامراته

و بودند در او از بی رغبتان — و گفت آنکس که بخریده بود او را در شهر مصر مر زن خود را

اكرمي مثواه عسى ان ينفعنا او نتخذه ولدا وكذلك مكنا ليوسف

گرامی دار جایگاه او را شاید که سود کند ما را یا فرا گیریم او را بفرزندی و همچنین تمکین دادیم یوسف را

في الارض ولنعلمه من تاويل الاحاديث والله غالب على امره ولكن

در زمین و تا در آموزانیم او را از تعبیر خوابها و خدا غالبست بر کار خود و لیکن

اكثر الناس لا يعلمون ۞ ولما بلغ اشده اتيناه حكما وعلما و

بیشترین مردمان نمیدانند — و چون برسید بغایت قوت خود بدادیم او را حکمت و دانش و

كذلك نجزي المحسنين ۞ وراودته التي هو في بيتها عن نفسه

همچنین پاداش دهیم نیکوکاران را — و درخواست او را زنی که یوسف در خانه او بود از بهر تن خود

وغلقت الابواب وقالت هيت لك قال معاذ الله انه ربي احسن

و ببست درها را — و گفت زلیخا فرا تر آی — گفت یوسف معاذ الله بدرستیکه او پروردگار منست نیکو کرد

مثواي انه لا يفلح الظالمون ۞ ولقد همت به وهم بها لولا ان

جایگاه مرا بدرستیکه رستگار نشوند ستمکاران — و بدرستیکه زلیخا قصد کرد باو و قصد کرد یوسف بوی اگر نه

برهان ربه كذلك لنصرف عنه السوء والفحشاء انه من عبادنا

دیدی حجت پروردگار خود همچنین تا بگردانیم ازو بدی و زشتی بدرستیکه او از بندگان ما

المخلصين

المخلصين ۞ واستبقا الباب وقدت قميصه من دبر والفيا سيدها

از مخلصان بود — و پیشی گرفت سوی در و بدرید زلیخا پیراهن او از پس — و یافتند شوهر و خواجه

لدى الباب قالت ما جزاء من اراد باهلك سوءا الا ان يسجن او عذاب

نزدیک در — گفت زلیخا چیست پاداش آنکه خواهد بکسان تو بدی مگر آنکه در زندانش کنند یا عذاب

اليم ۞ قال هي راودتني عن نفسي وشهد شاهد من اهلها ان كان

دردناک — گفت یوسف زلیخا درخواست از بهر تن خود — و گواهی داد گواهی دهنده از اهل آن زن اگر هست

قميصه قد من دبر فكذبت وهو من الصادقين ۞ فلما را قميصه قد

پیراهن او دریده از پس پس زلیخا دروغ میگوید و یوسف از جمله راست گویانست — پس چون دید پیراهن او را دریده

من دبر قال انه من كيدكن ان كيدكن عظيم ۞ يوسف اعرض

از پس گفت عزیز آن از کید شماست بدرستیکه کید شما عظیم است — ای یوسف برگرد از این

عن هذا واستغفري لذنبك انك كنت من الخاطئين ۞ وقال

از این — و آمرزش خواه ای زلیخا مر گناه خود را بدرستیکه هستی تو از جمله گناهکاران — و گفتند

نسوة في المدينة امرات العزيز تراود فتيها عن نفسه قد شغفها

زنان در شهر مصر که زن پادشاه درمیخواهد جوان خود را از بهر تن خود بحقیقت که بدریده است

حبا انا لنريها في ضلال مبين ۞ فلما سمعت بمكرهن

دوستی او … بدرستیکه ما میبینیم او را در گمراهی روشن — پس چون شنید زلیخا مکر ایشان را

ارسلت اليهن واعتدت لهن متكا واتت كل واحدة منهن

فرستاد بایشان و بساخت برای ایشان تکیه گاه و بداد هر یک از ایشان

سكينا وقالت اخرج عليهن فلما راينه اكبرنه وقطعن ايديهن

کارد و گفت زلیخا بیرون برآی بر ایشان پس چون دیدند او را بزرگ داشتند او را و ببریدند دستهای خود

وقلن حاش لله ما هذا بشرا ان هذا الا ملك كريم ۞ قالت فذلكن

و گفتند خدا را … نیست این آدمی بدرستیکه این نیست مگر فرشته نیکو — گفت زلیخا پس اینست

الذي لمتنني فيه ولقد راودته عن نفسه فاستعصم ولئن لم

آنکه ملامت میکردید مرا در آن و بحقیقت که درخواسته بودم او را از بهر تن او پس نگه داشت خود را و اگر نه

يفعل ما آمره ليسجنن وليكونا من الصاغرين ❁ قال رب السجن
احب الي مما يدعونني اليه والا تصرف عني كيدهن اصب اليهن
واكن من الجاهلين ❁ فاستجاب له ربه فصرف عنه كيدهن انه
هو السميع العليم ❁ ثم بدا لهم من بعد ما راوا الآيات ليسجننه
حتى حين ❁ ودخل معه السجن فتيان قال احدهما اني اراني اعصر
خمرا وقال الآخر اني اراني احمل فوق راسي خبزا تاكل الطير منه
نبئنا بتاويله انا نراك من المحسنين ❁ قال لا ياتيكما طعام ترزقانه
الا نبأتكما ذلكما مما علمني ربي اني تركت ملة قوم لا يؤمنون
بالله وهم بالآخرة هم كافرون ❁ واتبعت ملة آبائي ابراهيم
واسحق ويعقوب ما كان لنا ان نشرك بالله من شيء ذلك من فضل الله
علينا وعلى الناس ولكن اكثر الناس لا يشكرون ❁ يا صاحبي السجن
ءارباب متفرقون خير ام الله الواحد القهار ❁ ما تعبدون من دونه

الا اسماء سميتموها انتم وآباؤكم ما انزل الله بها من سلطان ان الحكم
الا لله امر الا تعبدوا الا اياه ذلك الدين القيم ولكن اكثر الناس
لا يعلمون ❁ يا صاحبي السجن اما احدكما فيسقي ربه خمرا واما الآخر
فيصلب فتاكل الطير من راسه قضي الامر الذي فيه تستفتيان
وقال للذي ظن انه ناج منهما اذكرني عند ربك فانسيه
الشيطان ذكر ربه فلبث في السجن بضع سنين ❁ وقال الملك اني
ارى سبع بقرات سمان ياكلهن سبع عجاف وسبع سنبلات خضر
واخر يابسات يا ايها الملأ افتوني في رؤياي ان كنتم للرؤيا تعبرون
قالوا اضغاث احلام وما نحن بتاويل الاحلام بعالمين ❁ وقال
الذي نجا منهما وادكر بعد امة انا انبئكم بتاويله فارسلون
يوسف ايها الصديق افتنا في سبع بقرات سمان ياكلهن سبع
عجاف وسبع سنبلات خضر واخر يابسات لعلي ارجع الى الناس

سنابل

سنابل

ما قدمتم

يعصرون

لعلهم يعلمون ۞ قال تزرعون سبع سنين دأبا فما حصدتم فذروه

تا ایشان بدانند گفت زراعت کنید هفت سال پیاپی پس آنچه درو کنید آن را

في سنبله الا قليلا مما تأكلون ۞ ثم يأتي من بعد ذلك سبع

در خوشه مگر اندکی از آنچه بخورید پس آید از پس آن هفت سال

شداد يأكلن ما قدمتم لهن الا قليلا مما تحصنون ۞ ثم يأتي من بعد

قحط که بخورند آنچه فرا داشته باشید مگر اندکی از آنچه نگاه دارید پس آید از پس آن

ذلك عام فيه يغاث الناس وفيه يعصرون ۞ وقال الملك ائتوني به

آن سالی که در آن سال باران بارند مردمان و در آن شیره گیرند و گفت پادشاه بیارید او را

فلما جاءه الرسول قال ارجع الى ربك فاسئله ما بال النسوة اللاتي

پس چون بیامد او را پیغام گذارنده گفت یوسف باز گرد به خداوند خود پس بپرس او را که چه بود حال زنان که

قطعن ايديهن ان ربي بكيدهن عليم ۞ قال ما خطبكن اذ راودتن

ببریدند دستهای ایشان را بدرستیکه پروردگار من بمکر ایشان داناست گفت چه بود کار عظیم شما چون در خواستید

يوسف عن نفسه قلن حاش لله ما علمنا عليه من سوء قالت امرأت العزيز

یوسف را از تن او گفتند خدا را پاکی ندانستیم بر او هیچ بدی گفت زن عزیز

الآن حصحص الحق انا راودته عن نفسه وانه لمن الصادقين ۞ ذلك

اکنون ظاهر شد حق من خواستم او را از تن او و بدرستیکه او از جمله راستگویان است آن

ليعلم اني لم اخنه بالغيب وان الله لا يهدي كيد الخائنين ۞ وما ابرئ

تا بداند که من خیانت نکردم با او در غیبت و بدرستیکه خدا راه ننماید مکر خیانت کنندگان را و بری نمیکنم

نفسي ان النفس لامارة بالسوء الا ما رحم ربي ان ربي غفور رحيم ۞ و

نفس خود را بدرستیکه نفس اماره فرماینده است به بدی مگر آنکه رحمت کند پروردگار من بدرستیکه پروردگار من آمرزنده مهربانست

قال الملك ائتوني به استخلصه لنفسي فلما كلمه قال انك اليوم لدينا

و گفت پادشاه بیارید او را تا خالص گردانم او را برای خود پس چون سخن گفت با او گفت بدرستیکه تو امروز نزد ما

مكين امين ۞ قال اجعلني على خزائن الارض اني حفيظ عليم

مکان امینی گفت یوسف بگردان مرا بر خزانه زمین بدرستیکه من نگهبانم و دانایم

وكذلك

وكذلك مكنا ليوسف في الارض يتبوأ منها حيث يشاء نصيب برحمتنا

و هم چنین تمکین دادیم مر یوسف را در زمین از آنجا هر جا که خواست بهره دهیم به رحمت خود

من نشاء ولا نضيع اجر المحسنين ۞ ولاجر الآخرة خير للذين آمنوا

که خواهیم و ضایع نکنیم مزد نیکوکاران را و هر آینه مزد آخرت بهتر مر آنها را که گرویدند

وكانوا يتقون ۞ وجاء اخوة يوسف فدخلوا عليه فعرفهم وهم

و بودند پرهیزکاری کردند و آمدند برادران یوسف پس در رفتند بر او پس بشناخت ایشان را و ایشان

له منكرون ۞ ولما جهزهم بجهازهم قال ائتوني باخ لكم من ابيكم

مر او را ناشناختند و چون بساخت ایشان را گفت بیارید پیش من برادری که شما راست از پدر

الا ترون اني اوفي الكيل وانا خير المنزلين ۞ فان لم تأتوني

آیا نمی بینید که من تمام میدهم کیل را و من بهترین فرود آرندگانم پس اگر نیارید پیش من او را

به فلا كيل لكم عندي ولا تقربون ۞ قالوا سنراود عنه

پس هیچ کیل نیست مر شما را نزد من و نزدیک من نیایید گفتند زود در خواهیم او را

اباه وانا لفاعلون ۞ وقال لفتيانه اجعلوا بضاعتهم في رحالهم

از پدر او و بدرستیکه ما کننده ایم و گفت یوسف غلامان خود را بنهید کالا ایشان را در بارهای ایشان

لعلهم يعرفونها اذا انقلبوا الى اهلهم لعلهم يرجعون ۞ فلما رجعوا

تا بود که بشناسند چون باز گردند بسوی کسان خود تا بود که ایشان باز گردند پس چون باز گشتند

الى ابيهم قالوا يا ابانا منع منا الكيل فارسل معنا اخانا نكتل

بسوی پدر خود گفتند ای پدر ما از ما کیل را باز داشته میشود پس بفرست با ما برادر ما را تا کیل یابیم

وانا له لحافظون ۞ قال هل آمنكم عليه الا كما امنتكم على اخيه

و ما مر او را نگهبانیم گفت آیا چون امین کردانم شما را بر او مگر همچنانکه امین کردانیدم شما را بر برادر او

من قبل فالله خير حافظا وهو ارحم الراحمين ۞ ولما فتحوا متاعهم

از پیش پس خدا بهترین نگهدارندگانست و او رحم کننده ترین رحم کنندگانست و چون بگشودند کالا ایشان

وجدوا بضاعتهم ردت اليهم قالوا يا ابانا ما نبغي هذه بضاعتنا

یافتند بضاعت خود را که رد کرده بودند با ایشان گفتند ای پدر ما جز صواب نمیگوییم این بضاعت ما است

ردت الينا ونمير اهلنا ونحفظ اخانا ونزداد كيل بعير ذلك كيل

گردانیده شد بما و طعام آوریم بجهت اهل خود و نگاه داریم برادر خود را و زیادت کنیم پیمانه شتر و آن غله اندک

يسير ۞ قال لن ارسله معكم حتى تؤتون موثقا من الله لتأتنني

است گفت یعقوب هرگز نفرستم او را با شما تا آورید پیمان عهد از خدا که هر آینه آورید

به الا ان يحاط بكم فلما اتوه موثقهم قال الله على ما نقول وكيل

او را مگر که هلاک گردانیده شوید پس چون بدادند او را عهد خود گفت خدا بر آنچه میگوییم داناست

وقال يا بني لا تدخلوا من باب واحد وادخلوا من ابواب متفرقة

و گفت ای پسران من مروید از یک دروازه و در روید از درهای پراکنده

وما اغني عنكم من الله من شيء ان الحكم الا لله عليه توكلت و

و نتوانم که رفع کنم از شما از خواست خدا هیچ چیز نیست حکم مگر خدای را بر او توکل کردم

عليه فليتوكل المتوكلون ۞ ولما دخلوا من حيث امرهم ابوهم

و بر او باید که توکل کنند توکل کنندگان و چون در رفتند از آنجا که فرموده بود ایشان را پدر ایشان

ما كان يغني عنهم من الله من شيء الا حاجة في نفس يعقوب قضاها

نمی توانست رفع کند از ایشان از خواست خدا هیچ چیز مگر حاجتی در تن یعقوب که گذارد آن را

وانه لذو علم لما علمناه ولكن اكثر الناس لا يعلمون ۞ ولما

و بدرستیکه او هر آینه خداوند دانش بود آنچه در آموخته بودیم او را و لیکن بیشترین مردمان نمیدانند و چون

دخلوا على يوسف اوى اليه اخاه قال انا اخوك فلا تبتئس بما

اني

در رفتند بر یوسف جای داد با خود برادر خود را گفت من برادر توام پس اندوه مخور بدانچه

كانوا يعملون ۞ فلما جهزهم بجهازهم جعل السقاية في رحل اخيه

ایشان کردند پس چون بساخت ساز ایشان را بنهاد آبخوری را در بار برادر خود

ثم اذن مؤذن ايتها العير انكم لسارقون ۞ قالوا واقبلوا عليهم

پس بانگ کرد بانگ کننده که ای کاروانیان بدرستیکه شما دزدانید گفتند روی فرا کردند بر ایشان

ماذا تفقدون ۞ قالوا نفقد صواع الملك ولمن جاء به حمل بعير

که چه چیز گم کرده اید گفتند گم کرده ایم صاع پادشاه را و مر آنرا که آورد آن را یک شتر وار غله بود

وانا

وانا به زعيم ۞ قالوا تالله لقد علمتم ما جئنا لنفسد في الارض وما

و من بدان پایندانم گفتند بحق خدا هر آینه دانید شما که نیامدیم ما که تا تباهی کنیم در زمین و نبودیم

كنا سارقين ۞ قالوا فما جزاؤه ان كنتم كاذبين ۞ قالوا جزاؤه من وجد

دزدان گفتند پس چه بود پاداش او اگر باشید دروغ گویان گفتند پاداش آنکس که یافته شود

في رحله فهو جزاؤه كذلك نجزي الظالمين ۞ فبدأ باوعيتهم قبل

در بار او پس او بود پاداش او همچنین پاداش دهیم ستمکاران را پس ابتدا کرد به بارهای ایشان پیش از

وعاء اخيه ثم استخرجها من وعاء اخيه كذلك كدنا ليوسف

بار برادر او پس بیرون آورد آن را از بار برادر او همچنین ساختیم مر یوسف را

ما كان ليأخذ اخاه في دين الملك الا ان يشاء الله نرفع درجات

نبود که فرا گیرد برادر خود را در دین پادشاه مگر آنکه خواسته بود خدا برافرازیم بدرجه ها آنرا که

من نشاء وفوق كل ذي علم عليم ۞ قالوا ان يسرق فقد سرق

خواهیم و بالای هر خداوند دانش داناست گفتند اگر دزدی کرد عجب نیست پس بحقیقت دزدی کرد

اخ له من قبل فاسرها يوسف في نفسه ولم يبدها لهم قال

برادر او را بود پیش پس نهان داشت یوسف در تن خود و ظاهر نکرد آنرا برای ایشان گفت

انتم شر مكانا والله اعلم بما تصفون ۞ قالوا يا ايها العزيز ان

شما بترید بجایگاه و خدا داناتر است بدانچه صفت میکنید گفتند ای عزیز بدرستیکه مر او را است

له ابا شيخا كبيرا فخذ احدنا مكانه انا نراك من المحسنين

پدری پیر بزرگوار پس فرا گیر یکی را از ما بجایگاه او که ما می بینیم ترا از جمله نیکوکاران

قال معاذ الله ان ناخذ الا من وجدنا متاعنا عنده انا اذا لظالمون

گفت پناه بخدا مر ما را که فرا گرفته شود مگر آنکه یافته ایم کالای خود را نزد او بدرستیکه ما آنگاه ستمکاران

فلما استيأسوا منه خلصوا نجيا قال كبيرهم الم تعلموا ان اباكم

پس چون نومید شدند ازو بازگشتند رازگویان گفت بزرگ ایشان آیا ندانسته اید که پدر شما که

قد اخذ عليكم موثقا من الله ومن قبل ما فرطتم في يوسف فلن

بحقیقت فرا گرفت بر شما عهد از خدا و از پیش آنچه تقصیر کردید در حق یوسف پس هرگز

ابرح الارض حتى يأذن لي ابي او يحكم الله لي وهو خير الحاكمين ۝

از این سرزمین تا دستوری دهد مرا پدر یا حکم کند مرا خدا و او بهترین حکم کنندگان است

ارجعوا الى ابيكم فقولوا يا ابانا ان ابنك سرق وما شهدنا الا بما

بازگردید سوی پدر خود پس بگوئید ای پدر ما بدرستیکه پسر تو دزدی کرد و گواهی ندادیم مگر بآنچه

علمنا وما كنا للغيب حافظين ۝ واسئل القرية التي كنا فيها

دانستیم و نبودیم مر علم غیب نگهبانان و بپرس از اهل ده آن ده که بودیم در آنجا

والعير التي اقبلنا فيها وانا لصادقون ۝ قال بل سولت لكم انفسكم

و از کاروانی که روی فرا آوردیم در میان آنها و بدرستیکه ما راستگویانیم گفت بلکه بیاراست مر شما را نفسهای شما

امرا فصبر جميل عسى الله ان يأتيني بهم جميعا انه هو العليم الحكيم

کاری پس صبر نیکو شاید که خدا آورد بمن ایشان را همه بدرستیکه او داناست و محکم کار

وتولى عنهم وقال يا اسفى على يوسف وابيضت عيناه من الحزن

و برگشت از ایشان و گفت ای اندوها بر یوسف و سفید شده بود چشم او از اندوه

فهو كظيم ۝ قالوا تالله تفتؤا تذكر يوسف حتى تكون حرضا او

پس او خشم فرو خورده بود گفتند بحق خدا همیشه یاد کنی یوسف را تا باشی مشرف بر هلاک

تكون من الهالكين ۝ قال انما اشكوا بثي وحزني الى الله واعلم

یا باشی از جمله هالکان گفت یعقوب که اندوه و پریشانی من با خدا است و میدانم

من الله ما لا تعلمون ۝ يا بني اذهبوا فتحسسوا من يوسف واخيه

من از خدا آنچه نمیدانید شما ای پسران من بروید پس تفحص و تجسس کنید از حال یوسف و برادر او

ولا تيأسوا من روح الله انه لا ييأس من روح الله الا القوم الكافرون

و نومید مشوید از رحمت خدا بدرستیکه نومید نشود از رحمت خدای تعالی مگر گروه کافران

فلما دخلوا عليه قالوا يا ايها العزيز مسنا واهلنا الضر وجئنا

پس چون در رفتند برو گفتند ای عزیز برسید بما و کسان ما زیان و آمدیم

ببضاعة مزجاة فاوف لنا الكيل وتصدق علينا ان الله

با کالای اندک پس تمام ده ما را کیله و تصدق کن بر ما بدرستیکه خدای تعالی

يجزي المتصدقين ۝ قال هل علمتم ما فعلتم بيوسف واخيه اذ انتم

پاداش دهد صدقه کنندگان را گفت آیا هیچ دانستید آنچه کردید بیوسف و برادر او آنگه شما

جاهلون ۝ قالوا ءانك لانت يوسف قال انا يوسف وهذا اخي

جاهلان بودید گفتند آیا توئی یوسف گفت منم یوسف و این برادر منست

قد من الله علينا انه من يتق ويصبر فان الله لا يضيع اجر المحسنين ۝

بحقیقت منت نهاد خدا بر ما بدرستیکه هرکه بپرهیزد و صبر کند پس بدرستیکه خدا ضایع نمیکند مزد نیکوکاران را

قالوا تالله لقد آثرك الله علينا وان كنا لخاطئين ۝ قال لا تثريب

گفتند بحق خدا که برگزید ترا خدا بر ما و بودیم و هستیم هر آینه گناهکاران گفت سرزنش نیست

عليكم اليوم يغفر الله لكم وهو ارحم الراحمين ۝ اذهبوا بقميصي هذا

بر شما امروز بیامرزد خدا مر شما را و او رحمت کننده ترین رحمت کنندگان است ببرید پیراهن مرا این

فالقوه على وجه ابي يأت بصيرا وأتوني باهلكم اجمعين ۝ ولما

پس بیندازید آنرا بر روی پدر من تا گردد بینا و آورید بمن کسان خود را همه پس چون

فصلت العير قال ابوهم اني لاجد ريح يوسف لولا ان تفندون ۝

روان شد کاروان گفت پدر ایشان که من می یابم بوی یوسف را اگرچه بخرف نسبت بکنید مرا

قالوا تالله انك لفي ضلالك القديم ۝ فلما ان جاء البشير القيه

گفتند بخدا بدرستیکه تو هر آینه در گمراهی پیشینه پس چون آمد بشیر انداخت آنرا

على وجهه فارتد بصيرا قال الم اقل لكم اني اعلم من الله ما لا تعلمون ۝

بر روی او پس گشت بینا گفت آیا نگفتم مر شما را که من میدانم از خدا آنچه نمیدانید

قالوا يا ابانا استغفر لنا ذنوبنا انا كنا خاطئين ۝ قال سوف استغفر

گفتند ای پدر ما آمرزش خواه برای گناهان ما را بدرستیکه هستیم گناهکاران گفت زود آمرزش خواهم

لكم ربي انه هو الغفور الرحيم ۝ فلما دخلوا على يوسف آوى اليه

مر شما را از پروردگار خود بدرستیکه او آمرزنده و مهربان است پس چون در رفتند بر یوسف جای داد با خود

ابويه وقال ادخلوا مصر ان شاء الله آمنين ۝ ورفع ابويه

پدر و مادر خود را و گفت در روید در شهر اگر خواهد خدا ایمنان و برکشید پدر و مادر خود را

على العرش وخروا له سجدا وقال يا ابت هذا تاويل رؤياي من

قبل قد جعلها ربي حقا وقد احسن بي اذ اخرجني من السجن

وجاء بكم من البدو من بعد ان نزغ الشيطان بيني وبين اخوتي

ان ربي لطيف لما يشاء انه هو العليم الحكيم رب قد اتيتني

من الملك وعلمتني من تاويل الاحاديث فاطر السموات والارض

انت ولي في الدنيا والاخرة توفني مسلما والحقني بالصالحين

ذلك من انباء الغيب نوحيه اليك وما كنت لديهم اذ اجمعوا

امرهم وهم يمكرون وما اكثر الناس ولو حرصت بمؤمنين

وما تسئلهم عليه من اجر ان هو الا ذكر للعالمين وكاين من اية

في السموات والارض يمرون عليها وهم عنها معرضون وما

يؤمن اكثرهم بالله الا وهم مشركون افامنوا ان تاتيهم غاشية

من عذاب الله او تاتيهم الساعة بغتة وهم لا يشعرون قل هذه

سبيلي

سبيلي ادعوا الى الله على بصيرة انا ومن اتبعني وسبحان الله وما

انا من المشركين وما ارسلنا من قبلك الا رجالا نوحي اليهم من

اهل القرى افلم يسيروا في الارض فينظروا كيف كان عاقبة

الذين من قبلهم ولدار الاخرة خير للذين اتقوا افلا تعقلون

حتى اذا استياس الرسل وظنوا انهم قد كذبوا جاءهم نصرنا فنجي

من نشاء ولا يرد باسنا عن القوم المجرمين لقد كان في قصصهم

عبرة لاولي الالباب ما كان حديثا يفترى ولكن تصديق

الذي بين يديه وتفصيل كل شيء وهدى ورحمة لقوم يؤمنون

سورة الرعد — بسم الله الرحمن الرحيم — اربعون وثلث

المر تلك ايات الكتاب والذي انزل اليك من ربك الحق ولكن

اكثر الناس لا يؤمنون الله الذي رفع السموات بغير عمد ترونها

ثم استوى على العرش وسخر الشمس والقمر كل يجري لاجل

مسمّى يدبّر الأمر يفصّل الآيات لعلّكم بلقاء ربّكم توقنون ۝ وهو

الّذي مدّ الأرض وجعل فيها رواسي وأنهارا ومن كلّ الثّمرات

جعل فيها زوجين اثنين يغشي اللّيل النّهار إنّ في ذلك لآيات

لقوم يتفكّرون ۝ وفي الأرض قطع متجاورات وجنّات من أعناب

وزرع ونخيل صنوان وغير صنوان يسقى بماء واحد ونفضّل بعضها

على بعض في الأكل إنّ في ذلك لآيات لقوم يعقلون ۝ وإن تعجب

فعجب قولهم أإذا كنّا ترابا أإنّا لفي خلق جديد ۝ أولئك الّذين

كفروا بربّهم وأولئك الأغلال في أعناقهم وأولئك أصحاب

النّار هم فيها خالدون ۝ ويستعجلونك بالسّيّئة قبل الحسنة

وقد خلت من قبلهم المثلات وإنّ ربّك لذو مغفرة للنّاس

على ظلمهم وإنّ ربّك لشديد العقاب ۝ ويقول الّذين كفروا

لولا أنزل عليه آية من ربّه إنّما أنت منذر ولكلّ قوم هاد

الله يعلم ما تحمل كلّ أنثى وما تغيض الأرحام وما تزداد وكلّ

شيء عنده بمقدار ۝ عالم الغيب والشّهادة الكبير المتعال ۝ سواء

منكم من أسرّ القول ومن جهر به ومن هو مستخف باللّيل وسارب

بالنّهار ۝ له معقّبات من بين يديه ومن خلفه يحفظونه من أمر الله

إنّ الله لا يغيّر ما بقوم حتّى يغيّروا ما بأنفسهم وإذا أراد الله

بقوم سوءا فلا مردّ له وما لهم من دونه من وال ۝ هو الّذي

يريكم البرق خوفا وطمعا وينشئ السّحاب الثّقال ۝ ويسبّح

الرّعد بحمده والملائكة من خيفته ويرسل الصّواعق فيصيب

بها من يشاء وهم يجادلون في الله وهو شديد المحال ۝ له دعوة

الحقّ والّذين يدعون من دونه لا يستجيبون لهم بشيء إلّا كباسط
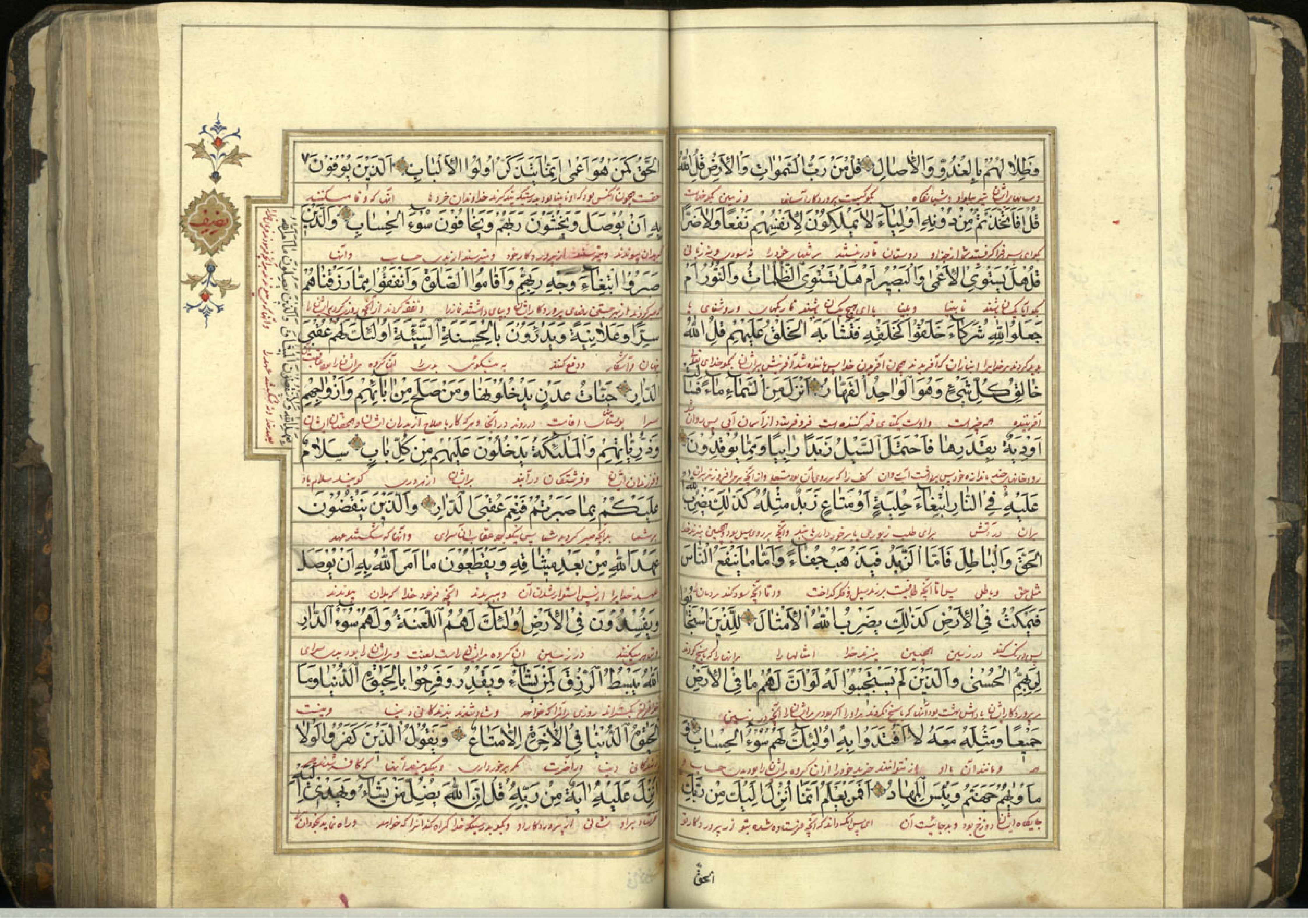
كفّيه إلى الماء ليبلغ فاه وما هو ببالغه وما دعاء الكافرين

إلّا في ضلال ۝ ولله يسجد من في السّماوات والأرض طوعا وكرها

من خلفه ورقيب من بين يديه

بأمر الله

وظلالهم بالغدو والآصال ۞ قل من رب السماوات والأرض قل الله

قل أفاتخذتم من دونه أولياء لا يملكون لأنفسهم نفعا ولا ضرا

قل هل يستوي الأعمى والبصير أم هل تستوي الظلمات والنور أم

جعلوا لله شركاء خلقوا كخلقه فتشابه الخلق عليهم قل الله

خالق كل شيء وهو الواحد القهار ۞ أنزل من السماء ماء فسالت

أودية بقدرها فاحتمل السيل زبدا رابيا ومما يوقدون

عليه في النار ابتغاء حلية أو متاع زبد مثله كذلك يضرب الله

الحق والباطل فأما الزبد فيذهب جفاء وأما ما ينفع الناس

فيمكث في الأرض كذلك يضرب الله الأمثال ۞ للذين استجابوا

لربهم الحسنى والذين لم يستجيبوا له لو أن لهم ما في الأرض

جميعا ومثله معه لافتدوا به أولئك لهم سوء الحساب و

مأواهم جهنم وبئس المهاد ۞ أفمن يعلم أنما أنزل إليك من ربك

الحق

نصف

الحق كمن هو أعمى إنما يتذكر أولو الألباب ۞ الذين يوفون

بعهد الله ولا ينقضون الميثاق ۞ والذين يصلون ما أمر الله

به أن يوصل ويخشون ربهم ويخافون سوء الحساب ۞ والذين

صبروا ابتغاء وجه ربهم وأقاموا الصلاة وأنفقوا مما رزقناهم

سرا وعلانية ويدرءون بالحسنة السيئة أولئك لهم عقبى

الدار ۞ جنات عدن يدخلونها ومن صلح من آبائهم وأزواجهم

وذرياتهم والملائكة يدخلون عليهم من كل باب ۞ سلام

عليكم بما صبرتم فنعم عقبى الدار ۞ والذين ينقضون

عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما أمر الله به أن يوصل

ويفسدون في الأرض أولئك لهم اللعنة ولهم سوء الدار ۞

الله يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر وفرحوا بالحياة الدنيا وما

الحياة الدنيا في الآخرة إلا متاع ۞ ويقول الذين كفروا لولا

أنزل عليه آية من ربه قل إن الله يضل من يشاء ويهدي إليه

مَنْ أَنَابَ ۞ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ

رجوع آید — آنها که بگرویدند و آرام گرفت دلهای ایشان بیاد کردن خدا بدانکه بیاد خدا آرام گیرد

تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۞ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ

آرام گیرد دلها — آنها که بگرویدند و کارهای نیکو کردند خوشا مر ایشانرا

وَحُسْنُ مَآبٍ ۞ كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا

و نیکو بازگشتی — همچنین بفرستادیم ترا در میان گروهی بتحقیق که گذشتند پیش از ایشان

أُمَمٌ لِتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَٰنِ

گروهان تا بخوانی بر ایشان آنچه را که وحی کردیم بتو و ایشان کافر میشوند بخدای بخشاینده

قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ۞ وَلَوْ

بگو اوست پروردگار من نیست خدائی مگر او بر او توکل کردم و بسوی اوست بازگشت من و اگر

أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ

آنکه قرآن بودی که روان شدی بدان کوهها یا پاره پاره شدی بدان زمین یا سخن گفته شدی بدان مردگان

بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَيْأَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى

بلکه مر خدای راست فرمان همه آیا پس ندانستند آنها که بگرویدند که اگر خواهد خدا هرآینه راه نمودی

النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ

مردمان همه — آنها که کافر شدند میرسد ایشانرا بسبب آنچه کرده شدند بلائی و حادثه

أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ

یا فرود آید نزدیک سرای ایشان تا آید وعده خدا بدرستیکه خدا خلاف نکند

الْمِيعَادَ ۞ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

وعده را — و بدرستیکه استهزا کرده شد برسولان که پیش از تو بودند پس مهلت دادم مر آنهارا که کافر شدند

ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۞ أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا

پس فرو گرفتم ایشانرا پس چگونه بود عقوبت من — آیا پس آنکه او ایستاده بود بر هر نفسی بدانچه

كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ

اندوخته بود و پدید کردند مر خدا را انبازانی بگو نام نهید ایشانرا یا آگاه میکنید او را بدانچه نداند

فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا

در زمین — یا بظاهری از گفتن بلکه آراسته شد مر آنها که کافر شدند مکر ایشان و برگشته شدند از

عَنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۞ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ

از راه — و هر که گمراه کند او را خدا پس نبود مر او را هیچ راه نماینده — مر ایشانرا عذابی در زندگانی

الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۞ مَثَلُ الْجَنَّةِ

دنیا — و هرآینه عذاب آخرت سخت تر و دشوارتر و نبود مر ایشانرا از عذاب خدا هیچ نگهدارنده — صفت

الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا

آن بهشتی که وعده داده شد پرهیزگارانرا روان است از زیر آن جویها — خوردنی آن دایم بود و سایه آن است

تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ۞ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ

عاقبت آنها که پرهیز کردند و عاقبت کافران آتش است — و آنها که دادیم ایشانرا

الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ

کتاب — شاد شوند بدانچه فرستاده شد بتو — و از گروهان کسی هست که منکر میشود

بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُو

بعض قرآنرا بگو بدرستیکه فرموده اند مرا که پرستم خدا را و انباز نیارم بدو بسوی او خوانم

وَإِلَيْهِ مَآبِ ۞ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ

و بسوی اوست بازگشتن من — و همچنین فرستادیم بحکمت بلغت عرب و هرآینه پیروی کنی مر آرزوهای ایشانرا

بَعْدَمَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ۞ وَلَقَدْ

پس از آنچه آمد ترا از دانش نبود مر ترا از عذاب خدا هیچ دوستی و نه نگهدارنده — و بدرستیکه

أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ

فرستادیم رسولان را پیش از تو بودند و کردیم ایشانرا جفتان و فرزندان — و نبود هیچ

لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ۞ يَمْحُو اللَّهُ مَا

پیغمبریرا که آورد نشانی را مگر بفرمان خدا — مر هر وقت را نوشته ایست — محو کند خدا آنچه

يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ۞ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي

خواهد و ثابت بدارد — و نزدیک اوست اصل کتاب — و اگر بنمائیم ترا بعض آنچه وعده بدهیم

نعدهم او نتوفينك فانما عليك البلاغ وعلينا الحساب ۞ اولم

وعده میدهیم ایشانرا یا جان بستانیم ترا پس بدرستیکه بر تست رسانیدن و بر ماست حساب کردن آیا ندیدند

يروا انا نأتي الارض ننقصها من اطرافها والله يحكم لا معقب

که ما می‌آییم بزمین / کم میکنیم آنرا از کنارهای آن / و خدا حکم میکند نیست رد کننده

لحكمه وهو سريع الحساب ۞ وقد مكر الذين من قبلهم فلله المكر

داوری او و او زود شمار است / بتحقیق که مکر ساختند آنانکه پیش از ایشان بودند پس خدای راست مکر

جميعا يعلم ما تكسب كل نفس وسيعلم الكفار لمن عقبى الدار

همه / میداند آنچه اندوزد هر تنی / وزود بدانند کافران که مر کراست عاقبت آن سرای

ويقول الذين كفروا لست مرسلا قل كفى بالله شهيدا بيني

و میگویند آنها که کافر شدند نیستی تو فرستاده بگو بس است که خدا گواه است میان من

وبينكم ومن عنده [سورة ابرهيم [illegible]] علم الكتاب

و میان شما و کسی که نزدیک اوست علم کتاب

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده و مهربان

الر ۞ كتاب انزلناه اليك لتخرج الناس من الظلمات الى النور باذن

منم خدای ... این کتابیست که فرستادیم بتو تا بیرون آوری مردمانرا از تاریکیهای کفر بنور ایمان بفرمان

ربهم الى صراط العزيز الحميد ۞ الله الذي له ما في السموات

پروردگار ایشان براه خدای غالب ستوده / خدای آن خدایست که مر او راست آنچه در آسمانهاست

وما في الارض وويل للكافرين من عذاب شديد ۞ الذين يستحبون

و آنچه در زمین است و وای مر کافران را از عذاب سخت / آنکه برگزیدند زندگانی

الحيوة الدنيا على الاخرة ويصدون عن سبيل الله ويبغونها

دنیا را / بر آخرت / و برمیگردانند مردمانرا از راه خدا / و بجویند آن راه را

عوجا اولئك في ضلال بعيد ۞ وما ارسلنا من رسول الا بلسان

کژی آن گروه / در گمراهی دور از حق اند / و نفرستادیم هیچ پیغمبری را مگر بزبان

قومه ليبين لهم فيضل الله من يشاء ويهدي من يشاء وهو العزيز

قوم او تا روشن کند مر ایشانرا پس گمراه کند خدا هر کرا خواهد و راه نماید هر کرا خواهد و اوست غالب

الحكيم ۞ ولقد ارسلنا موسى بآياتنا ان اخرج قومك من الظلمات

حکم کار / و بدرستیکه فرستادیم موسی را بنشانهای خود که بیرون آورد قوم خود را از تاریکیهای کفر

الى النور وذكرهم بايام الله ان في ذلك لآيات لكل صبار

بنور ایمان / و پند ده ایشانرا بروزهای خدا بدرستیکه در آن هر آینه نشانهاست مر هر صبر کننده

شكور ۞ واذ قال موسى لقومه اذكروا نعمة الله عليكم اذ انجيكم

شکر کننده را / و چون گفت موسی مر قوم خود را / یاد کنید نعمت خدا را بر شما / چون برهانید شما را

من آل فرعون يسومونكم سوء العذاب ويذبحون ابناءكم و

از فرعونیان / میچشانیدند شما را / بدی عذاب و میکشتند پسران شما را / و زنده میگذاشتند

يستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم ۞ واذ تأذن

زنان شما را / و در آن / آزمایش بود از پروردگار بزرگ / و چون اعلام کرد

ربكم لئن شكرتم لازيدنكم ولئن كفرتم ان عذابي لشديد

پروردگار شما که اگر شکر کنید شما / هر آینه زیادت کنیم شما را و هر آینه اگر کافر شوید شما بدرستیکه عذاب من سخت است

وقال موسى ان تكفروا انتم ومن في الارض جميعا فان الله

و گفت موسی که اگر کافر شوید شما / و آنکه در زمین اند / همه / پس بدرستیکه خدای تعالی

لغني حميد ۞ الم يأتكم نبؤا الذين من قبلكم قوم نوح وعاد

بی نیاز ستوده / آیا نیامد شما را خبرهای آنان که پیش از شما بودند چون قوم نوح و قوم هود

وثمود والذين من بعدهم لا يعلمهم الا الله جاءتهم رسلهم

و قوم صالح / و آنها که پس از ایشان بودند نمیدانند ایشانرا مگر خدا / که آمدند بدیشان رسولان

بالبينات فردوا ايديهم في افواههم وقالوا انا كفرنا بما ارسلتم

بحجتها / پس گردانیدند دستهای خود را در دهنهای خود / و گفتند بدرستیکه ما کافر شدیم بآنچه فرستاده اند

به وانا لفي شك مما تدعوننا اليه مريب ۞ قالت رسلهم

بآن و ما هر آینه در شکیم از آنچه میخوانید ما را بدان شک / گفتند رسولان ایشان

أفي الله شك فاطر السماوات والأرض يدعوكم ليغفر لكم من ذنوبكم
ويؤخركم إلى أجل مسمى قالوا إن أنتم إلا بشر مثلنا تريدون أن
تصدونا عما كان يعبد آباؤنا فأتونا بسلطان مبين ۞ قالت لهم
رسلهم إن نحن إلا بشر مثلكم ولكن الله يمن على من يشاء من عباده
وما كان لنا أن نأتيكم بسلطان إلا بإذن الله وعلى الله فليتوكل
المؤمنون ۞ وما لنا ألا نتوكل على الله وقد هدانا سبلنا ولنصبرن
على ما آذيتمونا وعلى الله فليتوكل المتوكلون ۞ وقال الذين كفروا
لرسلهم لنخرجنكم من أرضنا أو لتعودن في ملتنا فأوحى إليهم ربهم
لنهلكن الظالمين ۞ ولنسكننكم الأرض من بعدهم ذلك لمن خاف
مقامي وخاف وعيد ۞ واستفتحوا وخاب كل جبار عنيد
من ورائه جهنم ويسقى من ماء صديد ۞ يتجرعه ولا يكاد يسيغه
ويأتيه الموت من كل مكان وما هو بميت ومن ورائه عذاب

غليظ

غليظ ۞ مثل الذين كفروا بربهم أعمالهم كرماد اشتدت به الريح في يوم
عاصف لا يقدرون مما كسبوا على شيء ذلك هو الضلال البعيد
ألم تر أن الله خلق السماوات والأرض بالحق إن يشأ يذهبكم ويأت
بخلق جديد ۞ وما ذلك على الله بعزيز ۞ وبرزوا لله جميعا فقال
الضعفاء للذين استكبروا إنا كنا لكم تبعا فهل أنتم مغنون عنا
من عذاب الله من شيء قالوا لو هدانا الله لهديناكم سواء علينا
أجزعنا أم صبرنا ما لنا من محيص ۞ وقال الشيطان لما قضي الأمر
إن الله وعدكم وعد الحق ووعدتكم فأخلفتكم وما كان لي عليكم
من سلطان إلا أن دعوتكم فاستجبتم لي فلا تلوموني ولوموا أنفسكم
ما أنا بمصرخكم وما أنتم بمصرخي إني كفرت بما أشركتمون من قبل
إن الظالمين لهم عذاب أليم ۞ وأدخل الذين آمنوا وعملوا الصالحات
جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها بإذن ربهم تحيتهم

فيها سلام ۞ الم تر كيف ضرب الله مثلا كلمة طيبة كشجرة طيبة

در آن جا سلام بود آیا ندیدی که چگونه بزد خدا مثل سخن پاک چون درخت پاک

اصلها ثابت وفرعها في السماء تؤتي اكلها كل حين باذن ربها

که بیخ آن ثابت و شاخ آن در آسمان آورد بار خود را هر هنگامی بفرمان پروردگار خود

ويضرب الله الامثال للناس لعلهم يتذكرون ۞ ومثل كلمة

و میزند خدای تعالی مثلها را مردمان را تا بود که پند گیرند و مثل سخن

خبيثة كشجرة خبيثة اجتثت من فوق الارض ما لها من قرار

پلید چون درخت پلید بود که میوه آن نیکو نبود ... از بالای زمین نبود هیچ قراری

يثبت الله الذين امنوا بالقول الثابت في الحيوة الدنيا وفي الاخرة

ثابت دارد خدا آنها را که گرویدند بگفتار ثابت در زندگانی دنیا و در آخرت نیز

ويضل الله الظالمين ويفعل الله ما يشاء ۞ الم تر الى الذين بدلوا

و گمراه کند خدا ستمکاران را و کند خدا آنچه خواهد آیا نگریستی بدانها که بدل کردند

نعمة الله كفرا واحلوا قومهم دار البوار جهنم يصلونها وبئس

نعمت خدا را از ناسپاسی و فرود آوردند قوم خود را در سرای هلاکت دوزخ در روند در آن جا و بد آرامگاه است

وجعلوا لله اندادا ليضلوا عن سبيله قل تمتعوا فان مصيركم

و قرار دادند مر خدا را همتایان تا گمراه کنند مردمان را از راه او بگو برخوردار شوید پس بدرستیکه بازگشت شما

الى النار ۞ قل لعبادي الذين امنوا يقيموا الصلوة وينفقوا مما

بسوی آتش است بگو بندگان مرا آنها که گرویدند تا بپای دارند نماز را و نفقه کنند از آنچه

رزقناهم سرا وعلانية من قبل ان ياتي يوم لا بيع فيه ولا خلال

روزی کردیم ایشان را پنهان و آشکارا از پیش آنکه آید روزی که هیچ خرید و فروخت نبود در آن روز و دوستی

الله الذي خلق السموات والارض وانزل من السماء ماء فاخرج

خدا آن خدایست که آفرید آسمانها و زمین و فرستاد از آسمان آبی پس بیرون آورد

به من الثمرات رزقا لكم وسخر لكم الفلك لتجري في البحر بامره

بدان از میوها روزی مر شما را و مسخر کرد مر شما را کشتی تا برود در دریا بفرمان او

وسخّر

وسخر لكم الانهار وسخر لكم الشمس والقمر دائبين وسخر لكم

و مسخر کرد مر شما را جویها و مسخر کرد مر شما را آفتاب و ماه را از پی یکدیگر روان و مسخر کرد ...

الليل والنهار واتيكم من كل ما سالتموه وان تعدوا نعمة الله

شب و روز و بداد شما را از هرچه درخواستید از او و اگر شمار کنید نعمت خدای را

لا تحصوها ان الانسان لظلوم كفار واذ قال ابراهيم رب اجعل

نتوانید شمرد آنرا بدرستیکه آدمی ستمکار و ناسپاس است و چون گفت ابراهیم ای پروردگار من بگردان

هذا البلد امنا واجنبني وبني ان نعبد الاصنام رب انهن

این شهر مکه را شهر ایمن و دور دار مرا و پسران مرا که پرستیم بتان را ای پروردگار من که بتان

اضللن كثيرا من الناس فمن تبعني فانه مني ومن عصاني فانك

گمراه کردند بسیاری را از مردمان پس هر که پیروی کند مرا پس او از من است و هر که نافرمانی کند پس بدرستیکه تو

غفور رحيم ۞ ربنا اني اسكنت من ذريتي بواد غير ذي زرع عند

آمرزنده مهربانی ای پروردگار ما بدرستیکه فرود آوردم فرزندان خود را بوادی جز خداوند زرع نزدیک

بيتك المحرم ربنا ليقيموا الصلوة فاجعل افئدة من الناس تهوي

خانه تو حرم ای پروردگار ما تا بپای دارند نماز را پس بگردان دلهای مردمان را تا میل کنند

اليهم وارزقهم من الثمرات لعلهم يشكرون ۞ ربنا انك تعلم

بدیشان و روزی ده ایشان را از میوها تا بود که ایشان شکر کنند ای پروردگار ما بدرستیکه تو میدانی

ما نخفي وما نعلن وما يخفى على الله من شيء في الارض ولا في

آنچه نهان کنیم و آنچه آشکارا کنیم و پوشیده نیست بر خدا هیچ چیز نه در زمین و نه در

السماء الحمد لله الذي وهب لي على الكبر اسمعيل واسحق ان ربي

آسمان سپاس مر خدای را آن خدای که بخشید مرا بر سر پیری اسمعیل و اسحق بدرستیکه پروردگار من

لسميع الدعاء ۞ رب اجعلني مقيم الصلوة ومن ذريتي ربنا وتقبل

هر آینه شنونده دعاست ای پروردگار من بکن مرا بپا دارنده نماز و از فرزندان من نیز ای پروردگار ما قبول کن

دعاء ۞ ربنا اغفر لي ولوالدي وللمؤمنين يوم يقوم الحساب

دعای مرا ای پروردگار ما بیامرز مرا و پدر و مادر مرا و مر مومنان را در روزی که برخیزد جزا و شمار

من كلّ

تهوى

لولدیّ

ولا تحسبن الله غافلا عما يعمل الظالمون انما يؤخرهم ليوم تشخص
فيه الابصار مهطعين مقنعي رءوسهم لا يرتد اليهم طرفهم
وافئدتهم هواء وانذر الناس يوم ياتيهم العذاب فيقول الذين
ظلموا ربنا اخرنا الى اجل قريب نجب دعوتك ونتبع الرسل اولم
تكونوا اقسمتم من قبل ما لكم من زوال وسكنتم في مساكن الذين
ظلموا انفسهم وتبين لكم كيف فعلنا بهم وضربنا لكم الامثال
وقد مكروا مكرهم وعند الله مكرهم وان كان مكرهم لتزول منه
الجبال فلا تحسبن الله مخلف وعده رسله ان الله عزيز ذو انتقام
يوم تبدل الارض غير الارض والسموات وبرزوا لله الواحد
القهار وترى المجرمين يومئذ مقرنين في الاصفاد سرابيلهم
من قطران وتغشى وجوههم النار ليجزي الله كل نفس ما كسبت
ان الله سريع الحساب هذا بلاغ للناس ولينذروا به وليعلموا

انما

انما هو اله واحد وليذكر اولوا الالباب

سورة الحجر تسع وتسعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الر تلك آيات الكتاب وقرآن مبين ربما يود الذين كفروا لو كانوا
مسلمين ذرهم ياكلوا ويتمتعوا ويلههم الامل فسوف يعلمون
وما اهلكنا من قرية الا ولها كتاب معلوم ما تسبق من امة اجلها
وما يستاخرون وقالوا يا ايها الذي نزل عليه الذكر انك
لمجنون لو ما تاتينا بالملائكة ان كنت من الصادقين ما ننزل
الملائكة الا بالحق وما كانوا اذا منظرين انا نحن نزلنا الذكر
وانا له لحافظون ولقد ارسلنا من قبلك في شيع الاولين
وما ياتيهم من رسول الا كانوا به يستهزءون كذلك نسلكه في
قلوب المجرمين لا يؤمنون به وقد خلت سنة الاولين ولو
فتحنا عليهم بابا من السماء فظلوا فيه يعرجون لقالوا انما

سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۝١٧ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ

درستی‌اند بینش‌های ما بلکه گروهی جادو کرده کانیم و بدرستیکه گردانیدیم در آسمان

بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ۝١٨ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

برجها و بیاراستیم آن را نگرندگان را و نگاه داشتیم آن را از هر دیو رانده

إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ۝١٩ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا

مگر آنکه فرادزدد گوش را پس در پی او رسید پاره آتش روشن و زمین را بگستردیم

وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ۝٢٠ وَجَعَلْنَا لَكُمْ

و انداختیم در آن کوهها و برویانیدیم در آن جا از هر چیز وزن کرده بمیزان حکمت و پیدا کردیم شما را

فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ۝٢١ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ

در آن اسباب معیشت و کسیکه نیستید شما او را روزی دهندگان و نیست هیچ چیزی مگر که نزدیک ماست خزینهای آن

وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ۝٢٢ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ

و نفرستیم آن را مگر باندازه دانسته و بفرستادیم بادها را باردار پس فرستادیم از

السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ۝٢٣ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ

آسمان آبی پس درخورد دادیم آن را و نیستید شما مر آن را خازنان و بدرستیکه ما زنده کنیم و میرانیم

وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ۝٢٤ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

و ما میراث کننده کانیم و بدرستیکه دانیم پیش گذرندگان را از شما و بدرستیکه دانیم

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝٢٥ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ

و بدرستیکه پروردگار تو حشر کند ایشان را بدرستیکه او محکم کار داناست و بدرستیکه آفریدیم آدمی را

مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝٢٦ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ۝٢٧ وَ

مِنْ قَبْلُ

از گل خشک از گل سیاه متغیر بصورت آدمی و پدر پریان را آفریدیم اول از آتش

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ

و چون گفت پروردگار تو فرشتگان را که من آفریننده ام آدمی را از گل خشک از گل سیاه متغیر

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۝٢٩ فَسَجَدَ

پس چون راست اندام کنیم و در دمیدم از باد قدرت خود پس در افتید مر او را سجده کنندگان

الملئکه

الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝

فرشتگان همه ایشان جمله مگر ابلیس که سر باز زد که باشد با سجده کنندگان

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝ قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ

گفت خدای ای ابلیس چیست ترا که نبودی با سجده کنندگان گفت نیستم من که سجده کنم مر آفریده

لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ

را که آفریدی او را از گل خشک از گل سیاه متغیر بصورت آدمی گفت خدای پس بیرون رو از بهشت که تو

رَجِيمٌ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ۝ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ

رانده شده و بدرستیکه بر تست لعنت تا روز جزا روز قیامت گفت پروردگارا پس مهلت ده مرا تا

يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝ إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝

روزیکه ایشان برانگیخته شوند گفت خدای تو از جمله زمان دادگانی تا روز وقت دانسته

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

گفت پروردگارا بسبب آنچه گمراه کردی مرا هر آینه بیارایم مر ایشان را در زمین و هر آینه گمراه کنم ایشان را همه

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝ قَالَ هَٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ۝ إِنَّ

صراط علي مستقيم

مگر بندگان ترا از ایشان خالص کرده شده گفت اینست راه بر من که راست است بدرستیکه

عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ۝

بندگان منست نیست ترا بر ایشان هیچ تسلطی مگر آنکه پیروی کرد ترا از جمله بیراهان بود

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ

و بدرستیکه دوزخ هر آینه وعده ایشانست همه مر او راست هفت در مر هر دری را

مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ ادْخُلُوهَا

از ایشان بود قسمت کرده بدرستیکه پرهیزگاران در بستانها و چشمها در روید در آن جا

بِسَلَامٍ آمِنِينَ ۝ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ

بسلامت ایمنان و برکندیم آنچه در سینهای ایشان بود از کینه برادران بر تختها نشسته

مُتَقَابِلِينَ ۝ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ۝ نَبِّئْ عِبَادِي

روی با یکدیگر کرده کان نرسد بایشان در آن هیچ رنجی و نباشند ایشان از آن جا بیرون آیندگان بیاگاهان بندگان مرا

إني أنا الغفور الرحيم ۝ وأن عذابي هو العذاب الأليم ۝ ونبئهم

عن ضيف إبراهيم ۝ إذ دخلوا عليه فقالوا سلاما قال إنا منكم

وجلون ۝ قالوا لا توجل إنا نبشرك بغلام عليم ۝ قال أبشرتموني

على أن مسني الكبر فبم تبشرون ۝ قالوا بشرناك بالحق فلا تكن

من القانطين ۝ قال ومن يقنط من رحمة ربه إلا الضالون ۝

قال فما خطبكم أيها المرسلون ۝ قالوا إنا أرسلنا إلى قوم مجرمين

إلا آل لوط إنا لمنجوهم أجمعين ۝ إلا امرأته قدرنا إنها لمن الغابرين

فلما جاء آل لوط المرسلون ۝ قال إنكم قوم منكرون ۝ قالوا بل

جئناك بما كانوا فيه يمترون ۝ وأتيناك بالحق وإنا لصادقون

فأسر بأهلك بقطع من الليل واتبع أدبارهم ولا يلتفت منكم

أحد وامضوا حيث تؤمرون ۝ وقضينا إليه ذلك الأمر أن دابر

هؤلاء مقطوع مصبحين ۝ وجاء أهل المدينة يستبشرون ۝ قال إن

هؤلاء ضيفي فلا تفضحون ۝ واتقوا الله ولا تخزون ۝ قالوا أولم

ننهك

ننهك عن العالمين ۝ قال هؤلاء بناتي إن كنتم فاعلين ۝ لعمرك

إنهم لفي سكرتهم يعمهون ۝ فأخذتهم الصيحة مشرقين ۝ فجعلنا

عاليها سافلها وأمطرنا عليهم حجارة من سجيل ۝ إن في ذلك لآيات

للمتوسمين ۝ وإنها لبسبيل مقيم ۝ إن في ذلك لآية للمؤمنين ۝

وإن كان أصحاب الأيكة لظالمين ۝ فانتقمنا منهم وإنهما لبإمام

مبين ۝ ولقد كذب أصحاب الحجر المرسلين ۝ وآتيناهم آياتنا

فكانوا عنها معرضين ۝ وكانوا ينحتون من الجبال بيوتا آمنين

فأخذتهم الصيحة مصبحين ۝ فما أغنى عنهم ما كانوا يكسبون ۝

وما خلقنا السماوات والأرض وما بينهما إلا بالحق وإن الساعة

لآتية فاصفح الصفح الجميل ۝ إن ربك هو الخلاق العليم ۝ ولقد

آتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم ۝ لا تمدن عينيك

إلى ما متعنا به أزواجا منهم ولا تحزن عليهم واخفض جناحك

للمؤمنين ۝ وقل إني أنا النذير المبين ۝ كما أنزلنا على المقتسمين ۝
الذين جعلوا القرآن عضين ۝ فوربك لنسألنهم أجمعين ۝ عما كانوا
يعملون ۝ فاصدع بما تؤمر وأعرض عن المشركين ۝ إنا كفيناك المستهزئين
الذين يجعلون مع الله إلها آخر فسوف يعلمون ۝ ولقد نعلم أنك يضيق
صدرك بما يقولون ۝ فسبح بحمد ربك وكن من الساجدين ۝
واعبد ربك حتى يأتيك اليقين ۝

سورة النحل مائة وثمان وعشرون

بسم الله الرحمن الرحيم

أتى أمر الله فلا تستعجلوه سبحانه وتعالى عما يشركون ۝ ينزل الملائكة
بالروح من أمره على من يشاء من عباده أن أنذروا أنه لا إله إلا أنا
فاتقون ۝ خلق السماوات والأرض بالحق تعالى عما يشركون ۝ خلق
الإنسان من نطفة فإذا هو خصيم مبين ۝ والأنعام خلقها لكم
فيها دفء ومنافع ومنها تأكلون ۝ ولكم فيها جمال حين تريحون

وحين تسرحون ۝ وتحمل أثقالكم إلى بلد لم تكونوا بالغيه إلا بشق
الأنفس إن ربكم لرءوف رحيم ۝ والخيل والبغال والحمير لتركبوها
وزينة ويخلق ما لا تعلمون ۝ وعلى الله قصد السبيل ومنها جائر ولو
شاء لهداكم أجمعين ۝ هو الذي أنزل من السماء ماء لكم منه شراب
ومنه شجر فيه تسيمون ۝ ينبت لكم به الزرع والزيتون والنخيل و
الأعناب ومن كل الثمرات إن في ذلك لآية لقوم يتفكرون ۝ و
سخر لكم الليل والنهار والشمس والقمر والنجوم مسخرات بأمره
إن في ذلك لآيات لقوم يعقلون ۝ وما ذرأ لكم في الأرض مختلفا
ألوانه إن في ذلك لآية لقوم يذكرون ۝ وهو الذي سخر البحر لتأكلوا
منه لحما طريا وتستخرجوا منه حلية تلبسونها وترى الفلك مواخر
فيه ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون ۝ وألقى في الأرض
رواسي أن تميد بكم وأنهارا وسبلا لعلكم تهتدون ۝ وعلامات

وبالنجم هم يهتدون ◈ أفمن يخلق كمن لا يخلق أفلا تذكرون ◈ وإن تعدوا
وستاره کان ایشان راه می برند ◈ ایا پس آنکه می آفریند چون کسی است که نمی آفریند آیا پند نمی گیرید ◈ و اگر شمارید
نعمة الله لا تحصوها إن الله لغفور رحيم ◈ والله يعلم ما تسرون وما
برشمردن نعمت خدا را نتوانید آن را شمردن بدرستیکه خدا آمرزنده و مهربان است ◈ و خدا میداند آنچه پنهان میکنید و آنچه
تعلنون ◈ والذين يدعون من دون الله لا يخلقون شيئا وهم يخلقون
آشکار میکنید ◈ و آنان که میخوانند از جز خدا نتوانند آفریدن چیزی را و ایشان آفریده شده اند
أموات غير أحياء وما يشعرون أيان يبعثون ◈ إلهكم إله واحد فا
ایشان مردگان اند جز زندگانی و نمیدانند که کی برانگیخته شوند ◈ خدای شما یک خدا است پس
الذين لا يؤمنون بالآخرة قلوبهم منكرة وهم مستكبرون ◈ لا جرم
آنانکه نمیگروند بآخرت دلهای ایشان در انکار اند و ایشان گردنکش اند ◈ حقا که خدا
أن الله يعلم ما يسرون وما يعلنون إنه لا يحب المستكبرين ◈ وإذا
میداند آنچه ایشان پنهان میکنند و آنچه آشکار میکنند بدرستیکه خدا دوست نمیدارد گردنکشان را ◈ و چون
قيل لهم ماذا أنزل ربكم قالوا أساطير الأولين ◈ ليحملوا أوزارهم
گویند مر ایشان را چه چیز فرستاد پروردگار شما گفتند افسانهای پیشینیان ◈ تا بردارند گناهان ایشان را
كاملة يوم القيامة ومن أوزار الذين يضلونهم بغير علم ألا ساء ما
تمام در روز قیامت و از بار گناه آنانکه گمراه کردانیدند ایشان را بی دانش بدانکه بد است آنچه
يزرون ◈ قد مكر الذين من قبلهم فأتى الله بنيانهم من القواعد فخر
بر میدارند ◈ بحقیقت که مکر ساختند آنها که پیش ایشان بودند پس خدا بنای ایشان را ... پس افتاد
عليهم السقف من فوقهم وأتاهم العذاب من حيث لا يشعرون ◈ ثم
بر ایشان سقف از بالای ایشان و آمد بر ایشان عذاب از آنجا که نمیدانستند ◈ پس
يوم القيامة يخزيهم ويقول أين شركائي الذين كنتم تشاقون فيهم
روز قیامت خوار و رسوا کند ایشان را و گوید خدا که کجا شدند انبازان من آنها که شما اختلاف کردید در ایشان
قال الذين أوتوا العلم إن الخزي اليوم والسوء على الكافرين ◈ الذين
گویند آنها که داده شده دانش بدرستیکه رسوائی امروز و بدی بر کافران بود ◈ آنانکه

تتوفيهم

تتوفاهم الملائكة ظالمي أنفسهم فألقوا السلم ما كنا نعمل من سوء
جان ستانند ایشان را فرشتگان در حالتیکه ستمکار بودند بر خود پس انداختند تسلیم را که نبودیم میکردیم هیچ بدی
بلى إن الله عليم بما كنتم تعملون ◈ فادخلوا أبواب جهنم خالدين فيها
آری بدرستیکه خدا داننده است بآنچه شما کردید ◈ پس در روید از درهای دوزخ همیشه باشید در آنجا
فلبئس مثوى المتكبرين ◈ وقيل للذين اتقوا ماذا أنزل ربكم
پس هرآینه بد است جایگاه گردنکشان ◈ و گفته شد آنها را که پرهیزیدند که چه چیز فرو فرستاد پروردگار شما
قالوا خيرا للذين أحسنوا في هذه الدنيا حسنة ولدار الآخرة
گویند نیکی مر آنها را که نیکوئی کردند درین دنیا نیکوئی و هرآینه سرای آخرت
خير ولنعم دار المتقين ◈ جنات عدن يدخلونها تجري من تحتها
بهتر و هرآینه نیکوست سرای پرهیزکاران ◈ بوستانهای اقامت در روند در آن جاری رود از زیر درختهای
الأنهار لهم فيها ما يشاؤون كذلك يجزي الله المتقين ◈ الذين
جویها مر ایشان را بود در آن جا آنچه خواهند همچنین پاداش دهد خدا پرهیزکاران را ◈ آنکه
تتوفاهم الملائكة طيبين يقولون سلام عليكم ادخلوا الجنة
جان ستانند ایشان را فرشتگان پاکیزه میگویند سلام باد بر شما در روید در بهشت
بما كنتم تعملون ◈ هل ينظرون إلا أن تأتيهم الملائكة أو يأتي
بآنچه شما کرده اید ◈ هیچ چشم نمیدارند مگر که آیند بر ایشان فرشتگان یا آید
أمر ربك كذلك فعل الذين من قبلهم وما ظلمهم الله ولكن
فرمان پروردگار تو همچنین کردند آنکسانی که پیش از ایشان بودند و ستم نکرد ایشان را خدا ولیکن بودند
كانوا أنفسهم يظلمون ◈ فأصابهم سيئات ما عملوا وحاق بهم
بودند بر تنهای خود ستم کردند ◈ پس رسید بر ایشان بدیها آنچه کرده بودند و فرو رسید بر ایشان
ما كانوا به يستهزؤون ◈ وقال الذين أشركوا لو شاء الله ما عبدنا
آنچه بودند بدان استهزا میکردند ◈ و گفتند آنها که انباز قرار دادند اگر خواستی خدا نپرستیدیمی
من دونه من شيء نحن ولا آباؤنا ولا حرمنا من دونه من شيء كذلك
از جز او هیچ چیز را ما و نه پدران ما و حرام نداشتیمی از جز او هیچ چیز را همچنین

فعل الذين من قبلهم فهل على الرسل الا البلاغ المبين ولقد

کردند آنکه پیش ازیشان بودند پس آیا نیست بر رسولان مگر رسانیدن روشن و بدرستیکه

بعثنا في كل امة رسولا ان اعبدوا الله واجتنبوا الطاغوت فمنهم

فرستادیم در میان هر گروهی رسولی که بپرستید خدا را و دور شوید از دیو پس از ایشان

من هدى الله ومنهم من حقت عليه الضلالة فسيروا في الارض

کسی بود که راه نمود او را خدا و از ایشان کسی بود که واجب شد برو گمراهی پس بروید در زمین

فانظروا كيف كان عاقبة المكذبين ان تحرص على هداهم فان

پس بنگرید که چگونه باشد عاقبت دروغ دارندگان اگر حریص شوی بر آنکه راه نمایی ایشان را پس

الله لا يهدي من يضل وما لهم من ناصرين واقسموا بالله جهد

بدرستیکه خدا راه نمی نماید کسی را که گمراه شد و نبود ایشان را هیچ یاری دهنده و سوگند خوردند بخدا سوگند

ايمانهم لا يبعث الله من يموت بلى وعدا عليه حقا ولكن اكثر

سختتر ایشان که بر نینگیزد خدا آنرا که بمیرد آری وعده دادن بر وحقیت و لیکن بیشترین

الناس لا يعلمون ليبين لهم الذي يختلفون فيه وليعلم الذين

مردمان نمیدانند تا روشن کند برای ایشان آنرا که اختلاف کردند در آن تا بدانند آنانکه

كفروا انهم كانوا كاذبين انما قولنا لشيء اذا اردناه ان نقول

کافر شدند و بدرستیکه ایشان بودند دروغ زنان بدرستیکه گفتن ما هر چیزی را چون خواهیم آن را که گوییم

له كن فيكون والذين هاجروا في الله من بعد ما ظلموا لنبوئنهم

مرآنرا باش پس باشد و آنانکه هجرت کردند در راه خدا از پس آنکه ستم کرده شدند هر آینه جای دهیم ایشانرا

في الدنيا حسنة ولاجر الاخرة اكبر لو كانوا يعلمون الذين

در دنیا نیکویی و هر آینه مزد آخرت بزرگتر است اگر ایشان بدانند آنانکه

صبروا وعلى ربهم يتوكلون وما ارسلنا من قبلك الا رجالا

صبر کردند و بر پروردگار توکل کردند و نه فرستادیم پیش از تو مگر مردان را

نوحي اليهم فاسألوا اهل الذكر ان كنتم لا تعلمون بالبينات

که وحی کردیم بدیشان پس بپرسید اهل پند را اگر هستید که نمیدانید به حجتها

لنبوئنهم

والزبر

اتيناهم فتمتعوا فسوف تعلمون ۞ ويجعلون لما لا يعلمون نصيبا

مما رزقناهم تالله لتسئلن عما كنتم تفترون ۞ ويجعلون لله البنات

سبحانه ولهم ما يشتهون ۞ واذا بشر احدهم بالانثى ظل وجهه

مسودا وهو كظيم ۞ يتوارى من القوم من سوء ما بشر به ايمسكه

على هون ام يدسه في التراب الا ساء ما يحكمون ۞ للذين لا يؤ منون

بالاخرة مثل السوء ولله المثل الاعلى وهو العزيز الحكيم ۞ ولو

يؤاخذ الله الناس بظلمهم ما ترك عليها من دابة ولكن يؤخرهم

الى اجل مسمى فاذا جاء اجلهم لا يستاخرون ساعة ولا يستقدمون

ويجعلون لله ما يكرهون ۞ وتصف السنتهم الكذب ان لهم

الحسنى لا جرم ان لهم النار وانهم مفرطون ۞ تالله لقد ارسلنا

الى امم من قبلك فزين لهم الشيطان اعمالهم فهو وليهم اليوم ولهم

عذاب اليم ۞ وما انزلنا عليك الكتاب الا لتبين لهم الذي

اختلفوا

اختلفوا فيه وهدى ورحمة لقوم يؤمنون ۞ والله انزل من السماء

ماء فاحيا به الارض بعد موتها ان في ذلك لاية لقوم يسمعون ۞

وان لكم في الانعام لعبرة نسقيكم مما في بطونه من بين فرث

ودم لبنا خالصا سائغا للشاربين ۞ ومن ثمرات النخيل والاعناب

تتخذون منه سكرا ورزقا حسنا ان في ذلك لاية لقوم

يعقلون ۞ واوحى ربك الى النحل ان اتخذي من الجبال بيوتا

ومن الشجر ومما يعرشون ۞ ثم كلي من كل الثمرات فاسلكي سبل

ربك ذللا يخرج من بطونها شراب مختلف الوانه فيه شفاء للناس

ان في ذلك لاية لقوم يتفكرون ۞ والله خلقكم ثم يتوفيكم

ومنكم من يرد الى ارذل العمر لكيلا يعلم بعد علم شيئا ان الله

عليم قدير ۞ والله فضل بعضكم على بعض في الرزق فما الذين

فضلوا برادي رزقهم على ما ملكت ايمانهم فهم فيه سواء

افبنعمة الله يجحدون ۞ والله جعل لكم من انفسكم ازواجا وجعل

آیا پس نعمت خدا را که کافران انکار میکنند و خدا کرد مر شما را از تنهای شما هم جفتان و پدید کرد

لكم من ازواجكم بنين وحفدة ورزقكم من الطيبات افبالباطل

مر شما را از هم جفتان شما پسران و نوادگان و روزی داد شما را از پاکها آیا پس باطل

يؤمنون وبنعمت الله هم يكفرون ۞ ويعبدون من دون الله

میگروند و بنعمت خدای ایشان کافر میشوند و می پرستند از جز خدا

ما لا يملك لهم رزقا من السموات والارض شيئا ولا يستطيعون

آنچه قادر نمیشوند برای ایشان روزی از آسمان و از زمین چیزی و نمیتوانند

فلا تضربوا لله الامثال ان الله يعلم وانتم لا تعلمون ۞ ضرب

پس نزنید خدا را مثلها بدرستیکه خدا میداند و شما نمیدانید بزد خدا

الله مثلا عبدا مملوكا لا يقدر على شيء ومن رزقناه منا رزقا

مثل بنده درم خریده را که قادر نباشد بر چیزی و آن را روزی دادیم او را از نزد خود روزی

حسنا فهو ينفق منه سرا وجهرا هل يستوون الحمد لله بل اكثرهم

نیکو پس او نفقه کند از آن نهان و آشکار آیا هیچ یکسان باشند سپاس مر خدای را بلکه بیشتر ایشان

لا يعلمون ۞ وضرب الله مثلا رجلين احدهما ابكم لا يقدر

نمیدانند و زد خدا مثل دو مرد یکی از آن مرد گنگ که توانا نباشد

على شيء وهو كل على مولاه اينما يوجهه لا يأت بخير هل

بر چیزی و او را عیال بود بر خواجه خود هرکجا روی کند نیاید بخیر آیا یکسان باشند

يستوي هو ومن يأمر بالعدل وهو على صراط مستقيم ۞ ولله

او و آنکس که فرماید بعدالت و او براه راست بود و مر خدای راست

غيب السموات والارض وما امر الساعة الا كلمح البصر او هو

غیب آسمانها و زمین و نیست کار قیامت مگر همچون نگریستن بچشم یا آن

اقرب ان الله على كل شيء قدير ۞ والله اخرجكم من بطون

نزدیکتر بود بدرستیکه خدا بر همه چیز توانا است و خدا بیرون آورد شما را از شکمهای مادران

امهاتكم

امهاتكم لا تعلمون شيئا وجعل لكم السمع والابصار والافئدة

و در آن شما نمیدانستید چیزی را و پدید کرد مر شما را شنوائی و بینائی و دلها

لعلكم تشكرون ۞ الم يروا الى الطير مسخرات في جو السماء ما

تا بود که شما شکر کنید آیا ننگریستند مرغان رام کرده در میان آسمان نگه

يمسكهن الا الله ان في ذلك لايات لقوم يؤمنون ۞ والله جعل

نمیدارد ایشان را مگر خدا بدرستیکه اندرین نشانهاست مر گروهی را که بگروند و خدا پدید کرد

لكم من بيوتكم سكنا وجعل لكم من جلود الانعام بيوتا تستخفونها

مر شما را از خانهای شما آرام جای و پدید کرد مر شما را از پوستهای چارپایان خانها که سبک بینید آنرا

يوم ظعنكم ويوم اقامتكم ومن اصوافها واوبارها واشعارها

روز سفر شما و روز اقامت شما و از پشمهای گوسفندان و اوبار آن و مویها

اثاثا ومتاعا الى حين ۞ والله جعل لكم مما خلق ظلالا وجعل

فرش و برخورداری تا هنگامی و خدا کرد مر شما را از آنچه بیافرید سایها و کرد

لكم من الجبال اكنانا وجعل لكم سرابيل تقيكم الحر وسرابيل

مر شما را از کوهها جایها پوشیده و کرد مر شما را پیراهنهای که نگاه دارد شما را از گرما و پیراهنهای

تقيكم بأسكم كذلك يتم نعمته عليكم لعلكم تسلمون ۞ فان تولوا

که نگاهدارد شما را از کارزار همچنین تمام کند نعمت خود بر شما تا بود که شما منقاد شوید پس اگر برگردید

فانما عليك البلاغ المبين ۞ يعرفون نعمت الله ثم ينكرونها

پس بدرستیکه بر تست رسانیدن روشن میشناسند نعمت خدا را پس منکر میشوند او را

واكثرهم الكافرون ۞ ويوم نبعث من كل امة شهيدا ثم لا يؤذن

و بیشترین ایشان کافرانند و روزی که برانگیزیم از هر گروهی گواهی پس دستوری ندهند

للذين كفروا ولا هم يستعتبون ۞ واذا رأى الذين ظلموا العذاب

مر آنان را که کافر شدند و نه ایشان در معرض رضااند و چون ببینند آنان که ستم کردند عذاب

فلا يخفف عنهم ولا هم ينظرون ۞ واذا رأى الذين اشركوا شركاءهم

پس سبک کرده نشود از ایشان و نه ایشان را زمان دهند و چون ببینند آنانکه انباز گرفتند انبازان

قالوا ربنا هؤلاء شركاؤنا الذين كنا ندعوا من دونك فألقوا إليهم

القول إنكم لكاذبون ۝ وألقوا إلى الله يومئذ السلم وضل عنهم

ما كانوا يفترون ۝ الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله زدناهم

عذابا فوق العذاب بما كانوا يفسدون ۝ ويوم نبعث في كل

أمة شهيدا عليهم من أنفسهم وجئنا بك شهيدا على هؤلاء و

نزلنا عليك الكتاب تبيانا لكل شيء وهدى ورحمة

وبشرى للمسلمين ۝ إن الله يأمر بالعدل والإحسان وإيتاء

ذي القربى وينهى عن الفحشاء والمنكر والبغي يعظكم لعلكم

تذكرون ۝ وأوفوا بعهد الله إذا عاهدتم ولا تنقضوا الأيمان

بعد توكيدها وقد جعلتم الله عليكم كفيلا إن الله يعلم

ما تفعلون ۝ ولا تكونوا كالتي نقضت غزلها من بعد قوة أنكاثا

تتخذون أيمانكم دخلا بينكم أن تكون أمة هي أربى من أمة

أن تكونوا أئمة هي أزكى من أئمتكم

إنما

إنما يبلوكم الله به وليبينن لكم يوم القيامة ما كنتم فيه تختلفون ۝

ولو شاء الله لجعلكم أمة واحدة ولكن يضل من يشاء ويهدي من

يشاء ولتسألن عما كنتم تعملون ۝ ولا تتخذوا أيمانكم دخلا بينكم

فتزل قدم بعد ثبوتها وتذوقوا السوء بما صددتم عن سبيل الله ولكم

عذاب عظيم ۝ ولا تشتروا بعهد الله ثمنا قليلا إنما عند الله هو

خير لكم إن كنتم تعلمون ۝ ما عندكم ينفد وما عند الله باق

ولنجزين الذين صبروا أجرهم بأحسن ما كانوا يعملون ۝ من عمل صالحا

من ذكر أو أنثى وهو مؤمن فلنحيينه حياة طيبة ولنجزينهم أجرهم

بأحسن ما كانوا يعملون ۝ فإذا قرأت القرآن فاستعذ بالله من

الشيطان الرجيم ۝ إنه ليس له سلطان على الذين آمنوا وعلى ربهم

يتوكلون ۝ إنما سلطانه على الذين يتولونه والذين هم به مشركون ۝

وإذا بدلنا آية مكان آية والله أعلم بما ينزل قالوا إنما أنت

مفتر بل اكثرهم لا يعلمون ۞ قل نزله روح القدس من ربك بالحق

افترا كننده بلكه بيشترين ايشان نميدانند بگو فرو فرستاد آنرا جبرئيل پاك مقدس از پروردگار تو براستى

ليثبت الذين آمنوا وهدى وبشرى للمسلمين ۞ ولقد نعلم انهم يقو

تا ثابت بدارد آنانرا كه ايمان آوردند و راهنمايى و بشارت بود مر منقادان را و بدرستيكه ميدانيم كه ايشان ميگويند

لون انما يعلمه بشر لسان الذي يلحدون اليه اعجمي وهذا لسان

كه در آموخته است او را آدمى زبان آنكه ميل ميكنند بگفتار خود را سوى او عجمى است و اين قرآن بزبان

عربي مبين ۞ ان الذين لا يؤمنون بآيات الله لا يهديهم الله ولهم

عربى روشن است بدرستيكه آنانكه نميگروند به نشانهاى خدا راه ننمايد ايشانرا خدا و ايشانرا

عذاب اليم ۞ انما يفتري الكذب الذين لا يؤمنون بآيات الله

بود عذابى دردناك بدرستيكه بر ميبافند دروغ را آنانكه نميگروند به نشانهاى خدا

واولئك هم الكاذبون ۞ من كفر بالله من بعد ايمانه الا من اكره

وآن گروه ايشانند دروغ زنان هر كه كافر شود بخدا پس از ايمان خود مگر آنكه كراهت

وقلبه مطمئن بالايمان ولكن من شرح بالكفر صدرا فعليهم

و دل او آرام گيرنده بود بايمان وليكن آنكه منشرح گرداند بكفر سينه خود را پس بر ايشان

غضب من الله ولهم عذاب عظيم ۞ ذلك بانهم استحبوا الحيوة الدنيا

بود خشمى از خدا و مر ايشانرا بود عذابى بزرگ اين بسبب آنست كه ايشان برگزيدند زندگانى دنيا

على الآخرة وان الله لا يهدي القوم الكافرين ۞ اولئك الذين

بر آخرت و بدرستيكه خدا راه ننمايد گروه كافران را آن گروه آنكسانى اند

طبع الله على قلوبهم وسمعهم وابصارهم واولئك هم الغافلون

كه مهر نهاده خدا بر دلهاى ايشان و شنوائيهاى ايشان و بينائيهاى ايشان وآن گروه ايشانند غافلان

لا جرم انهم في الآخرة هم الخاسرون ۞ ثم ان ربك للذين هاجروا

هر آينه كه ايشان در آخرت زيانكارانند پس بدرستيكه پروردگار تو مر آنهارا كه هجرت كردند

من بعد ما فتنوا ثم جاهدوا وصبروا ان ربك من بعدها لغفور

از پس آنچه بمحنت افكنده شدند پس جهاد كردند و صبر نمودند بدرستيكه پروردگار تو از پس آن هر آينه آمرزنده

رحيم

رحيم ۞ يوم تأتي كل نفس تجادل عن نفسها وتوفى كل نفس ما عملت وهم

مهربانست ياد كن روزى كه بيايد هر تنى مجادله كند و خصومت بطريق اعتذار از تن خود و تمام داده شود هر تنى جزاى آنچه كرده بود و ايشانرا

لا يظلمون ۞ وضرب الله مثلا قرية كانت آمنة مطمئنة يأتيها

ستم نكنند و بزد خدا مثل اهل دهى كه بوده ايمن آرام گيرنده كه آمد بدان

رزقها رغدا من كل مكان فكفرت بانعم الله فاذاقها الله لباس

روزى آن خوشگوار از هر جانبى پس كافر شدند بنعمتهاى خدا پس چشانيد اهل آنرا خدا لباس

الجوع والخوف بما كانوا يصنعون ۞ ولقد جاءهم رسول منهم

گرسنگى و ترس بسبب آنچه ايشان ميكردند و بدرستيكه آمد بديشان رسول از ايشان

فكذبوه فاخذهم العذاب وهم ظالمون ۞ فكلوا مما رزقكم الله حلالا

پس دروغ داشتند او را پس فرا گرفت ايشانرا عذاب و ايشان ستمكاران بودند پس بخوريد از آنچه روزى كرد شمارا خدا حلال

طيبا واشكروا نعمة الله ان كنتم اياه تعبدون ۞ انما حرم عليكم

پاك و شكر كنيد نعمت خدارا اگر هستيد او را ميپرستيد بدرستيكه حرام كرد بر شما

الميتة والدم ولحم الخنزير وما اهل لغير الله به فمن اضطر غير باغ ولا

مردار را و خون و گوشت خوك را و آنچه آواز برداشته شد بغير نام خدا بدان پس هر كه بيچاره گردد نه ستم كننده

عاد فان الله غفور رحيم ۞ ولا تقولوا لما تصف السنتكم الكذب

و نه از حد درگذرنده پس بدرستيكه خدا آمرزگار مهربان است و مگوئيد مر آنچه وصف ميكند زبانهاى شما دروغ

هذا حلال وهذا حرام لتفتروا على الله الكذب ان الذين

كه اين حلال است و اين حرام تا بر بافيد بر خداى تعالى دروغ را بدرستيكه آنانكه

يفترون على الله الكذب لا يفلحون ۞ متاع قليل ولهم عذاب

بر ميبافند بر خدا دروغ را رستگارى نيابند اين برخوردارى اندك و مر ايشانرا عذاب

اليم ۞ وعلى الذين هادوا حرمنا ما قصصنا عليك من قبل وما

دردناك و بر آنانكه جهود شدند حرام كرديم آنچه قصه كرديم بر تو از پيش و ستم

ظلمناهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون ۞ ثم ان ربك للذين عملوا

ستم نكرديم ايشانرا و ليكن بودند بر تنهاى خود ستم كنندگان پس بدرستيكه پروردگار تو مر آنانرا كه كردند

السوء بجهالة ثم تابوا من بعد ذلك واصلحوا ان ربك من بعدها

لغفور رحيم ۝ ان ابراهيم كان امة قانتا لله حنيفا ولم يك من

المشركين ۝ شاكرا لانعمه اجتباه وهداه الى صراط مستقيم ۝ و

آتيناه في الدنيا حسنة وانه في الآخرة لمن الصالحين ۝ ثم

اوحينا اليك ان اتبع ملة ابراهيم حنيفا وما كان من المشركين ۝

انما جعل السبت على الذين اختلفوا فيه وان ربك ليحكم بينهم

يوم القيامة فيما كانوا فيه يختلفون ۝ ادع الى سبيل ربك

بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي احسن ان

ربك هو اعلم بمن ضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين ۝ وان عاقبتم

فعاقبوا بمثل ما عوقبتم به ولئن صبرتم لهو خير للصابرين ۝ واصبر وما

صبرك الا بالله ولا تحزن عليهم ولا تك في ضيق مما يمكرون ۝ ان الله

مع الذين اتقوا والذين هم محسنون

سورة بني اسرائيل

بسم الله الرحمن الرحيم

سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى

الذي باركنا حوله لنريه من آياتنا انه هو السميع البصير ۝ وآتينا

موسى الكتاب وجعلناه هدى لبني اسرائيل الا تتخذوا من دوني

وكيلا ۝ ذرية من حملنا مع نوح انه كان عبدا شكورا ۝ وقضينا الى

بني اسرائيل في الكتاب لتفسدن في الارض مرتين ولتعلن علوا

كبيرا ۝ فاذا جاء وعد اولاهما بعثنا عليكم عبادا لنا اولي بأس شديد

فجاسوا خلال الديار وكان وعدا مفعولا ۝ ثم رددنا لكم الكرة

عليهم وامددناكم باموال وبنين وجعلناكم اكثر نفيرا ۝ ان احسنتم

احسنتم لانفسكم وان اسأتم فلها فاذا جاء وعد الآخرة ليسوؤا

وجوهكم وليدخلوا المسجد كما دخلوه اول مرة وليتبروا ما علوا تتبيرا

عسى ربكم ان يرحمكم وان عدتم عدنا وجعلنا جهنم للكافرين حصيرا ۝

ان هذا القرآن يهدي للتي هي اقوم ويبشر المؤمنين الذين يعملون

الصالحات ان لهم اجرا كبيرا ۞ وان الذين لا يؤمنون بالآخرة اعتدنا

بکند بآنکه مر ایشانرا بود مزد بزرگ و بدرستیکه آنها نمی گروند بآخرت آماده ساختیم

لهم عذابا اليما ۞ ويدع الانسان بالشر دعاءه بالخير وكان الانسان

برای ایشان عذابی دردناک و میخواند آدمی بدی همچون خواندن او نیکی و هست آدمی شتابنده

عجولا ۞ وجعلنا الليل والنهار آيتين فمحونا آية الليل وجعلنا آية

و گردانیدیم شب و روز دو نشانه پس محو کردیم نشانه شب را و گردانیدیم نشانه

النهار مبصرة لتبتغوا فضلا من ربكم ولتعلموا عدد السنين والحساب

روز را بینا تا بجوئید فضل از پروردگار شما تا بدانید شمار سالها و حساب

وكل شيء فصلناه تفصيلا ۞ وكل انسان الزمناه طائره في عنقه

و هر چیزی بیان کردیم آن بیان کردنی و هر آدمی را لازم کردیم او را عمل او در گردن او

ونخرج له يوم القيامة كتابا يلقاه منشورا ۞ اقرأ كتابك كفى بنفسك

و بیرون آوریم مر او را روز قیامت نامه بیند او را پراکنده گوئیم بخوان نامه خود را و بس است بنفس تو

اليوم عليك حسيبا ۞ من اهتدى فانما يهتدي لنفسه ومن ضل

امروز بر تو حساب کننده هر که راه یافت پس بدرستیکه سود راه یافتن او را و هر که گمراه شد

فانما يضل عليها ولا تزر وازرة وزر اخرى وما كنا معذبين حتى

پس بدرستیکه گمراهی بر آن بر ندارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را و نباشیم ما عذاب کنندگان تا آنکه

نبعث رسولا ۞ واذا اردنا ان نهلك قرية امرنا مترفيها ففسقوا فيها

برانگیزیم رسول را و چون خواهیم که هلاک کنیم اهل دهی فرمائیم متنعمان پس فسق کردند در آن

فحق عليها القول فدمرناها تدميرا ۞ وكم اهلكنا من القرون من بعد

پس واجب شد بر آن گفتار عذاب پس هلاک گردانیم اهل آنرا چند هلاک کردیم از گروهان از پس

نوح وكفى بربك بذنوب عباده خبيرا بصيرا ۞ من كان يريد العاجلة

نوح و بس است پروردگار تو بگناهان بندگانش خود آگاه و بینا هر که خواهد دنیا

عجلنا له فيها ما نشاء لمن نريد ثم جعلنا له جهنم يصلاها مذموما

مراورا در آن جا آنچه خواهیم مر آنرا که خواهیم پس بکنیم مر او را دوزخ که درآید در آن نکوهیده

آمرنا

مدحورا

مدحورا ۞ ومن اراد الآخرة وسعى لها سعيها وهو مؤمن فاولئك كان

دور از رحمت و هر که خواهد آخرت را و شتابد مر آنرا شتافتن آن و او مؤمن بود پس آن گروه هست

سعيهم مشكورا ۞ كلا نمد هؤلاء وهؤلاء من عطاء ربك وما كان

سعی ایشان پذیرفته شده مدد کنیم این گروه را و آنرا که از عطای پروردگار تو و نیست

عطاء ربك محظورا ۞ انظر كيف فضلنا بعضهم على بعض وللآخرة

عطای پروردگار تو ممنوع در دنیا بنگر ای محمد چگونه افزونی نهادیم بعض ایشانرا بر بعضی و هر آینه مر آخرت

اكبر درجات واكبر تفضيلا ۞ لا تجعل مع الله الها آخر فتقعد مذموما

بزرگتر است در درجه و زیادت بزرگتر افزونی مگردان با خدا خدای دیگر پس بنشینی نکوهیده دور از رحمت

مخذولا ۞ وقضى ربك الا تعبدوا الا اياه وبالوالدين احسانا اما

بی یار و حکم فرمود پروردگار تو که پرستید مگر او را و بپدر و مادر نیکوئی کنید اگر برسند

يبلغن عندك الكبر احدهما او كلاهما فلا تقل لهما اف ولا تنهرهما

نزدیک تو به پیری یکی از ایشان یا هر دو ایشان پس مگو برای ایشان کلمه اوف و بانگ مزن بر ایشان

وقل لهما قولا كريما ۞ واخفض لهما جناح الذل من الرحمة وقل رب

و بگو برای ایشان گفتار نیکو و فرو نه برای ایشان بال تواضع از رحمت و بگو ای پروردگار

ارحمهما كما ربياني صغيرا ۞ ربكم اعلم بما في نفوسكم ان تكونوا صالحين

رحمت کن ایشانرا همچنانکه پرورده اند مرا در حالیکه کودکی پروردگار شما داناتر است بآنچه در دلهای شماست اگر باشید نیکوکار

فانه كان للاوابين غفورا ۞ وآت ذا القربى حقه والمسكين وابن

پس بدرستیکه او هست مر بازگردندگان را آمرزنده و بده خداوندان خویش را حق آن و درویشان را و راه

السبيل ولا تبذر تبذيرا ۞ ان المبذرين كانوا اخوان الشياطين

گذرندگان را و اسراف مکن اسراف کردنی بدرستیکه اسراف کنندگان هستند برادران دیوان

وكان الشيطان لربه كفورا ۞ واما تعرضن عنهم ابتغاء رحمة من ربك

و هست دیو پروردگار خود را ناسپاس و اگر اعراض کنی از ایشان از بهر جستن رحمتی از پروردگار

ترجوها فقل لهم قولا ميسورا ۞ ولا تجعل يدك مغلولة الى عنقك

که امید داری آنرا پس بگو برای ایشان گفتاری مشتمل بر وعده جمیل و مگردان دست خود را بسته بگردن خود و فراخ

وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ۞ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ

و گشاده مکن آن را فراخ گستردنی پس بنشینی ملامت زده بی زاد بدرستیکه پروردگار تو فراخ میگرداند روزی را

لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۞ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ

هر که خواهد و تنگ میگرداند بدرستیکه اوست بندگان خود را آگاه و بینا و مکشید فرزندان خود را

خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ۞ وَلَا

از ترس درویشی ما روزی میدهیم ایشان و شما را بدرستیکه ایشان را کشتن هست گناه بزرگ و نه

تَقْرَبُوا الزِّنَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ۞ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ

نزدیک زنا مروید بدرستیکه هست آن ناشایست و بد راهی و مکشید تن را آن تنی را

الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا

که حرام کرده خدا مگر بحق و هر که کشته شود ستم کرده شده پس بدرستیکه گردانیدیم مر ولی او را حجت

فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ۞ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا

پس باید که اسراف نکند در کشتن بدرستیکه هست یاری کرده شده و نزدیک مروید بمال یتیم را مگر بطریقی

بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ

که آن نیکوتر است تا برسد بغایت قوت خود و وفا کنید بعهد بدرستیکه عهد هست

مَسْئُولًا ۞ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۞ ذَٰلِكَ

پرسیده و تمام کنید کیل را چون کیل نمایید و برکشید بعدالت و راست آن هست

خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۞ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ

بهتر و نیکوتر بعاقبت و متابعت منمای آنچه نیست مر ترا بدان دانش بدرستیکه شنوای و بینا

وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۞ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا

و دل همه آن گروه هست ازان پرسیده و مرو در زمین نشاط

إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۞ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ

بدرستیکه تو پاره نتوانی کردن زمین را و نتوانی رسیدن بکوهها بدرازی همه آن هست

سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۞ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ

بد نزدیک پروردگار تو ناخواسته آن ازان چیزیست که وحی کرده بتو پروردگار تو از حکمت

وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ۞ أَفَأَصْفَاكُمْ

و مگردان با تو خدا خدایی دیگر پس افکنده شوی در دوزخ ملامت زده و دور از رحمت آیا پس برگزید

رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا

پروردگار شما پسران و فراگرفت از فرشتگان دختران بدرستیکه شما میگویید گفتاری بزرگ

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۞

و بدرستیکه مکرر کردیم در این قرآن تا پند گیرند و نمی افزاید ایشان را مگر رمیدن

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ

بگو اگر بودی با او خدایان چنانکه میگویند آنگاه بجستندی بخداوند عرش

سَبِيلًا ۞ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۞ تُسَبِّحُ لَهُ

راهی پاک است و برترست از آنچه میگویند برتری بزرگ تسبیح میکنند مر او را

السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ

آسمانهای هفتگانه و زمین و آنکه در آنند و نیست هیچ چیز مگر که تسبیح میکند

بِحَمْدِهِ وَلَٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۞ وَإِذَا

بستایش او و لیکن در نمی یابید تسبیح ایشان را بدرستیکه هست بردبار آمرزگار و چون خواندی

قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا

قرآن را کنیم میان تو و میان آنها که نگرویده اند به آخرت حجابی

مَسْتُورًا ۞ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا

پوشنده و گردانیدیم بر دلهای ایشان پوششها ازانکه دریابند قرآن را و نهادیم در گوشهای ایشان گرانی

وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ۞

و چون یاد کنی پروردگار خود را در قرآن یگانه و یکتا باز گردند کافران و برگشتند بر پسهای خود در حالتی

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ

ما داناتریم بآنچه میشنوند قرآن را بسبب آن چیز که بسخریه است و وقتی که ایشان رازگویند چون میگویند

الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ۞ انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ

ستمکاران متابعت نمیکنید مگر مردی سحر کرده شده را بنگر که چگونه بزدند برای تو

الامثال فضلوا فلا يستطيعون سبيلا ۞ وقالوا اءذا كنا عظاما

ورفاتا اءنا لمبعوثون خلقا جديدا ۞ قل كونوا حجارة او حديدا

او خلقا مما يكبر في صدوركم فسيقولون من يعيدنا قل الذي

فطركم اول مرة فسينغضون اليك رءوسهم ويقولون متى هو

قل عسى ان يكون قريبا ۞ يوم يدعوكم فتستجيبون بحمده وتظنون

ان لبثتم الا قليلا ۞ وقل لعبادي يقولوا التي هي احسن ان الشيطان

ينزغ بينهم ان الشيطان كان للانسان عدوا مبينا ۞ ربكم اعلم

بكم ان يشا يرحمكم او ان يشا يعذبكم وما ارسلناك عليهم وكيلا ۞

وربك اعلم بمن في السموات والارض ولقد فضلنا بعض

النبيين على بعض واتينا داود زبورا ۞ قل ادعوا الذين زعمتم

من دونه فلا يملكون كشف الضر عنكم ولا تحويلا ۞ اولئك ا

الذين يدعون يبتغون الى ربهم الوسيلة ايهم اقرب ويرجون

رحمته

رحمته ويخافون عذابه ان عذاب ربك كان محذورا ۞ وان

من قرية الا نحن مهلكوها قبل يوم القيمة او معذبوها عذابا

شديدا كان ذلك في الكتاب مسطورا ۞ وما منعنا ان نرسل با

لايات الا ان كذب بها الاولون واتينا ثمود الناقة مبصرة فظلموا

بها وما نرسل بالايات الا تخويفا ۞ واذ قلنا لك ان ربك احاط

بالناس وما جعلنا الرءيا التي اريناك الا فتنة للناس والشجرة

الملعونة في القران ونخوفهم فما يزيدهم الا طغيانا كبيرا ۞

واذ قلنا للملئكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس قال ءاسجد لمن

خلقت طينا ۞ قال ارءيتك هذا الذي كرمت علي لئن اخرتن الى

يوم القيمة لاحتنكن ذريته الا قليلا ۞ قال اذهب فمن تبعك

منهم فان جهنم جزاؤكم جزاء موفورا ۞ واستفزز من استطعت

منهم بصوتك واجلب عليهم بخيلك ورجلك وشاركهم في الا

وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝ إِنَّ عِبَادِي

و فرزندان و وعده بده ایشانرا و وعده نمیدهد ایشانرا دیو شیطان مگر فریفتن بدرستیکه بندگان من

لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝ رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ

نیست ترا بر ایشان هیچ حجت و بس است پروردگار تو کاردان پروردگار شما آن خدائیست که براند بجهت شما

الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝ وَإِذَا مَسَّكُمُ

بقدرت کشتی را در دریا تا بجوید از فضل خود بدرستیکه اوست بشما مهربان و چون برسد بشما

الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ

زیان در دریا غایب شود از خاطر شما هر که میخوانید مگر خدا را پس چون برهاند شما را بخشکی برگردید شما

وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ

و هست آدمی ناسپاس آیا پس ایمن شدید شما که ... بخشکی یا بفرستد

عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ

بر شما سنگباران پس نیابید مر شما را کاردانی یا ایمن شدید شما که باز گرداند شما را

فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ

در آن یکبار دیگر پس بفرستد بر شما شکننده از باد پس غرق کند شما را بدانچه کافر شدید

ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۝ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ

پس نیابید مر شما را بر ما بدان پیروی کردنی و بتحقیق گرامی گردانیدیم فرزندان آدم را و برداشتیم

فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ

ایشانرا در خشکی و تری و روزی دادیم ایشانرا از پاکیها و افزونی نهادیم ایشانرا بر بسیاری از آنکه

خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝ يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ

آفریدیم افزونی نهادنی روزی که خوانیم هر گروهی را بپیشوایان ایشان پس هر که داده شود نامه او را

بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝ وَمَنْ كَانَ

بدست راست او پس آن گروه بخوانند کتاب خود را و ستم کرده نشوند مقدار فتیلی و هر که باشد

فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝ وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي

درین دنیا کور پس او در آخرت و گمراه تر براه و اگر نزدیک بود که بفتنه افکنند ترا از آنچه وحی کردیم

فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ

اوحينا

أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ۝ وَ

وحی کردیم بسوی تو تا افترا کنی بر ما غیر آن را و آنگه هر آینه فرا گرفتندی ترا دوست و اگر

لَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۝ إِذًا لَأَذَقْنَاكَ

آن نبودی که ثابت بداشتیمی ترا هر آینه نزدیک بودی که میل کنی بسوی ایشان چیزی اندک آنگه هر آینه چشانیدیمی ترا

ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝ وَإِنْ

دو برابر زندگانی و دو برابر در وفات پس نیافتی تو یاری و بدرستیکه

كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذًا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ

نزدیک بود که از جا برکنند ترا از زمین تا بیرون کنند ترا از آن و آنگه درنگ نکردندی پس از تو

إِلَّا قَلِيلًا ۝ سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا

مگر اندکی بر طریقت آنکه بفرستادیم پیش از تو از رسولان و نیابی تو مر طریقت ما را

تَحْوِيلًا ۝ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ

گردانیدنی بپای دار نماز را بوقت زوال آفتاب تا هنگام تاریکی شب و قرآن خواندن

إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ

و نماز بامداد را بدرستیکه قرآن بامداد هست حاضر کرده و بعضی از شب پس بیدار باش و آن عبادتیست زیادتی

عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ۝ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ

مر ترا شاید برانگیزد ترا پروردگار تو بجایگاه ستوده و بگو ای پروردگار من درآور مرا در آوردنی نیکو

صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا

نیکو و بیرون آور مرا بیرون آوردن راست و نیکو و بکن مرا از نزدیک خود حجتی و سلطانی

نَصِيرًا ۝ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

یاری دهنده و بگو آمد حق و نیست شد باطل بدرستیکه باطل هست نیست شونده

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ

و فرو فرستیم از قرآن آنچه در آن شفاست و رحمت مر مومنان را و زیادت نشود ستمکاران را

إِلَّا خَسَارًا ۝ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ

مگر زیان کاری و چون نعمت کنیم بر آدمی برگردد و باز دور افکند خود را و چون برسد بوی

فی علی

ثم لا تجد بعد کمثل علي

لآل محمد

الشر كان يؤسا قل كل يعمل على شاكلته فربكم اعلم بمن هو اهدى

بد برسته نومید بگو هر کس کار میکند بر طریق عادت خود پس پروردگار شما داناتر است بآنکه او راه یافته

سبيلا ويسئلونك عن الروح قل الروح من امر ربي وما اوتيتم

تر است براه و می پرسند ترا از حال بگو جان از فرمان پروردگار من است و نداده اند شما را

من العلم الا قليلا ولئن شئنا لنذهبن بالذي اوحينا اليك

از دانش مگر اندکی و هر آینه اگر خواهیم هر آینه البته دور گردانیم بدانچه وحی کردیم بتو

ثم لا تجد لك به علينا وكيلا الا رحمة من ربك ان فضله

پس نیابی برای تو بران بر ما کاردانی مگر رحمتی از پروردگار تو بدرستیکه فضل او است

كان عليك كبيرا قل لئن اجتمعت الانس والجن على ان ياتوا بمثل

بر تو بزرگ بگو اگر جمع شوند جمیع آدمی و پری برانکه آورند مانند

هذا القران لا ياتون بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهيرا

این قرآن را نتوانند آورد مانند آن و اگر چه باشد بعضی ایشان مر بعضی را مددکار

ولقد صرفنا للناس في هذا القران من كل مثل فابى اكثر الناس

و هر آینه مکرر گردانیدیم برای مردمان درین قران از هر مثلی پس سر باز زدند بیشترین مردمان

الا كفورا وقالوا لن نؤمن لك حتى تفجر لنا من الارض ينبوعا

مگر ناسپاسی و گفتند نگرویم بتو تا روان کنی برای ما از زمین چشمه

او تكون لك جنة من نخيل وعنب فتفجر الانهار خلالها تفجيرا

یا باشد مر ترا بستانی از خرماستانها و انگور پس روان کنی جویها در میان آن روان کردنی

او تسقط السماء كما زعمت علينا كسفا او تاتي بالله والملائكة

یا اندازی آسمان را همچنانکه دعوی کردی بر ما پاره ها یا آوری خدا را و فرشتگان را روی

قبيلا او يكون لك بيت من زخرف او ترقى في السماء ولن نؤمن

بروی یا باشد مر ترا خانه از زر یا بر شوی بلند در آسمان و هرگز باور نداریم

لرقيك حتى تنزل علينا كتابا نقرؤه قل سبحان ربي هل كنت

بالا رفتن ترا تا فرود آوری بر ما کتابی تا خوانیم آن را بگو پاکست و منزه است پروردگار من آیا هستم

بولاية علي

الا بشرا رسولا وما منع الناس ان يؤمنوا اذ جاءهم الهدى الا ان

مگر آدمی رسول و منع نکرد مردمان را که بگروند چون آمد بدیشان راه نمائی مگر آنکه

قالوا ابعث الله بشرا رسولا قل لو كان في الارض ملائكة يمشون

گفتند بفرستاده خدا آدمی را برسالت بگو اگر بودی در زمین فرشتگان که میرفتند آرام

مطمئنين لنزلنا عليهم من السماء ملكا رسولا قل كفى بالله شهيدا

گرفته هر آینه فرود فرستادیمی بر ایشان از آسمان فرشته رسالت بگو بس است خدا را گواه

بيني وبينكم انه كان بعباده خبيرا بصيرا ومن يهد الله فهو

میان من و میان شما بدرستیکه او هست به بندگان خود آگاه و بینا و هر که راه نماید او را خدا پس او

المهتد ومن يضلل فلن تجد لهم اولياء من دونه ونحشرهم يوم

راه یافته بود و هر که گمراه شود پس نیابی برای ایشان دوستان از جز او و حشر کنیم ایشان را روز

القيامة على وجوههم عميا وبكما وصما ماويهم جهنم كلما خبت

قیامت بر روهای ایشان کوران و گنگان و کران جایگاه ایشان دوزخ بود هر گاه که کم گشت

زدناهم سعيرا ذلك جزاؤهم بانهم كفروا باياتنا وقالوا ءاذا

افزودیم ایشان را زبانه … آن جزای ایشان است بسبب آنکه کافر شدند بنشانهای ما و گفتند آیا چون

كنا عظاما ورفاتا ءانا لمبعوثون خلقا جديدا اولم يروا ان الله

باشیم استخوانهای پوسیده و ریزیده آیا هر آینه بعث کردگان شویم در آفرینش نو آیا ندیدند که خدا …

الذي خلق السموات والارض قادر على ان يخلق مثلهم وجعل

که آفرید آسمانها و زمین تواناست بر آنکه آفریند مانند ایشان را و بکند

لهم اجلا لا ريب فيه فابى الظالمون الا كفورا قل لو انتم تملكون

برای ایشان اجلی و هیچ شکی نیست در آن پس سر باز زدند ستمکاران مگر ناسپاسی بگو اگر شما قادر می بودید

خزائن رحمة ربي اذا لامسكتم خشية الانفاق وكان الانسان

خزینه های رحمت پروردگار من هر آینه نگاه میداشتید از ترس … و هست آدمی

قتورا ولقد اتينا موسى تسع ايات بينات فاسئل بني اسرائيل

بخیل و هر آینه بدادیم موسی را نه معجزه روشن پس بپرس از بنی اسرائیل

إذ جاءهم فقال له فرعون إني لأظنك يا موسى مسحورا * قال لقد

علمت ما أنزل هؤلاء إلا رب السموات والأرض بصائر وإني

لأظنك يا فرعون مثبورا * فأراد أن يستفزهم من الأرض فأغرقناه

ومن معه جميعا * وقلنا من بعده لبني إسرائيل اسكنوا الأرض

فإذا جاء وعد الآخرة جئنا بكم لفيفا * وبالحق أنزلناه وبالحق نزل

وما أرسلناك إلا مبشرا ونذيرا * وقرآنا فرقناه لتقرأه على

الناس على مكث ونزلناه تنزيلا * قل آمنوا به أو لا تؤمنوا إن الذين

أوتوا العلم من قبله إذا يتلى عليهم يخرون للأذقان سجدا * و

يقولون سبحان ربنا إن كان وعد ربنا لمفعولا * ويخرون للأذقان

يبكون ويزيدهم خشوعا * قل ادعوا الله أو ادعوا الرحمن أيا ما

تدعوا فله الأسماء الحسنى ولا تجهر بصلاتك ولا تخافت بها

وابتغ بين ذلك سبيلا * وقل الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن

له

له شريك في الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا *

سورة الكهف مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي أنزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجا * قيما لينذر

بأسا شديدا من لدنه ويبشر المؤمنين الذين يعملون الصالحات أن

لهم أجرا حسنا * ماكثين فيه أبدا * وينذر الذين قالوا اتخذ الله

ولدا * ما لهم به من علم ولا لآبائهم كبرت كلمة تخرج من أفواههم

إن يقولون إلا كذبا * فلعلك باخع نفسك على آثارهم إن لم

يؤمنوا بهذا الحديث أسفا * إنا جعلنا ما على الأرض زينة لها

لنبلوهم أيهم أحسن عملا * وإنا لجاعلون ما عليها صعيدا جرزا *

أم حسبت أن أصحاب الكهف والرقيم كانوا من آياتنا عجبا * إذ أوى

الفتية إلى الكهف فقالوا ربنا آتنا من لدنك رحمة وهيئ لنا

من أمرنا رشدا * فضربنا على آذانهم في الكهف سنين عددا

قيما

ثم بعثناهم لنعلم أي الحزبين أحصى لما لبثوا أمدا ۞ نحن نقص عليك

نبأهم بالحق إنهم فتية آمنوا بربهم وزدناهم هدى ۞ وربطنا على

قلوبهم إذ قاموا فقالوا ربنا رب السماوات والأرض لن ندعو من دونه

إلها لقد قلنا إذا شططا ۞ هؤلاء قومنا اتخذوا من دونه آلهة

لولا يأتون عليهم بسلطان بين فمن أظلم ممن افترى على الله كذبا

وإذ اعتزلتموهم وما يعبدون إلا الله فأووا إلى الكهف ينشر لكم

ربكم من رحمته ويهيئ لكم من أمركم مرفقا ۞ وترى الشمس

إذا طلعت تزاور عن كهفهم ذات اليمين وإذا غربت تقرضهم ذات

الشمال وهم في فجوة منه ذلك من آيات الله من يهد الله فهو

المهتد ومن يضلل فلن تجد له وليا مرشدا ۞ وتحسبهم أيقاظا

وهم رقود ونقلبهم ذات اليمين وذات الشمال وكلبهم باسط

ذراعيه بالوصيد ۞ لو اطلعت عليهم لوليت منهم فرارا ولملئت

منهم

منهم رعبا ۞ وكذلك بعثناهم ليتساءلوا بينهم قال قائل منهم كم لبثتم

قالوا لبثنا يوما أو بعض يوم قالوا ربكم أعلم بما لبثتم فابعثوا أحدكم بورقكم

هذه إلى المدينة فلينظر أيها أزكى طعاما فليأتكم برزق منه وليتلطف

ولا يشعرن بكم أحدا ۞ إنهم إن يظهروا عليكم يرجموكم أو يعيدوكم

في ملتهم ولن تفلحوا إذا أبدا ۞ وكذلك أعثرنا عليهم ليعلموا أن

وعد الله حق وأن الساعة لا ريب فيها إذ يتنازعون بينهم أمرهم

فقالوا ابنوا عليهم بنيانا ربهم أعلم بهم قال الذين غلبوا على أمرهم

لنتخذن عليهم مسجدا ۞ سيقولون ثلاثة رابعهم كلبهم ويقولون

خمسة سادسهم كلبهم رجما بالغيب ويقولون سبعة وثامنهم

كلبهم قل ربي أعلم بعدتهم ما يعلمهم إلا قليل فلا تمار فيهم إلا مراء

ظاهرا ولا تستفت فيهم منهم أحدا ۞ ولا تقولن لشيء إني فاعل ذلك

غدا ۞ إلا أن يشاء الله واذكر ربك إذا نسيت وقل عسى أن يهدين ربي

لاقرب من هذا رشدا ۞ ولبثوا في كهفهم ثلث مائة سنين وازدادوا

تسعا ۞ قل الله اعلم بما لبثوا له غيب السموات والارض ابصر به واسمع

ما لهم من دونه من ولي ولا يشرك في حكمه احدا ۞ واتل ما اوحي اليك

من كتاب ربك لا مبدل لكلماته ولن تجد من دونه ملتحدا ۞ واصبر

نفسك مع الذين يدعون ربهم بالغدوة والعشي يريدون وجهه

ولا تعد عيناك عنهم تريد زينة الحيوة الدنيا ولا تطع من اغفلنا

قلبه عن ذكرنا واتبع هويه وكان امره فرطا ۞ وقل الحق من ربكم فمن

شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر انا اعتدنا للظالمين نارا احاط بهم

سرادقها وان يستغيثوا يغاثوا بماء كالمهل يشوي الوجوه بئس الشراب

وساءت مرتفقا ۞ ان الذين امنوا وعملوا الصالحات انا لا نضيع اجر

من احسن عملا ۞ اولئك لهم جنات عدن تجري من تحتهم الانهار

يحلون فيها من اساور من ذهب ويلبسون ثيابا خضرا من سندس

واستبرق

واستبرق متكئين فيها على الارائك نعم الثواب وحسنت مرتفقا

واضرب لهم مثلا رجلين جعلنا لاحدهما جنتين من اعناب و

حففناهما بنخل وجعلنا بينهما زرعا ۞ كلتا الجنتين اتت اكلها

ولم تظلم منه شيئا وفجرنا خلالهما نهرا ۞ وكان له ثمر فقال لصاحبه

وهو يحاوره انا اكثر منك مالا واعز نفرا ۞ ودخل جنته وهو

ظالم لنفسه قال ما اظن ان تبيد هذه ابدا وما اظن الساعة

قائمة ولئن رددت الى ربي لاجدن خيرا منها منقلبا ۞ قال له

صاحبه وهو يحاوره اكفرت بالذي خلقك من تراب ثم من

نطفة ثم سويك رجلا ۞ لكنا هو الله ربي ولا اشرك بربي احدا

ولولا اذ دخلت جنتك قلت ما شاء الله لا قوة الا بالله ان ترن

انا اقل منك مالا وولدا ۞ فعسى ربي ان يؤتين خيرا من جنتك و

يرسل عليها حسبانا من السماء فتصبح صعيدا زلقا ۞ او يصبح ماؤها

غورا فلن تستطيع له طلبا ۞ واحيط بثمره فاصبح يقلب كفيه على

ما انفق فيها وهي خاوية على عروشها ويقول يا ليتني لم اشرك بربي

احدا ۞ ولم تكن له فئة ينصرونه من دون الله وما كان منتصرا

هنالك الولاية لله الحق هو خير ثوابا وخير عقبا ۞ واضرب لهم مثل

الحيوة الدنيا كماء انزلناه من السماء فاختلط به نبات الارض فاصبح

هشيما تذروه الرياح وكان الله على كل شيء مقتدرا ۞ المال و

البنون زينة الحيوة الدنيا والباقيات الصالحات خير عند ربك

ثوابا وخير املا ۞ ويوم نسير الجبال وترى الارض بارزة وحشرنهم

فلم نغادر منهم احدا ۞ وعرضوا على ربك صفا لقد جئتمونا كما

خلقناكم اول مرة بل زعمتم الن نجعل لكم موعدا ۞ ووضع الكتاب

فترى المجرمين مشفقين مما فيه ويقولون يا ويلتنا مال هذا الكتاب

لا يغادر صغيرة ولا كبيرة الا احصاها ووجدوا ما عملوا حاضرا ولا

يظلم

يظلم ربك احدا ۞ واذ قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس

كان من الجن ففسق عن امر ربه افتتخذونه وذريته اولياء من دوني

وهم لكم عدو بئس للظالمين بدلا ۞ ما اشهدتهم خلق السموات

والارض ولا خلق انفسهم وما كنت متخذ المضلين عضدا ۞ ويوم

يقول نادوا شركاءي الذين زعمتم فدعوهم فلم يستجيبوا لهم

وجعلنا بينهم موبقا ۞ ورا المجرمون النار فظنوا انهم مواقعوها

ولم يجدوا عنها مصرفا ۞ ولقد صرفنا في هذا القران للناس

من كل مثل وكان الانسان اكثر شيء جدلا ۞ وما منع الناس

ان يؤمنوا اذ جاءهم الهدى ويستغفروا ربهم الا ان تاتيهم

سنة الاولين او ياتيهم العذاب قبلا ۞ وما نرسل المرسلين

الا مبشرين ومنذرين ويجادل الذين كفروا بالباطل ليدحضوا

به الحق واتخذوا اياتي وما انذروا هزوا ۞ ومن اظلم ممن ذكر بايات

ربه فأعرض عنها ونسي ما قدمت يداه إنا جعلنا على قلوبهم أكنة أن

پروردگار خود پس برگردد از ان و فراموش کرد آنچه فرا پیش داشته بود دستهاء او بدرستیکه کردیم ما بر دلهاء ایشان پوششها

يفقهوه وفي آذانهم وقرا وإن تدعهم إلى الهدى فلن يهتدوا

و در گوشهاء ایشان گرانی است و اگر خوانی ایشانرا با راه پس نیابند راه

إذا أبدا ۝ وربك الغفور ذو الرحمة لو يؤاخذهم بما كسبوا لعجل

آنگاه همیشه و پروردگار تو آمرزگار است و خداوند رحمت اگر فرا گیرد ایشانرا بانچه اندوخته بودند

لهم العذاب بل لهم موعد لن يجدوا من دونه موئلا ۝ وتلك القرى

مرایشانرا عذاب بلکه مرایشانراست وعده جای

أهلكناهم لما ظلموا وجعلنا لمهلكهم موعدا ۝ وإذ قال موسى لفتاه

لا أبرح حتى أبلغ مجمع البحرين أو أمضي حقبا ۝ فلما بلغا مجمع بينهما

نسيا حوتهما فاتخذ سبيله في البحر سربا ۝ فلما جاوزا قال

ماهی خود را پس فرا گرفت ماهی خود را در دریا ... پس چون گذشت گفت

لفتاه آتنا غداءنا لقد لقينا من سفرنا هذا نصبا قال أرأيت

إذ أوينا إلى الصخرة فإني نسيت الحوت وما أنسانيه إلا الشيطان

أن أذكره واتخذ سبيله في البحر عجبا ۝ قال ذلك ما كنا نبغ فارتدا

على آثارهما قصصا ۝ فوجدا عبدا من عبادنا آتيناه رحمة من عندنا

وعلمناه من لدنا علما ۝ قال له موسى هل أتبعك على أن تعلمن مما

علمت

علمت رشدا ۝ قال إنك لن تستطيع معي صبرا ۝ وكيف تصبر على ما لم

تحط به خبرا ۝ قال ستجدني إن شاء الله صابرا ولا أعصي لك أمرا ۝

قال فإن اتبعتني فلا تسألني عن شيء حتى أحدث لك منه

ذكرا ۝ فانطلقا حتى إذا ركبا في السفينة خرقها قال أخرقتها

لتغرق أهلها لقد جئت شيئا إمرا ۝ قال ألم أقل إنك لن تستطيع

معي صبرا ۝ قال لا تؤاخذني بما نسيت ولا ترهقني من أمري عسرا

فانطلقا حتى إذا لقيا غلاما فقتله قال أقتلت نفسا زكية

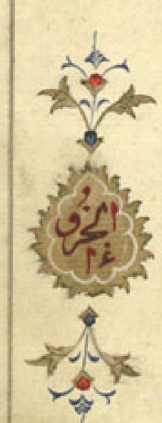
بغير نفس لقد جئت شيئا نكرا ۝ قال ألم أقل لك إنك لن

تستطيع معي صبرا ۝ قال إن سألتك عن شيء بعدها فلا تصاحبني

قد بلغت من لدني عذرا ۝ فانطلقا حتى إذا أتيا أهل قرية

استطعما أهلها فأبوا أن يضيفوهما فوجدا فيها جدارا يريد

أن ينقض فأقامه قال لو شئت لاتخذت عليه أجرا قال هذا

أن ينقض

فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۞ أَمَّا

جدائی میان من و میان تو زود بیا گاهانم ترا بتعبیر آنچه توانا نبی نداشتی بران صبر کردن اما

السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ

کشتی پس بود مرد درویشانرا که کار میکردند در دریا پس خواستم که عیبناک گردانم انرا و بود

وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۞ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ

در پس ایشان پادشاهی که فرا میگرفت هر کشتی را بغصب واما کودک پس بود

أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۞ فَأَرَدْنَا

پدر و مادر او مومنان پس ترسیدیم که رسانند بدیشان از جهة تجاوز کردن ناسپاسی پس خواستیم

أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ۞ وَأَمَّا الْجِدَارُ

که بدل کند مرایشانرا پروردگار ایشان بهتر ازان پاکی و نزدیکتر بمهربانی بوالدین واما دیوار

فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا

پس بود مر دو کودک یتیم را در شهر و بود در زیران گنجی مرایشانرا

وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا

و بود پدر ایشان نیکوکار پس خواست پروردگار تو که برسند بغایت قوت خود و بیرون آورند

كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ

گنج خود را بخشایش از پروردگار تو و نکردم آن را از فرمان خود آنست تعبیر

مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۞ وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو

آنچه توانا نبی نداشتی تو بران صبر کردن و می پرسند از تو از حال ذی القرنین بگو زود خوانم

عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۞ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ

برشما ازان پند بدرستیکه تمکین داده بودیم او را در زمین و داده بودیم او را از هر چیزی

سَبَبًا ۞ فَأَتْبَعَ سَبَبًا ۞ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ

از اسبابی پس پیروی کرد آن سبب تا چون برسید بجای فرو شدن آفتاب یافت آن را که فرو میشد

فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۞ قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ

در چشمه گرم و یافت نزدیک آن جا گروهی را گفتیم ای اسکندر یا آنکه عذاب کنی ایشانرا

واما

صالحة

وطبع كافرا

وَأَمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۞ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ

و یا فراگیری در میان ایشان نیکویی گفت اما هر که ستم کند پس زود عذاب کنیم او را پس باز گردد

إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ۞ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ

بسوی پروردگار خود پس عذاب کند او را عذاب منکر واما آنکه بگروید و کار نیکو کرد پس مر او راست

جَزَاءً الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۞ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۞ حَتَّىٰ

پاداش بهشت بود و زود گوییم مر او را از فرمان آسانی پس پیروی کرد سببی را تا

إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا

بجای که فرو شدن آفتاب و یافت آن را که بر می آمد بر قومی که نکرده بودیم مرایشانرا از جز آن

سِتْرًا ۞ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۞ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۞ حَتَّىٰ

پوششی همچنین است کار ذو القرنین که ما در یافته بودیم بحقیقت آنچه نزدیک او بود آگاهی پس پیروی کرد سببی را تا

إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ

برسید میان دو بند یافت از جز آن هر دو گروهی را که نزدیک نبود که دریابند گفتار را

قَوْلًا ۞ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ

گفتند ای اسکندر بدرستیکه یاجوج و ماجوج تباهی کنندگانند در زمین

فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۞ قَالَ مَا

پس آیا بگردانیم مر ترا خرج برآنکه بدیدکنی میان ما و میان ایشان بندی گفت آنچه

مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

تمکین داده است مرا دران پروردگار من بهتر است پس یاری دهید مرا بالات و صنع تا بکنم میان شما و میان ایشان حاجزی

آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ

بیارید پیش من پاره پاره آهن تا چون برابر گردانید دو جانب کوه را گفت در دمید تا

إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ۞ فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ

چون گردانید آن را چون آتش گفت بیارید پیش من تا بریزم بران مس گداخته پس توانا نبی نداشتند که

يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ۞ قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا

برایند بران سد و توانا نبی نداشتند مر آنرا که سوراخ کردن گفت این رحمت است از پروردگار من پس چون

جاء وعد ربي جعله دكاء وكان وعد ربي حقا ۝ وتركنا بعضهم
يومئذ يموج في بعض ونفخ في الصور فجمعناهم جمعا ۝ وعرضنا
جهنم يومئذ للكافرين عرضا ۝ الذين كانت أعينهم في غطاء
عن ذكري وكانوا لا يستطيعون سمعا ۝ أفحسب الذين كفروا
أن يتخذوا عبادي من دوني أولياء إنا أعتدنا جهنم للكافرين
نزلا ۝ قل هل ننبئكم بالأخسرين أعمالا ۝ الذين ضل سعيهم
في الحيوة الدنيا وهم يحسبون أنهم يحسنون صنعا ۝ أولئك
الذين كفروا بآيات ربهم ولقائه فحبطت أعمالهم فلا نقيم لهم
يوم القيامة وزنا ۝ ذلك جزاؤهم جهنم بما كفروا واتخذوا آياتي
ورسلي هزوا ۝ إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات كانت لهم جنات
الفردوس نزلا ۝ خالدين فيها لا يبغون عنها حولا ۝ قل لو كان
البحر مدادا لكلمات ربي لنفد البحر قبل أن تنفد كلمات

أفحسب

ربي

ربي ولو جئنا بمثله مددا ۝ قل إنما أنا بشر مثلكم يوحى إلي أنما
إلهكم إله واحد فمن كان يرجوا لقاء ربه فليعمل عملا صالحا ولا

سورة مريم مكية

يشرك بعبادة ربه أحدا ۝

وهي ثمان وتسعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

كهيعص ۝ ذكر رحمت ربك عبده زكريا ۝ إذ نادى ربه نداء خفيا
قال رب إني وهن العظم مني واشتعل الرأس شيبا ولم أكن بدعائك
رب شقيا ۝ وإني خفت الموالي من وراءي وكانت امرأتي عاقرا
فهب لي من لدنك وليا ۝ يرثني ويرث من آل يعقوب واجعله
رب رضيا ۝ يا زكريا إنا نبشرك بغلام اسمه يحيى لم نجعل له من
قبل سميا ۝ قال رب أنى يكون لي غلام وكانت امرأتي عاقرا
وقد بلغت من الكبر عتيا ۝ قال كذلك قال ربك هو علي هين وقد
خلقتك من قبل ولم تك شيئا ۝ قال رب اجعل لي آية قال

خفت الموالي

وارث

آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۞ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ
توانی است که سخن نگوئی با مردمان در سه شبانه روز پس بیرون آمد بر قوم خود از پیش محراب
فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۞ يَا يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ
پس وحی کرد بدیشان که تسبیح کنید بامداد و شبانگاه ای یحیی فرا گیر کتاب را از سر قوت
وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۞ وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۞ وَبَرًّا
و دادیم او را حکمت در حالت کودکی و شفقتی از نزد خود و پاکی و بود پرهیزگار و نیکوکار
بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۞ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ
با پدر و مادر و نبود گردنکش عاصی و سلام باد بر وی روزی که زاد و روزی
يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۞ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ
که مرد و روزی که برانگیخته شود زنده و یاد کن در کتاب مریم را چون یک سو شد
مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۞ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا
از اهل خود بجایگاهی شرقی پس فرا گرفت از ایشان پرده پس فرستادیم بدو
رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۞ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَٰنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ
جبرئیل را تا متمثل شد او را بصورت بشر راست گفت بدرستیکه من پناه میگیرم بخدای بخشاینده از تو اگر هستی تو
تَقِيًّا ۞ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ۞ قَالَتْ
پرهیزکار گفت بدرستیکه منم رسول پروردگار تو تا ببخشم ترا فرزندی پاک گفت مریم
أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ۞ قَالَ كَذَٰلِكِ
از کجا بود مرا فرزندی که نرسیده است بمن آدمی و نبوده ام من بدکار گفت همچنین است
قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ
گفت پروردگار تو که آن بر من آسان است و تا بگردانیم او را نشانی مر مردمان را و رحمتی از ما و هست
أَمْرًا مَقْضِيًّا ۞ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۞ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ
کاری کرده شده پس بار گرفت عیسی را پس دور شد با وی بجایگاه دور پس آورد او را درد زادن
إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا
از راه ضرورت بتنه درخت خرما گفت مریم ای کاشکی من بمردمی پیش از این و بودمی فراموش کرده پس

فناديها

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۞ وَهُزِّي
پس خواند او را از آنکه در زیر او بود که اندوه مخور که بدرستیکه کرد پروردگار تو در زیر تو جوی و بجنبان
إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ۞ فَكُلِي وَاشْرَبِي
سوی خود تنه درخت خرما را تا فرو افتد بر تو خرمای تازه پس بخور و بیاشام
وَقَرِّي عَيْنًا ۞ فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا ۞ فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ
و روشن چشم باش پس اگر ببینی از آدمی یکی را پس بگو بدرستیکه من نذر کردم
لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ۞ فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا
مر خدای بخشاینده را روزه داشتن پس سخن نگویم امروز هیچ آدمی را پس آمد بدو قوم او را در آورده گفتند
يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ۞ يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ
ای مریم بدرستیکه آوردی چیزی بدیع ای خواهر هارون نبود پدر تو مردی بد کار
سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ۞ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ
بدکاره و نبود مادر تو بدکاره پس اشارت کرد بعیسی گفتند چگونه سخن گوییم با آنکه
كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ۞ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي
باشد در گهواره کودک گفت عیسی بدرستیکه من بنده خدایم بداد بمن کتاب انجیل و گردانید مرا
نَبِيًّا ۞ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ
پیغمبر و گردانید مرا خجسته هر جا که باشم و فرمود مرا بنماز و زکوة
مَا دُمْتُ حَيًّا ۞ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۞ وَالسَّلَامُ
مادام که زنده باشم و نیکوکار گردانید با مادر خود و نگردانید مرا گردنکش بدبخت و سلام باد
عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۞ ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ
بر من روزی که زادم و روزی که بمیرم و روزی که برانگیخته شوم زنده آنست عیسی پسر
مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ۞ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ
مریم گفتار حق آنچه در آن شک میکنند نبود مر خدای را که فرا گیرد هیچ فرزندی
سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۞ وَإِنَّ اللَّهَ
پاکیست مر او را چون خواهد که کاری را پس جز این نیست که گوید مر او را که باش پس باشد و بدرستیکه خدا

وصّيا

رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۞ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ

پروردگار منست و پروردگار شماست پس بپرستید او را اینست راه راست پس اختلاف کردند گروهان

مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۞ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ

از میان ایشان پس وای آنهائی را که کافر شدند از حاضر شدن روز بزرگ چه شنوا بود و چه بینا

يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۞ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ ا

روزی که آیند بما لیکن ستمکاران امروز در گمراهی‌اند روشن و بترسان ایشانرا از روز

لْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۞ إِنَّا نَحْنُ

اندوه چون گذارده شود کار و ایشان در غفلت‌اند و ایشان نمی‌گروند بدرستیکه ما

نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ۞ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ

میراث بریم زمین را و هر که بر آنست و بسوی ما باز گشت ایشان و یاد کن در کتاب ابراهیم را

إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۞ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ

بدرستیکه او بود راست گوی پیغمبر چون گفت پدر خود را ای پدر چرا پرستی آنچه نشنود

وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ۞ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ

و نه بیند و بی نیاز نگرداند از تو چیزی ای پدر بدرستیکه آمد بمن از دانش آنچه نیامد

يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ۞ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ

بتو پس پیروی کن مرا تا نمایم ترا راه راست ای پدر من مپرست دیو را بدرستیکه شیطان است

لِلرَّحْمَٰنِ عَصِيًّا ۞ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَٰنِ فَتَكُونَ

مر خدای بخشنده را عاصی ای پدر من بدرستیکه من میترسم که برسد بتو عذابی از خدای بخشنده پس باشی

لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ۞ قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ

مر دیو را دوست گفت آیا رغبت کننده‌ای تو از خدایان من ای ابراهیم اگر باز نایستی

لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ۞ قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ

هر آینه سنگسار کنم ترا و دوری گزین از من زمانی دراز گفت ابراهیم سلام بر تو زود آمرزش خواهم برای تو

رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ۞ وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُو

از پروردگار خود بدرستیکه او هست بمن مهربان و یکسو شوم از شما و آنچه میخوانید از جز خدای و میخوانم

رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ۞ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ

پروردگار خود را امید است که نباشم بخواندن پروردگار خود بدبخت پس چون یکسو شد از ایشان و آنچه میپرستیدند

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۞ وَوَهَبْنَا

از جز خدای بخشودیم او را اسحق و یعقوب را و همه را گردانیدیم پیغمبران و بخشودیم

لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ۞ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ

ایشانرا از رحمت خود و گردانیدیم ایشانرا زبانی راست افراشته و یاد کن در کتاب

مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۞ وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ

موسی بدرستیکه او بود خالص کرده و بود رسول پیغمبر و بخواندیم او را از جانب کوه

الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۞ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ

طور ایمن و نزدیک گردانیدیم او را رازی گوی و بخشودیم او را از رحمت برادر او

هَارُونَ نَبِيًّا ۞ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ

هارون پیغمبری و یاد کن در کتاب اسمعیل بدرستیکه او بود راست گوی وعده

وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۞ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ

و بود رسول پیغمبر و بود میفرمود کسان خود را بنماز و زکوة و بود

عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۞ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا

نزدیک پروردگار خود پسندیده و یاد کن در کتاب ادریس را بدرستیکه او بود راست گوی

نَبِيًّا ۞ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۞ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ

پیغمبر و برافراشتیم او را جایگاه بلند آن گروه آنها که انعام کرد خدا بر ایشان از

النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَ

پیغمبران از فرزندان آدم و آنها که برداشتیم با نوح در کشتی و از فرزندان ابراهیم و

إِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَٰنِ خَرُّوا

یعقوب و از آنکه راه نمودیم و برگزیدیم چون خوانده شود بر ایشان نشانهای خدای بخشنده افتادند

سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۞ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا

سجده کنان و گریه کنان پس قایم مقام شدند از پس ایشان فرزندان بد ضایع کردند نماز را و پیروی کردند

الشهوات فسوف يلقون غيا * إلا من تاب وآمن وعمل صالحا فأولئك

يدخلون الجنة ولا يظلمون شيئا * جنات عدن التي وعد الرحمن عباده

بالغيب إنه كان وعده مأتيا * لا يسمعون فيها بكرة وعشيا * تلك

الجنة التي نورث من عبادنا من كان تقيا * وما نتنزل إلا بأمر ربك

له ما بين أيدينا وما خلفنا وما بين ذلك وما كان ربك نسيا *

رب السماوات والأرض وما بينهما فاعبده واصطبر لعبادته هل تعلم

له سميا * ويقول الإنسان أإذا ما مت لسوف أخرج حيا * أولا يذكر

الإنسان أنا خلقناه من قبل ولم يك شيئا * فوربك لنحشرنهم والشياطين

ثم لنحضرنهم حول جهنم جثيا * ثم لننزعن من كل شيعة أيهم أشد

على الرحمن عتيا * ثم لنحن أعلم بالذين هم أولى بها صليا * وإن منكم

إلا واردها كان على ربك حتما مقضيا * ثم ننجي الذين اتقوا ونذر

الظالمين فيها جثيا * وإذا تتلى عليهم آياتنا بينات قال الذين

كفروا

كفروا للذين آمنوا أي الفريقين خير مقاما وأحسن نديا * وكم

أهلكنا قبلهم من قرن هم أحسن أثاثا ورئيا * قل من كان في

الضلالة فليمدد له الرحمن مدا * حتى إذا رأوا ما يوعدون إما

العذاب وإما الساعة فسيعلمون من هو شر مكانا وأضعف جندا

ويزيد الله الذين اهتدوا هدى والباقيات الصالحات خير عند ربك

ثوابا وخير مردا * أفرأيت الذي كفر بآياتنا وقال لأوتين

مالا وولدا * أطلع الغيب أم اتخذ عند الرحمن عهدا * كلا سنكتب

ما يقول ونمد له من العذاب مدا * ونرثه ما يقول ويأتينا

فردا * واتخذوا من دون الله آلهة ليكونوا لهم عزا * كلا سيكفرون

بعبادتهم ويكونون عليهم ضدا * ألم تر أنا أرسلنا الشياطين

على الكافرين تؤزهم أزا * فلا تعجل عليهم إنما نعد لهم عدا * يوم

نحشر المتقين إلى الرحمن وفدا * ونسوق المجرمين إلى جهنم وردا *

لا يملكون الشفاعة الا من اتخذ عند الرحمن عهدا ۞ وقالوا اتخذ

قادر نباشند شفاعت را مگر آنکه فرا گرفته نزدیک خدای بخشنده عهدی و گفتند فرا گرفت

الرحمن ولدا ۞ لقد جئتم شيئا ادا ۞ تكاد السموات يتفطرن

خدای بخشنده فرزندی بدرستیکه آمدید شما بچیزی عجب نزدیک بود که آسمانها شکافته شود

منه وتنشق الارض وتخر الجبال هدا ۞ ان دعوا للرحمن ولدا

ازان و شکافته شود زمین و بیفتند کوهها در حال شکست بآنکه خوانند خدای را فرزندی

وما ينبغي للرحمن ان يتخذ ولدا ۞ ان كل من في السموات وا

و نسزد خدای بخشنده را که فرا گیرد فرزندی نیست هر آنکه در آسمانهاست و

لارض الا اتي الرحمن عبدا ۞ لقد احصيهم وعدهم عدا ۞ وكلهم

در زمین مگر آینده است بخدای بخشنده بنده بدرستیکه بر شمرد ایشان را [illegible]

اتيه يوم القيمة فردا ۞ ان الذين امنوا وعملوا الصالحات

آینده اند روز قیامت تنها بدرستیکه آنکه گرویدند و کارها نیکو کردند

سيجعل لهم الرحمن ودا ۞ فانما يسرناه بلسانك لتبشر به المتقين

زود کند [illegible]

وتنذر به قوما لدا ۞ وكم اهلكنا قبلهم من قرن هل تحس

و بیم کنی بدان گروهی خصومت و چند آنکه هلاک کردیم پیش از ایشان از گروهان آیا هیچ میبینی

منهم من احد او تسمع لهم ركزا ۞

از ایشان هیچ کس یا میشنوی ایشان را آوازی

سورة طه مائة وثلثون وخمس

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده و مهربان

طه ۞ ما انزلنا عليك القران لتشقى ۞ الا تذكرة لمن يخشى ۞ تنزيلا

[illegible]

ممن خلق الارض والسموات العلى ۞ الرحمن على العرش استوى ۞ له

ازان خدای که آفرید زمین و آسمانهای افراشته را خدای بخشنده بر عرش مستولیست مر او راست

ما في السموات وما في الارض وما بينهما وما تحت الثرى ۞ وان تجهر

آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و آنچه میان هر دو است و آنچه زیر خاک است و اگر آشکارا کنی

بالقول فانه يعلم السر واخفى ۞ الله لا اله الا هو له الاسماء الحسنى

گفت را پس بدرستیکه او میداند پنهان را [illegible] مر او راست نامهای نیکو

وهل اتيك حديث موسى ۞ اذ را نارا فقال لاهله امكثوا اني

و آیا آمد بتو سخن موسی چون دید آتشی را پس گفت مر کسان خود را درنگ کنید بدرستیکه من

انست نارا لعلي اتيكم منها بقبس او اجد على النار هدى ۞ فلما

دیدم آتشی را [illegible] یا یابم بر آتش راهی پس چون

اتيها نودي يموسى ۞ اني انا ربك فاخلع نعليك انك بالواد المقدس

آمد آن را ندا کرده شد ای موسی بدرستیکه منم پروردگار تو پس بکن نعلین خود را [illegible] وادی مقدس

طوى ۞ وانا اخترتك فاستمع لما يوحى ۞ انني انا الله لا اله الا

طوی است و من برگزیدم ترا پس گوش دار مر آنچه وحی کرده میشود بدرستیکه منم خدای [illegible]

انا فاعبدني واقم الصلوة لذكري ۞ ان الساعة اتية اكاد اخفيها

[illegible] پس بپرست مرا و بپای دار نماز را [illegible] بدرستیکه قیامت آینده است [illegible]

لتجزى كل نفس بما تسعى ۞ فلا يصدنك عنها من لا يؤمن بها

[illegible]

واتبع هويه فتردى ۞ وما تلك بيمينك يموسى ۞ قال هي عصاي

[illegible] ای موسی گفت این عصای منست

اتوكؤا عليها واهش بها على غنمي ولي فيها مارب اخرى ۞ قال

[illegible] حاجتهای دیگر گفت خدا

القها يموسى ۞ فالقيها فاذا هي حية تسعى ۞ قال خذها ولا

بینداز ای موسی [illegible] گفت خدای فرا گیر آنرا و

تخف سنعيدها سيرتها الاولى ۞ واضمم يدك الى جناحك

مترس [illegible]

من نفسی

تخرج بيضاء من غير سوء آية أخرى ۝ لنريك من آياتنا الكبرى ۝ اذهب

بیرون آید سفید از جز بدی نشانی دیگر تا بنمایم ترا بعضی از نشانهای بزرگتر برو تو

إلى فرعون إنه طغى ۝ قال رب اشرح لي صدري ۝ ويسر لي أمري ۝

بسوی فرعون که او طاغیست گفت ای پروردگار من برگشای برای سینه مرا و آسان گردان کار مرا

واحلل عقدة من لساني ۝ يفقهوا قولي ۝ واجعل لي وزيرا من أهلي ۝

و بگشای گره از زبان من تا دریابند گفتار مرا و بگردان مرا وزیری از اهل من

هرون أخي ۝ اشدد به أزري ۝ وأشركه في أمري ۝ كي نسبحك كثيرا ۝

هارون برادر مرا محکم گردان بدان پشت مرا و انباز گردان او را در کار من تا تسبیح گوییم ترا بسیاری

ونذكرك كثيرا

انك كنت بنا بصيرا ۝ قال قد أوتيت سؤلك يا موسى ۝ ولقد

بدرستیکه تو هستی تو بکار ما بینا گفت خدا بحقیقت که داده شد ترا ای موسی بدرستیکه

مننا عليك مرة أخرى ۝ إذ أوحينا إلى أمك ما يوحى ۝ أن اقذفيه

منت نهادیم بر تو باری دیگر چون الهام کردیم بمادر تو آنچه الهام کرده شد که بینداز او را

في التابوت فاقذفيه في اليم فليلقه اليم بالساحل يأخذه

در تابوت صندوق پس بینداز آن را در دریا پس باید که اندازد او را دریا بکنار تا فرا گیرد او را

عدو لي وعدو له وألقيت عليك محبة مني ولتصنع على

دشمن مرا و دشمن او را و انداختم بر تو محبتی از من تا تربیت کرده شوی بر حفظ

عيني ۝ إذ تمشي أختك فتقول هل أدلكم على من يكفله فرجعناك

و عنایت من چون میرفت خواهر تو پس میگفت آیا دلالت کنم شما را برآنکه پایندان کند پس بازگردانیم ترا

إلى أمك كي تقر عينها ولا تحزن وقتلت نفسا فنجيناك من

بمادر تو تا روشن شود چشم او و اندوه نخورد و بکشتی تو تنی را پس رهانیدیم ترا از

الغم وفتناك فتونا ۝ فلبثت سنين في أهل مدين ثم جئت

غم و اندوه و آزمودیم ترا آزمودنی پس درنگ کردی سالها در میان اهل مدین پس آمدی تو

على قدر يا موسى ۝ واصطنعتك اذهب أنت وأخوك بآياتي ولا

بر وقت قدر ای موسی و مخصوص گردانیدم ترا برو تو و برادر تو با نشانهای من

تنيا في ذكري ۝ اذهبا إلى فرعون إنه طغى ۝ فقولا له قولا لينا

و سستی مکنید در یاد کردن من بروید بسوی فرعون بدرستیکه او طاغیست پس بگویید او را گفتن نرم

لعله يتذكر أو يخشى ۝ قالا ربنا إننا نخاف أن يفرط علينا

تا او پند گیرد یا بترسد گفتند ای پروردگار ما بدرستیکه ما میترسیم که پیشی کند بر ما

أو أن يطغى ۝ قال لا تخافا إنني معكما أسمع وأرى ۝ فأتياه فقولا

یا آنکه طاغی شود گفت مترسید بدرستیکه من با شما ام میشنوم و میبینم پس بروید بنزد او پس بگویید

إنا رسولا ربك فأرسل معنا بني إسرائيل ولا تعذبهم قد جئناك

بدرستیکه ما رسول پروردگار تو ایم پس بفرست با ما فرزندان یعقوب را و عذاب مکن ایشان را بدرستیکه آمدیم ترا

بآية من ربك والسلام على من اتبع الهدى ۝ إنا قد أوحي إلينا

بمعجزه از پروردگار تو و سلام باد برآنکه پیروی کرد راه را بدرستیکه وحی کرده شد بما که

أن العذاب على من كذب وتولى ۝ قال فمن ربكما يا موسى ۝ قال

عذاب برآنکس که بدروغ داشت و برگشت گفت فرعون پس کیست پروردگار شما ای موسی گفت

ربنا الذي أعطى كل شيء خلقه ثم هدى ۝ قال فما بال

پروردگار ما آنکسیست که بداد هر چیزی را خلقت مناسب پس راه نمود گفت پس چیست حال

القرون الأولى ۝ قال علمها عند ربي في كتاب لا يضل ربي ولا

گروهان پیشینه گفت دانش آن نزدیک پروردگار منست در لوح محفوظ گم نکند پروردگار من و

ينسى ۝ الذي جعل لكم الأرض مهدا وسلك لكم فيها سبلا

فراموش نکند آنکسیست که گردانید شما را زمین را گهواره و درآورد برای شما در آن راهها

وأنزل من السماء ماء فأخرجنا به أزواجا من نبات شتى ۝ كلوا

و فرو فرستاد از آسمان آبی پس بیرون آوردیم بدان اجناس را از گیاههای پراکنده بخورید

وارعوا أنعامكم إن في ذلك لآيات لأولي النهى ۝ منها خلقناكم

و بچرانید چهارپایان خود را بدرستیکه در آن هر آینه نشانهاست خداوندان خرد را از آن آفریدیم شما را

وفيها نعيدكم ومنها نخرجكم تارة أخرى ۝ ولقد أريناه آياتنا

و در آن بازگردانیم شما را و از آن بیرون آوریم شما را باری دیگر بدرستیکه بنمودیم او را نشانهای ما

كلها فكذب وأبى ۞ قال أجئتنا لتخرجنا من أرضنا بسحرك يا موسى

فلنأتينك بسحر مثله فاجعل بيننا وبينك موعدا لا نخلفه

نحن ولا أنت مكانا سوى ۞ قال موعدكم يوم الزينة وأن يحشر

الناس ضحى ۞ فتولى فرعون فجمع كيده ثم أتى ۞ قال لهم موسى

ويلكم لا تفتروا على الله كذبا فيسحتكم بعذاب وقد خاب من افترى

فتنازعوا أمرهم بينهم وأسروا النجوى ۞ قالوا إن هذان لساحران

يريدان أن يخرجاكم من أرضكم بسحرهما ويذهبا بطريقتكم المثلى

فأجمعوا كيدكم ثم ائتوا صفا ۞ وقد أفلح اليوم من استعلى

قالوا يا موسى إما أن تلقي وإما أن نكون أول من ألقى ۞ قال

بل ألقوا فإذا حبالهم وعصيهم يخيل إليه من سحرهم أنها تسعى

فأوجس في نفسه خيفة موسى ۞ قلنا لا تخف إنك أنت الأعلى

وألق ما في يمينك تلقف ما صنعوا إنما صنعوا كيد ساحر ولا

يفلح

يفلح الساحر حيث أتى ۞ فألقي السحرة سجدا قالوا آمنا برب هرون

وموسى ۞ قال آمنتم له قبل أن آذن لكم إنه لكبيركم الذي

علمكم السحر فلأقطعن أيديكم وأرجلكم من خلاف ولأصلبنكم

في جذوع النخل ولتعلمن أينا أشد عذابا وأبقى ۞ قالوا لن نؤثرك

على ما جاءنا من البينات والذي فطرنا فاقض ما أنت قاض

إنما تقضي هذه الحياة الدنيا ۞ إنا آمنا بربنا ليغفر لنا خطايانا

وما أكرهتنا عليه من السحر والله خير وأبقى ۞ إنه من يأت

ربه مجرما فإن له جهنم لا يموت فيها ولا يحيى ۞ ومن يأته

مؤمنا قد عمل الصالحات فأولئك لهم الدرجات العلى

جنات عدن تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها وذلك

جزاء من تزكى ۞ ولقد أوحينا إلى موسى أن أسر بعبادي فا

ضرب لهم طريقا في البحر يبسا لا تخاف دركا ولا تخشى ۞ فأتبعهم

فرعون بجنوده فغشيهم من اليم ما غشيهم واضل فرعون قومه
فرعون و لشکرهای او پس رسید بدیشان از دریای عمیق آنچه رسید بدیشان پس گمراه گردانید قوم خود را
وما هدى يا بني اسرائيل قد انجيناكم من عدوكم وواعدناكم
و راه ننمود گفتیم ای بنی اسرائیل به درستیکه برهانیدیم شما را از دشمن شما و وعده دادیم شما را
جانب الطور الايمن ونزلنا عليكم المن والسلوى كلوا من
از جانب کوه طور ایمن و فرستادیم بر شما ترانگبین و مرغ بریان گفتیم بخورید از
طيبات ما رزقناكم ولا تطغوا فيه فيحل عليكم غضبي ومن
پاکیزهای آنچه روزی کردیم شما را و از حد در مگذرید در آن پس فرود آید بر شما خشم من و هر کرا
يحلل عليه غضبي فقد هوى وانى لغفار لمن تاب وامن
فرود آید بر وی خشم من پس به درستیکه او هالک شود و به درستیکه من آمرزنده ام آنرا که توبه کرد و بگروید
وعمل صالحا ثم اهتدى وما اعجلك عن قومك يا موسى
و کار نیکو کرد پس راه یافت و چه چیز شتاب آورد ترا از قوم تو ای موسی
قال هم اولاء على اثري وعجلت اليك رب لترضى قال
گفت ایشان اینند از پی من و شتاب نمودم بسوی حضرت تو ای پروردگار من تا خشنود شوی گفت خدا
فانا قد فتنا قومك من بعدك واضلهم السامري فرجع موسى
پس ما آزمودیم قوم ترا از پس تو و گمراه گردانید ایشان را سامری پس بازگشت موسی
الى قومه غضبان اسفا قال يا قوم الم يعدكم ربكم وعدا
بقوم خود خشمناک اندوهگین گفت ای قوم من آیا وعده نکرده بود شما را پروردگار شما وعده
حسنا افطال عليكم العهد ام اردتم ان يحل عليكم غضب
نیکو آیا دراز شد بر شما عهد یا خواستید تا که فرود آید بر شما خشمی
من ربكم فاخلفتم موعدي قالوا ما اخلفنا موعدك بملكنا
از پروردگار شما پس خلاف کردید وعده مرا گفتند خلاف نکردیم ما وعده ترا باختیار خود
ولكنا حملنا اوزارا من زينة القوم فقذفناها فكذلك القى
ولیکن برداشتیم ما اثقال و گرانی از زینت گروه فرعون پس افکندیم ما او را در آتش پس همچنین انداخت

قل

السامري

السامري فاخرج لهم عجلا جسدا له خوار فقالوا هذا الهكم
سامری پس بیرون آورد از آن گوساله تنی که او را بود بانگی پس گفتند این است خدای شما
واله موسى فنسي افلا يرون الا يرجع اليهم قولا ولا يملك لهم
و خدای موسی پس فراموش کرد ای پس نمی بینند که باز نمی گردد بسوی ایشان سخنی و قادر نمی بود مر ایشان را
ضرا ولا نفعا ولقد قال لهم هرون من قبل يا قوم انما فتنتم
زیان و نه نفع و به درستیکه گفته بود مر ایشان را هارون از پیش که ای قوم به درستیکه آزموده شدید
به وان ربكم الرحمن فاتبعوني واطيعوا امري قالوا
بآن و به درستیکه پروردگار شما بخشنده است پس پیروی کنید مرا و فرمان برید در کار من گفتند
لن نبرح عليه عاكفين حتى يرجع الينا موسى قال يا هرون
پیوسته باشیم بر عبادت او تا باز گردد با ما موسی گفت ای هارون
ما منعك اذ رايتهم ضلوا الا تتبعن افعصيت امري قال يا ابن
چه منع کرد ترا چون دیدی ایشان را گمراه شدند ای چرا پیروی نکردی مرا پس عاصی شدی بفرمان من گفت ای پسر
ام لا تاخذ بلحيتي ولا براسي اني خشيت ان تقول فرقت بين
مادر فرا مگیر ریش مرا و نه سر مرا به درستیکه من ترسیدم که تو بگوئی که جدائی افکندی میان
بني اسرائيل ولم ترقب قولي قال فما خطبك يا سامري قال
فرزندان یعقوب و انتظار نکردی گفتار مرا گفت موسی پس چیست و چه بود ترا مطلوب ای سامری گفت
بصرت بما لم يبصروا به فقبضت قبضة من اثر الرسول فنبذتها
بدیدم آنچه ندیده بودند آنرا پس برگرفتم کفی خاک از اثر سم اسب جبرئیل پس افکندم آنرا
وكذلك سولت لي نفسي قال فاذهب فان لك في الحيوة ان تقول
و همچنین بیاراست مرا نفس من گفت پس برو پس به درستیکه مر تراست در زندگانی که گوئی بر گرامی
لا مساس وان لك موعدا لن تخلفه وانظر الى الهك الذي
ملاقات مکنید با من و به درستیکه مر تراست وعده جای که خلاف نکنی آنرا و بنگر بخدای تو آن خدا
ظلت عليه عاكفا لنحرقنه ثم لننسفنه في اليم نسفا
که گشتی بر عبادت او ثابت مر آنرا بسوزانیم او را پس پراکنده بر دهیم بر باد دادنی

لنحرقنه

إنما إلهكم الله الذي لا إله إلا هو وسع كل شيء علما ۞ كذلك

بدرستیکه خدای شماست ...

نقص عليك من أنباء ما قد سبق وقد آتيناك من لدنا ذكرا

من أعرض عنه فإنه يحمل يوم القيامة وزرا ۞ خالدين فيه

وساء لهم يوم القيامة حملا ۞ يوم ينفخ في الصور ونحشر المجرمين

يومئذ زرقا ۞ يتخافتون بينهم إن لبثتم إلا عشرا ۞ نحن أعلم

بما يقولون إذ يقول أمثلهم طريقة إن لبثتم إلا يوما ۞ و

يسألونك عن الجبال فقل ينسفها ربي نسفا ۞ فيذرها قاعا

صفصفا ۞ لا ترى فيها عوجا ولا أمتا ۞ يومئذ يتبعون الداعي

لا عوج له وخشعت الأصوات للرحمن فلا تسمع إلا همسا ۞ يومئذ

لا تنفع الشفاعة إلا من أذن له الرحمن ورضي له قولا ۞ يعلم

ما بين أيديهم وما خلفهم ولا يحيطون به علما ۞ وعنت الوجوه

للحي القيوم وقد خاب من حمل ظلما ۞ ومن يعمل من الصالحات

وهو

وهو مؤمن فلا يخاف ظلما ولا هضما ۞ وكذلك أنزلناه قرآنا

عربيا وصرفنا فيه من الوعيد لعلهم يتقون أو يحدث لهم

ذكرا ۞ فتعالى الله الملك الحق ولا تعجل بالقرآن من قبل أن يقضى

إليك وحيه وقل رب زدني علما ۞ ولقد عهدنا إلى آدم

من قبل فنسي ولم نجد له عزما ۞ وإذ قلنا للملائكة اسجدوا

لآدم فسجدوا إلا إبليس أبى ۞ فقلنا يا آدم إن هذا عدو

لك ولزوجك فلا يخرجنكما من الجنة فتشقى ۞ إن لك ألا

تجوع فيها ولا تعرى ۞ وأنك لا تظمأ فيها ولا تضحى ۞ فوسوس

إليه الشيطان ۞ قال يا آدم هل أدلك على شجرة الخلد و

ملك لا يبلى ۞ فأكلا منها فبدت لهما سوآتهما وطفقا

يخصفان عليهما من ورق الجنة وعصى آدم ربه فغوى ۞ ثم

اجتباه ربه فتاب عليه وهدى ۞ قال اهبطا منها جميعا

كلمات فی محمد و علی و فاطمة والحسن والحسین والائمة من ذریتهم

بعضكم لبعض عدو فاما يأتينكم مني هدى فمن اتبع هداى فلا

بعضی شما بعضی را دشمن / پس اگر آید شما را از من راهی / پس هر که پیروی کند راه مرا پس ایکس

يضل ولا يشقى ومن اعرض عن ذكري فان له معيشة ضنكا

گمراه نشود و بدبخت نگردد / و هر که اعراض کند از یاد من / پس مر او را زندگانی تنگ شود

ونحشره يوم القيمة اعمى قال رب لم حشرتني اعمى وقد كنت

و حشر کنیم او را روز قیامت نابینا / گفت ای پروردگار چرا حشر کردی مرا نابینا و بحقیقت بودم

بصيرا قال كذلك اتتك اياتنا فنسيتها وكذلك اليوم تنسى

بینا / گفت همچنین آمد بتو نشانهای ما پس فراموش کردی آن را و همچنین امروز فراموش کرده شوی

وكذلك نجزي من اسرف ولم يؤمن بايات ربه ولعذاب

و همچنین پاداش دهیم آن را که گزافکاری کند / و نگرود بنشانهای پروردگار خود و هر آینه عذاب

الاخرة اشد وابقى افلم يهد لهم كم اهلكنا قبلهم من القرون

آخرت سخت تر و باقی تر / آیا پس هدایت نکرد مر ایشان را که چند هلاک کردیم پیش از ایشان از اهل قرنها

يمشون في مساكنهم ان في ذلك لايات لاولي النهى ولولا

که میرفتند در مسکنهای خود / بدرستیکه در آن هر آینه نشانها مر خداوندان خرد را / و اگر نه

كلمة سبقت من ربك لكان لزاما واجل مسمى فاصبر

سخن بودی پیشی گرفته از پروردگار تو هر آینه بودی عذاب لازم و اجل نامزد کرده پس صبر کن

على ما يقولون وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل

بر آنچه میگویند و تسبیح کن بستایش پروردگار خود پیش از برآمدن آفتاب و پیش از

غروبها ومن اناء الليل فسبح واطراف النهار لعلك

[illegible]

ترضى ولا تمدن عينيك الى ما متعنا به ازواجا منهم

راضی شوی / و دراز مکن دو چشم خود را بدانچه برخوردار کردیم بآن اصنافی از ایشان

زهرة الحيوة الدنيا لنفتنهم فيه ورزق ربك خير وابقى

زندگانی دنیا را / تا بیازماییم ایشان را در آن / و روزی پروردگار تو بهتر و باقی تر

وامر

وامر اهلك بالصلوة واصطبر عليها لا نسئلك رزقا نحن نرزقك و

و بفرمای اهل خود را بنماز و صبر کن بر آن / نمی خواهیم از تو روزی ما روزی میدهیم ترا و

العاقبة للتقوى وقالوا لولا يأتينا باية من ربه اولم تأتهم بينة

عاقبت کار مر پرهیزگاران را / و گفتند اگر نه بیاورد بما نشانی از پروردگار او / آیا نیامد ایشان را حجتی

ما في الصحف الاولى ولو انا اهلكناهم بعذاب من قبله لقالوا

[illegible]

ربنا لولا ارسلت الينا رسولا فنتبع اياتك من قبل ان نذل ونخزى

[illegible]

قل كل متربص فتربصوا فستعلمون من اصحاب الصراط السوي

سورة الانبياء مائة واثنا عشر آية مكية

ومن اهتدى

بسم الله الرحمن الرحيم

اقترب للناس حسابهم وهم في غفلة معرضون ما يأتيهم من ذكر

نزدیک شد مردمان را حساب ایشان / و ایشان در غفلت روی گردانندگان / نیامد ایشان را از پندی

من ربهم محدث الا استمعوه وهم يلعبون لاهية قلوبهم واسروا

از پروردگار ایشان نو / مگر که بشنودند و ایشان بازی کنند / غافل است دلهای ایشان

النجوى الذين ظلموا هل هذا الا بشر مثلكم افتأتون السحر وانتم

تبصرون قال ربي يعلم القول في السماء والارض وهو السميع

گفت پروردگار من میداند گفتار را در آسمان / و زمین / و اوست شنونده

العليم بل قالوا اضغاث احلام بل افتريه بل هو شاعر فليأتنا

و دانا / بلکه گفتند این قرآن شوریده خوابهاست / بلکه بر بافته آن را / بلکه او شاعر است پس بیاورد

بآية كما ارسل الاولون ۞ ما آمنت قبلهم من قرية اهلكناها افهم

معجزه چنانکه بفرستاده شد پیشینیان نگرویدند پیش از ایشان هیچ اهل دهی که هلاک کردیم ایشان را آیا پس ایشان

يؤمنون ۞ وما ارسلنا قبلك الا رجالا نوحي اليهم فاسئلوا اهل

می گروند ونفرستادیم پیش از تو مردان را که وحی کردیم بایشان پس بپرسید اهل

الذكر ان كنتم لا تعلمون ۞ وما جعلناهم جسدا لا يأكلون الطعام

پند را اگر هستید شما که نمیدانستید پس نگردانیدیم ایشان را تنی که نخورند طعام را

وما كانوا خالدين ۞ ثم صدقناهم الوعد فانجيناهم ومن نشاء و

ونبودند که همیشه باشند پس راست گردانیدیم ایشان را وعده پس رهانیدیم ایشان را وآنکه خواستیم و

اهلكنا المسرفين ۞ لقد انزلنا اليكم كتابا فيه ذكركم افلا

هلاک گردانیدیم گزاف کاران را بدرستیکه فرستادیم بشما کتابی که درو است پند شما را که در نمی

تعقلون ۞ وكم قصمنا من قرية كانت ظالمة وانشانا بعدها

یابید وچندین شکستیم از اهل دهها که بودند ظالم [illegible] وآفریدیم از آن پس

قوما آخرين ۞ فلما احسوا بأسنا اذا هم منها يركضون ۞ لا تركضوا

گروهان دیگر را پس چون دیدند عذاب ما آنگاه ایشان از آن دهها بشتاب برگریختند

وارجعوا الى ما اترفتم فيه ومساكنكم لعلكم تسئلون ۞ قالوا

بآنچه تنعم کرده شدید ازین در آن ودر مسکنهای ایشان تا بودند شما باز پرسیده شوید گفتند

يا ويلنا انا كنا ظالمين ۞ فما زالت تلك دعواهم حتى جعلناهم حصيدا

ای وای بر ما بدرستیکه بودیم ستمکاران پس همیشه بود آن خواندن ایشان تا گردانیدیم ایشان را

خامدين ۞ وما خلقنا السماء والارض وما بينهما لاعبين ۞ لو اردنا

درووده ونیافریدیم آسمانها وزمین را وآنچه میان هر دو است بازی اگر خواستیمی

ان نتخذ لهوا لاتخذناه من لدنا ان كنا فاعلين ۞ بل نقذف بالحق

فراگیریم بیهوده هرآینه فراگرفتیم آن را از نزدیک اگر بودیمی کنندگان بلکه بیفگنیم حق

على الباطل فيدمغه فاذا هو زاهق ولكم الويل مما تصفون ۞

بر باطل پس محو می کند [illegible] آنگاه آن باطل ناچیز شونده است و شما را بود وای از آنچه صفت میکنند

وله

وله من في السموات والارض ومن عنده لا يستكبرون عن عبادته

ومر او راست آنکه در آسمانهاست وزمین وآنکه نزدیک اوند گردنکشی نمیکنند از پرستیدن او

ولا يستحسرون ۞ يسبحون الليل والنهار لا يفترون ۞ ام اتخذوا

ورنجه نمیشوند تسبیح می کنند اول شب وروز هیچ سستی نمیکنند یا فراگرفتند

آلهة من الارض هم ينشرون ۞ لو كان فيهما آلهة الا الله لفسدتا

خدایان را از زمین که ایشان زنده کنند مردها اگر بودندی میان آسمان وزمین خدایان بجز خدا هرآینه تباه شدی

فسبحان الله رب العرش عما يصفون ۞ لا يسئل عما يفعل وهم

پس پاکی خدای راست پروردگار عرش از آنچه صفت میکنند ونپرسند از آنچه او میکند وایشان

يسئلون ۞ ام اتخذوا من دونه آلهة قل هاتوا برهانكم هذا ذكر

باز پرسند یا فراگرفتند بجز خدای خدایان بگو بیاورید حجت خود را این قرآن پند

من معي وذكر من قبلي بل اكثرهم لا يعلمون الحق فهم معرضون

آنکه با منست وپند آنکه پیش از من بود بلکه بیشترین ایشان نمیدانند حق را پس ایشان برگردندگانند

وما ارسلنا من قبلك من رسول الا نوحي اليه انه لا اله الا انا

ونفرستادیم پیش از تو رسولی را مگر که وحی کردیم بسوی او بدرستیکه نیست خدای بجز من

فاعبدون ۞ وقالوا اتخذ الرحمن ولدا سبحانه بل عباد مكرمون

پس مرا پرستید وگفتند فراگرفته است خدای بخشاینده فرزندی پاکست او بلکه بندگان گرامی کرده شدگانند

لا يسبقونه بالقول وهم بامره يعملون ۞ يعلم ما بين ايديهم وما

پیشی نگیرند اورا بگفتار وایشان بفرمان او کار میکنند میداند آنچه پیش ایشان است وآنچه

خلفهم ولا يشفعون الا لمن ارتضى وهم من خشيته مشفقون ۞

از پس ایشان است شفاعت نکنند مگر برای آنکه بپسندد خدا وایشان از ترس او ترسندگانند

ومن يقل منهم اني اله من دونه فذلك نجزيه جهنم كذلك نجزي

وهرکه گوید از ایشان که من خدایم بجز او پس آنست که پاداش دهیم اورا دوزخ همچنین پاداش دهیم

الظالمين ۞ اولم ير الذين كفروا ان السموات والارض كانتا رتقا

ستمکاران را آیا نمی بینند آنانکه کافر شدند بدرستیکه آسمانها وزمین بودند بسته

ففتقناهما وجعلنا من الماء كل شيء حي افلا يؤمنون ۞ وجعلنا
في الارض رواسي ان تميد بهم وجعلنا فيها فجاجا سبلا لعلهم
يهتدون ۞ وجعلنا السماء سقفا محفوظا ۞ وهم عن اياتها معرضون
وهو الذي خلق الليل والنهار والشمس والقمر كل في فلك
يسبحون ۞ وما جعلنا لبشر من قبلك الخلد افاين مت فهم الخالدون
كل نفس ذائقة الموت ونبلوكم بالشر والخير فتنة والينا ترجعون
واذا راك الذين كفروا ان يتخذونك الا هزوا اهذا الذي يذكر
الهتكم وهم بذكر الرحمن هم كافرون ۞ خلق الانسان من عجل
ساريكم اياتي فلا تستعجلون ۞ ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم
صادقين ۞ لو يعلم الذين كفروا حين لا يكفون عن وجوههم
النار ولا عن ظهورهم ولا هم ينصرون ۞ بل تاتيهم بغتة فتبهتهم
فلا يستطيعون ردها ولا هم ينظرون ۞ ولقد استهزئ برسل

من قبلك

من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا به يستهزءون ۞ قل من
يكلؤكم بالليل والنهار من الرحمن بل هم عن ذكر ربهم معرضون
ام لهم الهة تمنعهم من دوننا لا يستطيعون نصر انفسهم ولا هم
منا يصحبون ۞ بل متعنا هؤلاء واباءهم حتى طال عليهم العمر افلا
يرون انا ناتي الارض ننقصها من اطرافها افهم الغالبون ۞ قل انما
انذركم بالوحي ولا يسمع الصم الدعاء اذا ما ينذرون ۞ ولئن
مستهم نفحة من عذاب ربك ليقولن يا ويلنا انا كنا ظالمين ۞
ونضع الموازين القسط ليوم القيمة فلا تظلم نفس شيئا وان كان
مثقال حبة من خردل اتينا بها وكفى بنا حاسبين ۞ ولقد اتينا
موسى وهرون الفرقان وضياء وذكرا للمتقين ۞ الذين يخشون
ربهم بالغيب وهم من الساعة مشفقون ۞ وهذا ذكر مبارك انزلناه
افانتم له منكرون ۞ ولقد اتينا ابراهيم رشده من قبل وكنا

بِهِ عَالِمِينَ * إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنتُمْ لَهَا

دانایان چون گفت پدر خود را و قوم خود را چیست این تندیسها و صورتها که شما آنرا مقیم

عَاكِفُونَ * قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ * قَالَ لَقَدْ كُنتُمْ أَنتُمْ

شوندگانید گفتند یافتیم پدران خود را که آنها را پرستیدند گفت بدرستیکه هستید شما و

وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ * قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ

پدران شما در گمراهی روشن گفتند آیا آمدی با ما بحق یا تو از جمله بازی کنندگانی

قَالَ بَل رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم

گفت بلکه پروردگار شما پروردگار آسمانهاست و زمین و آنچنان خدای که بیافرید آنها را و من بر آن

مِّنَ الشَّاهِدِينَ * وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُم بَعْدَ أَن تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ

از گواهی دهندگانم بحق خدای که هر آینه کید نمایم بتان شما را پس از آنکه پشت کنید شو جنبانیده

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ * قَالُوا مَن فَعَلَ

سو عاقبت پس گردانید ایشان را خرد و مگر بزرگی که مر ایشان را بود تا بود که ایشان با او باز گردند گفتند آنکه کرد

هَٰذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ * قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ

این را بخدایان ما که او از جمله ستمکاران است گفتند شنیدیم جوانی را که یاد میکند ایشان را میگویند

لَهُ إِبْرَاهِيمُ * قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ

او را ابراهیم گفتند پس بیاورید او را بر چشم مردمان تا بود که ایشان بر بینند

قَالُوا أَأَنتَ فَعَلْتَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ * قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ

گفتند آیا تو کردی این را بخدایان ما ای ابراهیم گفت بلکه کرد آن را بزرگ ایشان

هَٰذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِن كَانُوا يَنطِقُونَ * فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا

این پس بپرسید از ایشان اگر هستند سخن گویان پس بازگشتند با تنهای خود پس گفتند

إِنَّكُمْ أَنتُمُ الظَّالِمُونَ * ثُمَّ نُكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰؤُلَاءِ

که شما ستمکارانید پس نگون کردند سرهای خود را بدرستیکه دانستی که نمی گویند

يَنطِقُونَ * قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا

سخن گو گفت آیا میپرستید بجز خدا آنچه منفعت ندهد شما را چیزی و

يضركم

يَضُرُّكُمْ * أُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ * قَالُوا

زیان ندارد ویرا و آنچه را میپرستید از غیر خدای تعالی استعجاب عقل نمیکنید گفتند

حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ * قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا

بسوزانید او را و یاری دهید خدایان خود را اگر هستید شما کنندگان گفتیم ای آتش باش سرد

وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ * وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

و سلامت بر ابراهیم و خواستند بدو کیدی پس کردانیم ایشان را از زیانکاران

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي فِيهَا لِلْعَالَمِينَ * وَوَهَبْنَا لَهُ

بارکنا

و برهانیدیم او را و لوط را بسوی زمین شام آن زمین که برکت کردیم در آنجا بر جهانیان را و بخشیدیم او را

إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ * وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً

اسحق و یعقوب نافله و همه را گردانیدیم نیکوکاران و گردانیدیم ایشان را پیشوایان

يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَ

که راه مینمودند بفرمان ما و وحی کردیم بدیشان کردن نیکیها و برپای داشتن نماز را و

إِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ * وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا

بدادن زکوة را و بودند ما را پرستندگان و یاد کن لوط را که داده بودیم او را حکمت و دانش

وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَت تَّعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ

و برهانیدیم او را از آن ده که بودند میکردند زشت بدرستیکه ایشان بودند گروهی بد

فَاسِقِينَ * وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ * وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ

فاسقان و درآوردیم او را در رحمت بدرستیکه او بود از نیکوکاران یاد کن نوح را چون ندا

مِن قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ * وَنَصَرْنَاهُ

کرد از پیش پس پاسخ کردیم او را و برهانیدیم او را و کسان او را از اندوه بزرگ و یاری دادیم او را

مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ

از گروه آنکسانکه بدروغ داشتند نشانهای ما بدرستیکه ایشان بودند گروه بد پس غرق کردیم ایشان را

أَجْمَعِينَ * وَدَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ

همه و یاد کن داود و سلیمان را چون حکم میکردند در زمین کشت در زرع چون چرا کرد

فيه غنم القوم وكنا لحكمهم شاهدين ۝ ففهمناها سليمان وكلا

بشب گوسفندان قوم و بودیم مر حکم ایشان را گواهان و حاضران پس فرا دل دادیم آن حکومت سلیمان را و همه را

آتينا حكما وعلما وسخرنا مع داود الجبال يسبحن والطير وكنا

بدادیم حکم پیغامبری و دانشی و مسخر کرده بودیم با داود و کوهها که تسبیح میکردند و مرغان و هستیم

فاعلين ۝ وعلمناه صنعة لبوس لكم لتحصنكم من بأسكم فهل أنتم

کنندگان و آموختیم او را صنعت زره ساختن برای شما تا نگاه دارد شما را از کارزار پس آیا هستید

شاكرون ۝ ولسليمان الريح عاصفة تجري بأمره إلى الأرض

شکر گویندگان و مر سلیمان را باد سخت جهنده مسخر کرده بودیم که میرفت بفرمان او بزمینی

التي باركنا فيها وكنا بكل شيء عالمين ۝ ومن الشياطين من

آنچنانکه برکت کرده بودیم در آن و هستیم بهمه چیز دانایان و از دیوان کسی بودند

يغوصون له ويعملون عملا دون ذلك وكنا لهم حافظين ۝ وأيوب

که بدریا فرو میرفتند مر او را و میکردند کاری جز آن و هستیم مر ایشان را نگهبانان و یاد کن

إذ نادى ربه أني مسني الضر وأنت أرحم الراحمين ۝ فاستجبنا

ایوب چون برخواند پروردگار خود را که رسید بمن زیان و تو رحمت کننده رحمت کنندگان پس پاسخ کردیم

له فكشفنا ما به من ضر وآتيناه أهله ومثلهم معهم رحمة

او را پس برداشتیم آنچه باو بود از زیان و بدادیم او را کسان او را و مانند ایشان با ایشان رحمت

من عندنا وذكرى للعابدين ۝ وإسماعيل وإدريس وذا الكفل

از نزدیک ما و پندی مر پرستندگان را و اسمعیل و ادریس و ذا الکفل

كل من الصابرين ۝ وأدخلناهم في رحمتنا إنهم من الصالحين

همه بودند از جمله صابران و درآوردیم ایشان را در رحمت بدرستیکه ایشان از جمله نیکوکاران

وذا النون إذ ذهب مغاضبا فظن أن لن نقدر عليه فنادى

و ذا النون چون برفت خشمناک پس گمان برد که هرگز تنگ نگردانیم بر وی حبس پس برخواند

في الظلمات أن لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين

در تاریکیها که نیست خدای مگر تو پاکی ترا بدرستیکه من هستم از جمله ستمکاران

فاستجبنا

فاستجبنا له ونجيناه من الغم وكذلك ننجي المؤمنين ۝ وزكريا

پس پاسخ کردیم مر او را و برهانیدیم او را از غم و اندوه و همچنین برهانیم مؤمنان را و یاد کن از حال زکریا

إذ نادى ربه رب لا تذرني فردا وأنت خير الوارثين ۝

چون برخواند پروردگار خود را ای پروردگار من مگذار مرا تنها و تو بهترین میراث گیرندگان

فاستجبنا له ووهبنا له يحيى وأصلحنا له زوجه إنهم كانوا

پس پاسخ کردیم مر او را و بخشیدیم مر او را یحیی و نیکو گردانیدیم مر او را زن او بدرستیکه ایشان بودند

يسارعون في الخيرات ويدعوننا رغبا ورهبا وكانوا لنا

پیشی میکردند در نیکیها و میخواندند ما را برغبت و خوف از عقاب و بودند مر ما را

خاشعين ۝ والتي أحصنت فرجها فنفخنا فيها من روحنا وجعلناها

خاشعان و آن زنی که نگاه داشت عورت خود را پس دمیدیم در وی از باد جبرئیل و گردانیدیم او را

وابنها آية للعالمين ۝ إن هذه أمتكم أمة واحدة وأنا ربكم

و پسر او را نشانه مر جهانیان را بدرستیکه این گروه شما واحد است و منم پروردگار شما

فاعبدون ۝ وتقطعوا أمرهم بينهم كل إلينا راجعون ۝ فمن يعمل

پس مرا پرستید و متفرق شدند در دین خود میان یکدیگر همه با ما بازگردندگان پس هرکه کند

من الصالحات وهو مؤمن فلا كفران لسعيه وإنا له كاتبون ۝

از کارهای نیک و او مؤمن بود پس ناسپاسی نبود مر سعی او را بدرستیکه ما او را نویسندگانیم

وحرام على قرية أهلكناها أنهم لا يرجعون ۝ حتى إذا فتحت

و ممتنع کردیم بر آن ده که هلاک کردیم آنرا بدرستیکه ایشان باز نگردند از کفر تا چون گشوده شوند

يأجوج ومأجوج وهم من كل حدب ينسلون ۝ واقترب الوعد

یأجوج و مأجوج و ایشان از هر زمین رفیع بدوند و نزدیک شود وعده

الحق فإذا هي شاخصة أبصار الذين كفروا يا ويلنا قد كنا في

حق پس چون گشاده باشند از خوف خاشع چشمهای آنها که کافر شدند گویند وای بر ما که بودیم در

غفلة من هذا بل كنا ظالمين ۝ إنكم وما تعبدون من دون الله

غفلت از این بلکه بودیم از جمله ستمکاران بدرستیکه شما و آنچه میپرستید از جز خدای

فیه غنم القوم وکنا لحکمهم شاهدین * ففهمناها سلیمان وکلا

بسبب گوسفندان قوم و بودیم مرحکم ایشانرا گواهان * وحاضران پس فروانداریم آن حکومت را سلیمان را

آتینا حکما وعلما وسخرنا مع داود الجبال یسبحن والطیر وکنا

تو بدادیم حکم پروانشی و مسخر کرده بودیم با داود کوهها که تسبیح بکردند و مرغان و هستیم

فاعلین * وعلمناه صنعة لبوس لکم لتحصنکم من بأسکم فهل انتم

کنندگان * وآموختیم او را صنعت زره سازی برای شما تا نگاه دارد شما را از کارزار پس آیا هستید

شاکرون * ولسلیمان الریح عاصفة تجری بأمره الی الارض

شکر گویندگان * ومر سلیمان را باد سخت جهنده مسخر کرده بودیم که میرفت بفرمان او بزمینی

التی بارکنا فیها وکنا بکل شیء عالمین * ومن الشیاطین من

آنچنانکه برکت کرده بودیم در آن و هستیم بهمه چیز دانایان * واز دیوان کسی بودند

یغوصون له ویعملون عملا دون ذلک وکنا لهم حافظین * وایوب

که در دریا فرو میرفتند مراورا و میکردند کاری آن و هستیم مرایشانرا نگهبان * وایوب

اذ نادی ربه انی مسنی الضر وانت ارحم الراحمین * فاستجبنا

آن هنگام چون بخواند پروردگار را که رسید بمن رنج و تو رحمت کننده ترین رحمت کنندگان * پس بپذیرفتیم

له فکشفنا ما به من ضر وآتیناه اهله ومثلهم معهم رحمة

مراورا پس برداشتیم آنچه با او از رنجی که بود و بدادیم او را و کسان او را و مانند ایشان با ایشان رحمت

من عندنا وذکری للعابدین * واسمعیل وادریس وذا الکفل

از نزدیک ما و پندی مرعبادت کنندگان را * واسمعیل وادریس وذا الکفل

کل من الصابرین * وادخلناهم فی رحمتنا انهم من الصالحین

همه بودند از جمله صابران * ودر آوردیم ایشانرا در رحمت بدرستیکه ایشان از جمله نیکوکاران

وذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر علیه فنادی

وذا النون چون برفت خشمناک پس گمان برد که هرگز تنگ نگیریم بر وی پس بخواند

فی الظلمات ان لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین

در تاریکیها که نیست خدای مگر تو بدرستیکه من هستم از جمله ستمکاران

فاستجبنا

فاستجبنا له ونجیناه من الغم وکذلک ننجی المؤمنین * وزکریا

پس پاسخ کردیم مراورا و برهانیدیم او را از غم و اندوه و همچنین برهانیم مؤمنان را * و زکریا

اذ نادی ربه رب لا تذرنی فردا وانت خیر الوارثین *

چون بخواند پروردگار خود را که ای پروردگار من مگذار مرا تنها و تو بهترین میراث گیرندگان

فاستجبنا له ووهبنا له یحیی واصلحنا له زوجه انهم کانوا

پس پاسخ کردیم مراورا و بخشیدیم مراورا یحیی و نیکو گردانیدیم مراورا زن او بدرستیکه ایشان بودند

یسارعون فی الخیرات ویدعوننا رغبا ورهبا وکانوا لنا

پیشی گیرنده در نیکوییها و میخواندند ما را برغبت و خوف از عقاب و بودند ما را

خاشعین * والتی احصنت فرجها فنفخنا فیها من روحنا وجعلناها

خاشعان * وآن زنی که نگاه داشت عورت خود را پس دمیدیم در او از روح جبرئیل و گردانیدیم او را

وابنها آیة للعالمین * ان هذه امتکم امة واحدة وانا ربکم

و پسر او را نشانی مر جهانیان را * بدرستیکه این دین گروه شما واحد است و منم پروردگار شما

فاعبدون * وتقطعوا امرهم بینهم کل الینا راجعون * فمن یعمل

پس مرا پرستید * و متفرق شدند در دین خود میان یکدیگر همه با ما بازگردنده * پس هر که کند

من الصالحات وهو مؤمن فلا کفران لسعیه وانا له کاتبون *

از کارهای نیک و او مؤمن بود پس ناسپاسی نبود مرسعی او را بدرستیکه ما او را نویسندگانیم

وحرام علی قریة اهلکناها انهم لا یرجعون * حتی اذا فتحت

و ممتنع کردیم بر اهل ده که هلاک کردیم او را بدرستیکه ایشان باز نگردند از کفر * تا چون گشوده شوند

یأجوج ومأجوج وهم من کل حدب ینسلون * واقترب الوعد

یاجوج و ماجوج و ایشان از هر زمین مرتفع بدوند * و نزدیک شود وعده

الحق فاذا هی شاخصة ابصار الذین کفروا یا ویلنا قد کنا فی

حق پس چون گرگشته باشند از خوف چشمهای آنانکه کافر شدند گویند وای بر ما بودیم در

غفلة من هذا بل کنا ظالمین * انکم وما تعبدون من دون الله

غفلت از این بلکه بودیم از جمله ستمکاران * بدرستیکه شما و آنچه میپرستید از جز خدای

حصب جهنم انتم لها واردون ۞ لو كان هؤلاء آلهة ما ور

دوها وكل فيها خالدون ۞ لهم فيها زفير وهم فيها لا يسمعون

ان الذين سبقت لهم منا الحسنى اولئك عنها مبعدون

لا يسمعون حسيسها وهم في ما اشتهت انفسهم خالدون ۞

لا يحزنهم الفزع الاكبر وتتلقاهم الملائكة هذا يومكم الذي

كنتم توعدون ۞ يوم نطوي السماء كطي السجل للكتب كما

بدانا اول خلق نعيده وعدا علينا انا كنا فاعلين ۞ ولقد

كتبنا في الزبور من بعد الذكر ان الارض يرثها عبادي

الصالحون ۞ ان في هذا لبلاغا لقوم عابدين ۞ وما ارسلناك

الا رحمة للعالمين ۞ قل انما يوحى الي انما الهكم اله واحد

فهل انتم مسلمون ۞ فان تولوا فقل آذنتكم على سواء وان

ادري اقريب ام بعيد ما توعدون ۞ انه يعلم الجهر من القول ويعلم

ما تكتمون

ما تكتمون ۞ وان ادري لعله فتنة لكم ومتاع الى حين ۞ قال

رب احكم بالحق وربنا الرحمن المستعان على ما تصفون

سورة الحج

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها الناس اتقوا ربكم ان زلزلة الساعة شيء عظيم ۞ يوم

ترونها تذهل كل مرضعة عما ارضعت وتضع كل ذات حمل حملها

وترى الناس سكارى وما هم بسكارى ولكن عذاب الله

شديد ۞ ومن الناس من يجادل في الله بغير علم ويتبع كل

شيطان مريد ۞ كتب عليه انه من تولاه فانه يضله

ويهديه الى عذاب السعير ۞ يا ايها الناس ان كنتم في ريب

من البعث فانا خلقناكم من تراب ثم من نطفة ثم من علقة

ثم من مضغة مخلقة وغير مخلقة لنبين لكم ونقر في

الارحام ما نشاء الى اجل مسمى ثم نخرجكم طفلا ثم لتبلغوا

أشدكم ومنكم من يتوفى ومنكم من يرد إلى أرذل العمر لكيلا يعلم
من بعد علم شيئا وترى الأرض هامدة فإذا أنزلنا عليها الماء
اهتزت وربت وأنبتت من كل زوج بهيج ۞ ذلك بأن الله
هو الحق وأنه يحيي الموتى وأنه على كل شيء قدير ۞ وأن
الساعة آتية لا ريب فيها وأن الله يبعث من في القبور ۞
ومن الناس من يجادل في الله بغير علم ولا هدى ولا كتاب
منير ۞ ثاني عطفه ليضل عن سبيل الله له في الدنيا خزي
ونذيقه يوم القيامة عذاب الحريق ۞ ذلك بما قدمت
يداك وأن الله ليس بظلام للعبيد ۞ ومن الناس من يعبد الله
على حرف فإن أصابه خير اطمأن به وإن أصابته فتنة
انقلب على وجهه خسر الدنيا والآخرة ذلك هو الخسران
المبين ۞ يدعو من دون الله ما لا يضره وما لا ينفعه ذلك

هو الضلال البعيد ۞ يدعو لمن ضره أقرب من نفعه لبئس المولى
ولبئس العشير ۞ إن الله يدخل الذين آمنوا وعملوا الصالحات جنات
تجري من تحتها الأنهار إن الله يفعل ما يريد ۞ من كان يظن
أن لن ينصره الله في الدنيا والآخرة فليمدد بسبب إلى السماء
ثم ليقطع فلينظر هل يذهبن كيده ما يغيظ ۞ وكذلك
أنزلناه آيات بينات وأن الله يهدي من يريد ۞ إن الذين
آمنوا والذين هادوا والصابئين والنصارى والمجوس والذين
أشركوا إن الله يفصل بينهم يوم القيامة إن الله على كل شيء
شهيد ۞ ألم تر أن الله يسجد له من في السماوات ومن في الأرض
والشمس والقمر والنجوم والجبال والشجر والدواب وكثير
من الناس وكثير حق عليه العذاب ومن يهن الله فما له من
مكرم إن الله يفعل ما يشاء ۞ هذان خصمان اختصموا في ربهم

فالذين كفروا قطعت لهم ثياب من نار يصب من فوق رؤسهم ا

پس آنها که کافر شدند بریده اند برای ایشان جامهای از آتش ریزند از بالای سرایشان آب

الحميم ❁ يصهر به ما في بطونهم والجلود ❁ ولهم مقامع من حديد

گرم را گداخته شود بدان آنچه در شکمهای ایشان است و پوستها و برایشان است گرزهای از آهن

كلما ارادوا ان يخرجوا منها من غم اعيدوا فيها وذوقوا عذاب

هرگاه خواهند که بیرون آیند از آن جا از غمی باز گردانیده شوند در آن جا و گویند ایشان را بچشید عذاب

الحريق ❁ ان الله يدخل الذين آمنوا وعملوا الصالحات جنات

آتش سوزنده بدرستیکه خدا در آورد آنها را که بگرویدند و کارهای نیکو کردند و بهشتهای

تجري من تحتها الانهار يحلون فيها من اساور من ذهب ولؤلؤا

از زیر درختان آن جویها زیور در برکنند در آنجا از دستوره بخهای از طلا و مروارید

ولباسهم فيها حرير ❁ وهدوا الى الطيب من القول وهدوا

و پوشش ایشان در آن جا ابریشمینه بود و راه نمایند ایشان را بپاکیزگی از گفتار و راه نمایند ایشان را

الى صراط الحميد ❁ ان الذين كفروا ويصدون عن سبيل الله

براه پسندیده بدرستیکه آنکسان که کافر شدند و برمیگردانیدند مردمان را از راه خدا

والمسجد الحرام الذي جعلناه للناس سواء العاكف فيه

و مسجد الحرام آن مسجدیکه گردانیدیم آن را برای مردمان یکسان و ساکن و عبادت در آن

والباد ومن يرد فيه بالحاد بظلم نذقه من عذاب اليم ❁ واذ بوأنا

مسافر و بادیه نشین را و هر که خواهد در او در حرم میل کجی بجور بود بچشانیم او را از عذاب دردناک

لابراهيم مكان البيت ان لا تشرك بي شيئا وطهر بيتي للطائفين

... ابراهیم را جایگاه خانه ... انباز قرا مده با من چیزی و پاک دار خانه مرا طواف کنندگان

والقائمين والركع السجود ❁ واذن في الناس بالحج يأتوك رجالا

و ... و رکوع کنندگان را و سجود کنندگان را و بانگ کن در میان مردمان بحج که بیایند ... پیادگان

وعلى كل ضامر يأتين من كل فج عميق ❁ ليشهدوا منافع لهم

و بر هر شتری ... بیایند آن شتران از ... از هر طریق دور تا حاضر شوند منافع ...

رجالا

ويذكروا اسم الله

ويذكروا اسم الله في ايام معلومات على ما رزقهم من بهيمة الانعام

و یاد کنند نام خدا را در روزهای دانسته که ده روز ذو الحجه است بر آنچه روزی داد ایشان را از زبان چهارپا

فكلوا منها واطعموا البائس الفقير ❁ ثم ليقضوا تفثهم وليوفوا

پس بخورید از آن و طعام دهید مستحق رسیده را و درویش را پس باید که بگذارند مناسک که برایشان است و وفا

نذورهم وليطوفوا بالبيت العتيق ❁ ذلك ومن يعظم حرمات الله

کنند نذرهای خود و طواف کنند بخانه دیرینه آن برایشان است و هر که معظم دارد فرمانهای خدا را

فهو خير له عند ربه واحلت لكم الانعام الا ما يتلى عليكم

پس آن بهتر او را نزدیک پروردگار او و حلال کرده شد برشما چهارپایان مگر آنکه خوانده شد بر شما

فاجتنبوا الرجس من الاوثان واجتنبوا قول الزور ❁ حنفاء لله غير

پس دوری جوید از پلیدی از پرستیدن بتان و اجتناب نمایید از گفت دروغ از ... میل کنندگان بخدا

مشركين به ومن يشرك بالله فكانما خر من السماء فتخطفه

انباز نیست قرار دادندگان ... و هر که انباز قرار دارد بخدا پس گویا چنانست که افتاده از آسمان پس در ربایند

الطير او تهوي به الريح في مكان سحيق ❁ ذلك ومن يعظم شعائر الله

مرغان ... یا افگند او را باد در جایگاهی دور ... آن است فرمان و هر که بزرگ دارد فرمانهای خدا

فانها من تقوى القلوب ❁ لكم فيها منافع الى اجل مسمى ثم محلها

پس بدرستیکه آن از پرهیزکاری دلهاست شما راست در آنها سودها تا اجل نام نهاده پس مکان نحر آن

الى البيت العتيق ❁ ولكل امة جعلنا منسكا ليذكروا اسم الله

بقرب خانه کعبه یعنی بجمیع حرم و هر گروهی را گردانیم قربانگاه تا یاد کنند نام خدای را

على ما رزقهم من بهيمة الانعام فالهكم اله واحد فله اسلموا

بر آنچه روزی کرد ایشان را از چهارپایان ... پس خدای شما یک خداست پس مر او را منقاد شوید

وبشر المخبتين ❁ الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم والصابرين

و بشارت ده متواضعان را و آنها که چون یاد کنند خدا را و ترسد دلهای ایشان و صبر کنندگان

على ما اصابهم والمقيمي الصلوة ومما رزقناهم ينفقون ❁ والبدن

بر آنچه رسد برایشان و بپای دارندگان نماز را و از آنچه روزی کردیم ایشان را نفقه می کنند و شتران ...

جعلناها لكم من شعائر الله لكم فيها خير فاذكروا اسم الله عليها

گردیم آنرا برای شما از نشانهای خدا مر شما راست در آن خیر پس یاد کنید نام خدا را برآنها

صواف فاذا وجبت جنوبها فكلوا منها واطعموا القانع والمعتر

ایستاده صف زده پس چون بیفتد پهلوهای آنها پس بخورید از آن و طعام دهید قانع و سائل را

كذلك سخرناها لكم لعلكم تشكرون لن ينال الله لحومها

همچنین مسخر کردیم آنرا برای شما تا بود که شما شکر کنید هرگز نرسد خدا را گوشتهای آنها

ولا دماؤها ولكن يناله التقوى منكم كذلك سخرها لكم

و نه خونهای آنها ولیکن میرسد او را پرهیزکاری از شما همچنین مسخر کردیم آنرا مر شما را

لتكبروا الله على ما هداكم وبشر المحسنين ان الله يدافع عن

تا بزرگی یاد کنید خدا را بر آنچه راه نمود شما را و بشارت ده نیکوکاران را بدرستیکه خدا دفع کند از

الذين آمنوا ان الله لا يحب كل خوان كفور اذن للذين يقاتلون

آنان که گرویدند بدرستیکه خدا دوست ندارد هر خیانت کننده ناسپاس را فرمان داده شد آنانرا که کارزار کنند

بانهم ظلموا وان الله على نصرهم لقدير الذين اخرجوا من ديارهم

بسبب آنکه ستم کرده شدند و بدرستیکه خدا بر یاری کردن ایشان هر آینه تواناست آنانکه بیرون کرده شدند از سراهای ایشان

بغير حق الا ان يقولوا ربنا الله ولولا دفع الله الناس بعضهم

بناحق مگر آنکه گفتند که پروردگار ما خداست و اگر نه دفع کردن خدا مردمانرا بعضی ایشانرا

ببعض لهدمت صوامع وبيع وصلوات ومساجد يذكر فيها

ببعضی هر آینه ویران کرده شدی صومعه‌ها و کنیسه‌های نصاری و مسجدها که یاد کرده شود در آنجا

اسم الله كثيرا ولينصرن الله من ينصره ان الله لقوي عزيز

نام خدا بسیار و هر آینه یاری کند خدا آنرا که یاری کند دین او را بدرستیکه خدا توانا و غالب است

الذين ان مكناهم في الارض اقاموا الصلوة وآتوا الزكوة و

آنانکه اگر تمکین دهیم ایشانرا در زمین و برپای دارند نماز را و بدهند زکوة را و

امروا بالمعروف ونهوا عن المنكر ولله عاقبة الامور وان يكذبوك

فرمایند به نیکوئی و باز ایستانند از ناشایست و مر خدا راست عاقبت کارها و اگر دروغ دارند ترا

صوافن

صلوات

فقد كذبت قبلهم قوم نوح وعاد وثمود وقوم ابراهيم

پس بدرستیکه دروغ داشتند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم

وقوم لوط واصحاب مدين وكذب موسى فامليت للكافرين

و قوم لوط و اصحاب شعیب و دروغ داشتند موسی را پس مهلت دادم کافران را

ثم اخذتهم فكيف كان نكير فكاين من قرية اهلكناها

پس گرفتم ایشانرا پس چگونه بود عقوبت پس چند از بسی دیهها که هلاک کردیم آنها را

وهي ظالمة فهي خاوية على عروشها وبئر معطلة وقصر

و آن ستمکاران بودند پس آن خراب است افتاده بر سقفهای آن و چاهی ترک کرده و کوشک سخت

مشيد افلم يسيروا في الارض فتكون لهم قلوب يعقلون بها

محکم آیا پس سیر نکنند در زمین پس بود ایشانرا دلهای که دریابند بدان یا گوشهای

او آذان يسمعون بها فانها لا تعمى الابصار ولكن تعمى القلوب

که شنوند بدان پس بدرستیکه نابینا نیست چشمهای ایشان ولیکن کور میشود دلهائی که در سینه‌ها

التي في الصدور ويستعجلونك بالعذاب ولن يخلف الله

و شتاب میخواهند از تو عذاب را و هرگز خلاف نکند خدای

وعده وان يوما عند ربك كالف سنة مما تعدون و

وعده خود را و بدرستیکه روزی بود نزدیک پروردگار تو همچون هزار سال از آنچه برشمرید

كاين من قرية امليت لها وهي ظالمة ثم اخذتها والي

و چندا از بسی دیهها که مهلت دادم آنها را که اهل آن ستمکاری بودند پس گرفتم ایشانرا و بسوی

المصير قل يا ايها الناس انما انا لكم نذير مبين فالذين

من بازگشت بگو ای مردمان بدرستیکه من شما را بیم کننده روشنم پس آنانکه

آمنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة ورزق كريم والذين سعوا

گرویدند و کارهای نیکو کردند مر ایشانراست آمرزش و روزی نیکو و آنانکه شتافتند

في آياتنا معاجزين اولئك اصحاب الجحيم وما ارسلنا من قبلك

در آیتهای ما عاجز کنندگان آن گروه اصحاب دوزخ باشند و نفرستادیم پیش از تو

ولا محدث

من رسول ولا نبي الا اذا تمنى القى الشيطان في امنيته فينسخ الله

هیچ رسولی را و نه پیغمبری مگر چون کتاب را انداخت دیو شیطان در خواندن آن پس منسوخ کند خدا

ما يلقي الشيطان ثم يحكم الله آياته والله عليم حكيم ليجعل

آنچه انداخت شیطان پس محکم کند خدا نشانهای خویش و خدا داناست و محکم کار تا بکند خدا

ما يلقي الشيطان فتنة للذين في قلوبهم مرض والقاسية

آنچه انداخت شیطان آزمایشی مر آنها را که در دلهای ایشان هست بیماری شک و دلهای سخت

قلوبهم وان الظالمين لفي شقاق بعيد وليعلم الذين اوتوا

دلهای ایشان و بدرستیکه ستمکاران هر آینه در خلافی اند دور از حق و تا بدانند آنانکه داده شده اند

العلم انه الحق من ربك فيؤمنوا به فتخبت له قلوبهم وان الله

دانش که آن حق است از پروردگار تو پس بگروند بدان پس خاشع شوند او را دلهای ایشان و بدرستیکه خدا

لهاد الذين آمنوا الى صراط مستقيم ولا يزال الذين كفروا

هر آینه راه نماینده است مر آنها را که گرویدند به راه راست و همیشه اند که کافر شدند

في مرية منه حتى تأتيهم الساعة بغتة او يأتيهم عذاب

در شکی اند از آن تا آید بدیشان قیامت ناگاه یا آید بدیشان عذاب

يوم عقيم الملك يومئذ لله يحكم بينهم فالذين آمنوا

روزی که نفع کافران را ... آن ملک آن روز مر خدا راست حکم کند میان ایشان پس آنانکه گرویدند

وعملوا الصالحات في جنات النعيم والذين كفروا وكذبوا

و کارهای نیک کردند در بهشتهای پر از نعمت و آنانکه کافر شدند و دروغ داشتند

بآياتنا فاولئك لهم عذاب مهين والذين هاجروا في

نشانهای ما را پس آن گروه مر ایشان راست عذابی خوار کننده و آنانکه هجرت کردند در

سبيل الله ثم قتلوا او ماتوا ليرزقنهم الله رزقا حسنا

راه خدای پس کشته شدند یا بمردند هر آینه روزی دهد ایشان را خدا روزی نیکو

وان الله لهو خير الرازقين ليدخلنهم مدخلا يرضونه

و بدرستیکه خدا هر آینه اوست بهترین روزی دهندگان هر آینه درآورد ایشان را در جائی که بپسندند آن را

وان الله

وان الله لعليم حليم ذلك ومن عاقب بمثل ما عوقب به ثم بغي

و بدرستیکه خدا داناست بردبار است آن و هر که عقوبت نماید بمانند آنچه عقوبت کرده شد و پس ستم کرده شد

عليه لينصرنه الله ان الله لعفو غفور ذلك بان الله يولج الليل

بر وی هر آینه یاری دهد او را خدا بدرستیکه خدا هر آینه عفو کننده آمرزگار است آن بسبب آنست که خدا درمی آرد شب را

في النهار ويولج النهار في الليل وان الله سميع بصير ذلك بان الله

در روز و درمی آورد روز را در شب و بدرستیکه خدا شنوا و بیناست آن بسبب آنکه بدرستیکه خدا

هو الحق وان ما يدعون من دونه هو الباطل وان الله هو العلي

اوست راست و آنچه میخوانند از جز او آن باطل است و آنکه خدا اوست افراشته

الكبير الم تر ان الله انزل من السماء ماء فتصبح الارض مخضرة

بزرگوار آیا ننگریستی که خدا فرو فرستاد از آسمان آبی پس گشت زمین سبز شده

ان الله لطيف خبير له ما في السماوات وما في الارض وان الله

بدرستیکه خدای مهربان و آگاه است مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بدرستیکه خدا

لهو الغني الحميد الم تر ان الله سخر لكم ما في الارض والفلك

هر آینه اوست بی نیاز ستوده آیا ندیدی که خدا مسخر گردانید مر شما را آنچه در زمین است و کشتی مردم

تجري في البحر بامره ويمسك السماء ان تقع على الارض الا

روان در دریا بفرمان او و نگه میدارد آسمان را آنکه نیفتد بر زمین مگر

باذنه ان الله بالناس لرؤوف رحيم وهو الذي احياكم ثم

بفرمان او بدرستیکه خدا بمردمان هر آینه مهربان است و اوست آن خدای که زنده گردانید شما را پس

يميتكم ثم يحييكم ان الانسان لكفور لكل امة جعلنا منسكا

بمیراند شما را پس زنده گرداند شما را بدرستیکه آدمی هر آینه ناسپاس است مر هر گروهی را کرده ایم قربان گاهی

هم ناسكوه فلا ينازعنك في الامر وادع الى ربك انك لعلى

که ایشان پرستنده آنند پس باید که نزاع نکنند با تو در کار و بخوان بسوی پروردگار خود بدرستیکه تو هر آینه

هدى مستقيم وان جادلوك فقل الله اعلم بما تعملون

بر راه راستی و اگر خصومت کنند با تو پس بگو خدای داناتر است بدانچه میکنید

الله يحكم بينكم يوم القيمة فيما كنتم فيه تختلفون ۞ الم تعلم ان الله
يعلم ما في السماء والارض ان ذلك على الله يسير ۞ ويعبدون من
دون الله ما لم ينزل به سلطانا وما ليس لهم به علم وما للظالمين
من نصير ۞ واذا تتلى عليهم اياتنا بينات تعرف في وجوه الذين
كفروا المنكر يكادون يسطون بالذين يتلون عليهم اياتنا قل افانبئكم
بشر من ذلكم النار وعدها الله الذين كفروا وبئس المصير ۞ يا
ايها الناس ضرب مثل فاستمعوا له ان الذين تدعون من
دون الله لن يخلقوا ذبابا ولو اجتمعوا له وان يسلبهم الذباب
شيئا لا يستنقذوه منه ضعف الطالب والمطلوب ۞ ما قدروا الله
حق قدره ان الله لقوي عزيز ۞ الله يصطفي من الملئكة رسلا
ومن الناس ان الله سميع بصير ۞ يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم
والى الله ترجع الامور ۞ يا ايها الذين امنوا اركعوا واسجدوا

واعبدوا

واعبدوا ربكم وافعلوا الخير لعلكم تفلحون ۞ وجاهدوا في الله
حق جهاده هو اجتبيكم وما جعل عليكم في الدين من حرج ملة
ابيكم ابرهيم هو سميكم المسلمين من قبل وفي هذا ليكون الرسول
شهيدا عليكم وتكونوا شهداء على الناس فاقيموا الصلوة واتوا
الزكوة واعتصموا بالله هو موليكم فنعم المولى ونعم النصير ۞

الجزء ١٨

سورة المؤمنون — بسم الله الرحمن الرحيم — مائة وثماني عشرة آية

قد افلح المؤمنون ۞ الذين هم في صلاتهم خاشعون ۞ والذين هم عن
اللغو معرضون ۞ والذين هم للزكوة فاعلون ۞ والذين هم لفروجهم
حافظون ۞ الا على ازواجهم او ما ملكت ايمانهم فانهم غير
ملومين ۞ فمن ابتغى وراء ذلك فاولئك هم العادون ۞ و
الذين هم لامانتهم وعهدهم راعون ۞ والذين هم على صلوتهم
يحافظون ۞ اولئك هم الوارثون ۞ الذين يرثون الفردوس هم

فيها خالدون ۞ ولقد خلقنا الانسان من سلالة من طين

در آنجا همیشه باشند و بدرستیکه آفریدیم ما آدمی را از خلاصه از طین که گل باشد

ثم جعلناه نطفة في قرار مكين ۞ ثم خلقنا النطفة علقة

پس کردانیم اورا نطفه در قرارگاهی باتمکنت پس آفریدیم ما نطفه را خون بسته

فخلقنا العلقة مضغة فخلقنا المضغة عظاما فكسونا العظام

پس آفریدیم نطفه خون بسته را گوشت پاره پس آفریدیم گوشت پاره را استخوانها پس درپوشانیدیم استخوانها

لحما ثم انشأناه خلقا آخر فتبارك الله احسن الخالقين ۞ ثم

گوشت را پس خواستیم اورا آفریدنی دیگر پس بزرگوار است خدای تعالی نیکوترین آفرینندگان پس

انكم بعد ذلك لميتون ۞ ثم انكم يوم القيامة تبعثون ۞ ولقد

بدرستیکه شما پس از آن هر آینه بمیرید پس بدرستیکه شما روز قیامت برانگیختگان و بدرستیکه

خلقنا فوقكم سبع طرائق وما كنا عن الخلق غافلين ۞ وانزلنا من

آفریدیم بالای شما هفت آسمان را و نبودیم ما از آفریدن غافلان و فرستادیم از

السماء ماء بقدر فاسكناه في الارض وانا على ذهاب به لقادرون

آسمان آبی باندازه پس قرار دادیم ما آن را در زمین و بدرستیکه ما بر بردن آن هر آینه توانائیم

فانشأنا لكم به جنات من نخيل واعناب لكم فيها فواكه كثيرة

پس پیدا کردیم ما برای شما بدان بستانها که از خرما بنان و انگور رستهای شمارا در آنجا میوهای بسیار

ومنها تاكلون ۞ وشجرة تخرج من طور سيناء تنبت بالدهن

و از آن میخورید و درختی که بیرون آید از طور سینا میرویاند روغن

وصبغ للآكلين ۞ وان لكم في الانعام لعبرة نسقيكم مما في

و نان خورشی مر خورندگان را و بدرستیکه شمارا است در چهارپایان هر آینه عبرت و میدهیم شمارا از آنچه در

بطونها ولكم فيها منافع كثيرة ومنها تاكلون ۞ وعليها وعلى

شکمهای آنهاست و شمارا است در آن سودهای بسیار و بعضی از آنها را میخورید و بر آنها و بر کشتی

الفلك تحملون ۞ ولقد ارسلنا نوحا الى قومه فقال يا قوم

کشتی برنشینید و بدرستیکه بفرستادیم ما نوح را بقوم او پس گفت ای قوم

اعبدوا

اعبدوا الله ما لكم من اله غيره افلا تتقون ۞ فقال الملأ الذين

بپرستید خدایرا گفت شمارا هیچ خدای جز او آیا نمی پرهیزید پس گفت اشراف آنها آنکه ایشان

كفروا من قومه ما هذا الا بشر مثلكم يريد ان يتفضل عليكم

کافر شدند از قوم او نیست این مگر آدمی مانند شما میخواهد که افزونی جوید بر شما

ولو شاء الله لانزل ملائكة ما سمعنا بهذا في آبائنا الاولين

و اگر خواستی خدا هر آینه فرستادی فرشتگان را نشنودیم این را در میان پدران اولینان پیشین

ان هو الا رجل به جنة فتربصوا به حتى حين ۞ قال رب انصرني

او مگر مردی که بروی دیوانگیست پس چشم دارید بروی تا هنگامی گفت ای پروردگار من یاری کن مرا

بما كذبون ۞ فاوحينا اليه ان اصنع الفلك باعيننا ووحينا

بانکه دروغ پنداشتند مرا پس وحی کردیم بدو که بساز کشتی را بنگهداشت و وحی ما

فاذا جاء امرنا وفار التنور ۞ فاسلك فيها من كل زوجين

پس چون آمد فرمان ما و برجوشید تنور پس در آر درآن جا از هر صنفی دو

اثنين واهلك الا من سبق عليه القول منهم ولا تخاطبني في

دو و کسان خودرا مگر آنکه پیشی گرفت بروی گفتار وعید ازیشان و سخن مگوی با من در حق

الذين ظلموا انهم مغرقون ۞ فاذا استويت انت ومن معك

آنکسان که ستم کردند بدرستیکه ایشان غرق شدگانند پس چون راست شوی تو و آنکه با تو اند

على الفلك فقل الحمد لله الذي نجانا من القوم الظالمين

در کشتی پس بگو سپاس و ستایش مر خدایرا آنخدای که رهانید مارا از گروه ستمکاران

وقل رب انزلني منزلا مباركا وانت خير المنزلين ۞ ان في ذلك

و بگو ای پروردگار من فرود آر مرا فرود آوردن خجسته و تویی بهترین فرود آرندگان بدرستیکه در آن

لآيات وان كنا لمبتلين ۞ ثم انشأنا من بعدهم قرنا آخرين

نشانهاست و بدرستیکه بودیم آزمایندگان پس آفریدیم از پس ایشان گروهان دیگر

فارسلنا فيهم رسولا منهم ان اعبدوا الله ما لكم من اله غيره

پس فرستادیم در میان ایشان رسولی را ازیشان بانکه بپرستید خدایرا نیست شمارا هیچ خدای غیر او

افلا تتقون ۞ وقال الملأ من قومه الذين كفروا وكذبوا بلقاء

الآخرة واترفناهم في الحياة الدنيا ما هذا الا بشر مثلكم يأكل

مما تأكلون منه ويشرب مما تشربون ۞ ولئن اطعتم بشرا مثلكم

انكم اذا لخاسرون ۞ ايعدكم انكم اذا متم وكنتم ترابا وعظاما

انكم مخرجون ۞ هيهات هيهات لما توعدون ۞ ان هي الا

حياتنا الدنيا نموت ونحيا وما نحن بمبعوثين ۞ ان هو الا

رجل افترى على الله كذبا وما نحن له بمؤمنين ۞ قال رب

انصرني بما كذبون ۞ قال عما قليل ليصبحن نادمين ۞ فأخذتهم

الصيحة بالحق فجعلناهم غثاء فبعدا للقوم الظالمين ۞ ثم

انشأنا من بعدهم قرونا آخرين ۞ ما تسبق من امة اجلها وما

يستأخرون ۞ ثم ارسلنا رسلنا تترا كلما جاء امة رسولها

كذبوه فاتبعنا بعضهم بعضا وجعلناهم احاديث فبعدا لقوم

نحيى ونموت

لا يؤمنون

لا يؤمنون ۞ ثم ارسلنا موسى واخاه هارون بآياتنا وسلطان

مبين ۞ الى فرعون وملائه فاستكبروا وكانوا قوما عالين ۞ فقالوا

انؤمن لبشرين مثلنا وقومهما لنا عابدون ۞ فكذبوهما فكانوا

من المهلكين ۞ ولقد آتينا موسى الكتاب لعلهم يهتدون ۞

وجعلنا ابن مريم وامه آية وآويناهما الى ربوة ذات قرار

ومعين ۞ يا ايها الرسل كلوا من الطيبات واعملوا صالحا

اني بما تعملون عليم ۞ وان هذه امتكم امة واحدة وانا ربكم

فاتقون ۞ فتقطعوا امرهم بينهم زبرا كل حزب بما لديهم فرحون

فذرهم في غمرتهم حتى حين ۞ ايحسبون انما نمدهم به من مال

وبنين ۞ نسارع لهم في الخيرات بل لا يشعرون ۞ ان الذين هم

من خشية ربهم مشفقون ۞ والذين هم بآيات ربهم يؤمنون ۞ و

الذين هم بربهم لا يشركون ۞ والذين يؤتون ما آتوا وقلوبهم

يأتون ما أتوا

وجلة انهم الى ربهم راجعون ۞ اولئك يسارعون في الخيرات

ترسان بود بانكه ايشان سوى پروردگار ايشان گردنده كانند آن گروه شتابند و ايشان

وهم لها سابقون ۞ ولا نكلف نفسا الا وسعها ولدينا

وايشان مرآنرا پيشي گيرنده كانند و تكليف نفرمايم هيچ تني را مگر بقدر وسع و طاقت و نزد يك ما

كتاب ينطق بالحق وهم لا يظلمون ۞ بل قلوبهم في غمرة من هذا

كتابي و سخن گويد بحق و ايشان ستم نكنند بلكه دلهاي ايشان در سستي اند ازان

ولهم اعمال من دون ذلك هم لها عاملون ۞ حتى اذا اخذنا

و مر ايشان راست عملها از جز آن ايشان مر آن را كار كننده كانند تا چون فرا گرفتيم

مترفيهم بالعذاب اذا هم يجأرون ۞ لا تجأروا اليوم انكم منا

مشغولان ايشان را بعذاب آنگاه ايشان فرياد كنند

لا تنصرون ۞ قد كانت آياتي تتلى عليكم فكنتم على اعقابكم

ياري كرده نشويد بدرستيكه بودند نشانهاي ما خوانده شد بر شما و بوديد شما بر پي پاي خود

تنكصون ۞ مستكبرين به سامرا تهجرون ۞ افلم يدبروا

بازگشتيد گردن كشان آيا پس انديشه نكردند

القول ام جاءهم ما لم يات آباءهم الاولين ۞ ام لم يعرفوا رسولهم

در اين گفتار يا آمد بر ايشان آنچه نيامد پدران ايشان اولينان يا نشناختند رسول خود را

فهم له منكرون ۞ ام يقولون به جنة بل جاءهم بالحق واكثرهم

پس ايشان مر او را انكار كنند يا ميگويند بود ديوانگي بلكه آمد محمد بايشان بحق و بيشترين ايشان

للحق كارهون ۞ ولو اتبع الحق اهواءهم لفسدت السموات و

حق را ناخواهنده كانند و اگر پيروي كردي حق مرادهاي ايشان را هر آينه تباه شدندي آسمانها و

الارض ومن فيهن بل اتيناهم بذكرهم فهم عن ذكرهم معرضون

زمين و آنكه در آنهااند بلكه بداديم ايشان را پند ايشان پس ايشان از پند خود برگردنده كانند

ام تسألهم خرجا فخراج ربك خير وهو خير الرازقين ۞ وانك

يا ميخواهي از ايشان مزد پس مزد پروردگار تو بهتر است و او بهترين روزي دهندگانست و بدرستيكه تو

لتدعوهم

لتدعوهم الى صراط مستقيم ۞ وان الذين لا يؤمنون بالآخرة

ميخواني تو ايشان را براه راست و بدرستيكه آنها كه نگروند بآخرت

عن الصراط لناكبون ۞ ولو رحمناهم وكشفنا ما بهم من ضر للجوا

از راه راست هر آينه برگردندگانند و اگر رحمت كرديمي ايشان را و برداشتمي آنچه ايشان را بود

في طغيانهم يعمهون ۞ ولقد اخذناهم بالعذاب فما استكانوا

در گمراهي خود سرگشته و بدرستيكه فرا گرفتيم ايشان را بعذاب پس خضوع ننمودند

لربهم وما يتضرعون ۞ حتى اذا فتحنا عليهم بابا ذا عذاب شديد

مر پروردگار خود را و زاري نكردند تا چون برگشاديم بر ايشان دري از عذاب سخت

اذا هم فيه مبلسون ۞ وهو الذي انشأ لكم السمع والابصار

آنگاه ايشان در آن نوميدان باشند و اوست آن خداي كه بيافريد مر شما را شنوائي و بينائي

والافئدة قليلا ما تشكرون ۞ وهو الذي يحيي ويميت وله

و دلها اندكي از آنچه شكر كنيد و اوست آن خداي كه زنده كند و بميراند و مر او راست

اختلاف الليل والنهار افلا تعقلون ۞ بل قالوا مثل ما قال

اختلاف شب و روز آيا پس در نمي يابيد بلكه گفتند مانند آنچه گفتند

الاولون ۞ قالوا ءاذا متنا وكنا ترابا وعظاما ءانا لمبعوثون

اولينان گفتند اي چون بميريم و باشيم خاك و استخوانها اي هر آينه برانگيخته شويم

لقد وعدنا نحن وآباؤنا هذا من قبل ان هذا الا اساطير

هر آينه وعده داده شد ما را و پدران ما را اين پيش نيست اين مگر افسانه

الاولين ۞ قل لمن الارض ومن فيها ان كنتم تعلمون ۞ سيقولون

پيشينان بگو مر كراست زمين و آنكه در آنست اگر هستيد شما دانا زود گويند

لله قل افلا تذكرون ۞ قل من رب السموات السبع ورب العرش

مر خداي را بگو آيا پس پند نگيريد بگو كيست پروردگار آسمانهاي هفت گانه و پروردگار عرش

العظيم ۞ سيقولون لله قل افلا تتقون ۞ قل من بيده ملكوت

عظيم زود گويند مر خداي راست بگو آيا پس نترسيد بگو كيست كه بيد اوست پادشاهي

كل شيء وهو يجير ولا يجار عليه ان كنتم تعلمون ۞ سيقولون لله

[illegible]

قل فانى تسحرون ۞ بل اتيناهم بالحق وانهم لكاذبون ۞ ما

[illegible]

اتخذ الله من ولد وما كان معه من اله اذا لذهب كل اله بما

[illegible]

خلق ولعلا بعضهم على بعض سبحان الله عما يصفون ۞ عالم الغيب

[illegible]

والشهادة فتعالى عما يشركون ۞ قل رب اما تريني ما يوعدون

[illegible]

رب فلا تجعلني في القوم الظالمين ۞ وانا على ان نريك ما نعدهم

[illegible]

لقادرون ۞ ادفع بالتي هي احسن السيئة نحن اعلم بما يصفون

[illegible]

وقل رب اعوذ بك من همزات الشياطين ۞ واعوذ بك رب

[illegible]

ان يحضرون ۞ حتى اذا جاء احدهم الموت قال رب ارجعون

[illegible]

لعلي اعمل صالحا فيما تركت كلا انها كلمة هو قائلها ومن ورائهم

[illegible]

برزخ الى يوم يبعثون ۞ فاذا نفخ في الصور فلا انساب بينهم

[illegible]

يومئذ ولا يتساءلون ۞ فمن ثقلت موازينه فاولئك

[illegible]

(margin) هم المفلحون ۞ ومن خفت موازينه فاولئك الذين

[illegible]

خسروا

خسروا انفسهم في جهنم خالدون ۞ تلفح وجوههم النار وهم

[illegible]

فيها كالحون ۞ الم تكن آياتي تتلى عليكم فكنتم بها تكذبون

[illegible]

قالوا ربنا غلبت علينا شقوتنا وكنا قوما ضالين ۞ ربنا اخرجنا

[illegible]

منها فان عدنا فانا ظالمون ۞ قال اخسئوا فيها ولا تكلمون

[illegible]

انه كان فريق من عبادي يقولون ربنا آمنا فاغفر لنا وارحمنا

[illegible]

وانت خير الراحمين ۞ فاتخذتموهم سخريا حتى انسوكم ذكري

[illegible]

وكنتم منهم تضحكون ۞ اني جزيتهم اليوم بما صبروا انهم هم

[illegible]

الفائزون ۞ قال كم لبثتم في الارض عدد سنين ۞ قالوا

[illegible]

لبثنا يوما (margin: او بعض يوم) فاسئل العادين ۞ قال ان لبثتم الا قليلا لو انكم

[illegible]

كنتم تعلمون ۞ افحسبتم انما خلقناكم عبثا وانكم الينا لا

[illegible]

ترجعون ۞ فتعالى الله الملك الحق لا اله الا هو رب العرش

[illegible]

الكريم ۞ ومن يدع مع الله الها آخر لا برهان له به فانما

[illegible]

حسابه عند ربه انه لا يفلح الكافرون ۞ وقل رب اغفر و

سورة النور مدنية

ارحم وانت خير الراحمين ۞

بسم الله الرحمن الرحيم

سورة انزلناها وفرضناها وانزلنا فيها ايات بينات لعلكم

تذكرون ۞ الزانية والزاني فاجلدوا كل واحد منهما مائة

جلدة ولا تأخذكم بهما رأفة في دين الله ان كنتم تؤمنون بالله

واليوم الآخر وليشهد عذابهما طائفة من المؤمنين ۞ الزاني

لا ينكح الا زانية او مشركة والزانية لا ينكحها الا زان

او مشرك وحرم ذلك على المؤمنين ۞ والذين يرمون المحصنات

ثم لم يأتوا باربعة شهداء فاجلدوهم ثمانين جلدة ولا

تقبلوا لهم شهادة ابدا واولئك هم الفاسقون ۞ الا الذين

تابوا من بعد ذلك واصلحوا فان الله غفور رحيم ۞ والذين

يرمون

يرمون ازواجهم ولم يكن لهم شهداء الا انفسهم فشهادة احدهم

اربع شهادات بالله انه لمن الصادقين ۞ والخامسة ان لعنت الله

عليه ان كان من الكاذبين ۞ ويدرؤا عنها العذاب ان تشهد

اربع شهادات بالله انه لمن الكاذبين ۞ والخامسة ان غضب الله

عليها ان كان من الصادقين ۞ ولولا فضل الله عليكم ورحمته

وان الله تواب حكيم ۞ ان الذين جاؤا بالافك عصبة منكم

لا تحسبوه شرا لكم بل هو خير لكم لكل امرئ منهم ما اكتسب

من الاثم والذي تولى كبره منهم له عذاب عظيم ۞ لولا اذ

سمعتموه ظن المؤمنون والمؤمنات بانفسهم خيرا وقالوا هذا

افك مبين ۞ لولا جاؤا عليه باربعة شهداء فاذ لم يأتوا بالشهداء

فاولئك عند الله هم الكاذبون ۞ ولولا فضل الله عليكم

ورحمته في الدنيا والآخرة لمسكم فيما افضتم فيه عذاب

عَظِيمٌ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ

بزرگ چون فرا میگرفتید آن را بزبانهای خود میگوئید بدهانهای خود آنچه نیست مر شما را بدان

عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ

دانشی و می‌پنداشتید آن را آسان و آن نزدیک خدا بزرگ است و چرا اگر شنیدید آن را

قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَٰذَا سُبْحَانَكَ هَٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ

نگفتید که نیست مارا سخن گوییم بدین پاکی و منزه است تو این دروغ بزرگ است

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ

پند میدهد شما را خدا که باز گردید بمانند آن هرگز اگر هستید شما مومنان و روشن میکند خدای

لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ

مر شما را آیات را و خدا داناست و محکم بدرستیکه آنها که دوست میدارند که فاحش شود ناشایست

فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ

در حق آنها که گرویدند مر ایشان را بود عذابی دردناک در دنیا و آخرت و خدا میداند و شما

لَا تَعْلَمُونَ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ

نمیدانید و اگر نه فضل خدای بودی بر شما و رحمت او و آنکه خدا مهربان و رحمت

رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ

کننده است ای آنکه که گرویده اید پیروی مکنید مراد دیو را و هر که پیروی کند

خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ

مراد دیو را پس بدرستیکه وی میفرماید بفاحشات و منکر و اگر نه فضل خدای بودی

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَىٰ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ

بر شما و رحمت او پاک نشدی از شما هیچ کس هرگز و لیکن خدای پاک میکند آنرا که خواهد

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا

و خدا شنواست و دانا و نه سوگند خورند خداوندان فضل از شما و فراخی که بدهند خداوندان

أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا

خویشی و بیچارگان و هجرت کنندگان در راه خدا و باید که درگذرند

ولیصفحوا

وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ

و باید که فرو گذارند آیا دوست نمیدارید که بیامرزد خدا مر شما را و خدا آمرزگار و مهربانست بدرستیکه آنها

الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا

که نسبت میکنند زنان عفیفه ناآگاه از کارهای مومنه لعنت کرده شدند در دنیا

وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ

و آخرت و مر ایشان را بود عذابی بزرگ روزی که گواهی دهد بر ایشان زبانهای ایشان و دستهای ایشان

وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ

و پایهای ایشان بآنچه بودند کرده باشند آن روز تمام بدهد ایشان را خدا دین ایشان را بحق و دانند

وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ

که خدا اوست حق روشن زنان پلید شرک سزاوار مردان پلید شرک باشند

لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ

و مردان پلید شرک سزاوار زنان پلید شرک باشند و زنان پاک مومنه سزاوار پاک مردان شده آن گروه

مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ يَا أَيُّهَا

بیزار کرده شدند از آنچه میگویند مر ایشان راست آمرزش و روزی نیکو بود ای آنها

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا

که گرویده اید در مروید در خانهای شما تا دستوری خواهید و سلام کنید

عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا

بر اهل آن خانه آن شما را بهتر بود بود که شما پند گیرید پس اگر در نیابید در آنجا

أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا

هیچ کس پس در مروید در آن جا تا دستوری دهند مر شما را و اگر گویند مر شما را باز گردید باز گردید

هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا

آن پاکیزه تر است مر شما را و خدا بآنچه میکنید داناست نیست بر شما بزه که در روید

بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا

در خانهای جز مسکون باشید در آن جا برخورداری مر شما را و خدا میداند آنچه آشکارا میکنید و آنچه

تكتمون ۞ قل للمؤمنين يغضوا من ابصارهم ويحفظوا فروجهم

ذلك ازكى لهم ان الله خبير بما يصنعون ۞ وقل للمؤمنات

يغضضن من ابصارهن ويحفظن فروجهن ولا يبدين زينتهن

الا ما ظهر منها وليضربن بخمرهن على جيوبهن ولا يبدين زينتهن

الا لبعولتهن او آبائهن او آباء بعولتهن او ابنائهن او ابناء بعولتهن

او اخوانهن او بني اخوانهن او بني اخواتهن او نسائهن او ما ملكت

ايمانهن او التابعين غير اولي الاربة من الرجال او الطفل الذين

لم يظهروا على عورات النساء ولا يضربن بارجلهن ليعلم ما

يخفين من زينتهن وتوبوا الى الله جميعا ايها المؤمنون لعلكم

تفلحون ۞ وانكحوا الايامى منكم والصالحين من عبادكم

وامائكم ان يكونوا فقراء يغنهم الله من فضله والله واسع عليم

وليستعفف الذين لا يجدون نكاحا حتى يغنيهم الله من فضله

والذين

والذين يبتغون الكتاب مما ملكت ايمانكم فكاتبوهم ان علمتم

فيهم خيرا وآتوهم من مال الله الذي آتاكم ولا تكرهوا فتياتكم

على البغاء ان اردن تحصنا لتبتغوا عرض الحيوة الدنيا ومن

يكرههن فان الله من بعد اكراههن غفور رحيم ۞ ولقد انزلنا

اليكم آيات مبينات ومثلا من الذين خلوا من قبلكم وموعظة

للمتقين ۞ الله نور السموات والارض مثل نوره كمشكوة

فيها مصباح المصباح في زجاجة الزجاجة كانها كوكب دري

يوقد من شجرة مباركة زيتونة لا شرقية ولا غربية يكاد

زيتها يضيء ولو لم تمسسه نار نور على نور يهدي الله لنوره

من يشاء ويضرب الله الامثال للناس والله بكل شيء

عليم ۞ في بيوت اذن الله ان ترفع ويذكر فيها اسمه يسبح له

فيها بالغدو والآصال رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله

واقام الصلوة وايتاء الزكوة يخافون يوما تتقلب فيه القلوب
و بپای داشتن نماز را و بدادن زکوة ترسند از روزی که بگردد در آن روز دلهای
والابصار ليجزيهم الله احسن ما عملوا ويزيدهم من فضله والله
و بینایها تا پاداش دهد ایشانرا خدا نیکوتر آنچه کرده بودند و زیادت کند ایشانرا از فضل او و خدا
يرزق من يشاء بغير حساب ۞ والذين كفروا اعمالهم كسراب
روزی دهد آنرا که خواهد بی شمار وآنانکه کافر شدند عملهای ایشان همچو سراب
بقيعة يحسبه الظمان ماء حتى اذا جاءه لم يجده شيئا وو
[illegible] پندارد او را تشنه آبی تا چون آید بدان نیابد آنرا چیزی و
جد الله عنده فوفيه حسابه والله سريع الحساب ۞ او
بیابد خدا نزدیک خود پس تمام دهد او را شمار او و خدا زود شمارست
كظلمات في بحر لجي يغشيه موج من فوقه موج من فوقه سحاب
تاریکیهای است بر دریای عمیق که آید بر زبر او [illegible] موج از بالای آن ابری
ظلمات بعضها فوق بعض اذا اخرج يده لم يكد يريها ومن لم
تاریکیهای بعض از آن بالای بعض چون بیرون آورد دست خود را نزدیک نبود که ببیند آنرا و هر که نکند
يجعل الله له نورا فما له من نور ۞ الم تر ان الله يسبح له من في
[illegible]
السموات والارض والطير صافات كل قد علم صلوته وتسبيحه
[illegible]
والله عليم بما يفعلون ۞ ولله ملك السموات والارض والى
و خدا داناست [illegible] و زمین و [illegible]
المصير ۞ الم تر ان الله يزجي سحابا ثم يؤلف بينه ثم يجعله ركاما
[illegible]
فترى الودق يخرج من خلاله وينزل من السماء من جبال فيها
[illegible]

من برد فيصيب به من يشاء ويصرفه عن من يشاء يكاد سنا برقه
[illegible]
يذهب بالابصار ۞ يقلب الله الليل والنهار ان في ذلك لعبرة
[illegible]
لاولي الابصار ۞ والله خلق كل دابة من ماء فمنهم من يمشي على
[illegible]
بطنه ومنهم من يمشي على رجلين ومنهم من يمشي على اربع يخلق الله
[illegible]
ما يشاء ان الله على كل شيء قدير ۞ لقد انزلنا آيات مبينات
[illegible]
والله يهدي من يشاء الى صراط مستقيم ۞ ويقولون آمنا بالله
[illegible]
وبالرسول واطعنا ثم يتولى فريق منهم من بعد ذلك وما اولئك
[illegible]
بالمؤمنين ۞ واذا دعوا الى الله ورسوله ليحكم بينهم اذا فريق
[illegible]
منهم معرضون ۞ وان يكن لهم الحق ياتوا اليه مذعنين ۞ افي
[illegible]
قلوبهم مرض ام ارتابوا ام يخافون ان يحيف الله عليهم ورسوله
[illegible]
بل اولئك هم الظالمون ۞ انما كان قول المؤمنين اذا دعوا
[illegible]
الى الله ورسوله ليحكم بينهم ان يقولوا سمعنا واطعنا واولئك
[illegible]

ومنهم من يمشي على الكل من ذلك

حزب

قول

هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُولٰٓئِكَ

ایشانند رستگاران — و هر که فرمان برد خدا را و رسول او را — و بترسد از خدا — و بپرهیزد از محارم پس آن گروه

هُمُ الْفَآئِزُونَ ۝ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ

ایشانند رستگاران — و سوگند خوردند به خدا سوگندان مغلظ ترین — هر آینه فرمائی ایشان را هر آینه بیرون آیند

قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ

بگو سوگند مخورید — کار شما طاعت متعارف — بدرستیکه خدا آگاه است بدانچه میکنید — بگو فرمان برید

وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا

و فرمان برید پیغمبر را — پس اگر برگردند — پس بدرستیکه بر وست آنچه بر داشته — و بر ایشانست آنچه

حُمِّلْتُمْ وَاِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

بر گرفته شده و اگر فرمان برید او را راه یابید — و نیست بر رسول — مگر رسانیدن روشن

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي

وعده داد خدا آنها را که گرویدند از شما — و کارهای نیکو — هر آینه خلیفه کند ایشان را در

الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي

زمین همچنانکه خلیفه گذاشت آنها را که پیش از ایشان بودند — هر آینه متمکن و ثابت گرداند ایشان را دین آن

ارْتَضٰى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا

پسندید برای ایشان — و هر آینه بدل کند ایشان را از پس ترس ایشان ایمنی — می‌پرستند مرا — و انباز

يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

نیارند با من چیزی — و هر که کافر شود پس از آن — پس آن گروه ایشانند — فاسقان

وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

و بپا دارید نماز را — و بدهید زکوة را — و فرمان برید رسول را تا بود که شما رحمت کرده شوید

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِ وَمَاْوٰيهُمُ النَّارُ

مپندارید آنها را که کافر شدند عاجز کنندگان در زمین — و جایگاه ایشان آتش بود

وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ

و هر آینه بد بازگشت است — ای آنها که گرویدند — باید که دستوری خواهند از شما آنها که مالک شده است

ايمانكم

اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ

دستوری خواهند از شما — و آنان که نرسیده‌اند بحد بلوغ از شما — سه وقت — از پیش نماز

الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَاءِ

بامداد — و هنگامی که بنهید جامهای خود را — از برای استراحت از تابستان — و از پس نماز خفتن اوقات

ثَلٰثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ

برهنگی شما — نیست بر شما — و نه بر ایشان — بزه — پس از آن اوقات

عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ وَاللّٰهُ

بر شما بعضی از شما — بر بعضی همچنین — روشن میکند خدا برای شما نشانها — و خدای تعالی

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا

داناست محکم کار است — و چون رسند کودکان از شما — بحد بلوغ — پس باید که دستوری خواهند همچنانکه

اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ وَاللّٰهُ

دستوری خواستند — آنان که پیش از ایشان بودند همچنین — روشن میکند خدا برای شما نشانهای خود و خدا

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا

داناست محکم کار است — و آن زنان که بازنشسته‌اند از زادن — آن زنان که امید ندارند که برسند نکاح را

فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ

پس نیست بر ایشان بزه — که بنهند جامه‌های خود را حال آنکه اظهار کننده باشند — زینت را

من ثيابهن

وَاَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى

و آنکه عفت ورزند بهتر بود ایشان را — و خدا شنوا — و داناست — نیست بر نابینا

حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ

تنگی — و نه بر لنگ — تنگی — و نه بر بیمار تنگی — و نه بر نفسهای شما

اَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اٰبَائِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اُمَّهَاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ

که بخورید از خانه‌های خود — یا از خانه‌های پدران شما — یا از خانه‌های مادران خود — یا از خانه‌های

اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَخَوَاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ

برادران خود — یا از خانه‌های خواهران خود — یا از خانه‌های عموهای خویش — یا از خانه‌های عمه‌های خود

أو بيوت أخوالكم أو بيوت خالاتكم أو ما ملكتم مفاتحه أو صديقكم
ليس عليكم جناح أن تأكلوا جميعا أو أشتاتا فإذا دخلتم بيوتا
فسلموا على أنفسكم تحية من عند الله مباركة طيبة كذلك
يبين الله لكم الآيات لعلكم تعقلون ۞ إنما المؤمنون الذين
آمنوا بالله ورسوله وإذا كانوا معه على أمر جامع لم يذهبوا
حتى يستأذنوه إن الذين يستأذنونك أولئك الذين يؤمنون
بالله ورسوله فإذا استأذنوك لبعض شأنهم فأذن لمن شئت
منهم واستغفر لهم الله إن الله غفور رحيم ۞ لا تجعلوا دعاء
الرسول بينكم كدعاء بعضكم بعضا قد يعلم الله الذين يتسللون
منكم لواذا فليحذر الذين يخالفون عن أمره أن تصيبهم فتنة
أو يصيبهم عذاب أليم ۞ ألا إن لله ما في السماوات والأرض
قد يعلم ما أنتم عليه ويوم يرجعون إليه فينبئهم بما عملوا

والله

سورة الفرقان — والله بكل شيء عليم — مكية وهي سبع وسبعون

بسم الله الرحمن الرحيم

تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيرا
الذي له ملك السماوات والأرض ولم يتخذ ولدا ولم يكن
له شريك في الملك وخلق كل شيء فقدره تقديرا ۞ واتخذوا
من دونه آلهة لا يخلقون شيئا وهم يخلقون ۞ ولا يملكون
لأنفسهم ضرا ولا نفعا ۞ ولا يملكون موتا ولا حياة ولا نشورا
وقال الذين كفروا إن هذا إلا إفك افتراه وأعانه عليه
قوم آخرون فقد جاءوا ظلما وزورا ۞ وقالوا أساطير الأولين
اكتتبها فهي تملى عليه بكرة وأصيلا ۞ قل أنزله الذي يعلم
السر في السماوات والأرض إنه كان غفورا رحيما ۞ وقالوا
مال هذا الرسول يأكل الطعام ويمشي في الأسواق لولا أنزل

اليه ملك فيكون معه نذيرا ۝ او يلقى اليه كنز او تكون

او فرشته پس بودی با او بیم کننده یا در افکنده شدی بسوی او گنجی یا بودی او را

له جنة ياكل منها وقال الظالمون ان تتبعون الا رجلا مسحورا

بستانی که خوردی از آن و گفت ستمکاران پیروی نمیکنید مگر مردی جادو کرده را

انظر كيف ضربوا لك الامثال فضلوا فلا يستطيعون سبيلا

بنگر که چگونه بزدند برای تو مثلها را پس گمراه شدند پس نتوانستند راهی

تبارك الذي ان شاء جعل لك خيرا من ذلك جنات تجري

بزرگوارست آن خدای که اگر خواهد بکند برای تو بهتر از آن بستانها که رود

من تحتها الانهار ويجعل لك قصورا ۝ بل كذبوا بالساعة

از زیر آن جویها و بکند برای تو کوشکها و قصرها بلکه دروغ داشتند قیامت را

واعتدنا لمن كذب بالساعة سعيرا ۝ اذا رأتهم من مكان

و بساختیم آن را که دروغ داشت قیامت را آتش افروخته چون ببیند ایشان را از جایگاه

بعيد سمعوا لها تغيظا وزفيرا ۝ واذا القوا منها مكانا ضيقا

دور شنوند مرآنرا جوشیدن و نالیدن و چون انداخته شوند از آتش جایگاهی تنگ

مقرنين دعوا هنالك ثبورا ۝ لا تدعوا اليوم ثبورا واحدا

با یکدیگر بسته خوانند آنجا هلاک را گویند ایشان را مخوانید امروز هلاکی یکبار

وادعوا ثبورا كثيرا ۝ قل اذلك خير ام جنة الخلد التي وعد

و بخوانید هلاک بسیار بگو آیا این بهتر است یا بهشت جاوید که وعده داده‌اند

المتقون ۝ كانت لهم جزاء ومصيرا ۝ لهم فيها ما يشاءون

پرهیزکاران را هست ایشان را پاداش و بازگشتی ایشان را در آنجا آنچه خواهند

خالدين كان على ربك وعدا مسئولا ۝ ويوم يحشرهم وما يعبدون

همیشه هست بر پروردگار تو وعده باز پرسیده و روزی که حشر کنیم ایشان را و آنچه میپرستند

من دون الله فيقول ءانتم اضللتم عبادي هؤلاء ام هم

از جز خدا پس گوید آیا شما گمراه کردید بندگان مرا این گروه یا ایشان گم کردند

لآل محمد حقهم

ان نتخذ

حزب ۱۹

ضلوا السبيل ۝ قالوا سبحانك ما كان ينبغي لنا ان نتخذ من دونك

گم کردند راه را گفتند پاکی تو را نبود سزاوار ما را که گیریم از جز تو

من اولياء ولكن متعتهم واباءهم حتى نسوا الذكر وكانوا قوما

دوستانی ولیکن برخوردار کردی ایشان را و پدران ایشان را تا فراموش کردند یاد را و بودند گروهی

بورا ۝ فقد كذبوكم بما تقولون فما تستطيعون صرفا ولا

هالکان پس بدرستیکه بدروغ داشتند شما را بدانچه گفتید پس نتوانستند بازگردانیدن و نه

نصرا ۝ ومن يظلم منكم نذقه عذابا كبيرا ۝ وما ارسلنا قبلك من

یاری کردن و هر که ستم کند از شما بچشانیم او را عذابی بزرگ و نفرستادیم پیش از تو هیچ

المرسلين الا انهم لياكلون الطعام ويمشون في الاسواق وجعلنا

رسولان را مگر که ایشان میخوردند طعام را و میرفتند در بازارها و گردانیدیم

بعضكم لبعض فتنة اتصبرون وكان ربك بصيرا ۝ وقال الذين

بعضی از شما را بر بعضی آزمایش آیا صبر کنید و هست پروردگار تو بینا و گفتند آنکسان

لا يرجون لقاءنا لولا انزل علينا الملائكة او نرى ربنا لقد

که امید نداشتند باز رسیدن بما چرا فرو فرستاده نشد بر ما فرشتگان یا چرا نبینیم پروردگار خود را بدرستیکه

استكبروا في انفسهم وعتوا عتوا كبيرا ۝ يوم يرون الملائكة لا

گردنکشی کردند در نفسهای خود و سرکشی کردند سرکشیی بزرگ روزی که ببینند فرشتگان را

بشرى يومئذ للمجرمين ويقولون حجرا محجورا ۝ وقدمنا الى ما

بشارت نبود آن روز گناهکاران را و میگویند حرام منع کرده و قصد کنیم بآنچه

عملوا من عمل فجعلناه هباء منثورا ۝ اصحاب الجنة يومئذ خير مستقرا

کردند از کاری پس گردانیم آنرا چون ذره در شعاع آفتاب اصحاب بهشت آن روز بهتر باشند بآرامگاه

واحسن مقيلا ۝ ويوم تشقق السماء بالغمام ونزل الملائكة تنزيلا

و نیکوتر بگفتار و روزی که شکافته شود آسمان با ابر و فرستاده شوند فرشتگان فرستادنی

الملك يومئذ الحق للرحمن وكان يوما على الكافرين عسيرا

پادشاهی آن روز بحق مر خدای را بخشنده و باشد آن روز بر کافران دشوار

ويوم يعض الظالم على يديه يقول يا ليتني اتخذت مع الرسول

و یاد کن روزی که گزد ستمکاران دستها خود را گویند ای کاشکی فرا گرفتمی با رسول راهی

سبيلا ۞ يا ويلتى ليتني لم اتخذ فلانا خليلا ۞ لقد اضلني عن

ای وای بر من کاشکی نگرفتمی فلان را بدوست بدرستیکه گمراه گردانید مرا از

الذكر بعد اذ جاءني وكان الشيطان للانسان خذولا ۞ وقال

پند گرفتن پس از آنکه آمد بمن و هست دیو مر آدمی را در سوا دخوار کننده وگفت

الرسول يا رب ان قومي اتخذوا هذا القرآن مهجورا ۞ وكذلك

رسول ای پروردگار من بدرستیکه قوم فرا گرفتند این قرآن را متروک وهمچنین

جعلنا لكل نبي عدوا من المجرمين وكفى بربك هاديا ونصيرا ۞

گردانیدیم مر هر پیغمبری را دشمن از کافران و بسنده پروردگار تو رهنماینده و یاری کننده

وقال الذين كفروا لولا نزل عليه القرآن جملة واحدة كذلك

وگفتند آنها که کافر شدند چرا فرستاده نشد برو قرآن را همه یکبار همچنین

لنثبت به فؤادك ورتلناه ترتيلا ۞ ولا يأتونك بمثل الا

تا محکم کنیم بدان دل ترا و بخواندیم خواندنی و نیارند ترا مثلی مگر

جئناك بالحق واحسن تفسيرا ۞ الذين يحشرون على وجوههم

آوردیم بتو حق و نیکوتر بتفسیر آنها که حشر کنند ایشان را بر رویهای ایشان

الى جهنم اولئك شر مكانا واضل سبيلا ۞ ولقد آتينا موسى

بسوی دوزخ آن گروه بدترانند بجایگاه و گمراه تر براه و بدرستیکه بدادیم موسی را

الكتاب وجعلنا معه اخاه هارون وزيرا ۞ فقلنا اذهبا

کتاب توریة و گردانیدیم با او برادر او هارون وزیر پس گفتیم بروید

الى القوم الذين كذبوا بآياتنا فدمرناهم تدميرا ۞ وقوم نوح

بسوی گروه آنها که دروغ داشتند نشانهای ما را پس هلاک گردانیدیم ایشانرا هلاک کردنی و قوم نوح

لما كذبوا الرسل اغرقناهم وجعلناهم للناس آية واعتدنا

چون دروغ داشتند رسولان [illegible] ایشانرا و گردانیدیم ایشانرا برای مردمان نشانی و مهیا کردیم

للظالمين

للظالمين عذابا اليما ۞ وعادا وثمود واصحاب الرس وقرونا

برای ستمکاران عذابی دردناک و قوم هود و قوم صالح و اصحاب چاه شعیب و گروهان دیگر

بين ذلك كثيرا ۞ وكلا ضربنا له الامثال وكلا تبرنا تتبيرا

میان آن بسیار و همه را بزدیم برای او مثلها و همه را پس از تکذیب هلاک کردیم

ولقد اتوا على القرية التي امطرت مطر السوء افلم يكونوا يرونها

و بدرستیکه گذشتند بر دیهی آنکه بارانیده شد بر ایشان باران بد آیا پس ندیدند آنرا

بل كانوا لا يرجون نشورا ۞ واذا رأوك ان يتخذونك الا هزوا

امید نداشتند زنده گردانیدن و چون ببینند ترا اگر فرا گیرند ترا مگر بافسوس

أهذا الذي بعث الله رسولا ۞ ان كاد ليضلنا عن آلهتنا لولا ان

گویند آیا اینست آنکه فرستاده خدا برسالت نزدیک است هر آینه گمراه گرداند ما را از خدایان ما اگر نه

صبرنا عليها وسوف يعلمون حين يرون العذاب من اضل

صبر کردیم بران زود بدانند هنگامی که ببینند عذاب را که کیست گمراه تر

سبيلا ۞ أرأيت من اتخذ الهه هواه أفأنت تكون عليه وكيلا

براه آیا دیدی آنکه را که فرا گرفت خدای او بهوای نفس و مراد خود را پس تو هستی برو کارگذار

ام تحسب ان اكثرهم يسمعون ۞ او يعقلون ان هم الا كالانعام

یا پنداری که بیشترین ایشان بشنوند یا در یابند نیستند ایشان مگر همچو چهارپایان

بل هم اضل سبيلا ۞ الم تر الى ربك كيف مد الظل ولو شاء

بلکه ایشان گمراه ترانند راهی آیا نمی نگری بپروردگار خویش که چگونه بکشید سایه را و هر آینه اگر خواستی

لجعله ساكنا ثم جعلنا الشمس عليه دليلا ۞ ثم قبضناه

گردانیدی آنرا ساکن پس گردانیدیم خورشید را بران دلیل راه نما پس قبض کردیم آنرا

الينا قبضا يسيرا ۞ وهو الذي جعل لكم الليل لباسا والنوم

بما قبض کردنی آسان و او آن خدایست که گردانید شما را شب لباسی و خواب

سباتا وجعل النهار نشورا ۞ وهو الذي ارسل الرياح بشرا بين

سبب راحت و گردانید روز را سبب زیستنی و او آن خدایست که فرستاد بادها را بشارت دهنده ...

يدي رحمته وانزلنا من السماء ماء طهورا * لنحيي به بلدة ميتا

ونسقيه مما خلقنا انعاما واناسي كثيرا * ولقد صرفناه بينهم

ليذكروا فابى اكثر الناس الا كفورا * ولو شئنا لبعثنا في كل

بولاية علي

قرية نذيرا * فلا تطع الكافرين وجاهدهم به جهادا كبيرا *

وهو الذي مرج البحرين هذا عذب فرات وهذا ملح اجاج

وجعل بينهما برزخا وحجرا محجورا * وهو الذي خلق من الماء

بشرا فجعله نسبا وصهرا وكان ربك قديرا * ويعبدون من

دون الله ما لا ينفعهم ولا يضرهم وكان الكافر على ربه ظهيرا

وما ارسلناك الا مبشرا ونذيرا * قل ما اسئلكم عليه من اجر

الا من شاء ان يتخذ الى ربه سبيلا * وتوكل على الحي الذي

لا يموت وسبح بحمده وكفى به بذنوب عباده خبيرا * الذي

خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام ثم استوى

علي

على العرش الرحمن فاسئل به خبيرا * واذا قيل لهم اسجدوا للرحمن

قالوا وما الرحمن انسجد لما تامرنا وزادهم نفورا * تبارك الذي

جعل في السماء بروجا وجعل فيها سراجا وقمرا منيرا * وهو الذي

جعل الليل والنهار خلفة لمن اراد ان يذكر او اراد شكورا *

وعباد الرحمن الذين يمشون على الارض هونا واذا خاطبهم ا

لجاهلون قالوا سلاما * والذين يبيتون لربهم سجدا وقياما

والذين يقولون ربنا اصرف عنا عذاب جهنم ان عذابها

كان غراما * انها ساءت مستقرا ومقاما * والذين اذا انفقوا

لم يسرفوا ولم يقتروا وكان بين ذلك قواما * والذين لا يدعون

مع الله الها آخر ولا يقتلون النفس التي حرم الله الا بالحق ولا

يزنون ومن يفعل ذلك يلق اثاما * يضاعف له العذاب

يوم القيمة ويخلد فيه مهانا * الا من تاب وآمن وعمل عملا

صالحا فأولئك يبدل الله سيئاتهم حسنات وكان الله غفورا

بكنند پس آن گروه بدل كند خدا بديهاى ايشان را به نيكويى و هست خدا آمرزنده

رحيما ❁ ومن تاب وعمل صالحا فإنه يتوب إلى الله متابا

رحمت كننده و هر كه باز آيد و كند كار نيك پس به درستى كه او باز آمده باشد به خدا باز آمدنى

والذين لا يشهدون الزور وإذا مروا باللغو مروا كراما ❁ والذين

و آنان كه حاضر نشوند به دروغ و چون بگذرند به لغو بگذرند كريم وار و آنها

إذا ذكروا بآيات ربهم لم يخروا عليها صما وعميانا ❁ والذين

كه چون پند داده شوند به نشانهاى پروردگار ايشان نيفتند بر آن كران و كوران و آنها

يقولون ربنا هب لنا من أزواجنا وذرياتنا قرة أعين واجعلنا

كه ميگويند اى پروردگار بخش ما را از جفتان و فرزندان ما روشنى چشم و بگردان ما را

للمتقين إماما ❁ أولئك يجزون الغرفة بما صبروا ويلقون فيها

پرهيزگاران را امام آن گروه پاداشت داده شوند غرفهاى بهشت به آنچه صبر كردند

تحية وسلاما ❁ خالدين فيها حسنت مستقرا ومقاما ❁ قل ما

تحيت و سلام جاويدان در آن چه نيكو هست آرامگاه و جايگاه بگو چه

يعبؤا بكم ربي لولا دعاؤكم فقد كذبتم فسوف يكون لزاما

پروردگار من اگر نه خواندن شما بودى پس به درستيكه به دروغ داشتيد پس زود بود عذاب لازم

واجعلنا للمتقين اماما

سورة الشعراء مائتان وسبع

بسم الله الرحمن الرحيم

طسم ❁ تلك آيات الكتاب المبين ❁ لعلك باخع نفسك ألا

اين نشانهاى قرآن روشن است مگر تو هلاك كننده تن خود را بآنكه

يكونوا مؤمنين ❁ إن نشأ ننزل عليهم من السماء آية فظلت

نشدند ايشان ايمان آور اگر خواستيمى فرستاديمى بر ايشان از آسمان نشانى پس گرديدى

أعناقهم لها خاضعين ❁ وما يأتيهم من ذكر من الرحمن محدث إلا

گردنهاى ايشان مر آن را خاضع شده و نيامد ايشان را هيچ پندى از خداى بخشنده نو مگر كه

كانوا

كانوا عنه معرضين ❁ فقد كذبوا فسيأتيهم أنباء ما كانوا به

بودند از آن برگردندگان پس به درستيكه به دروغ داشتند پس زود آيد به ايشان خبرها آنچه بودند بدان

يستهزءون ❁ أولم يروا إلى الأرض كم أنبتنا فيها من كل زوج

استهزا ميكردند آيا نديدند به زمين چند برويانيديم در آنجا از هر صنفى جفتى

كريم ❁ إن في ذلك لآية وما كان أكثرهم مؤمنين ❁ وإن ربك

نيكو به درستيكه در آن نشانيست و نبودند بيشترين ايشان مؤمنان و به درستيكه پروردگار تو

لهو العزيز الرحيم ❁ وإذ نادى ربك موسى أن ائت القوم

او هست غالب مهربان و چون برخواند پروردگار تو موسى را كه بيا بگروه

الظالمين ❁ قوم فرعون ألا يتقون ❁ قال رب إني أخاف

ستمكاران قوم فرعون آيا نمى پرهيزند گفت اى پروردگار من به درستيكه من ميترسم

أن يكذبون ❁ ويضيق صدري ولا ينطلق لساني فأرسل

كه به دروغ دارند مرا و تنگ شود سينه من و گويا نيست زبان من پس بفرست

إلى هارون ❁ ولهم علي ذنب فأخاف أن يقتلون ❁ قال كلا

به هارون را و ايشان را بر من گناهى پس ميترسم كه بكشند مرا گفت خدا اينچنين نيست

فاذهبا بآياتنا إنا معكم مستمعون ❁ فأتيا فرعون فقولا إنا

پس برويد به نشانهاى ما به درستيكه من با شما شنونده كانيم پس برويد هر دو بسوى فرعون پس بگوييد كه ما

رسول رب العالمين ❁ أن أرسل معنا بني إسرائيل ❁ قال ألم نربك

دو رسولان پروردگار جهانيانيم كه بفرست با ما بنى اسرائيل گفت فرعون آيا نپروريديم ترا

فينا وليدا ولبثت فينا من عمرك سنين ❁ وفعلت فعلتك التي

در ميان خود در حالت كودكى و درنگ كردى در ميان ما از عمر خود سالها و كردى آن كار آنچه

فعلت وأنت من الكافرين ❁ قال فعلتها إذا وأنا من الضالين

كردى و تو از جمله ناسپاسانى گفت موسى كردم آن را آنگاه من از جمله مخطيان بودم

ففررت منكم لما خفتكم فوهب لي ربي حكما وجعلني من

پس بگريختم من از شما چون ترسيدم از شما پس بخشيد مرا پروردگار من حكمتى و گردانيد مرا از

المرسلين ۞ وتلك نعمة تمنها علي ان عبدت بني اسرائيل قال

از جملهٔ رسولان — و این نعمت که منت می‌نهی بر من که بنده کردی بنی اسرائیل — گفت

فرعون وما رب العالمين ۞ قال رب السموات والارض وما

فرعون چیست حقیقت پروردگار جهانیان — گفت موسی پروردگار آسمانهاست — و زمین و آنچه

بينهما ان كنتم موقنين ۞ قال لمن حوله الا تستمعون ۞ قال

میان هر دوست اگر هستید شما یقین — گفت مر آنها را که پیرامون او بودند آیا نمی‌شنوید — گفت

ربكم ورب آبائكم الاولين ۞ قال ان رسولكم الذي ارسل

پروردگار شما و پروردگار پدران شما اولینان — گفت فرعون که رسول شما — آنکه بفرستاده شد

اليكم لمجنون ۞ قال رب المشرق والمغرب وما بينهما ان كنتم

بشما هر آینه دیوانه است — گفت پروردگار مشرق — و مغرب است — و آنچه میان هر دوست اگر هستید که

تعقلون ۞ قال لئن اتخذت الها غيري لاجعلنك من المسجونين

استعمال عقل بکنید — گفت فرعون هر آینه اگر گیری خدای را غیر من هر آینه گردانم ترا از جملهٔ زندانیان

قال اولو جئتك بشيء مبين ۞ قال فات به ان كنت من الصادقين

گفت موسی ای اگر آمده باشم بچیزی روشن — گفت بیار آنرا اگر هستی از جملهٔ راست گویان

فالقى عصاه فاذا هي ثعبان مبين ۞ ونزع يده فاذا هي بيضاء

پس انداخت عصای خود را پس آنگاه آن اژدهای بود روشن — و بیرون آورد دست خود را پس آنگاه آن سفید بود

للناظرين ۞ قال للملا حوله ان هذا لساحر عليم ۞ يريد ان

بینندگان را — گفت فرعون اشراف را که پیرامون او بودند که این جادوی داناست — میخواهد که

يخرجكم من ارضكم بسحره فماذا تامرون ۞ قالوا ارجه واخاه

بیرون کند شما را از زمین شما بسبب جادوی خود پس چه میفرمایید — گفتند نگاه دار او را و برادر او را

وابعث في المدائن حاشرين ۞ ياتوك بكل سحار عليم ۞ فجمع

و بفرست در شهرها جمع کنندگان — تا بیارند بتو — هر جادوی — دانا — پس گرد آورده شد

السحرة لميقات يوم معلوم ۞ وقيل للناس هل انتم مجتمعون

جادوان مر میقات روز دانسته را — و گفته شد مردمان را هیچ هستید شما جمع آیندگان

لعلنا

لعلنا نتبع السحرة ان كانوا هم الغالبين ۞ فلما جاء السحرة قالوا

تا بود که ما پیروی کنیم جادوان را اگر باشند ایشان غالبان — پس چون آمدند جادوان گفتند

لفرعون ائن لنا لاجرا ان كنا نحن الغالبين ۞ قال نعم وانكم

مر فرعون را — آیا هیچ هست ما را مزد اگر باشیم — ما غالبان — گفت آری و هر آینه شما

اذا لمن المقربين ۞ قال لهم موسى القوا ما انتم ملقون ۞ فالقوا

آنگاه از جملهٔ نزدیکان باشید — گفت مر ایشان را موسی بیندازید آنچه شما اندازندگانید — پس انداختند

حبالهم وعصيهم وقالوا بعزة فرعون انا لنحن الغالبون ۞ فالقى

رسنهای و چوب دستیها — و گفتند — بعزت فرعون که ما غالبیم — پس انداخت

موسى عصاه فاذا هي تلقف ما يافكون ۞ فالقي السحرة ساجدين

موسی عصای خود را — پس آنگاه آن فرو برد آنچه بر ساخته بودند ایشان — پس درافتادند جادوان بسجود

قالوا آمنا برب العالمين ۞ رب موسى وهرون ۞ قال آمنتم له

گفتند گرویدیم به پروردگار جهانیان — پروردگار موسی و هارون — گفت فرعون بگرویدید بوی

قبل ان اذن لكم انه لكبيركم الذي علمكم السحر فلسوف تعلمون

پیش از آنکه اذن دهیم مر شما را بدرستیکه هر آینه او بزرگ شماست آنکه در آموخت شما را جادو پس هر آینه زود بدانید

لاقطعن ايديكم وارجلكم من خلاف ولاصلبنكم اجمعين

هر آینه ببرم دستهای شما را — و پاهای شما را — از خلاف یکدیگر و هر آینه بردار کنم شما را — همه

قالوا لا ضير انا الى ربنا منقلبون ۞ انا نطمع ان يغفر لنا ربنا

گفتند هیچ سرزنش نیست ما را که ما بپروردگار خود گردندگانیم — بدرستیکه ما طمع داریم که بیامرزد ما را پروردگار ما

خطايانا ان كنا اول المؤمنين ۞ واوحينا الى موسى ان اسر

گناهان ما را بدرستیکه هستیم اولین مومنان — و وحی کردیم — بموسی — که شب ببر

بعبادي انكم متبعون ۞ فارسل فرعون في المدائن حاشرين

بندگان مرا بدرستیکه شما در پی ایستادگان خواهید بود — پس بفرستاد فرعون — در شهرها جمع کنندگان

ان هؤلاء لشرذمة قليلون ۞ وانهم لنا لغائظون ۞ وانا

بدرستیکه این گروه هر آینه اندک اند — و بدرستیکه ایشان — هر آینه بخشم آورنده — و بدرستیکه ما

لجميع حاذرون ۞ فأخرجناهم من جنات وعيون ۞ وكنوز و

گروهی هستیم ... پس بیرون آوردیم ایشان را از بستانها و چشمها و گنجها و

مقام كريم ۞ كذلك وأورثناها بني إسرائيل ۞ فأتبعوهم

مقامهای نیکو همچنین بمیراث دادیم آن را بفرزندان یعقوب پس در پیایشان

مشرقين ۞ فلما تراءى الجمعان قال أصحاب موسى إنا لمدركون

ایستادند در بامداد پس چون یکدیگر رسیدند دو لشکر گفتند اصحاب موسی که ما را در خواهند یافت

قال كلا إن معي ربي سيهدين ۞ فأوحينا إلى موسى أن اضرب

گفت موسی حقا که هست پروردگار من زود راه نماید مرا پس وحی کردیم بموسی که بزن

بعصاك البحر فانفلق فكان كل فرق كالطود العظيم ۞

عصای خود را دریا را پس شکافته شد پس بود هر جزوی شکافته همچون کوهی بزرگ

وأزلفنا ثم الآخرين ۞ وأنجينا موسى ومن معه أجمعين ۞ ثم

و نزدیک آوردیم دیگران را و برهانیدیم موسی را و آنها که با او بودند همه پس

أغرقنا الآخرين ۞ إن في ذلك لآية وما كان أكثرهم مؤمنين

غرق کردیم دیگران را بدرستیکه در آن هر آینه نشانیست و نیستند بیشتر ایشان مؤمنان

وإن ربك لهو العزيز الرحيم ۞ واتل عليهم نبأ إبراهيم ۞ إذ قال

و بدرستیکه پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان و برخوان بر ایشان خبر ابراهیم چون گفت

لأبيه وقومه ما تعبدون ۞ قالوا نعبد أصناما فنظل لها

مر پدر خود را و قوم خود را که چه میپرستید گفتند میپرستیم بتان را پس میشویم ...

عاكفين ۞ قال هل يسمعونكم إذ تدعون ۞ أو ينفعونكم

مقیم شوندگانیم گفت ابراهیم آیا میشنوند شما را چون میخوانید ایشان را یا سود میکنند شما را

أو يضرون ۞ قالوا بل وجدنا آباءنا كذلك يفعلون ۞ قال

یا زیان شما را گفتند بلکه یافتیم پدران خود را همچنین میکردند گفت آیا

أفرأيتم ما كنتم تعبدون ۞ أنتم وآباؤكم الأقدمون ۞ فإنهم

دیدید شما چه چیز میپرستیدید شما و پدران شما پیشینان پس بدرستیکه ایشان

عدو لي إلا رب العالمين ۞ الذي خلقني فهو يهدين ۞

دشمنند مرا مگر پروردگار جهانیان آن خدای که بیافرید مرا پس او راه نماید مرا

والذي هو يطعمني ويسقين ۞ وإذا مرضت فهو يشفين ۞

و آن خدای که او طعام دهد مرا و آب دهد مرا و چون بیمار شوم پس او شفا دهد مرا

والذي يميتني ثم يحيين ۞ والذي أطمع أن يغفر لي خطيئتي

و آن خدای که بمیراند مرا پس زنده گرداند مرا و آن خدای که طمع دارم که بیامرزد گناهان مرا

يوم الدين ۞ رب هب لي حكما وألحقني بالصالحين ۞ واجعل

روز جزا پروردگارا ببخش مرا حکمتی و در رسان مرا بزمره نیکوکاران و بگردان مرا

لي لسان صدق في الآخرين ۞ واجعلني من ورثة جنة النعيم ۞

زبانی راست در زبان باز پسینان و بکن مرا از میراث گیرندگان بهشت پر نعمت

واغفر لأبي إنه كان من الضالين ۞ ولا تخزني يوم يبعثون ۞ يوم

و بیامرز مر پدر مرا که او هست از جمله گمراهان و رسوا مکن مرا روزی که برانگیخته گردند روزی

لا ينفع مال ولا بنون ۞ إلا من أتى الله بقلب سليم ۞ وأزلفت

که سود نکند هیچ مال و نه پسران مگر کسی که آید بخدای تعالی بدل نرم و نزدیک کرده شود

الجنة للمتقين ۞ وبرزت الجحيم للغاوين ۞ وقيل لهم أينما

بهشت مر پرهیزگاران را و نابیده شود دوزخ مر گمراهان را و گوینده مر ایشان را کجایند

كنتم تعبدون ۞ من دون الله هل ينصرونكم أو ينتصرون ۞

آنها که میپرستید از جز خدای تعالی آیا هیچ یاری میتوانند کرد شما را یا بدادرس میشوند

فكبكبوا فيها هم والغاوون ۞ وجنود إبليس أجمعون ۞ قالوا وهم
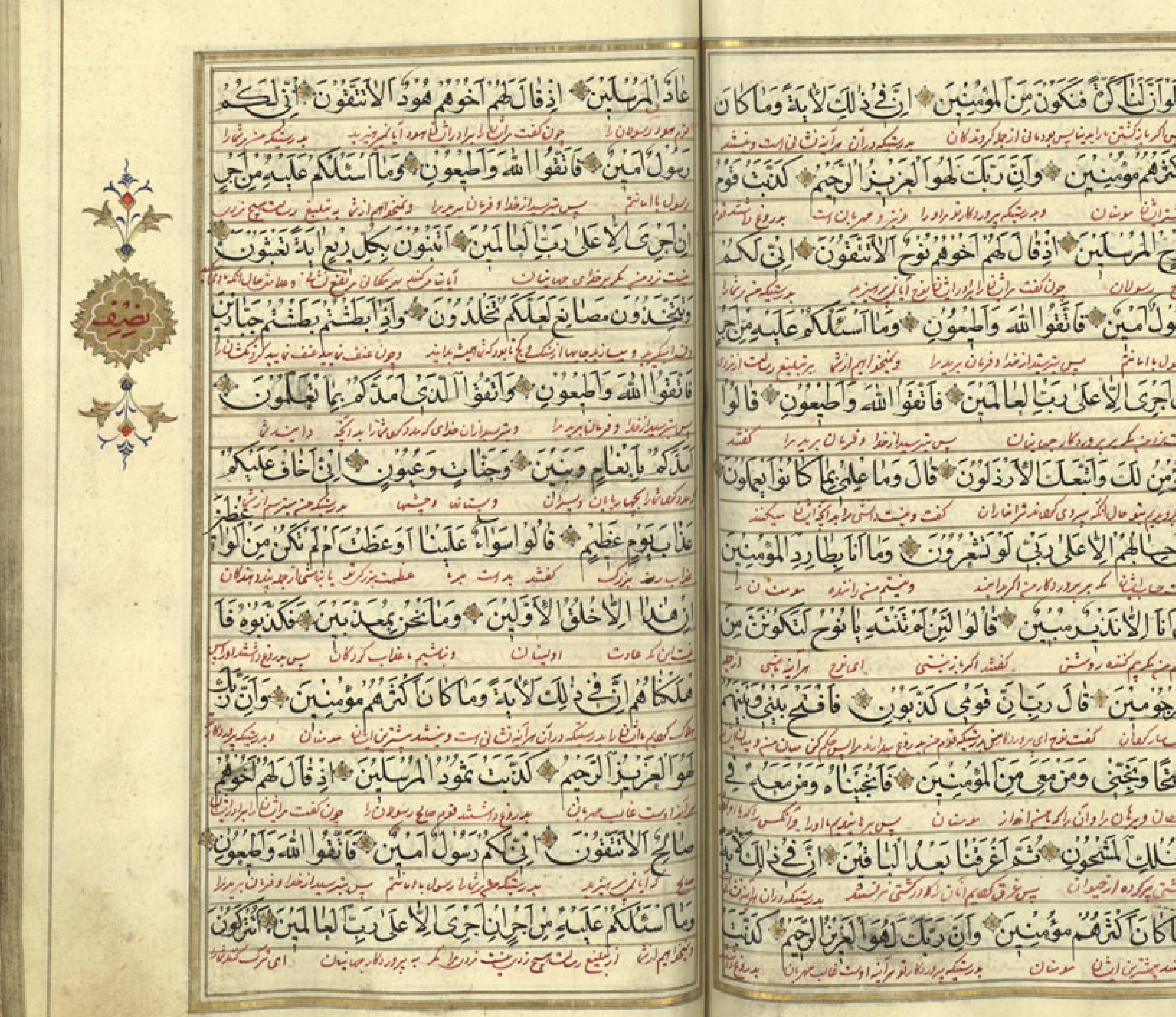
پس برو در افکنده شوند در آنجا ایشان و گمراهان و لشکرهای ابلیس همه گفتند و ایشان

فيها يختصمون ۞ تالله إن كنا لفي ضلال مبين ۞ إذ نسويكم برب العالمين

... خصومت کنند بحق خدا که بودیم هر آینه در گمراهی روشن چون برابر میگردانیدیم شما را بپروردگار جهانیان

وما أضلنا إلا المجرمون ۞ فما لنا من شافعين ۞ ولا صديق حميم ۞

و گمراه نگردانیدند ما را مگر کافران پس نیست ما را شفاعت کننده و نه دوستی دوستدار ...

فلو ان لنا كرة فنكون من المؤمنين ۞ ان في ذلك لآية وما كان
اكثرهم مؤمنين ۞ وان ربك لهو العزيز الرحيم ۞ كذبت قوم
نوح المرسلين ۞ اذ قال لهم اخوهم نوح الا تتقون ۞ اني لكم
رسول امين ۞ فاتقوا الله واطيعون ۞ وما اسئلكم عليه من اجر
ان اجري الا على رب العالمين ۞ فاتقوا الله واطيعون ۞ قالوا
انؤمن لك واتبعك الارذلون ۞ قال وما علمي بما كانوا يعملون ۞
ان حسابهم الا على ربي لو تشعرون ۞ وما انا بطارد المؤمنين
ان انا الا نذير مبين ۞ قالوا لئن لم تنته يا نوح لتكونن من
المرجومين ۞ قال رب ان قومي كذبون ۞ فافتح بيني وبينهم
فتحا ونجني ومن معي من المؤمنين ۞ فانجيناه ومن معه في
الفلك المشحون ۞ ثم اغرقنا بعد الباقين ۞ ان في ذلك لآية
وما كان اكثرهم مؤمنين ۞ وان ربك لهو العزيز الرحيم ۞ كذبت

نصف

عاد المرسلين ۞ اذ قال لهم اخوهم هود الا تتقون ۞ اني لكم
رسول امين ۞ فاتقوا الله واطيعون ۞ وما اسئلكم عليه من اجر
ان اجري الا على رب العالمين ۞ اتبنون بكل ريع اية تعبثون ۞
وتتخذون مصانع لعلكم تخلدون ۞ واذا بطشتم بطشتم جبارين
فاتقوا الله واطيعون ۞ واتقوا الذي امدكم بما تعلمون ۞
امدكم بانعام وبنين ۞ وجنات وعيون ۞ اني اخاف عليكم
عذاب يوم عظيم ۞ قالوا سواء علينا اوعظت ام لم تكن من الوا
ان هذا الا خلق الاولين ۞ وما نحن بمعذبين ۞ فكذبوه فا
هلكناهم ان في ذلك لآية وما كان اكثرهم مؤمنين ۞ وان ربك
لهو العزيز الرحيم ۞ كذبت ثمود المرسلين ۞ اذ قال لهم اخوهم
صالح الا تتقون ۞ اني لكم رسول امين ۞ فاتقوا الله واطيعون
وما اسئلكم عليه من اجر ان اجري الا على رب العالمين ۞ اتتركون

فيما ههنا امنين ۞ في جنات وعيون ۞ وزروع ونخل طلعها

كه اينجاست ايمنان در بستانها و چشمها و كشت زارها و خرماستانها كه شكوفه آن

هضيم ۞ وتنحتون من الجبال بيوتا فارهين ۞ فاتقوا الله و

لطيف و ميتراشند از كوهها خانهاى كه باعث نشاط پس بترسيد از خدا و

اطيعون ۞ ولا تطيعوا امر المسرفين ۞ الذين يفسدون في

فرمان بريد مرا و فرمان مبريد كار گزاف كاران را آنكه تباهى ميكنند در

الارض ولا يصلحون ۞ قالوا انما انت من المسحرين ۞ ما انت الا

زمين و كار صلاح نمى آورند گفتند بدرستيكه تو از جمله جادو كردگانى نيستى تو مگر

بشر مثلنا فات باية ان كنت من الصادقين ۞ قال هذه ناقة

آدمى مانند ما پس بيار نشانه اگر هستى تو از جمله راست گويان گفت اينست ماده شتر

لها شرب ولكم شرب يوم معلوم ۞ ولا تمسوها بسوء فياخذكم

كه مر او راست آبشخورى و مر شما راست روز دانسته و مرسانيدش را بدى پس فرا گيرد شما را

عذاب يوم عظيم ۞ فعقروها فاصبحوا نادمين ۞ فاخذهم

عذاب روز بزرگ پس بكشتند پس گشتند پشيمانان پس گرفت ايشان را

العذاب ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين ۞ وان

عذاب بدرستيكه در آن نشانه است و نبودند بيشترين ايشان مومنان و بدرستيكه

ربك لهو العزيز الرحيم ۞ كذبت قوم لوط المرسلين ۞

پروردگار تو هر آينه غالب مهربان بدروغ داشتند قوم لوط رسولان را

اذ قال لهم اخوهم لوط الا تتقون ۞ اني لكم رسول امين ۞ فا

چون گفت مر ايشان را برادر ايشان لوط آيا نمى پرهيزيد بدرستيكه من شما را رسول با امانتم پس

تقوا الله واطيعون ۞ وما اسئلكم عليه من اجر ان اجري الا على

بترسيد از خدا و فرمان بريد و نميخواهم از شما بتبليغ رسالت هيچ مزدى نيست مزد من مگر بر

رب العالمين ۞ اتاتون الذكران من العالمين ۞ وتذرون

پروردگار جهانيان آيا مى آئيد بر مردان بشهوت از جهانيان و ميگذاريد

ما خلق

ما خلق لكم ربكم من ازواجكم بل انتم قوم عادون ۞ قالوا لئن لم

آنچه آفريد مر شما را پروردگار شما از جفتان شما بلكه شما گروهى از حد در گذرندگانيد گفتند هر آينه اگر

تنته يا لوط لتكونن من المخرجين ۞ قال اني لعملكم من القالين

باز نايستى اى لوط هر آينه باشى از جمله بيرون كردگان گفت بدرستيكه من مر عمل شما را از دشمنانم

رب نجني واهلي مما يعملون ۞ فنجيناه واهله اجمعين ۞

اى پروردگار من رهان مرا و كسان مرا از آنچه ميكنند پس برهانيديم او را و كسان او را همه

الا عجوزا في الغابرين ۞ ثم دمرنا الاخرين ۞ وامطرنا عليهم مطرا

مگر زن او كه در ماندگان بود پس هلاك كرديم ديگران را و ببارانيديم بر ايشان بارانى

فساء مطر المنذرين ۞ ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين

پس بد بود باران بيم كردگان بدرستيكه در آن هر آينه نشانه است و نبودند بيشترين ايشان مومنان

وان ربك لهو العزيز الرحيم ۞ كذب اصحاب الايكة المرسلين ۞

و بدرستيكه پروردگار تو هر آينه غالب مهربان است بدروغ داشتند اصحاب بيشه رسولان را

اذ قال لهم شعيب الا تتقون ۞ اني لكم رسول امين ۞ فاتقوا الله

چون گفت ايشان را شعيب آيا نمى پرهيزيد بدرستيكه من شما را رسول با امانتم پس بترسيد از خدا

واطيعون ۞ وما اسئلكم عليه من اجر ان اجري الا على رب العالمين

و فرمان بريد مرا و نميخواهم از شما بتبليغ رسالت مزدى نيست مزد من مگر بر پروردگار جهانيان

اوفوا الكيل ولا تكونوا من المخسرين ۞ وزنوا بالقسطاس المستقيم

تمام كنيد كيل را و مباشيد از جمله كاهندگان و بر كشيد بترازوى راست

ولا تبخسوا الناس اشياءهم ولا تعثوا في الارض مفسدين ۞ واتقوا

و مكاهيد مردمان را چيزهاى ايشان و مشتابيد در زمين تباهى كنندگان و بترسيد از آن

الذي خلقكم والجبلة الاولين ۞ قالوا انما انت من المسحرين

خداى كه آفريد شما را و گروهان پيشينان گفتند بدرستيكه تو از جمله جادو كرده شدگانى

وما انت الا بشر مثلنا وان نظنك لمن الكاذبين ۞ فاسقط

و نيستى تو مگر آدمى مانند ما و بدرستيكه گمان ميبريم هر آينه از جمله دروغ زنندگانى پس بينداز

علينا كسفا من السماء ان كنت من الصادقين ۞ قال ربي اعلم بما
تعملون ۞ فكذبوه فاخذهم عذاب يوم الظلة انه كان عذاب
يوم عظيم ۞ ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مومنين ۞ وان ربك
لهو العزيز الرحيم ۞ وانه لتنزيل رب العالمين ۞ نزل به الروح
الامين ۞ على قلبك لتكون من المنذرين ۞ بلسان عربي مبين
وانه لفي زبر الاولين ۞ اولم يكن لهم اية ان يعلمه علماء بني
اسرائيل ۞ ولو نزلناه على بعض الاعجمين ۞ فقراه عليهم ما كانوا
به مومنين ۞ كذلك سلكناه في قلوب المجرمين ۞ لا يومنون
به حتى يروا العذاب الاليم ۞ فياتيهم بغتة وهم لا يشعرون
فيقولوا هل نحن منظرون ۞ افبعذابنا يستعجلون ۞ افرايت ان
متعناهم سنين ۞ ثم جاءهم ما كانوا يوعدون ۞ ما اغنى عنهم ما كانوا
يمتعون ۞ وما اهلكنا من قرية الا لها منذرون ۞ ذكرى وما كنا

ظالمين

ظالمين ۞ وما تنزلت به الشياطين ۞ وما ينبغي لهم وما يستطيعون
انهم عن السمع لمعزولون ۞ فلا تدع مع الله الها اخر فتكون من المعذبين
وانذر عشيرتك الاقربين ۞ واخفض جناحك لمن اتبعك من
المومنين ۞ فان عصوك فقل اني بريء مما تعملون ۞ وتوكل
على العزيز الرحيم ۞ الذي يراك حين تقوم ۞ وتقلبك في الساجدين
انه هو السميع العليم ۞ هل انبئكم على من تنزل الشياطين ۞
تنزل على كل افاك اثيم ۞ يلقون السمع واكثرهم كاذبون ۞ والشعراء
يتبعهم الغاوون ۞ الم تر انهم في كل واد يهيمون ۞ وانهم
يقولون ما لا يفعلون ۞ الا الذين امنوا وعملوا الصالحات و
ذكروا الله كثيرا وانتصروا من بعد ما ظلموا وسيعلم الذين ظلموا
اي منقلب ينقلبون

سورة النمل — ثلث وتسعون مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

در خطک منهم المخلصين

آل محمد حقهم

طس ۞ تلك آيات القرآن وكتاب مبين ۞ هدى وبشرى للمؤمنين
که طس این است نشانهای قرآن وکتاب روشن است راه نمودن ومژده مر مؤمنان را
الذين يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم بالآخرة هم يوقنون ۞
آنها که بپای میدارند نماز را ومیدهند زکوة را وایشان بسرای آخرت ایشان بیقین میشوند
إن الذين لا يؤمنون بالآخرة زينا لهم أعمالهم فهم يعمهون ۞ أولئك
بدرستیکه آنها که نمیگروند بسرای آخرت بیاراستیم مر ایشانرا عملهای ایشان پس ایشان سرگشته میشوند آنها
الذين لهم سوء العذاب وهم في الآخرة هم الأخسرون ۞ و
آنهااند که مر ایشانرا بود بد عذاب وایشان در آخرت ایشان زیانکاران باشند و
إنك لتلقى القرآن من لدن حكيم عليم ۞ إذ قال موسى لأهله
بدرستیکه تو می‌آموزی این قرآن را از نزدیک خدای محکم کار دانا چون گفت موسی مر کسان خود را
إني آنست نارا سآتيكم منها بخبر أو آتيكم بشهاب قبس لعلكم
که من دیدم آتشی را زود آورده‌ام شما را از آن خبری یا آوردم بشما پاره از آتش تابود که شما
تصطلون ۞ فلما جاءها نودي أن بورك من في النار ومن
گرم شوید پس آمد بدانجایگاه ندا کرده شد که برکت باد آنکه در آتش هست وآنکه
حولها وسبحان الله رب العالمين ۞ يا موسى إنه أنا الله العزيز
در پیرامون آنست و پاکی وستوده است خدا که پروردگار جهانیان است ای موسی بدرستیکه من آن خدایم که غالب
الحكيم ۞ وألق عصاك فلما رآها تهتز كأنها جان ولى مدبرا
محکم کار وبینداز عصای خود را پس چون دید آنرا که میجنبید گویا که آن مار بود برگشت موسی
ولم يعقب يا موسى لا تخف إني لا يخاف لدي المرسلون ۞ إلا
پشت برگرده ای موسی مترس بدرستیکه نترسند نزدیک من رسولان مگر
من ظلم ثم بدل حسنا بعد سوء فإني غفور رحيم ۞ وأدخل
آنکه ستم کرده پس بدل کرد نیکوئی بعد بدی پس بدرستیکه من آمرزگار مهربانم و در آور
يدك في جيبك تخرج بيضاء من غير سوء في تسع آيات إلى فرعون
دست خود را در گریبان خود تا بیرون آید سفید از غیر بدی در نه معجزه تا بسوی فرعون

وقومه

وقومه إنهم كانوا قوما فاسقين ۞ فلما جاءتهم آياتنا مبصرة قالوا
وقوم او بدرستیکه ایشان هستند گروه فاسقان پس چون آمدند بدیشان نشانهای ما بینا گفتند
هذا سحر مبين ۞ وجحدوا بها واستيقنتها أنفسهم ظلما وعلوا
این جادوی روشن است وانکار کردند بدان وبیقین پیدا شد حقیت آن دلهای ایشانرا از ستم افرازشگی
فانظر كيف كان عاقبة المفسدين ۞ ولقد آتينا داود وسليمان
پس بنگر چگونه عاقبت تباهی کنندگان وبدرستیکه بدادیم ما داود وسلیمان را
علما وقالا الحمد لله الذي فضلنا على كثير من عباده المؤمنين ۞
دانش وگفتند سپاس وستایش مر خدایرا آن خدای که افزونی نهاد بر بسیاری از بندگان خود مومنان
وورث سليمان داود وقال يا أيها الناس علمنا منطق الطير
ومیراث سلیمان از داود وگفت ای مردمان در آموخته شد ما را زبان مرغان
وأوتينا من كل شيء إن هذا لهو الفضل المبين ۞ وحشر
وداده اند ما را از هر چیزی بدرستیکه این آنست فضل روشن وجمع کرد
لسليمان جنوده من الجن والإنس والطير فهم يوزعون ۞ حتى
مر سلیمان لشکر خود را از پری وآدمی ومرغان پس ایشان ممنوع اوایل بودند تا چون
إذا أتوا على واد النمل قالت نملة يا أيها النمل ادخلوا مساكنكم
آمدند بر وادی مورچگان گفت مورچه ای مورچگان در روید در مسکنهای خود
لا يحطمنكم سليمان وجنوده وهم لا يشعرون ۞ فتبسم ضاحكا
تا خار نکنند شما را سلیمان ولشکرهای او وایشان ندانند پس بخندید خنده زدن
من قولها وقال رب أوزعني أن أشكر نعمتك التي أنعمت علي
از گفت او وگفت ای پروردگار بمن الهام ده تا شکر کنم نعمت ترا آن نعمتی که کردی بر من
وعلى والدي وأن أعمل صالحا ترضاه وأدخلني برحمتك في
وبر پدر ومادر من وآنکه کنم کار نیکو که بپسندی آنرا ودر آور مرا برحمت خود در
عبادك الصالحين ۞ وتفقد الطير فقال ما لي لا أرى الهدهد
زمره بندگان خود نیکوکاران وطلب کرد پرندگان را پس گفت چیست مرا که نمی‌بینم هدهد را

أم كان من الغائبين * لأعذبنه عذابا شديدا أو لأاذبحنه أو

یا بهت از غایبان | هر آینه عذاب کنم او را عذابی سخت | یا هر آینه بکشم او را

ليأتيني بسلطان مبين * فمكث غير بعيد فقال أحطت بما لم

یا آورد بمن حجتی روشن | پس درنگ کرد نه دور | پس گفت رسیدم ودیدم بانچه نرسیده

تحط به وجئتك من سبإ بنبإ يقين * إني وجدت امرأة

بدان وآوردم بتو از شهر سبا خبری یقین | بدرستیکه من یافتم زنی را

تملكهم وأوتيت من كل شيء ولها عرش عظيم * وجدتها

که پادشاهی میکرد ایشان را وداده بودند او را از هر چیزی ومر او را تختی بزرگ | یافتم من او را

وقومها يسجدون للشمس من دون الله وزين لهم الشيطان أعمالهم

وقوم او را که سجده میکردند آفتاب را از جز خدای | بیاراسته مر ایشان را دیو عملهای ایشان را

فصدهم عن السبيل فهم لا يهتدون * ألا يسجدوا لله الذي يخرج

پس بگردانید ایشان را از راه پس ایشان راه نیافتند | چرا سجده نیکنند مر خدای آن خدای که بیرون

الخبء في السموات والأرض ويعلم ما تخفون وما تعلنون *

آورد در آسمان وزمین ومیداند آنچه پنهان میکنند وآنچه آشکارا میکنند

الله لا إله إلا هو رب العرش العظيم * قال سننظر أصدقت

معبود سزا نیست مگر او پروردگار عرش عظیم است | گفت زود بنگرم آیا راست گفتی

أم كنت من الكاذبين * اذهب بكتابي هذا فألقه إليهم

آیا هستی از دروغ گویان | برو بنامه من این پس انداز آنرا بر ایشان

ثم تول عنهم فانظر ماذا يرجعون * قالت يا أيها الملأ إني ألقي

پس برگرد از ایشان پس بنگر که چه باز میگردند | گفت بلقیس ای اشراف بدرستیکه انداخته شد

إلي كتاب كريم * إنه من سليمان وإنه بسم الله الرحمن الرحيم

بسوی من نامه گرامی | بدرستیکه آن از جانب سلیمان است وبدرستیکه آن بنام خدای بخشاینده مهربان است

ألا تعلوا علي وأتوني مسلمين * قالت يا أيها الملأ أفتوني

بدانکه تکبر ورفعت منمائید بر من وبیائید بمن منقادان | گفت بلقیس ای اشراف فتوی دهید مرا

في أمري ما كنت قاطعة أمرا حتى تشهدون * قالوا نحن أولو

در کار من نیستم من فیصل کننده کاری را تا حاضر شوید | گفتند ما خداوندان

قوة وأولو بأس شديد والأمر إليك فانظري ماذا تأمرين

قوتیم وخداوندان حربی سخت | وفرمان تراست پس بنگر چه میفرمائی

قالت إن الملوك إذا دخلوا قرية أفسدوها وجعلوا أعزة

گفت بدرستیکه پادشاهان چون درروند در دهی تباهی کنند در آنجا وگردانند عزیزترین

أهلها أذلة وكذلك يفعلون * وإني مرسلة إليهم بهدية

اهلها را خوارترین | وهمچنین کنند | وبدرستیکه فرستنده ام بسوی ایشان ارمغانی

فناظرة بم يرجع المرسلون * فلما جاء سليمان قال أتمدونن

پس نگرنده ام که بچه باز میگردند رسولان | پس چون آمد سلیمان گفت آیا مدد میکنید مرا

بمال فما آتاني الله خير مما آتاكم بل أنتم بهديتكم تفرحون

بمالی پس آنچه بمن داده است خدا بهتر است از آنچه بداد شما را | بلکه شما به تحفه خود شادمان میشوید

ارجع إليهم فلنأتينهم بجنود لا قبل لهم بها ولنخرجنهم منها

بازگرد بایشان | پس هر آینه آوریم بایشان لشکرهای | طاقت نباشد ایشان را بدانها وهر آینه بیرون کنیم ایشان را از آنجا

أذلة وهم صاغرون * قال يا أيها الملأ أيكم يأتيني بعرشها

خواران | وایشان خواران باشند | گفت ای اشراف کیست از شما که آورد بمن تخت او را

قبل أن يأتوني مسلمين * قال عفريت من الجن أنا آتيك

پیش از آنکه آیند بمن منقادان | گفت ازدیوی که منم آورنده | بتو آن را

به قبل أن تقوم من مقامك وإني عليه لقوي أمين * قال

پیش از آنکه برخیزی از جای خود | وبدرستیکه من بر وی نیرومندم امانت دار | گفت

الذي عنده علم من الكتاب أنا آتيك به قبل أن يرتد

آنکسی که نزد او بود دانشی از کتاب | من آورده ام آن را بتو پیش از آنکه بازگردد

إليك طرفك فلما رآه مستقرا عنده قال هذا من فضل

بتو چشم تو | پس چون دید او را آرام گیرنده نزدیک او | گفت این از فضل پروردگار

ربي ليبلوني ءأشكر أم أكفر ومن شكر فإنما يشكر لنفسه

ومن كفر فإن ربي غني كريم ۞ قال نكروا لها عرشها ننظر

أتهتدي أم تكون من الذين لا يهتدون ۞ فلما جاءت قيل

أهكذا عرشك قالت كأنه هو وأوتينا العلم من قبلها وكنا

مسلمين ۞ وصدها ما كانت تعبد من دون الله إنها كانت من

قوم كافرين ۞ قيل لها ادخلي الصرح فلما رأته حسبته لجة

وكشفت عن ساقيها قال إنه صرح ممرد من قوارير ۞ قالت رب

إني ظلمت نفسي وأسلمت مع سليمان لله رب العالمين ۞

ولقد أرسلنا إلى ثمود أخاهم صالحا أن اعبدوا الله فإذا هم

فريقان يختصمون ۞ قال يا قوم لم تستعجلون بالسيئة قبل

الحسنة لولا تستغفرون الله لعلكم ترحمون ۞ قالوا اطيرنا

بك وبمن معك قال طائركم عند الله بل أنتم قوم تفتنون ۞

وكان

وكان في المدينة تسعة رهط يفسدون في الأرض ولا يصلحون ۞

قالوا تقاسموا بالله لنبيتنه وأهله ثم لنقولن لوليه ما شهدنا

مهلك أهله وإنا لصادقون ۞ ومكروا مكرا ومكرنا مكرا

وهم لا يشعرون ۞ فانظر كيف كان عاقبة مكرهم أنا دمرناهم

وقومهم أجمعين ۞ فتلك بيوتهم خاوية بما ظلموا إن في ذلك

لآية لقوم يعلمون ۞ وأنجينا الذين آمنوا وكانوا يتقون ۞

ولوطا إذ قال لقومه أتأتون الفاحشة وأنتم تبصرون ۞

أئنكم لتأتون الرجال شهوة من دون النساء بل أنتم قوم تجهلون ۞

فما كان جواب قومه إلا أن قالوا أخرجوا آل لوط من قريتكم

إنهم أناس يتطهرون ۞ فأنجيناه وأهله إلا امرأته قدرناها

من الغابرين ۞ وأمطرنا عليهم مطرا فساء مطر المنذرين ۞ قل الحمد

لله وسلام على عباده الذين اصطفى آلله خير أما يشركون ۞

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا

يا كيست كه آفريد آسمان و زمين را و فرستاد براى شما از آسمان آبى پس رويانيديم ما

بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَن تُنبِتُوا شَجَرَهَا أَإِلَٰهٌ

بدان بستانها خداوند زيبايى نبود مر شما را كه برويانيد درخت آن را آيا خدا

مَّعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ◈ أَمَّن جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ

با خداى ديگر هست بلكه ايشان گروهى اند كه برابر ميكنند يا كيست كه گردانيد زمين را آرامگاه و گردانيد

خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا

ميان آن جويها و پديد كرد در آن جا كوههاى بيخ آور و پديد كرد ميان دو دريا مانعى

أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ◈ أَمَّن يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ

آيا خدا با خداى ديگر هست بلكه بيشترين ايشان نميدانند يا كيست كه پاسخ كند بيچاره را چون خواند او را

وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ قَلِيلًا

و بردارد بدى و ميكند شما را كاشتگان در زمين آيا خدا با خداى ديگر هست اندكى

مَّا تَذَكَّرُونَ ◈ أَمَّن يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَن يُرْسِلُ

آنچه پند ميگيريد يا كيست كه راه نمايد شما را در تاريكيهاى بيابان و دريا و كيست كه ميفرستد

الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا

بادها را بشارت دهنده پيش رحمت خود آيا خدا با خداى ديگر هست افراشته است خدا از آنچه

يُشْرِكُونَ ◈ أَمَّن يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَن يَرْزُقُكُم

انباز ميآرند يا كيست كه ابتدا ميكند آفرينش پس باز آفريند آن را و كيست كه روزى ميدهد شما را

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ

از آسمان و زمين آيا خدا با خداى ديگر هست بگو بياوريد حجت خود را اگر هستيد شما

صَادِقِينَ ◈ قُل لَّا يَعْلَمُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا

راست گويان بگو نميداند آنكه در آسمانهاست و زمين علم غيب را مگر

اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ◈ بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ

خدا و ايشان ندانند كه كى برانگيخته شوند بلكه شكست دانش ايشان در آخرت

بل هم

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهَا بَلْ هُم مِّنْهَا عَمُونَ ◈ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَإِذَا

بلكه ايشان در شكى اند از آن بلكه ايشان از آن كور دلانند و گفت آنكه كافر شدند آيا چون

كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ◈ لَقَدْ وُعِدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا

شويم خاك و پدران ما آيا هر آينه بيرون آورده شويم هر آينه بتحقيق وعده داده شد ما را اين و پدران ما

مِن قَبْلُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ◈ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ

پيش ازين نيست اين مگر افسانهاى اولين بگو برويد در زمين

فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ◈ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن

پس بنگريد كه چگونه بود عاقبت كافران و مباش اندوهگين بر ايشان و مباش در تنگى

فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ◈ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

از آنچه مكر ميكنند و ميگويند كى خواهد بود اين وعده اگر هستيد راست گويان

قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُم بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ◈ وَإِنَّ

بگو شايد بود كه رسيده باشد لاحق شما را بعضى آنچه شتاب ميخواهيد و بدرستيكه

رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ◈

پروردگار تو هر آينه خداوند فضل است بر مردمان و ليكن بيشترين ايشان شكر نميكنند

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ◈ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ

و بدرستيكه پروردگار تو هر آينه ميداند آنچه نهان ميكند سينهاى ايشان و آنچه آشكارا ميكنند و نيست هيچ پوشيده

فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ◈ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ

در آسمان و نه در زمين مگر در لوح محفوظ روشن است بدرستيكه اين قرآن قصه ميكند

عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ◈ وَإِنَّهُ لَهُدًى

بر فرزندان يعقوب بيشتر آنكه ايشان در آن اختلاف ميكنند و بدرستيكه آن راه نمونى است

وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ◈ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ وَهُوَ

و رحمتى مر مومنان را بدرستيكه پروردگار تو حكم ميكند ميان ايشان بحكم خود و اوست

الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ◈ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ◈ إِنَّكَ

غالب داناست پس توكل كن بر خدا بدرستيكه تو بر حق روشنى بدرستيكه تو

لا تسمع الموتى ولا تسمع الصم الدعاء اذا ولوا مدبرین ۞ وما

نتوانی شنوانیدن مردگان را ونتوانی شنوانیدن کران را خواندن چون برگردند پشت برکنند ونیستی

انت بهادی العمی عن ضلالتهم ان تسمع الا من یؤمن بایاتنا فهم

تو راه نماینده کوران را از گمراهی ایشان نتوانی شنوانیدن مگر آن را که بگرود بنشانهای ما پس ایشان

مسلمون ۞ واذا وقع القول علیهم اخرجنا لهم دابة من الارض

منقادانند وچون واقع شود گفتار وعید بر ایشان بیرون آوریم برای ایشان جنبنده از زمین

تکلمهم ان الناس کانوا بایاتنا لا یوقنون ۞ ویوم نحشر من کل

که سخن گوید با ایشان که مردمان بودند بنشانهای ما بیقین نمیشدند و روزی که جمع آوریم از هر

امة فوجا ممن یکذب بایاتنا فهم یوزعون ۞ حتی اذا جاؤ

گروهی جمعی از آنکه دروغ داشتند نشانهای ما را پس ایشان بازداشته شوند تا چون آیند

قال اکذبتم بایاتی ولم تحیطوا بها علما اما ذا کنتم تعملون

گوید آیا دروغ داشتید نشانهای مرا و در نرسید بدان بدانش یا چه بودید که میکردید

ووقع القول علیهم بما ظلموا فهم لا ینطقون ۞ الم یروا انا

وواقع شود گفتار عذاب بر ایشان بدانچه ستم کردند پس ایشان سخن نکنند آیا ندیدند که ما

جعلنا اللیل لیسکنوا فیه والنهار مبصرا ان فی ذلک لایات

شب را آرامگاه که آرام گیرند در آن و روز را سبب بینائی بدرستیکه در آن هر آینه نشانهاست

لقوم یؤمنون ۞ ویوم ینفخ فی الصور ففزع من فی السموات و

مر گروهی که گروند و روزی که دردمیده شود در صور پس بترسد آنکه در آسمانهاست و آنکه

فی الارض الا من شاء الله وکل اتوه داخرین ۞ وتری الجبال

در زمین مگر آنکه خواسته بود خدا و همه آیند بدو در مقام ذل و عبودیت و بینی کوهها را

تحسبها جامدة وهی تمر مر السحاب صنع الله الذی اتقن کل

پنداری آن را ثابت و سیر کند آن روان شوند چون شدن ابر بقدرت خدای آنکه محکم کرد هر

شیء انه خبیر بما تفعلون ۞ من جاء بالحسنة فکبت وجوههم

چیزی را بدرستیکه او آگاه است بدانچه میکنید هر که آید به نیکوئی پس سرنگون کرده شود روی ایشان

فی النار

فی النار هل تجزون الا ما کنتم تعملون ۞ انما امرت ان اعبد

در آتش آیا پاداش داده شوید مگر بدانچه بودید که میکردید بدرستیکه فرموده اند مرا که پرستم

رب هذه البلدة الذی حرمها وله کل شیء وامرت ان اکون

پروردگار این شهر مکه را آنکه حرم گردانید آن را و مر او راست هر چیزی و فرموده اند مرا که باشم

من المسلمین ۞ وان اتلوا القران فمن اهتدی فانما یهتدی

از منقادان و آنکه خوانم قرآن را پس هر که راه یابد پس جز این نیست که سود راه یافتن

لنفسه ومن ضل فقل انما انا من المنذرین ۞ وقل الحمد لله

مر اورا بود و هر که گمراه شود پس بگو که من جز این نیست که از جمله بیم کنندگانم و بگو ستایش مر خدای را

سیریکم ایاته فتعرفونها وما ربک بغافل عما تعملون ۞

زود بنماید شما را نشانهای خود پس بشناسید آن را و نیست پروردگار تو غافل از آنچه میکنید

سورة القصص — بسم الله الرحمن الرحیم — ثمان وثمانون آیة

طسم ۞ تلک ایات الکتاب المبین ۞ نتلوا علیک من نبا

طسم این نشانهای قرآن آشکار است میخوانیم بر تو خبر

موسی وفرعون بالحق لقوم یؤمنون ۞ ان فرعون علا فی الارض

موسی و فرعون بحق مر گروهی که گروند بدرستیکه فرعون افراشت در زمین

وجعل اهلها شیعا یستضعف طائفة منهم یذبح ابناءهم و

و گردانید اهل آن را گروهان ضعیف میداشت گروهی از ایشان میکشت پسران ایشان را و

یستحیی نساءهم انه کان من المفسدین ۞ ونرید ان نمن علی الذین

زنده میگذاشت زنان ایشان را بدرستیکه او بود از گروه تباه کنندگان و میخواستیم که منت نهیم بر آنها که

استضعفوا فی الارض ونجعلهم ائمة ونجعلهم الوارثین ۞ ونمکن

ضعیف داشتگان بودند در زمین و بگردانیم ایشان را پیشوایان و بگردانیم ایشان را وارثان و تمکین دهیم

لهم فی الارض ونری فرعون وهامان وجنودهما منهم ما کانوا

ایشان را در زمین و بنماییم فرعون و هامان و لشکرهای ایشان را از ایشان آنچه بودند

يحذرون ۞ واوحينا الى ام موسى ان ارضعيه فاذا خفت عليه

بترسیدند و وحی کردیم ما در موسی که شیر ده او را پس چون ترسی برو

فالقيه في اليم ولا تخافي ولا تحزني انا رادوه اليك وجاعلوه

پس انداز او را در دریا مترس و اندوه مخور که ما باز گرداننده ایم او را بتو و گرداننده ایم او را

من المرسلين ۞ فالتقطه ال فرعون ليكون لهم عدوا وحزنا ان

از جمله رسولان پس بر گرفتند او را فرعونیان تا باشد مر ایشان را دشمنی و سبب اندوه

فرعون وهامان وجنودهما كانوا خاطئين ۞ وقالت امرات

فرعون و هامان و لشکرهای هر دو بودند گناه کاران و گفت زن فرعون

فرعون قرت عين لي ولك لا تقتلوه عسى ان ينفعنا او نتخذه

فرعون این نور چشم منست و از آن تو مکشید او را شاید که سود کند ما را یا فرا گیریم او را

ولدا وهم لا يشعرون ۞ واصبح فؤاد ام موسى فارغا ان كادت

بفرزندی و ایشان ندانستند و گشت دل مادر موسی فارغ نزدیک بود

لتبدي به لولا ان ربطنا على قلبها لتكون من المؤمنين

که آشکار کند او را اگر نبودی که بستیمی بر دل او صبر تا باشد از جمله مومنان و

وقالت لاخته قصيه فبصرت به عن جنب وهم لا يشعرون

و گفت مر خواهر خود را از پی او برو پس بدید مر آن خواهر او را از دور و ایشان ندانستند

وحرمنا عليه المراضع من قبل فقالت هل ادلكم على اهل

و حرام کردیم ما بر وی همه شیرها از پیش و پس گفت خاله موسی آیا دلالت کنم شما را بر اهل خانه

بيت يكفلونه لكم وهم له ناصحون ۞ فرددناه الى امه كي

که پایندان کنند او را برای شما و ایشان او را ناصحانند پس باز گردانیم او را بمادر او تا

تقر عينها ولا تحزن ولتعلم ان وعد الله حق ولكن اكثرهم

روشن چشم شود او و اندوه نخورد تا بداند که وعده خدا حق است و لیکن بیشتر ایشان

لا يعلمون ۞ ولما بلغ اشده واستوى اتيناه حكما وعلما

نمیدانستند و چون برسید بنهایت قوت خود تمام خلق شد بدادیم او را حکمت و دانش

وكذلك

وكذلك نجزي المحسنين ۞ ودخل المدينة على حين غفلة

و هم چنین است که پاداش دهیم نیکوکاران را و در رفت در شهر بر هنگام غفلت

من اهلها فوجد فيها رجلين يقتتلان هذا من شيعته وهذا

از اهل آن پس یافت در آنجا دو مرد را که با هم کارزار میکنند این یکی از گروه موسی و این دیگر

من عدوه فاستغاثه الذي من شيعته على الذي من عدوه

از دشمن او پس فریاد خواست آنکه از گروه او بود بر آنکسی که از دشمنان او بود

فوكزه موسى فقضى عليه قال هذا من عمل الشيطان انه

بزد او را موسی مشتی پس بمرد قبطی گفت این کار دیو بود بدرستیکه او

عدو مضل مبين ۞ قال رب اني ظلمت نفسي فاغفر لي فغفر

دشمن گمراه کننده روشن است گفت پروردگار من ستم کردم بر تن خود پس بیامرز مرا پس آمرزید

له انه هو الغفور الرحيم ۞ قال رب بما انعمت علي فلن

او را بدرستیکه او آمرزنده مهربان است گفت ای پروردگار من بدانچه نعمت کردی بر من پس نباشم

اكون ظهيرا للمجرمين ۞ فاصبح في المدينة خائفا يترقب فاذا

هم پشت مر کافران را پس بامداد در شهرستان ترسان با ز پس مینگریست

الذي استنصره بالامس يستصرخه قال له موسى انك لغوي

کسی که طلب نصرت کرده بود از دی روز فریاد خواست و گفت مر او را موسی بدرستیکه تو گمراهی

مبين ۞ فلما ان اراد ان يبطش بالذي هو عدو لهما قال

گمراه کننده روشن پس چون خواست که بگیرد آنکس را که او دشمن بود مر ایشان را گفت

يا موسى اتريد ان تقتلني كما قتلت نفسا بالامس ان تريد الا ان

ای موسی آیا میخواهی که کشی مرا چنانکه کشتی تنی را دی روز اگر نخواهی مگر

تكون جبارا في الارض وما تريد ان تكون من المصلحين ۞

که گردنکشی در زمین و نمیخواهی که باشی از جمله بصلاح آورندگان

وجاء رجل من اقصى المدينة يسعى قال يا موسى ان الملا يأتمرون

و آمد مردی از آخر شهر و میشتافت گفت ای موسی بدرستیکه اشراف مشورت میکنند

بك ليقتلوك فاخرج اني لك من الناصحين ۝ فخرج منها خائفا

درباره تو تا کشند ترا / پس بیرون رو که من ترا از ناصحانم / پس بیرون آمد از آنجا ترسان

يترقب قال رب نجني من القوم الظالمين ۝ ولما توجه تلقاء

چشم میداشت پس از پیش نگریست گفت ای پروردگار من برهان مرا از گروه ستمکاران / و چون توجه کرد بجهت

مدين قال عسى ربي ان يهديني سواء السبيل ۝ ولما ورد ماء

مدین / گفت شاید بود که پروردگار من راه نماید مرا / براه راست / و چون برسید بآب

مدين وجد عليه امة من الناس يسقون ووجد من دونهم

مدین یافت بر سر آن گروهی / از مردمان / که آب میدادند گوسفندان خود را و یافت از برابر

امراتين تذودان قال ما خطبكما قالتا لا نسقي حتى يصدر

دو زن را / گفت موسی چیست حال و کار شما / گفتند آب نمیدهیم گوسفندان تا باز گردند دیگر

الرعاء وابونا شيخ كبير ۝ فسقى لهما ثم تولى الى الظل فقال

شبانان و پدر ما پیر بزرگوار است / پس آب داد از برای ایشان پس برگشت بسایه او پس گفت

رب اني لما انزلت الي من خير فقير ۝ فجاءته احداهما تمشي

ای پروردگار من اگر فرستی بمن / از نیکی که سخت محتاجم / پس آمد یکی از آن هر دو زن میرفت

على استحياء قالت ان ابي يدعوك ليجزيك اجر ما سقيت لنا

بر سر شرم و حیا گفت که پدر من میخواند ترا / تا پاداش دهد ترا مزد آنچه آب دادی ما را

فلما جاءه وقص عليه القصص قال لا تخف نجوت من القوم

پس چون آمد بدو و قصه کرد برو قصه ها را / گفت شعیب مترس برستی ترا از گروه

الظالمين ۝ قالت احداهما يا ابت استاجره ان خير من

ستمکاران / گفت یکی از آن دو زن ای پدر من بمزد در گیر او را بدرستیکه بهترین کسی

استاجرت القوي الامين ۝ قال اني اريد ان انكحك

که بمزد گیری او / که با قوت و امانت / گفت شعیب که من میخواهم که بنکاح تو در آورم

احدى ابنتي هاتين على ان تاجرني ثماني حجج فان اتممت

یکی از دو دختر را / برآنکه مزدوری کنی مرا / هشت سال پس اگر تمام کنی تا به ده سال

عشرا

عشرا فمن عندك وما اريد ان اشق عليك ستجدني ان شاء الله

پس آن کرم بود و نمیخواهم که سخت گیرم بر تو / زود یابی مرا اگر خواهد خدا

من الصالحين ۝ قال ذلك بيني وبينك ايما الاجلين قضيت

از جمله نیکوکاران / گفت آنست میان من و میان تو شرط / هر کدام این از دو مدت بگذرانم

فلا عدوان علي والله على ما نقول وكيل ۝ فلما قضى

پس هیچ طلب زیادتی / و خدا / بر آنچه میگوییم / کاردان است / پس چون بگذارد

موسى الاجل وسار باهله آنس من جانب الطور نارا قال

و موسی وعده ببرد / کسان خانه خود را / دید / از جانب کوه آتشی / گفت موسی

لاهله امكثوا اني آنست نارا لعلي آتيكم منها بخبر او جذوة

مر کسان خود را درنگ کنید که من دیدم / آتشی / تا بود که آورم شما را / ازان خبری یا پاره

من النار لعلكم تصطلون ۝ فلما اتاها نودي من شاطئ

از آتش / تا بود که شما گرم شوید / پس چون آمد بدان خوانده شد / از کنار

الواد الايمن في البقعة المباركة من الشجرة ان يا موسى

وادی ایمن / در بقعه خجسته / از درخت / که ای موسی

اني انا الله رب العالمين ۝ وان الق عصاك فلما رآها تهتز

آن

منم خدای / پروردگار جهانیان / و آنکه بینداز عصای خود را پس چون دید آن را میجنبید

كانها جان ولى مدبرا ولم يعقب يا موسى اقبل ولا تخف انك

گوییا که آن مار [illegible] برگشت موسی پشت برگشته پس ننگریست گفتیم ای موسی روی باز پس کن و مترس که تو

من الآمنين ۝ اسلك يدك في جيبك تخرج بيضاء من غير

از جمله ایمنانی / در آور دست خود را / در گریبان خود / تا بیرون آید سفید / از غیر

سوء واضمم اليك جناحك من الرهب فذانك برهانان

عیب / و ضم کن با خود / دست خود را / از ترس / پس آن دو حجت اند

من ربك الى فرعون وملائه انهم كانوا قوما فاسقين

از پروردگار تو بسوی فرعون و اشراف او بدرستیکه ایشان بودند گروهی فاسقان

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۞ وَأَخِي

گفت پروردگار من کشته ام از ایشان تنی را پس میترسم که بکشند مرا وبرادر من

هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي

هارون او فصیح است از من بزبان پس بفرست او را همراه من یاری که راست دارد مرا بدرستیکه من

أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۞ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ

میترسم که دروغ دارند مرا گفت خدا زود سخت گردانیم بازوی ترا ببرادر تو و بکنیم

لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا ا

مر شما را حجت و معجزه پس نرسید بشما بنشانهای ما هر دو و هر که پیروی کند شما را

الْغَالِبُونَ ۞ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَٰذَا

از غالبان شید پس چون آمد ایشانرا موسی بنشانهای ما روشن گفتند نیست این

إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۞ وَقَالَ مُوسَىٰ

مگر جادوی بر بافته و نشنیده ایم این را در پیشینه پدران خود اولینان و گفت موسی

رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ

پروردگار من داناترست بآنکه آمد براه راست از نزدیک خود و کیست که باشد مر او را عاقبت آن

الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۞ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا

سرای بدرستیکه رستگار نمی شوند ستمکاران و گفت فرعون ای اشراف نمیدانم

عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ

مر شما را هیچ خدای بجز من پس بر افروز برای من ای هامان بر سر گل

فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ

پس گردان برای من کوشکی تا بود که من دیده ور شوم بخدای موسی و من هر اینه گمان میبرم که او

مِنَ الْكَاذِبِينَ ۞ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

از دروغ گویان شید وگردن کشی کرد او و لشکر او در زمین بناحق

وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ۞ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ

وگمان بردند که ایشان با جز ما بازگردانیده نشوند پس فرا گرفتیم او را و لشکر او را پس انداختیم ایشانرا

فی الیم

فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۞ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً

در دریا پس بنگر که چگونه بود عاقبت ستمکاران وگردانیدیم ایشانرا پیشوایان

يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنْصَرُونَ ۞ وَأَتْبَعْنَاهُمْ

که میخوانند باتش وروز قیامت ایشان یاری کرده نشوند ودر پی ایشان داشتیم

فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ۞ وَ

درین دنیا لعنت وروز قیامت ایشان از جمله زشتان باشند و

لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا

بدرستیکه دادیم موسی را کتاب از پس آنکه

لَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى

بدرستیکه هلاک کردیم امتان پیشینه را از برای بینائی مردمان را وراه

وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۞ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا

ورحمت تا بود که ایشان پند گیرند ونبودی بجانب کوه طور چون حکم کردیم

إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۞ وَلَٰكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا

بموسی فرمان را ونبودی از جمله گواهان ولیکن آفریدیم گروهان را

فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو

پس دراز شد بر ایشان مدت عمر ونبودی تو مقیم در میان اهل مدین که خوانی

عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۞ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ

برایشان نشانهای ما ولیکن بودیم فرو فرستادگان ونبودی تو بجانب کوه طور چون

نَادَيْنَا وَلَٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ

بر خواندیم را ولیکن رحمتی بود از پروردگار تو تا بیم کنی گروهی را که نیامد ایشانرا بیم کننده

مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۞ وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ

پیش از تو تا بود که ایشان پند گیرند واگر نه آن است که رسید بدیشان مصیبتی

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا

بآنچه فرا پیش داشته دستهای ایشان پس گفتندی پروردگار ما چرا نفرستادی بما رسولی را

فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۞ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ

تا پیروی کردیمی نشانهای ترا و بودیمی از جمله مومنان پس چون آمد بدیشان حق از

عندنا قالوا لولا اوتي مثل ما اوتي موسى اولم يكفروا بما
نزدیک ما گفتند چرا نداده‌اند او را مانند آنچه داده شد موسی را آیا نه کافر شوند بدانچه
اوتي موسى من قبل قالوا سحران تظاهرا وقالوا انا بكل كافرون
داده شد موسی را از پیش گفتند این دو جادو اند که ظاهر شده اند و گفتند که ما بهمه کافریم
قل فأتوا بكتاب من عند الله هو اهدى منهما اتبعه
بگو پس بیارید کتاب را از نزدیک خدا که آن راه یابنده تر بود از آن هر دو تا پیروی کنم آن را
ان كنتم صادقين ◆ فان لم يستجيبوا لك فاعلم انما يتبعون
اگر هستید شما راست گویان پس اگر پاسخ نکنند مر ترا پس بدان که پیروی میکنند
اهواءهم ومن اضل ممن اتبع هواه بغير هدى من الله ان الله
مرادهای خود را و کیست گمراه تر از آنکه پیروی کند مراد او را و آرزوی خود را بی راه و دانشی از خدا بدرستیکه خدا
لا يهدي القوم الظالمين ◆ ولقد وصلنا لهم القول لعلهم
راه ننماید گروه ستمکاران را و بدرستیکه مواصل کردانیدیم ایشان را گفتار را تا شاید که ایشان
يتذكرون ◆ الذين آتيناهم الكتاب من قبله هم به يؤمنون
پند گیرندگان شوند آنها که دادیم ایشان را کتاب از پیش آن که ایشان بدان بگروندگان شوند
واذا يتلى عليهم قالوا آمنا به انه الحق من ربنا انا كنا
و چون خوانده شود بر ایشان گویند که بگرویدیم بدان بدرستیکه آن حق است از پروردگار ما بدرستیکه بودیم
من قبله مسلمين ◆ اولئك يؤتون اجرهم مرتين بما صبروا
از پیش آن منقادان آن گروه بدهند ایشان را مزد ایشان دو باره بدانکه صبر کردند
ويدرؤون بالحسنة السيئة ومما رزقناهم ينفقون ◆ واذا
و دفع میکنند به نیکویی بدی را و از آنچه روزی کردیم ایشان را نفقه کنند و چون
سمعوا اللغو اعرضوا عنه وقالوا لنا اعمالنا ولكم اعمالكم
شنوند نافرجام بر گردند از آن و گویند ما راست عملهای ما و شما راست عملهای شما
سلام عليكم لا نبتغي الجاهلين ◆ انك لا تهدي من احببت
سلام وداع باد بر شما نمیخواهیم نادانان را بدرستیکه تو راه ننمایی آن را که دوست داری

ولكن الله

ولكن الله يهدي من يشاء وهو اعلم بالمهتدين ◆ وقالوا ان نتبع
ولیکن خدا راه نماید آن را که خواهد و او داناتر است به راه یابندگان و گفتند اگر پیروی کنیم
الهدى معك نتخطف من ارضنا اولم نمكن لهم حرما آمنا
راه را با تو در ربوده شویم از زمین ما آیا نه تمکین دادیم ایشان را در حرم ایمن
يجبى اليه ثمرات كل شيء رزقا من لدنا ولكن اكثرهم لا يعلمون
جمع کرده میشوند بسوی آن میوه‌های هر چیز روزی از نزد ما و لیکن بیشتر ایشان نمیدانند
وكم اهلكنا من قرية بطرت معيشتها فتلك مساكنهم لم تسكن
و چند که هلاک کردیم از اهل دیهها که بغرور نعمت بودند اهل آن در زیستن پس اینست مسکنهای ایشان که ساکن نشد
من بعدهم الا قليلا وكنا نحن الوارثين ◆ وما كان ربك مهلك
از پس ایشان مگر اندکی و بودیم ما میراث گیرندگان و نبود پروردگار تو هلاک کننده
القرى حتى يبعث في امها رسولا يتلوا عليهم آياتنا وما كنا مهلكي
اهل دیهها تا بفرستد در معظم آن جا رسولی را تا خواند بر ایشان نشانهای ما را و نبودیم ما هلاک کنند
القرى الا واهلها ظالمون ◆ وما اوتيتم من شيء فمتاع الحيوة
اهل دیهها مگر که اهل آن جا ستمکاران و آنچه بداده اند شما را از چیزی پس برخورداری زندگانی
الدنيا وزينتها وما عند الله خير وابقى افلا تعقلون ◆ افمن
دنیاست و آرایش آن و آنچه نزدیک خداست بهتر و باقی تر آیا پس در نیابید آیا پس آنکه
وعدناه وعدا حسنا فهو لاقيه كمن متعناه متاع الحيوة الدنيا
وعده دادیم او را وعده نیکو پس او رسنده است بآن همچون کسی بود که برخوردار کردیم او را برخورداری زندگانی دنیا
ثم هو يوم القيمة من المحضرين ◆ ويوم يناديهم فيقول اين
پس او روز قیامت از جمله حاضر کردگان باشد و روزی که بر خواند ایشان را پس گوید کجااند
شركائي الذين كنتم تزعمون ◆ قال الذين حق عليهم القول
انبازان من آنها که بودید گمان میبردید گفت آنها که واجب شد بر ایشان گفتار وعید
ربنا هؤلاء الذين اغوينا اغويناهم كما غوينا تبرأنا اليك
ای پروردگار ما این گروه آنها اند که گمراه گردانیدیم ما گمراه گردانیدیم ایشان را چنانکه گمراه گشتیم بیزاری کردیم بسوی تو

ما كانوا إيانا يعبدون ۝ وقيل ادعوا شركاءكم فدعوهم فلم

نبودند که ما را میپرستیدند و گویند ایشان را برخوانید انبازان خود را پس برخواندند ایشان را پس

يستجيبوا لهم ورأوا العذاب لو أنهم كانوا يهتدون ۝ ويوم

نگفتند مر ایشان را و ببینند عذاب را اگر ایشان راه یافتندی و روزی که

يناديهم فيقول ماذا أجبتم المرسلين ۝ فعميت عليهم الأنباء

برخواند ایشان را پس گوید چه جواب گفتید شما رسولان را پس پوشیده شد بر ایشان خبرهای

يومئذ فهم لا يتساءلون ۝ فأما من تاب وآمن وعمل صالحا

آن روز پس ایشان از هم نپرسند پس اما هر که بازآید و بگروید و کارهای نیکو کرد

فعسى أن يكون من المفلحين ۝ وربك يخلق ما يشاء ويختار

پس شاید بود که باشد از جمله رستگاران و پروردگار تو می‌آفریند آنچه خواهد و برگزیند

ما كان لهم الخيرة سبحان الله وتعالى عما يشركون ۝ وربك

نبود مر ایشان را اختیار پاک و منزه است خدا و او برتر است از آنچه انباز میآرند و پروردگار تو

يعلم ما تكن صدورهم وما يعلنون ۝ وهو الله لا إله

میداند آنچه پنهان میکنند سینه‌های ایشان و آنچه آشکار میکنند و اوست خدا و نیست خدای

إلا هو له الحمد في الأولى والآخرة وله الحكم وإليه ترجعون

مگر او و مر او راست سپاس و ستایش در دنیا و آخرت و مر او راست حکم و با اوست بازگشت

قل أرأيتم إن جعل الله عليكم الليل سرمدا إلى يوم القيامة

بگو ای محمد چه میبینید شما اگر بکند خدا بر شما شب را همیشه تا روز قیامت آیا کیست

من إله غير الله يأتيكم بضياء أفلا تسمعون ۝ قل أرأيتم

خدای جز از خدا آورد شما را روشنی آیا پس نمیشنوید بگو ای محمد چه میبینید شما

إن جعل الله عليكم النهار سرمدا إلى يوم القيامة من إله

اگر بکند خدا بر شما روز را همیشه تا روز قیامت کیست خدای

غير الله يأتيكم بليل تسكنون فيه أفلا تبصرون ۝ ومن رحمته

جز از خدا که آورد بشما شب را تا آرام گیرید در آن آیا پس نمیبینید و از رحمت او

جعل

جعل لكم الليل والنهار لتسكنوا فيه ولتبتغوا من فضله ولعلكم

کرد برای شما شب و روز که در آن آرام گیرید و تا بجویید شما از فضل او و تا بود که شما

تشكرون ۝ ويوم يناديهم فيقول أين شركاءي الذين كنتم

شکر کنید و روزی که برخواند ایشان را پس گوید خدا کجااند انبازان من آنها که دعوی میکردید

تزعمون ۝ ونزعنا من كل أمة شهيدا فقلنا هاتوا برهانكم

تا که و بیرون آوریم از هر گروهی گواهی پس گفتیم بیاورید حجت خود را

فعلموا أن الحق لله وضل عنهم ما كانوا يفترون ۝ إن قارون

پس بدانند که حق مر خدا راست و گم شود از ایشان آنچه بر بافته باشند بدرستیکه قارون بود

كان من قوم موسى فبغى عليهم وآتيناه من الكنوز ما إن مفاتحه

بود از گروه موسی پس عناد کرد بر ایشان و داده بودیم او را از گنجها آنچه کلیدهای

لتنوء بالعصبة أولي القوة إذ قال له قومه لا تفرح إن الله

او گران کردی گروهی را خداوندان قوت را چون گفتند مر او را قوم او شادی مکن بدرستیکه خدای تعالی

لا يحب الفرحين ۝ وابتغ فيما آتاك الله الدار الآخرة ولا

دوست نمیدارد شادی کنندگان را و بجوی در آنچه بداد ترا خدا سرای آخرت و فراموش

تنس نصيبك من الدنيا وأحسن كما أحسن الله إليك ولا

مکن بهره خود را از دنیا و نیکویی کن همچنانکه نیکویی کرد خدا با تو و مجوی

تبغ الفساد في الأرض إن الله لا يحب المفسدين ۝ قال إنما

تباهی را در زمین بدرستیکه خدا دوست ندارد تباهی کنندگان را گفت قارون بدرستیکه

أوتيته على علم عندي أولم يعلم أن الله قد أهلك من قبله

داده‌اند مرا بر دانش که نزد من است آیا ندانسته که خدا هلاک کرد پیش از او

من القرون من هو أشد منه قوة وأكثر جمعا ولا يسأل عن ذنوبهم

از گروهان او سخت‌تر از او بقوت و بیشتر بجمع کردن و نپرسند از گناهان ایشان

المجرمون ۝ فخرج على قومه في زينته قال الذين يريدون

کافران پس بیرون آمد بر قوم خود در زینت که او را بود گفتند آنها که میخواستند

الحياة الدنيا يا ليت لنا مثل ما أوتي قارون إنه لذو حظ عظيم
وقال الذين أوتوا العلم ويلكم ثواب الله خير لمن آمن وعمل
صالحا ولا يلقاها إلا الصابرون ۞ فخسفنا به وبداره الأرض
فما كان له من فئة ينصرونه من دون الله وما كان من المنتصرين
وأصبح الذين تمنوا مكانه بالأمس يقولون ويكأن الله يبسط
الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر لولا أن من الله علينا لخسف
بنا ويكأنه لا يفلح الكافرون ۞ تلك الدار الآخرة نجعلها
للذين لا يريدون علوا في الأرض ولا فسادا والعاقبة للمتقين
من جاء بالحسنة فله خير منها ومن جاء بالسيئة فلا يجزى
الذين عملوا السيئات إلا ما كانوا يعملون ۞ إن الذي فرض
عليك القرآن لرادك إلى معاد قل ربي أعلم من جاء بالهدى
ومن هو في ضلال مبين ۞ وما كنت ترجو أن يلقى إليك الكتاب

إلا رحمة من ربك فلا تكونن ظهيرا للكافرين ۞ ولا يصدنك
عن آيات الله بعد إذ أنزلت إليك وادع إلى ربك ولا تكونن من
المشركين ۞ ولا تدع مع الله إلها آخر لا إله إلا هو كل شيء هالك
إلا وجهه له الحكم وإليه ترجعون

سورة العنكبوت

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ۞ أحسب الناس أن يتركوا أن يقولوا آمنا وهم لا يفتنون
ولقد فتنا الذين من قبلهم فليعلمن الله الذين صدقوا وليعلمن
الكاذبين ۞ أم حسب الذين يعملون السيئات أن يسبقونا ساء ما
يحكمون ۞ من كان يرجو لقاء الله فإن أجل الله لآت وهو السميع
العليم ۞ ومن جاهد فإنما يجاهد لنفسه إن الله لغني عن
العالمين ۞ والذين آمنوا وعملوا الصالحات لنكفرن عنهم
سيئاتهم ولنجزينهم أحسن الذي كانوا يعملون ۞ ووصينا الإنسان

حزب

فليعلمن

بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ

با مادر و پدر نیکوئی کردن اگر خصومت کنند با تو تا انباز فرا داری با من آنچه نیست مر ترا بدان دانش

فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا

پس فرمان مبر ایشان را بمنست بازگشت شما پس بیاگاهانم شما را بدانچه کرده باشید وآنها که بگرویدند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

وکارهای نیکو کردند هرآینه درآوریم ایشان را در زمره نیکوکاران وازمردمان کسی است

يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ

که بگوید بگرویدیم بخدا پس چون رنجانیده شود در راه خدا بکند آزمایش مردمان را همچون عذاب خدا

وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ

واگر آید نصرتی از پروردگار تو هرآینه گویند که ما بودیم با شما آیا نیست خدا داناتر بآنچه

بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ۝ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ

آنچه در سینهای جهانیان است وهرآینه جدا بکند خدا آنها را که بگرویدند وهرآینه جدا بکند

الْمُنَافِقِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا

منافقان را وگفت آنها که کافر شدند مر آنها را که بگرویدند پیروی کنید راه ما را

وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ

وبرداریم بار گناهان شما را ونیستند ایشان بردارندگان از گناهان ایشان هیچ چیزی بدرستیکه ایشان

لَكَاذِبُونَ ۝ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ

هرآینه دروغگویانند وهرآینه بردارند بارهای گران ایشان را وگرانها با گرانهای ایشان وهرآینه باز پرسند

يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ

روزی قیامت از آنچه ایشان بربافته باشند وبدرستیکه فرستادیم نوح را بقوم او

فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ

پس درنگ کرد در میان ایشان هزار سال مگر پنجاه سال پس فرا گرفت ایشان را طوفان

وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا

وایشان ستمکاران بودند پس رها کردیم او را واصحاب کشتی را وگردانیدیم آنرا

آية

آيَةً لِلْعَالَمِينَ ۝ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ

نشانی مر جهانیان را و یاد کن ابراهیم چون گفت مر قوم خود را که بپرستید خدا را و بترسید از او آن شما را

خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا

بهتر بود مر شما را اگر شما بدانید بدرستیکه آنچه میپرستید شما از غیر خدا بتانی اند

وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ

و وا آفرینند دروغ را بدرستیکه آنها که میپرستند از غیر خدا نیست مر شما را

رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

روزی پس بجوئید از نزدیک خدا روزی و بپرستید او را بیگانگی و شکر کنید مر او را باو است بازگشت

وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ

واگر بدروغ دارید پس بدرستیکه بدروغ داشتند گروهانی از پیش شما بودند ونیست بر پیغمبر مگر رسانیدن

الْمُبِينُ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ

روشن آیا نمی بینند که چگونه بابتدا آفرید خدا خلق را پس باز آفریند آنرا بدرستیکه آن

عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ

بر خدا آسان است بگو بروید در زمین پس بنگرید که چگونه بابتدا بیافرید خلق را پس خدا

يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يُعَذِّبُ

باز آفریند آفرینش دیگر بار بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست عذاب کند آنرا

مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ۝ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ وَلَا

که خواهد ورحمت کند آنرا که خواهد وباو بازگردانیده شوید ونیستید شما عاجز کنندگان ونه

فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

در آسمان ونیست مر شما را از غیر خدا هیچ دوستی ونه یاری کننده آنها که کافر شدند

بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

بنشانهای خدا و بباز رسیدن با او آن گروه نا امید شوند از رحمت من وآن گروه مر ایشان راست عذاب

أَلِيمٌ ۝ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ

دردناک پس نبود جواب گروه او مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانید پس برهانید او را

من النار إن في ذلك لآيات لقوم يؤمنون ۞ وقال إنما اتخذتم من دون الله
از آتش بدرستیکه در آن نشانهاست مر گروهی را که گرویدند ۞ و گفت بدرستیکه آنچه فرا گرفتید از غیر خدا

أوثانا مودة بينكم في الحيوة الدنيا ثم يوم القيمة يكفر بعضكم
بتان اند دوستی میان شما در زندگانی دنیا پس روز قیامت کافر شوند بعض شما

ببعض ويلعن بعضكم بعضا ومأويكم النار وما لكم من ناصرين ۞
بعض و لعنت کنند بعض شما بعضی و جایگاه شما آتش و نبود شما را هیچ یاری کننده

فآمن له لوط وقال إني مهاجر إلى ربي إنه هو العزيز الحكيم ۞ ووهبنا
پس بگروید مر او را لوط و گفت که من هجرت کننده ام بسوی پروردگار من بدرستیکه او غالب محکم کار ۞ و بخشیدیم

له إسحق ويعقوب وجعلنا في ذريته النبوة والكتاب وآتيناه
مر او را اسحق و یعقوب و بکردیم در میان فرزندان او پیغمبری و کتاب و بدادیم او را

أجره في الدنيا وإنه في الآخرة لمن الصالحين ۞ ولوطا إذ قال
مزد او در دنیا و بدرستیکه او در آخرت از جمله نیکوکاران بود ۞ و یاد کن لوط را چون گفت

لقومه إنكم لتأتون الفاحشة ما سبقكم بها من أحد من العالمين ۞
مر قوم خود را که شما هر آینه می آیید بناشایستی که پیشی نگرفته بر شما بدان هیچ یکی از جهانیان

أئنكم لتأتون الرجال وتقطعون السبيل وتأتون في ناديكم
آیا شما هر آینه می آیید بمردان بشهوت و می برید راه زاد را و می آیید در مجلس خود

المنكر فما كان جواب قومه إلا أن قالوا ائتنا بعذاب الله إن
ناشایست پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیار بما عذاب خدا را اگر

كنت من الصادقين ۞ قال رب انصرني على القوم المفسدين ۞ ولما
هستی تو از جمله راست گویان ۞ گفت لوط ای پروردگار یاری ده مرا بر گروه تباهی کنندگان ۞ و چون

جاءت رسلنا إبرهيم بالبشرى قالوا إنا مهلكوا أهل هذه
آمد رسولان ما با ابراهیم بمژده گفتند بدرستیکه ما هلاک کننده ایم اهل این

القرية إن أهلها كانوا ظالمين ۞ قال إن فيها لوطا قالوا نحن
شهر را بدرستیکه اهل آن هستند ستمکاران ۞ گفت که در آن جا لوط هست گفتند ما داناتریم

أعلم بمن فيها لننجينه وأهله إلا امرأته كانت من الغابرين ۞
بآنکه در آن جا هر آینه برهانیم او را و کسان او را مگر زن او را که هست از جمله ماندگان

ولما أن جاءت رسلنا لوطا سيء بهم وضاق بهم ذرعا وقالوا لا
و چون آمدند رسولان ما لوط را بد آمد او را از ایشان و در ماند بکار ایشان و گفتند

تخف ولا تحزن إنا منجوك وأهلك إلا امرأتك كانت من الغابرين ۞
مترس و اندوه مخور بدرستیکه ما رهاننده ایم ترا و کسان ترا مگر زن ترا که هست از جمله هلاک شدگان

إنا منزلون على أهل هذه القرية رجزا من السماء بما كانوا يفسقون ۞
بدرستیکه ما فرود آورنده ایم بر اهل این ده عذابی از آسمان بسبب آنچه بودند فاسق شدند

ولقد تركنا منها آية بينة لقوم يعقلون ۞ وإلى مدين أخاهم
و بدرستیکه بگذاشتیم از آن نشانی روشن مر گروهی را که عقل کنند ۞ و فرستادیم بقوم مدین برادر ایشان

شعيبا فقال يا قوم اعبدوا الله وارجوا اليوم الآخر ولا تعثوا
شعیب پس گفت ای قوم من بپرستید خدا را و امید دارید بروز آخرت و فساد مکنید

في الأرض مفسدين ۞ فكذبوه فأخذتهم الرجفة فأصبحوا في
در زمین تباهی کنندگان ۞ پس دروغ داشتند او را پس گرفت ایشان را زلزله پس گشتند در

دارهم جاثمين ۞ وعادا وثمود وقد تبين لكم من مساكنهم وزين
سرای خود مردگان ۞ و قوم عاد را و ثمود را بدرستیکه روشن کنند مر شما را از مسکنهای ایشان و بیاراست

لهم الشيطان أعمالهم فصدهم عن السبيل وكانوا مستبصرين ۞ وقارون
مر ایشان را دیو عملهای ایشان پس برگردانید ایشان را از راه راست و بودند از راه بینندگان ۞ و یاد کن قارون

وفرعون وهامان ولقد جاءهم موسى بالبينات فاستكبروا
و فرعون و هامان را و بدرستیکه آمد بدیشان موسی با حجتها پس گردن کشی کردند

في الأرض وما كانوا سابقين ۞ فكلا أخذنا بذنبه فمنهم من
در زمین و نبودند پیشی گیرندگان ۞ پس همه را گرفتیم بسبب گناه ایشان پس از ایشان کسی بود

أرسلنا عليه حاصبا ومنهم من أخذته الصيحة ومنهم من خسفنا
که فرستادیم بر او سنگ باران و از ایشان کسی بود که گرفت او را بانگ و از ایشان کسی بود که فرو بردیم

بِهِ الأَرْضَ وَمِنْهُم مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا

أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۞ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ

الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۞ إِنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞ وَتِلْكَ الأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا

إِلَّا الْعَالِمُونَ ۞ خَلَقَ اللهُ السَّمٰوَاتِ وَالأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذٰلِكَ

لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ۞ اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ

إِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللهِ أَكْبَرُ وَاللهُ يَعْلَمُ

مَا تَصْنَعُونَ ۞ وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ

وَإِلٰهُنَا وَإِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۞ وَكَذٰلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ

الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هٰؤُلَاءِ

من يؤمن

مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ۞ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ

قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ۞ بَلْ هُوَ

آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا

الظَّالِمُونَ ۞ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الآيَاتُ

عِنْدَ اللهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۞ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ

الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞

قُلْ كَفَىٰ بِاللهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالأَرْضِ وَا

لَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللهِ أُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۞ وَ

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ

بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۞ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ

بِالْكَافِرِينَ ۞ يَوْمَ يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ

وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي

وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ ۞ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ
فراخ است پس مرا پرستید هر نفسی چشنده مرگ است پس بما باز گردانیده شوید
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي
وآنانکه گرویدند و کارهای نیکو کردند هرآینه جای دهیم ایشانرا از بهشت غرفهای که رود
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۞ الَّذِينَ صَبَرُوا
از زیر آن جویها همیشه باشند در آن چه نیکو مزد کارکنندگان آنانکه صبر کردند
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۞ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا
بر پروردگار خود توکل کنند و بسیار جنبنده که نتوانند برداشت روزی خود را خدا روزی میدهد
وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
و شما را واوست شنونده دانا و هرآینه اگر پرسی تو ایشانرا که آفرید آسمانها و زمین را
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۞ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
و مسخر کرد آفتاب و ماه را هرآینه گویند که خدا پس از کجا برگردانیده میشوند خدا فراخ میگرداند روزی را
لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞ وَلَئِنْ
کرا خواهد از بندگان خود و تنگ میکند برو بدرستیکه خدا بهمه چیز داناست و هرآینه
سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
اگر پرسی ایشانرا که فرستاد از آسمان آبی پس زنده کرد بدان زمین را از پس مرگ آن
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۞ وَمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ
هرآینه گویند که خدا بگو سپاس مر خدای را بلکه بیشتر ایشان عقل نکنند و نیست این زندگانی
الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا
دنیا مگر بازیچه و بازی و بدرستیکه سرای آخرت هرآینه حیات جاوید اگر باشند
يَعْلَمُونَ ۞ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
بدانند پس چون در نشستند در کشتی برخوانند خدا را خالص کنندگان مر او را دین
فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ۞ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا
پس چون برهانند ایشانرا انباز فرا آرند تا کافر شوند بدانچه بدادیم ایشانرا و برخوردار گردند

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۞ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ
پس زود بدانند آیا ندیدند که ما گردانیدیم حرم را جای ایمن و در ربوده میشوند مردمان
مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ۞ وَمَنْ أَظْلَمُ
از پیرامون ایشان پس بباطل میگروند و بنعمت خدای تعالی کافر میشوند و کیست ستمکارتر
مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ
از آنکه بر بافت بر خدای تعالی دروغ را یا دروغ داشت محمد و قرآن را چون آمد او را آیا نیست در دوزخ
مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ۞ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا
جایگاه مر کافران را و آنها که جهاد کردند در راه ما هرآینه راه نماییم ایشانرا راههای ما
وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ
و بدرستیکه خدا با نیکوکارانست

سورة الروم — مكية وهي ستون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الم ۞ غُلِبَتِ الرُّومُ ۞ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ
منم خدای دانا مغلوب شد روم در نزدیکتر زمین عرب و ایشان پس مغلوب گشتن ایشان زود غالب آیند
فِي بِضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ
در چندین سال مر خدا راست فرمان از پیش و از پس و آن روز شاد شوند مؤمنان
بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۞ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ
بنصرت خدا یاری کند آنرا که خواهد و او غالب مهربانست وعده کرده است خدا خلاف نکند خدا
وَعْدَهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۞ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وعده خود را ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند میدانند ظاهری از زندگانی دنیا
وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ۞ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ
و ایشان از آخرت ایشان غافلانند آیا اندیشه نکردند در تنهای خود که نیافرید خدای
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا
آسمانها و زمین را و آنچه میان آن دو است مگر بحق و اجلی نام نهاده و بدرستیکه بسیار

من الناس بلقاء ربهم لكافرون ۞ اولم يسيروا في الارض فينظروا

از مردمان بملاقات رسیدن پروردگار خود هرآینه کافرند آیا نرفتند در زمین پس بنگرند

كيف كان عاقبة الذين من قبلهم كانوا اشد منهم قوة واثاروا

که چگونه بود عاقبت کار آنها که از پیش ایشان بودند سخت تر از ایشان بقوة و برانگیختند

الارض وعمروها اكثر مما عمروها وجاءتهم رسلهم بالبينات

در زمین و عمارت کردند بیشتر از آنچه عمارت کردند اینها و آمد ایشانرا رسولان ایشان به حجتها

فما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون ۞ ثم كان عاقبة

و نخواست خدا که ستم کند ایشانرا ولیکن بودند مر نفسهای خود ستم میکردند پس بود عاقبت

الذين اساءوا السوأى ان كذبوا بايات الله وكانوا بها يستهزءون

آنها که بد کردند و بدی که بدروغ داشتند نشانهای خدا را و بودند بدان استهزا میکردند

الله يبدؤا الخلق ثم يعيده ثم اليه ترجعون ۞ ويوم تقوم

خدا بابتدا بیافریند خلق را پس باز آفریند آنرا پس بسوی او بازگردانیده شوید و روزی که برخیزد

الساعة يبلس المجرمون ۞ ولم يكن لهم من شركائهم شفعاء وكانوا

قیامت نومید شوند کافران و نباشند مر ایشانرا هیچ انبازان که شفاعت کنند و بودند

بشركائهم كافرين ۞ ويوم تقوم الساعة يومئذ يتفرقون ۞ فاما

بانبازان فرا داشتن ایشان کافران و روزی که برخیزد قیامت آن روز جدا شوند کافران از مؤمنان پس اما

الذين امنوا وعملوا الصالحات فهم في روضة يحبرون ۞ واما

آنها که گرویدند و کارهای نیکو کردند پس ایشان در روضهای بهشت شاد شوند و اما

الذين كفروا وكذبوا باياتنا ولقاء الاخرة فاولئك في العذاب

آنها که کافر شدند و بدروغ داشتند نشانهای ما را و رسیدن آخرت پس آن گروه در عذاب

محضرون ۞ فسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون ۞ وله الحمد

حاضر کردگان شوند پس پاکی ستوده است خدا هنگامی که شبانگاه میکنید و هنگامی که بامداد میکنید و مر او راست ستایش

في السموات والارض وعشيا وحين تظهرون ۞ يخرج الحي من الميت

در آسمانها و زمین و او راست تنزیه در وقت شبانگاه و هنگامی که بپیشین آیید بیرون آورد زنده را

ويخرج

ويخرج الميت من الحي ويحي الارض بعد موتها وكذلك تخرجون ۞

از مرده و بیرون آورد مرده را از زنده و زنده میکند زمین را بعد مردن آن و هم چنین بیرون آورده شوید

ومن اياته ان خلقكم من تراب ثم اذا انتم بشر تنتشرون ۞ ومن اياته

از گورها و از نشانهای اوست که آفرید شما را از خاک پس آنگه شما آدمیان پراکنده میشوید و از نشانهای اوست

ان خلق لكم من انفسكم ازواجا لتسكنوا اليها وجعل بينكم مودة

که آفرید برای شما از نفسهای شما جفتان تا آرام گیرید با آنها و کرد میان شما دوستی

ورحمة ان في ذلك لايات لقوم يتفكرون ۞ ومن اياته خلق

و رحمت هر آینه در این نشانهاست مر گروهی که اندیشه کنند و از نشانهای اوست آفریدن

السموات والارض واختلاف السنتكم والوانكم ان في ذلك لايات

آسمانها و زمین و اختلاف زبانهای شما و رنگهای شما هر آینه در آن نشانهاست

للعالمين ۞ ومن اياته منامكم باليل والنهار وابتغاؤكم

مر عالمیان را و از نشانهای اوست خواب شما در شب و روز و جستن شما روزی

من فضله ان في ذلك لايات لقوم يسمعون ۞ ومن اياته يريكم

از فضل او هر آینه در آن نشانهاست مر گروهی را که بشنوند و از نشانهای اوست که بنماید شما را

البرق خوفا وطمعا وينزل من السماء ماء فيحيي به الارض بعد

برق ترسان و طمع داران و فرو فرستد از آسمان آبی پس زنده میکند بدان زمین را پس

موتها ان في ذلك لايات لقوم يعقلون ۞ ومن اياته ان تقوم

مردن آن هر آینه در آن نشانهاست مر گروهی که استعمال عقل کنند و از نشانهای اوست که ایستاده است

السماء والارض بامره ثم اذا دعاكم دعوة من الارض اذا انتم

آسمان و زمین بفرمان او پس چون بخواند شما را خواندنی از زمین آنگه شما

تخرجون ۞ وله من في السموات والارض كل له قانتون

بیرون آیید از گورها و مر او راست آنکه در آسمانهاست و زمین همه مر او را فرمان بردارانند

وهو الذي يبدؤا الخلق ثم يعيده وهو اهون عليه وله المثل

و اوست آن خدای که بابتدا بیافریند خلق را پس باز آفریند آنرا و آن آسانتر است بر او و او راست مثل

الأعلى في السموات والأرض وهو العزيز الحكيم ۞ ضرب لكم مثلا

من أنفسكم هل لكم من ما ملكت أيمانكم من شركاء في ما رزقناكم

فأنتم فيه سواء تخافونهم كخيفتكم أنفسكم كذلك نفصل الآيات

لقوم يعقلون ۞ بل اتبع الذين ظلموا أهواءهم بغير علم فمن يهدي

من أضل الله وما لهم من ناصرين ۞ فأقم وجهك للدين حنيفا

فطرت الله التي فطر الناس عليها لا تبديل لخلق الله ذلك الدين

القيم ولكن أكثر الناس لا يعلمون ۞ منيبين إليه واتقوه وأقيموا

الصلوة ولا تكونوا من المشركين ۞ من الذين فرقوا دينهم وكانوا

شيعا كل حزب بما لديهم فرحون ۞ وإذا مس الناس ضر دعوا ربهم

منيبين إليه ثم إذا أذاقهم منه رحمة إذا فريق منهم بربهم

يشركون ۞ ليكفروا بما آتيناهم فتمتعوا فسوف تعلمون ۞ أم أنزلنا

عليهم سلطانا فهو يتكلم بما كانوا به يشركون ۞ وإذا أذقنا الناس

فارقوا

رحمة

رحمة فرحوا بها وإن تصبهم سيئة بما قدمت أيديهم إذا هم

يقنطون ۞ أولم يروا أن الله يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر إن

في ذلك لآيات لقوم يؤمنون ۞ فآت ذا القربى حقه والمسكين

وابن السبيل ذلك خير للذين يريدون وجه الله وأولئك هم

المفلحون ۞ وما آتيتم من ربا ليربوا في أموال الناس فلا يربوا عند الله

وما آتيتم من زكوة تريدون وجه الله فأولئك هم المضعفون ۞

الله الذي خلقكم ثم رزقكم ثم يميتكم ثم يحييكم هل من شركائكم

من يفعل من ذلكم من شيء سبحانه وتعالى عما يشركون ۞ ظهر

الفساد في البر والبحر بما كسبت أيدي الناس ليذيقهم بعض الذي

عملوا لعلهم يرجعون ۞ قل سيروا في الأرض فانظروا كيف كان

عاقبة الذين من قبل كان أكثرهم مشركين ۞ فأقم وجهك للدين

القيم من قبل أن يأتي يوم لا مرد له من الله يومئذ يصدعون

من كفر فعليه كفره ومن عمل صالحا فلانفسهم يمهدون ۞ ليجزي

هر که کافر شود پس بر وی بود زیان کفر وی و هر که کار نیکو کند پس از بهر تنهای خود می گسترند تا پاداش دهد

الذين آمنوا وعملوا الصالحات من فضله انه لا يحب الكافرين ۞

آنها را که بگرویدند و کارهای نیکو کردند از فضل خود بدرستی که او دوست ندارد کافران را

ومن آياته ان يرسل الرياح مبشرات وليذيقكم من رحمته

و از نشانهای اوست که بفرستد بادها را بشارت دهنده و تا بچشاند شما را از رحمت خود

ولتجري الفلك بامره ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون ۞

و تا بیرون گشتی بفرمان او و تا بجوئید از فضل او و تا بود که شما شکر کنید

ولقد ارسلنا من قبلك رسلا الى قومهم فجاؤهم بالبينات فا

و بدرستی که بفرستادیم پیش از تو رسولان را بگروهان ایشان پس آمدند ایشان را بحجتها پس

نتقمنا من الذين اجرموا وكان حقا علينا نصر المؤمنين ۞ الله الذي

انتقام کشیدیم از آنها که کافر شدند و هست واجب بر ما یاری کردن مومنان خدای آن خدایست

يرسل الرياح فتثير سحابا فيبسطه في السماء كيف يشاء ويجعله

که بفرستد بادها را پس برانگیزاند ابر را پس بگستراند آن را در آسمان چنانکه خواهد و بگرداند آن را

كسفا فترى الودق يخرج من خلاله فاذا اصاب به من يشاء

پاره پاره پس بینی باران را که بیرون می آید از میان آن پس چون برساند آن را که خواهد

من عباده اذا هم يستبشرون ۞ وان كانوا من قبل ان ينزل عليهم

از بندگان خود آنگه ایشان شادی کنند و اگر چه بوده باشند از پیش آنکه فرستاده شود بر ایشان

من قبله لمبلسين ۞ فانظر الى آثار رحمت الله كيف يحيي الارض

از پیش آن هر آینه نومیدان پس بنگر باثر رحمت خدای تعالی که چگونه زنده میکند زمین را

بعد موتها ان ذلك لمحيي الموتى وهو على كل شيء قدير ۞ ولئن

پس از مردن آن بدرستی که آنست هر آینه زنده کننده مردگانست و او بر همه چیز تواناست و هر آینه

ارسلنا ريحا فراوه مصفرا لظلوا من بعده يكفرون ۞ فانك لا تسمع

اگر فرستیم بادی پس ببینند آنرا زرد شده هر آینه گردند از پس آن کافر شونده پس بدرستی که تو نشنوانی

خلاله

الموتى

الموتى ولا تسمع الصم الدعاء اذا ولوا مدبرين ۞ وما انت بهاد ا

مردگان را و نشنوانی کران را خواندن چون برگردند پشت برگردانان و نیستی تو راه نماینده

لعمي عن ضلالتهم ان تسمع الا من يؤمن باياتنا فهم مسلمون ۞

کوران را از گمراهی ایشان و نشنوانی مگر آن را که بگرود بنشانهای ما پس ایشان منقادانند

الله الذي خلقكم من ضعف قوة ثم جعل من بعد قوة ضعفا وشيبة

ثم جعل من بعد ضعف

خدای آن خدایست که آفرید شما را که ضعیف بودید پس گردانید پس ضعیف و پیری و می آفریند

يخلق ما يشاء وهو العليم القدير ۞ ويوم تقوم الساعة يقسم ا

آنچه خواهد و اوست دانا توانا و روزی که برخیزد قیامت سوگند خورند

لمجرمون ما لبثوا غير ساعة كذلك كانوا يؤفكون ۞ وقال الذين

کافران که درنگ نکردند مگر ساعتی همچنین بودند گردانیدگان و گفت آنکه

اوتوا العلم والايمان لقد لبثتم في كتاب الله الى يوم البعث فهذا

که داده شدند دانش و ایمان بدرستی که درنگ کردید در کتاب خدا تا روز برانگیختن پس اینست

يوم البعث ولكنكم كنتم لا تعلمون ۞ فيومئذ لا ينفع الذين ظلموا

روز برانگیختن و لیکن شما بودید نمیدانستید پس آن روز سود نکند آنها که ستم کردند

معذرتهم ولا هم يستعتبون ۞ ولقد ضربنا للناس في هذا القرآن

عذرخواستن ایشان و نه ایشان خشنودی طلب کنند و بدرستی که بزدیم برای مردمان درین قرآن

من كل مثل ولئن جئتهم باية ليقولن الذين كفروا ان انتم الا

از هر مثلی و هر آینه اگر بیاری بایشان آیتی هر آینه گویند آنها که کافر شدند نیستید شما مگر

مبطلون ۞ كذلك يطبع الله على قلوب الذين لا يعلمون ۞ فاصبر

باطل کاران همچنین مهر مینهد خدا بر دلهای آنها که نمیدانند پس صبر کن

ان وعد الله حق ولا يستخفنك الذين لا يوقنون ۞

بدرستی که وعده خدا حقست و سبک نگرداند ترا آنها که یقین نمیکنند

ولا يستخفنك

سورة لقمن مكية وهي اربع وثلثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده و مهربان

الم ۝ تلك آيات الكتاب الحكيم ۝ هدى ورحمة للمحسنين ۝ الذين

منم خدای که میدانم این نشانهای قرآن با حکمت است راهی و رحمتی نیکوکاران را آنکه

يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم بالآخرة هم يوقنون ۝

بجای دارند نماز را زکوة را و ایشان بسرای آخرت ایشان بیقین میشوند

أولئك على هدى من ربهم وأولئك هم المفلحون ۝ ومن الناس

آن گروه بر راه اند از پروردگار ایشان و آن گروه ایشان اند رستگاران و از مردمان

من يشتري لهو الحديث ليضل عن سبيل الله بغير علم ويتخذها

کسی هست که فرا میگیرد بازی این سخن را تا برگرداند مردمان را از راه خدا بی دانشی و فرا میگیرد آن را

هزوا أولئك لهم عذاب مهين ۝ وإذا تتلى عليه آياتنا ولى

بستهزا آن گروه را ایشان راست عذابی خوار کننده و چون خوانده شوند برو نشانهای ما

مستكبرا كأن لم يسمعها كأن في أذنيه وقرا فبشره بعذاب أليم ۝

برگردد و پشت برکند گردن کشنده گویا که نشنوده است آن را گویا که در گوشهای او گرانیست پس بشارت ده او را

إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات لهم جنات النعيم ۝ خالدين

بدرستیکه آنها که بگرویدند و کارهای نیکو کردند مر ایشان را بوستانهای نعمت همیشه باشند

فيها وعد الله حقا وهو العزيز الحكيم ۝ خلق السموات بغير عمد ترونها

در آن جا وعده خدا حقست و اوست خدای غالب محکم کار آفرید آسمانها بی ستون که می بینید

وألقى في الأرض رواسي أن تميد بكم وبث فيها من كل دابة وأنزلنا

و انداخت در زمین کوههای بیخ آور را تا مضطرب نگرداند شما را و پراکنده در آنجا از جنبنده و فرستادیم

من السماء ماء فأنبتنا فيها من كل زوج كريم ۝ هذا خلق الله فأروني

از آسمان آبی را پس برویانیدیم در آن جا از هر صنع نیکو این آفرید خدای تعالی پس باز نمایید

ماذا خلق الذين من دونه بل الظالمون في ضلال مبين ۝ ولقد

مرا چه چیز آفریدند آنها که از جز او بلکه ستمکاران در گمراهی روشن اند و بدرستیکه

آتينا لقمان الحكمة أن اشكر لله ومن يشكر لنفسه ومن كفر

بدادیم لقمان را حکمت بگفتیم شکر کن مر خدای را و هرکه شکر کند مر تن او را بود و هرکه کافر شود

فان الله

فإن الله غني حميد ۝ وإذ قال لقمان لابنه وهو يعظه يا بني لا تشرك

پس بدرستیکه خدا بی نیاز ستوده است و چون گفت لقمان مر پسر خود را و او پند میداد او را که ای پسرک من انباز فرا منه

بالله إن الشرك لظلم عظيم ۝ ووصينا الإنسان بوالديه حملته

به خدا بدرستیکه انباز آوردن ستم بزرگ است و فرمودیم آدمی را بمادر و پدر خود نیکویی کردن برداشت او را

أمه وهنا على وهن وفصاله في عامين أن اشكر لي ولوالديك

مادر او سستی بر سستی و از شیر باز کردن او در دو سال که شکر کن مرا و مر مادر و پدر خود را

إلي المصير ۝ وإن جاهداك على أن تشرك بي ما ليس لك به علم

بمنست بازگشت و اگر خصومت کنند ترا بر آنکه انباز فرا داری بمن آنچه نیست ترا بدان دانشی

فلا تطعهما وصاحبهما في الدنيا معروفا واتبع سبيل من أناب

پس فرمان مبر ایشان را و مصاحبت کن با ایشان در دنیا بر نیکویی و پیروی کن راه آن را که باز گردد

إلي ثم إلي مرجعكم فأنبئكم بما كنتم تعملون ۝ يا بني إنها إن تك

بمن پس بمنست بازگشت ایشان پس آگاه کنم شما را بدانچه میکردید ای پسرک من بدرستیکه آن اگر بود

مثقال حبة من خردل فتكن في صخرة أو في السموات يأت بها الله

أو في الأرض

هم سنگ حبه از سپندان خورد پس باشد در میان سنگی یا در آسمانها و در زمین بیارد آن را خدا

إن الله لطيف خبير ۝ يا بني أقم الصلوة وأمر بالمعروف وانه

بدرستیکه خدا باریک بین آگاه است ای پسرک من بپای دار نماز را و بفرما به نیکویی و نهی کن

عن المنكر واصبر على ما أصابك إن ذلك من عزم الأمور ۝ ولا تصعر

از ناشایست و صبر کن بر آنچه برسد بتو بدرستیکه آن از کارهای واجبست و مایل مگردان

خدك للناس ولا تمش في الأرض مرحا إن الله لا يحب كل مختال

رخ خود را از مردمان و مرو در زمین بکبر و عظمت بدرستیکه خدا دوست نمیدارد هر خرامنده

فخور ۝ واقصد في مشيك واغضض من صوتك إن أنكر الأصوات

نازنده را و میانه نگهدار در رفتن تو و باز کن از آواز خود بدرستیکه زشت ترین آوازها

لصوت الحمير ۝ ألم تروا أن الله سخر لكم ما في السموات وما في

مر آواز خرانست آیا ندیدید بدرستیکه خدا مسخر کرد مر شما را آنچه در آسمانهاست و آنچه در

الأرض وأسبغ عليكم نعمه ظاهرة وباطنة ومن الناس من يجادل
زمین است و تمام گردانید بر شما نعمتها ظاهر و پنهان را و از مردمان کسی هست که خصومت کند
في الله بغير علم ولا هدى ولا كتاب منير ۞ وإذا قيل لهم اتبعوا ما
در دین خدای بی دانشی و نه براهی و نه بکتابی روشن و چون گویند مر ایشان را پیروی کنید آنچه
أنزل الله قالوا بل نتبع ما وجدنا عليه آباءنا أولو كان الشيطان
فرستاد خدای گویند بلکه پیروی کنیم آنچه یافتیم بر آن پدران خود را آیا اگر چه دیو
يدعوهم إلى عذاب السعير ۞ ومن يسلم وجهه إلى الله وهو محسن
خواند ایشان را بعذاب آتش افروخته پیروی خواهند کرد و هر که خالص کند دین خود خدای را و او نیکوکار
فقد استمسك بالعروة الوثقى وإلى الله عاقبة الأمور ۞ ومن
پس بدرستیکه چنگ در زده بحبل استوارتر و بخداست عاقبت کارها و هر که
كفر فلا يحزنك كفره إلينا مرجعهم فننبئهم بما عملوا إن الله عليم
کافر شود پس اندوهگین نکند ترا کفر او بما است بازگشت ایشان پس آگاه کنیم ایشان را بآنچه کردند بدرستیکه خدا داناست
بذات الصدور ۞ نمتعهم قليلا ثم نضطرهم إلى عذاب غليظ ۞
بسرا درونها برخوردار کنیم ایشان را اندکی پس بیچاره گردانیم ایشان را بعذابی درشت
ولئن سألتهم من خلق السماوات والأرض ليقولن الله قل الحمد
و هر آینه اگر پرسی از ایشان که آفرید آسمانها و زمین را هر آینه گویند که خدا بگو سپاس و ستایش
لله بل أكثرهم لا يعلمون ۞ لله ما في السماوات والأرض إن الله
مر خدای را بلکه بیشترین ایشان نمیدانند مر خدای راست آنچه در آسمانهاست و زمین بدرستیکه خدا
هو الغني الحميد ۞ ولو أن ما في الأرض من شجرة أقلام والبحر يمده
اوست بی نیاز ستوده و اگر آنکه آنچه در زمین است از درختان قلم گردند و دریا مداد کند
من بعده سبعة أبحر ما نفدت كلمات الله إن الله عزيز حكيم ۞
از پس آن هفت دریای دیگر نه فنا شود سخنان خدای بدرستیکه خدا غالب محکم کار است
ما خلقكم ولا بعثكم إلا كنفس واحدة إن الله سميع بصير ۞ ألم تر
نیست آفریدن شما و نه برانگیختن شما مگر همچون آفریدن یک تن بدرستیکه خدا شنواست و بینا آیا ننگری

أن الله يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وسخر الشمس
که خدا در می آورد شب را در روز و در می آورد روز را در شب و مسخر کرد آفتاب را
والقمر كل يجري إلى أجل مسمى وأن الله بما تعملون خبير ۞ ذلك
و ماه را همه میروند تا اجلی نام نهاده و آنکه خدا بآنچه شما میکنید آگاه است آن بسبب
بأن الله هو الحق وأن ما يدعون من دونه الباطل وأن الله هو العلي
آنکه خدا اوست حق و آنکه میخوانند از جز او باطل است و آنکه خدا اوست بلند
الكبير ۞ ألم تر أن الفلك تجري في البحر بنعمت الله ليريكم من آياته
بزرگوار آیا ننگریستی که کشتی میرود در دریا بنعمت خدا تا بنماید بشما از نشانهای او
إن في ذلك لآيات لكل صبار شكور ۞ وإذا غشيهم موج كا
بدرستیکه در آن هر آینه نشانهاست مر هر صبر کننده شکر گوینده را و چون رسد بدیشان اضطرابی چو
لظلل دعوا الله مخلصين له الدين ۞ فلما نجاهم إلى البر فمنهم مقتصد
همچون سایبانها خوانند خدا را خالص کنندگان مر او را دین پس چون رهانید ایشان را بخشکی پس از ایشان میانه رو
وما يجحد بآياتنا إلا كل ختار كفور ۞ يا أيها الناس اتقوا ربكم وا
و انکار نمیکند بنشانهای ما مگر هر غدار کننده ناسپاس ای مردمان بترسید پروردگار خود را و
خشوا يوما لا يجزي والد عن ولده ولا مولود هو جاز عن والده
بترسید از آن روزی که جزا ندهد هیچ پدری از فرزند خود و نه فرزندی که او جزا دهنده بود از پدر خود
شيئا إن وعد الله حق فلا تغرنكم الحياة الدنيا ولا يغرنكم بالله
چیزی را بدرستیکه وعده خدا حق است پس فریب ندهد شما را زندگانی دنیا و نه فریب دهد شما را بخدا
الغرور ۞ إن الله عنده علم الساعة وينزل الغيث ويعلم ما في
فریبنده بدرستیکه خداست نزد او علم قیامت و فرو فرستد باران را و میداند آنچه در
الأرحام وما تدري نفس ماذا تكسب غدا وما تدري نفس بأي
رحمهاست و نداند هیچ تنی که چه چیز خواهد اندوخت فردا و نداند هیچ تنی که بکدام
أرض تموت إن الله عليم خبير ۞
زمین بمیرد بدرستیکه خدای دانا و آگاه است

سورة السجدة ثلاثون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ۝ تنزيل الكتاب لا ريب فيه من رب العالمين ۝ أم يقولون افتريه

بل هو الحق من ربك لتنذر قوما ما أتاهم من نذير من قبلك لعلهم

يهتدون ۝ الله الذي خلق السموات والأرض وما بينهما في

ستة أيام ثم استوى على العرش ما لكم من دونه من ولي ولا شفيع

أفلا تتذكرون ۝ يدبر الأمر من السماء إلى الأرض ثم يعرج إليه

في يوم كان مقداره ألف سنة مما تعدون ۝ ذلك عالم

الغيب والشهادة العزيز الرحيم ۝ الذي أحسن كل شيء خلقه

وبدأ خلق الإنسان من طين ۝ ثم جعل نسله من سلالة من ماء

مهين ۝ ثم سويه ونفخ فيه من روحه وجعل لكم السمع والأبصار

والأفئدة قليلا ما تشكرون ۝ وقالوا أإذا ضللنا في الأرض

أإنا لفي خلق جديد بل هم بلقاء ربهم كافرون ۝ قل يتوفاكم ملك الموت

الذي وكل بكم ثم إلى ربكم ترجعون ۝ ولو ترى إذ المجرمون

ناكسوا رؤوسهم عند ربهم ربنا أبصرنا وسمعنا فارجعنا نعمل صالحا

إنا موقنون ۝ ولو شئنا لآتينا كل نفس هديها ولكن حق القول

مني لأملأن جهنم من الجنة والناس أجمعين ۝ فذوقوا بما نسيتم

لقاء يومكم هذا إنا نسيناكم وذوقوا عذاب الخلد بما كنتم تعملون ۝

إنما يؤمن بآياتنا الذين إذا ذكروا بها خروا سجدا وسبحوا بحمد ربهم

وهم لا يستكبرون ۝ تتجافى جنوبهم عن المضاجع يدعون ربهم خوفا

وطمعا ومما رزقناهم ينفقون ۝ فلا تعلم نفس ما أخفي لهم من قرة

أعين جزاء بما كانوا يعملون ۝ أفمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا

يستوون ۝ أما الذين آمنوا وعملوا الصالحات فلهم جنات المأوى

نزلا بما كانوا يعملون ۝ وأما الذين فسقوا فمأويهم النار كلما أرادوا

أن يخرجوا منها أعيدوا فيها وقيل لهم ذوقوا عذاب النار الذي

كنتم به تكذبون ۝ ولنذيقنهم من العذاب الادنى دون العذاب
الاكبر لعلهم يرجعون ۝ ومن اظلم ممن ذكر بايات ربه ثم اعرض
عنها انا من المجرمين منتقمون ۝ ولقد اتينا موسى الكتاب فلا تكن
في مرية من لقائه وجعلناه هدى لبني اسرائيل وجعلنا منهم
ائمة يهدون بامرنا لما صبروا وكانوا باياتنا يوقنون ۝ ان
ربك هو يفصل بينهم يوم القيامة فيما كانوا فيه يختلفون ۝ اولم
يهد لهم كم اهلكنا من قبلهم من القرون يمشون في مساكنهم ان في ذلك
لايات افلا يسمعون ۝ اولم يروا انا نسوق الماء الى الارض الجرز
فنخرج به زرعا تاكل منه انعامهم وانفسهم افلا يبصرون ۝ ويقولون
متى هذا الفتح ان كنتم صادقين ۝ قل يوم الفتح لا ينفع الذين كفروا
ايمانهم ولا هم ينظرون ۝ فاعرض عنهم وانتظر انهم منتظرون ۝

سورة الاحزاب

بسم الله الرحمن الرحيم

مكية وهي ثلث وسبعون

يا ايها النبي اتق الله ولا تطع الكافرين والمنافقين ان الله كان عليما
حكيما ۝ واتبع ما يوحى اليك من ربك ان الله كان بما تعملون خبيرا ۝ وتوكل
على الله وكفى بالله وكيلا ۝ ما جعل الله لرجل من قلبين في جوفه وما
جعل ازواجكم اللائي تظاهرون منهن امهاتكم وما جعل ادعياءكم
ابناءكم ذلكم قولكم بافواهكم والله يقول الحق وهو يهدي السبيل ۝
ادعوهم لابائهم هو اقسط عند الله فان لم تعلموا اباءهم فاخوانكم
في الدين ومواليكم وليس عليكم جناح فيما اخطاتم به ولكن ما تعمدت
قلوبكم وكان الله غفورا رحيما ۝ النبي اولى بالمؤمنين من انفسهم
وازواجه امهاتهم واولوا الارحام بعضهم اولى ببعض في كتاب الله
من المؤمنين والمهاجرين الا ان تفعلوا الى اوليائكم معروفا كان ذلك
في الكتاب مسطورا ۝ واذ اخذنا من النبيين ميثاقهم ومنك و
من نوح وابراهيم وموسى وعيسى ابن مريم واخذنا منهم ميثاقا

غليظا ۞ ليسئل الصادقين عن صدقهم واعد للكافرين عذابا اليما

يا ايها الذين امنوا اذكروا نعمة الله عليكم اذ جاءتكم جنود فارسلنا

عليهم ريحا وجنودا لم تروها وكان الله بما تعملون بصيرا ۞ اذ جاءوكم

من فوقكم ومن اسفل منكم واذ زاغت الابصار وبلغت القلوب

الحناجر وتظنون بالله الظنونا هنالك ابتلي المؤمنون وزلزلوا زلزالا

شديدا ۞ واذ يقول المنافقون والذين في قلوبهم مرض ما وعدنا الله

ورسوله الا غرورا ۞ واذ قالت طائفة منهم يا اهل يثرب لا مقام

لكم فارجعوا ويستاذن فريق منهم النبي يقولون ان بيوتنا عورة

وما هي بعورة ان يريدون الا فرارا ۞ ولو دخلت عليهم من اقطارها

ثم سئلوا الفتنة لاتوها وما تلبثوا بها الا يسيرا ۞ ولقد كانوا

عاهدوا الله من قبل لا يولون الادبار وكان عهد الله مسئولا

قل لن ينفعكم الفرار ان فررتم من الموت او القتل واذا لا تمتعون

الا قليلا ۞ قل من ذا الذي يعصمكم من الله ان اراد بكم سوءا او اراد

بكم رحمة ولا يجدون لهم من دون الله وليا ولا نصيرا ۞ قد يعلم الله

المعوقين منكم والقائلين لاخوانهم هلم الينا ولا ياتون البأس

الا قليلا اشحة عليكم فاذا جاء الخوف سلقوكم بالسنة حداد

اشحة على الخير اولئك لم يؤمنوا فاحبط الله اعمالهم وكان ذلك

على الله يسيرا ۞ يحسبون الاحزاب لم يذهبوا وان يات الاحزاب

يودوا لو انهم بادون في الاعراب يسئلون عن انبائكم ولو

كانوا فيكم ما قاتلوا الا قليلا ۞ لقد كان لكم في رسول الله

اسوة حسنة لمن كان يرجوا الله واليوم الاخر وذكر الله كثيرا

ولما را المؤمنون الاحزاب قالوا هذا ما وعدنا الله ورسوله و

صدق الله ورسوله وما زادهم الا ايمانا وتسليما ۞ من المؤمنين

رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه فمنهم من قضى نحبه ومنهم

مَن يَنتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ۝ لِّيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ

الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ

الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۝ وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُم مِّنْ أَهْلِ

الْكِتَابِ مِن صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا

تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۝ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ

وَأَرْضًا لَّمْ تَطَئُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ

قُل لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ

أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنكُنَّ

بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ

ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ وَمَن يَقْنُتْ مِنكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا

نُّؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۝ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ

لستن

لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ

الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ

وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ

وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ

الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ

آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۝ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ

وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ

وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ

وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ

فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ

لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ

وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ۞ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ

پس بدرستی که گمراه شد بشد گمراه روشن · و چون گفتی مرآنکس را · که نعمت کرد او را خدا برو · و نعمت کرده بودی

عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ

برو · نگه دار · بر ذات · زن تو · و بترس از خدا · و پنهان داشتی در تن خود آنچه خدا

مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ

آشکارا کننده آن بود و میترسیدی از مردمان و خدا سزاوارتر آنکه بترسی ازو را چون بگذارد زید

مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ

ازان زن حاجت خود را و طلاق داد بزنی دادیم او را بتو تا · نباشد بر گروندگان · بزه در ستدن زنان

أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۞ مَا كَانَ

چون بگذارند از ایشان حاجت · و هست فرمان خدا کرده شده · نبود بر

عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا

پیغمبر هیچ تنگی · در آن چه واجب کرد برو خدا · راه و نهاد طریقه خدا در حق آنها که گذشتند

مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ۞ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ

از پیش · و هست فرمان خدا اندازه وقت · بیدکرده · آنها که میرسانند رسالتهای خدا را

وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ۞ مَا كَانَ

و میترسند و نمیترسند از هیچ یک مگر از خدا · و بس است خدا حساب کننده · نیست

مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَٰكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ

محمد پدر هیچ یک از مردان شما · ولیکن رسول خداست · و خاتم · پیغمبران

وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا

و هست خدا بهر چیز · دانا · ای آنکه · بگرویدید · یاد کنید خدا را · یاد کردنی

كَثِيرًا ۞ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۞ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ

بسیار · و تسبیح گویید بامداد · خدا آنست که رحمت کند شما را و شفقت برد بر شما و فرشتگان او

لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۞ تَحِيَّتُهُمْ

برای شما آمرزش از تا بیرون آرد از تاریکهای کفر بروشنی ایمان · و هست خدا گروندگان را بخشاینده · تحیة مومنان

زَوَّجْتُكَهَا

يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ۞ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ

روز که بیند بخدا و ملائکه گفت سلام بود · و ساخته برای ایشان مزد نیکو · ای پیغمبر بدرستی که ما فرستادیم ترا

شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۞ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ۞

گواه دهنده · و بشارت دهنده · و بیم کننده · و خواننده بخدا · بفرمان او · و چراغی روشن

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ۞ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ

و بشارت ده مومنان را بآنکه بود مر ایشان را از خدا افزونی بزرگ · و فرمان مبر کافران را

وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۞ يَا أَيُّهَا

و منافقان را · و بگذار رنج رسانیدن ایشان را و توکل کن بر خدا · و بس است خدا کارسازی · ای

الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ

آنکسانی که بگرویدید چون نکاح در آورده باشید شما زنان مومنه را پس اگر طلاق دهید ایشان را از پیش آنکه بسودید ایشان را

فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا

پس نبود مر شما را بر ایشان هیچ شماره عده که برشمرید آن را پس برخوردار دهید ایشان را و رها کنید ایشان را رها کردنی

جَمِيلًا ۞ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ

نیکو · ای پیغمبر بدرستی که حلال کردیم ما ترا · جفتان تو · آن زنان که بداده بیش مزدهای ایشان

وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ

و آنچه مالک شد دست راست تو از آنچه غنیمت داد خدای برتو · و دختران عم تو · و دختران

عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ

عمه تو · و دختران · خالوی تو · و دختران · خاله تو · آن زنان که هجرت کردند با تو

وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا

و زن مومنه · که ببخشد تن خود را مر پیغمبر را · اگر خواهد · پیغمبر که در آورد او را بنکاح

خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي

خالص مر ترا بود · از جز · مومنان · بدرستیکه دانیم · آنچه واجب کردیم · برایشان · در حق

أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ

زنان ایشان · و آنچه مالک شدند دستهای ایشان · تا نباشد بر تو · تنگی · و هست خدا

غفورا رحيما ۝ ترجي من تشاء منهن وتؤوي إليك من تشاء ومن

آمرزنده مهربان ۝ تاخیر کن بطلاق هر کرا خواهی از ایشان ۝ و با خود آر آنرا که خواهی ۝ و هر کرا

ابتغيت ممن عزلت فلا جناح عليك ذلك أدنى أن تقر أعينهن

جویی در شب از آنکه عزلت جست پس بزه نیست بر تو ۝ و آن رخصت نزدیکتر است از آنکه روشن شود چشمهای ایشان

ولا يحزن ويرضين بما آتيتهن كلهن والله يعلم ما في قلوبكم

و اندوه نخورند و خشنود شوند بدانچه بدادی ایشانرا همه ۝ و خدا میداند آنچه در دلهای شماست

وكان الله عليما حليما ۝ لا يحل لك النساء من بعد ولا أن تبدل

و هست خدا دانا بردبار ۝ حلال نشد مر ترا زنان پس از تو ۝ و نه آنکه بدل کنی ایشانرا

بهن من أزواج ولو أعجبك حسنهن إلا ما ملكت يمينك وكان الله

از جفتان دیگر و اگرچه شگفت آورد ترا حسن ایشان مگر آنکه قادر باشند دستهای تو و هست خدا

على كل شيء رقيبا ۝ يا أيها الذين آمنوا لا تدخلوا بيوت النبي

بر همه چیز نگهبان ۝ ای آنها که بگروید در روید در خانهای پیغمبر

إلا أن يؤذن لكم إلى طعام غير ناظرين إناه ولكن إذا دعيتم فادخلوا

مگر آنکه فرمان دهند شما را بطعام جز نگرندگان پختن آن ولیکن چون برخوانند شما را پس در روید

فإذا طعمتم فانتشروا ولا مستأنسين لحديث إن ذلكم كان يؤذي

پس چون طعام خورده باشید پراکنده شوید و منشینید بسخن بدرستیکه آن شما هست که بیرنجاند

النبي فيستحيي منكم والله لا يستحيي من الحق وإذا سألتموهن متاعا

پیغمبرا پس شرم میدارد از شما و خدا شرم نمیدارد از حق گفتن و چون درخواهید از زنان کالای

فاسألوهن من وراء حجاب ذلكم أطهر لقلوبكم وقلوبهن

پس درخواهید از پس پرده آن شما پاکیزه تر دلهای شما را و دلهای ایشان را

وما كان لكم أن تؤذوا رسول الله ولا أن تنكحوا أزواجه من بعده

و نیست مر شما را که برنجانید رسول خدا را و آنکه نکاح کنید زنان او را از پس او

أبدا إن ذلكم كان عند الله عظيما ۝ إن تبدوا شيئا أو تخفوه

همیشه بدرستیکه آن شما هست نزدیک خدا بزرگ ۝ اگر آشکارا کنید چیزی یا پنهان کنید آنرا

فان الله

فإن الله كان بكل شيء عليما ۝ لا جناح عليهن في آبائهن ولا أبنائهن

پس بدرستیکه خدا هست بهمه چیز دانا ۝ بزه نیست بر ایشان در پدران ایشان و نه پسران ایشان

ولا إخوانهن ولا أبناء إخوانهن ولا أبناء أخواتهن ولا نسائهن

و نه برادران ایشان و نه پسران برادران ایشان و نه پسران خواهران ایشان و نه زنان ایشان

ولا ما ملكت أيمانهن واتقين الله إن الله كان على كل شيء شهيدا ۝

و نه آنچه قادر باشند دستهای ایشان و بترسید از خدا بدرستیکه خدا هست بر همه چیز گواه

إن الله وملائكته يصلون على النبي يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه و

بدرستیکه خدا و فرشتگان او رحمت و استغفار میفرستند بر پیغمبر ای آنها که بگرویدید درود فرستید بر او و

سلموا تسليما ۝ إن الذين يؤذون الله ورسوله لعنهم الله في الدنيا

سلام فرستید سلام فرستادنی ۝ بدرستیکه آنها که برنجانند خدا و رسول او را لعنت کرد ایشانرا خدا در دنیا

والآخرة وأعد لهم عذابا مهينا ۝ والذين يؤذون المؤمنين و

و آخرت و مهیا کرد برای ایشان عذابی خوار کننده ۝ و آنها که برنجانند مردان مومن و

المؤمنات بغير ما اكتسبوا فقد احتملوا بهتانا وإثما مبينا ۝ يا أيها

زنان مومنه را بغیر آنچه کردند پس بدرستیکه برداشتند بهتان و بزه روشن ۝ ای

النبي قل لأزواجك وبناتك ونساء المؤمنين يدنين عليهن من

پیغمبر بگو مر زنان خود را و دختران خود را و زنان مومنان را تا فرو کشند بر خود از

جلابيبهن ذلك أدنى أن يعرفن فلا يؤذين وكان الله غفورا رحيما ۝

... آن نزدیکتر است که شناخته شوند ... و هست خدا آمرزنده مهربان

لئن لم ينته المنافقون والذين في قلوبهم مرض والمرجفون في

اگر باز نایستند منافقان و آنها که در دلهای ایشان بیماریست ...

المدينة لنغرينك بهم ثم لا يجاورونك فيها إلا قليلا ۝ ملعونين

در شهر ...

أينما ثقفوا أخذوا وقتلوا تقتيلا ۝ سنة الله في الذين خلوا من قبل

... خدا در حق آنها که گذشتند از پیش

ولن تجد لسنة الله تبديلا ۞ يسئلك الناس عن الساعة قل انما
علمها عند الله وما يدريك لعل الساعة تكون قريبا ۞ ان الله
لعن الكافرين واعد لهم سعيرا ۞ خالدين فيها ابدا لا يجدون وليا
ولا نصيرا ۞ يوم تقلب وجوههم في النار يقولون يا ليتنا اطعنا الله
واطعنا الرسولا ۞ وقالوا ربنا انا اطعنا سادتنا وكبراءنا فاضلونا
السبيلا ۞ ربنا آتهم ضعفين من العذاب والعنهم لعنا كبيرا ۞
يا ايها الذين آمنوا لا تكونوا كالذين آذوا موسى فبراه الله مما قالوا
وكان عند الله وجيها ۞ يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله وقولوا قولا
سديدا ۞ يصلح لكم اعمالكم ويغفر لكم ذنوبكم ومن يطع الله ورسوله
فقد فاز فوزا عظيما ۞ انا عرضنا الامانة على السموات والارض
والجبال فابين ان يحملنها واشفقن منها وحملها الانسان انه كان
ظلوما جهولا ۞ ليعذب الله المنافقين والمنافقات والمشركين

في ولاية علي

والمشركات

والمشركات ويتوب الله على المؤمنين والمؤمنات وكان الله غفورا رحيما

سورة السبا اربع وخمسون

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي له ما في السموات وما في الارض وله الحمد في الآخرة
وهو الحكيم الخبير ۞ يعلم ما يلج في الارض وما يخرج منها وما ينزل
من السماء وما يعرج فيها وهو الرحيم الغفور ۞ وقال الذين كفروا
لا تاتينا الساعة قل بلى وربي لتاتينكم عالم الغيب لا يعزب
عنه مثقال ذرة في السموات ولا في الارض ولا اصغر من ذلك
ولا اكبر الا في كتاب مبين ۞ ليجزي الذين آمنوا وعملوا الصالحات
اولئك لهم مغفرة ورزق كريم ۞ والذين سعوا في آياتنا معاجزين
اولئك لهم عذاب من رجز اليم ۞ ويرى الذين اوتوا العلم الذي
انزل اليك من ربك هو الحق ويهدي الى صراط العزيز الحميد ۞ و
قال الذين كفروا هل ندلكم على رجل ينبئكم اذا مزقتم كل

ممزق انكم لفي خلق جديد ۞ افترى على الله كذبا ام به جنة بل

جنبانیده شوید بدرستی که شما در آفرینش نو باشید ۞ آیا بر بافته است محمد بر خدا دروغ یا بدو است دیو بلکه

الذين لا يؤمنون بالآخرة في العذاب والضلال البعيد ۞ افلم يروا

آنان که نمی‌گروند بسرای آخرت در عذاب و گمراهی دور از حقند آیا پس نمی‌بینند

الى ما بين ايديهم وما خلفهم من السماء والارض ان نشا نخسف بهم

بدانچه در پیش ایشانست و آنچه از پس ایشانست از آسمان و زمین اگر خواستمانی فرو بردمانی ایشان را

الارض او نسقط عليهم كسفا من السماء ان في ذلك لآية لكل

بزمین یا انداختمانی بر ایشان پاره از آسمان بدرستی که در آن هر آینه نشانیست مر هر بنده را

عبد منيب ۞ ولقد آتينا داود منا فضلا يا جبال اوبي معه

بازگشت کننده ۞ و بدرستی که دادیم داود را از ما فضلی گفتیم ای کوهها باز گردانید با او

والطير والنا له الحديد ان اعمل سابغات وقدر في السرد واعملوا

و ای مرغان و نرم گردانیدیم او را آهن که بکن زرهای فراخ و اندازه نگهدار در زره بافتن و بکنید

صالحا اني بما تعملون بصير ۞ ولسليمان الريح غدوها شهر ورواحها

کار نیکو بدرستی که من بدانچه میکنید بینا ام ۞ و مر سلیمان را باد مسخر کرده بودیم [illegible]

شهر واسلنا له عين القطر ومن الجن من يعمل بين يديه باذن ربه

[illegible]

ومن يزغ منهم عن امرنا نذقه من عذاب السعير ۞ يعملون له ما يشاء

[illegible]

من محاريب وتماثيل وجفان كالجواب وقدور راسيات اعملوا

[illegible]

آل داود شكرا وقليل من عبادي الشكور ۞ فلما قضينا عليه الموت

[illegible]

ما دلهم على موته الا دابة الارض تاكل منساته فلما خر تبينت الجن

[illegible]

تبینت الانس ان الجن لو کانوا

ان لو

ان لو كانوا يعلمون الغيب ما لبثوا في العذاب المهين ۞ لقد كان

اگر بودندی که دانستندی غیب را درنگ نکردندی در عذاب خوار کننده [illegible] بدرستی که بود است

لسبا في مسكنهم آية جنتان عن يمين وشمال كلوا من رزق ربكم

[illegible]

واشكروا له بلدة طيبة ورب غفور ۞ فاعرضوا فارسلنا عليهم

و شکر کنید مر او را این شهری خوش است و پروردگار آمرزگار پس برگشتند [illegible]

سيل العرم وبدلناهم بجنتيهم جنتين ذواتي اكل خمط واثل

[illegible]

وشيء من سدر قليل ۞ ذلك جزيناهم بما كفروا وهل نجازي

[illegible]

الا الكفور ۞ وجعلنا بينهم وبين القرى التي باركنا فيها قرى

[illegible]

ظاهرة وقدرنا فيها السير سيروا فيها ليالي واياما آمنين

[illegible]

فقالوا ربنا باعد بين اسفارنا وظلموا انفسهم فجعلناهم احاديث

[illegible]

ومزقناهم كل ممزق ان في ذلك لآيات لكل صبار شكور ۞ ولقد

[illegible]

صدق عليهم ابليس ظنه فاتبعوه الا فريقا من المؤمنين ۞ وما

[illegible]

كان له عليهم من سلطان الا لنعلم من يؤمن بالآخرة ممن هو منها

[illegible]

في شك وربك على كل شيء حفيظ ۞ قل ادعوا الذين زعمتم

[illegible]

من دون الله لا يملكون مثقال ذرة في السموات ولا في الأرض وما

از جز خدا کار بسته هم سنگ مورچه نه در آسمانها ونه در زمین ونبود

لهم فيهما من شرك وما له منهم من ظهير ۞ ولا تنفع الشفاعة عنده

إلا لمن أذن له حتى إذا فزع عن قلوبهم قالوا ماذا قال ربكم قالوا

الحق وهو العلي الكبير ۞ قل من يرزقكم من السموات والأرض

حق وصاحب او دست افراشته بزرگوار بگو کیست که روزی دهد شما را از آسمانها وزمین

قل الله وإنا أو إياكم لعلى هدى أو في ضلال مبين ۞ قل لا تسألون

عما أجرمنا ولا نسأل عما تعملون ۞ قل يجمع بيننا ربنا ثم يفتح بيننا

بالحق وهو الفتاح العليم ۞ قل أروني الذين ألحقتم به شركاء

كلا بل هو الله العزيز الحكيم ۞ وما أرسلناك إلا كافة للناس

هیچ نیست بلکه اوست خدای غالب محکم کار ونفرستادیم ترا مگر همه مردمان

بشيرا ونذيرا ولكن أكثر الناس لا يعلمون ۞ ويقولون متى هذا

بشارت دهنده وبیم کننده ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند ومیگویند که کی خواهد بود این

الوعد إن كنتم صادقين ۞ قل لكم ميعاد يوم لا تستأخرون

عنه ساعة ولا تستقدمون ۞ وقال الذين كفروا لن نؤمن

از آن ساعتی ونه پیش خواهند رفت وگفتند آنها که کافر شدند که هرگز ایمان نیاوریم

بهذا القرآن ولا بالذي بين يديه ولو ترى إذ الظالمون موقوفون

قرآن ونه بدانچه در پیش آن بوده واگر ببینی تو ای محمد چون ستمکاران ایستادگان باشند

عند ربهم يرجع بعضهم إلى بعض القول يقول الذين استضعفوا للذين

نزدیک پروردگار خود باز گردانند بعضی از ایشان ببعضی گفتار گویند آنها که ضعیف داشتگان شدند

استكبروا لولا أنتم لكنا مؤمنين ۞ قال الذين استكبروا للذين استضعفوا

أنحن صددناكم عن الهدى بعد إذ جاءكم بل كنتم مجرمين ۞ وقال

الذين استضعفوا للذين استكبروا بل مكر الليل والنهار إذ تأمروننا

أن نكفر بالله ونجعل له أندادا وأسروا الندامة لما رأوا العذاب

که کافر شویم بخدا وبگردانیم او را مانندان وظاهر کنند پشیمانی چون ببینند عذاب

وجعلنا الأغلال في أعناق الذين كفروا هل يجزون إلا ما كانوا

يعملون ۞ وما أرسلنا في قرية من نذير إلا قال مترفوها إنا بما

أرسلتم به كافرون ۞ وقالوا نحن أكثر أموالا وأولادا وما نحن

بمعذبين ۞ قل إن ربي يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر ولكن أكثر

الناس لا يعلمون ۞ وما أموالكم ولا أولادكم بالتي تقربكم عندنا

زلفى إلا من آمن وعمل صالحا فأولئك لهم جزاء الضعف بما عملوا

وهم في الغرفات آمنون ۞ والذين يسعون في آياتنا معاجزين

وایشان در غرفهای بهشت ایمنان باشند وآنها که می شتابند در شکستن آیتهای ما عاجز کنندگان

اولئك في العذاب محضرون ۞ قل ان ربي يبسط الرزق لمن يشاء من

آن گروه در عذاب حاضر کردگان باشند بگو بدرستیکه پروردگار من فراخ میکند روزی را هر کرا خواهد از

عباده ويقدر له وما انفقتم من شيء فهو يخلفه وهو خير الرازقين

بندگان خود و تنگ میکند برای او و آنچه نفقه کنید از چیزی پس او عوض دهد آنرا و او بهترین روزی دهندگان

ويوم يحشرهم جميعا ثم يقول للملائكة اهؤلاء اياكم كانوا

و روزی که حشر کند ایشانرا همه پس گوید مر فرشتگان را ای گروه اینها شما را بودند

يعبدون ۞ قالوا سبحانك انت ولينا من دونهم بل كانوا يعبدون

می پرستیدند گفتند پاکی تراست تو دوست ما از جز ایشان بلکه بودند می پرستیدند

الجن اكثرهم بهم مؤمنون ۞ فاليوم لا يملك بعضكم لبعض نفعا

پریان را بیشترین ایشان بدیشان گروندگان پس امروز مالک نباشند بعضی شما بعضی را سودی

ولا ضرا ونقول للذين ظلموا ذوقوا عذاب النار التي كنتم بها

و نه زیانی و گوییم آنانرا که ستم کردند بچشید عذاب آتش را که بودید بدان

تكذبون ۞ واذا تتلى عليهم اياتنا بينات قالوا ما هذا الا رجل

دروغ داشتید و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما روشن گفتند نیست این مگر مردی

يريد ان يصدكم عما كان يعبد اباؤكم وقالوا ما هذا الا افك

که میخواهد که باز دارد شما را از آنچه می پرستیدند پدران شما و گفتند نیست این مگر دروغ

مفترى وقال الذين كفروا للحق لما جاءهم ان هذا الا سحر

بافته و گفتند آنان که کافر شدند مر حق را چون آمد ایشانرا نیست این مگر جادوی

مبين ۞ وما اتيناهم من كتب يدرسونها وما ارسلنا اليهم قبلك

روشن و ندادیم ایشانرا هیچ کتابی که درس کنند آنرا و نفرستادیم بایشان پیش از تو

من نذير ۞ وكذب الذين من قبلهم وما بلغوا معشار ما اتيناهم

هیچ بیم کننده و دروغ داشتند آنان که پیش از ایشان بودند و نرسیدند بده یک آنچه دادیم ایشانرا

فكذبوا رسلي فكيف كان نكير ۞ قل انما اعظكم بواحدة ان تقوموا

پس بدروغ داشتند رسولان مرا پس چگونه بود عقوبت من بگو جز این نیست که پند میدهم شما را بیک پند که بایستید

لله مثنى وفرادى ثم تتفكروا ما بصاحبكم من جنة ان هو الا

مر خدایرا دو دو و یک یک پس اندیشه کنید که نیست بصاحب شما هیچ دیوانگی نیست او مگر بیم کننده

نذير لكم بين يدي عذاب شديد ۞ قل ما سألتكم من اجر فهو لكم

مر شما را از پیش عذاب سخت بگو نخواستم از شما هیچ مزدی پس آن مر شماراست

ان اجري الا على الله وهو على كل شيء شهيد ۞ قل ان ربي

نیست مزد من مگر بر خدا و او بر همه چیزی گواه است بگو بدرستیکه پروردگار من

يقذف بالحق علام الغيوب ۞ قل جاء الحق وما يبدئ الباطل

می اندازد حق را داننده نهانها بگو آمد حق و نه پیدا کند باطل

وما يعيد ۞ قل ان ضللت فانما اضل على نفسي وان اهتديت

و نه باز گرداند بگو اگر گمراه شوم پس جز این نیست که گمراه شوم بر تن خود و اگر راه یابم

فبما يوحي الي ربي انه سميع قريب ۞ ولو ترى اذ فزعوا فلا فوت

پس بسبب آنچه وحی کند بمن پروردگار من بدرستیکه او شنوا نزدیک است و اگر ببینی چون ترسند پس نیست گریختنی

واخذوا من مكان قريب ۞ وقالوا امنا به وانى لهم التناوش

و گرفته شوند از جایگاه نزدیک و گفتند بگرویدیم بدان و از کجا بود ایشانرا فرا گرفتن

من مكان بعيد ۞ وقد كفروا به من قبل ويقذفون بالغيب

از جایگاه دور و بدرستیکه کافر شدند بدان از پیش و می گفتند از گمان

من مكان بعيد ۞ وحيل بينهم وبين ما يشتهون كما فعل باشياعهم

از جایگاه دور و حایل کرده شود میان ایشان و میان آنچه آرزو کنند چنانکه کرده شد با گروه ایشان

من قبل انهم كانوا في شك مريب ۞

از پیش بدرستیکه ایشان بودند در شکی تهمت آرنده

سورة الملائكة — خمس واربعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله فاطر السموات والارض جاعل الملائكة رسلا اولي اجنحة

سپاس مر خدایرا آفریننده آسمانها و زمین گرداننده فرشتگان رسولان خداوندان بالها

مثنى وثلاث ورباع يزيد في الخلق ما يشاء ان الله على كل شيء

قدير ما يفتح الله للناس من رحمة فلا ممسك لها وما يمسك

فلا مرسل له من بعده وهو العزيز الحكيم يا ايها الناس اذكروا نعمت الله

عليكم هل من خالق غير الله يرزقكم من السماء والارض لا اله

الا هو فانى تؤفكون وان يكذبوك فقد كذبت رسل

من قبلك والى الله ترجع الامور يا ايها الناس ان وعد الله

حق فلا تغرنكم الحياة الدنيا ولا يغرنكم بالله الغرور ان

الشيطان لكم عدو فاتخذوه عدوا انما يدعوا حزبه ليكونوا

من اصحاب السعير الذين كفروا لهم عذاب شديد والذين

امنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة واجر كبير افمن زين له

سوء عمله فراه حسنا فان الله يضل من يشاء ويهدي من يشاء

فلا تذهب نفسك عليهم حسرات ان الله عليم بما يصنعون

والله الذي ارسل الرياح فتثير سحابا فسقناه الى بلد ميت فاحيينا

به الارض بعد موتها كذلك النشور من كان يريد العزة فلله

العزة جميعا اليه يصعد الكلم الطيب والعمل الصالح يرفعه

والذين يمكرون السيئات لهم عذاب شديد ومكر اولئك

هو يبور والله خلقكم من تراب ثم من نطفة ثم جعلكم ازواجا

وما تحمل من انثى ولا تضع الا بعلمه وما يعمر من معمر ولا ينقص

من عمره الا في كتاب ان ذلك على الله يسير وما يستوي البحران

هذا عذب فرات سائغ شرابه وهذا ملح اجاج ومن كل

تاكلون لحما طريا وتستخرجون حلية تلبسونها وترى الفلك فيه

مواخر لتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون يولج الليل في النهار

ويولج النهار في الليل وسخر الشمس والقمر كل يجري لاجل

مسمى ذلكم الله ربكم له الملك والذين تدعون من دونه

ما يملكون من قطمير ۝ ان تدعوهم لا يسمعوا دعاءكم ولو سمعوا ما
استجابوا لكم ويوم القيامة يكفرون بشرككم ولا ينبئك مثل
خبير ۝ يا ايها الناس انتم الفقراء الى الله والله هو الغني الحميد
ان يشا يذهبكم ويات بخلق جديد ۝ وما ذلك على الله بعزيز
ولا تزر وازرة وزر اخرى وان تدع مثقلة الى حملها لا يحمل
منه شيء ولو كان ذا قربى انما تنذر الذين يخشون ربهم بال
غيب واقاموا الصلوة ومن تزكى فانما يتزكى لنفسه والى الله
المصير ۝ وما يستوي الاعمى والبصير ۝ ولا الظلمات ولا النور
ولا الظل ولا الحرور ۝ وما يستوي الاحياء ولا الاموات
ان الله يسمع من يشاء وما انت بمسمع من في القبور ان انت الا
نذير ۝ انا ارسلناك بالحق بشيرا ونذيرا ۝ وان من امة الا
خلا فيها نذير ۝ وان يكذبوك فقد كذب الذين من قبلهم جاءتهم

حزب

رسلهم

رسلهم بالبينات وبالزبر وبالكتاب المنير ۝ ثم اخذت الذين
كفروا فكيف كان نكير ۝ الم تر ان الله انزل من السماء ماء فاخرجنا
به ثمرات مختلفا الوانها ومن الجبال جدد بيض وحمر مختلف
الوانها وغرابيب سود ۝ ومن الناس والدواب والانعام مختلف
الوانه كذلك انما يخشى الله من عباده العلماء ان الله عزيز غفور ۝
ان الذين يتلون كتاب الله واقاموا الصلوة وانفقوا مما
رزقناهم سرا وعلانية يرجون تجارة لن تبور ۝ ليوفيهم اجورهم
ويزيدهم من فضله انه غفور شكور ۝ والذي اوحينا اليك من
الكتاب هو الحق مصدقا لما بين يديه ان الله بعباده لخبير
بصير ۝ ثم اورثنا الكتاب الذين اصطفينا من عبادنا فمنهم
ظالم لنفسه ومنهم مقتصد ومنهم سابق بالخيرات باذن الله
ذلك هو الفضل الكبير ۝ جنات عدن يدخلونها يحلون فيها

من اساور من ذهب ولؤلؤا ولباسهم فيها حرير ۞ وقالوا الحمد لله
الذي اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور شكور ۞ الذي احلنا دار
المقامة من فضله لا يمسنا فيها نصب ولا يمسنا فيها لغوب ۞
والذين كفروا لهم نار جهنم لا يقضى عليهم فيموتوا ولا يخفف
عنهم من عذابها كذلك نجزي كل كفور ۞ وهم يصطرخون
فيها ربنا اخرجنا نعمل صالحا غير الذي كنا نعمل اولم نعمركم ما يتذكر
فيه من تذكر وجاءكم النذير فذوقوا فما للظالمين من نصير ۞
ان الله عالم غيب السموات والارض انه عليم بذات الصدور
هو الذي جعلكم خلائف في الارض فمن كفر فعليه كفره
ولا يزيد الكافرين كفرهم عند ربهم الا مقتا ولا يزيد الكافرين
كفرهم الا خسارا ۞ قل ارأيتم شركاءكم الذين تدعون من دون الله
اروني ماذا خلقوا من الارض ام لهم شرك في السموات ام آتيناهم

كتابا فهم على بينة منه بل ان يعد الظالمون بعضهم بعضا الا
غرورا ۞ ان الله يمسك السموات والارض ان تزولا ولئن زالتا
ان امسكهما من احد من بعده انه كان حليما غفورا ۞ واقسموا بالله
جهد ايمانهم لئن جاءهم نذير ليكونن اهدى من احدى الامم فلما جاءهم
نذير ما زادهم الا نفورا ۞ استكبارا في الارض ومكر السيئ ولا
يحيق المكر السيئ الا باهله فهل ينظرون الا سنت الاولين ۞
فلن تجد لسنت الله تبديلا ۞ ولن تجد لسنت الله تحويلا ۞
اولم يسيروا في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من
قبلهم وكانوا اشد منهم قوة وما كان الله ليعجزه من شيء في
السموات ولا في الارض انه كان عليما قديرا ۞ ولو يؤاخذ الله
الناس بما كسبوا ما ترك على ظهرها من دابة ولكن يؤخرهم الى
اجل مسمى فاذا جاء اجلهم فان الله كان بعباده بصيرا

سورة يس ثلث و ثمانين
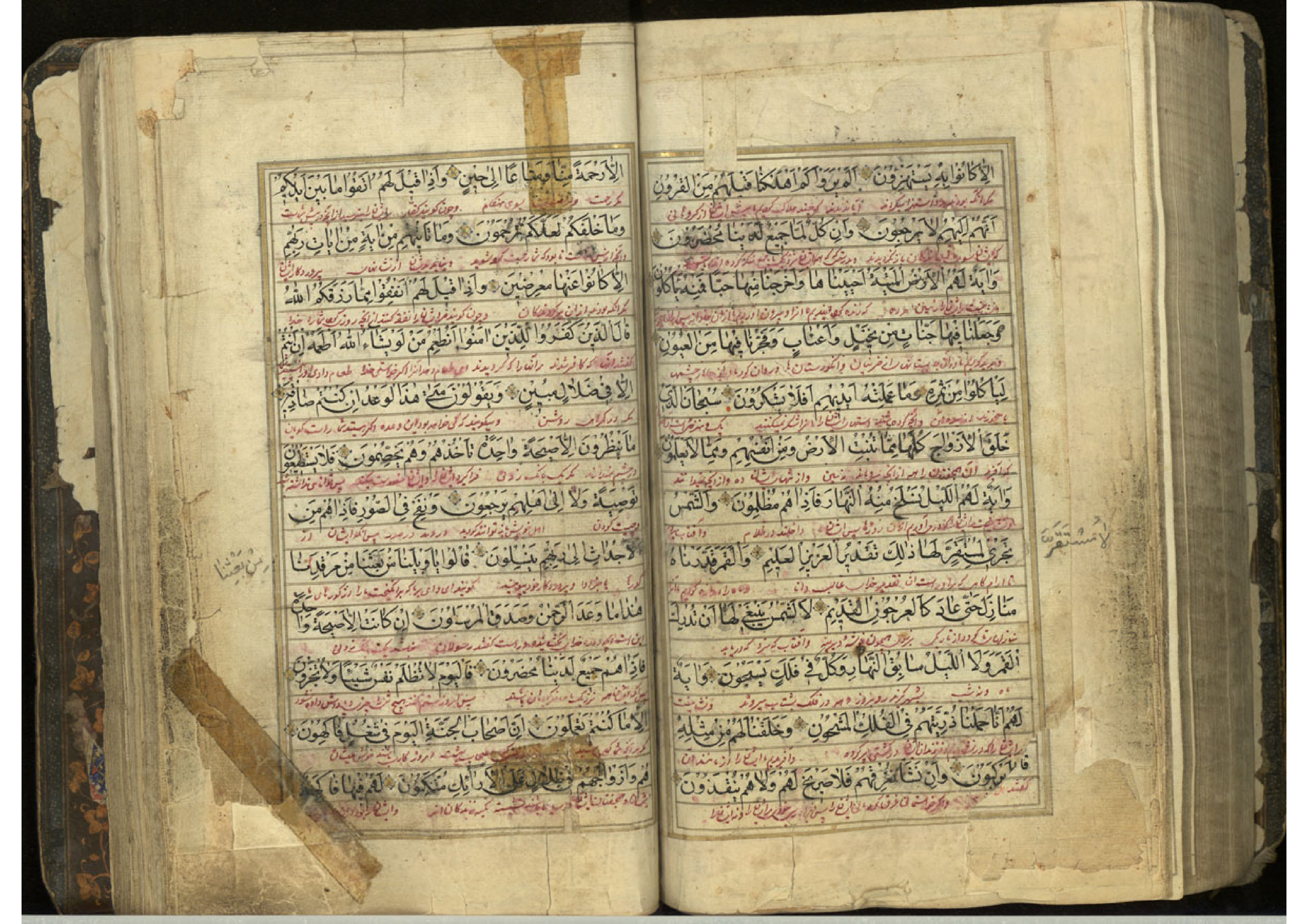

بسم الله الرحمن الرحيم

يس ۞ والقرآن الحكيم ۞ إنك لمن المرسلين ۞ على صراط مستقيم ۞ تنزيل
العزيز الرحيم ۞ لتنذر قوما ما أنذر آباؤهم فهم غافلون ۞ لقد
حق القول على أكثرهم فهم لا يؤمنون ۞ إنا جعلنا في أعناقهم
أغلالا فهي إلى الأذقان فهم مقمحون ۞ وجعلنا من بين أيديهم سدا
ومن خلفهم سدا فأغشيناهم فهم لا يبصرون ۞ وسواء عليهم أأنذرتهم
أم لم تنذرهم لا يؤمنون ۞ إنما تنذر من اتبع الذكر وخشي الرحمن
بالغيب فبشره بمغفرة وأجر كريم ۞ إنا نحن نحيي الموتى ونكتب ما
قدموا وآثارهم وكل شيء أحصيناه في إمام مبين ۞ واضرب لهم
مثلا أصحاب القرية إذ جاءها المرسلون ۞ إذ أرسلنا إليهم ا
ثنين فكذبوهما فعززنا بثالث فقالوا إنا إليكم مرسلون ۞
قالوا ما أنتم إلا بشر مثلنا وما أنزل الرحمن من شيء إن أنتم إلا

تكذبون

تكذبون ۞ قالوا ربنا يعلم إنا إليكم لمرسلون ۞ وما علينا إلا
البلاغ المبين ۞ قالوا إنا تطيرنا بكم لئن لم تنتهوا لنرجمنكم و
ليمسنكم منا عذاب أليم ۞ قالوا طائركم معكم أئن ذكرتم بل أنتم
قوم مسرفون ۞ وجاء من أقصى المدينة رجل يسعى قال يا قوم
اتبعوا المرسلين ۞ اتبعوا من لا يسألكم أجرا وهم مهتدون ۞
وما لي لا أعبد الذي فطرني وإليه ترجعون ۞ أأتخذ من
دونه آلهة إن يردن الرحمن بضر لا تغن عني شفاعتهم شيئا
ولا ينقذون ۞ إني إذا لفي ضلال مبين ۞ إني آمنت بربكم
فاسمعون ۞ قيل ادخل الجنة قال يا ليت قومي يعلمون ۞
بما غفر لي ربي وجعلني من المكرمين ۞ وما أنزلنا على قومه
من بعده من جند من السماء وما كنا منزلين ۞ إن كانت إلا صيحة
واحدة فإذا هم خامدون ۞ يا حسرة على العباد ما يأتيهم من
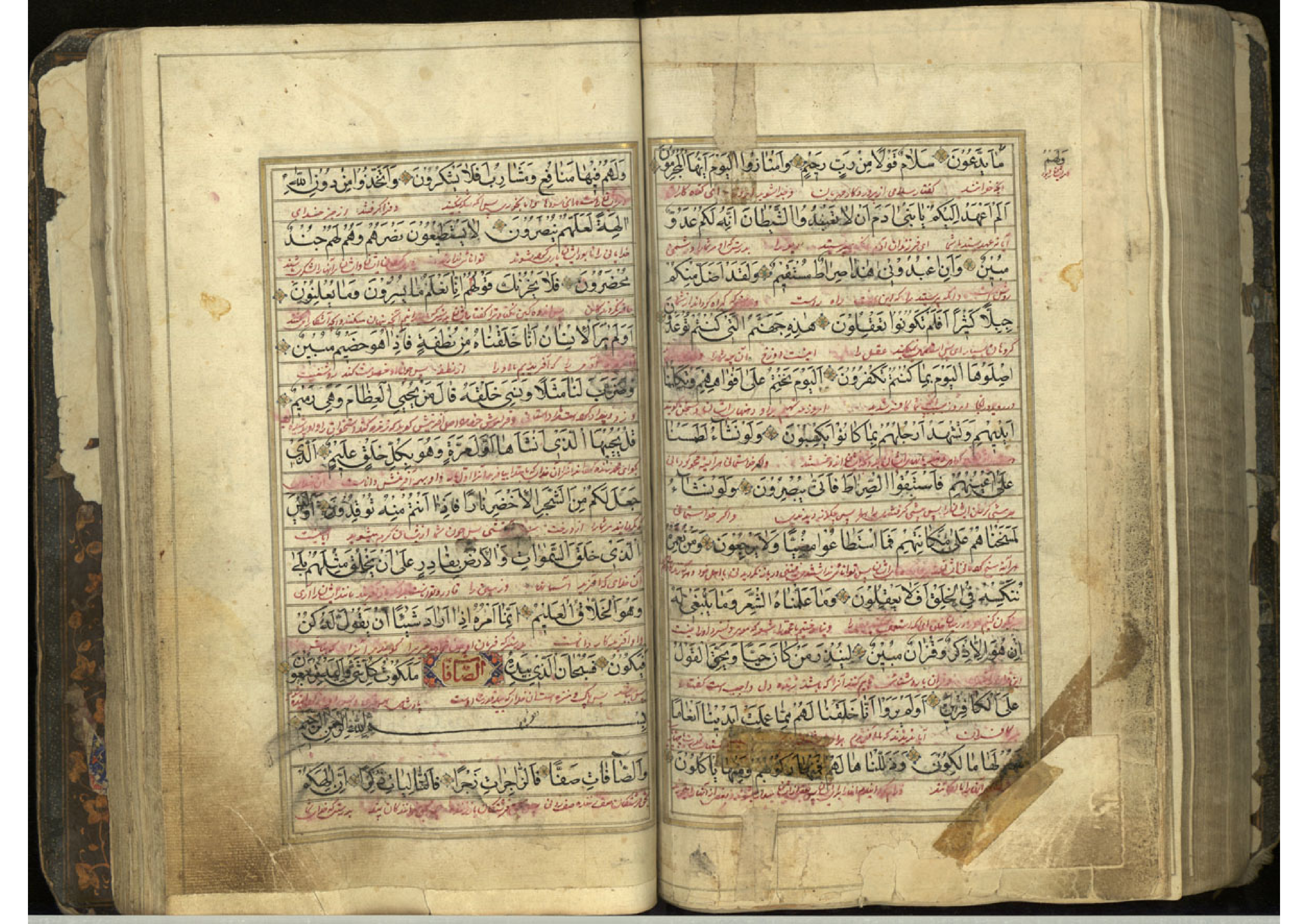

الا كانوا به يستهزءون ۝ الم يروا كم اهلكنا قبلهم من القرون
انهم اليهم لا يرجعون ۝ وان كل لما جميع لدينا محضرون ۝
وءاية لهم الارض الميتة احييناها واخرجنا منها حبا فمنه ياكلون
وجعلنا فيها جنات من نخيل واعناب وفجرنا فيها من العيون
لياكلوا من ثمره وما عملته ايديهم افلا يشكرون ۝ سبحان الذي
خلق الازواج كلها مما تنبت الارض ومن انفسهم ومما لا يعلمون
وءاية لهم اليل نسلخ منه النهار فاذا هم مظلمون ۝ والشمس
تجري لمستقر لها ذلك تقدير العزيز العليم ۝ والقمر قدرناه
منازل حتى عاد كالعرجون القديم ۝ لا الشمس ينبغي لها ان تدرك
القمر ولا اليل سابق النهار وكل في فلك يسبحون ۝ وءاية
لهم انا حملنا ذريتهم في الفلك المشحون ۝ وخلقنا لهم من مثله
ما يركبون ۝ وان نشا نغرقهم فلا صريخ لهم ولا هم ينقذون

لا مستقر

الا رحمة منا ومتاعا الى حين ۝ واذا قيل لهم اتقوا ما بين ايديكم
وما خلفكم لعلكم ترحمون ۝ وما تاتيهم من ءاية من ءايات ربهم
الا كانوا عنها معرضين ۝ واذا قيل لهم انفقوا مما رزقكم الله
قال الذين كفروا للذين ءامنوا انطعم من لو يشاء الله اطعمه ان انتم
الا في ضلال مبين ۝ ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين
ما ينظرون الا صيحة واحدة تاخذهم وهم يخصمون ۝ فلا يستطيعون
توصية ولا الى اهلهم يرجعون ۝ ونفخ في الصور فاذا هم من
الاجداث الى ربهم ينسلون ۝ قالوا يا ويلنا من بعثنا من مرقدنا
هذا ما وعد الرحمن وصدق المرسلون ۝ ان كانت الا صيحة واحدة
فاذا هم جميع لدينا محضرون ۝ فاليوم لا تظلم نفس شيئا ولا تجزون
الا ما كنتم تعملون ۝ ان اصحاب الجنة اليوم في شغل فاكهون
هم وازواجهم في ظلال على الارائك متكئون ۝ لهم فيها فاكهة

من بعثنا

ما يدعون ۞ سلام قولا من رب رحيم ۞ وامتازوا اليوم ايها المجرمون

الم اعهد اليكم يا بني آدم ان لا تعبدوا الشيطان انه لكم عدو

مبين ۞ وان اعبدوني هذا صراط مستقيم ۞ ولقد اضل منكم

جبلا كثيرا افلم تكونوا تعقلون ۞ هذه جهنم التي كنتم توعدون

اصلوها اليوم بما كنتم تكفرون ۞ اليوم نختم على افواههم وتكلمنا

ايديهم وتشهد ارجلهم بما كانوا يكسبون ۞ ولو نشاء لطمسنا

على اعينهم فاستبقوا الصراط فانى يبصرون ۞ ولو نشاء

لمسخناهم على مكانتهم فما استطاعوا مضيا ولا يرجعون ۞ ومن نعمره

ننكسه في الخلق افلا يعقلون ۞ وما علمناه الشعر وما ينبغي له

ان هو الا ذكر وقرآن مبين ۞ لينذر من كان حيا ويحق القول

على الكافرين ۞ اولم يروا انا خلقنا لهم مما عملت ايدينا انعاما

فهم لها مالكون ۞ وذللناها لهم فمنها ركوبهم ومنها ياكلون

ولهم

ولهم فيها منافع ومشارب افلا يشكرون ۞ واتخذوا من دون الله

آلهة لعلهم ينصرون ۞ لا يستطيعون نصرهم وهم لهم جند

محضرون ۞ فلا يحزنك قولهم انا نعلم ما يسرون وما يعلنون ۞

اولم ير الانسان انا خلقناه من نطفة فاذا هو خصيم مبين

وضرب لنا مثلا ونسي خلقه قال من يحيي العظام وهي رميم ۞

قل يحييها الذي انشاها اول مرة وهو بكل خلق عليم ۞ الذي

جعل لكم من الشجر الاخضر نارا فاذا انتم منه توقدون ۞ اوليس

الذي خلق السماوات والارض بقادر على ان يخلق مثلهم بلى

وهو الخلاق العليم ۞ انما امره اذا اراد شيئا ان يقول له كن

فيكون ۞ فسبحان الذي بيده ملكوت كل شيء واليه ترجعون

الصافات

بسم الله الرحمن الرحيم

والصافات صفا ۞ فالزاجرات زجرا ۞ فالتاليات ذكرا ۞ ان الهكم

لواحد ۞ رب السموات والارض وما بينهما ورب المشارق ۞ انا

زينا السماء الدنيا بزينة الكواكب وحفظا من كل شيطان

مارد ۞ لا يسمعون الى الملإ الاعلى ويقذفون من كل جانب دحورا

ولهم عذاب واصب ۞ الا من خطف الخطفة فاتبعه شهاب ثاقب

فاستفتهم اهم اشد خلقا ام من خلقنا انا خلقناهم من طين لازب

بل عجبت ويسخرون ۞ واذا ذكروا لا يذكرون ۞ واذا راوا اية يستسخرون

وقالوا ان هذا الا سحر مبين ۞ ءاذا متنا وكنا ترابا وعظاما ءانا

لمبعوثون ۞ اوآباؤنا الاولون ۞ قل نعم وانتم داخرون ۞ فانما هي

زجرة واحدة فاذا هم ينظرون ۞ وقالوا يا ويلنا هذا يوم الدين

هذا يوم الفصل الذي كنتم به تكذبون ۞ احشروا الذين ظلموا

وازواجهم وما كانوا يعبدون ۞ من دون الله فاهدوهم الى صراط

الجحيم ۞ وقفوهم انهم مسؤولون ۞ ما لكم لا تناصرون ۞ بل هم اليوم

مستسلمون

مستسلمون ۞ واقبل بعضهم على بعض يتساءلون ۞ قالوا انكم كنتم

تاتوننا عن اليمين ۞ قالوا بل لم تكونوا مؤمنين ۞ وما كان لنا عليكم

من سلطان بل كنتم قوما طاغين ۞ فحق علينا قول ربنا انا لذائقون ۞

فاغويناكم انا كنا غاوين ۞ فانهم يومئذ في العذاب مشتركون ۞

انا كذلك نفعل بالمجرمين ۞ انهم كانوا اذا قيل لهم لا اله الا الله

يستكبرون ۞ ويقولون ائنا لتاركوا آلهتنا لشاعر مجنون ۞ بل جاء

بالحق وصدق المرسلين ۞ انكم لذائقوا العذاب الاليم ۞ وما تجزون

الا ما كنتم تعملون ۞ الا عباد الله المخلصين ۞ اولئك لهم رزق

معلوم ۞ فواكه وهم مكرمون ۞ في جنات النعيم ۞ على سرر متقابلين

يطاف عليهم بكاس من معين ۞ بيضاء لذة للشاربين ۞ لا فيها غول

ولا هم عنها ينزفون ۞ وعندهم قاصرات الطرف عين ۞ كانهن بيض

مكنون ۞ فاقبل بعضهم على بعض يتساءلون ۞ قال قائل منهم اني

كان لي قرين ۝ يقول ائنك لمن المصدقين ۝ اذا متنا وكنا ترابا وعظاما
ءانا لمدينون ۝ قال هل انتم مطلعون ۝ فاطلع فراه في سواء الجحيم
قال تالله ان كدت لتردين ۝ ولولا نعمة ربي لكنت من المحضرين
افما نحن بميتين ۝ الا موتتنا الاولى وما نحن بمعذبين ۝ ان هذا
لهو الفوز العظيم ۝ لمثل هذا فليعمل العاملون ۝ اذلك خير نزلا
ام شجرة الزقوم ۝ انا جعلناها فتنة للظالمين ۝ انها شجرة تخرج
في اصل الجحيم ۝ طلعها كانه رءوس الشياطين ۝ فانهم لآكلون منها
البطون ۝ ثم ان لهم عليها لشوبا من حميم ۝ ثم ان مرجعهم لالى
الجحيم ۝ انهم الفوا اباءهم ضالين ۝ فهم على اثارهم يهرعون ۝ ولقد
ضل قبلهم اكثر الاولين ۝ ولقد ارسلنا فيهم منذرين ۝ فانظر
كيف كان عاقبة المنذرين ۝ الا عباد الله المخلصين ۝ ولقد
نادينا نوح فلنعم المجيبون ۝ ونجيناه واهله من الكرب العظيم

وجعلنا ذريته هم الباقين ۝ وتركنا عليه في الاخرين ۝ سلام
على نوح في العالمين ۝ انا كذلك نجزي المحسنين ۝ انه من عبادنا
المومنين ۝ ثم اغرقنا الاخرين ۝ وان من شيعته لابراهيم ۝ اذ جاء
ربه بقلب سليم ۝ اذ قال لابيه وقومه ماذا تعبدون ۝ افكا
الهة دون الله تريدون ۝ فما ظنكم برب العالمين ۝ فنظر نظرة في
النجوم ۝ فقال اني سقيم ۝ فتولوا عنه مدبرين ۝ فراغ الى الهتهم
فقال الا تاكلون ۝ ما لكم لا تنطقون ۝ فراغ عليهم ضربا باليمين
فاقبلوا اليه يزفون ۝ قال اتعبدون ما تنحتون ۝ والله خلقكم وما
تعملون ۝ قالوا ابنوا له بنيانا فالقوه في الجحيم ۝ فارادوا به كيدا
فجعلناهم الاسفلين ۝ وقال اني ذاهب الى ربي سيهدين ۝ رب
هب لي من الصالحين ۝ فبشرناه بغلام حليم ۝ فلما بلغ معه السعي
قال يا بني اني ارى في المنام اني اذبحك فانظر ماذا ترى ۝ قال

تسلما

يا أبت افعل ما تؤمر ستجدني إن شاء الله من الصابرين ◆ فلما أسلما و

ای پدر من بکن آنچه فرموده اند ترا زود بیابی مرا اگر خواهد خدا از جمله شکیبایان — پس چون منقاد شدند و

تله للجبين ◆ وناديناه أن يا إبراهيم ◆ قد صدقت الرؤيا إنا كذلك

بیفکند او را بر گوشه پیشانی ◆ و بر خواندیم او را که ای ابراهیم ◆ بدرستی که راست کردی خواب را بدرستی که ما همچنین

نجزي المحسنين ◆ إن هذا لهو البلاء المبين ◆ وفديناه بذبح

پاداش دهیم نیکوکاران را ◆ بدرستی که این بود هر آینه آزمایش روشن ◆ و فدیه فرستادیم او را بکشتنی

عظيم ◆ وتركنا عليه في الآخرين ◆ سلام على إبراهيم ◆ كذلك

بزرگ ◆ و بگذاشتیم بر وی در پسینان ◆ سلام باد بر ابراهیم ◆ بدرستی که همچنین

نجزي المحسنين ◆ إنه من عبادنا المؤمنين ◆ وبشرناه بإسحاق نبيا

پاداش دهیم نیکوکاران را ◆ بدرستی که او بود از بندگان مؤمنان ◆ و بشارت دادیم او را باسحق پیغمبر

من الصالحين ◆ وباركنا عليه وعلى إسحاق ومن ذريتهما محسن

از جمله نیکوکاران ◆ و برکت کردیم بر او و بر اسحق ◆ از فرزندان هر دو بودند نیکوکار

وظالم لنفسه مبين ◆ ولقد مننا على موسى وهارون ونجيناهما

و ستم کننده بر نفس خود روشن ◆ و بدرستی که منت نهادیم بر موسی و هارون ◆ و برهانیدیم ایشان را

وقومهما من الكرب العظيم ◆ ونصرناهم فكانوا هم الغالبين ◆

و قوم ایشان را از اندوه بزرگ ◆ و یاری کردیم ایشان را پس بودند ایشان غالبان

وآتيناهما الكتاب المستبين ◆ وهديناهما الصراط المستقيم ◆ و

و بدادیم ایشان را کتاب روشن کننده ◆ و راه نمودیم ایشان را براه راست

تركنا عليهما في الآخرين ◆ سلام على موسى وهارون ◆ إنا كذلك نجزي

بگذاشتیم برای ایشان نام نیکو در زبان پسینان ◆ سلام باد بر موسی و هارون ◆ بدرستی که همچنین پاداش

المحسنين ◆ إنهما من عبادنا المؤمنين ◆ وإن إلياس لمن المرسلين ◆

نیکوکاران را ◆ بدرستی که ایشان بودند از بندگان مومنان ◆ و بدرستی که الیاس بود از جمله رسولان

إذ قال لقومه ألا تتقون ◆ أتدعون بعلا وتذرون أحسن الخالقين

چون گفت مر قوم خود را نمی پرهیزید ◆ آیا میخوانید بت را ◆ و میگذارید نیکوترین آفریدگان را

الله

الله ربكم ورب آبائكم الأولين ◆ فكذبوه فإنهم لمحضرون ◆ إلا

خدا است پروردگار شما و پروردگار پدران شما اولینان ◆ پس دروغ داشتند او را پس بدرستی که ایشان حاضر کرده شدگانند مگر

عباد الله المخلصين ◆ وتركنا عليه في الآخرين ◆ سلام على إل ياسين ◆

بندگان خدای خالص کاران ◆ و بگذاشتیم بر وی نام نیکو در زبان پسینان ◆ سلام باد بر آل پیغمبر

آل یاسین

إنا كذلك نجزي المحسنين ◆ إنه من عبادنا المؤمنين ◆ وإن لوطا

بدرستی که همچنین پاداش دهیم نیکوکاران را ◆ بدرستی که او بود از جمله بندگان مومنان ◆ و بدرستی که لوط

لمن المرسلين ◆ إذ نجيناه وأهله أجمعين ◆ إلا عجوزا في الغابرين ◆

هر آینه از جمله رسولان بود ◆ چون برهانیدیم او را و کسان او را همه ◆ مگر پیرزنی که از جمله بازماندگان در هلاک

ثم دمرنا الآخرين ◆ وإنكم لتمرون عليهم مصبحين ◆ وبالليل

پس هلاک کردیم دیگران را ◆ و بدرستی که هر آینه بگذرید بر ایشان بامدادان ◆ و بشب

أفلا تعقلون ◆ وإن يونس لمن المرسلين ◆ إذ أبق إلى الفلك المشحون

آیا پس استعمال عقل نمیکنید ◆ و بدرستی که یونس هر آینه از جمله رسولان بود ◆ چون بگریخت سوی کشتی پر کرده

فساهم فكان من المدحضين ◆ فالتقمه الحوت وهو مليم ◆ فلولا

پس قرعه زد پس بود از جمله مغلوبان ◆ پس فرو برد او را ماهی و او سزاوار ملامت بود ◆ پس اگر نه

أنه كان من المسبحين ◆ للبث في بطنه إلى يوم يبعثون ◆ فنبذناه

آن بود که از جمله تسبیح کنندگان بود ◆ هر آینه درنگ کردی در شکم او تا روزی که برانگیخته شوند ◆ پس انداختیم او را

بالعراء وهو سقيم ◆ وأنبتنا عليه شجرة من يقطين ◆ وأرسلناه

بکنار صحرا و او بیمار بود ◆ و برویانیدیم بر وی درخت از کدو ◆ و فرستادیم او را

إلى مائة ألف أو يزيدون ◆ فآمنوا فمتعناهم إلى حين ◆ فاستفتهم

بصد هزار ... یا زیاده از آن ◆ پس بگرویدند پس برخوردار کردیم ایشان را تا هنگامی ◆ پس بپرس از ایشان

و یزیدون

ألربك البنات ولهم البنون ◆ أم خلقنا الملائكة إناثا وهم شاهدون ◆

آیا پروردگار تراست دختران و ایشان راست پسران ◆ یا آفریدیم فرشتگان را ماده گان و ایشان حاضران بودند

ألا إنهم من إفكهم ليقولون ◆ ولد الله وإنهم لكاذبون ◆ أصطفى

آگاه باشید بدرستی که ایشان از دروغ ایشان هر آینه میگویند ◆ فرزند دارد خدا ◆ و بدرستی که ایشان هر آینه دروغگویانند ◆ آیا برگزیده

البنات على البنين ۞ ما لكم كيف تحكمون ۞ أفلا تذكرون ۞ أم لكم

سلطان مبين ۞ فأتوا بكتابكم إن كنتم صادقين ۞ وجعلوا بينه

وبين الجنة نسبا ۞ ولقد علمت الجنة إنهم لمحضرون ۞ سبحان الله

عما يصفون ۞ إلا عباد الله المخلصين ۞ فإنكم وما تعبدون

ما أنتم عليه بفاتنين ۞ إلا من هو صال الجحيم ۞ وما منا إلا له

مقام معلوم ۞ وإنا لنحن الصافون ۞ وإنا لنحن المسبحون ۞ وإن كانوا

ليقولون لو أن عندنا ذكرا من الأولين ۞ لكنا عباد الله المخلصين

فكفروا به فسوف يعلمون ۞ ولقد سبقت كلمتنا لعبادنا المرسلين

إنهم لهم المنصورون ۞ وإن جندنا لهم الغالبون ۞ فتول عنهم حتى

حين ۞ وأبصرهم فسوف يبصرون ۞ أفبعذابنا يستعجلون ۞ فإذا نزل

بساحتهم فساء صباح المنذرين ۞ وتول عنهم حتى حين ۞ وأبصر

فسوف يبصرون ۞ سبحان ربك رب العزة عما يصفون ۞ وسلام

على

على المرسلين ۞ والحمد لله رب العالمين ۞

سورة ص ثمان وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

ص ۞ والقرآن ذي الذكر ۞ بل الذين كفروا في عزة وشقاق ۞ كم أهلكنا

من قبلهم من قرن فنادوا ولات حين مناص ۞ وعجبوا أن جاءهم

منذر منهم وقال الكافرون هذا ساحر كذاب ۞ أجعل الآلهة

إلها واحدا إن هذا لشيء عجاب ۞ وانطلق الملأ منهم أن امشوا

واصبروا على آلهتكم إن هذا لشيء يراد ۞ ما سمعنا بهذا في الملة

الآخرة إن هذا إلا اختلاق ۞ أأنزل عليه الذكر من بيننا بل هم

في شك من ذكري بل لما يذوقوا عذاب ۞ أم عندهم خزائن رحمة

ربك العزيز الوهاب ۞ أم لهم ملك السماوات والأرض وما بينهما

فليرتقوا في الأسباب ۞ جند ما هنالك مهزوم من الأحزاب ۞ كذبت

قبلهم قوم نوح وعاد وفرعون ذو الأوتاد ۞ وثمود وقوم لوط

واصحاب الايكة اولئك الاحزاب ۞ ان كل الا كذب الرسل فحق
عقاب ۞ وما ينظر هؤلاء الا صيحة واحدة ما لها من فواق ۞ وقالوا
ربنا عجل لنا قطنا قبل يوم الحساب ۞ اصبر على ما يقولون واذكر
عبدنا داود ذا الايد انه اواب ۞ انا سخرنا الجبال معه يسبحن
بالعشي والاشراق ۞ والطير محشورة كل له اواب ۞ وشددنا
ملكه واتيناه الحكمة وفصل الخطاب ۞ وهل اتاك نبؤا
الخصم اذ تسوروا المحراب ۞ اذ دخلوا على داود ففزع منهم قالوا لا تخف
خصمان بغى بعضنا على بعض فاحكم بيننا بالحق ولا تشطط واهدنا
الى سواء الصراط ۞ ان هذا اخي له تسع وتسعون نعجة ولي نعجة
واحدة فقال اكفلنيها وعزني في الخطاب ۞ قال لقد ظلمك بسؤال
نعجتك الى نعاجه وان كثيرا من الخلطاء ليبغي بعضهم على بعض الا
الذين امنوا وعملوا الصالحات وقليل ما هم وظن داود انما فتناه

فاستغفر ربه وخر راكعا واناب ۞ فغفرنا له ذلك وان له عندنا
لزلفى وحسن ماب ۞ يا داود انا جعلناك خليفة في الارض فا
حكم بين الناس بالحق ولا تتبع الهوى فيضلك عن سبيل الله ان
الذين يضلون عن سبيل الله لهم عذاب شديد بما نسوا يوم
الحساب ۞ وما خلقنا السماء والارض وما بينهما باطلا ذلك ظن
الذين كفروا فويل للذين كفروا من النار ۞ ام نجعل الذين امنوا
وعملوا الصالحات كالمفسدين في الارض ام نجعل المتقين كالفجار
كتاب انزلناه اليك مبارك ليدبروا اياته وليتذكر اولوا الالباب
ووهبنا لداود سليمان نعم العبد انه اواب ۞ اذ عرض عليه
بالعشي الصافنات الجياد ۞ فقال اني احببت حب الخير عن ذكر
ربي حتى توارت بالحجاب ۞ ردوها علي فطفق مسحا بالسوق وا
لاعناق ۞ ولقد فتنا سليمان والقينا على كرسيه جسدا

الخيل

ثم أناب * قال رب اغفر لي وهب لي ملكا لا ينبغي لأحد من بعدي

پس باز آمد بدرگاه خدا گفت ای پروردگار من بیامرز و ببخش مرا پادشاهی که نسزد هیچ کس را پس از من

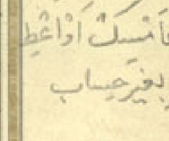
إنك أنت الوهاب * فسخرنا له الريح تجري بأمره رخاء حيث أصاب

بدرستیکه تو بخشنده پس مسخر کردیم مر او را باد که میرفت بفرمان او نرم و خوش هر جا که میخواست

والشياطين كل بناء وغواص * وآخرين مقرنين في الأصفاد

و دیوان را هر بنا کننده و هر دریا فرو شونده و دیگران را بیکدیگر قرین کرده در بندها

هذا عطاؤنا فامنن أو أمسك بغير حساب * وإن له عندنا لزلفى

این است بخشش ما پس بده از آن که خواهی یا باز دار تو بی شمار و بدرستیکه مر او راست نزدیک ما هر آینه نزدیکی

وحسن مآب * واذكر عبدنا أيوب إذ نادى ربه أني مسني الشيطان

نیکو بازگشتن جای و یاد کن بنده ما را ایوب چون بخواند پروردگار خود را که برسید مرا دیو

بنصب وعذاب * اركض برجلك هذا مغتسل بارد وشراب

رنجی و شکنجی گفتیم ای ایوب بزن پای خود را بزمین این آب که میبینی موضع غسل

ووهبنا له أهله ومثلهم معهم رحمة منا وذكرى لأولي الألباب *

و ببخشیدیم مر او را کسان او را و مانند ایشان با ایشان رحمتی از نزدیک ما و پندی مر خداوندان خرد را

وخذ بيدك ضغثا فاضرب به ولا تحنث إنا وجدناه صابرا

و فرا گیر بدست خود یک دسته گیاه پس بزن بآن و بزه مشو در سوگند بدرستیکه یافتیم او را صابر

نعم العبد إنه أواب * واذكر عبادنا إبراهيم وإسحق ويعقوب

نیکو بنده بدرستیکه او بدرگاه آینده بود و یاد کن بندگان ما را ابراهیم و اسحق و یعقوب

أولي الأيدي والأبصار * إنا أخلصناهم بخالصة ذكرى الدار * وإنهم

خداوندان قوتها و بینائیها بدرستیکه خالص گردانیدیم ایشان را بخالص گردانیدنی یاد کردن آن سرای

عندنا لمن المصطفين الأخيار * واذكر إسمعيل واليسع وذا الكفل

نزدیک ما هر آینه از برگزیدگان و اخیار بودند و یاد کن اسمعیل و یسع و ذا الکفل

وكل من الأخيار * هذا ذكر وإن للمتقين لحسن مآب * جنات

و همه از برگزیدگان بودند این قرآن پندیست و مر پرهیزکاران را بود هر آینه نیکو بازگشتن بهشتهای

عدن مفتحة لهم الأبواب * متكئين فيها يدعون فيها بفاكهة

اقامت گشوده مر ایشان را درها تکیه زنندگان در آن جا خوانند در آن جا میوه‌های

كثيرة وشراب * وعندهم قاصرات الطرف أتراب * هذا ما توعدون

بسیار و آشامیدنی و نزدیک ایشان بود زنان ... این است آنچه وعده

ليوم الحساب * إن هذا لرزقنا ما له من نفاد * هذا وإن للطاغين

در روز قیامت بدرستیکه این است هر آینه روزی ما نبود مر او را هیچ انقطاع این است بدرستیکه مر طاغیان را

لشر مآب * جهنم يصلونها فبئس المهاد * هذا فليذوقوه حميم

هر آینه بد بازگشتن جای دوزخ در روند در آن جا پس بد گهواره ایست این است پس باید که بچشند آن را آب گرم

وغساق * وآخر من شكله أزواج * هذا فوج مقتحم معكم لا مرحبا

و چرک ... این گروهی است در آینده با شما

حزب

بهم إنهم صالوا النار * قالوا بل أنتم لا مرحبا بكم أنتم قدمتموه

... در روند اندر آتش گویند بلکه شما را خوشی مباد شما فرا پیش آوردید

لنا فبئس القرار * قالوا ربنا من قدم لنا هذا فزده عذابا ضعفا

از برای ما پس بد آرامگاهی است گویند ای پروردگار ما هر که فرا پیش آورد مر ما را این پس بیفزای او را عذابی دو چندان

في النار * وقالوا ما لنا لا نرى رجالا كنا نعدهم من الأشرار * أتخذناهم

در آتش و گویند چیست ما را که نمی بینیم مردانی که بودیم می شمردیم ایشان را از بدان

سخريا أم زاغت عنهم الأبصار * إن ذلك لحق تخاصم أهل النار

... بدرستیکه این هر آینه حق است خصومت اهل دوزخ

قل إنما أنا منذر وما من إله إلا الله الواحد القهار * رب السموات

بگو بدرستیکه من بیم کننده ام و نیست هیچ خدای مگر یک خدای قهر کننده اوست پروردگار آسمانها

والأرض وما بينهما العزيز الغفار * قل هو نبأ عظيم * أنتم عنه

و زمین و آنچه میان ایشانست خدای غالب آمرزگار بگو آن خبری بزرگست و شما از آن بر

معرضون * ما كان لي من علم بالملإ الأعلى إذ يختصمون * إن يوحى

گردانندگان نیست هیچ دانشی بفرشتگان افراشته چون خصومت میکردند

إلي إلا أنما أنا نذير مبين ۞ إذ قال ربك للملئكة إني خالق بشرا

من طين ۞ فإذا سويته ونفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين

فسجد الملئكة كلهم أجمعون ۞ إلا إبليس استكبر وكان من الكافرين

قال يا إبليس ما منعك أن تسجد لما خلقت بيدي أستكبرت

أم كنت من العالين ۞ قال أنا خير منه خلقتني من نار وخلقته

من طين ۞ قال فاخرج منها فإنك رجيم ۞ وإن عليك لعنتي إلى

يوم الدين ۞ قال رب فأنظرني إلى يوم يبعثون ۞ قال فإنك

من المنظرين ۞ إلى يوم الوقت المعلوم ۞ قال فبعزتك لأغوينهم

أجمعين ۞ إلا عبادك منهم المخلصين ۞ قال فالحق والحق أقول

لأملأن جهنم منك وممن تبعك منهم أجمعين ۞ قل ما أسألكم عليه

من أجر وما أنا من المتكلفين ۞ إن هو إلا ذكر للعالمين ۞ ولتعلمن

نبأه بعد حين ۞

مكية وهي سورة الزمر خمس وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ۞ إنا أنزلنا إليك الكتاب بالحق

فاعبد الله مخلصا له الدين ۞ ألا لله الدين الخالص والذين اتخذوا

من دونه أولياء ما نعبدهم إلا ليقربونا إلى الله زلفى إن الله يحكم

بينهم فيما هم فيه يختلفون ۞ إن الله لا يهدي من هو كاذب كفار

لو أراد الله أن يتخذ ولدا لاصطفى مما يخلق ما يشاء سبحانه

هو الله الواحد القهار ۞ خلق السماوات والأرض بالحق يكور

الليل على النهار ويكور النهار على الليل وسخر الشمس والقمر

كل يجري لأجل مسمى ألا هو العزيز الغفار ۞ خلقكم من نفس

واحدة ثم جعل منها زوجها وأنزل لكم من الأنعام ثمانية

أزواج يخلقكم في بطون أمهاتكم خلقا من بعد خلق في ظلمات

ثلاث ذلكم الله ربكم له الملك لا إله إلا هو فأنى تصرفون

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا

اگر کافر شوید پس بدرستیکه خدای بی نیازست از شما و نپسندد مر بندگان خود را از کفر و اگر شکر کنید

يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم

پسندد آنرا از برای شما و برندارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را پس بپروردگار شماست بازگشت شما پس خبر دهد شما را

بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۞ وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ

بر آنچه که بودید میکردید بدرستیکه او داناست بسرایر سینها و چون برسد بآدمی

ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ

زیانی بخواند پروردگار خود را بازگردنده بسوی او پس چون دهد او را نعمتی از نزد خود فراموش کند آنچه

يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلَّ عَن سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ

خوانده بود باو از پیش و گرداند مر خدای را همتایان تا گمراه کنند مردمان را از راه او بگو برخوردار شو

بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۞ أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ

بکفر خود اندکی بدرستیکه تو از اصحاب آتش ای آنکسی که او عبادت کند شب

اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ

سجود کننده و ایستاده ترسد از آخرت و امید دارد برحمت پروردگار خود بگو ای محمد که آیا

يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو

یکسان باشند آنها که میدانند و آنها که نمیدانند بدرستیکه پند گیرند خداوندان

الْأَلْبَابِ ۞ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا

خردها بگو ای بندگان من آنها که گرویده اید بترسید از پروردگار خود مر آنها که نیکوئی کردند

فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ

در این دنیا نیکوئی بود و زمین خدا فراخست بدرستیکه تمام داده شود صابران را

أَجْرَهُم بِغَيْرِ حِسَابٍ ۞ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّينَ

مزدهای بی شمار بگو بدرستیکه فرموده اند مرا که پرستم خدایرا خالص کننده مر او را دین

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۞ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي

و فرموده اند مرا تا باشم اول منقادان بگو که من میترسم اگر عاصی شوم از فرمان پروردگار

عذاب

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۞ قُلِ اللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُ دِينِي فَاعْبُدُوا مَا

عذاب روز بزرگ بگو خدایرا می پرستم خالص کننده مر او را دین خود پس بپرستید آنچه

شِئْتُم مِّن دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ

میخواهید از جز او بگو بدرستیکه زیان کاران آنها اند که زیان کار کردند بر نفسهای خود و اهل خود

يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۞ لَهُم مِّن فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ

روز قیامت آگاه باشید که آنست زیان کار روشن مر ایشان راست از بالای ایشان سایه ها

مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ

از آتش و از زیر ایشان سایه ها آنست که میترساند خدا بدان بندگان خود را ای بندگان من

فَاتَّقُونِ ۞ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا

پس بترسید و آنها که دوری جستند از پرستیدن شیطان که پرستند آنرا و بازگشتند

إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ

بخدا مر ایشان راست بشارت پس بشارت ده بندگان مرا آنها که میشنوند گفت را پس پیروی میکنند

أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ

نیکوتر آنرا آن گروه آنها اند که راه نمود ایشانرا خدا و آن گروه ایشان اند خداوندان دانش

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنتَ تُنقِذُ مَن فِي النَّارِ

آیا کسی که واجب شد بروی سخن عذاب آیا پس تو میرهانی آنرا که در آتش بود

لَٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّن فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ

لیکن آنها که پرهیز کردند از عقاب پروردگار خود مر ایشان راست غرفها از غرفهای بالای بنا کرده

تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ۞ أَلَمْ

که میرود از زیر آنها جویها وعده کرده خدا خلاف نکند خدا وعده را آیا

تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ

نمی بینی که خدا فرو فرستاد از آسمان آب پس درآورد آنرا چشمها که روان در زمین

ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ

پس بیرون آرد بدان کشت زاری مختلف رنگهای آن پس بکمال رسد پس بینی آنرا

مصفرا ثم يجعله حطاما إن في ذلك لذكرى لأولي الألباب
أفمن شرح الله صدره للإسلام فهو على نور من ربه فويل للقاسية
قلوبهم من ذكر الله أولئك في ضلال مبين الله نزل أحسن الحديث
كتابا متشابها مثاني تقشعر منه جلود الذين يخشون ربهم ثم
تلين جلودهم وقلوبهم إلى ذكر الله ذلك هدى الله يهدي به
من يشاء ومن يضلل الله فما له من هاد أفمن يتقي بوجهه سوء
العذاب يوم القيامة وقيل للظالمين ذوقوا ما كنتم تكسبون
كذب الذين من قبلهم فأتاهم العذاب من حيث لا يشعرون فأ
ذاقهم الله الخزي في الحياة الدنيا ولعذاب الآخرة أكبر لو كانوا
يعلمون ولقد ضربنا للناس في هذا القرآن من كل مثل
لعلهم يتذكرون قرآنا عربيا غير ذي عوج لعلهم يتقون
ضرب الله مثلا رجلا فيه شركاء متشاكسون ورجلا سلما

الجزء ٢٤

لرجل هل يستويان مثلا الحمد لله بل أكثرهم لا يعلمون إنك
ميت وإنهم ميتون ثم إنكم يوم القيامة عند ربكم تختصمون
فمن أظلم ممن كذب على الله وكذب بالصدق إذ جاءه أليس في
جهنم مثوى للكافرين والذي جاء بالصدق وصدق به
أولئك هم المتقون لهم ما يشاءون عند ربهم ذلك جزاء
المحسنين ليكفر الله عنهم أسوأ الذي عملوا ويجزيهم أجرهم
بأحسن الذي كانوا يعملون أليس الله بكاف عبده ويخوفونك
بالذين من دونه ومن يضلل الله فما له من هاد ومن يهد الله
فما له من مضل أليس الله بعزيز ذي انتقام ولئن سألتهم من خلق
السماوات والأرض ليقولن الله قل أفرأيتم ما تدعون من دون الله
إن أرادني الله بضر هل هن كاشفات ضره أو أرادني برحمة
هل هن ممسكات رحمته قل حسبي الله عليه يتوكل المتوكلون

قل یا قوم اعملوا علی مکانتکم انی عامل فسوف تعلمون ۞ من یأتیه
بگو ای محمد که ای قوم من کار کنید بر خوی و عادت خود بدرستی که من کار کننده ام پس زود بدانید که آنکه بیاید
عذاب یخزیه ویحل علیه عذاب مقیم ۞ انا انزلنا علیک الکتاب
بوی عذابی که رسوا کند او را و فرود آید برو عذابی جاوید بدرستی که فرستادیم بتو قرآن را برای مردمان
للناس بالحق فمن اهتدی فلنفسه ومن ضل فانما یضل علیها
براستی پس هر که راه یابد پس سود مر تن اوراست و هر که گمراه شود پس بدرستی که زیان او مراوراست
وما انت علیهم بوکیل ۞ الله یتوفی الانفس حین موتها والتی
و نیستی تو بر ایشان کارساز خدا جان بستاند شما را هنگام مرگ آن و آن نفسی
لم تمت فی منامها فیمسک التی قضی علیها الموت ویرسل
که نمرده باشد در خواب آن پس باز گیرد آن نفس که حکم کرد برو مرگ و فرو گذارد
الاخری الی اجل مسمی ان فی ذلک لایات لقوم یتفکرون ۞
دیگری را تا اجل نام نهاده بدرستی که در آن هر آینه نشانهاست مر گروهی را که اندیشه کنند
ام اتخذوا من دون الله شفعاء قل اولو کانوا لا یملکون شیئا
یا فرا گرفتند از جز خدای شفیعان بگو ای اگر قادر نباشند چیزی را
ولا یعقلون ۞ قل لله الشفاعة جمیعا له ملک السموات والارض
و در نیابند بگو مر خدای راست شفاعت همه مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین
ثم الیه ترجعون ۞ واذا ذکر الله وحده اشمأزت قلوب
پس باز او بازگردانیده شوید و چون یاد داده شوند که خدا یگانه است دژم شود دلهای
الذین لا یؤمنون بالاخرة ۞ واذا ذکر الذین من دونه اذا هم
آنها که نگروند بسرای آخرت و چون یاد داده شوند آنها که جز او اند آنگاه ایشان شاد
یستبشرون ۞ قل اللهم فاطر السموات والارض عالم الغیب
شادی کنند بگو بار خدای ای آفریننده آسمانها و زمین ای داننده ناپیدا
والشهادة انت تحکم بین عبادک فیما کانوا فیه یختلفون ۞
و پیدا تو حکم کنی میان بندگان خود در آنچه بودند در آن اختلاف کردند

ولو

ولو ان للذین ظلموا ما فی الارض جمیعا ومثله معه لافتدوا
و اگر آنکه بودی مر آنها را که ستم کردند آنچه در زمین است همه و مانند آن با آن هر آینه باز خریدندی
به من سوء العذاب یوم القیمة وبدا لهم من الله ما لم یکونوا یحتسبون ۞
بدان از بدی عذاب روز قیامت و پیدا شد ایشان را از خدای آنچه گمان نبرده بودند
وبدا لهم سیئات ما کسبوا وحاق بهم ما کانوا به یستهزءون ۞ فاذا
و پیدا شد ایشان را بدیهای آنچه اندوختند و فرود آمد بدیشان و فرا گرفت آنچه بودند بدان استهزا کنندی پس چون
مس الانسان ضر دعانا ثم اذا خولناه نعمة منا قال انما اوتیته علی
برسد بدیشان زیانی بر خواند ما را پس چون دهیم او را نعمتی از ما گوید بدرستی که داده اند بر
علم بل هی فتنة ولکن اکثرهم لا یعلمون ۞ قد قالها الذین
دانشی که مراست نه چنان آزمایشی بود و لیکن بیشترین ایشان نمیدانند بحقیقت که گفتند آنها
من قبلهم فما اغنی عنهم ما کانوا یکسبون ۞ فاصابهم سیئات ما
پیش از ایشان بودند پس چگونه بکفد باز ایشان آنچه ایشان اندوختند پس برسید بدیشان بدیهای آنچه
کسبوا والذین ظلموا من هؤلاء سیصیبهم سیئات ما کسبوا وما هم
اندوختند و آنها که ستم کردند از آن گروه زود برسد بدیشان بدیهای آنچه اندوختند و نباشند ایشان
بمعجزین ۞ اولم یعلموا ان الله یبسط الرزق لمن یشاء ویقدر ان فی ذلک
عاجز کنندگان آیا ندیدند که خدای فراخ بگسترد روزی مر آن را که خواهد و تنگ گیرد بدرستی که در آن
لایات لقوم یؤمنون ۞ قل یا عبادی الذین اسرفوا علی انفسهم لا
هر آینه نشانهاست مر گروهی را که بگروند بگو ای بندگان من آنها که زیان کار آمدند بر تنهای خود
تقنطوا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جمیعا انه هو الغفور
نومید شوید از رحمت خدا بدرستی که خدای بیامرزد گناهان را همه بدرستی که او آمرزگار
الرحیم ۞ وانیبوا الی ربکم واسلموا له من قبل ان یأتیکم العذاب ثم
مهربان است و باز آیید به پروردگار خود و منقاد شوید مر او را پیش از آنکه آید بشما عذاب پس
لا تنصرون ۞ واتبعوا احسن ما انزل الیکم من ربکم من قبل ان یأتیکم
یاری کرده نشوید و پیروی کنید نکوتر آنچه فرو فرستاده شد بشما از پروردگار شما پیش از آنکه آید بشما

آتی

یغفر لکم جمیعا الذنوب

العذاب بغتة وانتم لا تشعرون ۞ ان تقول نفس يا حسرتى على

ما فرطت في جنب الله وان كنت لمن الساخرين ۞ او تقول لو ان الله

هدانى لكنت من المتقين ۞ او تقول حين ترى العذاب لو ان لى

كرة فاكون من المحسنين ۞ بلى قد جاءتك اياتى فكذبت بها

واستكبرت وكنت من الكافرين ۞ ويوم القيامة ترى الذين كذبوا

على الله وجوههم مسودة اليس فى جهنم مثوى للمتكبرين ۞ و

ينجى الله الذين اتقوا بمفازتهم لا يمسهم السوء ولا هم يحزنون ۞

الله خالق كل شىء وهو على كل شىء وكيل ۞ له مقاليد

السموات والارض والذين كفروا بايات الله اولئك هم الخاسرون ۞

قل افغير الله تامرونى اعبد ايها الجاهلون ۞ ولقد اوحى اليك

والى الذين من قبلك لئن اشركت ليحبطن عملك ولتكونن من الخاسرين

بل الله فاعبد وكن من الشاكرين ۞ وما قدروا الله حق قدره والارض

جميعا

جميعا قبضته يوم القيامة والسموات مطويات بيمينه سبحانه وتعالى

عما يشركون ۞ ونفخ فى الصور فصعق من فى السموات ومن فى الارض

الا من شاء الله ثم نفخ فيه اخرى فاذا هم قيام ينظرون ۞ واشرقت

الارض بنور ربها ووضع الكتاب وجىء بالنبيين والشهداء

وقضى بينهم بالحق وهم لا يظلمون ۞ ووفيت كل نفس ما عملت وهو

اعلم بما يفعلون ۞ وسيق الذين كفروا الى جهنم زمرا حتى اذا جاءوها

فتحت ابوابها وقال لهم خزنتها الم ياتكم رسل منكم يتلون عليكم

ايات ربكم وينذرونكم لقاء يومكم هذا قالوا بلى ولكن حقت

كلمة العذاب على الكافرين ۞ قيل ادخلوا ابواب جهنم خالدين

فيها فبئس مثوى المتكبرين ۞ وسيق الذين اتقوا ربهم الى الجنة زمرا

حتى اذا جاءوها وفتحت ابوابها وقال لهم خزنتها سلام عليكم

طبتم فادخلوها خالدين ۞ وقالوا الحمد لله الذى صدقنا وعده

وأورثنا الأرض نتبوأ من الجنة حيث نشاء فنعم أجر العاملين ۝ و
ترى الملائكة حافين من حول العرش يسبحون بحمد ربهم وقضي بينهم
بالحق وقيل الحمد لله رب العالمين ۝

سورة حم المؤمن و غافر

بسم الله الرحمن الرحيم

حم تنزيل الكتاب من الله العزيز العليم ۝ غافر الذنب وقابل التوب
شديد العقاب ۝ ذي الطول لا إله إلا هو إليه المصير ۝ ما يجادل
في آيات الله إلا الذين كفروا فلا يغررك تقلبهم في البلاد ۝ كذبت
قبلهم قوم نوح والأحزاب من بعدهم وهمت كل أمة برسولهم
ليأخذوه وجادلوا بالباطل ليدحضوا به الحق فأخذتهم فكيف
كان عقاب ۝ وكذلك حقت كلمت ربك على الذين كفروا أنهم
أصحاب النار ۝ الذين يحملون العرش ومن حوله يسبحون بحمد
ربهم ويؤمنون به ويستغفرون للذين آمنوا ربنا وسعت كل

شيء رحمة وعلما فاغفر للذين تابوا واتبعوا سبيلك وقهم عذاب
الجحيم ۝ ربنا وأدخلهم جنات عدن التي وعدتهم ومن صلح
من آبائهم وأزواجهم وذرياتهم إنك أنت العزيز الحكيم ۝ وقهم
السيئات ومن تق السيئات يومئذ فقد رحمته وذلك هو
الفوز العظيم ۝ إن الذين كفروا ينادون لمقت الله أكبر من
مقتكم أنفسكم إذ تدعون إلى الإيمان فتكفرون ۝ قالوا ربنا أمتنا
اثنتين [وأحييتنا اثنتين] فاعترفنا بذنوبنا فهل إلى خروج من سبيل ۝ ذلكم بأنه
إذا دعي الله وحده كفرتم وإن يشرك به تؤمنوا فالحكم لله العلي
الكبير ۝ هو الذي يريكم آياته وينزل لكم من السماء رزقا
وما يتذكر إلا من ينيب ۝ فادعوا الله مخلصين له الدين ولو
كره الكافرون ۝ رفيع الدرجات ذو العرش يلقي الروح من أمره
على من يشاء من عباده لينذر يوم التلاق ۝ يوم هم بارزون

لا يخفى على الله منهم شيء لمن الملك اليوم لله الواحد القهار

پوشیده نشود بر خدا از ایشان چیزی که مر کراست پادشاهی امروز مر خدایرا یکتای قهر کننده

اليوم تجزى كل نفس بما كسبت لا ظلم اليوم إن الله سريع الحساب

امروز جزا داده شود هر تنی بآنچه اندوخته بود ستم نیست امروز بدرستیکه خدا زود حسابست

وأنذرهم يوم الآزفة إذ القلوب لدى الحناجر كاظمين ما

و بترسان ایشانرا از روز قیامت چون دلها نزدیک حنجرها بود خشم گیرندگان نبود

للظالمين من حميم ولا شفيع يطاع يعلم خائنة الأعين وما تخفي

ستمکارانرا هیچ خویشی و نه شفیعی که فرمان برده شود میداند خدا نگریستن چشمها و آنچه پنهان میکنند

الصدور والله يقضي بالحق والذين يدعون من دونه لا يقضون

سینها و خدا حکم کند بحق و آنانکه میخوانند از جز او حکم نتوانند کرد

بشيء إن الله هو السميع البصير أولم يسيروا في الأرض فينظروا

بچیزی بدرستیکه خدا اوست شنوا و بینا آیا نرفتند در زمین پس بنگرند

كيف كان عاقبة الذين كانوا من قبلهم كانوا هم أشد منهم

که چگونه بود عاقبت آنها بودند از پیش ایشان بودند ایشان سخت تر از ایشان

قوة وآثارا في الأرض فأخذهم الله بذنوبهم وما كان لهم من الله

بقوت و بر آثار در زمین پس بگرفت ایشانرا خدا بسبب گناهان ایشان و نبود ایشانرا از خدا

من واق ذلك بأنهم كانت تأتيهم رسلهم بالبينات فكفروا

هیچ نگه دارنده آن بدرستیکه ایشان بودند که آمدند ایشانرا رسولان بحجتها پس کافر شدند

فأخذهم الله إنه قوي شديد العقاب ولقد أرسلنا موسى

پس بگرفت ایشانرا خدا بدرستیکه او قوی است سخت عقوبت و بدرستیکه فرستادیم موسی را

بآياتنا وسلطان مبين إلى فرعون وهامان وقارون فقالوا

بمعجزات و حجت روشن بسوی فرعون و هامان و قارون پس گفتند

ساحر كذاب فلما جاءهم بالحق من عندنا قالوا اقتلوا أبناء الذين

جادوی دروغگوست پس چون آمد بدیشان بحق از نزدیک ما گفتند بکشید پسران آنها که

آمنوا معه واستحيوا نساءهم وما كيد الكافرين إلا في ضلال وقال

گرویده بودند با او و زنده بگذارید زنان ایشانرا و نبود کید کافران مگر در گمراهی و گفت فرعون

فرعون ذروني أقتل موسى وليدع ربه إني أخاف أن يبدل

بگذارید مرا تا بکشم موسی را و باید که بخواند پروردگار خود را بدرستیکه من میترسم که بدل کند

دينكم أو أن يظهر في الأرض الفساد وقال موسى إني عذت

دین شما را یا آشکار کند در زمین تباهی را و گفت موسی بدرستیکه من پناه گرفتم

بربي وربكم من كل متكبر لا يؤمن بيوم الحساب وقال رجل

به پروردگار خود و شما از هر گردنکشی که نگرود بروز شمار و گفت مردی

مؤمن من آل فرعون يكتم إيمانه أتقتلون رجلا أن يقول ربي الله

مومنی از کسان فرعون که پنهان میداشت ایمان خود را آیا میکشید مردیرا که بگوید پروردگار من خداست

وقد جاءكم بالبينات من ربكم وإن يك كاذبا فعليه كذبه

و بحقیقت آمده بشما بحجتها از پروردگار شما و اگر بود دروغگو پس بر وی بود زیان دروغ او

وإن يك صادقا يصبكم بعض الذي يعدكم إن الله لا يهدي

و اگر بود راستگو برسد بشما بعض آنچه وعده میدهد بشما بدرستیکه خدا راه ننماید آنرا

من هو مسرف كذاب يا قوم لكم الملك اليوم ظاهرين في الأرض

که گذاف کار دروغگوست ای قوم من مر شما راست پادشاهی امروز ظاهر در زمین

فمن ينصرنا من بأس الله إن جاءنا قال فرعون ما أريكم إلا ما أرى

پس کیست که یاری کند مارا از عذاب خدا اگر آید بما گفت فرعون نمینمایم شمارا مگر آنچه میبینم خود را

وما أهديكم إلا سبيل الرشاد وقال الذي آمن يا قوم إني

و راه ننمایم شمارا مگر راه صواب و گفت آنکسی که گرویده بود ای قوم من بدرستیکه من

أخاف عليكم مثل يوم الأحزاب مثل دأب قوم نوح وعاد وثمود

میترسم بر شما مانند روز گروهها مانند عادت قوم نوح و عاد و قوم هود و ثمود

والذين من بعدهم وما الله يريد ظلما للعباد ويا قوم إني أخاف

و آنها که از پس ایشان بودند و نخواهد خدا ستم مر بندگان خود را ای قوم من میترسم

عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۝ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ

برشما از روز بر گردیده روز پشت برکننده کان نبود مر شما را از خدا عذاب هیچ نگاه دارنده

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ

و هر که گمراه کند خدا پس نبود مر او را هیچ راه نماینده و بدرستی که آمد شما را یوسف از پیش به حجتها

فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ

پس همیشه شما در شک آنچه آمد تا چون هلاک شد گفتند هرگز نفرستد خدا

مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ۝ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ

از پس او هیچ رسولی همچنین گمراه کند خدا آنرا که او گزاف کار است بگمان آنانکه خصومت میکنند

فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ

در نشانهای خدا بی حجتی که آمد بزرگست خشم نزدیک خدا و نزدیک آنانکه

آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ۝ وَقَالَ

گرویدند همچنین مهر مینهد خدا بر هر دل تکبر کننده گردن کش و گفت

فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ۝ أَسْبَابَ

فرعون ای هامان بنا کن برای من کوشکی تا بود که من برسم براهها راههای

السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زُيِّنَ

آسمان پس دیده شوم خدای موسی و بدرستی که من میپندارم او را دروغگوی و همچنین آراسته شد

لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا

فرعون را بدی کردار و باز داشته شد از راه راست و نبود کید فرعون مگر

فِي تَبَابٍ ۝ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ

در زیان و گفت آنکسی که بگرویده بود ای قوم من پیروی کنید مرا تا راه نمایم شما را راه صواب

يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ

ای قوم من بدرستی که این زندگانی دنیا برخورداریست و بدرستی که سرای آخرت او سرای قرارگاه

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى

هر که کند بدی پس پاداش داده نشود مگر مانند آن و هر که کند کار نیکو از مرد و یا زن

وهو

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

و او مومن بود پس آن گروه در روند در بهشت روزی داده شوند در آن جا بی شمار

وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ۝ تَدْعُونَنِي

و ای قوم من چیست که میخوانم شما را بر رستگاری و میخوانید مرا با آتش میخوانید مرا

لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى

تا کافر شوم بخدا و انباز گیرم آنچه نیست مرا به آن دانش و من میخوانم شما را

الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ۝ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي

بخدای غالب آمرزگار حقست که آنچه میخوانید مرا بدان نیست مر او را خواندن در

الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ

دنیا و نه در آخرت و آنکه بازگشت ما بخداست و آنکه گزاف کاران ایشانند اصحاب

النَّارِ ۝ فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

آتش پس زود باشد که یاد کنید آنچه میگویم شما را و واگذاشتم کار خود را بخدا بدرستی که خدا

بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝ فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ

بیناست بحال بندگان پس نگاه داشت او را خدا از بدیها آنچه مکر ساختند و برسید بکسان فرعون

سُوءُ الْعَذَابِ ۝ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ

بدی عذاب آتش عرض کنند بر آن بامداد و شبانگاه و روزی که بر خیزد

السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۝ وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي

قیامت گویند در برید ای فرعونیان در سخت ترین عذابی و چون خصومت کنند در

النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ

آتش پس گویند ضعیف دستان مر آنانرا که گردنکشی کرده بودند و بدرستی که ما بودیم شما را پس روان پس آیا

أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ۝ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ

شمائید باز دارندگان از ما بهره از آتش گویند آنها که گردنکشی کرده بودند بدرستی که ما همه

فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ

در آنیم بدرستی که خدا حکم کرد میان بندگان خود و گویند آنانکه در آتش باشند مر خازنان

جهنم ادعوا ربكم يخفف عنا يوما من العذاب قالوا اولم تك
دوزخ را بخوانید پروردگار خود را تا سبک کند از ما روزی از عذاب گویند ای نه در آمدند شما را
تاتيكم رسلكم بالبينات قالوا بلى قالوا فادعوا وما دعاء الكافرين
رسولان شما حجتها را گویند آری گویند آری گویند پس بخوانید و نیست خواندن کافران
الا في ضلال ۞ انا لننصر رسلنا والذين امنوا في الحيوة الدنيا
مگر در گمراهی بدرستیکه ما هرآینه یاری کنیم رسولان خود را و آنها را که گرویدند در زندگانی دنیا
ويوم يقوم الاشهاد ۞ يوم لا ينفع الظالمين معذرتهم ولهم
و روزی که برخیزند گواهان آن روز سود نکند ستمکاران را عذر خواستن ایشان و مر ایشان راست
اللعنة ولهم سوء الدار ۞ ولقد اتينا موسى الهدى واورثنا
لعنت و نفرین و مر ایشان راست بدی آن سرای و بدرستیکه دادیم موسی را راه و میراث دادیم
بني اسرائيل الكتاب ۞ هدى وذكرى لاولي الالباب ۞ فاصبر
فرزندان یعقوب را توریت راه نمون و پند برخداوندان خرد ها را پس صبر کن
ان وعد الله حق واستغفر لذنبك وسبح بحمد ربك بالعشي
بدرستیکه وعده خدا حقست و آمرزش خواه مر گناه خود را و تسبیح کن بستایش پروردگار خود شبانگاه
والابكار ۞ ان الذين يجادلون في ايات الله بغير سلطان
و بامداد بدرستیکه آنها خصومت میکنند در نشانهای خدا بی حجتی
اتاهم ان في صدورهم الا كبر ما هم ببالغيه فاستعذ بالله انه
که آمد ایشان را نیست در سینهای ایشان مگر بزرگی نیستند ایشان رسنده بدان پس پناه ده به خدا بدرستیکه
هو السميع البصير ۞ لخلق السموات والارض اكبر من خلق الناس
اوست شنوای بینا هرآینه آفریدن آسمانها و زمین بزرگتر از آفریدن مردمان
ولكن اكثر الناس لا يعلمون ۞ وما يستوي الاعمى والبصير والذين
ولیکن بیشترین مردمان نمیدانند و یکسان نیست نابینا و بینا و آنها
امنوا وعملوا الصالحات ولا المسيء قليلا ما تتذكرون ۞
که بگرویدند و کارهای نیکو کردند و نه بدکار اندکی پند میگیرند

ان الساعة لاتية لا ريب فيها ولكن اكثر الناس لا يؤمنون ۞
بدرستیکه قیامت هرآینه آینده است هیچ شکی نیست در آن ولیکن بیشترین مردمان نمیگروند
وقال ربكم ادعوني استجب لكم ان الذين يستكبرون عن عبادتي
و گفت پروردگار شما بخوانید مرا پاسخ کنم مر شما را بدرستیکه آنها که گردنکشی کنند از پرستیدن من
سيدخلون جهنم داخرين ۞ الله الذي جعل لكم الليل لتسكنوا
زود باشد که در آیند در دوزخ خواران خدا آن خداست که بیافرید مر شما را شب تا آرام گیرید
فيه والنهار مبصرا ان الله لذو فضل على الناس ولكن اكثر
در آن و روز را بینا هرآینه خداوند فضل است بر مردمان و لیکن بیشترین
الناس لا يشكرون ۞ ذلكم الله ربكم خالق كل شيء لا اله
مردمان شکر نمیکنند ایشان خداست پروردگار آفریننده هر چیزی نیست خدای
الا هو فانى تؤفكون ۞ كذلك يؤفك الذين كانوا بايات الله
مگر او پس از کجا بدروغ داشته میشوید همچنین دارشند به دروغ آنها که بودند بنشانهای خدا
يجحدون ۞ الله الذي جعل لكم الارض قرارا والسماء بناء
انکار میکردند خدا آن خداست که کرد مر شما را زمین را آرامگاه و آسمان را سقف
وصوركم فاحسن صوركم ورزقكم من الطيبات ذلكم الله ربكم فتبارك الله
و صورت بنگاشت شما را پس روزی داد شما را از پاکیها ایشان خداست پروردگار شما پس بزرگوار است خدا
رب العالمين ۞ هو الحي لا اله الا هو فادعوه مخلصين له
پروردگار جهانیان است اوست خدای زنده که نیست خدای مگر او پس بخوانید او را خالص کننده مر او را
الدين الحمد لله رب العالمين ۞ قل اني نهيت ان اعبد الذين
دین ستایش مر خدای راکه پروردگار جهانیان است بگو بدرستیکه من نهی کرده شدم که بپرستم آنها را
تدعون من دون الله لما جاءني البينات من ربي وامرت ان اسلم
که میخوانند از جز خدای چون آمد بمن حجتها از پروردگار من و فرموده شدم که منقاد شوم
لرب العالمين ۞ هو الذي خلقكم من تراب ثم من نطفة ثم
مر پروردگار جهانیان را اوست آن خدای که بیافرید شما را از خاک پس از نطفه پس از علقه

من علقة ثم يخرجكم طفلا ثم لتبلغوا اشدكم ثم لتكونوا

شيوخا ومنكم من يتوفى من قبل ولتبلغوا اجلا مسمى ولعلكم

تعقلون ۞ هو الذي يحيي ويميت فاذا قضى امرا فانما يقول

له كن فيكون ۞ الم تر الى الذين يجادلون في ايات الله انى

يصرفون ۞ الذين كذبوا بالكتاب وبما ارسلنا به رسلنا فسوف

يعلمون ۞ اذ الاغلال في اعناقهم والسلاسل يسحبون

في الحميم ثم في النار يسجرون ۞ ثم قيل لهم اينما كنتم تشركون

من دون الله قالوا ضلوا عنا بل لم نكن ندعوا من قبل شيئا

كذلك يضل الله الكافرين ۞ ذلكم بما كنتم تفرحون في الارض

بغير الحق وبما كنتم تمرحون ۞ ادخلوا ابواب جهنم خالدين

فيها فبئس مثوى المتكبرين ۞ فاصبر ان وعد الله حق فاما نرينك

بعض الذي نعدهم او نتوفينك فالينا يرجعون ۞ ولقد ارسلنا

رسلا من قبلك منهم من قصصنا عليك ومنهم من لم نقصص

عليك وما كان لرسول ان ياتي باية الا باذن الله فاذا جاء

امر الله قضي بالحق وخسر هنالك المبطلون ۞ الله الذي جعل

لكم الانعام لتركبوا منها ومنها تاكلون ۞ ولكم فيها منافع

ولتبلغوا عليها حاجة في صدوركم وعليها وعلى الفلك

تحملون ۞ ويريكم اياته فاي ايات الله تنكرون ۞ افلم

يسيروا في الارض فما اغنى عنهم ما كانوا يكسبون ۞ فلما جاءتهم

رسلهم بالبينات فرحوا بما عندهم من العلم وحاق بهم

ما كانوا به يستهزءون ۞ فلما راوا باسنا قالوا امنا بالله وحده

وكفرنا بما كنا به مشركين ۞ فلم يك ينفعهم ايمانهم لما راوا باسنا

سنت الله التي قد خلت في عباده وخسر هنالك الكافرون

سورة فصلت — بسم الله الرحمن الرحيم — خمسون اربع

بنام خدای بخشنده مهربان

حم ۝ تنزيل من الرحمن الرحيم ۝ كتاب فصلت آياته قرآنا عربيا لقوم

يعلمون ۝ بشيرا ونذيرا فأعرض أكثرهم فهم لا يسمعون ۝ وقالوا

قلوبنا في أكنة مما تدعونا إليه وفي آذاننا وقر ومن بيننا و

بينك حجاب فاعمل إننا عاملون ۝ قل إنما أنا بشر مثلكم يوحى

إلي أنما إلهكم إله واحد فاستقيموا إليه واستغفروه وويل

للمشركين ۝ الذين لا يؤتون الزكوة وهم بالآخرة هم كافرون

إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات لهم أجر غير ممنون ۝ قل أئنكم

لتكفرون بالذي خلق الأرض في يومين وتجعلون له أندادا

ذلك رب العالمين ۝ وجعل فيها رواسي من فوقها وبارك

فيها وقدر فيها أقواتها في أربعة أيام سواء للسائلين ۝ ثم

استوى إلى السماء وهي دخان فقال لها وللأرض ائتيا طوعا

أو كرها قالتا أتينا طائعين ۝ فقضاهن سبع سماوات في يومين

وأوحى في كل سماء أمرها وزينا السماء الدنيا بمصابيح وحفظا

ذلك تقدير العزيز العليم ۝ فإن أعرضوا فقل أنذرتكم صاعقة

مثل صاعقة عاد وثمود ۝ إذ جاءتهم الرسل من بين أيديهم ومن

خلفهم ألا تعبدوا إلا الله قالوا لو شاء ربنا لأنزل ملائكة

فإنا بما أرسلتم به كافرون ۝ فأما عاد فاستكبروا في الأرض

بغير الحق وقالوا من أشد منا قوة أولم يروا أن الله الذي خلقهم

هو أشد منهم قوة وكانوا بآياتنا يجحدون ۝ فأرسلنا عليهم

ريحا صرصرا في أيام نحسات لنذيقهم عذاب الخزي في الحيوة

الدنيا ولعذاب الآخرة أخزى وهم لا ينصرون ۝ وأما ثمود

فهديناهم فاستحبوا العمى على الهدى فأخذتهم صاعقة

العذاب الهون بما كانوا يكسبون ۝ ونجينا الذين آمنوا و

كانوا يتقون ۝ ويوم يحشر أعداء الله إلى النار فهم يوزعون ۝

حتى إذا ما جاءوها شهد عليهم سمعهم وأبصارهم وجلودهم بما كانوا

تا چون آیند بر آنجا گواهی دهد بر ایشان شنواییهای ایشان و بینائیهای ایشان و پوستهای ایشان بدانچه

يعملون ۝ وقالوا لجلودهم لم شهدتم علينا قالوا أنطقنا الله الذي

کرده بودند و گویند مر پوستهای خود را چرا گواهی دادید بر ما گویند سخن در آورد ما را خدا آن خدای

أنطق كل شيء وهو خلقكم أول مرة وإليه ترجعون ۝ وما كنتم

که سخن در آورد هر چیزی را و او آفرید شما را اول بار و باو است بازگشت شما و آنچه پنهان می‌شدید

تستترون أن يشهد عليكم سمعكم ولا أبصاركم ولا جلودكم

گواهی دهنده بر شما و شنواییهای شما و نه بینائیهای شما و نه پوستهای شما

ولكن ظننتم أن الله لا يعلم كثيرا مما تعملون ۝ وذلكم ظنكم

ولیکن گمان بردید که خدا نداند بسیاری از آنچه شما کرده باشید و این است گمان شما

الذي ظننتم بربكم أرداكم فأصبحتم من الخاسرين ۝ فإن

آنکه گمان بردید به پروردگار خود پس هلاک کرد شما را پس گشتید از جمله زیانکاران پس اگر

يصبروا فالنار مثوى لهم وإن يستعتبوا فما هم من المعتبين ۝ و

شکیبایی نمایید پس آتش جایگاه ایشان است و اگر طلب [illegible] پس نیستند ایشان از جمله اهل رضا و

قيضنا لهم قرناء فزينوا لهم ما بين أيديهم وما خلفهم وحق

تقدیر فرمودیم برای ایشان اشنایان از دیوان پس بیاراستند برای ایشان آنچه در پیش ایشان است و آنچه از پس ایشان است و

عليهم القول في أمم قد خلت من قبلهم من الجن والإنس إنهم

بر ایشان گفتار وعید در میان گروهها که گذشت پیش از ایشان از پریان و آدمیان بدرستی که

كانوا خاسرين ۝ وقال الذين كفروا لا تسمعوا لهذا القرآن

بودند زیانکاران و گفتند آنها که کافر شدند مشنوید مر این قرآن را

والغوا فيه لعلكم تغلبون ۝ فلنذيقن الذين كفروا عذابا

و غوغا اندازید در آن تا بود که شما غالب شوید پس هر آینه بچشانیم آنها را که کافر شدند عذاب

شديدا ولنجزينهم أسوأ الذي كانوا يعملون ۝ ذلك جزاء أعداء الله

سخت و هر آینه پاداش دهیم ایشان را بدتر آنچه ایشان کرده باشند آن است پاداش دشمنان خدا

بهتر کیم ولایة علی ابن ابیطالب

الثالث

النار لهم فيها دار الخلد جزاء بما كانوا بآياتنا يجحدون ۝ وقال

آتش را ایشان را بود در آن جای سرای همیشگی پاداش بدانچه بودند نشانهای ما انکار می‌کردند و گویند

الذين كفروا ربنا أرنا الذين أضلانا من الجن والإنس

آنها که کافر شدند ای پروردگار ما بنمای ما را آن دو کس گمراه کردند ما را از جنس پری و آدمی

نجعلهما تحت أقدامنا ليكونا من الأسفلين ۝ إن الذين قالوا

تا بکنیم ایشان را در زیر قدمهای خود تا باشند از جمله زیرتران بدرستی که آنها که گفتند

ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم الملائكة ألا تخافوا ولا

پروردگار ما خداست پس راست بایستادند فرود آیند بر ایشان فرشتگان که مترسید و اندوه

تحزنوا وأبشروا بالجنة التي كنتم توعدون ۝ نحن أولياؤكم

مخورید و شاد باشید به بهشتی که بودید شما را وعده می‌دادند مائیم دوستان شما

في الحياة الدنيا وفي الآخرة ولكم فيها ما تشتهي أنفسكم ولكم

در زندگانی دنیا و در آخرت و مر شما راست در آن جا آنچه آرزو کنند نفسهای شما و مر شما راست

فيها ما تدعون ۝ نزلا من غفور رحيم ۝ ومن أحسن قولا ممن دعا

در آن جا آنچه خواهید [illegible] و کیست نیکوتر از گفتار از آنکه بخواند

إلى الله وعمل صالحا وقال إنني من المسلمين ۝ ولا تستوي الحسنة

به راه خدا و کرد کار نیکو و گفت که من از جمله منقادانم و یکسان نیست نیکویی

ولا السيئة ادفع بالتي هي أحسن فإذا الذي بينك وبينه

و نه بدی دفع کن بدی به طریقی که آن نیکوتر است پس آنگه آنکس که میان تو و میان وی دشمنیست

عداوة كأنه ولي حميم ۝ وما يلقاها إلا الذين صبروا

گوییا که او دوستی خویش است و نرسد بدان مگر آنها که صبر کردند

وما يلقاها إلا ذو حظ عظيم ۝ وإما ينزغنك من الشيطان

و نرسد بدان مگر خداوند بهره بزرگ و اگر از بازدارد ترا دیو وسوسه دهد

نزغ فاستعذ بالله إنه هو السميع العليم ۝ ومن آياته الليل

پس پناه گیر به خدای تعالی بدرستی که او شنوا است دانا و از نشانهای او شب

وهو صبي

والنهار والشمس والقمر لا تسجدوا للشمس ولا للقمر واسجدوا لله
الذي خلقهن إن كنتم إياه تعبدون ۞ فإن استكبروا فالذين
عند ربك يسبحون له بالليل والنهار وهم لا يسأمون ۞ ومن
آياته أنك ترى الأرض خاشعة فإذا أنزلنا عليها الماء اهتزت
وربت إن الذي أحياها لمحيي الموتى إنه على كل شيء قدير
إن الذين يلحدون في آياتنا لا يخفون علينا أفمن يلقى في النار
خير أم من يأتي آمنا يوم القيامة اعملوا ما شئتم إنه بما تعملون بصير
إن الذين كفروا بالذكر لما جاءهم وإنه لكتاب عزيز ۞ لا يأتيه
الباطل من بين يديه ولا من خلفه تنزيل من حكيم حميد ۞ ما يقال
لك إلا ما قد قيل للرسل من قبلك إن ربك لذو مغفرة وذو
عقاب أليم ۞ ولو جعلناه قرآنا أعجميا لقالوا لولا فصلت آياته
أأعجمي وعربي قل هو للذين آمنوا هدى وشفاء والذين لا

الجزو ٢٥

يؤمنون في آذانهم وقر وهو عليهم عمى أولئك ينادون من مكان
بعيد ۞ ولقد آتينا موسى الكتاب فاختلف فيه ولولا كلمة
سبقت من ربك لقضي بينهم وإنهم لفي شك منه مريب ۞ من عمل
صالحا فلنفسه ومن أساء فعليها وما ربك بظلام للعبيد ۞ إليه
يرد علم الساعة وما تخرج من ثمرات من أكمامها وما تحمل
من أنثى ولا تضع إلا بعلمه ويوم يناديهم أين شركائي قالوا
آذناك ما منا من شهيد ۞ وضل عنهم ما كانوا يدعون من قبل
وظنوا ما لهم من محيص ۞ لا يسأم الإنسان من دعاء الخير وإن مسه
الشر فيئوس قنوط ۞ ولئن أذقناه رحمة منا من بعد ضراء مسته
ليقولن هذا لي وما أظن الساعة قائمة ولئن رجعت إلى ربي
إن لي عنده للحسنى فلننبئن الذين كفروا بما عملوا ولنذيقنهم
من عذاب غليظ ۞ وإذا أنعمنا على الإنسان أعرض ونأى بجانبه

وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

وچون برسد بدو ... پس خداوند دعاء فراخ است بگو ای محمد آیا می بینید شما اگر باشد این قرآن از نزد خدا

ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي

پس کافر شدید شما بدان کیست گمراه تر از آنکه او در بحث و خلاف دور در حقیقت زود باشد نماییم ایشان را

الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ

نشانهای خود در اطراف زمین و در نفسهای ایشان تا روشن شود مر ایشان را که آن حقیقت آیا کفایت نیست پروردگار

أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ

که او بر همه چیز گواه حاضر است بدانکه بدرستیکه ایشان در شک اند از ... پروردگار خود ...

سُورَةُ الشُّورَى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ۝

به همه چیز داناست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم ۝ عسق ۝ كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ

... همچنین وحی کرده میشود بر تو و بر آنها که پیش از تو بوده اند که خدا غالب

الْحَكِيمُ ۝ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝

حکم کار است مر او راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و او است افراشته بزرگوار

تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ

نزدیک بود که آسمانها شکافته شود از بالای ایشان و فرشتگان تسبیح میکنند به ستایش

رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝

پروردگار خود و آمرزش میخواهند مر آنرا که در زمین اند بدانکه خداست او آمرزگار مهربان

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ

و آنها که فرا گرفتند از غیر او دوستان خدا نگهبان است بر ایشان و نیستی تو

عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى

بر ایشان کارساز و همچنین وحی کردیم ما بتو قرآنی بلغت عرب تا بیم کنی اهل مکه را

ومن

من المؤمنين

وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ

و آنرا که پیرامون اند و بیم کنی روز جمع آمدن نیست شک در آن گروهی در بهشت و گروهی

فِي السَّعِيرِ ۝ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ

در دوزخ و اگر خواستی خدا هر آینه گردانیدی ایشان را گروه یکی و لیکن در آورد

مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ أَمِ اتَّخَذُوا

کرا خواهد در رحمت خود و ستمکاران را نبود مر ایشان را از هیچ دوستی و نه یاری کننده یا فرا گرفتند

مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى

از غیر او دوستان پس خدا اوست دوست و او زنده کند مردگان را و اوست بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ

همه چیز توانا و آنچه اختلاف کردید شما در آن از چیزی پس حکم آن با خداست

ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ

اینان خداست پروردگار من بر او توکل کردم و بدو باز گردم اوست آفریننده آسمانها

وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا

و زمین و کرد مر شما را از نفسهای شما همجفتان و از چهارپایان همجفتان

يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ لَهُ

که بسیار کند شما را در آن نیست مانند او چیزی و اوست شنوا و بیناست مر او راست

مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

کلیدهای آسمانها و زمین فراخ گرداند روزی را که خواهد و تنگ گرداند

إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا

بدرستیکه او بهمه چیز داناست بنهاد از برای شما از دین آنچه فرمود بدان نوح را

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَ

و آنچه وحی کردیم بتو و آنچه فرمودیم بدان ابراهیم را و موسی و

عِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ

عیسی را که ثابت بدارید بر پا دین و پراکنده مشوید در آن بزرگ است بر مشرکان

ما تدعوهم اليه الله يجتبي اليه من يشاء ويهدي اليه من ينيب

آنچه میخوانید ایشان را بدان خدای برگزیند بر خود انرا که خواهد و راه نماید بخود انرا که باز آید بدرگاه

وما تفرقوا الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم ولولا

و پراگنده نشدند مگر از پس آنچه آمد بدیشان دانش از ستمی که میان ایشان بود و اگر

كلمة سبقت من ربك الى اجل مسمى لقضي بينهم وان الذين

سخن بودی پیشی گرفته از پروردگار تو تا اجل نام نهاده هر آینه حکم کرده شدی میان ایشان و بدرستی آنانکه

اورثوا الكتاب من بعدهم لفي شك منه مريب ۞ فلذلك فادع

که میراث برگرفته کتاب را از پس ایشان در شکی اند ازان شک شونده پس بدین دین برخوان

واستقم كما امرت ولا تتبع اهواءهم وقل امنت بما انزل الله

مردمان را و راست باش چنانکه فرموده شدی و پیروی مکن مرادهای ایشان را و بگو بگرویدم بدانچه فرستاد خدا

من كتاب وامرت لاعدل بينكم الله ربنا وربكم لنا اعمالنا

از کتاب و فرموده اند مرا تا عدالت کنم میان شما خداست پروردگار ما و پروردگار شما ما راست عملهای ما

ولكم اعمالكم لا حجة بيننا وبينكم الله يجمع بيننا واليه

و شما راست عملهای شما حجت نیست میان ما و میان شما خدا جمع آورد در میان ما و باز اوست

المصير والذين يحاجون في الله من بعد ما استجيب له حجتهم

بازگشت و آنها که خصومت میکنند در حق دین خدا از پس آنچه اجابت کرده باشند رسول را حجت ایشان

داحضة عند ربهم وعليهم غضب ولهم عذاب شديد ۞ الله

باطل است نزدیک پروردگار ایشان و بر ایشان بود خشمی و مر ایشان را بود عذابی سخت خدا

الذي انزل الكتاب بالحق والميزان وما يدريك لعل الساعة

آن خدایست که فرو فرستاد قرآن را بحق و ترازو را و چه داناند ترا مگر که بود قیامت

قريب ۞ يستعجل بها الذين لا يؤمنون بها والذين امنوا مشفقون

نزدیک شتاب میخواهند آن را آنها که نمیگروند بدان و آنها که گرویدند ترسندگانند

منها ويعلمون انها الحق الا ان الذين يمارون في الساعة

ازان و میدانند که حقست بدانی بدرستی که آنها که شک میکنند در وقوع قیامت

لفي ضلال بعيد ۞ الله لطيف بعباده يرزق من يشاء وهو القوي

هر آینه در گمراهی دور از حق اند خدا مهربان است ببندگان خود روزی دهد آنرا که خواهد و اوست

العزيز ۞ من كان يريد حرث الاخرة نزد له في حرثه ومن كان

نیرومند غالب هرکه خواهد کشت زار آخرت را بزیادت کنیم مر او را در کشت زار او و هرکه خواهد

يريد حرث الدنيا نؤته منها وما له في الاخرة من نصيب ۞ ام

کشت زار دنیا را بدهیم او را ازان و نبود مر او را در آخرت هیچ بهره بلکه ایشانرا

شركاء شرعوا لهم من الدين ما لم يأذن به الله ولولا كلمة

انبازانی که شروع کنند مر ایشان را از دین آنچه نفرموده بدان خدای و اگر نه سخن خدا

الفصل لقضي بينهم وان الظالمين لهم عذاب اليم ۞ ترى الظالمين

بازگشته بودی هر آینه حکم کرده شدی میان ایشان و بدرستی که ستمکاران مر ایشانراست عذابی دردناک می بینی ستمکاران

مشفقين مما كسبوا وهو واقع بهم والذين امنوا وعملوا الصالحات

ترسندگان از آنچه اندوختند و آن افتاده است بدیشان و آنها که بگرویدند و کارهای نیکو کردند

في روضات الجنات لهم ما يشاءون عند ربهم ذلك هو الفضل

در روضه ها و مرغزارهای بهشت باشند مر ایشانراست آنچه خواهند نزدیک پروردگار خود آن آنست آن فضل

الكبير ۞ ذلك الذي يبشر الله عباده الذين

بزرگ آنست آنچه بشارت میدهد خدا بندگان خود را آنکسان

امنوا وعملوا الصالحات قل لا اسألكم عليه اجرا الا المودة

که گرویدند و کارهای نیکو کردند بگو ای محمد نخواهم از شما بر تبلیغ رسالت مزدی مگر دوستی

في القربى ومن يقترف حسنة نزد له فيها حسنا ان الله غفور

در خویشان و هرکه اندوزد نیکوئی بزیادت کنیم مر او را در آن نیکوئی بدرستی که خدا آمرزگار

شكور ۞ ام يقولون افترى على الله كذبا فان يشاء الله يختم على

شکر پذیرنده است یا میگویند در بافته است محمد بر خدا دروغ را پس اگر خواهد خدا مهر نهد بر

قلبك ويمح الله الباطل ويحق الحق بكلماته انه عليم بذات

دل تو و محو کند خدا باطل را و درست کند خدا حق را بسخنان خود بدرستی که او داناست بر سینها

الصُّدُورِ ۞ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّئَاتِ

از سینهها ◦ واوست آن خدای که قبول کند توبه را از بندگان خود ◦ ودرگذرد از بدیها

وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۞ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ

ومیداند آنچه میکنید ◦ وپاسخ کند آنهارا که بگرویدند ◦ وکارهای نیکو کردند

يَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۞ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ

وبیفزاید ایشانرا از فضل خود ◦ وکافران ◦ ایشانراست عذاب سخت ◦ واگر فراخ بگستراند خدا

الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ

روزی بر بندگان خود هرآینه ستم کنند در زمین ◦ ولیکن فرو میفرستد بقدر اندازه آنچه خواهد هرآینه او

بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ۞ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَ

به بندگان خود آگاه وبیناست ◦ واوست آن خدای که فرو میفرستد باران را از پس آنچه نومید شده باشند

يَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۞ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَ

وپراکنده کند رحمت خودرا ◦ واوست دوست ستوده ◦ واز نشانهای اوست آفریدن آسمانها و

الْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ۞

زمین ◦ وآنچه پراکند در آنها از جنبنده ◦ واو بر جمع کردن ایشان چون خواهد تواناست

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۞ وَمَا

وآنچه برسد شمارا از رسنده ◦ بسبب آنچه حاصل است که اندوختند دستهای شما ◦ ودرگذرد از بسیاری ◦ ونیستید

أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۞

شما عاجز کنندگان در زمین ◦ ونیست مر شمارا از غیر خدا ◦ دوستی ◦ ویاری کننده

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۞ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ

واز نشانهای اوست کشتیها در دریا همچون کوهها ◦ اگر خواهد ساکن کند بادرا پس باشند

رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۞

ایستاده ◦ بر پشت آن دریا ◦ هرآینه درآن نشانهاست ◦ مر هر صبر کننده را ◦ با طاقت

أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۞ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي

یا غرق کند کشتیها را بسبب آنچه اندوختند ◦ ودرگذرد از بسیاری ◦ ومیداند آنها که خصومت میکنند در

آيَاتِنَا

آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ۞ فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا

نشانهای ما ◦ نیست مر ایشانرا هیچ گریزگاهی ◦ پس آنچه داده اند شمارا از چیزی پس برخورداری زندگانی دنیاست وآنچه

عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۞ وَالَّذِينَ

نزدیک خداست بهتر وباقی تر ◦ مر آنهارا ◦ که بگرویدند ◦ وبر پروردگار خود توکل کردند ◦ وآنها

يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ۞

که دوری جستند از گناهان بزرگ وناشایست ◦ وچون خشم گیرند ایشان درگذرند ومیآمرزند

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ

وآنها که پاسخ نمودند فرمان پروردگار خودرا ◦ وبپای داشتند نمازرا ◦ وکار ایشان بمشورت بود میان ایشان

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۞ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۞

وازآنچه روزی دادیم ایشانرا نفقه میکنند ◦ وآنها که چون برسد بدیشان ستم وجور ایشان داد میستانند

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ

وجزای بدی ◦ بدی است ◦ مانند آن ◦ پس هرکه درگذرد وکار بصلاح آورد پس مزد او بر خدا بود هرآینه

لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۞ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ

دوست ندارد ستمکارانرا ◦ وآنرا که داد بستد پس از ستمی که رسیده بود پس آن گروه نبود برایشان هیچ

سَبِيلٍ ۞ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ

راه ◦ جزین نیست که راه بزه بر آنها که ستم کنند بر مردمان ◦ وبغی وستم کنند در زمین

بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ

بناحق ◦ آن گروه ◦ مر ایشانراست عذابی دردناک ◦ ومر آنرا که صبر نمود وآمرزش خواست هرآینه

لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۞ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى

از کارهای قوی است ◦ وهرکه گمراه کند خدا پس نبود مر اورا هیچ دوستی از پس آن ◦ وببینی

الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ۞

ستمکارانرا چون ببینند عذاب را گویند ◦ آیا هست هیچ برگردیدنی از راه ◦ بد

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ

وببینی تو ایشانرا عرض کرده شوند بر آتش خاضعان باشند ◦ از خواری نگرند ◦ از گوشه چشم

خفي وقال الذين آمنوا إن الخاسرين الذين خسروا أنفسهم و
أهليهم يوم القيامة ألا إن الظالمين في عذاب مقيم ۞ وما كان
لهم من أولياء ينصرونهم من دون الله ومن يضلل الله فما له من سبيل
استجيبوا لربكم من قبل أن يأتي يوم لا مرد له من الله ما لكم
من ملجإ يومئذ وما لكم من نكير ۞ فإن أعرضوا فما أرسلناك
عليهم حفيظا إن عليك إلا البلاغ وإنا إذا أذقنا الإنسان منا
رحمة فرح بها وإن تصبهم سيئة بما قدمت أيديهم فإن الإنسان
كفور ۞ لله ملك السماوات والأرض يخلق ما يشاء يهب لمن
يشاء إناثا ويهب لمن يشاء الذكور ۞ أو يزوجهم ذكرانا وإناثا
ويجعل من يشاء عقيما إنه عليم قدير ۞ وما كان لبشر أن يكلمه
الله إلا وحيا أو من وراء حجاب ۞ أو يرسل رسولا فيوحي بإذنه ما
يشاء إنه علي حكيم ۞ وكذلك أوحينا إليك روحا من أمرنا ما

تدري

تدري ما الكتاب ولا الإيمان ولكن جعلناه نورا نهدي به
من نشاء من عبادنا وإنك لتهدي إلى صراط مستقيم ۞ صراط الله
الذي له ما في السماوات وما في الأرض ألا إلى الله تصير الأمور ۞

سورة الزخرف — بسم الله الرحمن الرحيم — ثمانون وتسع

حم ۞ والكتاب المبين ۞ إنا جعلناه قرآنا عربيا لعلكم تعقلون ۞
وإنه في أم الكتاب لدينا لعلي حكيم ۞ أفنضرب عنكم الذكر
صفحا أن كنتم قوما مسرفين ۞ وكم أرسلنا من نبي في الأولين ۞
وما يأتيهم من نبي إلا كانوا به يستهزءون ۞ فأهلكنا أشد منهم
بطشا ومضى مثل الأولين ۞ ولئن سألتهم من خلق السماوات
والأرض ليقولن خلقهن العزيز العليم ۞ الذي جعل لكم الأرض
مهدا وجعل لكم فيها سبلا لعلكم تهتدون ۞ والذي نزل
من السماء ماء بقدر فأنشرنا به بلدة ميتا كذلك تخرجون ۞

والذي خلق الأزواج كلها وجعل لكم من الفلك والأنعام

ما تركبون * لتستووا على ظهوره ثم تذكروا نعمة ربكم

إذا استويتم عليه وتقولوا سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا

له مقرنين * وإنا إلى ربنا لمنقلبون * وجعلوا له من عباده

جزءا إن الإنسان لكفور مبين * أم اتخذ مما يخلق بنات

وأصفاكم بالبنين * وإذا بشر أحدهم بما ضرب للرحمن مثلا ظل

وجهه مسودا وهو كظيم * أومن ينشأ في الحلية وهو في الخصام

غير مبين * وجعلوا الملائكة الذين هم عباد الرحمن إناثا أشهدوا

خلقهم ستكتب شهادتهم ويسألون * وقالوا لو شاء الرحمن ما

عبدناهم ما لهم بذلك من علم إن هم إلا يخرصون * أم آتيناهم كتابا

من قبله فهم به مستمسكون * بل قالوا إنا وجدنا آباءنا على أمة

وإنا على آثارهم مهتدون * وكذلك ما أرسلنا من قبلك في قرية

من نذير

نصف

من نذير إلا قال مترفوها إنا وجدنا آباءنا على أمة وإنا على آثارهم

مقتدون * قال أولو جئتكم بأهدى مما وجدتم عليه آباءكم

قالوا إنا بما أرسلتم به كافرون * فانتقمنا منهم فانظر كيف كان

عاقبة المكذبين * وإذ قال إبراهيم لأبيه وقومه إنني براء

مما تعبدون * إلا الذي فطرني فإنه سيهدين * وجعلها

كلمة باقية في عقبه لعلهم يرجعون * بل متعت هؤلاء و

آباءهم حتى جاءهم الحق ورسول مبين * ولما جاءهم الحق

قالوا هذا سحر وإنا به كافرون * وقالوا لولا نزل هذا القرآن

على رجل من القريتين عظيم * أهم يقسمون رحمة ربك نحن

قسمنا بينهم معيشتهم في الحياة الدنيا ورفعنا بعضهم فوق

بعض درجات ليتخذ بعضهم بعضا سخريا ورحمة ربك خير

مما يجمعون * ولولا أن يكون الناس أمة واحدة لجعلنا لمن

يكفر بالرحمن لبيوتهم سقفا من فضة ومعارج عليها يظهرون ۞
كه كافر شد بخداى بخشنده خانهاى ايشان را آسمانهاى از نقره و نردبانها كه بران بر آيند

ولبيوتهم ابوابا وسررا عليها يتكئون ۞ وزخرفا وان كل ذلك
و مر خانهاى ايشان را درها و تختها كه بران تكيه زنند و اسباب توانگرى و نيست آن مگر

لما متاع الحيوة الدنيا والآخرة عند ربك للمتقين ۞ ومن
برخوردارى زندگانى دنيا و آخرت نزديك پروردگار تو پرهيزكاران را و هر كه

يعش عن ذكر الرحمن نقيض له شيطانا فهو له قرين ۞ وانهم
نابينا شد از ياد خداى بخشنده مقيد گردانيم او را ديوى پس او مر او را همنشين بود و بدرستيكه ايشان

ليصدونهم عن السبيل ويحسبون انهم مهتدون ۞ حتى اذا جاءنا
هر آينه باز ميدارند ايشانرا از راه و مى‌پندارند كه ايشان راه يافتگانند تا چون آيد بما

قال يا ليت بيني وبينك بعد المشرقين فبئس القرين ۞ ولن
گويد اى كاشكى بودى ميان من و ميان تو دورى مشرق و مغرب پس بد همنشينى تو و سود

ينفعكم اليوم اذ ظلمتم انكم في العذاب مشتركون ۞ افانت تسمع
نكند شما را امروز چون ستم كرديد كه شما در عذاب انبازان باشيد آيا پس تو شنوانى

الصم او تهدي العمي ومن كان في ضلال مبين ۞ فاما نذهبن
كران را يا راه توانى نمود كوران را و آنكه باشد در گمراهى روشن پس اگر ببريم

بك فانا منهم منتقمون ۞ او نرينك الذي وعدناهم فانا عليهم
ترا پس بدرستيكه ما از ايشان كينه خواهنده‌ايم يا بنماييم ترا آنچه وعده ميدهيم ايشانرا پس بدرستيكه ما بر ايشان

مقتدرون ۞ فاستمسك بالذي اوحي اليك انك على صراط
توانائيم پس چنگ در زن بدانچه وحى كرده شد بتو بدرستيكه تو بر راه

مستقيم ۞ وانه لذكر لك ولقومك وسوف تسئلون ۞ واسئل
راستى و بدرستيكه اين قرآن هر آينه شرفست ترا و قوم ترا و زود باشد كه پرسيده شويد و بپرس

من ارسلنا من قبلك من رسلنا اجعلنا من دون الرحمن الهة
از آنكه بفرستاديم پيش از تو از رسولان ما آيا گردانيديم بجز خداى بخشنده خدايانى

يعبدون

يعبدون ۞ ولقد ارسلنا موسى باياتنا الى فرعون وملائه
كه پرستيده شوند و بدرستيكه بفرستاديم موسى را بآيتهاى خود بسوى فرعون و اشراف او

فقال اني رسول رب العالمين ۞ فلما جاءهم باياتنا اذا هم
پس گفت بدرستيكه من رسول پروردگار جهانيانم پس چون آمد بديشان بآيتهاى ما آنگاه ايشان

منها يضحكون ۞ وما نريهم من اية الا هي اكبر من اختها واخذناهم
ازان معجزات مى‌خنديدند و نمى‌نموديم ايشانرا هيچ نشانه مگر آن بزرگتر بود از خواهر خود و گرفتيم ايشانرا

بالعذاب لعلهم يرجعون ۞ وقالوا يا ايه الساحر ادع لنا ربك
بعذاب تا بود كه ايشان باز گردند و گفتند اى جادو بخوان براى ما پروردگار خود را

بما عهد عندك اننا لمهتدون ۞ فلما كشفنا عنهم العذاب
بدانچه عهد كرده نزد تو بدرستيكه ما راه يافتگانيم پس چون برداشتيم از ايشان عذاب را

اذا هم ينكثون ۞ ونادى فرعون في قومه قال يا قوم اليس
آنگاه ايشان نقض عهد كردند و ندا كرد فرعون در ميان قوم خود گفت اى قوم من آيا نيست

لي ملك مصر وهذه الانهار تجري من تحتي افلا تبصرون ۞
مرا پادشاهى مصر و اين جويها كه ميرود از زير تخت من آيا نمى‌بينيد

ام انا خير من هذا الذي هو مهين ولا يكاد يبين ۞ فلولا
بلكه من بهترم ازين آنكسى كه او خوارست و نزديك است كه روشن نكند سخن پس چرا

القي عليه اسورة من ذهب او جاء معه الملئكة مقترنين ۞
افكنده نشد بر وى دستبرنجها از طلا يا نيامد با او فرشتگان از پى يكديگر

فاستخف قومه فاطاعوه انهم كانوا قوما فاسقين ۞ فلما
پس سبكسار گرفت قوم خود را پس فرمان بردند او را بدرستيكه ايشان بودند گروهى بيفرمان پس چون

اسفونا انتقمنا منهم فاغرقناهم اجمعين ۞ فجعلناهم سلفا
بخشم آوردند ما را كينه كشيديم از ايشان پس غرق كرديم ايشان را همه پس گردانيديم ايشانرا پيش رفتگان

ومثلا للآخرين ۞ ولما ضرب ابن مريم مثلا اذا قومك منه
و مثلى مر ديگران را و چون زده شد پسر مريم را مثلى آنگاه قوم تو ازان برگشتند

جاءانا

آل محمد حقهم

يَصِدُّونَ ◆ وَقَالُوٓا۟ ءَأَٰلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًۢا

بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ◆ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَٰهُ

مَثَلًا لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ◆ وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنكُم مَّلَٰٓئِكَةً فِى ٱلْأَرْضِ

يَخْلُفُونَ ◆ وَإِنَّهُۥ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَٱتَّبِعُونِ هَٰذَا

صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ◆ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

وَلَمَّا جَآءَ عِيسَىٰ بِٱلْبَيِّنَٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُم بِٱلْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ

لَكُم بَعْضَ ٱلَّذِى تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ◆ إِنَّ ٱللَّهَ

هُوَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَٱعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ◆ فَٱخْتَلَفَ

ٱلْأَحْزَابُ مِنۢ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ◆ هَلْ

يَنظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ◆ ٱلْأَخِلَّآءُ

يَوْمَئِذٍۭ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا ٱلْمُتَّقِينَ ◆ يَٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ

عَلَيْكُمُ ٱلْيَوْمَ وَلَآ أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ◆ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُوا۟

يضحكون

علي

من بني هاشم

مسلمين

مُسْلِمِينَ ◆ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ أَنتُمْ وَأَزْوَٰجُكُمْ تُحْبَرُونَ ◆ يُطَافُ

عَلَيْهِم بِصِحَافٍ مِّن ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ ٱلْأَنفُسُ وَ

تَلَذُّ ٱلْأَعْيُنُ وَأَنتُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ◆ وَتِلْكَ ٱلْجَنَّةُ ٱلَّتِىٓ

أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ◆ لَكُمْ فِيهَا فَٰكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا

تَأْكُلُونَ ◆ إِنَّ ٱلْمُجْرِمِينَ فِى عَذَابِ جَهَنَّمَ خَٰلِدُونَ ◆ لَا يُفَتَّرُ

عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ◆ وَمَا ظَلَمْنَٰهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا۟ هُمُ ا

ٱلظَّٰلِمِينَ ◆ وَنَادَوْا۟ يَٰمَٰلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُم

مَّٰكِثُونَ ◆ لَقَدْ جِئْنَٰكُم بِٱلْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ

كَٰرِهُونَ ◆ أَمْ أَبْرَمُوٓا۟ أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ◆ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ

سِرَّهُمْ وَنَجْوَىٰهُم بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ◆ قُلْ إِن كَانَ

لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْعَٰبِدِينَ ◆ سُبْحَٰنَ رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ

رَبِّ ٱلْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ◆ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا۟ وَيَلْعَبُوا۟ حَتَّىٰ يُلَٰقُوا۟

يامال

يومهم الذي يوعدون ۞ وهو الذي في السماء إله وفي الأرض
إله وهو الحكيم العليم ۞ وتبارك الذي له ملك السموات
والأرض وما بينهما وعنده علم الساعة وإليه ترجعون ۞
ولا يملك الذين يدعون من دونه الشفاعة إلا من شهد با
لحق وهم يعلمون ۞ ولئن سألتهم من خلقهم ليقولن الله فأنى
يؤفكون ۞ وقيله يا رب إن هؤلاء قوم لا يؤمنون ۞ فاصفح
عنهم وقل سلام ۞ فسوف يعلمون ۞

والدخان خمسون وسبع — سورة الدخان

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ۞ والكتاب المبين ۞ إنا أنزلناه في ليلة مباركة إنا كنا منذرين
فيها يفرق كل أمر حكيم ۞ أمرا من عندنا إنا كنا مرسلين ۞ رحمة
من ربك إنه هو السميع العليم ۞ رب السموات والأرض وما
بينهما إن كنتم موقنين ۞ لا إله إلا هو يحيي ويميت ربكم

ورب آبائكم الأولين ۞ بل هم في شك يلعبون ۞ فارتقب يوم
تأتي السماء بدخان مبين ۞ يغشى الناس هذا عذاب أليم ۞ ربنا
اكشف عنا العذاب إنا مؤمنون ۞ أنى لهم الذكرى وقد
جاءهم رسول مبين ۞ ثم تولوا عنه وقالوا معلم مجنون ۞
إنا كاشفوا العذاب قليلا إنكم عائدون ۞ يوم نبطش البطشة
الكبرى إنا منتقمون ۞ ولقد فتنا قبلهم قوم فرعون و
جاءهم رسول كريم ۞ أن أدوا إلي عباد الله إني لكم رسول
أمين ۞ وأن لا تعلوا على الله إني آتيكم بسلطان مبين ۞ وإني
عذت بربي وربكم أن ترجمون ۞ وإن لم تؤمنوا لي فاعتزلون ۞
فدعا ربه أن هؤلاء قوم مجرمون ۞ فأسر بعبادي ليلا إنكم
متبعون ۞ واترك البحر رهوا إنهم جند مغرقون ۞ كم تركوا
من جنات وعيون ۞ وزروع ومقام كريم ۞ ونعمة كانوا فيها

حزب

فاكهين ۞ كذلك واورثناها قوما آخرين ۞ فما بكت عليهم

السماء والارض وما كانوا منظرين ۞ ولقد نجينا بني اسرائيل

من العذاب المهين ۞ من فرعون انه كان عاليا من المسرفين ۞

ولقد اخترناهم على علم على العالمين ۞ وآتيناهم من الآيات

ما فيه بلاء مبين ۞ ان هؤلاء ليقولون ان هي الا موتتنا

الاولى وما نحن بمنشرين ۞ فأتوا بآبائنا ان كنتم صادقين ۞

أهم خير ام قوم تبع والذين من قبلهم اهلكناهم انهم كانوا مجرمين ۞

وما خلقنا السماوات والارض وما بينهما لاعبين ۞ ما خلقناهما

الا بالحق ولكن اكثرهم لا يعلمون ۞ ان يوم الفصل ميقاتهم

اجمعين ۞ يوم لا يغني مولى عن مولى شيئا ولا هم ينصرون ۞

الا من رحم الله انه هو العزيز الرحيم ۞ ان شجرت الزقوم طعام

الاثيم ۞ ثم صبوا فوق رأسه من عذاب الحميم ۞ ذق انك

انت العزيز الكريم ۞ ان هذا ما كنتم به تمترون ۞ ان المتقين

في مقام امين ۞ في جنات وعيون ۞ يلبسون من سندس و

استبرق متقابلين ۞ كذلك وزوجناهم بحور عين ۞ يدعون

فيها بكل فاكهة آمنين ۞ لا يذوقون فيها الموت الا الموتة

الاولى ووقاهم عذاب الجحيم ۞ فضلا من ربك ذلك هو الفوز

العظيم ۞ فانما يسرناه بلسانك لعلهم يتذكرون ۞ فارتقب

انهم مرتقبون

سورة الجاثية سبع وثلاثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ۞ تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ۞ ان في السماوات والارض

لآيات للمؤمنين ۞ وفي خلقكم وما يبث من دابة آيات لقوم

يوقنون ۞ واختلاف الليل والنهار وما انزل الله من السماء

من رزق فاحيا به الارض بعد موتها وتصريف الرياح آيات

لقوم يعقلون ۞ تلك آيات الله نتلوها عليك بالحق فبأي

گروهی را که دریابند آنست نشانهای خدا که میخوانیم آن را بر تو بحق پس بکدامین سخن

حديث بعد الله وآياته يؤمنون ۞ ويل لكل أفاك أثيم ۞

از سخن خدا و نشانهای او بگروند وای مر هر دروغ زن بزه کار را

يسمع آيات الله تتلى عليه ثم يصر مستكبرا كأن لم يسمعها فبشره

می شنود نشانهای خدا که خوانند بر وی پس مصر شود گردنکشنده گویا که نشنوده است آن را پس بشارت ده او را

بعذاب أليم ۞ وإذا علم من آياتنا شيئا اتخذها هزوا أولئك

بعذاب دردناک و چون داند از نشانهای ما چیزی فرا گیرد آن را بافسوس آن گروه

لهم عذاب مهين ۞ من ورائهم جهنم ولا يغني عنهم ما كسبوا

مر ایشانراست عذاب خوار کننده از پس ایشان بود دوزخ و بکار نیاید از ایشان آنچه اندوخته شدند

شيئا ولا ما اتخذوا من دون الله أولياء ولهم عذاب عظيم ۞

چیزی و نه آنچه فرا گرفته اند از جز خدا دوستان و مر ایشانرا بود عذاب بزرگ

هذا هدى والذين كفروا بآيات ربهم لهم عذاب من رجز

این قرآن راه نمونست و آنانکه کافر شدند به نشانهای پروردگار خود مر ایشانرا بود عذاب از عذاب

أليم ۞ الله الذي سخر لكم البحر لتجري الفلك فيه بأمره

دردناک خدا آنست که مسخر کرد شما را دریا که میرود کشتی در آن بفرمان او

ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون ۞ وسخر لكم ما في السماوات

تا بجویید از فضل او و تا بود که شما شکر کنید و مسخر کرد مر شما را آنچه در آسمانها

وما في الأرض جميعا منه إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون

و آنچه در زمین است همه از اوست بدرستی که در آن هر آینه نشانهاست مر گروهی را که اندیشه کنند

قل للذين آمنوا يغفروا للذين لا يرجون أيام الله ليجزي قوما

بگوی ای محمد آنانرا که بگرویدند تا عفو کنند مر آنانرا که امید نمیدارند روزهای خدا تا پاداش دهد گروهی را

بما كانوا يكسبون ۞ من عمل صالحا فلنفسه ومن أساء فعليها ثم

بدانچه بودند که اندوخته اند هر که کند کاری نیکو پس سود آن او را بود و هر که بد کند پس زیان بر وی بود پس

إلى ربكم ترجعون ۞ ولقد آتينا بني إسرائيل الكتاب والحكم

بسوی پروردگار شما باز گردانیده شوید و بدرستی که بدادیم فرزندان یعقوب را کتاب و حکمت

والنبوة ورزقناهم من الطيبات وفضلناهم على العالمين ۞

و پیغمبری و روزی دادیم ایشانرا از پاکیها و افزونی نهادیم ایشانرا بر جهانیان زمانه

وآتيناهم بينات من الأمر فما اختلفوا إلا من بعد ما جاءهم

و بدادیم ایشانرا حجتها از فرمان پس اختلاف نکردند مگر از پس آنچه آمد ایشانرا

العلم بغيا بينهم إن ربك يقضي بينهم يوم القيامة فيما كانوا

دانش ستم میان ایشان بدرستی که پروردگار تو حکم کند میان ایشان روز قیامت در آنچه بودند

فيه يختلفون ۞ ثم جعلناك على شريعة من الأمر فاتبعها

در آن میکردند اختلاف پس بردیم ترا بر شریعتی از فرمان پس پیروی کن آنرا

ولا تتبع أهواء الذين لا يعلمون ۞ إنهم لن يغنوا عنك من الله

و پیروی مکن مرادهای آنانرا که نمیدانند بدرستیکه ایشان کفایت نکنند از تو از عذاب خدا

شيئا وإن الظالمين بعضهم أولياء بعض والله ولي المتقين

چیزی را و بدرستیکه ستمکاران بعض ایشان دوستان بعض اند و خدا دوست پرهیزکاران است

هذا بصائر للناس وهدى ورحمة لقوم يوقنون ۞ أم

این قرآن سبب بینشست مردمان را و راه نمای و رحمت گروهی را که بیقین اند یا

حسب الذين اجترحوا السيئات أن نجعلهم كالذين آمنوا و

پنداشتند آنانکه کرده اند بدیها که بکنیم ایشانرا همچو آنانکه بگرویدند

عملوا الصالحات سواء محياهم ومماتهم ساء ما يحكمون ۞ وخلق
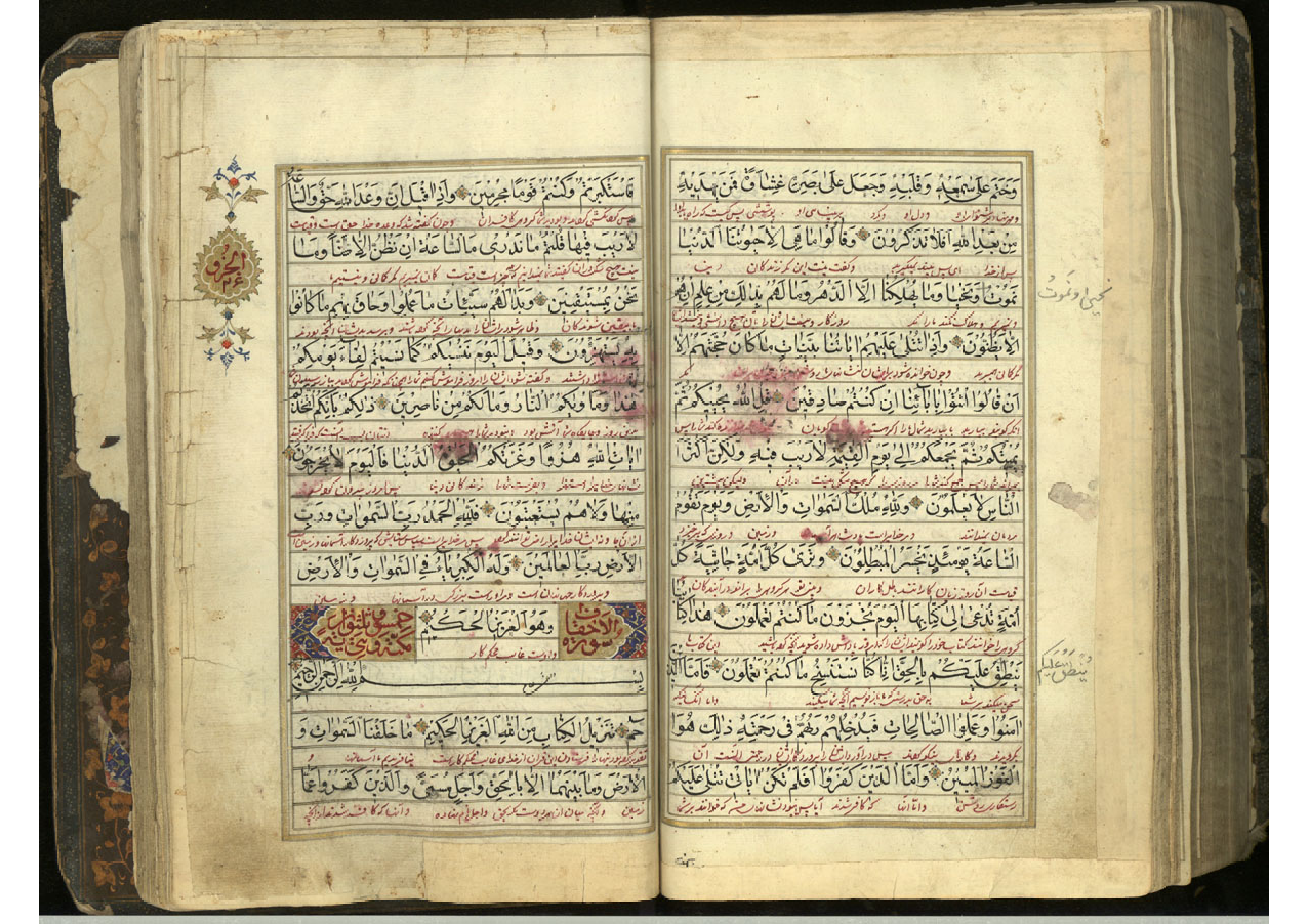
و کارهای نیکو کردند یکسانست زندگانی ایشان و مرگ ایشان بد است آنچه حکم میکنند و آفرید خدا

السماوات والأرض بالحق ولتجزى كل نفس بما كسبت وهم

آسمانها و زمینها را بحق و تا پاداش داده شود هر تنی بدانچه اندوخته شدند و ایشان

لا يظلمون ۞ أفرأيت من اتخذ إلهه هواه وأضله الله على علم

ستم نکنند ای پس دیدی کسی را که فرا گرفت خدای خود را مراد را و گمراه کرد او را خدا بر دانش

وختم على سمعه وقلبه وجعل على بصره غشاوة فمن يهديه
من بعد الله افلا تذكرون ◈ وقالوا ما هي الا حياتنا الدنيا
نموت ونحيا وما يهلكنا الا الدهر وما لهم بذلك من علم ان هم
الا يظنون ◈ واذا تتلى عليهم اياتنا بينات ما كان حجتهم الا
ان قالوا ائتوا بابائنا ان كنتم صادقين ◈ قل الله يحييكم ثم
يميتكم ثم يجمعكم الى يوم القيمة لا ريب فيه ولكن اكثر
الناس لا يعلمون ◈ ولله ملك السموات والارض ويوم تقوم
الساعة يومئذ يخسر المبطلون ◈ وترى كل امة جاثية كل
امة تدعى الى كتابها اليوم تجزون ما كنتم تعملون ◈ هذا كتابنا
ينطق عليكم بالحق انا كنا نستنسخ ما كنتم تعملون ◈ فاما الذين
امنوا وعملوا الصالحات فيدخلهم ربهم في رحمته ذلك هو
الفوز المبين ◈ واما الذين كفروا افلم تكن اياتي تتلى عليكم

نحيى ونموت
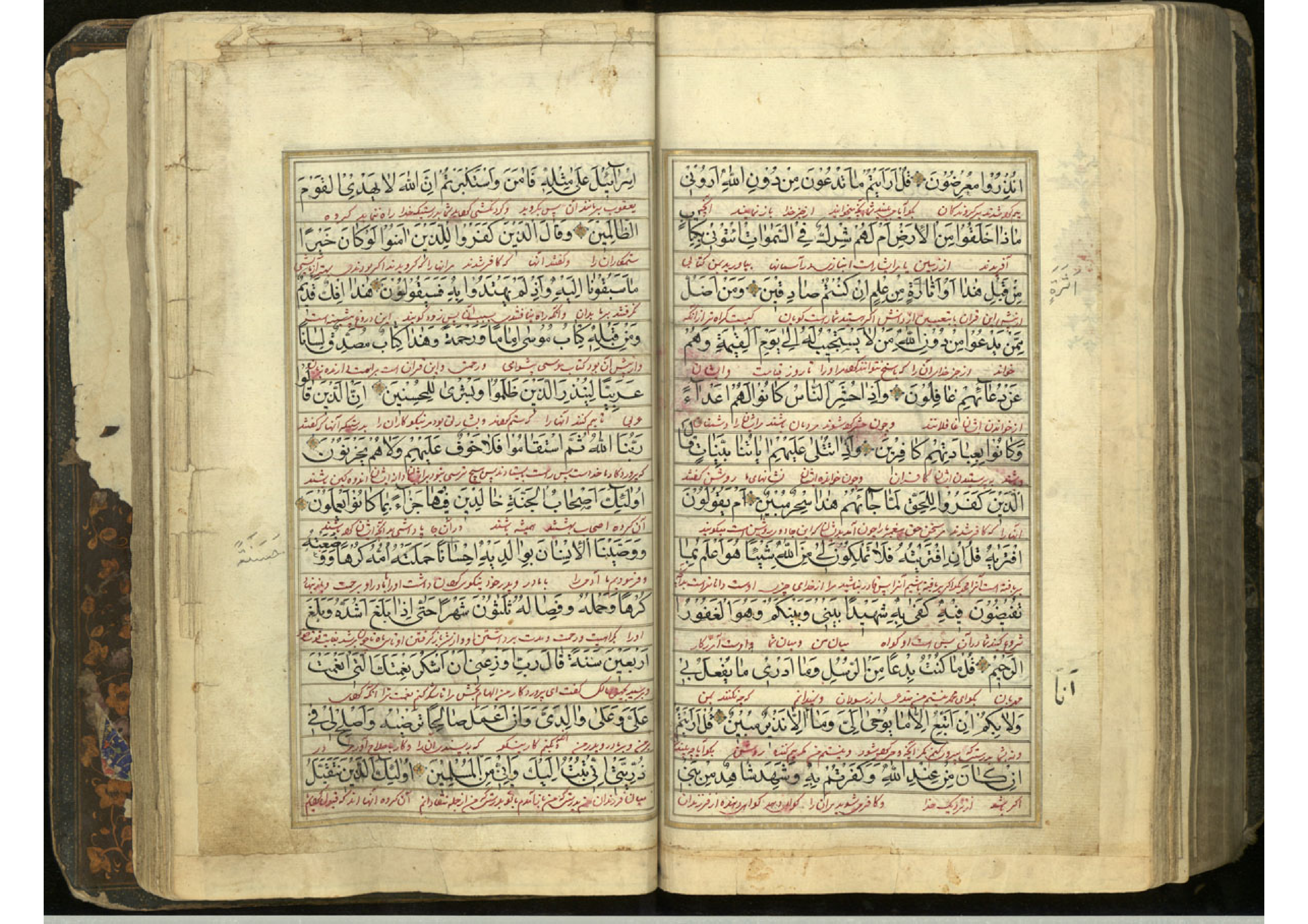
ينطق عليكم

فاستكبرتم وكنتم قوما مجرمين ◈ واذا قيل ان وعد الله حق والساعة
لا ريب فيها قلتم ما ندري ما الساعة ان نظن الا ظنا وما
نحن بمستيقنين ◈ وبدا لهم سيئات ما عملوا وحاق بهم ما كانوا
به يستهزءون ◈ وقيل اليوم ننسيكم كما نسيتم لقاء يومكم
هذا وماويكم النار وما لكم من ناصرين ◈ ذلكم بانكم اتخذتم
ايات الله هزوا وغرتكم الحيوة الدنيا فاليوم لا يخرجون
منها ولا هم يستعتبون ◈ فلله الحمد رب السموات ورب
الارض رب العالمين ◈ وله الكبرياء في السموات والارض
وهو العزيز الحكيم

سورة الاحقاف — خمس وثلثون اية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ◈ تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ◈ ما خلقنا السموات و
الارض وما بينهما الا بالحق واجل مسمى والذين كفروا عما

أنذروا معرضون ۞ قل أرأيتم ما تدعون من دون الله أروني
ماذا خلقوا من الأرض أم لهم شرك في السماوات ائتوني بكتاب
من قبل هذا أو أثارة من علم إن كنتم صادقين ۞ ومن أضل
ممن يدعوا من دون الله من لا يستجيب له إلى يوم القيامة وهم
عن دعائهم غافلون ۞ وإذا حشر الناس كانوا لهم أعداء
وكانوا بعبادتهم كافرين ۞ وإذا تتلى عليهم آياتنا بينات قال
الذين كفروا للحق لما جاءهم هذا سحر مبين ۞ أم يقولون
افتراه قل إن افتريته فلا تملكون لي من الله شيئا هو أعلم بما
تفيضون فيه كفى به شهيدا بيني وبينكم وهو الغفور
الرحيم ۞ قل ما كنت بدعا من الرسل وما أدري ما يفعل بي
ولا بكم إن أتبع إلا ما يوحى إلي وما أنا إلا نذير مبين ۞ قل أرأيتم
إن كان من عند الله وكفرتم به وشهد شاهد من بني

إسرائيل على مثله فآمن واستكبرتم إن الله لا يهدي القوم
الظالمين ۞ وقال الذين كفروا للذين آمنوا لو كان خيرا
ما سبقونا إليه وإذ لم يهتدوا به فسيقولون هذا إفك قديم
ومن قبله كتاب موسى إماما ورحمة وهذا كتاب مصدق لسانا
عربيا لينذر الذين ظلموا وبشرى للمحسنين ۞ إن الذين قالوا
ربنا الله ثم استقاموا فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون
أولئك أصحاب الجنة خالدين فيها جزاء بما كانوا يعملون ۞
ووصينا الإنسان بوالديه إحسانا حملته أمه كرها ووضعته
كرها وحمله وفصاله ثلاثون شهرا حتى إذا بلغ أشده وبلغ
أربعين سنة قال رب أوزعني أن أشكر نعمتك التي أنعمت
علي وعلى والدي وأن أعمل صالحا ترضاه وأصلح لي في
ذريتي إني تبت إليك وإني من المسلمين ۞ أولئك الذين نتقبل

عنهم احسن ما عملوا ونتجاوز عن سيئاتهم في اصحاب الجنة وعد

از ایشان نیکوی را آنچه کردند و درگذریم از بدیهای ایشان در میان اصحاب بهشت باشند وعده

الصدق الذي كانوا يوعدون ۞ والذي قال لوالديه اف

راست است آنچه بیم داده شدند آنکس که گفت مر مادر و پدر خود را

لكما اتعدانني ان اخرج وقد خلت القرون من قبلي وهما

از دلتنگی و خشم اف مر شما را این وعده میدهید که بیرون آورده شوم از گور و بدرستی که گذشتند گروهان پیش از من

يستغيثان الله ويلك امن ان وعد الله حق فيقول ما هذا

فریاد میخواستند از خدا که وای بر تو ایمان آر بدرستی که وعده خدا حقست پس میگوید نیست این

الا اساطير الاولين ۞ اولئك الذين حق عليهم القول في

مگر افسانهای پیشینیان آن گروه آنانند که واجب شد بر ایشان گفتار وعید در

امم قد خلت من قبلهم من الجن والانس انهم كانوا خاسرين ۞ و

میان گروهان که گذشتند پیش از ایشان از پریان و آدمیان بدرستی که ایشان بودند زیانکاران و

لكل درجات مما عملوا وليوفيهم اعمالهم وهم لا يظلمون ۞

مر همه را درجاتست از آنچه کردند و تا تمام بدهد ایشان را جزای عملهای ایشان و ایشان ستم کرده نشوند

ويوم يعرض الذين كفروا على النار اذهبتم طيباتكم في حياتكم

و روزی که عرض کنند آنها را که کافر شدند بر آتش گویند ایشان را بردید شما پاکیزهای خود در زندگانی

الدنيا واستمتعتم بها فاليوم تجزون عذاب الهون بما كنتم

در دنیا و برخوردار گرفتید بدان پس امروز جزا داده شوید عذاب خوار کننده بدانچه شما

تستكبرون في الارض بغير الحق وبما كنتم تفسقون ۞ واذكر

گردنکشی کردید در زمین بناحق و بدانچه شما کردید خروج از طاعت و یاد کن

اخا عاد اذ انذر قومه بالاحقاف وقد خلت النذر من بين

هود را چون بیم کرد قوم خود را بآن موضع از بلاد و بدرستی که گذشتند بیم کنندگان از پیش او

يديه ومن خلفه الا تعبدوا الا الله اني اخاف عليكم

و از پس او که مپرستید مگر خدا را بدرستی که من میترسم بر شما

عذاب

عذاب يوم عظيم ۞ قالوا اجئتنا لتافكنا عن الهتنا فاتنا بما

از عذاب روز بزرگ گفتند آیا آمدی تا برگردانی ما را از خدایان ما پس بیار بما آنچه

تعدنا ان كنت من الصادقين ۞ قال انما العلم عند الله وابلغكم

وعده میدهی اگر هستی تو از جمله راستگویان گفت هود بدرستی که علم آن نزدیک خداست و میرسانم

ما ارسلت به ولكني اريكم قوما تجهلون ۞ فلما راوه عارضا

آنچه فرستاده شدم بدان ولیکن من مینمایم شما را گروهی نادانی میکنید پس چون دیدند آن را ابری

مستقبل اوديتهم قالوا هذا عارض ممطرنا بل هو ما استعجلتم

فرا کشنده بوادیهای ایشان گفتند این ابریست که باران باراننده ما را بلکه آنست آنچه شتاب میخواستید

به ريح فيها عذاب اليم ۞ تدمر كل شيء بامر ربها فاصبحوا

آن را بادیست در آن بود عذابی دردناک هلاک کند همه چیزی را بفرمان پروردگار خود پس گشتند

لا يرى الا مساكنهم كذلك نجزي القوم المجرمين ۞ ولقد مكناهم

دیده نمیشد مگر مسکنهای خود را همچنین پاداش دهیم گروه کافران را و بدرستی که تمکین دادیم ایشان را

فيما ان مكناكم فيه وجعلنا لهم سمعا وابصارا وافئدة فما

در آنچه تمکین ندادیم شما را در آن و گردانیدیم مر ایشان را شنوایی و بینایی و دلها پس

اغنى عنهم سمعهم ولا ابصارهم ولا افئدتهم من شيء اذ كانوا

از ایشان شنوایی ایشان را و نه بینایی ایشان و نه دلهای ایشان را هیچ چیزی چون بودند

يجحدون بايات الله وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون ۞

انکار میکردند بنشانهای خدا و در رسید بر ایشان آنچه بودند بدان استهزا میکردند

ولقد اهلكنا ما حولكم من القرى وصرفنا الايات لعلهم

و بدرستی که هلاک کردیم آنچه پیرامون شما بودند از گروهان و بیان کردیم نشانها را تا مگر ایشان

يرجعون ۞ فلولا نصرهم الذين اتخذوا من دون الله قربانا

بازگردند از کفر پس چرا یاری نکردند ایشان را آنها که فرا گرفتند از جز خدا قربانی

الهة بل ضلوا عنهم وذلك افكهم وما كانوا يفترون ۞ واذ صرفنا

بخدایانی بلکه گم شدند از ایشان و آن هست دروغ ایشان و آنچه بودند افترا میکردند و چون

الیك نفرا من الجن یستمعون القران فلما حضروه قالوا انصتوا
فلما قضی ولوا الی قومهم منذرین قالوا یا قومنا انا سمعنا
كتابا انزل من بعد موسی مصدقا لما بین یدیه یهدی الی
الحق والی طریق مستقیم یا قومنا اجیبوا داعی الله وآمنوا به
یغفر لكم من ذنوبكم ویجركم من عذاب الیم ومن لا یجب داعی الله
فلیس بمعجز فی الارض ولیس له من دونه اولیاء اولئك فی
ضلال مبین اولم یروا ان الله الذی خلق السموات والارض
ولم یعی بخلقهن بقادر علی ان یحیی الموتی بلی انه علی
كل شیء قدیر ویوم یعرض الذین كفروا علی النار الیس
هذا بالحق قالوا بلی وربنا قال فذوقوا العذاب بما كنتم
تكفرون فاصبر كما صبر اولوا العزم من الرسل ولا تستعجل
لهم كانهم یوم یرون ما یوعدون لم یلبثوا الا ساعة من نهار

بلاغ

بلاغ فهل یهلك الا القوم الفاسقون

سورة محمد

بسم الله الرحمن الرحیم

الذین كفروا وصدوا عن سبیل الله اضل اعمالهم والذین آمنوا
وعملوا الصالحات وآمنوا بما نزل علی محمد وهو الحق من ربهم
كفر عنهم سیئاتهم واصلح بالهم ذلك بان الذین كفروا
اتبعوا الباطل وان الذین آمنوا اتبعوا الحق من ربهم كذلك
یضرب الله للناس امثالهم فاذا لقیتم الذین كفروا فضرب
الرقاب حتی اذا اثخنتموهم فشدوا الوثاق فاما منا بعد واما
فداء حتی تضع الحرب اوزارها ذلك ولو یشاء الله لانتصر
منهم ولكن لیبلو بعضكم ببعض والذین قتلوا فی سبیل الله
فلن یضل اعمالهم سیهدیهم ویصلح بالهم ویدخلهم الجنة
عرفها لهم یا ایها الذین آمنوا ان تنصروا الله ینصركم ویثبت

حزب

في علي

فی علی

أقدامكم ۝ والذين كفروا فتعسا لهم وأضل أعمالهم ۝ ذلك بأنهم

قدمهای شما را   وآنانکه کافر شدند پس هلاکت مر ایشان را و باطل کرد کارهای ایشان را این بسبب آنست که ایشان

كرهوا ما أنزل الله فأحبط أعمالهم ۝ أفلم يسيروا في الأرض فينظروا

کاره داشتند آنچه فرو فرستاد خدا پس باطل کرد عملهای ایشان را آیا پس نرفتند در زمین پس بنگرند

كيف كان عاقبة الذين من قبلهم دمر الله عليهم وللكافرين

که چگونه بود عاقبت آنانکه پیش از ایشان بودند هلاک کرد خدا بر ایشان و مر کافران را

أمثالها ۝ ذلك بأن الله مولى الذين آمنوا وأن الكافرين

مانند آن   این است بسبب آنکه خدا دوست آنهاست که بگرویدند و کافران

لا مولى لهم ۝ إن الله يدخل الذين آمنوا وعملوا الصالحات

هیچ دوست نیست مر ایشان را بدرستیکه خدا درآورد آنها را که بگرویدند و کارهای نیکو کردند

جنات تجري من تحتها الأنهار والذين كفروا يتمتعون و

در بستانها که میرود از زیر درختان آن جویها روان و آنها که کافر شدند برخوردار میگردند

يأكلون كما تأكل الأنعام والنار مثوى لهم ۝ وكأين من قرية

و میخورند همچنانکه میخورند چهارپایان و آتش بود جایگاه مر ایشان را   و چند از اهل دههای

هي أشد قوة من قريتك التي أخرجتك أهلكناهم فلا ناصر لهم

که آن سخت تر بود در نیرو از ده تو آن ده که بیرون کردند ترا هلاک کردیم ایشان را پس نیست یاری دهنده

أفمن كان على بينة من ربه كمن زين له سوء عمله واتبعوا

آیا پس آنکه باشد بر حجت از پروردگار خود همچنانکه بود که آراسته باشند بد عمل او و پیروی کردند

أهواءهم ۝ مثل الجنة التي وعد المتقون فيها أنهار من ماء

آرزوهای خود را   مثل بهشت آن بهشتی که وعده داده شد پرهیزکاران را در آن جا بود جویها از آبی

غير آسن وأنهار من لبن لم يتغير طعمه وأنهار من خمر لذة

جز بو دیگر و جویها بود از شیر که متغیر نشده بود طعم آن و جویها بود از شراب لذت دهنده

للشاربين ۝ وأنهار من عسل مصفى ولهم فيها من كل الثمرات

مر آشامندگان را   و جویها بود از انگبین صافی و مر ایشان را بود در آن جا از هر میوه

ومغفرة

ومغفرة من ربهم كمن هو خالد في النار وسقوا ماء حميما فقطع

و آمرزش از پروردگار ایشان همچون آنکس که او همیشه در آتش باشد و خورد داده شوند آبی گرم پس ببرد

أمعاءهم ۝ ومنهم من يستمع إليك حتى إذا خرجوا من عندك قالوا

روده ایشان را   و از ایشان کسی هست که گوش میدارد سوی تو تا چون بیرون آیند از نزدیک تو گویند

للذين أوتوا العلم ماذا قال آنفا أولئك الذين طبع الله على

مر آنها که داده بودند علم دانش که چه چیز گفت اکنون آن گروه آنهااند که مهر نهاد خدا بر

قلوبهم واتبعوا أهواءهم ۝ والذين اهتدوا زادهم هدى وآتاهم

دلهای ایشان و پیروی کردند مر آرزوهای خود   و آنانکه راه یافتند بزیادت کرد ایشان را راهی و بدهد ایشان را

تقواهم ۝ فهل ينظرون إلا الساعة أن تأتيهم بغتة فقد

پرهیزگاری ایشان را   پس آیا هیچ چشم میدارند مگر قیامت را که آید بدیشان ناگاه   پس بدرستیکه

جاء أشراطها فأنى لهم إذا جاءتهم ذكراهم ۝ فاعلم أنه لا إله

آمد علامات پس از کجا بود ایشان را چون آید آن را پند خواهند گرفت   پس بدانکه نیست خدای

إلا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات والله يعلم

مگر او   و آمرزش خواه مر گناه خود را و مردان مومن و زنان مومنه را و خدا میداند

متقلبكم ومثواكم ۝ ويقول الذين آمنوا لولا نزلت سورة فإذا

موضع تردد شما را در طلب معیشت و موضع آرامش شما   و میگویند آنها که بگرویدند چرا فرو نفرستاده شد سوره پس چون

أنزلت سورة محكمة وذكر فيها القتال رأيت الذين في قلوبهم

فرستاده شود سوره محکم و یاد کرده شود در آن جا کارزار بینی آنها را که در دلهاشان

مرض ينظرون إليك نظر المغشي عليه من الموت فأولى لهم

بیماری شک و نفاق است که مینگرند بسوی تو نگریستن کسی که بیهوش گردد از ترس مرگ پس سزاوارتر است ایشان را
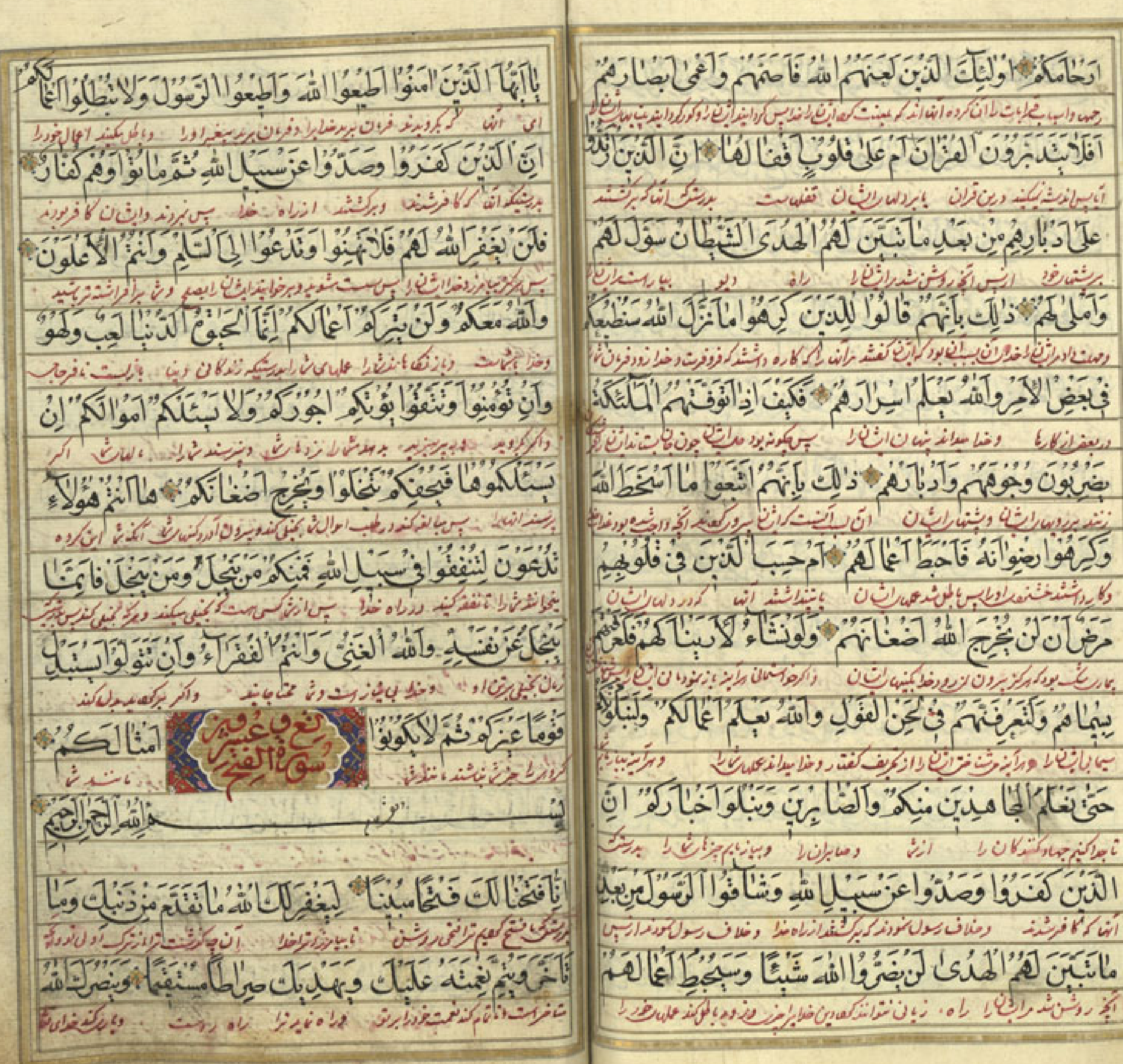
طاعة وقول معروف فإذا عزم الأمر فلو صدقوا الله لكان

فرمان برداری و گفت نیکو   پس چون لازم گردد کار جهاد پس اگر راست دارند خدا را هر آینه بودی

خيرا لهم ۝ فهل عسيتم إن توليتم أن تفسدوا في الأرض وتقطعوا

بهتر ایشان را   پس ایشان شاید بود که اگر برگردید تباهی کنید در زمین و ببرید

وتسلطهم وملكهم

ارحامكم * اولئك الذين لعنهم الله فاصمهم واعمى ابصارهم
افلا يتدبرون القران ام على قلوب اقفالها * ان الذين ارتدوا
على ادبارهم من بعد ما تبين لهم الهدى الشيطان سول لهم
واملى لهم * ذلك بانهم قالوا للذين كرهوا ما نزل الله سنطيعكم
في بعض الامر والله يعلم اسرارهم * فكيف اذا توفتهم الملئكة
يضربون وجوههم وادبارهم * ذلك بانهم اتبعوا ما اسخط الله
وكرهوا رضوانه فاحبط اعمالهم * ام حسب الذين في قلوبهم
مرض ان لن يخرج الله اضغانهم * ولو نشاء لاريناكهم فلعرفتهم
بسيماهم ولتعرفنهم في لحن القول والله يعلم اعمالكم * ولنبلونكم
حتى نعلم المجاهدين منكم والصابرين ونبلوا اخباركم * ان
الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله وشاقوا الرسول من بعد
ما تبين لهم الهدى لن يضروا الله شيئا وسيحبط اعمالهم

ينقضوا ما عليهم من الحق

ما انزل الله في علي

يا ايها

يا ايها الذين امنوا اطيعوا الله واطيعوا الرسول ولا تبطلوا اعمالكم *
ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله ثم ماتوا وهم كفار *
فلن يغفر الله لهم فلا تهنوا وتدعوا الى السلم وانتم الاعلون *
والله معكم ولن يتركم اعمالكم انما الحيوة الدنيا لعب ولهو
وان تؤمنوا وتتقوا يؤتكم اجوركم ولا يسئلكم اموالكم ان
يسئلكموها فيحفكم تبخلوا ويخرج اضغانكم * ها انتم هؤلاء
تدعون لتنفقوا في سبيل الله فمنكم من يبخل ومن يبخل فانما
يبخل عن نفسه والله الغني وانتم الفقراء وان تتولوا يستبدل
قوما غيركم ثم لا يكونوا امثالكم *

سورة الفتح

بسم الله الرحمن الرحيم

انا فتحنا لك فتحا مبينا * ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما
تاخر ويتم نعمته عليك ويهديك صراطا مستقيما * وينصرك الله

نَصْرًا عَزِيزًا ۞ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا

یاری کردنی غالب · او هست آن خدای که فرو فرستاد آرام خود را در دلهای مومنان · تا بیفزایند

إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

یقینی را با یقین ایشان · و مر خدایراست لشکرهای آسمانها · و زمین · و هست خدای دانای محکم کار

لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

تا درآورد مردان مومن · و زنان مومنه را · در بهشتها که میرود از زیر درختهای آن جویهای روان

خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَٰلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا

جاوید باشند در آن جا · و باز پوشد از ایشان بدیهای ایشان را · و هست آن · نزدیک خدا رستگاری

عَظِيمًا ۞ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ

بزرگ · و عذاب کند مردان منافق · و زنان منافقه · و مردان بت پرست و زنان مشرک

الظَّانِّينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

گمان برندگان بر خدا گمان بد · بر ایشان باد حادثه · بد · و خشم گرفت خدا بر ایشان

وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۞ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ

و لعنت کرد ایشان را و تیار کرد برای ایشان دوزخ را و بد بازگشتیست · و مر خدایراست لشکرهای آسمانها

وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۞ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا

و زمین · و هست خدا غالب محکم کار · بدرستیکه ما فرستادیم ترا گواهی دهنده بر خلایق

وَنَذِيرًا ۞ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ

و بیم کننده · تا بگروید بر خدا · و رسول او · و ارجمند دارید او را · و ... او را

بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۞ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ

بامداد و شبانگاه · بدرستیکه آنها که بیعت کنند ترا ... بیعت کنند با خدا

فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ

قدرت خدا ... پس هر که بشکند پس ... بر تن او بود و هر که وفا کند ...

عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۞ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ

بر آن با خدا پس زود بدهیم او را مزد بزرگ · زود گویند ترا باز پس ماندگان از اهل بادیه

شغلتنا

شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي

مشغول گردانید ما را مالهای ما و کسان ما · پس آمرزش خواه برای ما · میگویند بزبانهای خود · نیست در

قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ

دلهای ایشان · بگو کیست که قادر باشد مر شما را از عذاب خدا چیزی اگر خواهد بشما زیان · یا خواهد بشما سود

نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۞ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ

بلکه هست خدا بدانچه میکنید آگاه · بلکه گمان بردید که باز نگردد پیغمبر

وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ

و مومنان بکسان خویش هرگز · و آراسته شد آن در دلهای شما · و گمان بردید گمان

السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ۞ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا

بد · و هستید شما گروه هالکان · و هر که نگرود بر خدا · و رسول او · پس بدرستیکه

أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۞ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ

تیار کردیم کافران را آتش افروخته · و مر خدایراست پادشاهی آسمانها · و زمین · و می آمرزد

لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۞ سَيَقُولُ

هر که خواهد · و عذاب کند آن را که خواهد · و هست خدا آمرزگار · مهربان · زود گویند

الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ

بازماندگان · چون بروید شما · بغنیمتها · تا فرا گیرید آن را بگذارید ما را تا پیروی کنیم شما را

يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ

میخواهند که بدل کنند · سخن خدا را · بگو هرگز پیروی نکنید ما را · همچنین گفت خدا

مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا

از پیش · پس زود گویند · بلکه حسد میبرید ما را · بلکه ایشان در نمی یابند · مگر اندکی

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ

بگو مر باز ماندگان را از اهل بادیه · زود خوانده شوید · بگروه خداوندان زور سخت

تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا

کارزار کنید با ایشان · یا منقاد شوند · پس اگر فرمان برید بدهد شما را خدا · مزدی نیکو

نصف

وَاِن تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُم مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ۞ لَيْسَ عَلَى الاَعْمَى

واگر برگردید همچنانکه برگشتید شما از پیش عذاب کند شما را عذاب دردناک نیست برکور هیچ حرج

حَرَجٌ وَلَا عَلَى الاَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَن يُطِعِ اللّٰهَ

ونه برلنگ حرجی نه بر بیمار حرجی در تخلف از جهاد و هر که فرمان برد خدا را

وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الاَنْهَارُ وَمَن يَتَوَلَّ

و رسول او را در آورد او را در بهشتها که میرود از زیر آن جویها و هر که برگردد

يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيمًا ۞ لَقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ اِذْ يُبَايِعُونَكَ

عذاب کند او را عذابی دردناک خشنود شد خدا از مومنان چون بیعت میکردند با تو

تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَاَنزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ

در زیر درخت پس دانست آنچه در دلهای ایشان بود پس فرستاد آرام را بر ایشان و مزد ایشان را

فَتْحًا قَرِيبًا ۞ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَاْخُذُونَهَا ... فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهِ وَكَفَّ

فتح نزدیک و غنیمتهای بسیار که بگیرند آن را پس شتافت برای شما این غنیمت و باز داشت

اَيْدِيَ النَّاسِ عَنكُمْ وَلِتَكُونَ اٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا

دستهای مردمان را از شما و تا باشد نشانی مر مومنان را و راه نماید شما را براه راست

مُّسْتَقِيمًا ۞ وَاُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ بِهَا وَكَانَ اللّٰهُ

و غنیمت دیگر که توانا نشدید بران بدرستی که دانست خدا آن را و هست خدا

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۞ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا الاَدْبَارَ

بر همه چیز توانا و اگر کارزار کنند با شما آنها که کافر شدند برگردانید پشتها را

ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۞ سُنَّةَ اللّٰهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِن

پس نیابند دوستی و نه یاری کننده این است طریقت خدا آنکه گذشت از

قَبْلُ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا ۞ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ

پیش و هرگز نیابی طریقت خدا را بدل کردنی و اوست آن خدای که باز داشت دستهای ایشان را از شما

وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُم بِبَطْنِ مَكَّةَ مِن بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللّٰهُ

و دستهای شما را از ایشان در اندرون مکه از پس آنکه ظفر داد شما را بر ایشان و هست خدا

بما تعملون

بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۞ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

بدانچه میکنید بینا ایشان اند آنکه کافر شدند و بازداشتند شما را از مسجد الحرام و قربانی

وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا اَن يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ

بسته شده که محبوس باشد که برسد بمحل خود و اگر نه مردان مومن و زنان

مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ اَن تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُم مِّنْهُم مَّعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ

مومنه نشناختید ایشان را که بزیر پای درآرید پس برسید شما را از ایشان رنجی بی دانش

لِّيُدْخِلَ اللّٰهُ فِي رَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا

تا درآورد خدای در رحمت خود آن را که خواهد و متمیز بودندی کفار هر آینه عذاب کردیمی آنها را که کافر شدند

مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ۞ اِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ

از ایشان عذابی دردناک چون بکردند آنها که کافر شدند در دلهای ایشان حمیت را

حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ

همچون حمیت اهل جاهلیت پس فرو فرستاد خدا آرام خود را بر رسول خود و بر مومنان

وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا وَكَانَ اللّٰهُ

و لازم کرد ایشان را کلمه پرهیزکاری و بودند سزاوارتر بدان و اهل آن و هست خدای تعالی

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۞ لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ

بر همه چیز دانا بدرستیکه راست کرد خدا رسول خود را خواب به حق

لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِن شَاءَ اللّٰهُ اٰمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ

تا در آیید در مسجد الحرام اگر خواهد خدا ایمنان تراشندگان سرهای خود را

وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِن دُونِ ذٰلِكَ

و تقصیر کنندگان نترسید پس دانست آنچه ندانستید پس کرد از جز آن

فَتْحًا قَرِيبًا ۞ هُوَ الَّذِي اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ

فتح نزدیک است او آن خدای که بفرستاد رسول خود را براه راست و دین حق تا غالب کند او را

عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ شَهِيدًا ۞ مُّحَمَّدٌ رَّسُولُ اللّٰهِ وَالَّذِينَ

بر دین اسلام بر همه دینها بس است خدا گواه که محمد رسول خداست و آنها که با او باشند

مَعَهُ اَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرٰيهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ

کسانی که با اواند سخت و لانند بر کافران و نرم دلانند میان یکدیگر بینی ایشان را رکوع کنندگان و سجود کنندگان

فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ اَثَرِ السُّجُودِ

افزون از خدا و خشنودی سیمای ایشان در رویهای ایشان از اثر سجود بود

ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰيةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْاِنْجِيلِ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْأَهُ

این صفت مثل ایشان در توریة و مثل ایشان در انجیل همچون کشت زرعی که بیرون آورد

فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ

پس قوی کرد آنرا پس ستبر شد پس بایستاد بر ساقهای خود عجب آورد برزگران را تا خشم آورد بایشان

الْكُفَّارَ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ

کافران را وعده داده خدا آنها را که بگرویدند و کارهای نیکو کردند از ایشان

مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظِيمًا

آمرزشی و مزدی بزرگ

سورة الحجرات مدنية وهي ثماني عشرة آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ

ای آنها که بگرویدند فراپیش مدارید در پیش فرمان خدا و رسول او و بترسید از خدا

اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا اَصْوَاتَكُمْ

بدرستیکه خدا شنوا و داناست ای آنها که بگرویده اید بر مدارید آوازهای خود را بالای

فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ

بالای آواز پیغمبر و آشکارا و بلند مکنید مر او را بگفتار همچون آشکارا گفتن بعضی مر بعضی

اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ اِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ

که باطل نشود عملهای ایشان و شما ندانید بدرستیکه آنها که فرو میدارند

اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ اُولٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوٰى

آوازهای خود را نزدیک رسول خدا آن گروه آنهااند که آزموده است خدا دلهای ایشانرا برای پرهیزگاری

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ عَظِيمٌ اِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ

ایشانراست آمرزشی و مزدی بزرگ بدرستیکه آنها که آواز میکنند ترا از پس پردها حجرها

اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ

بیشتر ایشان استعمال عقل نکنند و اگر ایشان صبر کنندی تا بیرون آیی بسوی ایشان هر اینه بودی

خَيْرًا لَهُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ

بهتر ایشانرا و خدا آمرزنده مهربانست ای آنها که بگرویده اید اگر بیاید بشما فاسقی

بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوا اَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ

بخبری بیان کنید برای عدم ارادت آنکه مصیبت برسد بر قومی از نادانی پس گردید بدان چه کرده باشید

نَادِمِينَ وَاعْلَمُوا اَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللّٰهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْاَمْرِ

پشیمانان و بدانید که در میان شما رسول خداست اگر فرمان برد شما را در بسیاری از کارها

لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ

هر آینه بسختی افتید و لیکن خدا دوست دارد ایمان را و بیاراست آنرا در دلهای شما و ناخواست

اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ اُولٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ

بشما کفر و خروج از طاعت و عصیان را آن گروه ایشان اندراه صواب یابندگان

فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَاِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

افزونی از خدا و نعمت و خدا داننده محکم کار و اگر دو گروه از مؤمنان

اقْتَتَلُوا فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَاِنْ بَغَتْ اِحْدٰيهُمَا عَلَى الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا

کارزار کنند پس صلح دهید میان ایشان پس اگر ستم کند یکی از ایشان بر دیگری پس کارزار کنید

الَّتِي تَبْغِي حَتّٰى تَفِيءَ اِلٰى اَمْرِ اللّٰهِ فَاِنْ فَاءَتْ فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ

با آنکه ستم میکند تا آنکه بفرمان خدا بازگردد پس اگر بازگشت پس صلح دهید میان ایشان بعدل و داد

وَاَقْسِطُوا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا

بدرستیکه خدا دوست دارد عادلان را بدرستیکه مؤمنان برادرانند پس صلح دهید

بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

میان برادران شما و بترسید از خدا تا بود که شما رحمت کرده شوید ای آنها که بگرویده اید

فتثبتوا

لهم

لا يسخر قوم من قوم عسى أن يكونوا خيرا منهم ولا نساء من نساء عسى

بايد كه استهزا نكند هيچ گروهی بگروهی شايد بوده باشند بهتر از ايشان و نه زنان از زنان شايد بود

أن يكن خيرا منهن ولا تلمزوا أنفسكم ولا تنابزوا بالألقاب

كه باشند بهتر از ايشان و عيب مكنيد تنهای خود را و مخوانيد يكديگر را بلقبهای

بئس الاسم الفسوق بعد الإيمان ومن لم يتب فأولئك هم

بد و نام فسق بعد از ايمان و هر كه توبه نكند پس گروه ايشان

الظالمون ❁ يا أيها الذين آمنوا اجتنبوا كثيرا من الظن إن بعض

ستمكارانند ای آنها كه گرويده ايد دوری نماييد از بسيار از گمان بدرستيكه بعض گمان

الظن إثم ولا تجسسوا ولا يغتب بعضكم بعضا أيحب أحدكم

گمان بزه بود و احوال يكديگر مپرسيد بدر و غيبت مكنيد بعضی از شما بعضی را آيا دوست ميدارد هيچ يكی

أن يأكل لحم أخيه ميتا فكرهتموه واتقوا الله إن الله تواب

كه بخورد گوشت برادر مرده را پس كاره داريد آنرا و بترسيد از خدا بدرستيكه خدا توبه پذيرنده

رحيم ❁ يا أيها الناس إنا خلقناكم من ذكر وأنثى وجعلناكم

و مهربان است ای مردمان بدرستيكه آفريديم شما را از نرينه و ماده و گردانيديم شما را

شعوبا وقبائل لتعارفوا إن أكرمكم عند الله أتقاكم إن الله

طبقات درازست و قبيلها تا بشناسيد يكديگر را بدرستيكه گرامی ترين شما نزد خدا پرهيزكارترين شماست بدرستيكه خدا

عليم خبير ❁ قالت الأعراب آمنا قل لم تؤمنوا ولكن قولوا أسلمنا

دانا و آگاه است گفتند اعرابيان گرويديم بگو نگرويده ايد ولكن بگوييد مسلمان شديم

ولما يدخل الإيمان في قلوبكم وإن تطيعوا الله ورسوله لا يلتكم

و هنوز در نيامده ايمان در دلهای شما و اگر فرمان بريد خدا را و رسول او را باز نگيرد

من أعمالكم شيئا إن الله غفور رحيم ❁ إنما المؤمنون الذين آمنوا

از عملهای شما چيزی بدرستيكه خدا آمرزگار مهربان است بدرستيكه مومنان آنها اند كه گرويدند

بالله ورسوله ثم لم يرتابوا وجاهدوا بأموالهم وأنفسهم

بخدا و رسول او پس شك نكردند و جهاد كردند بمالهای خود و تنهای خود

في سبيل الله أولئك هم الصادقون ❁ قل أتعلمون الله بدينكم

در راه خدا آن گروه ايشان اند راست گويان بگو در آموزانيد خدا را بدين شما

والله يعلم ما في السماوات وما في الأرض والله بكل شيء عليم ❁

و خدا ميداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمين است و خدا بهر چيز داناست

يمنون عليك أن أسلموا قل لا تمنوا علي إسلامكم بل الله يمن عليكم

منت می نهند بر تو كه منقاد شده اند بگو منت منهيد بر من بمنقاد شدن بلكه خدا منت مينهد بر شما

أن هداكم للإيمان إن كنتم صادقين ❁ إن الله يعلم غيب السماوات

كه راه نمود شما را بايمان اگر هستيد راست گويان بدرستيكه خدا ميداند غيب آسمانها

سورة ق مكية — والأرض والله بصير بما تعملون ❁ — خمس واربعون آية

و زمين ها را و خدا بيناست بدانچه ميكنيد

بسم الله الرحمن الرحيم

ق ❁ والقرآن المجيد ❁ بل عجبوا أن جاءهم منذر منهم فقال الكافرون

ق كوه قاف بحق قرآن آن بزرگوار بلكه شگفت داشتند كه آمد بديشان بيم كننده از ايشان و گفتند كافران

هذا شيء عجيب ❁ أإذا متنا وكنا ترابا ذلك رجع بعيد ❁ قد علمنا

اين چيزی عجب است آيا چون بميريم و باشيم خاكها آن بازگشتن دور است بتحقيق دانستيم

ما تنقص الأرض منهم وعندنا كتاب حفيظ ❁ بل كذبوا بالحق لما جاءهم

آنچه كم ميكند زمين از ايشان و نزديك ماست كتاب نگهبان بلكه دروغ داشتند قرآن را چون آمد بديشان

فهم في أمر مريج ❁ أفلم ينظروا إلى السماء فوقهم كيف بنيناها

در كار آيا پس نگاه نكردند بآسمان كه بالای سر ايشان است كه چگونه بنا كرديم آنرا

وزيناها وما لها من فروج ❁ والأرض مددناها وألقينا فيها

و بيارايستيم آنرا و نبود آنرا شكافی و زمين كه گسترديم آنرا و انداختيم در آن

رواسي وأنبتنا فيها من كل زوج بهيج ❁ تبصرة وذكرى لكل

كوهها و برويانيديم در آن جا از هر صنفی نباتات زيبا بينشی و پندی مر هر بنده

عبد منيب ۞ ونزلنا من السماء ماء مباركا فانبتنا به جنات

بندگان باز آینده را و فرستادیم از آسمان آبی بجسته پس برویانیدیم بدان بستانها

وحب الحصيد ۞ والنخل باسقات لها طلع نضيد ۞ رزقا للعباد

و دانه درو دروده چون گندم و خرما بنان بطول و ارتفاع خوشه بر هم نشسته روزی بندگان را

واحيينا به بلدة ميتا كذلك الخروج ۞ كذبت قبلهم قوم نوح

و زنده گردانیدیم بدان زمین مرده را همچنین بود بیرون آمدن از گور همچنین دروغ داشتند پیش از ایشان گروه

واصحاب الرس وثمود وعاد وفرعون واخوان لوط ۞ واصحاب

نوح را و اهل آن چاه و قوم صالح و قوم هود و قوم فرعون و برادران لوط و اهل شعیب

الايكة وقوم تبع كل كذب الرسل فحق وعيد ۞ افعيينا با

و گروه ملک یمن همه دروغ داشتند پیغمبران را پس حق شد وعده بعذاب آیا پس عاجز بودیم

لخلق الاول بل هم في لبس من خلق جديد ۞ ولقد خلقنا الانسان

بآفریدن اول بار بلکه ایشان در اشتباه اند از آفریدن نو و بدرستی که آفریدیم آدمی را

ونعلم ما توسوس به نفسه ونحن اقرب اليه من حبل الوريد

و میدانیم آنرا که حدیث نفس میکند باوی تن او و ما نزدیکتریم باو از رگ گردن او چون فرا میگیرند

اذ يتلقى المتلقيان عن اليمين وعن الشمال قعيد ۞ ما يلفظ

بحفظ و کتابت آن دو فرشته فرا گیرنده از جانب راست و از جانب چپ همنشین نگوید

من قول الا لديه رقيب عتيد ۞ وجاءت سكرة الموت بالحق

هیچ گفتاری مگر که نزدیک او بود نگهبان و آید سختی جان کندن براستی

ذلك ما كنت منه تحيد ۞ ونفخ في الصور ذلك يوم الوعيد

آن است آنچه بودی که از آن میگریختی و دمیده در صور آن است روز وعده گاه

وجاءت كل نفس معها سائق وشهيد ۞ لقد كنت في غفلة

و آید هر تنی با او بود کشنده و گواهی گوینده بدرستی که بودی تو در غفلتی

من هذا فكشفنا عنك غطاءك فبصرك اليوم حديد ۞ وقال

از این پس برداشتیم از تو پوشش ترا پس بینایی تو امروز تیز بود و گوید

سكرة الحق بالموت

قوله

یا محمد یا علی

قرينه هذا ما لدي عتيد ۞ القيا في جهنم كل كفار عنيد

همنشین او اینست آنچه نزدیک من بود حاضر در اندازید در دوزخ هر ناسپاس ناگرونده را

مناع للخير معتد مريب ۞ الذي جعل مع الله الها آخر فالقياه في

منع کننده خیر از حد درگذرنده بشک شونده آنکه بدید کرد با خدا خدای دیگر را پس در اندازید او را در

العذاب الشديد ۞ قال قرينه ربنا ما اطغيته ولكن كان في

عذاب سخت گوید همنشین او ای پروردگار ما گمراه نگردانیدم او را ولیکن بود او در

ضلال بعيد ۞ قال لا تختصموا لدي وقد قدمت اليكم

گمراهی دور از حق گوید خصومت مکنید نزدیک من بحقیقت که فرا پیش داشتیم شما

بالوعيد ۞ ما يبدل القول لدي وما انا بظلام للعبيد ۞

وعده را بدل کرده نشود گفتار نزدیک من و نیستم من ستم کننده مر بندگان را یاد کن

يوم نقول لجهنم هل امتلأت وتقول هل من مزيد ۞ وازلفت

روزی که گوییم مر دوزخ را آیا پر شدی و گوید آیا هیچ زیاده هست و نزدیک کرده شود

الجنة للمتقين غير بعيد ۞ هذا ما توعدون لكل اواب حفيظ

بهشت مر پرهیزکاران را جز دور که گویند ایشان را اینست آنچه وعده داده میشوید مر هر بدرگاه آینده نگهبان

من خشي الرحمن بالغيب وجاء بقلب منيب ۞ ادخلوها بسلام

هر که ترسید از خدای بخشاینده از ناپیدا و بیاید او با دل بدرگاه آینده گویند او را در روید در آن با سلام

ذلك يوم الخلود ۞ لهم ما يشاؤن فيها ولدينا مزيد ۞ وكم

آن است روز جاویدی مر ایشان را بود آنچه خواهند در آن جا و نزدیک ما هست زیاده از آن و چند

اهلكنا قبلهم من قرن هم اشد منهم بطشا فنقبوا في البلاد
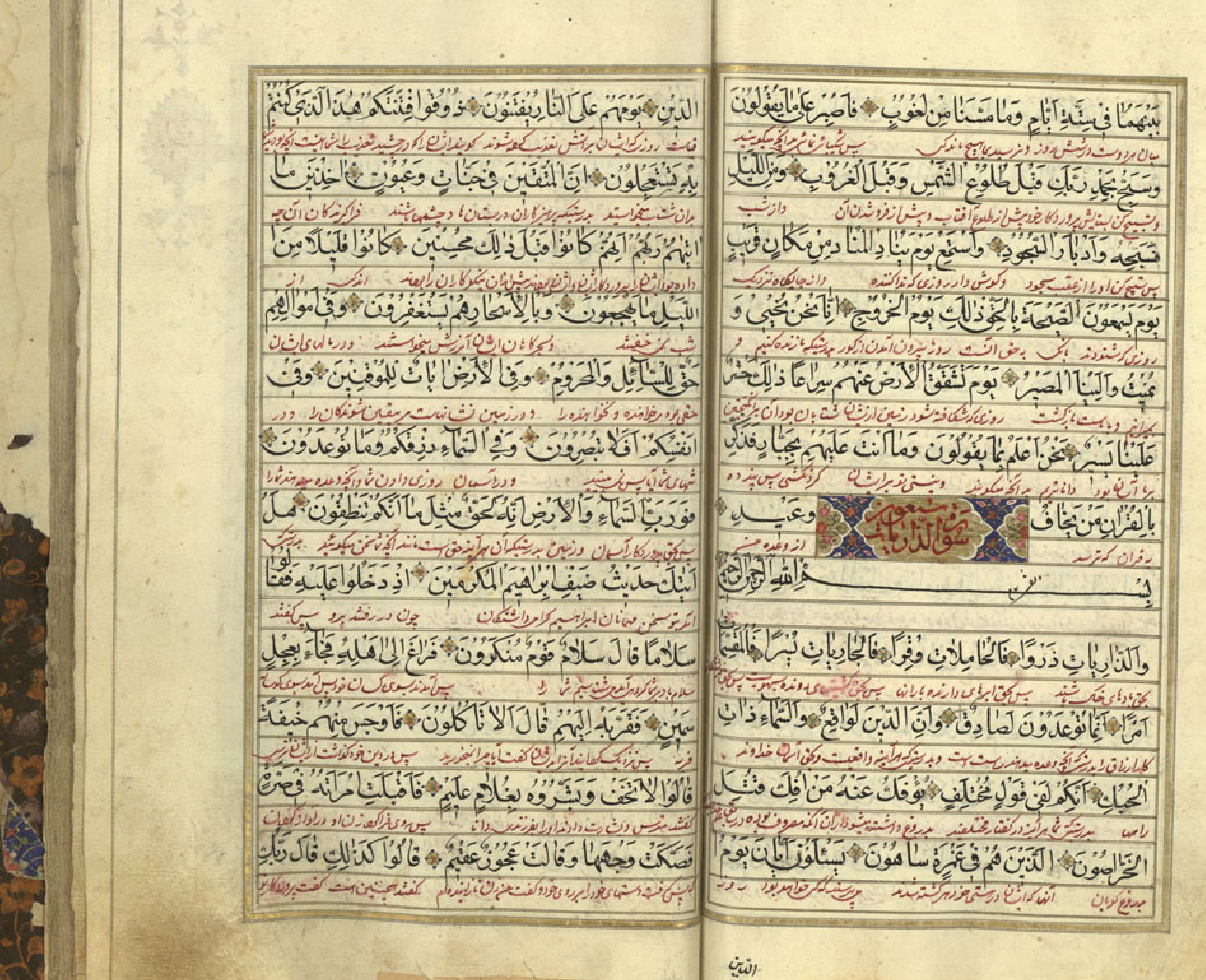
هلاک کردیم پیش از ایشان از گروهان که ایشان سخت تر بودند از ایشان بقوت پس تفتیش کردند در شهرها

هل من محيص ۞ ان في ذلك لذكرى لمن كان له قلب او القى

آیا هست هیچ گریزگاهی بدرستیکه در آن هر آینه پندیست مر آنرا که باشد مر او را دلی یا سمع دارد

السمع وهو شهيد ۞ ولقد خلقنا السموات والارض وما

گوش را و او گواه حاضر بود و بدرستیکه آفریدیم آسمانها و زمین را و آن چه

بينهما في ستة أيام وما مسنا من لغوب ۞ فاصبر على ما يقولون
وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل الغروب ۞ ومن الليل
فسبحه وأدبار السجود ۞ واستمع يوم يناد المناد من مكان قريب
يوم يسمعون الصيحة بالحق ذلك يوم الخروج ۞ إنا نحن نحيي و
نميت وإلينا المصير ۞ يوم تشقق الأرض عنهم سراعا ذلك حشر
علينا يسير ۞ نحن أعلم بما يقولون وما أنت عليهم بجبار فذكر
بالقرآن من يخاف وعيد

سورة الذاريات ستون

بسم الله الرحمن الرحيم

والذاريات ذروا ۞ فالحاملات وقرا ۞ فالجاريات يسرا ۞ فالمقسمات
أمرا ۞ إنما توعدون لصادق ۞ وإن الدين لواقع ۞ والسماء ذات
الحبك ۞ إنكم لفي قول مختلف ۞ يؤفك عنه من أفك ۞ قتل
الخراصون ۞ الذين هم في غمرة ساهون ۞ يسألون أيان يوم

الدين

الدين ۞ يوم هم على النار يفتنون ۞ ذوقوا فتنتكم هذا الذي كنتم
به تستعجلون ۞ إن المتقين في جنات وعيون ۞ آخذين ما
آتاهم ربهم إنهم كانوا قبل ذلك محسنين ۞ كانوا قليلا من
الليل ما يهجعون ۞ وبالأسحار هم يستغفرون ۞ وفي أموالهم
حق للسائل والمحروم ۞ وفي الأرض آيات للموقنين ۞ وفي
أنفسكم أفلا تبصرون ۞ وفي السماء رزقكم وما توعدون ۞
فورب السماء والأرض إنه لحق مثل ما أنكم تنطقون ۞ هل
أتاك حديث ضيف إبراهيم المكرمين ۞ إذ دخلوا عليه فقالوا
سلاما قال سلام قوم منكرون ۞ فراغ إلى أهله فجاء بعجل
سمين ۞ فقربه إليهم قال ألا تأكلون ۞ فأوجس منهم خيفة
قالوا لا تخف وبشروه بغلام عليم ۞ فأقبلت امرأته في صرة
فصكت وجهها وقالت عجوز عقيم ۞ قالوا كذلك قال ربك

انه هو الحكيم العليم ۞ قال فما خطبكم ايها المرسلون ۞ قالوا

انا ارسلنا الى قوم مجرمين ۞ لنرسل عليهم حجارة من طين ۞

مسومة عند ربك للمسرفين ۞ فاخرجنا من كان فيها من

المؤمنين ۞ فما وجدنا فيها غير بيت من المسلمين ۞ وتركنا

فيها اية للذين يخافون العذاب الاليم ۞ وفي موسى اذ ارسلناه

الى فرعون بسلطان مبين ۞ فتولى بركنه وقال ساحر

او مجنون ۞ فاخذناه وجنوده فنبذناهم في اليم وهو مليم

وفي عاد ۞ اذ ارسلنا عليهم الريح العقيم ۞ ما تذر من شيء

اتت عليه الا جعلته كالرميم ۞ وفي ثمود اذ قيل لهم

تمتعوا حتى حين ۞ فعتوا عن امر ربهم فاخذتهم الصاعقة

وهم ينظرون ۞ فما استطاعوا من قيام وما كانوا منتصرين ۞

وقوم نوح من قبل انهم كانوا قوما فاسقين ۞ والسماء بنيناها

بايد وانا لموسعون ۞ والارض فرشناها فنعم الماهدون ۞ ومن

كل شيء خلقنا زوجين لعلكم تذكرون ۞ ففروا الى الله اني لكم

منه نذير مبين ۞ ولا تجعلوا مع الله الها اخر اني لكم منه نذير

مبين ۞ كذلك ما اتى الذين من قبلهم من رسول الا قالوا ساحر

او مجنون ۞ اتواصوا به بل هم قوم طاغون ۞ فتول عنهم فما انت

بملوم ۞ وذكر فان الذكرى تنفع المؤمنين ۞ وما خلقت الجن

والانس الا ليعبدون ۞ ما اريد منهم من رزق وما اريد ان يطعمون

ان الله هو الرزاق ذو القوة المتين ۞ فان للذين ظلموا ذنوبا

مثل ذنوب اصحابهم فلا يستعجلون ۞ فويل للذين كفروا من يومهم

الذي يوعدون ۞

سورة الطور — مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

والطور ۞ وكتاب مسطور ۞ في رق منشور ۞ والبيت المعمور ۞ والسقف

المرفوع ۞ والبحر المسجور ۞ ان عذاب ربك لواقع ۞ ما له من دافع

يوم تمور السماء مورا ۞ وتسير الجبال سيرا ۞ فويل يومئذ للمكذبين

الذين هم في خوض يلعبون ۞ يوم يدعون الى نار جهنم دعا ۞

هذه النار التي كنتم بها تكذبون ۞ افسحر هذا ام انتم لا تبصرون

اصلوها فاصبروا او لا تصبروا سواء عليكم انما تجزون ما كنتم

تعملون ۞ ان المتقين في جنات ونعيم ۞ فاكهين بما آتاهم ربهم

ووقاهم ربهم عذاب الجحيم ۞ كلوا واشربوا هنيئا بما كنتم تعملون ۞

متكئين على سرر مصفوفة وزوجناهم بحور عين ۞ والذين

آمنوا واتبعتهم ذريتهم بايمان الحقنا بهم ذريتهم وما التناهم

من عملهم من شيء كل امرئ بما كسب رهين ۞ وامددناهم بفاكهة

ولحم مما يشتهون ۞ يتنازعون فيها كاسا لا لغو فيها ولا تاثيم

ويطوف عليهم غلمان لهم كانهم لؤلؤ مكنون ۞ واقبل بعضهم

ما زاغ البصر وما طغى ۞ لقد رأى من آيات ربه الكبرى ۞ افرأيتم

اللات والعزى ۞ ومناة الثالثة الاخرى ۞ الكم الذكر وله

الانثى ۞ تلك اذا قسمة ضيزى ۞ ان هي الا اسماء سميتموها انتم

وآباؤكم ما انزل الله بها من سلطان ان يتبعون الا الظن وما

تهوى الانفس ولقد جاءهم من ربهم الهدى ۞ ام للانسان ما تمنى

فلله الآخرة والاولى ۞ وكم من ملك في السماوات لا تغني شفاعتهم

شيئا الا من بعد ان ياذن الله لمن يشاء ويرضى ۞ ان الذين

لا يؤمنون بالآخرة ليسمون الملائكة تسمية الانثى ۞ وما

لهم به من علم ان يتبعون الا الظن وان الظن لا يغني من الحق

شيئا ۞ فاعرض عن من تولى عن ذكرنا ولم يرد الا الحياة الدنيا ۞

ذلك مبلغهم من العلم ان ربك هو اعلم بمن ضل عن سبيله

وهو اعلم بمن اهتدى ۞ ولله ما في السماوات وما في الارض

عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۞ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ۞ فَمَنَّ اللَّهُ

بر بعض از هم پرسند گویند بدرستی که ما بودیم ما از پیش در میان کسان خود ترسندگان پس منت نهاد خدا

عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ ۞ إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ

بر ما وانگه بداشت ما را از عذاب باد گرم بدرستی که بودیم ما از پیش میخواندیم او را بدرستی که او است نیکوکار

الرَّحِيمُ ۞ فَذَكِّرْ فَمَا أَنتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ۞ أَمْ يَقُولُونَ

مهربان پس پند ده که نیستی تو بنعمت پروردگار خود اختر گوی و نه دیوانه یا میگویند

شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ ۞ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ۞

که او شاعر است چشم میداریم برو حوادث روزگار بگو چشم دارید پس بدرستی که من با شمایم از جمله چشم دارندگان

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُم بِهَٰذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۞ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ

یا میفرماید ایشان را سوگندان ایشان بدین یا ایشان گروهی طاغی اند یا میگویند بافترا ساخته است او را

بَل لَّا يُؤْمِنُونَ ۞ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ۞ أَمْ

بلکه نمیگروند پس باید که بیاورند سخنی مانند آن اگر هستند راست گویان یا

خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ۞ أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

آفریده شدند از غیر چیزی یا ایشان اند آفرینندگان یا ایشان اند آفرینندگان آسمانها و زمین را

بَل لَّا يُوقِنُونَ ۞ أَمْ عِندَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُسَيْطِرُونَ ۞ أَمْ لَهُمْ

بلکه یقین نمیشوند یا نزدیک ایشان است خزینهای پروردگار تو یا ایشان اهل غلبه و استیلا اند یا ایشان را

سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۞ أَمْ لَهُ

نردبانی که گوش باز میدارند در آن پس باید که بیاورد گوش باز دارنده ایشان حجتی روشن یا او راست

الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ۞ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ۞

دختران و شما راست پسران یا میخواهی تو از ایشان مزدی پس ایشان از آن تاوان گران بار اند

أَمْ عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ۞ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ

یا نزدیک ایشان است علم غیب پس ایشان باز مینویسند یا میخواهند کیدی پس آنکه

كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ۞ أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۞

کافر شدند ایشان اند مکید زده یا ایشان راست خدای جز خدا پاک است منزه است خدا از آنچه انباز قرار میدهند

وان يروا كسفا من السماء ساقطا يقولوا سحاب مركوم ۞ فذرهم حتى

واگر ببینند پاره را از آسمان میگویند که آن ابریست برهم نشسته پس بگذار ایشانرا تا

يلاقوا يومهم الذي فيه يصعقون ۞ يوم لا يغني عنهم كيدهم

برسند بروز ایشان آنچه دران روز بیهوش شوند از نفخهٔ صور اول روزی که دفع نکند از ایشان کید ایشان

شيئا ولا هم ينصرون ۞ وان للذين ظلموا عذابا دون ذلك و

چیزی و نه ایشان یاری کرده شوند و بدرستی که مر آنها که ستم کردند عذابی بود جز آن و

لكن اكثرهم لا يعلمون ۞ واصبر لحكم ربك فانك باعيننا

لیکن بیشترین ایشان نمیدانند و صبر نمای مر حکم پروردگار خود را پس بدرستیکه تو

وسبح بحمد ربك حين تقوم ۞ ومن الليل فسبحه وادبار النجوم ۞

و تسبیح کن بستایش پروردگار خود هنگامی که برخیزی و بعضی از شب پس تسبیح کن او را و هنگام غروب ستارگان

سورة النجم اثنتان وستون — بسم الله الرحمن الرحيم

والنجم اذا هوى ۞ ما ضل صاحبكم وما غوى ۞ وما ينطق عن الهوى

بحق ستاره ثریا یا کواکب چون غروب کنند که منسوب بضلالت نیست صاحب شما که محمد است و گمراه نگشت هرگز از سخن خود این

ان هو الا وحي يوحى ۞ علمه شديد القوى ۞ ذو مرة فاستوى

قرآن نیست مگر وحی که فرستاده میشود در آموخت او را جبرئیل سخت با قوت خداوند عقل و رای تمام است و راست ایستاد

وهو بالافق الاعلى ۞ ثم دنى فتدلى ۞ فكان قاب قوسين

و او بطرف شرق بود پس نزدیک شد بمحمد مغلوب شد بهوی پس بود بمقدار دو زه کمان

او ادنى ۞ فاوحى الى عبده ما اوحى ۞ ما كذب الفؤاد ما رأى

یا نزدیکتر پس کرد خدا به بنده خود با آنچه وحی کرد گاها بدروغ نداشت آنرا دل محمد آنچه دید

افتمارونه على ما يرى ۞ ولقد رآه نزلة اخرى ۞ عند سدرة

آیا پس جدال مینمایند بر آنچه دید و بدرستیکه دید او را یکبار دیگر نزدیک سدرة المنتهی

المنتهى ۞ عندها جنة الماوى ۞ اذ يغشى السدرة ما يغشى ۞

که نزدیک اوست بهشت جای گرفتن چون فرو آمد بران سدره آنچه می آمد از ملایکه و غیران

آل محمد حقهم

قدرانا

مازاغ

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى
تا پاداش دهد آنها را که بدی کردند بسبب آنچه کردند و پاداش دهد آنها را که نیکوئی کردند به بهشت
الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ
آنها که دوری کنند از گناهان بزرگ و ناشایست مگر گناه خورد را بدرستیکه پروردگار تو فراخ
الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي
آمرزش است او داناتر است بشما چون بیافرید شما را از زمین و چون شما کودکان پنهان بودید در
بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى أَفَرَأَيْتَ
شکمهای مادران تان پس ستایش مکنید بصلاح تنهای خود را او داناتر است بدانکه بپرهیزد آیا پس دیدی تو
الَّذِي تَوَلَّى وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ
آنرا که برگشت و عطا داد اندکی و باز ایستاد آیا نزدیک اوست علم غیب پس او
يَرَى أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى
می بیند یا خبر نکرده شد بآنچه در نامهای موسی و ابراهیم است آنکه تمام کرد آنچه فرمود
أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى وَأَنَّ
بآنکه برندارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را و آنکه نیست مر آدمی را مگر آنچه سعی کرده بود و آنکه
سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ
سعی او زود بود که بینند پس پاداش دهند او را پاداش تمام و آنکه بپروردگار تست
الْمُنْتَهَى وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا
نهایت کار و آنکه او بخنداند و بگریاند و آنکه او بمیراند و زنده کرداند
وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى وَأَنَّ
و آنکه او آفرید دو صنف نرینه و مادینه از نطفه چون شود در رحم و آنکه
عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَى وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَى وَأَقْنَى وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ
بروست آفریدن دیگر بار و آنکه او پروردگار
الشِّعْرَى وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَى وَقَوْمَ نُوحٍ
ستاره شعری و آنکه او هلاک کرد قوم هود اول را و قوم صالح پس باقی نگذاشت و قوم نوح را

من قبل

مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَى وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى فَغَشَّاهَا
مَا غَشَّى فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَى هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَى
أَزِفَتِ الْآزِفَةُ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ
تَعْجَبُونَ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا

سورة القمر خمس وخمسون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ
مُسْتَمِرٌّ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ فَتَوَلَّ
عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نُكُرٍ خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ
مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ
الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا
عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ

ففتحنا ابواب السماء بماء منهمر ۞ وفجرنا الارض عيونا فالتقى

پس بگشودیم درهای آسمان را بآبی ریزان و روان کردیم از زمین چشمها را پس بهم رسید

الماء على امر قد قدر ۞ وحملناه على ذات الواح ودسر ۞ تجري

دو آب بر کاری که بتحقیق اندازه کرده شد و برداشتیم نوح را بر کشتی صاحب تختها و میخها که میرفت

باعيننا جزاء لمن كان كفر ۞ ولقد تركناها اية فهل من مدكر

بنگاهداشت ما پاداش کسی را که بود ناسپاسی کرده و بدرستیکه گذاشتیم آنرا نشانه پس آیا هست هیچ پند گیرنده

فكيف كان عذابي ونذر ۞ ولقد يسرنا القران للذكر فهل

پس چگونه بود عذاب من و بیم کردن من و بدرستیکه آسان کردیم قرآن را برای پند گرفتن پس آیا

من مدكر ۞ كذبت عاد فكيف كان عذابي ونذر ۞ انا ارسلنا

هیچ پند گیرنده دروغ داشتند قوم هود را پس چگونه بود عذاب من و بیم کردن من بدرستیکه ما فرستادیم

عليهم ريحا صرصرا في يوم نحس مستمر ۞ تنزع الناس كانهم اعجاز

برایشان بادی سرد در روزی شوم پیوسته بر میکند مردمان را گوئیا ایشان تنهای

نخل منقعر ۞ فكيف كان عذابي ونذر ۞ ولقد يسرنا القران

خرمابن بر کنده پس چگونه بود عذاب من و بیم کردن من و بدرستیکه آسان کردیم قرآن را

للذكر فهل من مدكر ۞ كذبت ثمود بالنذر ۞ فقالوا ابشرا منا

برای پند گرفتن پس آیا هست هیچ پند گیرنده دروغ داشتند قوم صالح بیم کنندگان را پس گفتند آیا آدمی از ما

واحدا نتبعه انا اذا لفي ضلال وسعر ۞ االقي الذكر عليه

یکی پیروی کنیم او را بدرستیکه ما آنگاه در گمراهی و دیوانگی افروخته آیا انداخته شد پند بر او

من بيننا بل هو كذاب اشر ۞ سيعلمون غدا من الكذاب الاشر

از میان ما بلکه او دروغ گوی کارگاست زود بدانند فردای قیامت کیست دروغ گوی کارگاه

انا مرسلوا الناقة فتنة لهم فارتقبهم واصطبر ۞ ونبئهم ان

بدرستیکه ما فرستنده ناقه ایم آزمایشی ایشان را پس چشم دار ایشان را و شکیبائی کن و خبر کن ایشان را که

الماء قسمة بينهم كل شرب محتضر ۞ فنادوا صاحبهم فتعاطى

آب قسمت است میان ایشان هر نصیبی آب حاضر آمده پس بخواندند صاحب خود را پس بگرفت

فعقر

فعقر ۞ فكيف كان عذابي ونذر ۞ انا ارسلنا عليهم صيحة

تیغ را پس بکشت اشتر را پس چگونه بود عذاب و بیم کننده بدرستیکه فرستادیم بر ایشان بانگی

واحدة فكانوا كهشيم المحتظر ۞ ولقد يسرنا القران للذكر فهل

یکی پس بودند همچو گیاه ریزه خشک و بدرستیکه آسان کردیم قرآن را برای پند گرفتن پس آیا هست

من مدكر ۞ كذبت قوم لوط بالنذر ۞ انا ارسلنا عليهم حاصبا

هیچ پند گیرنده دروغ داشتند قوم لوط بیم کنندگان را بدرستیکه فرستادیم بر ایشان سنگ باران

الا ال لوط نجيناهم بسحر ۞ نعمة من عندنا كذلك نجزي من شكر

مگر کسان لوط را که برهانیدیم ایشان را وقت سحر نعمتی از نزد ما همچنین پاداش دهیم کسی را که شکر کرد

ولقد انذرهم بطشتنا فتماروا بالنذر ۞ ولقد راودوه عن

و بدرستیکه بیم کرد ایشان را گرفتن ما پس شک آوردند در سخن بیم کنندگان را و بدرستیکه درخواستند از

ضيفه فطمسنا اعينهم فذوقوا عذابي ونذر ۞ ولقد يسرنا

مهمانان او پس نیست کردیم چشمهای ایشان را پس بچشید عذاب من و بیم کردن من و بدرستیکه آسان کردیم

القران للذكر فهل من مدكر ۞ ولقد جاء ال فرعون النذر

این قرآن را برای پند گرفتن پس آیا هست هیچ پند گیرنده و بدرستیکه آمدند بآل فرعون بیم کنندگان

كذبوا باياتنا كلها فاخذناهم اخذ عزيز مقتدر ۞ اكفاركم

دروغ داشتند نشانهای ما را همه پس گرفتیم ایشان را گرفتن خدای غالب توانا ای کافران شما

خير من اولئكم ام لكم براءة في الزبر ۞ ام يقولون نحن جميع

بهتراند از آن گروهان یا شما را بیزاری است در کتابها یا میگویند ما گروهی

منتصر ۞ سيهزم الجمع ويولون الدبر ۞ بل الساعة موعدهم

کینه کشیم زود هزیمت کرده شود گروه و برگردانند پشت را بلکه قیامت وعده جای ایشانست

والساعة ادهى وامر ۞ ان المجرمين في ضلال وسعر ۞ يوم يسحبون

و قیامت سخت‌تر و تلخ‌تر است بدرستیکه گناهکاران در گمراهی اند و دیوانگی آن روز که کشیده شوند

في النار على وجوههم ذوقوا مس سقر ۞ انا كل شيء خلقناه بقدر

در آتش بر رویهای ایشان گویند بچشید رسیدن دوزخ بدرستیکه ما هر چیزی آفریدیم آنرا باندازه

ولقد صبحهم بكرة عذاب مستقر ۞ فذوقوا عذابي ونذر

و بدرستیکه بامداد آمد بر ایشان وقت صبح عذابی پاینده پس بچشید عذاب من و بیم کردن من

وما امرنا الا واحدة كلمح بالبصر ولقد اهلكنا اشياعكم فهل
من مدكر وكل شيء فعلوه في الزبر وكل صغير وكبير مستطر
ان المتقين في جنات ونهر في مقعد صدق عند مليك مقتدر

سورة الرحمن ثمان وسبعون

بسم الله الرحمن الرحيم

الرحمن علم القرآن خلق الانسان علمه البيان الشمس و
القمر بحسبان والنجم والشجر يسجدان والسماء رفعها ووضع الميزان
الا تطغوا في الميزان واقيموا الوزن بالقسط ولا تخسروا الميزان
والارض وضعها للانام فيها فاكهة والنخل ذات الاكمام و
الحب ذو العصف والريحان فبأي آلاء ربكما تكذبان خلق
الانسان من صلصال كالفخار وخلق الجان من مارج من نار
فبأي آلاء ربكما تكذبان رب المشرقين ورب المغربين
فبأي آلاء ربكما تكذبان مرج البحرين يلتقيان بينهما برزخ

لا يبغيان

لا يبغيان فبأي آلاء ربكما تكذبان يخرج منهما اللؤلؤ والمرجان
فبأي آلاء ربكما تكذبان وله الجوار المنشآت في البحر كالاعلام
فبأي آلاء ربكما تكذبان كل من عليها فان ويبقى وجه
ربك ذو الجلال والاكرام فبأي آلاء ربكما تكذبان يسئله
من في السموات والارض كل يوم هو في شان فبأي آلاء ربكما
تكذبان سنفرغ لكم ايه الثقلان فبأي آلاء ربكما
تكذبان يا معشر الجن والانس ان استطعتم ان تنفذوا من اقطار
السموات والارض فانفذوا لا تنفذون الا بسلطان فبأي
آلاء ربكما تكذبان يرسل عليكما شواظ من نار ونحاس فلا
تنتصران فبأي آلاء ربكما تكذبان فاذا انشقت السماء فكانت
وردة كالدهان فبأي آلاء ربكما تكذبان فيومئذ لا يسئل
عن ذنبه انس ولا جان فبأي آلاء ربكما تكذبان يعرف

المجرمون بسيماهم فيؤخذ بالنواصي والاقدام ۞ فبأي آلاء ربكما
تكذبان ۞ هذه جهنم التي يكذب بها المجرمون ۞ يطوفون بينها
وبين حميم آن ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ ولمن خاف مقام
ربه جنتان ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ ذواتا افنان ۞ فبأي
آلاء ربكما تكذبان ۞ فيهما عينان تجريان ۞ فبأي آلاء ربكما
تكذبان ۞ فيهما من كل فاكهة زوجان ۞ فبأي آلاء ربكما
تكذبان ۞ متكئين على فرش بطائنها من استبرق وجنى الجنتين
دان ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ فيهن قاصرات الطرف لم
يطمثهن انس قبلهم ولا جان ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ كأنهن
الياقوت والمرجان ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ هل جزاء
الاحسان الا الاحسان ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ ومن دونهما
جنتان ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ مدهامتان ۞ فبأي آلاء

ربكما

ربكما تكذبان ۞ فيهما عينان نضاختان ۞ فبأي آلاء ربكما
تكذبان ۞ فيهما فاكهة ونخل ورمان ۞ فبأي آلاء ربكما
تكذبان ۞ فيهن خيرات حسان ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان
حور مقصورات في الخيام ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ لم يطمثهن
انس قبلهم ولا جان ۞ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ متكئين
على رفرف خضر وعبقري حسان ۞ فبأي آلاء ربكما
تكذبان ۞ تبارك اسم ربك ذي الجلال والاكرام ۞

سورة الواقعة ۞ بسم الله الرحمن الرحيم ۞ ست وتسعون

اذا وقعت الواقعة ۞ ليس لوقعتها كاذبة ۞ خافضة رافعة ۞ اذا
رجت الارض رجا ۞ وبست الجبال بسا ۞ فكانت هباء منبثا ۞
وكنتم ازواجا ثلاثة ۞ فاصحاب الميمنة ما اصحاب الميمنة
واصحاب المشأمة ما اصحاب المشأمة ۞ والسابقون السابقون

اولئك المقربون في جنات النعيم ثلة من الاولين وقليل
من الاخرين على سرر موضونة متكئين عليها متقابلين
يطوف عليهم ولدان مخلدون باكواب واباريق وكاس
من معين لا يصدعون عنها ولا ينزفون وفاكهة مما يتخيرون
ولحم طير مما يشتهون وحور عين كامثال اللؤلؤ المكنون
جزاء بما كانوا يعملون لا يسمعون فيها لغوا ولا تاثيما الا قيلا
سلاما سلاما واصحاب اليمين ما اصحاب اليمين في سدر
مخضود وطلح منضود وظل ممدود وماء مسكوب وفاكهة
كثيرة لا مقطوعة ولا ممنوعة وفرش مرفوعة انا انشاناهن
انشاء فجعلناهن ابكارا عربا اترابا لاصحاب اليمين ثلة
من الاولين وثلة من الاخرين واصحاب الشمال ما اصحاب
الشمال في سموم وحميم وظل من يحموم لا بارد ولا كريم

انهم كانوا قبل ذلك مترفين وكانوا يصرون على الحنث العظيم وكانوا
يقولون ائذا متنا وكنا ترابا وعظاما ءانا لمبعوثون اواباؤنا الاولون
قل ان الاولين والاخرين لمجموعون الى ميقات يوم معلوم
ثم انكم ايها الضالون المكذبون لاكلون من شجر من زقوم
فمالئون منها البطون فشاربون عليه من الحميم فشاربون
شرب الهيم هذا نزلهم يوم الدين نحن خلقناكم فلولا تصدقون
افرايتم ما تمنون ءانتم تخلقونه ام نحن الخالقون نحن قدرنا
بينكم الموت وما نحن بمسبوقين على ان نبدل امثالكم وننشئكم
في ما لا تعلمون ولقد علمتم النشاة الاولى فلولا تذكرون
افرايتم ما تحرثون ءانتم تزرعونه ام نحن الزارعون لو نشاء
لجعلناه حطاما فظلتم تفكهون انا لمغرمون بل نحن محرومون
افرايتم الماء الذي تشربون ءانتم انزلتموه من المزن ام نحن

المنزلون لو نشاء جعلناه اجاجا فلولا تشكرون افرايتم النار
التي تورون ءانتم انشاتم شجرتها ام نحن المنشئون نحن جعلناها
تذكرة ومتاعا للمقوين فسبح باسم ربك العظيم فلا اقسم بمواقع
النجوم وانه لقسم لو تعلمون عظيم انه لقران كريم في كتاب
مكنون لا يمسه الا المطهرون تنزيل من رب العالمين
افبهذا الحديث انتم مدهنون وتجعلون رزقكم انكم تكذبون
فلولا اذا بلغت الحلقوم وانتم حينئذ تنظرون ونحن اقرب
اليه منكم ولكن لا تبصرون فلولا ان كنتم غير مدينين
ترجعونها ان كنتم صادقين فاما ان كان من المقربين فروح
وريحان وجنت نعيم واما ان كان من اصحاب اليمين فسلام
لك من اصحاب اليمين واما ان كان من المكذبين الضالين
فنزل من حميم وتصلية جحيم ان هذا لهو حق اليقين فسبح

باسم

حزب

شکر کم

فروح

مدنية سورة الحديد وتسع وعشرون آية

باسم ربك العظيم

بنام پروردگار خود بزرگوار

بسم الله الرحمن الرحيم

سبح لله ما في السموات والارض وهو العزيز الحكيم له ملك
السموات والارض يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير هو الاول
والاخر والظاهر والباطن وهو بكل شيء عليم هو الذي خلق السموات
والارض في ستة ايام ثم استوى على العرش يعلم ما يلج في الارض
وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها وهو معكم اينما
كنتم والله بما تعملون بصير له ملك السموات والارض والى الله
ترجع الامور يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وهو
عليم بذات الصدور امنوا بالله ورسوله وانفقوا مما جعلكم
مستخلفين فيه فالذين امنوا منكم وانفقوا لهم اجر كبير وما
لكم لا تؤمنون بالله والرسول يدعوكم لتؤمنوا بربكم وقد اخذ

يثاقكم ان كنتم مؤمنين ۞ هو الذي ينزل على عبده آيات بينات

عهد از شما اگر هستید شما مومنان | او ست آن خدای که می فرستد بر بنده خود نشانهای روشن

ليخرجكم من الظلمات الى النور وان الله بكم لرؤف رحيم ۞

تا بیرون آورد شما را از تاریکیهای کفر بنور ایمان | و بدرستی که خدا بشما مهربان است و رحمت کننده

وما لكم الا تنفقوا في سبيل الله ولله ميراث السموات والارض

و چیست مر شما را که نفقه نمیکنید در راه خدا | و مر خدای راست میراث آسمانها | و زمین

لا يستوي منكم من انفق من قبل الفتح وقاتل اولئك اعظم درجة

یکسان نیست از شما آنکه نفقه کرد از پیش فتح | و کارزار کرد آن گروه بزرگتر اند در درجه

من الذين انفقوا من بعد وقاتلوا وكلا وعد الله الحسنى والله بما

از آنان که نفقه کردند از پس فتح و کارزار کردند و همه را وعده داد خدا بهشت | و خدا بدان چه

تعملون خبير ۞ من ذا الذي يقرض الله قرضا حسنا فيضاعفه

می کنید آگاه است | کیست آنکس که قرض دهد خدا را | قرض نیکو پس دو چند کند

له وله اجر كريم ۞ يوم ترى المؤمنين والمؤمنات يسعى نورهم

مر او را مزد بس نیکو | روزی که بینی مردان مومن و زنان مومنه شاید نور ایشان

بين ايديهم وبايمانهم بشريكم اليوم جنات تجري من تحتها

از پیش ایشان و بجانب راست ایشان بشارت شما را امروز بهشتهای که میرود از زیر آن

الانهار خالدين فيها ذلك هو الفوز العظيم ۞ يوم يقول المنافقون

جویها و همیشه باشند در آن حال آنست رستگاری بزرگ | روزی که گویند مردان منافق

والمنافقات للذين آمنوا انظرونا نقتبس من نوركم قيل ارجعوا

و زنان منافقه را | مر آنها را که بگرویده شدند تا فایده گیریم | از نور روز شما | گویند باز گردید

وراءكم فالتمسوا نورا فضرب بينهم بسور له باب باطنه فيه

باز پس شما پس التماس کنید نوری پس پدید کرده شود میان ایشان حایط که مر او را بود دری اندرون آن

الرحمة وظاهره من قبله العذاب ينادونهم الم نكن معكم

بود رحمت و ظاهر آن رحمت بود از پیش او عذاب بود بر خوانند ایشان را که نه ما بودیم با شما

قالوا

قالوا بلى ولكنكم فتنتم انفسكم وتربصتم وارتبتم وغرتكم الاماني

گویند آری و لیکن شما بفتنه افگندید نفسهای خود را و چشم میداشتید و بشک بودید و بفریفت شما را آرزو

حتى جاء امر الله وغركم بالله الغرور ۞ فاليوم لا يؤخذ منكم

تا آمد فرمان خدا و بفریفت شما را بخدا فریفتنی | پس امروز فرا گرفته نشود از شما

فدية ولا من الذين كفروا مأواكم النار هي مولاكم وبئس

بدل از آنها | که کافر شدند و جایگاه شما آتش بود | و آن است دوست شما و بد جای

المصير ۞ الم يأن للذين آمنوا ان تخشع قلوبهم لذكر الله وما نزل

باز گشت است | آیا هنگام آید مر آنها را که بگرویدند که خاضع شوند دلهای ایشان بیاد کردن خدا و فرستاده

من الحق ولا يكونوا كالذين اوتوا الكتاب من قبل فطال عليهم

از حق | و مباشید همچو آنها که داده شدند ایشان را کتاب از پیش و دراز شد بر ایشان

الامد فقست قلوبهم وكثير منهم فاسقون ۞ اعلموا ان الله يحيي

مدت عمر پس سخت شدند دلهای ایشان بسیاری از ایشان فاسقان اند | بدانید که خدا زنده میکند

الارض بعد موتها قد بينا لكم الآيات لعلكم تعقلون ۞ ان

زمین پس از مرگ آن | بدرستی که روشن میکنیم مر شما را نشانها تا بو که شما عقل کنید بدرستی که

المصدقين والمصدقات واقرضوا الله قرضا حسنا يضاعف

که مردان راستگوی [illegible] و زنان | و قرض دادند خدا را قرض نیکو | دو چندان کرده شود

لهم ولهم اجر كريم ۞ والذين آمنوا بالله ورسله اولئك هم

مر ایشان را و مر ایشان را بود مزد نیکو | و آنها که بگرویدند بخدا | و رسولان او آن گروه ایشان اند

الصديقون والشهداء عند ربهم لهم اجرهم ونورهم والذين

راستگویان | و گواهان | نزدیک پروردگار ایشان ایشان را بود مزد ایشان و نور ایشان | و آنها

كفروا وكذبوا بآياتنا اولئك اصحاب الجحيم ۞ اعلموا انما الحيوة

که کافر شدند و دروغ داشتند نشانهای ما آن گروه اصحاب دوزخ اند | بدانید که زندگانی

الدنيا لعب ولهو وزينة وتفاخر بينكم وتكاثر في الاموال

دنیا | هر آینه بازیست و بازیچه و آرایش و فخر آوردن میان شما و غلبه جستن | در مالها

والاولاد كمثل غيث اعجب الكفار نباته ثم يهيج فتريه مصفرا
وفرزندان همچون مثل باران که بشگفت آورد برزگران را رستنی آن پس خشک شود پس بینی آنرا زرد
ثم يكون حطاما وفي الاخرة عذاب شديد ومغفرة من الله
پس شود ریزه و در آخرت عذاب سخت و آمرزش از خدای تعالی
ورضوان وما الحيوة الدنيا الا متاع الغرور ۞ سابقوا الى
وخشنودی و نیست زندگانی دنیا مگر برخورداری فریفتن پیشی گیرید به آمرزش
مغفرة من ربكم وجنة عرضها كعرض السماء والارض اعدت
از پروردگارتان و بستانی که پهنای آن همچون پهنای آسمان و زمین ساخته اند
للذين امنوا بالله ورسله ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله
برای آنها که گرویدند بخدا و رسول او آنست فضل خدا بدهد آن آنرا که خواهد و خدا
ذو الفضل العظيم ۞ ما اصاب من مصيبة في الارض ولا في
خداوند فضل بزرگست نرسد هیچ رسنده در زمین و نه در
انفسكم الا في كتاب من قبل ان نبرأها ان ذلك على الله يسير
تنهای شما مگر که در کتاب محفوظ هست از پیش آنکه آفرینیم آن نفوس را بدرستی که آن بر خدا آسانست
لكيلا تأسوا على ما فاتكم ولا تفرحوا بما اتيكم والله لا يحب
تا اندوه نخورید بر آنچه فوت شد از شما و شاد نشوید بر آنچه داد شما را و خدا دوست ندارد
كل مختال فخور ۞ الذين يبخلون ويأمرون الناس بالبخل ومن
هر خواهنده و نازنده آنها که بخیلی میکنند و میفرمایند مردمان را به بخل و هرکه
يتول فان الله هو الغني الحميد ۞ لقد ارسلنا رسلنا بالبينات
برگردد پس بدرستی که خدا اوست بی‌نیاز ستوده بدرستی که بفرستادیم پیغمبران را به حجتها
وانزلنا معهم الكتاب والميزان ليقوم الناس بالقسط وانزلنا الحديد
و فرو فرستادیم با ایشان کتاب و ترازو را تا راست بایستند مردمان بعدل و داد و فرستادیم آهن را
فيه بأس شديد ومنافع للناس وليعلم الله من ينصره ورسله
در آن هست حربی سخت و سودها مر مردمان را تا جدا باز کند خدا آنرا که یاری کنند دین خدا و رسول

بالغيب

بالغيب ان الله قوي عزيز ۞ ولقد ارسلنا نوحا وابرهيم وجعلنا
تا جدا ... بدرستی که خدا نیرومند غالبست بدرستی که بفرستادیم نوح را و ابراهیم را و پدید کردیم
في ذريتهما النبوة والكتاب فمنهم مهتد وكثير منهم فاسقون
در میان فرزندان ایشان پیغمبری و کتاب پس از ایشان هست راه یافته و بسیار از ایشان فاسقان
ثم قفينا على اثارهم برسلنا وقفينا بعيسى ابن مريم واتيناه
پس در پی داشتیم بر اثرهای ایشان رسولان را و در پی داشتیم بعیسی پسر مریم و بدادیم او را
الانجيل وجعلنا في قلوب الذين اتبعوه رأفة ورحمة ورهبانية
انجیل و کردیم در دلهای آنها که پیروی کردند او را مهربانی و رحمت و ترسیدن ...
ابتدعوها ما كتبناها عليهم الا ابتغاء رضوان الله فما رعوها
آوردند او را ننوشتیم ما آنرا بر ایشان مگر از بهر جستن خشنودی از خدا پس نگاه نداشتند
حق رعايتها فاتينا الذين امنوا منهم اجرهم وكثير منهم فاسقون
سزای رعایت آن پس بدادیم آنها را که گرویدند از ایشان مزد ایشان را و بسیار از ایشان فاسقانند
يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وامنوا برسوله يؤتكم كفلين من رحمته
ای آنها که گرویده اید بترسید از خدا و ایمان آرید برسول او تا بدهد شما را دو بهره از رحمت خود
ويجعل لكم نورا تمشون به ويغفر لكم والله غفور رحيم ۞ لئلا يعلم
و پدید کند شما را نوری که بروید بدان و بیامرزد مر شما را و خدا آمرزنده مهربان هست تا بدانند
اهل الكتاب الا يقدرون على شيء من فضل الله وان الفضل
اهل کتاب که قادر نیستند بر چیزی از فضل خدا و آنکه فضل افزونی
بيد الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم ۞
بدست قدرت خداست بدهد آنرا که خواهد و خدا خداوند فضل بزرگ است

سورة المجادلة — اثنان وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

قد سمع الله قول التي تجادلك في زوجها وتشتكي الى الله والله
بحقیقت که شنود خدا گفتار آن زن که خصومت میکرد با تو در حق شوهر خود و گله میکرد به خدا و خدا

الجزو ۲۸

يسمع تحاوركما ان الله سميع بصير ۞ الذين يظاهرون منكم من

سخن گفتن شما را هر آینه خدا شنوا و بیناست آنانکه لفظ ظهار میکنند از شما از زن

نسائهم ما هن امهاتهم ان امهاتهم الا اللائي ولدنهم وانهم ليقولون

زنان خود نیستند ایشان مادران ایشان نیستند مادران ایشان مگر آن زنان که بزایند ایشان را و هر آینه ایشان میگویند

منكرا من القول وزورا وان الله لعفو غفور ۞ والذين يظاهرون

منکر از گفتار و دروغ و هر آینه خدا در گذرنده و آمرزگار و آنانکه ظهار میکنند

من نسائهم ثم يعودون لما قالوا فتحرير رقبة من قبل ان يتماسا

از زنان خود پس باز میگردند مر آنچه گفتند پس آزاد کردن بنده بود از پیش آنکه بپسند بهم

فمن لم يستطع فاطعام ستين مسكينا ذلك لتؤمنوا بالله ورسوله

پس هر که نتواند پس طعام دادن شصت درویش را آن بدانست تا بگروید به خدا و رسول او

وتلك حدود الله وللكافرين عذاب اليم ۞ ان الذين يحادون الله

و داننده حدهای خدا و کافران را عذاب دردناک هر آینه آنانکه با خدای تعالی

ورسوله كبتوا كما كبت الذين من قبلهم وقد انزلنا آيات بينات

و رسول او خلاف کنند ... آنها که پیش از ایشان بودند و بحقیقت که فرستادیم آیات روشن

وللكافرين عذاب مهين ۞ يوم يبعثهم الله جميعا فينبئهم بما

و کافران را عذاب خوار کننده یاد کن روزی که برانگیزاند ایشان را خدا همه پس بیاگاهاند ایشان را بدانچه

عملوا احصيه الله ونسوه والله على كل شيء شهيد ۞ الم تر

کرده اند برشمرده است آنرا خدا و فراموش کرده اند آنرا و خدا بر همه چیزی گواه حاضر است آیا نگریستی

ان الله يعلم ما في السموات وما في الارض ما يكون من نجوى

که خدای تعالی میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است نباشد هیچ راز گفتنی

ثلثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو سادسهم ولا ادنى

سه کس مگر او چهارم ایشانست و نه پنج تن مگر که او ششمین ایشانست و نه کمتر

من ذلك ولا اكثر الا هو معهم اينما كانوا ثم ينبئهم بما عملوا يوم

از آن و نه بیشتر مگر که او با ایشانست هر جا که باشند پس بیاگاهاند ایشان را بدانچه کرده اند روز

ذلكم توعظون به والله بما تعملون خبير فمن لم يجد فصيام شهرين متتابعين من قبل ان يتماسا

القيمة

القيمة ان الله بكل شيء عليم ۞ الم تر الى الذين نهوا عن النجوى ثم

قیامت هر آینه خدا به همه چیز داناست آیا نگریستی با آنها که نهی کرده شدند از راز گفتن پس

يعودون لما نهوا عنه ويتناجون بالاثم والعدوان ومعصيت

باز میگردند مر آنچه نهی کرده شدند از او و راز میگویند به بزه و دشمنی و عاصی شدن

الرسول واذا جاؤك حيوك بما لم يحيك به الله ويقولون في

از فرمان پیغمبر و چون آیند سوی تو ...

انفسهم لولا يعذبنا الله بما نقول حسبهم جهنم يصلونها فبئس

...

المصير ۞ يا ايها الذين امنوا اذا تناجيتم فلا تتناجوا بالاثم و

... ای آنها که گرویده اید چون راز گوئید ...

العدوان ومعصيت الرسول وتناجوا بالبر والتقوى واتقوا الله

دشمنی و نافرمانی رسول و راز گوئید به نیکوئی و پرهیزکاری و بترسید از خدا

الذي اليه تحشرون ۞ انما النجوى من الشيطان ليحزن الذين

آن خدای که با او حشر کرده شوید ...

امنوا وليس بضارهم شيئا الا باذن الله وعلى الله فليتوكل

... و بر خدا باید که توکل کنند

المؤمنون ۞ يا ايها الذين امنوا اذا قيل لكم تفسحوا في المجالس فا

گروندگان ای آنها که گرویده اید چون گویند ... در مجلس ...

فسحوا يفسح الله لكم واذا قيل انشزوا فانشزوا يرفع الله الذين

... خدای تعالی ...

امنوا منكم والذين اوتوا العلم درجات والله بما تعملون خبير ۞

... و آنها که ... و خدا بدانچه ... آگاه است

يا ايها الذين امنوا اذا ناجيتم الرسول فقدموا بين يدي نجويكم

ای آنها که گرویده اید چون ... پیش راز گفتن خود ...

صدقة ذلك خير لكم واطهر فان لم تجدوا فان الله غفور رحيم ◈

صدقه آن بهتر بهتر شمارا و پاکیزه تر پس اگر نیابید پس بدرستیکه خدا آمرزگار مهربان است

ءاشفقتم ان تقدموا بين يدي نجويكم صدقات فاذ لم تفعلوا

آیا بترسیدید که در پیش دارید پیش از رازگفتن خودرا صدقها پس اگر نکنید

وتاب الله عليكم فاقيموا الصلوة وءاتوا الزكوة واطيعوا الله و

و ببخشید خدا بر شما پس بپای دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمان برید خدا و

رسوله والله خبير بما تعملون ◈ الم تر الى الذين تولوا قوما غضب الله

رسول اورا و خدا آگاه است بدانچه میکنید آیا نمی نگریستی بآنها که دوستی کردند با گروهی که خشم گرفت خدا

عليهم ما هم منكم ولا منهم ويحلفون على الكذب وهم يعلمون ◈

بر ایشان نیستند ایشان از شما و نه از ایشان اند و سوگند میخورند بر دروغ و ایشان میدانند

اعد الله لهم عذابا شديدا انهم ساء ما كانوا يعملون ◈ اتخذوا

بیچاره ساخت خدا برایشان عذابی سخت بدرستیکه ایشان بد است آنچه میکنند فرا گرفتند

ايمانهم جنة فصدوا عن سبيل الله فلهم عذاب مهين ◈ لن تغني

سوگندان خودرا سپر پس برگشتند از راه خدا پس مر ایشانراست عذابی خوارکننده هرگز نگرداند

عنهم اموالهم ولا اولادهم من الله شيئا اولئك اصحاب النار هم

از ایشان مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان از خدا چیزی آن گروه اصحاب آتش اند ایشان

فيها خالدون ◈ يوم يبعثهم الله جميعا فيحلفون له كما يحلفون

در آن جاویدان باشند روزی که برانگیزاند ایشانرا خدا همه پس سوگند خورند اورا همچنانکه سوگند میخورند

لكم ويحسبون انهم على شيء الا انهم هم الكاذبون ◈

مر شمارا و پندارند که ایشان بر چیزی اند بدان بدرستیکه ایشان اند دروغ گویان

استحوذ عليهم الشيطان فانسيهم ذكر الله اولئك حزب الشيطان

غالب شد بر ایشان دیو پس از یاد ایشان ببرد یاد خدارا آن گروه گروه دیوان اند

الا ان حزب الشيطان هم الخاسرون ◈ ان الذين يحادون الله

بدان بدرستیکه گروه دیو ایشان اند زیان کاران بدرستیکه آنها که [illegible] و رسول خدای تعالی

ورسوله

ورسوله اولئك في الاذلين ◈ كتب الله لاغلبن انا ورسلي ان الله

و رسول او آن گروه در ذلت درنوشت خدا که من غالب شوم و رسولان من بدرستیکه خدا

قوي عزيز ◈ لا تجد قوما يؤمنون بالله واليوم الاخر يوادون من

نیرومند غالبست نیابی تو گروهی را که بگرویده باشند بخدا و روز آخرت دوستی دارند با کسی که

حاد الله ورسوله ولو كانوا اباءهم او ابناءهم او اخوانهم او عشيرتهم

نافرمانی کند خدا و رسول اورا و اگرچه باشند پدران ایشان یا پسران ایشان یا برادران ایشان یا اهل قبیله ایشان

اولئك كتب في قلوبهم الايمان وايدهم بروح منه ويدخلهم جنات

آن گروه نوشت در دلهای ایشان ایمان و نیرو کرد ایشانرا [illegible] از قبل خود و در آورد ایشانرا در بهشتها

تجري من تحتها الانهار خالدين فيها رضي الله عنهم ورضوا

که رود از زیر آن جویها همیشه باشند خشنود بود خدای تعالی از ایشان و خشنود شدند

عنه اولئك حزب الله الا ان حزب الله هم المفلحون ◈

از وی آن گروه گروه خدا اند بدان بدرستیکه گروه خدا ایشان اند رستگاران

سورة الحشر — بسم الله الرحمن الرحيم — عشرون و اربع

سبح لله ما في السموات وما في الارض وهو العزيز الحكيم ◈ هو الذي

بستایش میکند خدارا آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست غالب محکم کار اوست آنکه

اخرج الذين كفروا من اهل الكتاب من ديارهم لاول الحشر ما ظننتم

بیرون آورد آنها که کافر شدند از اهل کتاب [illegible] گمان نبردید شما که

ان يخرجوا وظنوا انهم مانعتهم حصونهم من الله فاتيهم الله من حيث

بیرون آیند و گمان بردند ایشان که حفظ کنند ایشانرا [illegible] از عذاب خدا پس آمد بدیشان عذاب خدا از آنجا که

لم يحتسبوا وقذف في قلوبهم الرعب يخربون بيوتهم بايديهم وايدي

نپنداشتند و انداخت در دلهای ایشان ترس خراب میکنند خانهای ایشان [illegible] بدستهای

المؤمنين فاعتبروا يا اولي الابصار ◈ ولولا ان كتب الله عليهم

گروندگان پس عبرت گیرید ای خداوندان بینش و اگر نبودی که نوشته بود خدا بر ایشان

الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ۞ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ

شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۞ مَا

قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَ

لِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ۞ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ

عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ

فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ

كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ

وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۞

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا

مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۞

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ

ولا

حزب

وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ

وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ

سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ

رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ

كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ

أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۞ لَئِنْ

أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ

لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ۞ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ

مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۞ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي

قُرًى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ

جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۞ كَمَثَلِ الَّذِينَ

من قبلهم قريبا ذاقوا وبال امرهم ولهم عذاب اليم ۝ كمثل الشيطان

که پیش ایشان بودند چشیدند وخامت کار خود را و ایشان راست عذابی دردناک همچون ماننده دیو

اذ قال للانسان اكفر فلما كفر قال اني بريء منك اني اخاف الله

چون گفت مر آدمی را که کافر شو چون کافر شد گفت من بیزارم از تو بدرستیکه من میترسم از خدا

رب العالمين ۝ فكان عاقبتهما انهما في النار خالدين فيها

پروردگار جهانیان است پس بود عاقبت هردو که ایشان در آتش همیشه باشند در آنجا

وذلك جزاء الظالمين ۝ يا ايها الذين امنوا اتقوا الله ولتنظر

و آن است پاداش ستمکاران ای آنها که گرویده اید بترسید از خدا و باید که بنگرد

نفس ما قدمت لغد واتقوا الله ان الله خبير بما تعملون ۝ ولا تكونوا

نفسی که چه چیز فرا پیش داشته است برای فردای قیامت بترسید از خدا که خدا آگاه است بدانچه میکنید و مباشید

كالذين نسوا الله فانساهم انفسهم اولئك هم الفاسقون ۝ لا يستوي

همچو آنها که فراموش کردند خدا پس ایشان را فراموش گردانید از خود ایشان آن گروه ایشانند فاسقان یکسان نباشند

اصحاب النار واصحاب الجنة اصحاب الجنة هم الفائزون ۝

اصحاب آتش و اصحاب بهشت اصحاب بهشت اند ایشان رستگارانند

لو انزلنا هذا القران على جبل لرايته خاشعا متصدعا من خشية الله

اگر فرستادمی این قران را بر کوهی هر آینه دیدی آنرا خاضع پاره پاره شده از ترس خدا

وتلك الامثال نضربها للناس لعلهم يتفكرون ۝ هو الله الذي

و آن مثلها که میزنیم آن را برای مردمان تا بود که ایشان اندیشه کنند اوست آن خدای

لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم ۝ هو الله

که نیست خدا مگر او داننده ناپیدا و پیدا است اوست بخشاینده مهربان اوست خدا

الذي لا اله الا هو الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز

آن خدای که نیست خدای مگر او پادشاه و پاک از عیبها ایمن کننده نگاه دارنده نگهبان پیروز غالب

الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون ۝ هو الله الخالق البارئ

گردنکش بزرگ نماینده و منزه است خدا از آنچه انباز داشتند اوست خدای آفریننده

المصور له الاسماء الحسنى يسبح له ما في السموات والارض

صورت نگارنده مر اوراست نامهای نیکو تسبیح میکنند مر او را آنچه در آسمانهاست و زمین

سورة الممتحنة مدنية

وهو العزيز الحكيم ۝

و اوست غالب محکم کار

ثلث عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها الذين امنوا لا تتخذوا عدوي وعدوكم اولياء تلقون اليهم

ای آنها که گرویده اید فرا مگیرید دشمن مرا و دشمنان خود را دوستان میرسانید بدیشان

بالمودة وقد كفروا بما جاءكم من الحق يخرجون الرسول واياكم

دوستی و بدرستیکه کافر شدند بدانچه آمد بشما از حق بیرون میکنند پیغمبر را و شما را از وطنهای شما

ان تؤمنوا بالله ربكم ان كنتم خرجتم جهادا في سبيلي وابتغاء

که گرویده اید بخدا که پروردگار شماست اگر هستید شما که بیرون آمده اید جهاد کنید در راه من و بجوئید

مرضاتي تسرون اليهم بالمودة وانا اعلم بما اخفيتم وما اعلنتم

خشنودی مرا نهان میرسانید بدیشان دوستی و من داناترم بدانچه نهان میکنید و آنچه آشکارا میکنید

ومن يفعله منكم فقد ضل سواء السبيل ۝ ان يثقفوكم يكونوا

و هر که کند آن را از شما پس بدرستیکه گمراه شده است از راستی راه اگر بیابند شما را باشند مر شما را

لكم اعداء ويبسطوا اليكم ايديهم والسنتهم بالسوء وودوا

دشمنان و فراخ کنند بسوی شما دستهای خود را و زبانهای خود را به بدی و آرزو کنند

لو تكفرون ۝ لن تنفعكم ارحامكم ولا اولادكم يوم القيامة

که کافر شوید هرگز سود نکنند شما را خویشان شما و نه فرزندان شما روز قیامت

يفصل بينكم والله بما تعملون بصير ۝ قد كانت لكم اسوة حسنة في

حکم کند میان شما و خدا بدانچه میکنید بیناست بدرستیکه هست شما را پیروی نیکو در

ابراهيم والذين معه اذ قالوا لقومهم انا برءاؤا منكم ومما تعبدون

حق ابراهیم و آنها که با او بودند چون گفتند مر قوم خود را بدرستیکه ما بیزاریم از شما و از آنچه میپرستید

من دون الله كفرنا بكم وبدا بيننا وبينكم العداوة والبغضاء ابدا
حتى تؤمنوا بالله وحده الا قول ابراهيم لابيه لاستغفرن لك
وما املك لك من الله من شيء ربنا عليك توكلنا واليك انبنا
واليك المصير ربنا لا تجعلنا فتنة للذين كفروا واغفر لنا
ربنا انك انت العزيز الحكيم لقد كان لكم فيهم اسوة حسنة
لمن كان يرجوا الله واليوم الآخر ومن يتول فان الله هو
الغني الحميد عسى الله ان يجعل بينكم وبين الذين عاديتم
منهم مودة والله قدير والله غفور رحيم لا ينهيكم الله عن
الذين لم يقاتلوكم في الدين ولم يخرجوكم من دياركم ان تبروهم
وتقسطوا اليهم ان الله يحب المقسطين انما ينهيكم الله عن الذين
قاتلوكم في الدين واخرجوكم من دياركم وظاهروا على اخراجكم
ان تولوهم ومن يتولهم فاولئك هم الظالمون يا ايها الذين

آمنوا اذا جاءكم المؤمنات مهاجرات فامتحنوهن الله اعلم بايمانهن
فان علمتموهن مؤمنات فلا ترجعوهن الى الكفار لا هن حل لهم
ولا هم يحلون لهن وآتوهم ما انفقوا ولا جناح عليكم ان تنكحوهن
اذا آتيتموهن اجورهن ولا تمسكوا بعصم الكوافر واسئلوا ما
انفقتم وليسئلوا ما انفقوا ذلكم حكم الله يحكم بينكم والله عليم
حكيم وان فاتكم شيء من ازواجكم الى الكفار فعاقبتم فآتوا
الذين ذهبت ازواجهم مثل ما انفقوا واتقوا الله الذي انتم به
مؤمنون يا ايها النبي اذا جاءك المؤمنات يبايعنك على
ان لا يشركن بالله شيئا ولا يسرقن ولا يزنين ولا يقتلن اولادهن
ولا يأتين ببهتان يفترينه بين ايديهن وارجلهن ولا يعصينك
في معروف فبايعهن واستغفر لهن الله ان الله غفور رحيم
يا ايها الذين آمنوا لا تتولوا قوما غضب الله عليهم قد يئسوا من الآخرة

كما يئس الكفار من اصحاب القبور

سورة الصف وهي اربع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

سبح لله ما في السموات وما في الارض وهو العزيز الحكيم يا ايها
الذين آمنوا لم تقولون ما لا تفعلون كبر مقتا عند الله ان تقولوا
ما لا تفعلون ان الله يحب الذين يقاتلون في سبيله صفا كانهم
بنيان مرصوص واذ قال موسى لقومه يا قوم لم تؤذونني وقد
تعلمون اني رسول الله اليكم فلما زاغوا ازاغ الله قلوبهم والله
لا يهدي القوم الفاسقين واذ قال عيسى ابن مريم يا بني اسرائيل
اني رسول الله اليكم مصدقا لما بين يدي من التورية ومبشرا
برسول يأتي من بعدي اسمه احمد فلما جاءهم بالبينات قالوا
هذا سحر مبين ومن اظلم ممن افترى على الله الكذب وهو يدعى
الى الاسلام والله لا يهدي القوم الظالمين يريدون ليطفؤا نور الله

بافواههم والله متم نوره ولو كره الكافرون هو الذي ارسل
رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون
يا ايها الذين آمنوا هل ادلكم على تجارة تنجيكم من عذاب اليم
تؤمنون بالله ورسوله وتجاهدون في سبيل الله باموالكم
وانفسكم ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون يغفر لكم ذنوبكم
ويدخلكم جنات تجري من تحتها الانهار ومساكن طيبة في جنات
عدن ذلك الفوز العظيم واخرى تحبونها نصر من الله وفتح
قريب وبشر المؤمنين يا ايها الذين آمنوا كونوا انصار الله كما
قال عيسى ابن مريم للحواريين من انصاري الى الله قال الحواريون
نحن انصار الله فآمنت طائفة من بني اسرائيل وكفرت طائفة
فايدنا الذين آمنوا على عدوهم فاصبحوا ظاهرين

سورة الجمعة

بسم الله الرحمن الرحيم

يسبح لله ما في السموات وما في الأرض الملك القدوس العزيز

الحكيم ۞ هو الذي بعث في الأميين رسولا منهم يتلوا عليهم

آياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة وإن كانوا من قبل لفي

ضلال مبين ۞ وآخرين منهم لما يلحقوا بهم وهو العزيز الحكيم

ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم ۞ مثل

الذين حملوا التورية ثم لم يحملوها كمثل الحمار يحمل أسفارا بئس

مثل القوم الذين كذبوا بآيات الله والله لا يهدي القوم

الظالمين ۞ قل يا أيها الذين هادوا إن زعمتم أنكم أولياء لله

من دون الناس فتمنوا الموت إن كنتم صادقين ۞ ولا يتمنونه

أبدا بما قدمت أيديهم والله عليم بالظالمين ۞ قل إن الموت الذي

تفرون منه فإنه ملاقيكم ثم تردون إلى عالم الغيب و

الشهادة فينبئكم بما كنتم تعملون ۞ يا أيها الذين آمنوا إذا نودي

للصلوة من يوم الجمعة فاسعوا إلى ذكر الله وذروا البيع ذلكم

خير لكم إن كنتم تعلمون ۞ فإذا قضيت الصلوة فانتشروا في الأرض

وابتغوا من فضل الله واذكروا الله كثيرا لعلكم تفلحون ۞ وإذا

رأوا تجارة أو لهوا انفضوا إليها وتركوك قائما قل ما عند الله

خير من اللهو ومن **سورة المنافقون** التجارة والله خير الرازقين ۞

بسم الله الرحمن الرحيم ۞

إذا جاءك المنافقون ۞ قالوا نشهد إنك لرسول الله والله يعلم إنك

لرسوله والله يشهد إن المنافقين لكاذبون ۞ اتخذوا أيمانهم

جنة فصدوا عن سبيل الله إنهم ساء ما كانوا يعملون ۞ ذلك

بأنهم آمنوا ثم كفروا فطبع على قلوبهم فهم لا يفقهون ۞ وإذا رأيتهم

تعجبك أجسامهم وإن يقولوا تسمع لقولهم كأنهم خشب مسندة

يحسبون كل صيحة عليهم هم العدو فاحذرهم قاتلهم الله أنى

فامضوا

انفضوا

للذين اتقوا

يُؤْفَكُونَ ۝ ۴ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا رُءُوسَهُمْ

برگردانیده میشوند و چون گفته شود مر ایشان را بیایید تا آمرزش خواهد مر شما را رسول خدا بپیچانند سرهای خود را

وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝ ۵ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ

و بینی تو ایشان را باز میگردند و ایشان گردنکشانند برابر است بر ایشان آمرزش خواهی تو مر ایشان را

أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ

لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ ۶ هُمُ الَّذِينَ

یا آمرزش نخواهی مر ایشان را هرگز نیامرزد خدا مر ایشان را بدرستیکه خدا راه نمی نماید گروه فاسقان را ایشانند آنانکه

يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُّوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ

میگویند نفقه مکنید بر آنکه نزدیک رسول خداست تا متفرق شوند از او و مر خدا راست خزینهای

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ۝ ۷ يَقُولُونَ

آسمانها و زمین و لیکن منافقان در نمی یابند میگویند اگر

لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ

باز گردیم ما بمدینه هر آینه بیرون کند آنکه عزیزتر است از آن جا آنرا که ذلیلتر است و مر خدا راست عزت

وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ ۸ يَا أَيُّهَا

و رسول او را و مؤمنان را و لیکن منافقان نمیدانند ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ

آنها که گرویده اند مشغول نگرداند شما را مالهای شما و نه فرزندان شما از یاد کردن خدا و هر که

يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ وَأَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ

کند آن پس آن گروه ایشانند زیان کاران و نفقه کنید از آنچه روزی کردیم شما را

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ

از پیش آنکه آید یکی از شما مرگ پس گوید ای پروردگار چرا تاخیر نکردی مرا

أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا

اجل نزدیک پس صدقه دهم و باشم از جمله نیکوکاران و هرگز تاخیر نکند خدا هیچ تنی را

إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا — سورة التغابن ثماني عشر آية — وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

چون آید اجل آن — و خدا آگاه است بدانچه شما میکنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ

تسبیح میکند مر خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است مر او راست پادشاهی و مر او راست ستایش و او

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ

بر همه چیز تواناست اوست آن خدای که آفرید شما را پس از شما کافر است و از شما مؤمن

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ

و خدا بدانچه میکنید بیناست آفرید آسمانها و زمین را بحق و صورت نگاشت شما را

فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

پس نیکو کرد صورت نگاشت شما را و با اوست بازگشت میداند آنچه در آسمانهاست و زمین

وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ أَلَمْ

و میداند آنچه پنهان و آنچه آشکارا میکنید و خدا داناست بسرهای سینهها را آیا

يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ

نیامد شما را خبر آنها که کافر شدند از پیش پس چشیدند وخامت کار خود را و مر ایشان راست عذاب

أَلِيمٌ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ

دردناک آن بدانست که آمدند بدیشان رسولان ایشان به حجتها پس گفتند آیا آدمی

يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝

راه نمایند ما را پس کافر شدند و برگشتند و بی نیاز است خدا و خدا بی نیاز و ستوده است

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ

گمان بردند آنها که کافر شدند آنکه برانگیخته نشوند بگو آری بحق پروردگار من هر آینه برانگیخته شوید پس

لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَ

بیاگاهانند شما را بدانچه کردید و آن بر خدا آسانست پس بگروید بخدا و رسول او

النُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ

و بنور قرآن آنکه فرستادیم ما و خدا بدانچه شما میکنید آگاه است روزی که جمع کند شما را بروز جمع

ذلك يوم التغابن ومن يؤمن بالله ويعمل صالحا يكفر عنه سيئاته

آن است روز زیر یکدیگر و هر که بگرود بخدا و بکند کاری نیکو باز پوشد خدا از و بدیهای او را

ویدخله جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا ذلك

و در آرد او را در بهشتهای که رود از زیر درختان آن جویهای روان جاوید باشند در آنجا همیشه آن

الفوز العظيم ۞ والذين كفروا وكذبوا بآياتنا اولئك اصحاب

رستگاری بزرگ است و آنان که کافر شدند و دروغ داشتند نشانهای ما آن گروه اصحاب

النار خالدين فيها وبئس المصير ۞ ما اصاب من مصيبة الا

آتش اند همیشه باشند در آن جا و بد باز گشتی است نرسد هیچ رسنده مگر

باذن الله ومن يؤمن بالله يهد قلبه والله بكل شيء عليم ۞

بفرمان خدا و هر که بگرود بخدا راه نماید دل او را و خدا بر همه چیز داناست

واطيعوا الله واطيعوا الرسول فان توليتم فانما على رسولنا

و فرمان برید خدا را و فرمان رسول را پس اگر برگردید شما پس بدرستی که بر رسول ما

البلاغ المبين ۞ الله لا اله الا هو وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۞

رسانیدن روشن است خدایست خدای بجز او و بر خدا باید که توکل کنند مومنان

يا ايها الذين آمنوا ان من ازواجكم واولادكم عدوا لكم فاحذروهم

ای آنان که بگرویده اید بدرستی که بعضی از جفتان شما و فرزندان شما دشمن اند مر شما را پس حذر کنید ازیشان

وان تعفوا وتصفحوا وتغفروا فان الله غفور رحيم ۞ انما اموالكم

و اگر در گذرید و جرم فرو گذارید و عفو کنید پس بدرستی که خدا آمرزگار مهربان است بدرستی که مالهای شما

واولادكم فتنة والله عنده اجر عظيم ۞ فاتقوا الله ما استطعتم

و فرزندان شما آزمایش اند و خدا نزدیک او است مزد بزرگ پس بترسید از خدا آنقدر که توانائی دارید

واسمعوا واطيعوا وانفقوا خيرا لانفسكم ومن يوق شح نفسه

و بشنوید و فرمان برید و نفقه کنید که بهتر بود مر نفسهای شما را و هر که باز داشته شد از بخیلی تن خود را

فاولئك هم المفلحون ۞ ان تقرضوا الله قرضا حسنا يضاعفه لكم

پس آن گروه ایشانند رستگاران اگر قرض دهید خدا را قرضی نیکو دو چندان کند آن را برای شما

ویغفر

ويغفر لكم والله شكور حليم ۞ عالم الغيب والشهادة العزيز الحكيم ۞

و بیامرزد مر شما را و خدا شکر پذیرنده و بردبار است داننده ناپیدا و پیدا خدای غالب محکم کار

سورة الطلاق

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها النبي اذا طلقتم النساء فطلقوهن لعدتهن واحصوا

ای پیغمبر چون طلاق دهید زنان را پس طلاق دهید ایشان را برای عده ایشان و بشمارید

العدة واتقوا الله ربكم لا تخرجوهن من بيوتهن ولا يخرجن الا ان

عده را و بترسید از خدا که پروردگار شما است بیرون مکنید ایشان را از خانهای ایشان و بیرون نباید رفتن ایشان را مگر

يأتين بفاحشة مبينة وتلك حدود الله ومن يتعد حدود الله

بیایند بناشایستی روشن و این اند حدهای خدا را و هر که در گذرد از حدهای خدا

فقد ظلم نفسه لا تدري لعل الله يحدث بعد ذلك امرا ۞ فاذا

پس بحقیقت ستم کرده باشد بر تن خود چه دانی تو مگر که خدا پدید آورد پس از آن کاری پس چون

بلغن اجلهن فامسكوهن بمعروف او فارقوهن بمعروف واشهدوا

برسانند اجل ایشان پس بدارید ایشان را به نیکویی یا جدا کنید ایشان را به نیکویی و گواه گیرید

ذوي عدل منكم واقيموا الشهادة لله ذلكم يوعظ به من كان

دو گواه عادل از شما و بپای دارید گواهی مر خدا را آن شما پند داده میشود بدان آنرا که بود

يؤمن بالله واليوم الآخر ومن يتق الله يجعل له مخرجا ويرزقه

بخدا و بروز آخرت و هر که بترسد از خدا بکند او را بیرون شدن از شدائد و روزی دهد

من حيث لا يحتسب ومن يتوكل على الله فهو حسبه ان الله بالغ

او را از آنجا که نپندارد و هر که توکل کند بر خدا پس حسب او بسنده است و بدرستی که خدا رساننده

امره قد جعل الله لكل شيء قدرا ۞ واللائي يئسن من المحيض

فرمان خود است بحقیقت کرد خدا مر هر چیزی را اندازه و زنان نومید شده باشند از حیض

من نسائكم ان ارتبتم فعدتهن ثلاثة اشهر واللائي لم يحضن

از زنان شما اگر بشک باشید شما پس عده ایشان سه ماه بود و ده روز و زنان که نه بینند حیض

فی قبل عدتهن

وأولات الأحمال أجلهن أن يضعن حملهن ومن يتق الله
وخداوندان فرزندان در شکم عده ایشان آن است که بنهند بار خود را و هرکه بترسد از خدا بگرداند

يجعل له من أمره يسرا ۞ ذلك أمر الله أنزله إليكم ومن يتق الله يكفر
برای او از کار او آسانی آن است فرمان خدا که فرستاد آن را بشما و هرکه بترسد از خدا بپوشد

عنه سيئاته ويعظم له أجرا ۞ أسكنوهن من حيث سكنتم من وجدكم
از او بدیهای او و بزرگ گرداند مزد او را ساکن کنید ایشان را از آنجا که ساکن شده اید از توانائی خود

ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن وإن كن أولات حمل فأنفقوا
و گزند مرسانید ایشان را تا تنگ گیرید بر ایشان و اگر باشند خداوندان بار پس نفقه کنید

عليهن حتى يضعن حملهن فإن أرضعن لكم فآتوهن أجورهن
بر ایشان تا بگذارند بار خود را پس اگر شیر دهند فرزندان شما را پس بدهید ایشان را مزد ایشان

وأتمروا بينكم بمعروف وإن تعاسرتم فسترضع له أخرى ۞ لينفق
و با یکدیگر فرمایید میان یکدیگر بنیکویی و اگر سختی نمایید در باب رضاع پس شیر دهد مر او را زنی دیگر تا نفقه کند

ذو سعة من سعته ومن قدر عليه رزقه فلينفق مما آتاه الله
خداوند فراخی از فراخی خود را و هرکه تنگ کرده شد بر او روزی او پس باید که نفقه کند از آنچه بداد او را خدا

لا يكلف الله نفسا إلا ما آتاها سيجعل الله بعد عسر يسرا ۞
تکلیف نفرماید خدا هیچ تنی را مگر بدانچه بداده بود او را زود کند خدا پس از دشواری آسانی

وكأين من قرية عتت عن أمر ربها ورسله فحاسبناها حسابا
و چند از اهل دهها نافرمانی کردند از کار پروردگار خود و رسولان او پس حساب کردیم آن را حسابی

شديدا وعذبناها عذابا نكرا ۞ فذاقت وبال أمرها وكان
سخت و عذاب کردیم آن را عذابی منکر پس در چشیدند وخامت کار خود را و بود

عاقبة أمرها خسرا ۞ أعد الله لهم عذابا شديدا فاتقوا الله يا
عاقبت کار او زیانکاری بساخت خدا مر ایشان را عذابی سخت پس بترسید از خدای

أولي الألباب ۞ الذين آمنوا قد أنزل الله إليكم ذكرا ۞ رسولا
خداوندان خردها آنها که بگرویدند بحقیقت که فرستاد خدا بسوی شما قرآن و رسول

يتلو عليكم آيات الله مبينات ليخرج الذين آمنوا وعملوا الصالحات
تا خواند بر شما نشانهای خدا روشن است تا بیرون آورد آنان را که بگرویدند و کارهای نیکو کردند

من الظلمات إلى النور ومن يؤمن بالله ويعمل صالحا يدخله جنات
از تاریکیهای کفر بنور ایمان و هرکه بگرود به خدا و بکند کار نیکو در آورد او را در بهشتهای

تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها أبدا قد أحسن الله له رزقا
که رود از زیر آن جویها جاویدان باشند در آن همیشه بحقیقت که نیکو کرد خدا برای او روزی

الله الذي خلق سبع سماوات ومن الأرض مثلهن يتنزل الأمر
خدا آن خدایست که آفرید هفت آسمان و از زمین مانند آن فرود آید فرمان او

بينهن لتعلموا أن الله على كل شيء قدير ۞ وأن الله قد أحاط بكل
میان ایشان تا بدانید که خدا بر همه چیز توانا است و آنکه خدا در یافته است بهمه

شيء علما ۞
چیزی را دانست

سورة التحريم مكية وهي اثنتا عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا أيها النبي لم تحرم ما أحل الله لك تبتغي مرضات أزواجك و
ای پیغمبر چرا حرام میداری آنچه حلال کرد خدا برای تو میجوئی خشنودی زنان خود را و

الله غفور رحيم ۞ قد فرض الله لكم تحلة أيمانكم والله مولاكم و
خدا آمرزنده مهربان است بحقیقت که شروع کرد خدا برای شما گشادن سوگندان شما و خدا دوست شماست

هو العليم الحكيم ۞ وإذ أسر النبي إلى بعض أزواجه حديثا فلما نبأت
و او دانای محکم کار است و چون پنهان گفت پیغمبر با بعضی از زنان خود سخنی پس چون خبر داد

به وأظهره الله عليه عرف بعضه وأعرض عن بعض فلما نبأها
بدان و ظاهر کرد خدا بر پیغمبر تعریف کرد بعضی از آن را و برگشت از بعضی پس چون خبر داد

به قالت من أنبأك هذا قال نبأني العليم الخبير ۞ إن تتوبا إلى الله
بپیغمبر زنان خود گفت که خبر داد ترا بدین گفت خبر داد مرا دانای آگاه اگر باز گردید بخدا

تظاهروا

فقد صغت قلوبكما وان تظاهرا عليه فان الله هو مولاه وجبريل

وصالح المؤمنين والملائكة بعد ذلك ظهير عسى ربه ان طلقكن

ان يبدله ازواجا خيرا منكن مسلمات مؤمنات قانتات تائبات

عابدات سائحات ثيبات وابكارا يا ايها الذين امنوا

قوا انفسكم واهليكم نارا وقودها الناس والحجارة عليها ملائكة

غلاظ شداد لا يعصون الله ما امرهم ويفعلون ما يؤمرون

يا ايها الذين كفروا لا تعتذروا اليوم انما تجزون ما كنتم تعملون

يا ايها الذين امنوا توبوا الى الله توبة نصوحا عسى ربكم ان يكفر

عنكم سيئاتكم ويدخلكم جنات تجري من تحتها الانهار يوم

لا يخزي الله النبي والذين امنوا معه نورهم يسعى بين ايديهم

وبايمانهم يقولون ربنا اتمم لنا نورنا واغفر لنا انك على كل

شيء قدير يا ايها النبي جاهد الكفار والمنافقين واغلظ

عليهم

عليهم ومأواهم جهنم وبئس المصير ضرب الله مثلا للذين كفروا

امرات نوح وامرات لوط كانتا تحت عبدين من عبادنا صالحين

فخانتاهما فلم يغنيا عنهما من الله شيئا وقيل ادخلا النار

مع الداخلين وضرب الله مثلا للذين امنوا امرات فرعون

اذ قالت رب ابن لي عندك بيتا في الجنة ونجني من فرعون

وعمله ونجني من القوم الظالمين ومريم ابنت عمران التي

احصنت فرجها فنفخنا فيه من روحنا وصدقت بكلمات ربها

وكتبه وكانت من القانتين

سورة الملك ثلثون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

تبارك الذي بيده الملك وهو على كل شيء قدير الذي خلق

الموت والحيوة ليبلوكم ايكم احسن عملا وهو العزيز الغفور الذي

خلق سبع سموات طباقا ما ترى في خلق الرحمن من تفاوت فارجع

الجزء ٢٩

البصر هل ترى من فطور ۞ ثم ارجع البصر كرتين ينقلب اليك البصر

خاسئا وهو حسير ۞ ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح وجعلناها

رجوما للشياطين واعتدنا لهم عذاب السعير ۞ وللذين كفروا

بربهم عذاب جهنم وبئس المصير ۞ اذا القوا فيها سمعوا لها شهيقا

وهي تفور ۞ تكاد تميز من الغيظ كلما القي فيها فوج سألهم

خزنتها الم يأتكم نذير ۞ قالوا بلى قد جاءنا نذير فكذبنا وقلنا

ما نزل الله من شيء ان انتم الا في ضلال كبير ۞ وقالوا لو كنا نسمع

او نعقل ما كنا في اصحاب السعير ۞ فاعترفوا بذنبهم فسحقا

لاصحاب السعير ۞ ان الذين يخشون ربهم بالغيب لهم مغفرة

واجر كبير ۞ واسروا قولكم او اجهروا به انه عليم بذات الصدور

الا يعلم من خلق وهو اللطيف الخبير ۞ هو الذي جعل لكم الارض

ذلولا فامشوا في مناكبها وكلوا من رزقه واليه النشور ۞ ءامنتم

من في السماء ان يخسف بكم الارض فاذا هي تمور ۞ ام امنتم من في

السماء ان يرسل عليكم حاصبا فستعلمون كيف نذير ۞ ولقد

كذب الذين من قبلهم فكيف كان نكير ۞ اولم يروا الى الطير فوقهم

صافات ويقبضن ما يمسكهن الا الرحمن انه بكل شيء بصير ۞

امن هذا الذي هو جند لكم ينصركم من دون الرحمن ان الكافرون

الا في غرور ۞ امن هذا الذي يرزقكم ان امسك رزقه بل لجوا

في عتو ونفور ۞ افمن يمشي مكبا على وجهه اهدى امن يمشي سويا

على صراط مستقيم ۞ قل هو الذي انشأكم وجعل لكم السمع و

الابصار والافئدة قليلا ما تشكرون ۞ قل هو الذي ذرأكم

في الارض واليه تحشرون ۞ ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم

صادقين ۞ قل انما العلم عند الله وانما انا نذير مبين ۞ فلما

رأوه زلفة سيئت وجوه الذين كفروا وقيل هذا الذي

كنتم به تدعون ۞ قل أرأيتم إن أهلكني الله ومن معي أو رحمنا

فمن يجير الكافرين من عذاب أليم ۞ قل هو الرحمن آمنا به وعليه

توكلنا فستعلمون من هو في ضلال مبين ۞ قل أرأيتم إن أصبح

ماؤكم غورا فمن يأتيكم بماء معين ۞

سورة القلم اثنان و خمسون

بسم الله الرحمن الرحيم

ن ۞ والقلم وما يسطرون ۞ ما أنت بنعمة ربك بمجنون ۞ وإن لك

لأجرا غير ممنون ۞ وإنك لعلى خلق عظيم ۞ فستبصر ويبصرون

بأيكم المفتون ۞ إن ربك هو أعلم بمن ضل عن سبيله وهو أعلم

بالمهتدين ۞ فلا تطع المكذبين ۞ ودوا لو تدهن فيدهنون

ولا تطع كل حلاف مهين ۞ هماز مشاء بنميم ۞ مناع للخير معتد

أثيم ۞ عتل بعد ذلك زنيم ۞ أن كان ذا مال وبنين ۞ إذا تتلى

عليه آياتنا قال أساطير الأولين ۞ سنسمه على الخرطوم ۞ إنا

إن أهلكم الله جميعا و رحمنا

يا معشر الملائكة ... أبلغكم رسالة ربي في ولاية علي والأ... من بعده

تفتنون

بلوناهم

تخيرون ۞ ام لكم ايمان علينا بالغة الى يوم القيمة ان لكم لما

تحكمون ۞ سلهم ايهم بذلك زعيم ۞ ام لهم شركاء فليأتوا

بشركائهم ان كانوا صادقين ۞ يوم يكشف عن ساق ويدعون

الى السجود فلا يستطيعون ۞ خاشعة ابصارهم ترهقهم ذلة وقد

كانوا يدعون الى السجود وهم سالمون ۞ فذرني ومن يكذب

بهذا الحديث سنستدرجهم من حيث لا يعلمون ۞ واملي لهم

ان كيدي متين ۞ ام تسئلهم اجرا فهم من مغرم مثقلون ۞ ام عندهم

الغيب فهم يكتبون ۞ فاصبر لحكم ربك ولا تكن كصاحب الحوت

اذ نادى وهو مكظوم ۞ لولا ان تداركه نعمة من ربه لنبذ

بالعراء وهو مذموم ۞ فاجتبيه ربه فجعله من الصالحين ۞ وان

يكاد الذين كفروا ليزلقونك بابصارهم لما سمعوا الذكر ويقولون

انه لمجنون ۞ وما هو الا ذكر للعالمين ۞

سورة الحاقة مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحاقة ۞ ما الحاقة ۞ وما ادريك ما الحاقة ۞ كذبت ثمود وعاد بالقارعة

فاما ثمود فاهلكوا بالطاغية ۞ واما عاد فاهلكوا بريح صرصر

عاتية ۞ سخرها عليهم سبع ليال وثمانية ايام حسوما فترى

القوم فيها صرعى كانهم اعجاز نخل خاوية ۞ فهل ترى لهم

من باقية ۞ وجاء فرعون ومن قبله والمؤتفكات بالخاطئة

فعصوا رسول ربهم فاخذهم اخذة رابية ۞ انا لما طغى الماء حملناكم

في الجارية ۞ لنجعلها لكم تذكرة وتعيها اذن واعية ۞ فاذا نفخ

في الصور نفخة واحدة ۞ وحملت الارض والجبال فدكتا دكة

واحدة ۞ فيومئذ وقعت الواقعة ۞ وانشقت السماء فهي يومئذ

واهية ۞ والملك على ارجائها ويحمل عرش ربك فوقهم يومئذ

ثمانية ۞ يومئذ تعرضون لا تخفى منكم خافية ۞ فاما من اوتي

كتابه بيمينه فيقول هاؤم اقرؤا كتابيه ۝ اني ظننت اني ملاق

نامه او را بدست راست پس گوید که بگیرید بخوانید نامه خود را / بدرستیکه من یقین داشتم که من رسیده‌ام

حسابيه ۝ فهو في عيشة راضية ۝ في جنة عالية ۝ قطوفها

بحساب خود / پس او در عیشی بود پسندیده / در بهشتهای عالی / میوهای آن

دانية ۝ كلوا واشربوا هنيئا بما اسلفتم في الايام الخالية

واما من اوتي كتابه بشماله فيقول يا ليتني لم اوت كتابيه

ولم ادر ما حسابيه ۝ يا ليتها كانت القاضية ۝ ما اغنى عني

ماليه ۝ هلك عني سلطانيه ۝ خذوه فغلوه ۝ ثم الجحيم صلوه

ثم في سلسلة ذرعها سبعون ذراعا فاسلكوه ۝ انه كان

لا يؤمن بالله العظيم ۝ ولا يحض على طعام المسكين ۝ فليس له

اليوم ههنا حميم ۝ ولا طعام الا من غسلين ۝ لا يأكله الا الخاطئون

فلا اقسم بما تبصرون ۝ وما لا تبصرون ۝ انه لقول رسول كريم

وما هو بقول شاعر قليلا ما تؤمنون ۝ ولا بقول كاهن قليلا

ما تذكرون ۝ تنزيل من رب العالمين ۝ ولو تقول علينا بعض

الاقاويل

الاقاويل ۝ لاخذنا منه باليمين ۝ ثم لقطعنا منه الوتين ۝ فما

منكم من احد عنه حاجزين ۝ وانه لتذكرة للمتقين ۝ وانا لنعلم

ان منكم مكذبين ۝ وانه لحسرة على الكافرين ۝ وانه لحق اليقين

فسبح باسم ربك العظيم

سورة المعارج

پس تسبیح کن بنام پروردگار خود بزرگوار

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

سال سائل بعذاب واقع ۝ للكافرين ليس له دافع ۝ من الله ذي المعارج

تعرج الملائكة والروح اليه في يوم كان مقداره خمسين الف

سنة ۝ فاصبر صبرا جميلا ۝ انهم يرونه بعيدا ۝ ونريه قريبا ۝ يوم

تكون السماء كالمهل ۝ وتكون الجبال كالعهن ۝ ولا يسئل حميم

حميما ۝ يبصرونهم يود المجرم لو يفتدي من عذاب يومئذ ببنيه

وصاحبته واخيه ۝ وفصيلته التي تؤويه ۝ ومن في الارض

جميعا ثم ينجيه ۝ كلا انها لظى ۝ نزاعة للشوى ۝ تدعوا من ادبر

بولاية علي

وتولى وجمع فاوعى ان الانسان خلق هلوعا اذا مسه الشر

جزوعا واذا مسه الخير منوعا الا المصلين الذين هم على صلاتهم

دائمون والذين في اموالهم حق معلوم للسائل والمحروم و

الذين يصدقون بيوم الدين والذين هم من عذاب ربهم

مشفقون ان عذاب ربهم غير مامون والذين هم لفروجهم

حافظون الا على ازواجهم او ما ملكت ايمانهم فانهم غير

ملومين فمن ابتغى وراء ذلك فاولئك هم العادون والذين هم

لاماناتهم وعهدهم راعون والذين هم بشهاداتهم قائمون

والذين هم على صلاتهم يحافظون اولئك في جنات مكرمون

فمال الذين كفروا قبلك مهطعين عن اليمين وعن الشمال

عزين ايطمع كل امرئ منهم ان يدخل جنة نعيم كلا انا

خلقناهم مما يعلمون فلا اقسم برب المشارق والمغارب

انا لقادرون على ان نبدل خيرا منهم وما نحن بمسبوقين

فذرهم يخوضوا ويلعبوا حتى يلاقوا يومهم الذي يوعدون

يوم يخرجون من الاجداث سراعا كانهم الى نصب يوفضون

خاشعة ابصارهم ترهقهم ذلة ذلك اليوم الذي كانوا يوعدون

سورة نوح مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

انا ارسلنا نوحا الى قومه ان انذر قومك من قبل ان ياتيهم عذاب اليم

قال يا قوم اني لكم نذير مبين ان اعبدوا الله واتقوه واطيعون

يغفر لكم من ذنوبكم ويؤخركم الى اجل مسمى ان اجل الله اذا جاء

لا يؤخر لو كنتم تعلمون قال رب اني دعوت قومي ليلا ونهارا

فلم يزدهم دعائي الا فرارا واني كلما دعوتهم لتغفر لهم جعلوا

اصابعهم في آذانهم واستغشوا ثيابهم واصروا واستكبروا استكبارا

ثم اني دعوتهم جهارا ثم اني اعلنت لهم واسررت لهم اسرارا

فقلت استغفروا ربكم انه كان غفارا يرسل السماء عليكم مدرارا

ويمددكم باموال وبنين ويجعل لكم جنات ويجعل لكم انهارا

ما لكم لا ترجون لله وقارا وقد خلقكم اطوارا الم تروا كيف خلق

سبع سموات طباقا وجعل القمر فيهن نورا وجعل الشمس سراجا

والله انبتكم من الارض نباتا ثم يعيدكم فيها ويخرجكم اخراجا

والله جعل لكم الارض بساطا لتسلكوا منها سبلا فجاجا

قال نوح رب انهم عصوني واتبعوا من لم يزده ماله وولده الا

خسارا ومكروا مكرا كبارا وقالوا لا تذرن الهتكم ولا تذرن

ودا ولا سواعا ولا يغوث ويعوق ونسرا وقد اضلوا كثيرا

ولا تزد الظالمين الا ضلالا مما خطيئاتهم اغرقوا فادخلوا

نارا فلم يجدوا لهم من دون الله انصارا وقال نوح رب لا تذر

على الارض من الكافرين ديارا انك ان تذرهم يضلوا عبادك

ولا يلدوا الا فاجرا كفارا رب اغفر لي ولوالدي ولمن دخل

بيتي مؤمنا وللمؤمنين والمؤمنات ولا تزد الظالمين الا تبارا

نصف

سورة الجن — بسم الله الرحمن الرحيم — ثمان وعشرون آية

قل اوحي الي انه استمع نفر من الجن فقالوا انا سمعنا قرآنا عجبا

يهدي الى الرشد فآمنا به ولن نشرك بربنا احدا وانه تعالى جد

ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا وانه كان يقول سفيهنا على الله

شططا وانا ظننا ان لن تقول الانس والجن على الله كذبا و

انه كان رجال من الانس يعوذون برجال من الجن فزادوهم رهقا

وانهم ظنوا كما ظننتم ان لن يبعث الله احدا وانا لمسنا السماء

فوجدناها ملئت حرسا شديدا وشهبا وانا كنا نقعد منها

مقاعد للسمع فمن يستمع الان يجد له شهابا رصدا وانا لا ندري

اشر اريد بمن في الارض ام اراد بهم ربهم رشدا وانا منا الصالحون

ومنا دون ذلك كنا طرائق قددا ۞ وأنا ظننا أن لن نعجز الله في
الأرض ولن نعجزه هربا ۞ وأنا لما سمعنا الهدى آمنا به فمن يؤمن
بربه فلا يخاف بخسا ولا رهقا ۞ وأنا منا المسلمون ومنا القاسطون
فمن أسلم فأولئك تحروا رشدا ۞ وأما القاسطون فكانوا لجهنم
حطبا ۞ وأن لو استقاموا على الطريقة لأسقيناهم ماء غدقا
لنفتنهم فيه ومن يعرض عن ذكر ربه يسلكه عذابا صعدا ۞
وأن المساجد لله فلا تدعوا مع الله أحدا ۞ وأنه لما قام عبد الله
يدعوه كادوا يكونون عليه لبدا ۞ قل إنما أدعو ربي ولا
أشرك به أحدا ۞ قل إني لا أملك لكم ضرا ولا رشدا ۞ قل
لن يجيرني من الله أحد ولن أجد من دونه ملتحدا ۞ إلا بلاغا
من الله ورسالاته ومن يعص الله ورسوله فإن له نار جهنم
خالدين فيها أبدا ۞ حتى إذا رأوا ما يوعدون فسيعلمون من

لا يفتنهم
إلى غيرهم

ناصرا وأقل عددا ۞ قل إن أدري أقريب ما توعدون أم يجعل له
ربي أمدا ۞ عالم الغيب فلا يظهر على غيبه أحدا ۞ إلا من ارتضى
من رسول فإنه يسلك من بين يديه ومن خلفه رصدا ۞
ليعلم أن قد أبلغوا رسالات ربهم وأحاط بما لديهم وأحصى
كل شيء عددا ۞

سورة المزمل مكية — عشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا أيها المزمل ۞ قم الليل إلا قليلا ۞ نصفه أو انقص منه قليلا ۞
أو زد عليه ورتل القرآن ترتيلا ۞ إنا سنلقي عليك قولا ثقيلا ۞
إن ناشئة الليل هي أشد وطئا وأقوم قيلا ۞ إن لك في النهار
سبحا طويلا ۞ واذكر اسم ربك وتبتل إليه تبتيلا ۞ رب المشرق
والمغرب لا إله إلا هو فاتخذه وكيلا ۞ واصبر على ما يقولون
واهجرهم هجرا جميلا ۞ وذرني والمكذبين أولي النعمة ومهلهم

قليلا ۞ ان لدينا انكالا وجحيما ۞ وطعاما ذا غصة وعذابا

اندکی بدرستی که نزدیک ماست بندها و دوزخ و خورشی خداوند گلوگرفتنی و عذاب

اليما ۞ يوم ترجف الارض والجبال وكانت الجبال كثيبا مهيلا

دردناک روزی که بلرزد زمین و کوهها و باشند کوهها همچو تل ریگ

انا ارسلنا اليكم رسولا شاهدا عليكم كما ارسلنا الى فرعون

بدرستی که فرستادیم بسوی شما رسول را گواهی دهنده بر شما همچنانکه فرستادیم بسوی فرعون

رسولا ۞ فعصى فرعون الرسول فاخذناه اخذا وبيلا ۞ فكيف

رسول را پس عاصی شد فرعون موسی را پس بگرفتیم او را گرفتنی سخت و گران پس چگونه

تتقون ان كفرتم يوما يجعل الولدان شيبا السماء منفطر

پرهیز مید اگر کافر شوید شما از آن روزی که کند کودکان پیر آسمان شکافته شود

به كان وعده مفعولا ۞ ان هذه تذكرة فمن شاء اتخذ

از آن روز شدت هست وعده او کرده شده بدرستی که قرآن پند است پس هر که خواهد فرا گیرد

الى ربه سبيلا ۞ ان ربك يعلم انك تقوم ادنى من ثلثى

به پروردگار خود راهی بدرستی که پروردگار تو میداند که تو برخیزی کمتر از چهار دانگ

الليل ونصفه وثلثه وطائفة من الذين معك والله يقدر

شب و نیمه آن و دو دانگ آن و گروهی از آنها که با تواند و خدای تعالی تعیین

الليل والنهار علم ان لن تحصوه فتاب عليكم فاقرءوا ما

شب و روز را میدانست که هرگز ضبط اوقات شب نتوانند کرد پس سهل کرد بر شما پس بخوانید آنچه

تيسر من القرآن علم ان سيكون منكم مرضى وآخرون يضربون

آسان است از قرآن که زود باشد از شما بیماره و دیگران که روند

في الارض يبتغون من فضل الله وآخرون يقاتلون في سبيل الله

در زمین بجویند از فضل خدا و دیگران کارزار میکنند در راه خدا

فاقرءوا ما تيسر منه واقيموا الصلوة واتوا الزكوة واقرضوا الله

پس بخوانید آنچه آسان است از آن و بپای دارید نماز را و بدهید زکوة را و قرض دهید خدای را

قرضا

قرضا حسنا وما تقدموا لانفسكم من خير تجدوه عند الله هو خيرا

قرض نیکو و آنچه فرا پیش دارید مر تنهای خویش را از نیکی بیابید آن را نزدیک خدا آن بهتر

واعظم اجرا واستغفروا الله ان الله غفور رحيم

سورة المدثر

و بزرگتر مزد و آمرزش خواهید از خدا بدرستی که خدا آمرزگار مهربان است

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها المدثر ۞ قم فانذر ۞ وربك فكبر ۞ وثيابك فطهر ۞ والرجز فاهجر

ای در خود پیچیده برخیز پس بترسان و پروردگار خود را بزرگ دار و جامه خود را پس پاک کن و از ... دور باش

ولا تمنن تستكثر ۞ ولربك فاصبر ۞ فاذا نقر في الناقور ۞ فذلك

و عطا مده که طلب کنی از آن زیادتی و بر فرمان پروردگار خود پس صبر کن پس چون دردمیده شود در صور اول پس آن

يومئذ يوم عسير ۞ على الكافرين غير يسير ۞ ذرني ومن خلقت

آن روز دشوار بر کافران نه آسان بود بگذار مرا و آنرا که آفریدیم

وحيدا ۞ وجعلت له مالا ممدودا ۞ وبنين شهودا ۞ ومهدت

تنها از مال و فرزند و گردانیدم مر او را مال کشیده و پسران اهل حضور و بسیار دادم

له تمهيدا ۞ ثم يطمع ان ازيد ۞ كلا انه كان لاياتنا عنيدا

مر او را بچاره دنیا پس طمع دارد که بر زیادت کنم آن چنان نیست حقا بدرستی که او بود مر نشانهای ما را معاند

سارهقه صعودا ۞ انه فكر وقدر ۞ فقتل كيف قدر

زود در آرم او را بر سخت عذاب قائم بدرستی که او فکر کرد و تدبیر کرد پس لعنت کرده شد چگونه تدبیر کرد

ثم قتل كيف قدر ۞ ثم نظر ثم عبس وبسر ۞ ثم ادبر واستكبر

پس ... بسوی قوم خود پس روی ترش و زیادت کرد پس ... و گردن کشی کرد

فقال ان هذا الا سحر يؤثر ۞ ان هذا الا قول البشر ۞ سأصليه

پس گفت نیست این مگر جادوی منقول از دیگر این گفتند آدمی زود در آرم او را

سقر ۞ وما ادريك ما سقر ۞ لا تبقي ولا تذر ۞ لواحة للبشر ۞ عليها

در سقر و چه دانا کرد تو را چیست دوزخ باقی نگذارد و رها نکند گوید باز کند ... او بر آن

تسعة عشر ۞ وما جعلنا اصحاب النار الا ملئكة وما جعلنا
عدتهم الا فتنة للذين كفروا ليستيقن الذين اوتوا الكتاب
ويزداد الذين امنوا ايمانا ولا يرتاب الذين اوتوا الكتاب وا
المؤمنون ۞ وليقول الذين في قلوبهم مرض والكافرون ماذا
اراد الله بهذا مثلا كذلك يضل الله من يشاء ويهدي من
يشاء وما يعلم جنود ربك الا هو وما هي الا ذكرى للبشر
كلا والقمر ۞ والليل اذ ادبر ۞ والصبح اذا اسفر ۞ انها لاحدى
الكبر ۞ نذيرا للبشر ۞ لمن شاء منكم ان يتقدم او يتاخر ۞ كل نفس
بما كسبت رهينة ۞ الا اصحاب اليمين ۞ في جنات يتساءلون ۞
عن المجرمين ۞ ما سلككم في سقر ۞ قالوا لم نك من المصلين ۞ ولم
نك نطعم المسكين ۞ وكنا نخوض مع الخائضين ۞ وكنا نكذب بيوم
الدين ۞ حتى اتينا اليقين ۞ فما تنفعهم شفاعة الشافعين ۞

فما

فما لهم عن التذكرة معرضين ۞ كانهم حمر مستنفرة ۞ فرت من قسورة ۞
بل يريد كل امرئ منهم ان يؤتى صحفا منشرة ۞ كلا بل لا يخافون
الاخرة ۞ كلا انه تذكرة ۞ فمن شاء ذكره ۞ وما يذكرون الا
ان يشاء الله هو اهل التقوى واهل المغفرة ۞

حزب

سورة القيمة اربعون

بسم الله الرحمن الرحيم

لا اقسم بيوم القيمة ۞ ولا اقسم بالنفس اللوامة ۞ ايحسب الانسان
ان لن نجمع عظامه ۞ بلى قادرين على ان نسوي بنانه ۞ بل يريد
الانسان ليفجر امامه ۞ يسئل ايان يوم القيمة ۞ فاذا برق البصر
وخسف القمر ۞ وجمع الشمس والقمر ۞ يقول الانسان يومئذ
اين المفر ۞ كلا لا وزر ۞ الى ربك يومئذ المستقر ۞ ينبؤا الانسان
يومئذ بما قدم واخر ۞ بل الانسان على نفسه بصيرة ۞ ولو القى
معاذيره ۞ لا تحرك به لسانك لتعجل به ۞ ان علينا جمعه وقرانه

امامه

فاذا قرأناه فاتبع قرانه ثم ان علينا بيانه كلا بل تحبون العاجلة

وتذرون الآخرة وجوه يومئذ ناضرة الى ربها ناظرة ووجوه

يومئذ باسرة تظن ان يفعل بها فاقرة كلا اذا بلغت التراقى

وقيل من راق وظن انه الفراق والتفت الساق بالساق

الى ربك يومئذ المساق فلا صدق ولا صلى ولكن كذب

وتولى ثم ذهب الى اهله يتمطى اولى لك فاولى ثم

اولى لك فاولى ايحسب الانسان ان يترك سدى الم يك

نطفة من منى يمنى ثم كان علقة فخلق فسوى فجعل منه

الزوجين الذكر والانثى اليس ذلك بقادر على ان يحيى الموتى

سورة الدهر — بسم الله الرحمن الرحيم — احدى وثلثون

هل اتى على الانسان حين من الدهر لم يكن شيئا مذكورا انا

خلقنا الانسان من نطفة امشاج نبتليه فجعلناه سميعا بصيرا

انا هديناه السبيل اما شاكرا واما كفورا انا اعتدنا للكافرين

سلاسل واغلالا وسعيرا ان الابرار يشربون من كاس كان

مزاجها كافورا عينا يشرب بها عباد الله يفجرونها تفجيرا

يوفون بالنذر ويخافون يوما كان شره مستطيرا ويطعمون

الطعام على حبه مسكينا ويتيما واسيرا انما نطعمكم لوجه الله

لا نريد منكم جزاء ولا شكورا انا نخاف من ربنا يوما عبوسا

قمطريرا فوقاهم الله شر ذلك اليوم ولقاهم نضرة وسرورا

وجزاهم بما صبروا جنة وحريرا متكئين فيها على الارائك

لا يرون فيها شمسا ولا زمهريرا ودانية عليهم ظلالها

وذللت قطوفها تذليلا ويطاف عليهم بآنية من فضة

واكواب كانت قواريرا قواريرا من فضة قدروها تقديرا

ويسقون فيها كاسا كان مزاجها زنجبيلا عينا فيها تسمى

سلسبيلا ١٥ ويطوف عليهم ولدان مخلدون ١٤ اذا رايتهم حسبتهم

سلسبیل ودگردند برایشان کودکان همیشه گذشته در حالهٔ کودکی چون بینی ایشان را پنداری

لؤلؤا منثورا ١٧ واذا رايت ثم رايت نعيما وملكا كبيرا ١٨ عاليهم ثياب

پنهان در صدف وچون ببینی آنجا ببینی نعمتی و پادشاهی بزرگ [illegible]

سندس خضر واستبرق وحلوا اساور من فضة وسقيهم

جامه‌ها از تنک ابریشم سبز و استبرق و زیور در برکنند از دست [illegible] از نقره و در خورد دهد ایشان

ربهم شرابا طهورا ٢١ ان هذا كان لكم جزاء وكان سعيكم مشكورا

پروردگار ایشان شرابی پاک [illegible] این بهت مزد [illegible] داشتی وهست سعی شما پذیرفته

انا نحن نزلنا عليك القران تنزيلا ٢٣ فاصبر لحكم ربك ولا

بدرستی که ما فرستادیم بر تو قرآن فرستادنی پس شکیبائی نمای مر حکم پروردگار خود را ومفرما

تطع منهم اثما او كفورا ٢٤ واذكر اسم ربك بكرة واصيلا ٢٥ ومن

از ایشان گناهکاری ناسپاسی ویاد کن نام پروردگار خود را در شبانگاه وبعضی از

اليل فاسجد له وسبحه ليلا طويلا ٢٦ ان هؤلاء يحبون

شب پس سجود کن مر او را وتسبیح او را شب دراز بدرستیکه این گروه دوست میدارند

العاجلة ويذرون وراءهم يوما ثقيلا ٢٧ نحن خلقناهم وشددنا

دنیا را ومیگذارند واپس خویش روزی گران را [illegible]

اسرهم واذا شئنا بدلنا امثالهم تبديلا ٢٨ ان هذه تذكرة

ترکیب خلقت ایشان را وچون خواهیم بدل کنیم مانند ایشان بدل کردنی بدرستیکه این سوره پندیست

فمن شاء اتخذ الى ربه سبيلا ٢٩ وما تشاؤن الا ان يشاء الله

پس هر که خواهد فراگیرد بپروردگار خود راهی بصواب ونخواهید شما مگر آنچه خواسته بود خدا

ان الله كان عليما حكيما ٣٠ يدخل من يشاء في رحمته والظالمين

بدرستیکه هست خدا دانای محکم کار درآورد آنرا که خواهد در رحمت خود وستمکاران

اعد لهم عذابا اليما ٣١

آماده کرد برایشان عذاب دردناک

سورة المرسلات مكية

خمسون آية

تم ربع

بسم الله الرحمن الرحيم

والمرسلات عرفا فالعاصفات عصفا والناشرات نشرا فا

یعنی فرشتگان با بارهای فرستاده وتبلیغ او پس یعنی فرشتگان بادهای جهنده [illegible]

لفارقات فرقا فالملقيات ذكرا عذرا او نذرا انما توعدون

یعنی فرشتگان پراکنده پس یعنی فرشتگان فاروق [illegible] بدرستیکه آنچه وعده دهند شما را

لواقع فاذا النجوم طمست واذا السماء فرجت واذا الجبال نسفت

هر آینه واقعست پس چون ستارگان محو شوند وچون آسمان [illegible] وچون کوهها [illegible]

واذا الرسل اقتت لاي يوم اجلت ليوم الفصل وما ادراك

وچون رسولان وقت ایشان [illegible] روز الفصل [illegible] وچه دانا کرد ترا

ما يوم الفصل ويل يومئذ للمكذبين الم نهلك الاولين

که چیست روز فصل وای آن روز مرا دروغ دارندگان را آیا نه هلاک کردیم اولینان را

ثم نتبعهم الاخرين كذلك نفعل بالمجرمين ويل يومئذ

پس در پی ایشان داشتیم آخرینان را همچنین کنیم با کافران وای آن روز مر

للمكذبين الم نخلقكم من ماء مهين فجعلناه في قرار

دروغ گویان را آیا نه آفریدیم شما را از آب حقیر خوار پس کردیم آن را در آرامگاه

مكين الى قدر معلوم فقدرنا فنعم القادرون ويل يومئذ

با مکانت با اندازهٔ دانسته پس اندازه کردیم پس نیکو تقدیرکنندگانیم وای آن روز

للمكذبين الم نجعل الارض كفاتا احياء وامواتا وجعلنا

مر دروغ دارندگان آیا نه کردیم زمین را [illegible] زندگان و مردگان [illegible]

فيها رواسي شامخات واسقيناكم ماء فراتا ويل يومئذ للمكذبين

در آن جا کوههای [illegible] بلند و دادیم شما را آبی خوش وای آن روز مر دروغ دارندگان

انطلقوا الى ما كنتم به تكذبون انطلقوا الى ظل ذي ثلث شعب

بروید بدانچه بودید که آن را دروغ داشتید بروید بسایه خداوند سه شاخ [illegible]

لا ظليل ولا يغني من اللهب ۝ انها ترمي بشرر كالقصر ۝ كأنه

جمالت صفر ۝ ويل يومئذ للمكذبين ۝ هذا يوم لا ينطقون

ولا يؤذن لهم فيعتذرون ۝ ويل يومئذ للمكذبين ۝ هذا يوم

الفصل جمعناكم والاولين ۝ فان كان لكم كيد فكيدون

ويل يومئذ للمكذبين ۝ ان المتقين في ظلال وعيون ۝ وفواكه

مما يشتهون ۝ كلوا واشربوا هنيئا بما كنتم تعملون ۝ انا كذلك

نجزي المحسنين ۝ ويل يومئذ للمكذبين ۝ كلوا وتمتعوا قليلا

انكم مجرمون ۝ ويل يومئذ للمكذبين ۝ واذا قيل لهم اركعوا لا

يركعون ۝ ويل يومئذ للمكذبين ۝ فبأي حديث بعده يؤمنون

سورة النبأ

بسم الله الرحمن الرحيم

عم يتساءلون ۝ عن النبإ العظيم ۝ الذي هم فيه مختلفون ۝ كلا

سيعلمون ۝ ثم كلا سيعلمون ۝ ألم نجعل الأرض مهادا ۝ والجبال أوتادا

وخلقناكم

وخلقناكم ازواجا ۝ وجعلنا نومكم سباتا ۝ وجعلنا الليل لباسا

وجعلنا النهار معاشا ۝ وبنينا فوقكم سبعا شدادا ۝ وجعلنا سراجا

وهاجا ۝ وانزلنا من المعصرات ماء ثجاجا ۝ لنخرج به حبا ونباتا

وجنات الفافا ۝ ان يوم الفصل كان ميقاتا ۝ يوم ينفخ في الصور

فتأتون افواجا ۝ وفتحت السماء فكانت ابوابا ۝ وسيرت الجبال

فكانت سرابا ۝ ان جهنم كانت مرصادا ۝ للطاغين مآبا ۝ لابثين

فيها احقابا ۝ لا يذوقون فيها بردا ولا شرابا ۝ الا حميما و

غساقا ۝ جزاء وفاقا ۝ انهم كانوا لا يرجون حسابا ۝ وكذبوا بآياتنا

كذابا ۝ وكل شيء احصيناه كتابا ۝ فذوقوا فلن نزيدكم الا

عذابا ۝ ان للمتقين مفازا ۝ حدائق واعنابا ۝ وكواعب اترابا

وكأسا دهاقا ۝ لا يسمعون فيها لغوا ولا كذابا ۝ جزاء من ربك

عطاء حسابا ۝ رب السماوات والارض وما بينهما الرحمن

لا يملكون منه خطابا * يوم يقوم الروح والملائكة صفا لا

نتوانند از او خطاب و سخن گفتن روزی که برخیزد جبرئیل و فرشتگان صف صف سخن

يتكلمون إلا من أذن له الرحمن وقال صوابا * ذلك اليوم الحق

نگویند مگر آن که دستوری دهد او را خدای بخشاینده و گفت صوابی است روز حق

فمن شاء اتخذ إلى ربه مآبا * إنا أنذرناكم عذابا قريبا

پس هر که خواهد فرا گیرد به پروردگار خود بازگشتی بدرستی که ما بیم کردیم شما را به عذاب نزدیک

يوم ينظر المرء ما قدمت يداه ويقول الكافر يا ليتني كنت ترابا

روزی که بنگرد آدمی ... دستهای او و گوید کافر کاشکی من بودمی خاک

ترابا

سورة النازعات

بسم الله الرحمن الرحيم

والنازعات غرقا * والناشطات نشطا * والسابحات سبحا * فا

[illegible]

لسابقات سبقا * فالمدبرات أمرا * يوم ترجف الراجفة * تتبعها

[illegible]

الرادفة * قلوب يومئذ واجفة * أبصارها خاشعة * يقولون

[illegible]

أإنا لمردودون في الحافرة * أإذا كنا عظاما نخرة * قالوا تلك

[illegible]

إذا كرة خاسرة * فإنما هي زجرة واحدة * فإذا هم بالساهرة * هل

[illegible]

أتاك حديث موسى * إذ ناداه ربه بالواد المقدس طوى * اذهب

[illegible]

إلى فرعون إنه طغى * فقل هل لك إلى أن تزكى * وأهديك

[illegible]

الى

إلى ربك فتخشى * فأراه الآية الكبرى * فكذب وعصى * ثم أدبر

[illegible]

يسعى * فحشر فنادى * فقال أنا ربكم الأعلى * فأخذه الله نكال

[illegible]

الآخرة والأولى * إن في ذلك لعبرة لمن يخشى * أأنتم أشد خلقا

[illegible]

أم السماء بناها * رفع سمكها فسواها * وأغطش ليلها وأخرج ضحاها

[illegible]

والأرض بعد ذلك دحاها * أخرج منها ماءها ومرعاها * والجبال أرساها

[illegible]

متاعا لكم ولأنعامكم * فإذا جاءت الطامة الكبرى * يوم يتذكر

[illegible]

الإنسان ما سعى * وبرزت الجحيم لمن يرى * فأما من طغى * وآثر

[illegible]

الحياة الدنيا * فإن الجحيم هي المأوى * وأما من خاف مقام ربه

[illegible]

ونهى النفس عن الهوى * فإن الجنة هي المأوى * يسألونك عن

[illegible]

الساعة أيان مرساها * فيم أنت من ذكراها * إلى ربك منتهاها * إنما

[illegible]

أنت منذر من يخشاها * كأنهم يوم يرونها لم يلبثوا إلا عشية أو ضحاها

[illegible]

سورة عبس

بسم الله الرحمن الرحيم

اثنتان واربعون

ووجوه يومئذ عليها غبرة ترهقها قترة اولئك هم الكفرة الفجرة

و رویها باشند آن روز که بر آن بود گردی که بر آن بود سوادی آن گروه ایشانند کافران فاجران

سورة التكوير تسع وعشرون

بسم الله الرحمن الرحيم

اذا الشمس كورت واذا النجوم انكدرت واذا الجبال سيرت واذا

العشار عطلت واذا الوحوش حشرت واذا البحار سجرت واذا النفوس

زوجت واذا الموءدة سئلت باي ذنب قتلت واذا السماء

كشطت واذا الجحيم سعرت واذا الجنة ازلفت علمت نفس ما احضرت

فلا اقسم بالخنس الجوار الكنس والليل اذا عسعس والصبح اذا

تنفس انه لقول رسول كريم ذي قوة عند ذي العرش مكين

مطاع ثم امين وما صاحبكم بمجنون ولقد راه بالافق المبين

وما هو على الغيب بضنين وما هو بقول شيطان رجيم فاين

تذهبون ان هو الا ذكر للعالمين لمن شاء منكم ان يستقيم

وما تشاؤن الا ان يشاء الله رب العالمين

سورة الانفطار تسع عشر

الموءدة

بظنين

عبس وتولى ان جاءه الاعمى وما يدريك لعله يزكى او يذكر

ترش روی شد و برگشت چون آمدند نابینا و چه دانی تو شاید او پاک شود یا پند گیرد

فتنفعه الذكرى اما من استغنى فانت له تصدى وما عليك

الا يزكى واما من جاءك يسعى وهو يخشى فانت عنه تلهى

كلا انها تذكرة فمن شاء ذكره في صحف مكرمة مرفوعة مطهرة

بايدي سفرة كرام بررة قتل الانسان ما اكفره من اي شيء

خلقه من نطفة خلقه فقدره ثم السبيل يسره ثم اماته

فاقبره ثم اذا شاء انشره كلا لما يقض ما امره فلينظر الانسان

الى طعامه انا صببنا الماء صبا ثم شققنا الارض شقا فانبتنا

فيها حبا وعنبا وقضبا وزيتونا ونخلا وحدائق غلبا

وفاكهة وابا متاعا لكم ولانعامكم فاذا جاءت الصاخة يوم

يفر المرء من اخيه وامه وابيه وصاحبته وبنيه لكل امرئ

منهم يومئذ شأن يغنيه وجوه يومئذ مسفرة ضاحكة مستبشرة

تصدّی

تلهّی

ووجوه

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا السماء انفطرت ❁ وإذا الكواكب انتثرت ❁ وإذا البحار فجرت ❁ وإذا
القبور بعثرت ❁ علمت نفس ما قدمت وأخرت ❁ يا أيها الإنسان
ما غرك بربك الكريم ❁ الذي خلقك فسواك فعدلك ❁ في أي
صورة ما شاء ركبك ❁ كلا بل تكذبون بالدين ❁ وإن عليكم
لحافظين ❁ كراما كاتبين ❁ يعلمون ما تفعلون ❁ إن الأبرار لفي
نعيم ❁ وإن الفجار لفي جحيم ❁ يصلونها يوم الدين ❁ وما هم
عنها بغائبين ❁ وما أدراك ما يوم الدين ❁ ثم ما أدراك ما
يوم الدين ❁ يوم لا تملك نفس لنفس شيئا والأمر يومئذ لله

والیوم کله لله

سورة التطفيف

بسم الله الرحمن الرحيم

ويل للمطففين ❁ الذين إذا اكتالوا على الناس يستوفون ❁ وإذا
كالوهم أو وزنوهم يخسرون ❁ ألا يظن أولئك أنهم مبعوثون ❁ ليوم

عظيم

عظيم ❁ يوم يقوم الناس لرب العالمين ❁ كلا إن كتاب الفجار لفي
سجين ❁ وما أدراك ما سجين ❁ كتاب مرقوم ❁ ويل يومئذ للمكذبين ❁
الذين يكذبون بيوم الدين ❁ وما يكذب به إلا كل معتد أثيم ❁
إذا تتلى عليه آياتنا قال أساطير الأولين ❁ كلا بل ران على
قلوبهم ما كانوا يكسبون ❁ كلا إنهم عن ربهم يومئذ لمحجوبون
ثم إنهم لصالوا الجحيم ❁ ثم يقال هذا الذي كنتم به تكذبون ❁
كلا إن كتاب الأبرار لفي عليين ❁ وما أدراك ما عليون ❁ كتاب
مرقوم ❁ يشهده المقربون ❁ إن الأبرار لفي نعيم ❁ على الأرائك
ينظرون ❁ تعرف في وجوههم نضرة النعيم ❁ يسقون من رحيق
مختوم ❁ ختامه مسك وفي ذلك فليتنافس المتنافسون ❁ و
مزاجه من تسنيم ❁ عينا يشرب بها المقربون ❁ إن الذين أجرموا
كانوا من الذين آمنوا يضحكون ❁ وإذا مروا بهم يتغامزون ❁

وإذا انقلبوا إلى أهلهم انقلبوا فكهين ۞ وإذا رأوهم قالوا إن
هؤلاء لضالون ۞ وما أرسلوا عليهم حافظين ۞ فاليوم الذين
آمنوا من الكفار يضحكون ۞ على الأرائك ينظرون ۞ هل ثوب
الكفار ما كانوا يفعلون ۞

سورة الانشقاق خمس وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا السماء انشقت ۞ وأذنت لربها وحقت ۞ وإذا الأرض مدت
وألقت ما فيها وتخلت ۞ وأذنت لربها وحقت ۞ يا أيها الإنسان
إنك كادح إلى ربك كدحا فملاقيه ۞ فأما من أوتي كتابه بيمينه
فسوف يحاسب حسابا يسيرا ۞ وينقلب إلى أهله مسرورا ۞ وأما
من أوتي كتابه وراء ظهره ۞ فسوف يدعو ثبورا ۞ ويصلى سعيرا ۞ إنه
كان في أهله مسرورا ۞ إنه ظن أن لن يحور ۞ بلى إن ربه كان به
بصيرا ۞ فلا أقسم بالشفق ۞ والليل وما وسق ۞ والقمر إذا اتسق

لتركبن

سجدة
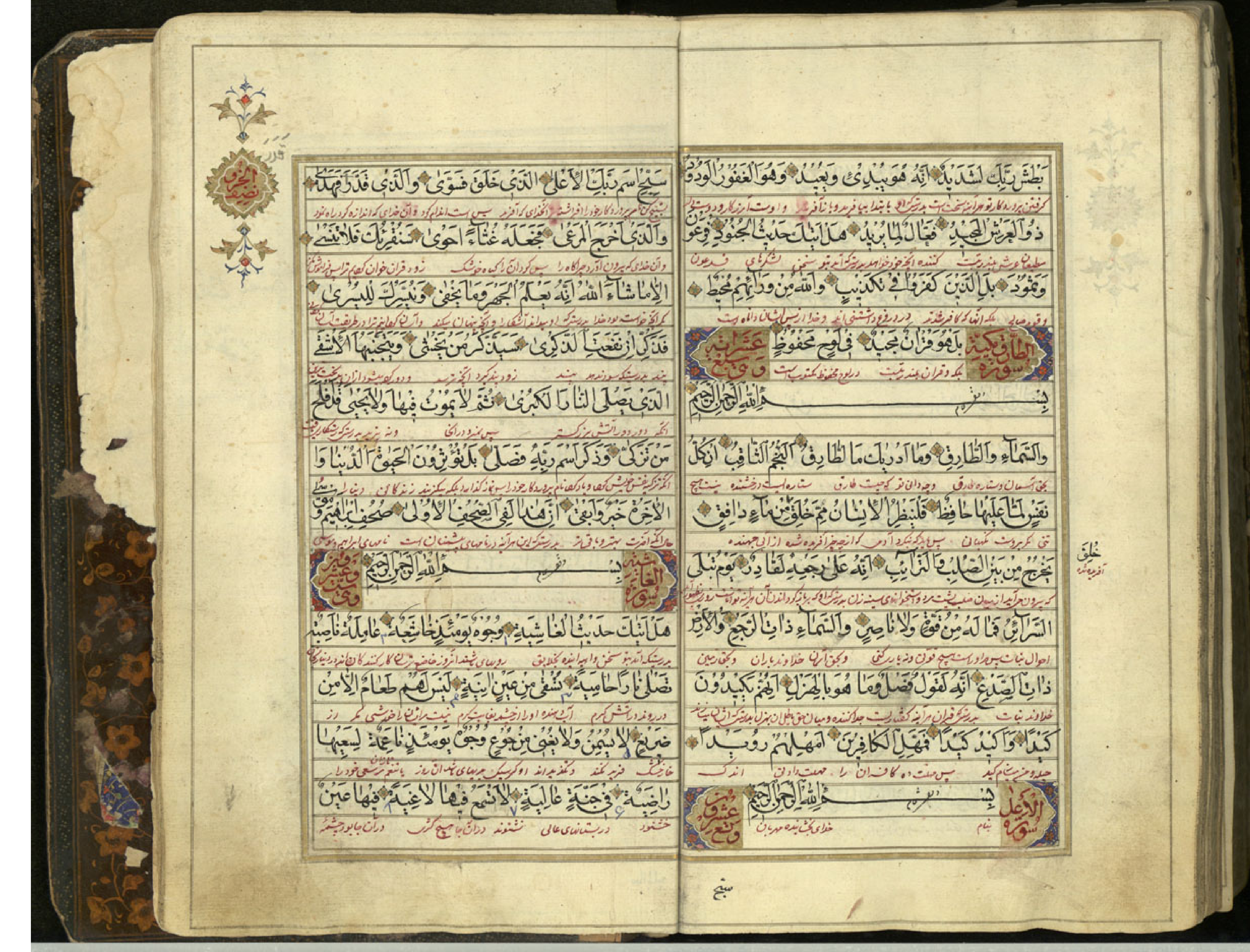
لتركبن طبقا عن طبق ۞ فما لهم لا يؤمنون ۞ وإذا قرئ عليهم
القرآن لا يسجدون ۞ بل الذين كفروا يكذبون ۞ والله أعلم
بما يوعون ۞ فبشرهم بعذاب أليم ۞ إلا الذين آمنوا وعملوا
الصالحات لهم أجر غير ممنون ۞

سورة البروج اثنتان وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والسماء ذات البروج ۞ واليوم الموعود ۞ وشاهد ومشهود ۞ قتل
أصحاب الأخدود ۞ النار ذات الوقود ۞ إذ هم عليها قعود ۞ وهم على
ما يفعلون بالمؤمنين شهود ۞ وما نقموا منهم إلا أن يؤمنوا بالله
العزيز الحميد ۞ الذي له ملك السماوات والأرض والله على كل شيء
شهيد ۞ إن الذين فتنوا المؤمنين والمؤمنات ثم لم يتوبوا فلهم
عذاب جهنم ولهم عذاب الحريق ۞ إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات
لهم جنات تجري من تحتها الأنهار ذلك الفوز الكبير ۞ إن

آمنوا

بطش ربك لشديد ۞ انه هو يبدئ ويعيد ۞ وهو الغفور الودود
ذو العرش المجيد ۞ فعال لما يريد ۞ هل اتيك حديث الجنود ۞ فرعون
وثمود ۞ بل الذين كفروا في تكذيب ۞ والله من ورائهم محيط ۞
سورة الطارق مكية — بل هو قرآن مجيد ۞ في لوح محفوظ ۞ — سبع عشرة آية
بسم الله الرحمن الرحيم
والسماء والطارق ۞ وما ادريك ما الطارق ۞ النجم الثاقب ۞ ان كل
نفس لما عليها حافظ ۞ فلينظر الانسان مم خلق ۞ خلق من ماء دافق ۞
يخرج من بين الصلب والترائب ۞ انه على رجعه لقادر ۞ يوم تبلى
السرائر ۞ فما له من قوة ولا ناصر ۞ والسماء ذات الرجع ۞ والارض
ذات الصدع ۞ انه لقول فصل ۞ وما هو بالهزل ۞ انهم يكيدون
كيدا ۞ واكيد كيدا ۞ فمهل الكافرين امهلهم رويدا ۞
سورة الاعلى — بسم الله الرحمن الرحيم — تسع عشرة آية

سبح

سبح اسم ربك الاعلى ۞ الذي خلق فسوى ۞ والذي قدر فهدى ۞
والذي اخرج المرعى ۞ فجعله غثاء احوى ۞ سنقرئك فلا تنسى ۞
الا ما شاء الله انه يعلم الجهر وما يخفى ۞ ونيسرك لليسرى ۞
فذكر ان نفعت الذكرى ۞ سيذكر من يخشى ۞ ويتجنبها الاشقى
الذي يصلى النار الكبرى ۞ ثم لا يموت فيها ولا يحيى ۞ قد افلح
من تزكى ۞ وذكر اسم ربه فصلى ۞ بل تؤثرون الحيوة الدنيا ۞ وا
لاخرة خير وابقى ۞ ان هذا لفي الصحف الاولى ۞ صحف ابراهيم وموسى
سورة الغاشية — بسم الله الرحمن الرحيم — ست وعشرون آية
هل اتيك حديث الغاشية ۞ وجوه يومئذ خاشعة ۞ عاملة ناصبة
تصلى نارا حامية ۞ تسقى من عين آنية ۞ ليس لهم طعام الا من
ضريع ۞ لا يسمن ولا يغني من جوع ۞ وجوه يومئذ ناعمة ۞ لسعيها
راضية ۞ في جنة عالية ۞ لا تسمع فيها لاغية ۞ فيها عين

جارية ۞ فيها سرر مرفوعة ۞ واكواب موضوعة ۞ ونمارق مصفوفة ۞
وزرابي مبثوثة ۞ افلا ينظرون الى الابل كيف خلقت ۞ والى السماء
كيف رفعت ۞ والى الجبال كيف نصبت ۞ والى الارض كيف
سطحت ۞ فذكر انما انت مذكر ۞ لست عليهم بمصيطر ۞ الا من تولى
وكفر ۞ فيعذبه الله العذاب الاكبر ۞ ان الينا ايابهم ۞ ثم ان علينا حسابهم

خلقت
رفعت نصبت
سطحت

سورة الفجر

بسم الله الرحمن الرحيم

والفجر ۞ وليال عشر ۞ والشفع والوتر ۞ والليل اذا يسر ۞ هل في ذلك قسم
لذي حجر ۞ الم تر كيف فعل ربك بعاد ۞ ارم ذات العماد ۞ التي لم
يخلق مثلها في البلاد ۞ وثمود الذين جابوا الصخر بالواد ۞ وفرعون
ذي الاوتاد ۞ الذين طغوا في البلاد ۞ فاكثروا فيها الفساد ۞ فصب
عليهم ربك سوط عذاب ۞ ان ربك لبالمرصاد ۞ فاما الانسان
اذا ما ابتليه ربه فاكرمه ونعمه فيقول ربي اكرمن ۞ واما اذا

ما ابتليه

ما ابتليه فقدر عليه رزقه فيقول ربي اهانن ۞ كلا بل لا تكرمون اليتيم
ولا تحاضون على طعام المسكين ۞ وتاكلون التراث اكلا لما ۞ وتحبون المال
حبا جما ۞ كلا اذا دكت الارض دكا دكا ۞ وجاء ربك والملك صفا صفا
وجيء يومئذ بجهنم يومئذ يتذكر الانسان وانى له الذكرى ۞ يقول
يا ليتني قدمت لحياتي ۞ فيومئذ لا يعذب عذابه احد ۞ ولا يوثق وثاقه
احد ۞ يا ايتها النفس المطمئنة ۞ ارجعي الى ربك راضية مرضية ۞ فادخلي
في عبادي ۞ وادخلي جنتي ۞

لا يعذب ، ولا يوثق

سورة البلد

بسم الله الرحمن الرحيم

لا اقسم بهذا البلد ۞ وانت حل بهذا البلد ۞ ووالد وما ولد ۞ لقد خلقنا
الانسان في كبد ۞ ايحسب ان لن يقدر عليه احد ۞ يقول اهلكت
مالا لبدا ۞ ايحسب ان لم يره احد ۞ الم نجعل له عينين ۞ ولسانا وشفتين
وهديناه النجدين ۞ فلا اقتحم العقبة ۞ وما ادريك ما العقبة ۞ فك

رقبة أو إطعام في يوم ذي مسغبة يتيما ذا مقربة أو مسكينا ذا متربة
ثم كان من الذين آمنوا وتواصوا بالصبر وتواصوا بالمرحمة أولئك
أصحاب الميمنة والذين كفروا بآياتنا هم أصحاب المشأمة عليهم نار مؤصدة

سورة الشمس خمس عشرة

بسم الله الرحمن الرحيم

والشمس وضحاها والقمر إذا تلاها والنهار إذا جلاها والليل إذا
يغشاها والسماء وما بناها والأرض وما طحاها ونفس وما سواها
فألهمها فجورها وتقواها قد أفلح من زكاها وقد خاب من دساها كذبت
ثمود بطغواها إذ انبعث أشقاها فقال لهم رسول الله ناقة الله وسقياها
فكذبوه فعقروها فدمدم عليهم ربهم بذنبهم فسواها ولا يخاف عقباها

سورة الليل إحدى وعشرون

بسم الله الرحمن الرحيم

والليل إذا يغشى والنهار إذا تجلى وما خلق الذكر والأنثى إن
سعيكم لشتى فأما من أعطى واتقى وصدق بالحسنى فسنيسره

لليسرى وأما من بخل واستغنى وكذب بالحسنى فسنيسره
للعسرى وما يغني عنه ماله إذا تردى إن علينا للهدى وإن
لنا للآخرة والأولى فأنذرتكم نارا تلظى لا يصلاها إلا الأشقى
الذي كذب وتولى وسيجنبها الأتقى الذي يؤتي ماله يتزكى
وما لأحد عنده من نعمة تجزى إلا ابتغاء وجه ربه الأعلى
ولسوف يرضى
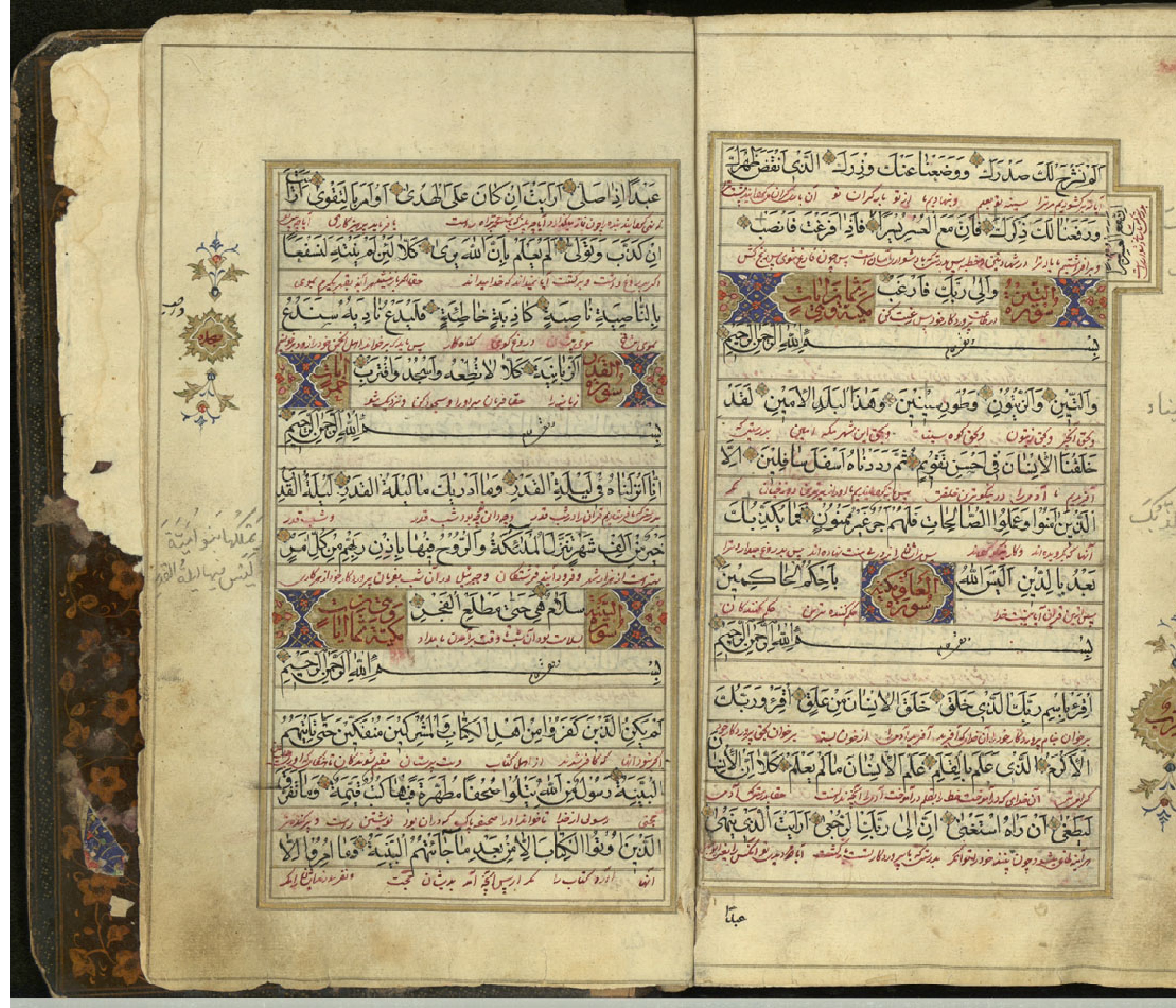
سورة الضحى مكية إحدى عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والضحى والليل إذا سجى ما ودعك ربك وما قلى وللآخرة خير
لك من الأولى ولسوف يعطيك ربك فترضى ألم يجدك يتيما
فآوى ووجدك ضالا فهدى ووجدك عائلا فأغنى فأما
اليتيم فلا تقهر وأما السائل فلا تنهر وأما بنعمة ربك فحدث

سورة الانشراح مكية ثمان آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝ الَّذِي أَنقَضَ ظَهْرَكَ
وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ
وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ

سورة والتين مكية وهي ثمان آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝ وَطُورِ سِينِينَ ۝ وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝ لَقَدْ
خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝ إِلَّا
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ فَمَا يُكَذِّبُكَ
بَعْدُ بِالدِّينِ ۝ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ

سورة العلق مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝ اقْرَأْ وَرَبُّكَ
الْأَكْرَمُ ۝ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝ كَلَّا إِنَّ الْإِنسَانَ
لَيَطْغَىٰ ۝ أَن رَّآهُ اسْتَغْنَىٰ ۝ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ۝ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ

حزب

عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ۝ أَرَأَيْتَ إِن كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ۝ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ۝ أَرَأَيْتَ
إِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ۝ كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنتَهِ لَنَسْفَعًا
بِالنَّاصِيَةِ ۝ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝ سَنَدْعُ
الزَّبَانِيَةَ ۝ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِب

سورة القدر خمس آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝ لَيْلَةُ الْقَدْرِ
خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ
سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

سورة البينة مدنية وهي ثمان آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ
الْبَيِّنَةُ ۝ رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۝ فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ۝ وَمَا تَفَرَّقَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا

لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَ

که پرستند خدا را خالص کنندگان مر او را دین را بیزار از باطل و بپای دارند نماز را و

يُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ

بدهند زکوة را و آن است دین راست بدرستیکه آنها که کافر شدند از اهل

الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ

کتاب و بت پرستان در آتش دوزخ همیشه باشند در آن جا آن گروه ایشان اند بدترین آفریدگان

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ جَزَاؤُهُمْ

بدرستیکه آنها که بگرویدند و کارهای نیکو کردند آن گروه ایشان اند بهترین آفریدگان پاداش ایشان

عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

نزدیک پروردگار ایشان بهشتهای ... از زیر درختهای آن جویها روان جاوید در آن جا

أَبَدًا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

سورة الزلزال

همیشه خشنود بود خدا از ایشان و راضی شدند ایشان ازو آن هست آن کسی را که بترسد پروردگار خویش

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝ وَقَالَ

چون بلرزانیده شود زمین را زلزله را و بیرون آورد زمین بارگران را و گوید

الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا

آدمی چیست آن را آن روز سخن گوید زمین خبرهای خود را بانکه پروردگار تو الهام کرد

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ۝ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

مر او را آن روز باز گردند از قبور مردمان پراکنده سوی موقف تا بینند عملهای خود را پس هر که کند هم سنگ موره

خَيْرًا يَرَهُ ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

سورة العاديات احدى عشرة

نیکی ببیند آن را و هر که کند هم سنگ موره بدی ببیند آن را

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

والعاديات

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۝ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ۝ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ۝ فَأَثَرْنَ بِهِ

بحق اسبانی که دوند دم زنند دم زدن پس بحق اسبانی که آتش از سم ایشان جهد آتش جستنی ...

نَقْعًا ۝ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۝ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذٰلِكَ

پس برانگیزند ازان گرد پس در شوند بدان ... بدرستیکه آدمی مر پروردگار خود را ناسپاس است ...

لَشَهِيدٌ ۝ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

هرآینه گواه است و بدرستیکه او بدوستی مال ... است آیا نمی داند چون برانگیخته شود آنچه در گورها

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۝ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ

سورة القارعة احدى عشرة

و حاصل کرده شود آنچه در سینه هاست بدرستیکه پروردگار ایشان بدیشان آن روز آگاه بود

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ۝ مَا الْقَارِعَةُ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ

قیامت چه چیز است قیامت و چه دانی تو ای محمد که چه چیز است قیامت آن روز باشند مردمان

كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۝ فَأَمَّا مَنْ

چون پروانه ... پراکنده و باشند کوهها چون پشم وازده پس هر که

ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

گران آید ترازوی او بطاعت پس او در عیشی بود پسندیده و اما هر که سبک آمد ترازوی او

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهْ ۝ نَارٌ حَامِيَةٌ

سورة التكاثر

بطاعت پس جای او است هاویه و چه دانی تو ... آتشی گرم است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ ۝ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ ثُمَّ كَلَّا
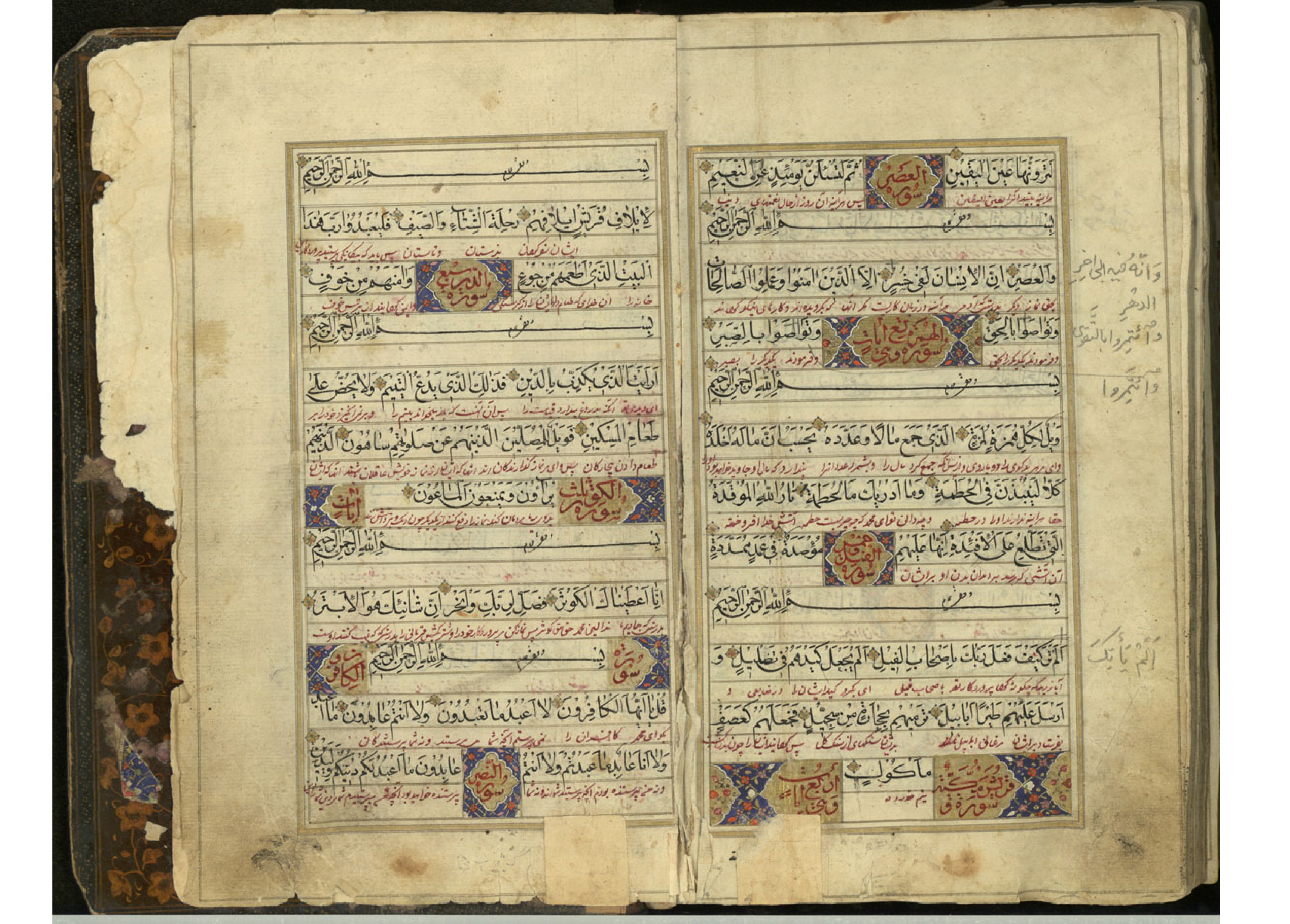
مشغول کرد شما را فخر آوردن بمال ... تا زیارت کردید گورها را حقا که زود بدانید پس حقا

سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝ ثُمَّ

زود بدانید حقا اگر بدانید بعلم یقین هرآینه ببینید دوزخ را پس

فوسطن

لترون

لترونها عين اليقين ثم لتسئلن يومئذ عن النعيم

سورة العصر

بسم الله الرحمن الرحيم

والعصر ان الانسان لفي خسر الا الذين امنوا وعملوا الصالحات وتواصوا بالحق وتواصوا بالصبر

سورة الهمزة تسع ايات

بسم الله الرحمن الرحيم

ويل لكل همزة لمزة الذي جمع مالا وعدده يحسب ان ماله اخلده كلا لينبذن في الحطمة وما ادريك ما الحطمة نار الله الموقدة التي تطلع على الافئدة انها عليهم مؤصدة في عمد ممددة

سورة الفيل خمس

بسم الله الرحمن الرحيم

الم تر كيف فعل ربك باصحاب الفيل الم يجعل كيدهم في تضليل وارسل عليهم طيرا ابابيل ترميهم بحجارة من سجيل فجعلهم كعصف ماكول

سورة قريش مكية اربع ايات

بسم الله الرحمن الرحيم

لايلاف قريش ايلافهم رحلة الشتاء والصيف فليعبدوا رب هذا البيت الذي اطعمهم من جوع وامنهم من خوف

سورة الدين سبع

بسم الله الرحمن الرحيم

ارايت الذي يكذب بالدين فذلك الذي يدع اليتيم ولا يحض على طعام المسكين فويل للمصلين الذين هم عن صلوتهم ساهون الذين هم يراؤن ويمنعون الماعون

سورة الكوثر ثلث ايات

بسم الله الرحمن الرحيم
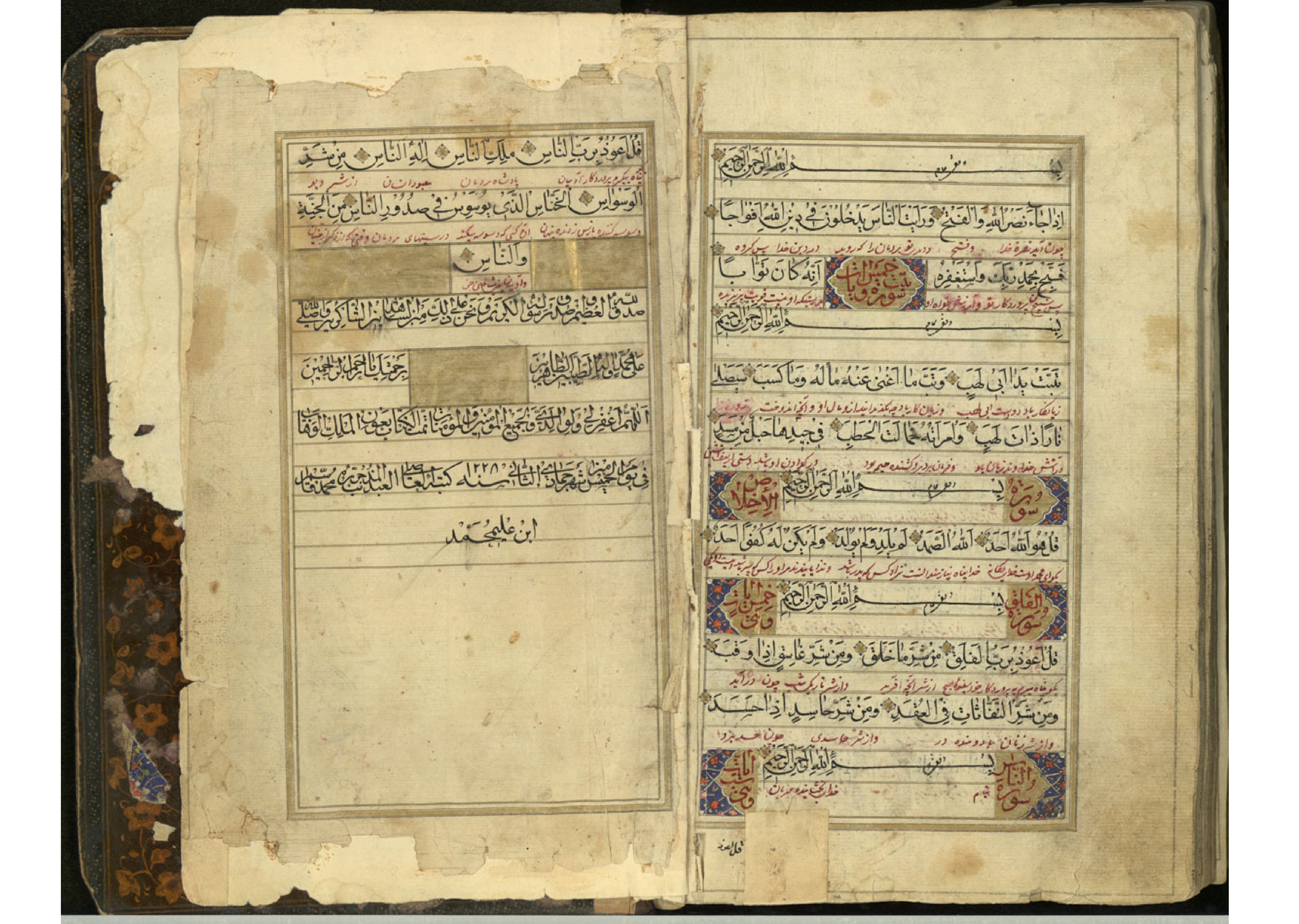
انا اعطيناك الكوثر فصل لربك وانحر ان شانئك هو الابتر

سورة الكافرون

بسم الله الرحمن الرحيم

قل يا ايها الكافرون لا اعبد ما تعبدون ولا انتم عابدون ما اعبد ولا انا عابد ما عبدتم ولا انتم عابدون ما اعبد لكم دينكم ولي دين

سورة النصر

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا جاء نصر الله والفتح ۞ ورأيت الناس يدخلون في دين الله أفواجا ۞ فسبح بحمد ربك واستغفره إنه كان توابا

سورة تبت خمس آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

تبت يدا أبي لهب وتب ۞ ما أغنى عنه ماله وما كسب ۞ سيصلى نارا ذات لهب ۞ وامرأته حمالة الحطب ۞ في جيدها حبل من مسد

سورة الإخلاص

بسم الله الرحمن الرحيم

قل هو الله أحد ۞ الله الصمد ۞ لم يلد ولم يولد ۞ ولم يكن له كفوا أحد

سورة الفلق خمس آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

قل أعوذ برب الفلق ۞ من شر ما خلق ۞ ومن شر غاسق إذا وقب ۞ ومن شر النفاثات في العقد ۞ ومن شر حاسد إذا حسد

سورة الناس

بسم الله الرحمن الرحيم

قل أعوذ

قل أعوذ برب الناس ۞ ملك الناس ۞ إله الناس ۞ من شر الوسواس الخناس ۞ الذي يوسوس في صدور الناس ۞ من الجنة والناس

صدق الله العظيم وصدق رسوله الكريم ونحن على ذلك من الشاهدين والشاكرين وصلى الله على محمد وآله الطيبين الطاهرين برحمتك يا أرحم الراحمين

اللهم اغفر لي ولوالدي ولجميع المؤمنين والمؤمنات تمت الكتاب بعون الملك الوهاب

في يوم الخميس شهر جمادى الثاني ١٢٢٨ سنه كتبه العبد المذنب ... محمد

ابن علي محمد

